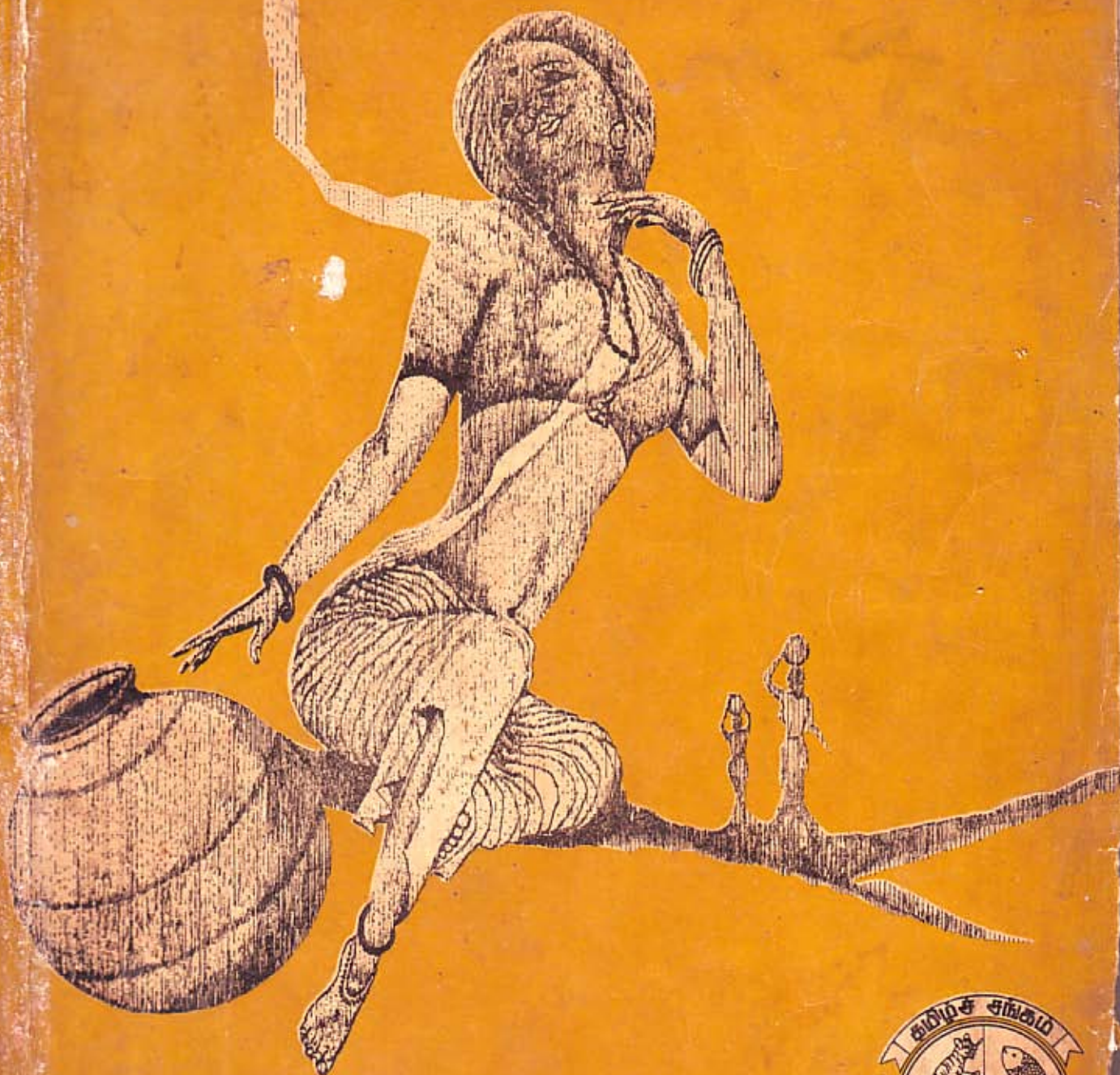

இரங்குகின்றம்

உறுதிப்பாடு

கற்பக தரு எனப்படும் பனையைப்போல
இலங்கை வங்கி ஆயிரங்காலத்துப்
பயிராக வளர்ந்து உரமும் உறுதியும்
மிக்கதாக விளங்குகிறது. இன்று, மற்
றெல்லா வர்த்தக வங்கிகளினதும்
திரண்ட வைப்புத் தொகைக்குச் சம
மான அளவு பணத்தை இலங்கை வங்கி
தன்னகத்தே வைத்திருக்கின்றது.
இலங்கை வங்கியில் கொடுக்கல் வாங்
கல் செய்யும் போது இந்த வலிமையின்
பயனை தாங்கள் பகிர்ந்து கொள்கிறீர்கள்.

இலங்கை வங்கி

இலங்கையின் மிகப் பெரிய வங்கி.

இளந்தென்றல்

1971 - 72

ஆசிரியர்:

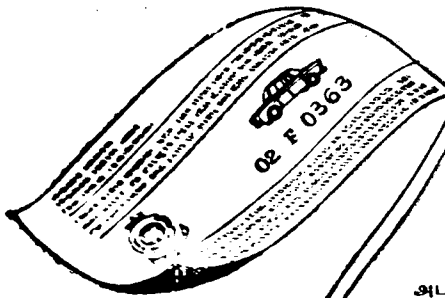
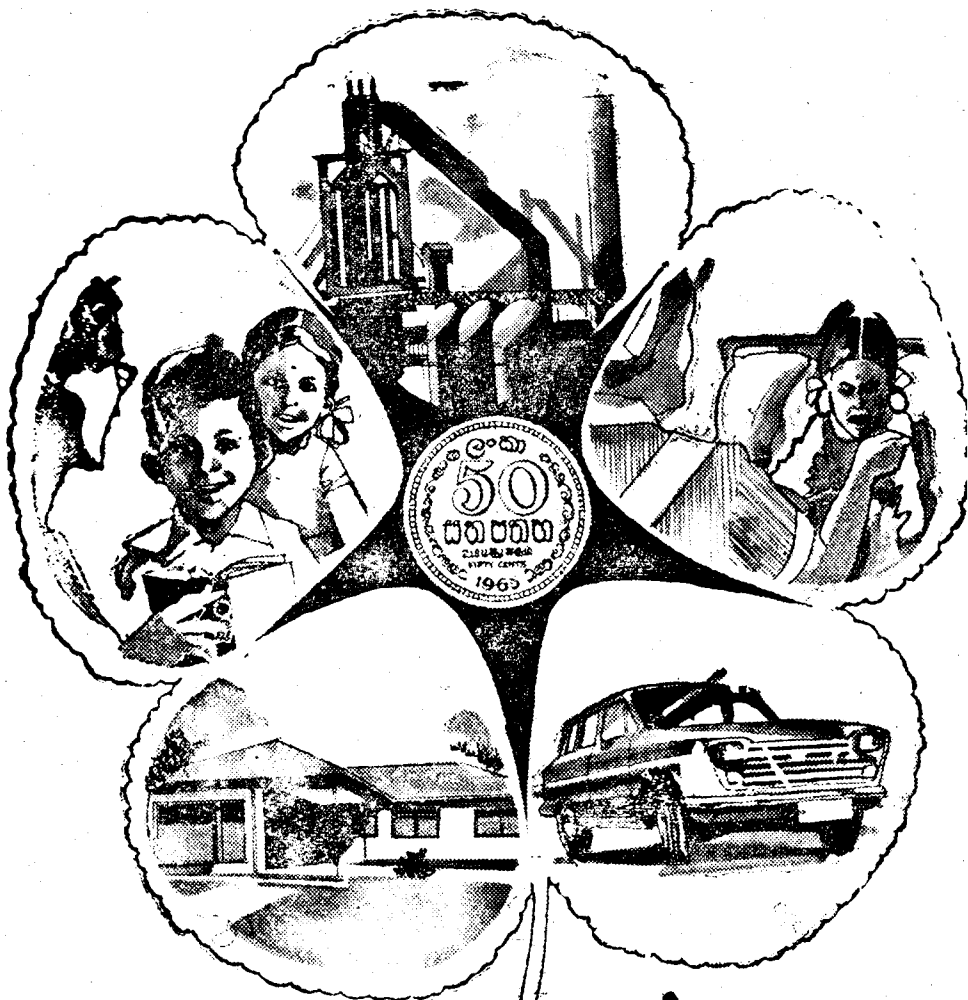
சின்னையா கந்தசாமி சண்முகராஜா

C. K. SHANMUGARAJAH

THE TAMIL SOCIETY

UNIVERSITY OF CEYLON, COLOMBO.

ஐம்பது சீதத்தின் ஆற்றல்

அடம்பன் கொடியும் திரண்டால் மிடுக்கு என்பர்.
அது போலத் தான் ஒரு கவிப் புக்கெட்டுக்கு நீங்கள்
கொடுத்தும் ஐம்பது சீதத்தின் ஆற்றலும். உங்களில்
பல்லாயிரக்கணக்கானோர் கொடுத்தும் ஐம்பது ஐம்பது
சீதங்கள் திரண்டு அரும் பெரும் பரிசுகளாகவும் தேசிய
அறிவிருத்தித் வேளாறுபு மூலதனமாகவும் உங்களுக்கே
திருப்பவும் பயன் தருகின்றன.

ஆகவே தான் நீங்கள் தேசிய லொத்தர் சபையின் கவியம்

வென்றாலும் தோற்றாலும்
வெற்றி உங்களுக்கே!

தேசிய லொத்தர் சபை

வளதும் பயிரின் செழிப்பு அது
வாழும் மண்ணின் வளத்
தையே சார்ந்தது போல,
இந்த இதழை அலங்கரிக்கும்
படைப்புக்களில் ஊழும் சிந்
தனை பொருள் சொல்வளம் —
அவற்றை உருவாக்கியோ
ரையே சார்ந்ததாகும்.

காணிக்கை

எமது சங்க உதயத்திற்
கும் அதன் வளர்ச்சிக்கும் கார
ணமாயிருந்தவர்களுக்கு இம்
மலர் - காணிக்கை.

பெண்களுக்கோர் அரிய சந்தர்ப்பம்!

மணிப்புரி சாரி, பிரின்ட் நைலக்ஸ் சாரி,
கொட்டன் டெக்காசாரி, வாயில் சாரி
மற்றும் பாவாடை சோளி துண்டுகள்
பலவர்ண கலர்களில் கிடைக்கும்

மற்றும் கொட்டன் சூட்டிங்ஸ்
சேட்டிங்ஸ், பிஜாமா

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்
பெற்றுக் கொள்ளுமிடம்

விலாசினி அன் கோ

148, கெய்சர் வீதி,
கொழும்பு-11.

தொலைபேசி: 27196

நமது காப்பாளர்

பேராசிரியர் ஓ. சதாசிவம்

M. A. (Cey.), D. Phil. (Oxon.), Pandit (Madura)

தமிழ்த்துறைத் தலைவர்,

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு.

irritable

Hav'nt been feeling too well, lately?
Been feeling tired, listless, uninterested
in your work? TAKE DUROL!

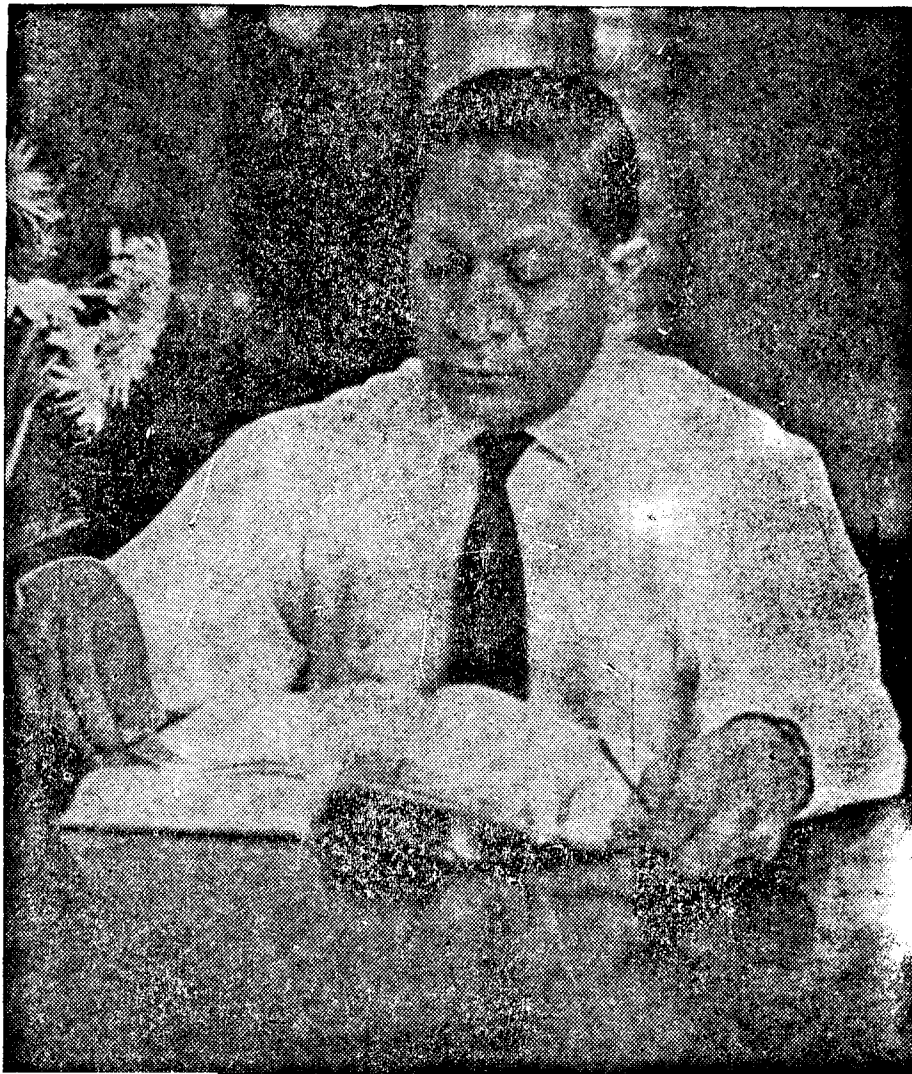
Delicious, cherry-flavoured DUROL
enriched with vitamins B complex and iron
replaces lost energy, gives you back
your zest for life! DUROL is a scientifically
balanced tonic, specially formulated to
enrich the blood, stimulate a flagging appetite,
revitalise tired nerves and generally wake you
up — make you feel really alive again!

SPRING BACK TO LIFE WITH DUROL

GRANT 53 83 70

பெரும் பொருளாளர்

பேராசிரியர் ஆ. அ. ஹுவர்

B. Sc. (Lond.), Ph. D. (Lond.)

உயிரியல் இராயனப் பருதி

மருத்துவப் பீடம்

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகம், கொழும்பு.

NON TRADITIONAL EXPORTS?

WE'LL PUT YOU THROUGH

Know how to get into the booming export business? We will tell you.

Finding markets for Ceylon's non-traditional products is a specialised service offered to manufacturers by Sri Krishna Corporation. We have kept in touch with the world for over 35 years and are happy to share our experience with you. Tell us your problems!

Actually, we are geared to take all your problems into our hands and let you earn

the money with no trouble to you. Like it that way?

Here's what we offer:

- MANAGEMENT EXPERTISE • INSURANCE
- FINANCE • TRANSPORT • STORAGE

CREDIT TERMS FOR IMPORTERS

We arrange for your imports from any part of the world on credit terms in keeping with Government policy.

SRI KRISHNA CORPORATION LIMITED

P.O. BOX 1286, Colombo 14. Telephone: 24203 24204.
24205 Cables: Srikrishna. Telex: 125.

சுடர் முரல்கிரார்.....

பல்கலைக் கழகத்தின் பழம் பெரும் சங்கங்களில் மிகப் பழைய சங்கமான எமது தமிழ்ச் சங்கத்தின் வருடாந்த மலரான இளந்தென்றல் இவ்வருடமும் உங்கள் கரங்களிறுவழ்ந்து அறிவு மணம் பரப்பி நிற்கிறது.

இன்றைய ஈழத்தில், தன் மொழிக் கல்வித் திட்டம் அமுலிலிருக்கும் இவ்வேளையில், எமது வெளியீடு மாணவர் சமுதாயத்திற்கொரு வரப்பிரசாதமாயமையுமென்பதில் ஐயமொன்றில்லை. தமிழ் கூறு நல்லுலகு, நானாயப் பட்டதாரிகளின் இன்றைய படைப்பை ஏற்றுப் பாராட்டுதல் செய்யும் என நம்புகிறேன்.

எமக்குப் பழகிப்போன நாடகங்கள், நாட்டியங்கள் இசை விழாக்கள், விவாதங்கள் போன்றவை மட்டுந்தான் நாம் தமிழ்மொழிக்காற்றும் தொண்டெனக் கருதினால் — அது தவறு. மேலை நாடுகளில் வளர்ந்துவிட்ட எத்தனையோ அறிவியல் துறைகள் இப்போதுதான் தமிழில் வளர்ச்சி வேண்டித் தவிக்கின்றன, தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளும் தமிழ் வளர்க்கும் மன்றங்களும் இவற்றிற் கூடிய கவனம் செலுத்த வேண்டுவது அவசியம். இவ்வகையில், எமது இளந்தென்றல் ஒரு வெறும் இலக்கியத் தென்றலாகமட்டும் வீசாது பல்கலைத் தென்றலாகத் தமிழ் மணம் கமழ்வது எமக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

சிரமங்கள் பலவற்றை வெற்றிகரமாகச் சமாளித்து, இம் மலர் வெளியீட்டுக்காக முன்னின்றுழைத்த ஆசிரியர் சி. க. சண்முகராசா அவர்கள் பாராட்டப் பட வேண்டியவர். மற்றும் உடலாலும் உள்ளத்தாலும் இம் முயற்சிக்குதவியவர்களும் சங்கத்தின் நன்றியைப் பெற உரித்தானவர்கள்.

இம் மலர் போல மண்ணிற் பன்மலர்கள் பூக்கட்டும். அவற்றாடே இளந்தென்றல் எழுந்தருளி அறிவு மணம் பரப்பட்டும். அது கண்டு தமிழ்த் தாயும் ஆனந்தம் கொள்ளட்டும்.

ஆ. முகம்மது நகியா

HOME

GARDENING

*For Better Results
Use*

LANKA POHORA

PACKETED FERTILIZER

Now Available for:—

CHILLIES

ONIONS

HOME GARDEN VEGETABLES

In handy economical packs

Inquiries to:—

Marketing Manager

CEYLON FERTILIZER CORPORATION

P. O. Box 841,
Colombo.

Telephone: 35823

உள்ளே . . . .

பீடம்

பொருள்

பக்கம்

நாம் என்ன செய்தோம்?

மலரின் கதை

மானிடவியல்

பேராசிரியர் கிளாரன்ஸ் மலோனி

மானிடவியல்
நியூ யெர்சி

பண்பாடு பன்மையும்
கல்லூரி மாணவர்களும் — 1

சட்டவியல்

பூ. ஞானாகரசன்

சட்டம்

புதிய தேசங்கள் உதயம் — 7

க. திருவருள்வள்ளல்

சட்டம்

மணம் விளங்க—
மணம் விலக்க — 59

பொருளியல்

பேராசிரியர் க. குலரத்தினம்

புவியியல்

பனை பற்றிய சில உண்மை
களும் அதன் பொருளா
தார முக்கியத்துவமும் — 37

நிலவியல்

ஆ. சிவராசா

புவியியல் (சிறப்பு)

ஈழத்திலே இரத்தினக்
கற்கள் — 41

மருத்துவம்

வைத்திய கலாநிதி எம். எஸ்.
தம்பிராஜா (விரிவுரையாளர்)

உடற்கொழிலியற் பகுதி
வைத்தியக் கல்லூரி

புராதன மருத்துவத்தின்
புதிய பயன்பாடுகள் — 46

Dr. பி. ரி. ஜெயனிக்ரமராஜா
M.B.B.S. (கொழும்பு)

மருத்துவம்

மறைக்கக்
கூடாதவை — 54

சோ. கேதீஸ்வரன்பிள்ளை

வைத்தியக் கல்லூரி

ககாதாரம் இன்மையும்
குடற்புழுக்களும் — 123

கல்வியியல்

கி. லக்ஷ்மணன் M.A., Dip. Ed.

தலைமைப் பதிப்பாசிரியர்
கல்வி வெளியீட்டுத்
திணைக்களம்

உயர் விஞ்ஞானம்
போதிப்பதற்குத் தமிழில்
விஞ்ஞான நூல்கள் — 119

இலக்கியம்

கலாநிதி க. கைலாசபதி
(விரிவுரையாளர்)

மானிட பண்பியல்
(தமிழ்த்துறை)

தமிழிலே தன்னுணர்ச்சிப்
பாடல்கள் — 72

கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்
(விரிவுரையாளர்)

குமாரசுவாமி
முதலியாரும் கோதாரி
நோயும் — 78

கலாநிதி கா. சிவத்தம்பி
(விரிவுரையாளர்)

சித்தியோதய பல்கலைக்கழகம்

முத்தமிழ் - மூலக்
கருத்துப் பற்றிய
ஒரு குறிப்பு — 106

ஆ. முகம்மது யெசீயா	சமூக விஞ்ஞானம்	வெள்ளிப் பாதசரம் ஒரு விம்ரிசனக் கண்ணோட்டம் — 94
சீ. தில்லைநாதன்	தமிழ் விரிவுரையாளர் பேராதின	ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி — 99
சே. யோகராசா	மானிட பண்பியல்	20 ஆம் நூற்றாண்டு ஈழத் தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி — 86
க. சித்திரலேகா		பாரதியின் ஸ்வசரிதை சில குறிப்புகள் — 104
இ. பாலசுந்தரம் (உதவி விரிவுரையாளர்)		கிழக்கிலங்கை இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள் — 113
கலை ஈஸ்வரன் செல்வராசா	கட்டிடக் கலை	சில கோவில்களின் கதைகள் — 110
வரலாறு கலாநிதி S. பத்மநாதன் (விரிவுரையாளர்)	வரலாற்றுத் துறை	தமிழ்ச் சாசனங்களும் ஈழ வரலாற்று ஆராய்ச்சியும் — 13
உயிரியல் கலாநிதி உமா கந்தையா (விரிவுரையாளர்)	விஞ்ஞானம்	நுணுக்குக் காட்டிக்கு அப்பால் — 138
காலநிலையியல் எஸ். பாலச்சந்திரன் (விரிவுரையாளர்)	புவியியல்	வானிலை அவதானிப் பும் எதிர்வு கூறலும் — 141
பிரபஞ்சவியல் (Cosmonautics) Dr. க. இந்திரகுமார் M.B.B.S. (கொழும்பு)	மருத்துவம்	விண்வெளி சகாப்தம் இலங்கையில் உதயம் — 146
பலதும் பத்தும் றுசீலா வல்லிபுரம்	சமூக விஞ்ஞானம்	புவியியல் ஒரு விஞ்ஞானக் கலையா — 127
ஆக்க இலக்கியம் (கவிதை, சிறுகதை) 'முகுகையன்'	கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம்	இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுவை எங்களுக்கு — 52
யோ. யோன்பிள்ளை	சமூக விஞ்ஞானம்	புறப்படு மகனே . . . — 77
ம. சந்திரகுமார்	மருத்துவம்	கட்டழகுப் பெட்டகமே — 85
மா. சின்னத்தம்பி	பொருளியற்றுறை	வேலிகள் சாய்கின்றன — 153
நந்திமஹன்	மருத்துவம்	வேதனை — 162
பாத்திமா ஆரோக்கியசாமி		சந்தேகம் — 166
சங்கச் செய்திகள்		— 169
எமது சங்கம் தமிழர் நாகரிகத்தின் ஆரம்பம் பாலியற் கல்வி பாடசாலைகளிலே போதிக்கப்பட வேண்டும் பயணம் — நாடகக்காட்சிகள் பேராசிரியருடன்...		சொற்பொழிவு விவாதம் பேட்டி

நாம் என்ன செய்தோம்?

‘உன்னையே நீ எண்ணிப் பார், அப்பொழுது உன்னையே நீ அறிவாய்!’ என்றான் கிரேக்கத்து அறிஞன் சாக்ரடீஸ். ஒரு கன்னத்தில் அடித்தவனுக்கு மற்றக் கன்னத்தையும் காட்டு’ என்றார் இயேசுநாதர். ‘உன்னால் நன்மை செய்யமுடியாவிடின் தீமையாகுதல் செய்யாதிரு’ என்றனர் பெரியோர். “நான்” என்பதை என்று நீ உதறுகிறாயோ அன்று நீ ‘சித்’ மயமாகியும் என்கிறது வேதம். ஆனால் இத்தனையையும் அறிந்த நாமோ—

தமிழ் தமிழ் என்று சாகிறோம். ‘தமிழே எம் முச்சு’ என்று போர்க்குரல் எழுப்பினோம், ‘தமிழ்க்குரிய நியாயமான உரிமையைத் தா’ என்று அரசிடம் நியாயங் கேட்கிறோம். ஆனால் என்று வது, ‘நமது வாழ்வில் அந்தத் தமிழுக்கு என்ன செய்தோம்’ என்று எம்மையே நாம் கேட்டதுண்டா?

ஈழம் பெருமைகள் பேசுகிறோம். மற்றவர்கள் என்ன செய்துவிட்டார்கள் என்று குறை காண்கிறோம். நமது நலனுடன் நேரடியாகச் சம்பந்தப் படாத எதையுமே உதட்டளவில் மறந்து விடுகிறோம். ஆனால், ‘இதுவரை நாம் என்ன செய்தோம்’ என்று நமது மனச்சாட்சியைத் தட்டிக் கேட்கத் தயங்குகிறோம். இன்று நம்மிடையே உள்ள மிகப் பெரும் சாபக்கேடு இது.

(தொடர்ச்சி அடுத்த பக்கங்களில்)

‘வரப்புயர நீருயரும்’ என்றாளே ஓளவை! நாம்
வாமும் சமூகம் உயரும்போது நாமும் உயரமாட்டோமா?

மொழியை அன்னையாக — தெய்வமாக, உருவகப்
படுத்தி வழிபடும் மரபு நம்முடையது. அந்த அன்னையை—
தெய்வத்தை, உருவாக்கி, அழகுற அலங்கரித்து, உயிர்
கொடுத்து உலவ விடுபவர்கள் எவரோ அவர்களுக்கு நாம்
என்ன செய்திருக்கிறோம்?’ என்று என்னுவது தம்மையே
கேட்டுக்கொள்பவர்கள் நம்மில் எத்தனை பேர்?

இறைவனுக்குச் செய்யும் தொண்டிலும் பார்க்க
அவன் அடியவர்க்குச் செய்யும் தொண்டே உயர்ந்தது என்று
சமயவாயிலாக அறிகிறோம். இருப்பினும் ஒன்றை நம்மில்
சிலர் மறந்து விட்டனர்: அடியவன் புழுதியில் புரளும்
போது விக்கிரகத்திற்குப் பெற்றகட்டிலில் பாலபிஷேகமா!

நாமே நம் நாட்டுக் கலைஞர்களை மதிக்க வேண்டிய
வர்கள்!

அமர சிருஷ்டிகள் நம்மிடையே நிறையத் தோன்ற
வேண்டுமானால், படைப்பாளியின் சிந்தனை ‘வயிற்றுக்குச்
சோறு படைப்பது எப்படி’ என்ற பாதையில் திசை திரும்பாமல்
பாதுகாக்க வேண்டியவர்கள் நாங்கள். படைப்
பாளியின் சிந்தனை, சமூகத்தைப் பற்றியதே ஒழிய, அவ
னைப் பற்றியதல்ல!

இ

இ

இ

“புத்தம் புதிய கலைகள்—பஞ்ச

பூதச் செயல்களின் நுட்பங்கள் கூறும்

.....மேன்மைக் கலைகள்.....

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ் மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;

இறவாத புகழுடைய புது நூல்கள்

தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்”

என்று அன்று கனவுகண்டான் பாரதி. அது நனவாவ
தானால், தமிழில் புதிய கலைச் சொற்கள் பல வேண்டுமல்
லவா? தமிழர்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் அவர்களுக்கென்று

பொதுவான சில பண்புகள் இருப்பதுபோல, பிறமொழி சொற்களைத் தமிழாக்கஞ் செய்யும் போதும் 'பொதுமை' இருக்கவேண்டியது அவசியமல்லவா?

தமிழ்க் கலைச் சொல் ஆக்கத்தில் ஈழத்திற்கும் தமிழ் கத்திற்கும் இடையில் இன்னமும் ஒரு பொது விதி — அமைப்பு வரவில்லை. இதையிட்டுப் பலர் எடுத்துக் கொண்ட முயற்சிகள் பலனடைந்ததாகத் தெரியவில்லை, “நம்முடைய சிறு சச்சரவுகளும் கட்சி வேறுபாடுகளும் கிடக்கட்டும்; நம் நாட்டையும் நாட்டுமக்களையும் மறந்து அற்பக் கருத்துக்களைப் பின்பற்றிச் செல்லுவோமானால், உண்மையாகவே நாட்டுக்கு நம்பிக்கைத் துரோகம் செய்த வர்களாவோம்” என்று ஜவஹர்லால் நேரு சொன்னதைக் கருத்திற் கொண்டு, பெரிய நோக்கோடு நாம் உழைக்க வேண்டும்.

அடுத்து வரவிருக்கும் நாலாவது உலகத் தமிழ் மாநாடு யாழ்நகரில் நடக்கவிருக்கின்றது என்ற செய்தி தேனாகக் காதில் வந்து இனிக்கின்ற வேளையிது. ஆகவே இச் சந்தர்ப்பத்திலாவது, இதற்கான ஆக்க பூர்வமான முயற்சிகளைத் தமிழர்கள் தொடர்ந்து மேற் கொள்ளுவார்களா?

நமது நாடு, நமது கலை, நமது படைப்பு—இவற்றைப் பேணவேண்டும் என்ற அவசியமான தாகம் ஓர் இயக்கமாக உருவெடுத்து ஆண்டுகள் பலவாகிவிட்டபோதிலும், அது அரசினர் கடைக்கண் நோக்குப்பெற்று, வலுப்பெற்று மக்களாலும் ஓரளவாகுதல் மதிக்கப்பட்டு வருவது சமீபகாலமாகத்தான். இது வரவேற்கப்பட வேண்டிய—மகிழ்ச்சியடைய வேண்டிய ஒன்று என்பதுடன், நம் நாட்டுக் கலைஞர்களைப் புதிய பாதையில் திருப்பிவிடக் கூடியதுமாகும். இத்தகைய சரித்திர முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கால கட்டத்தில், நமது மனத்தை வருத்தக் கூடிய — இந்த இயக்கத்தை ஆரம்பித்து வளர்த்தவர்கள் பெருமூச்சு விடக் கூடிய — சம்பவங்கள் சில இன்று நடைபெறுகின்றன. இவற்றை, ‘குறுகிய வாழ்வோடு முடிந்துவிடும் மாரிக்காளான்கள்’ என்று நாம் அலட்சிய மனப்பான்மையோடு ஒதுக்கிவிடமுடியாது. ஏனெனில், சிறிய காரியங்களும் சிறிய நிகழ்ச்சிகளும் தான் வரலாற்றையே மாற்றியமைத்

திருக்கின்றன. தரங்குறைந்த சஞ்சிகைகளும் கலையம்சங்களும், சினிமாவும் இன்று முனைவிடத் தொடங்கியிருப்பதையே இங்கு நான் குறிப்பிடுகிறேன். வெளியேயிருக்கும் களையை விடப் பயிருக்கிடையிலே மறைந்திருக்கும் களைதான் ஆபத்தானது. எவற்றையெல்லாம் கூடாது என்று ஒதுக்கினோமோ அவற்றை நம்மிடையே வளர விடலாமா? படைப்பின் தரம்தான் நமது கணிப்பேயொழிய அதன் உற்பத்தி எது என்பதல்லவே!

“நமது” என்ற மாயப்போர்வையைச் சற்றே விலக்கித் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இவற்றைச் சிந்திக்க வேண்டும்.

ஈண்ணிக்கை அல்ல, நமது இலட்சியம். அதிலும்பெரியது நமது குறிக்கோள். கலைஞர்களும் ‘ஆ! நமக்கினிப் போட்டியில்லைத்தானே’ என்பதை மறந்து உயர்ந்த நோக்குடன் படைக்க வேண்டும். வழிதவறிய ஒரு சிலரும் இனி வரப்போகின்ற பலரும் இதை இனியாவது செய்வார்களா?

“கலைஞனே! நீ புகழை எதிர்பார்த்து உழைக்காதே; அது உனக்குக் கிடைக்காமலே போகலாம். பொருளுக்காக உழைக்காதே உன் ஆத்மாவையே விற்றுவிடுவாய். உன் உள்ளத்தின் நிறைவுக்காக, உன் ஆத்மாவின் ஆனந்தத்துக்காக நீ கலைப்பணியில் ஒன்றி விடு; உழைப்பில் உன்னை மறந்து விடு. பிறகு ஒருவேளை நீ எதிர்பாராமலே புகழும் பொருளும் உன்னைத்தேடி வந்தாலும் வரலாம்.

- கவிஞன் கென்யன் காக்கஸ்

மலரின் கதை

மனிதனொருவன் வேற்று மனித சமூகத்தில் வாழ்வதற்சாக வருகிறான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த மனிதனைப்பற்றி அறியும் ஆவல் அவனை ஏற்றுக் கொள்ளும் சமூகத்திற்கு உண்டாகிறது போல, தன்னைச் சூழ வாழும் சமூகத்தைப் பற்றியும் அந்த நாட்டைப் பற்றியும் அறியும் ஆவல் அவனுக்கும் உண்டாகிறது. நியூட்டனின், 'ஒவ்வோர் தாக்கத்திற்கும் எதிர்த் தாக்கம் உண்டு' என்ற பொதுவிதிக்கு அவன் மட்டும் விதிவிலக்கு அல்லவே! இந்த மலருக்குக் கட்டுரைகளை ஒரு ஒழுங்கு முறைப்படி அமைக்க முற்பட்டபோது, நானும் இந்த ரீதியிலேயே சிந்தித்தேன்.

“அந்தச் சமூகத்தில் வாழும் மனிதர்களின் பண்பாடு பழக்கவழக்கங்கள்—இவை அவன் கண்ணுக்குத் தெரிகின்றன. உலக அரங்கிலே அந்த நாட்டின் அந்தஸ்து, தகைமை என்ன என்று சிந்திக்கிறான். ‘அவர்களுடைய பழைமை எத்தகையது, அது ஆதாரங்களின் மீது எழுந்ததா அல்லது வெறும் வாய்ப்பேச்சா’ என்ற கேள்வி அவனுள் எழுகிறது. அந்த நாடு பொருள் வளம் நிறைந்ததா, எவற்றிற்கு அது பேர்போனது என்று அறிய ஆசைப்படுகிறான். தனக்கு வருகின்ற நோய்களுக்கு அங்கே வைத்தியன் செய்து கொள்கிறான். அந்த நாட்டுக் குடிமக்களுள் ஒருவனாகும்போது அந்த நாட்டின் சட்டங்கள் அவனைப் பாதிக்கின்றன. அந்த நாட்டு இலக்கியங்கள் மீது பற்று எழும்போது அவற்றை அறிந்து கொள்ள ஆசைப்படுகிறான்.....”

நானறிந்த அளவில், மலரமைப்பில், இது ஒரு புதுமையான உத்தி என நினைக்கிறேன். அறிவும் அனுபவமும் குறைந்த ஒருவனிடம் பிழைகள் இருக்கக் கூடும். இந்த முயற்சி, எவ்வளவு தூரம் சரிவரச் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பதை வாசகர்களாகிய நீங்கள் தாம் அனுமானிக்க முடியும்.

“பல்கலைக் கழக மாணவருக்கு மட்டுமல்ல, பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியேயுள்ளோரும் இலகுவில் பயன் பெறுவான் வேண்டி, நாட்டின் தேவைக்கேற்ப பொதுவான, சிக்கலற்ற எழுத்தோவியங்களை தாங்கிவருவது இளந்தென்றல்’ என்ற பழைய மரபுக்கு — ஆராய்ச்சிக்கும் உசாவுலுக்கும் உதவக் கூடியது, அதாவது Referential as well as Popular என்று ஒரு புதிய உருவம் கொடுக்க முயன்றிருக்கிறேன்.

சிறுகதைகளைப் பொறுத்தவரையில், எமது பரிசீலனைக்கு வந்தவற்றுள் முதல் மூன்றைத் தெரிந்தெடுத்து வரிசைக்கிரமமாகப் பிரசுரித்திருக்கிறோம்.

இந்த மலரிலே புதிய பகுதி ஒன்றினைச் சேர்த்திருக்கிறேன். ‘ஒருவன் மறைந்த பின்புதான் நினைவு கூருதல்’ என்ற நிலைமாறியுள்ள இன்றைய சகாப்தத்திலே கௌரவ பேராசிரியராக, தமிழ்ச் சர்வகலாசாலை இயக்கத் தாபகரில் ஒருவராக வாழும் பேராசிரியர் பி. கே. சண்முகம் அவர்களின் பேட்டிக் கட்டுரை வெளியாகிறது. — நந்திமஹன்

ஓர் ஈழத்து அல்லது இந்தியத் தமிழனுடைய ஆங்கிலம் எப்படி இருக்கும் என்று எந்த ஆங்கிலேயனும் இந்தாளில் ஆச்சரியப்படுவதில்லை. ஏனெனில், அது சகஜமான ஒன்று. ஆனால், அமெரிக்கத் தமிழ் எப்படியிருக்கும்? ஆசையையும் ஆவலையும் கிளறிவிடும் கேள்வி இது. இதனைக் கருத்திற் கொண்டு, தமிழ் நாட்டில் சிலகாலம் வாழ்ந்த இக்கட்டுரையாளர் எழுதிய வற்றை கூடியவரையில் மாற்றமில்லாது அப்படியே கீழே தருகிறோம். மேற்கு நாடுகளில், இன்று “சூடாக” இருக்கின்ற விடயத்தைப் பற்றிய சுவையான கட்டுரை இது.

மானிட வியல்

பண்பாடு பன்மையும் கல்வாரி மாணவர்களும்

தற்காலிக வாலிபர், உலகத்திலுள்ள வெவ்வேறு பண்பாடுகளில் எவ்வாறு மாறுகிறார்கள் என்று, மானிடவியலாளராகிய நான் சில குறிப்புகள் எழுதவேண்டுமென்று இந்த மலர் பதிப்பாசிரியர் என்னைக் கேட்டார்கள். நான் பல ஆண்டுகளாகத் தமிழ் தொடர்ந்து பேசாமல் இருந்தாலும், தமிழில் எழுதப் பிரயாசைப்படுவேன்.

உலகத்திலுள்ள நூற்றுக்கணக்கான மனித பண்பாடுகள்—அவைகளின் வடிவம், அவைகளின் மாறுதல், மானிடவியலாளர் (Anthropologists) படிக்கிறதில் ஒரு அம்சமாகும். பொதுவாக, ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தின் பண்பாடு (Culture) மாறுதலுக்கு இரண்டு காரணங்கள் உண்டு.

பேராசிரியர் கிளாரன்ஸ் மலோனி

மானிடவியற்பீடம் நியு யெர்சி

(1) இயற்கைச் சூழ்நிலை மாறுதல்

(2) பண்பாடு பேறுதல் (Acculturation)
'அதாவது இரண்டு அல்லது-பல பண்பாடுகள் ஒன்றுக்கொன்று செல்வாக்குச் செலுத்துதல்.

இயற்கைச் சூழ்நிலை மாறும்பொழுதெல்லாம், அதன் மடியில் வளர்க்கப்பட்ட பண்பாடும் மாறும். அதே சமயம், பண்பாடு மாறுகிற போதெல்லாம் அதனுடைய சூழ்நிலையும் பாதிக்கப்படும். இப்படி பண்பாடு பேறுதலில், வெவ்வேறு பண்பாடுகள் தொடர்ந்திருக்கும் பொழுதெல்லாம், தொடரும் ஒவ்வொரு பண்பாடும் மாறும்.

மனிதன் ஐம்பது இலட்சம் ஆண்டுகளாக இவ்வுலகத்தில் வாழ்ந்து, படைத்த பண்பாடுகள் படிப்படியாக எளிதற்றதாக வளர்ந்தன: உணவு திரட்டுதல், வேட்டை ஆடுதல், பூர்வீக பயிர் செய்தல், வேளாண்மை செய்தல், நகரில் வாழ்தல், நவீனதிரள் பண்பாடு (mass culture). அந்தந்தக் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலை மாறுதலினால் அல்ல, பண்பாடு பேறுதலினாலேயே இத்தகைய பண்பாடு அபிவிருத்தி ஏற்படலாகியிருக்கிறது.

இலங்கை நாகரிகத்தின் வளர்ச்சியைப் பார்ப்போம். பூர்வீக மக்களுக்குத் தனிப் பண்பாடு இருந்தது. பிறகு, வடமேற்கு இந்தியாவிலிருந்து வணிகர் வந்து, சிலர் குடியேறினர். இதைப் பார்த்து, பிராமணர், பெளத்தர், சமணர். கலைஞர், மற்ற அறிஞர் இந்தியாவின் பல பகுதிகளிலிருந்து உங்கள் தீவுக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் செலுத்தின செல்வாக்கு இலங்கையிலிருந்த முந்திய பண்பாடுகளைப் பாதித்து, வளப்படுத்தியது. நாளடைவில், இலங்கை தன் நாகரிகத்தை இந்தியா, தென் கிழக்கு ஆசியா—இவைக்குச் செலுத்தியது. அராபியர், மற்ற இஸ்லாமிய சமயத்தவர், புதுப் பண்பாட்டைப் புகுத்தினர். என்றாலும், இலங்கையில் இதெல்லாம் ஒரே திரள் பண்பாடாகக் கலக்கவில்லை. மாறாக கண்டி சிங்களவர், தாழ்ந்த

பூமி சிங்களவர், யாழ்ப்பாணத் தமிழர், முஸ்லிம் தமிழர், மற்ற பண்பாடுகள் ஆகியவையாக நிலைநின்றன. மேலும் ஒவ்வொன்றிலும் பல ஜாதிகள் காணப்பட்டன. ஒவ்வொரு குழந்தையும், தான் வளர்க்கப்பட்ட குடும்பத்தில் இருந்து தன் பண்பாட்டின் பழக்கவழக்கங்களை தான் பின்பற்ற வேண்டிய நடைமுறைகளை அறிந்தது.

ஆனால், தற்காலத் தலைமுறையில் திரள் பண்பாடு ஆண்டுக்கு ஆண்டு வளர்ந்துகொண்டு போகும். உலகத்தில் எந்த மக்களும் இதிலிருந்து தப்பிக் கொள்ள முடியாது. முன்னதாக இருந்த நூற்றுக்கணக்கான தனி வாழ்க்கை முறைகள் ஒன்றையொன்று ஊடுருவிச் செல்வாக்குச் செலுத்தும் பொழுது, திரள் பண்பாடு பலப்படும். உலகத்தில் இதுவரை காணாத இந்த நிலைமையில், இலங்கை வாலிபரும், அமெரிக்க வாலிபரும் சிக்கிக் கொண்டுள்ளனர்.

குடும்பத்தின் நடத்தை அல்ல, பண்பாட்டின் நடத்தையும் அல்ல, நவீன பட்டின வாழ்க்கையைப் போன்ற நடத்தையின்படியே என் வாழ்க்கையைக் கழிப்பேன் என்று அநேகர் சொல்லுகிறார்கள். சரி, சொந்த விருப்பம் என்று விட்டுவிடலாம். ஆனால் அதற்காகக் கைவிட வேண்டியவை என்ன என்று தெரியுமா? குடும்பம், குலம், ஜாதி, பண்பாடு—இவைகளின் அடிப்படையான ஆதாரம் ஆகியவையே, இத்தகைய தனிப்பட்ட நபர், திரள் பண்பாட்டில், சிறிய கல்லொன்று அரிபடுகின்ற மணலில் இருக்கிறது போல, அலைக்கழிவதை எதிர்பார்க்கலாம்.

உலகத்தில் இன்று பரவுகின்ற திரள் பண்பாட்டின் வளர்ச்சிக்கு பல காரணங்கள் உண்டு. அமெரிக்காவில் இப்பொழுது கல்லூரியில் படிக்கிற மாணவர்கள் சிறுவயதிலே தொடங்கி தொலைக்காட்சிப் பெட்டியைப் (Television) பார்க்கின்றனர். முந்திய எந்தத் தலைமுறைக்கும் இல்லாத வாய்ப்பு இது. இப்பொழுது படிக்கிற தலைமுறையை 'தொலைக்காட்சித் தலைமுறை' எனலாம். கல்வியை அடைவதற்கு இது

து. என்றாலும், இப்படிப்பட்ட கல்விப் பள்ளி என்ன? நியூயார்க்கிலிருந்து (New York) கலிபோர்னியா (California) வரை 3000 மைல் தூரத்திற்கு ஒரே கலாச்சாரம், ஒரே பண்பாடு, வளர்ந்துவிட்டது. இதனாலேற்பட்ட விளைவுகளில் ஒன்று. உண்மையாக, பல பண்பாடுள்ள தேசம், பல மொழிகளுள்ள தேசம், பல ஜாதியுள்ள தேசம் செழிப்பான தேசமாயிருக்கிறது. அது மாத்திரம் அல்ல, எந்த தேசத்திலும் பல கலாச்சாரங்கள், வேறுபட்ட மனிதர்கள்..... ஒன்றுக்கொன்று தூண்டாவிட்டால் (Stimulating) அல்லது அயல் நாட்டிலிருந்து பண்பாடு பேறு கிடைக்காவிட்டால், அந்தத் தேசம் சாக ஆரம்பிக்கும். இதுவரையில், அமெரிக்காவில் ஒரே மொழி, ஒரே பண்பாடே இருந்தாலும், உலகத்தின் மற்ற நாடுகளிலிருந்து எங்கள் நாட்டுக்குச் செல்வாக்கு செலுத்தப்படுகின்றது.

எவ்வளவு வீரப்பம் இருந்தாலும், வரலாற்றுக் கடிகாரத்தைப் பின்பாடுகத்திருப்ப முடியாது. இந்நிலையில் எப்படி வாழ்வது என்று பலர் சிந்திக்கிறார்கள். ஒரு சிலர், இதுவரையில் காணப்பட்ட பொருளாதார வளர்ச்சியை இன்னும் காண விரும்பி, ஓயாமல் வேலைசெய்து சம்பாதிக்கிறார்கள். வேறு சிலர், குறைந்த பொருளாதார வசதிகளே போதும் என்று சொல்லி, சிறு பண்ணை—வாழ்க்கையை விரும்பி, பட்டினத்து வாழ்க்கையைக் கைவிட்டு விடுகிறார்கள். வேறு சிலர், என்ன செய்வதென்று தெரியாமல், என்ன தொழிலில் ஈடுபடுவது என்ற முடிவுக்கு வர முடியாமல் நேரத்தை வீணாக்குகிறார்கள்.

அமெரிக்காவில் பல 'ஹிப்பி'கள் உண்டு என்று ஆசியா மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆனால், ஹிப்பி என்னவென்று எனக்குத் தெரியாது. இங்கே, "நான் ஹிப்பி" என்று யாரும் சொல்லமாட்டார்கள். அது வேஷமா? மனப்பான்மையா? வீட்டை விட்டு அலைதலா? கூட்டு வாழ்க்கையா? சில வாலிபர், தாடி, நீண்ட மயிர் வளர்க்கிறார்கள். அதனால் என்ன? எனக்கும் தாடி உண்டு. அமெரிக்காவில் இதுபுது முறை. இலங்கையிலோ பழைய முறை! ஒரு சில

மாணவர்கள் கஞ்சா சாப்பிடுகிறார்கள். அதுவும் என்ன? ஆசியா, மத்திய கிழக்கு தேசங்களில் இதைக் காண முடியாத தேசம் எது? அமெரிக்காவிற்கு இது புதியது; ஆசியாவிற்கு பழையது. ஹஷிஷ், பங் போன்ற பொருட்களை இந்தியாவில் 3000 ஆண்டுகளாகச் சாப்பிட்டு வந்தார்கள். சில வாலிபர், கலியாணத்துக்கு முன் காதலிக்கிறார்கள். உண்மைதான். இலங்கையில் எந்தக் கிராமத்தில் இது நடக்காது? வேறு சிலர், பட்டின வாழ்க்கையைக் கைவிட்டு சிறு பண்ணைகளில் எளிமையாக வாழ விரும்புகிறார்கள். இங்கும் அங்கும் கூட்டு வாழ்க்கையில் ஈடுபடுகின்றார்கள். அதனால் என்ன? தென் ஆசியாவில் முக்கால்வாசி மக்கள் பண்ணைகளிற்றானே பிழைக்கிறார்கள். அரசாங்கங்கள் அவர்கள் மத்தியில் கூட்டுறவு முறையை ஏற்படுத்தித் துணியூட்டுகிறதில்லையா? எங்களுடைய 'திரள் பண்பாடு' நிலவும் சமுதாயத்தில் திருப்தியடையாமல், ஏதாவதொரு புது வாழ்க்கை முறையைத் தேடுகிறார்கள். ஹிப்பி என்கிற சொல்லுக்கு அர்த்தம் கிடையாது.

அமெரிக்க மாணவர்களில் அநேகர் கடந்த ஒன்றிரண்டு ஆண்டுகளாக, கல்லூரிப் படிப்பை விட்டு பல அயல் தேசங்களில் சுற்றுப்பிரயாணஞ் செய்கிறார்கள். எந்த இலங்கை மாணவன், மாணவி, தருணம் கிடைத்தால், இப்படி செய்ய விரும்ப மாட்டார்? இவ்வாறாகப் பிரயாணம் செய்யும் மாணவர்கள் பல பண்பாடுகள், பல சமுதாய ஒழுங்குகள் பல மனப்பான்மைகள் பல கொள்கைகள், முதலியவற்றை அனுபவிக்கிறார்கள். பெரும்பாலோர், தாங்கள் பெரியவர்கள் அல்லது தங்களுக்கு எல்லா விதமான பொருள் வசதிகளும் தேவை என்று நினைக்காமல், இங்கும் அங்கும் அலைகிறார்கள். இவர்கள் ஹப்பிகள் அல்லர், இவர்களில் பெரும்பாலோர் ஏழை மாணவர்கள். இந்தத் தலைமுறைக்குமுன் மேற்கு தேசங்களிலிருந்து ஆசியாவுக்கு வந்த பிரயாணிகள் எல்லாரும் பெரியவர்கள் பணக்காரர்கள் என்று சொல்லலாம். எதையோ சொல்லிக்கொடுக்கவோ ஏதோ வாங்கவோ அல்லது விற்கவோ அல்லது

ஆளவோ வந்தார்கள். ஆனால் இப் பொழுது ஆசியாவுக்கு வரும் வாலிபர்கள் ஆசியாவின் கலாசாரத்தை ருசி பார்க்க வேண்டும் என்று பிரயாணம் பண்ணுகிறார்கள். அவர்கள் ரூ. 50/- வாடகை உள்ள ஹோட்டல் அறையைக் கேட்காமல், ரூ. 3/- மாத்திரம் உள்ள அறையை விரும்புவார்கள். அவர்களில் அநேகர், ரயில் நிலையத்தில், சாமான் தூக்கிகள் உதவியில்லாது, தாமே முதுகில் கட்டி யாருக்கும் துட்டு கொடுக்காமல், முன்றுவது வகுப்பு ரயில் பெட்டியில் ஏறுவார்கள். யாரோ, இது கேவலமான நடத்தை என்று குறை சொன்னால், இது ஜனநாயக முறை என்று இந்தப் பிரயாணிகள் பதில் சொல்லுவார்கள்.

ஒரு விதத்தில் இது எல்லாம் நல்லது. இதன் மூலமாக ஆசிய மக்கள் அமெரிக்காவைப் பற்றிய தங்கள் தப்பிதமான அபிப்பிராயங்களைத் திருத்திக்கொள்ளலாம். மேலும், இவ்வாறாக பல நாடுகளில் பிரயாணம் பண்ணுகிற மாணவர்களுக்கு கல்லூரியில் உட்காருவதை விட மிக பிரயோசனமான கல்வி கிடைக்கிறது.

என்றாலும், போக்குவரத்து மேலும் மேலும் அதிகப்படும்பொழுது பண்பாடுகள் கலக்கும். உலக பிரயாணி தன் குடும்பம், குலம், ஜாதி, மதம், கொள்கை, இவைகளைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாய்க் கைவிட்டு, இவைகளுக்குத் தக்கபடி நடக்காமல், முழு உலகத்துக்கும் பொதுவான பிரஜையாக மாற விரும்புவான். உலகமெங்கும் பொதுக் குறிக்கோள்கள், பொதுவங்கி அமைப்பு, பொது மேற் கல்வி அமைப்பு, ஓர் அளவுக்கு பொது மொழி இருக்கும் காலம் வந்து பண்பாடு வேறுபாடுகள் குறையும். நான் நினைக்கிறபடி, இது நஷ்டமே.

போன நூற்றாண்டில், பல நாடுகளைச் சேர்ந்த மக்கள் அமெரிக்காவுக்கு வந்து குடியேறினார்கள். இத்தாலியர், ஜர்மனியர், ரஷியர், சீனர் ஆகிய இவர்கள் எங்கள் கடற்கரையில் இறங்கி எங்கள் சமுதாயத்தில் பங்கெடுத்தார்கள். அவர்கள் பிள்ளைகள் தாய் மொழியை மறந்து, அமெரிக்காவின் பழக்க வழக்கங்களை முழுமையாக ஏற்றுக் கொண்டார்கள். அந்தச் சமயத்தில் அமெரிக்காவின் பொதுக் கொள்கை என்னவென்றால், 'யாரானாலும் இங்கே வரலாம், எந்த பண்பாடு ஆனாலும் சீக்கிரமாய் அமெரிக்க வாழ்க்கையில் பங்கெடுக்கலாம்'. இந்த தேசம் கறிப்பாத்திரம் போன்றது. பாத்திரத்தில் வைக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மசாலைச்சாமானும், ஒவ்வொரு துண்டு காய்கறியும், தன் குணத்தை இழந்து, பாத்திரத்திலுள்ள முழுக்கறியையுமே பாதிக்கும்.

ஆனால் எங்கள் நாடு மிகப் பெரிய நாடானதினால், பல பகுதிகளில் பல கிளைப் பண்பாடுகள் செழித்தன. இந்த நூற்றாண்டில் இந்தக் கிளைப்பண்பாடுகள் தேசத்தின் பொதுவான பண்பாட்டுடன் கலந்தன. வாஷொலி, மோட்டார்வண்டி, பொதுக் கல்வி இவைகளின் மூலம் எங்கள் திரள் பண்பாடு பலப்பட்டது. இரண்டாம் உலக யுத்தத்துக்குப் பிறகு தொலைக்காட்சி வந்தது. இப்பொழுது ஒவ்வொரு வீட்டிலும் தொலைக்காட்சிப் பெட்டி ஒன்றிரண்டு உண்டு. விஸ்தாரமான தெருக்கள் அமைக்கப்பட்டு இருக்கிறதினால் காரில் 3000 மைல் அகலமுள்ள கண்டத்தைக் கடந்து இரண்டு அல்லது மூன்று நாட்களில் மறு கரையைச் சேரலாம். இப்பொழுது ஒவ்வொரு சிறு பட்டினத்திற்கும் விமானப் போக்குவரத்து உண்டு. ஒரு சில பத்திரிகைகள் தேசம் பூராவும் செல்லுகின்றன. இன்றைக்கு 70 லக்ஷம் வாலிபர்கள் கல்லூரியில் படித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலையில், வெவ்வேறு கலாசாரங்கள், வெவ்வேறு மொழிகள், வெவ்வேறு பண்பாடுகள் எப்படி நிலைத்திருக்க முடியும்? எங்கள் தேசத்தின் இரண்டு முக்கியமான கொள்கைகள், ஊறுதலும், வளர்ச்சியும், எனலாம். 1960 வரைக்கும் அப்படித்தான் இருந்தது.

இந்த நாட்களில் அநேகர் புனராலோசனை செய்கிறார்கள். இன்றுள்ள பொருளாதார வளர்ச்சி, பண்பாட்டு மாறுதல், பண்பாடு வளர்ச்சி திருப்தி அளிக்காததினால், ஒரு சிலர் எங்கள் நாட்டின் குறிக்கோள்களைப் புர்த்து பின்வாங்கி, பொதுவான

சமுதாயத்திலிருந்து விலகி, வேறு வாழ்க்கையைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள். நீக்ரோக்கள், ஸ்பானியர்கள், யூர்வீக ஜாதிகள், யூதர்கள், மற்றும் அநேகர், இந்த திரள் பண்பாடு போதாது என்று சொல்லி, பண்பாடு பன்மை தேவை என்பார்கள். பண்பாடு பன்மை, கலாசார வேற்றுமை, வெவ்வேறு மொழிகள், வெவ்வேறு கொள்கைகள், மதங்கள், ஜாதிகள், இவைகளுள்ள நாடு தான் செழிப்பான நாடு, என்பார்கள். இந்தியா, இலங்கை போன்ற தேசங்களில் பண்பாடு பன்மை இருக்கிறதினால், இவைகள் அதிர்ஷ்டமுள்ள தேசங்கள் என்பர். சில வாலிபர், தாங்கள் பங்கெடுக்கக்கூடிய வித்தியாசமான ஜாதி, கலாசாரம், பண்பாடு இல்லாததினால், எப்படியாவது திரள் பண்பாட்டிலிருந்து விலகவேண்டும் என்று சொல்லி, பட்டிக்காட்டிலோ, அயல் நாட்டிலோ, கூட்டுவாழ்க்கையிலோ புதிதாக வாழ்க்கையை ஆரம்பிக்கிறார்கள்.

என்றாலும், நான் படிப்பித்த நாலேந்து சர்வ கலாசாலைகளில், 100க்கு 90 மாணவர்கள் ஊக்கத்தோடு படித்து வந்தார்கள். சமுதாயத்தின் மேன்மையான குறிக் கோள்கள், அவர்களின் பெற்றோர் நம்பும் சகலவிதக் கொள்கைகள், தாங்கள் படித்த மதங்கள், முதலியவற்றை முழுதாக நம்பிவிட்டாலும், ஓர் அண்மையிலே நவீன மனப்பான்மையுடன் சமாளிக்கிறார்கள். இப்பொழுதுள்ள கல்லூரி மாணவர்களின், மிகப்பெரிய பிரச்சனை என்னவென்றால், என்ன தொழிலைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும் என்பதே. உலகப் பிரயாணம் பண்ணி, அதிகமாய்ப்படித்து உலக அனுபவங்களை அனுபவித்து பின் குறிப்பிட்ட ஒரு தொழிலைத் தேர்ந்தெடுப்பது மிகக் கடினமானது. இங்கே 20,000 வித்தியாசமான தொழில்கள் உண்டு! பெரும்பாலோர், பெற்றோர் பார்க்கும் தொழிலில் ஈடுபட விரும்புகிறதில்லை.

அமெரிக்காவில் வந்த திரள் பண்பாடு உலகமெங்கும் இன்று பரவ ஆரம்பித்திருக்கிறது. இலங்கையிலும், போக்குவரத்து அதிகப்பட்டுள்ளது; வாடுவோரையும் எங்கும் கேட்கலாம். ஒவ்வொரு பிள்ளைகளையும் பள்ளிக்கூடத்தில் குறிப்பிட்ட பாடங்களை குறிப்பிட்ட குறிக்கோளுடன் படிக்கக் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறான். இதனால் பண்பாடு வேற்றுமைகள் குறைய இடமுண்டு.

மேலும் இரண்டாம் உலக யுத்தத்திற்கு பிறகு இலங்கையில் ஜனத்தொகை இரண்டுமடங்கு பெருகியது! இதுதான் உங்கள் மிகப்பெரிய பிரச்சனை. ஜன நெருக்கடி காரணமாகப் பொருள் பற்றாக்குறை, வேலை இல்லாத திண்டாட்டம், திரள் பண்பாடு-இவைகள் நாளுக்கு நாள் வளரும். அநேகர், பட்டினத்தில் வசிக்காமலிருந்தாலும் அவர்கள் நினைக்கிற நவீன பட்டின வாழ்க்கையைப் பின்பற்றித் தமது முந்தின குறிக்கோள்களை, மனப்பான்மையை, குடும்ப அமைப்பை, ஆடைகளை, மொழியைக் கைவிடுகிறார்கள். ஜாதி வேற்றுமை வேண்டாம் என்றும், குடும்பத்துக்குக் கீழ்படியக் கூடாது என்றும், மற்ற எல்லா நண்பர்களைப் போல் இருக்க வேண்டும் என்றும் கல்லூரி மாணவர்கள் நினைக்கிறார்கள். சரிதான். ஆனால், ஒன்றை மறந்து விட்டோம். திரள் பண்பாட்டில் தனி ஆள் நிற்பது மனலில் சிறு கல் ஒன்று தனியக்கிடப்பது போன்றது.

ஆகவே, பன்மைப் பண்பாடுகளையே நானும் காண விரும்புகிறேன். தமிழர், சிங்களர், மற்ற பண்பாடுகளைச் சேர்ந்தவர்கள், அந்தந்த பரம்பரை சொத்து அந்தந்த மொழி, சமுதாய அமைப்பு, கலாசாரம், இவற்றைக் கவனமாகப் பேணி வைத்தால் தான், இலங்கை நாகரீகம் செழிப்பாக நிலைநிற்கும்.

புதிய தேசங்கள் உதயம்

பூ. ஞானாகரன்

தற்போதுள்ள நிலையில் புதிய தேசங்கள் கண்டுபிடிக்கப்படக்கூடிய சாத்தியங்களெதுவுமில்லை. ஆயினும், தற்போதுள்ள இருதேசங்கள் ஒரு தேசமாக இணைவதாலோ அன்றி ஒரு தேசமாக இருந்த ஒரு பிரதேசம் பல கூறுகளாக்கப்பட்டுத் தனித்தேசங்களாக இயங்குவதன் மூலமோ புதியதேசங்கள் உதயமாகலாம். அண்மைச் சரித்திரத்தில் இந்தியா — பாகிஸ்தான் இருதேசங்களாயினமை ஓர் உதாரணமாக அமையும். தற்போது அரசியலரங்கில் வங்காள தேசத்தைப்பற்றிய பிரச்சனை சர்ச்சைக்குரிய ஒரு விடயமாகவுள்ளது. எந்நிலையிலும் பாகிஸ்தான் பிரிக்கப்படமுடியாத ஒன்று என்று பூட்டோ அறிவித்துள்ளார். ஆயினும், இந்தியா அதனை ஒரு தனித்தேசமாக அங்கீகரித்துப் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியுள்ளது. இந்நிலையில், இது போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் மற்றைய 'தேசங்களைப்' பொறுத்தவரையில் நாடுகளின் நடவடிக்கைகளைக் கட்டுப்படுத்த எழுந்த அனைத்துலகச் சட்டம் எவ்வகையான கடமைகளை சுமத்தியுள்ளது என்பதனையும் இந்நிலைகளில் ஒரு நாட்டின் அங்கீகாரம்¹ பற்றித் தொடர்பான சட்டங்களையும் இக்கட்டுரை ஆராயும்.

அனைத்துலகச் சட்டத்தின் அடிப்படை விதிகள், ஒரு 'நாடு' என்பது சில தகைமைகளைப் பெற்றிருத்தல் வேண்டுமென்று குறிக்கின்றன. அவையாவன:

(அ) ஒரு வரையறுக்கப்பட்ட நிலப் பிரதேசம் இருத்தல் வேண்டும்.

(ஆ) ஒரு நிலையான குடிசனமிருத்தல் வேண்டும்.

(இ) அக்குடிசனம் பொதுவாகத் தமது பணியைக் காட்டுகின்ற ஒரு திடமான அரசாங்கம் இருத்தல் வேண்டும்.

(ஈ) அவ்வரசாங்கம் ஏனையநாடுகளுடன் உறவுகளைக் கொள்ளக்கூடிய தகுதி பெற்றதாக இருத்தல் வேண்டும்.

அடிப்படை விதிகள் இவ்வாறாயின், எழுகின்ற பிரச்சனை யாதெனில் மேற்கூறிய நான்கு அம்சங்களையும் கொண்டு விளங்குகின்ற ஒரு 'தாபனம்' தானாகவே 'நாடு' என்கின்ற நிலையையெய்துகின்றதா? அன்றி ஏனையநாடுகளின் அங்கீகாரம் தான் அதற்கு அந்த அந்தஸ்தை அளிக்கின்றதா என்பதாகும். இது பற்றி சட்டவல்லுநர்கள் கருத்தளவில் பிரிவுகொண்டு விளங்குகின்றனர். ஒரு சாரார் பிரகடனத் தத்துவம்² என அழைக்கப்படும் விளக்கத்தின்படி, மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு தேவைகளும் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட மறு நிமிடமே ஒரு தேசமுதயமாகின்றதென்றும், ஏனைய நாடுகள் அங்கீகாரம் வழங்கினவா இல்லையா என்ற சர்ச்சைப்பாட்டிற்கிடமின்றி அது அந்நிமிடமே, அனைத்துலக அரங்கில் தகைமையுடைய நாடென்ற ஒரு அந்தஸ்தை

1. Recognition

2. Declaratory theory

தையும் பெறுகின்றதென்றும் வலியுறுத்துகின்றனர். இவர்களின் கருத்துப்படி ஏனைய நாடுகளின் அங்கீகாரம் வெறும் 'அரசியற்' செய்கைகளுள் ஒன்றேயொழிய, ஒரு புதிய தேசத்தின் சட்ட அந்தஸ்தை³ எவ்வகையிலும் பாதிக்கக்கூடியதல்ல என்ற முடிவு பெறப்படலாம். இத்தத்துவம் நடைமுறையில், ஆதரவைப் பெருமளவில் பெற்றுக்கின்றது. உதாரணமாக, இஸ்ரேலை அரசியற்காரணங்களிற்காக அராபியத் தேசங்கள் ஒரு தேசமாக அங்கீகரிக்கத் தவறிய போதும் இஸ்ரேலின் அந்தஸ்தை மறுத்துரைப்பார் யாருமில்ர். இதுபோலவே சீனாவை இங்கிலாந்தும் அரசியற்காரணங்களிற்காக அங்கீகரிக்கவில்லை. மேலும் சலிமோவ் எதிர் நியூயோர்க்கின் ஸ்டான்டர் ஒயில் கம்பனி⁴ போன்ற தீர்ப்புக்களிலும் இவ்விளக்கம் அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. அத்துடன் பிரையலி⁵, பிறிக்ஸ்⁶, ஸ்டாக்⁷ போன்ற தலை சிறந்த அனைத்துலகச் சட்டவல்லுனரும் தமது ஆதரவை இத்தத்துவத்திற்கே வழங்கியுள்ளனர். மேலும் ஒரு தேசம், மற்றொரு தேசத்தை அங்கீகரித்தவுடன், அவ்வங்கீகாரம் அளிக்கப்படும் நேரத்திலின்று மட்டுமன்றி அதற்கு முன்னரேயே அதாவது, அங்கீகரிக்கப்படும் தேசம் முன்னர் குறிப்பிட்ட நான்கு தகைமைகளையும் எப்போது கொண்டு விளங்கிற்றோ, அந்த நேரத்திலிருந்து அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகக் கருதப்படும் என்று மற்றொரு விதி குறிக்கின்றது. இவ்விதியும், ஏனைய தேசங்களின் அங்கீகாரம் வெறும் அரசியல் சம்பிரதாயமேயன்றி வேறெதுவுமில்லை என்ற கூற்றை ஆதரிக்கின்றது. ஆனால் டிஸ்கோ கொன்செஷன்⁸ வழக்கில் மற்றைய தேசங்களின் அங்கீகாரம் அளிக்கப்படாமை, மேற்கூறிய அத்தியாவசிய தகைமைகளைப் பெறவில்லை என்பதைப் பெருமளவில் உணர்த்தும் என்று குறிப்பிடப்பட்டது. இந்த தத்துவத்திற்கெதிரான கருத்தைத் தெரிவிப்பவர்கள் முக்கிய இரு காரணங்களைக் காட்டுவர், அவையாவன:

1. மேற்கூறிய தகைமைகளை எப்போது ஒரு 'தேசம்' பெற்றுவிட்டதென்பதை நிர்ணயிப்பது சாத்தியமானதொன்றில்லை.
2. சில தீர்ப்புக்களில் இது நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இத்தீர்ப்புக்களை ஆராய்ந்தால், உண்மையில் தேவையான தகைமைகளைக் குறிப்பிட்ட நாடுகள் பெற்றிருக்கவில்லை. எனவே இத்தீர்ப்புக்கள் பிரகடனத் தத்துவத்தை நிராகரிப்பதற்கு வலுவுள்ள காரணம் என்றுரைத்தல்முடியாது.

இதற்குமாறாக அமைப்புத் தத்துவம்⁹ என்பதன்படி, ஒரு நாட்டிற்குத் தேசம் என்ற அமைப்பை-தகைமையை அளிப்பது ஏனைய தேசங்களின் அங்கீகாரமே. இதனுடைய பெருங்குறை யாதெனில், ஒரே தேசம் சில நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் ஒரு 'தேசமாகவும்' வேறுசில நாடுகளைப் பொறுத்தமட்டில் 'நாடு' என்ற அந்தஸ்தைப் பெறாத ஒரு தாபனமாகவும் விளங்கும் திருப்திகரமற்ற நிலை நிலவும். இப் பிரச்சனைக்கு ஐக்கிய நாடுகள் சபை ஒரு ஏற்ற வழியை அமைக்கவில்லை. ஏனெனில் அதில் அங்கம் வகிக்கும் ஒவ்வொரு தேசமும் மற்றைய தேசங்களினால் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டுமென்ற ஒரு வழி குறிப்பிடப்படவில்லை. இத்தகைய ஒரு விதி இருப்பின் ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் அங்கத்துவத்தின் மூலம் ஒரு தாபனம் நாடாகி விட்டதென்ற முடிவு சாத்தியமாகலாம்.

எனவே புதியதேசங்களைப் பொறுத்தமட்டில் நிலையான திடமான சட்டவரையறைகளிலெல்லாம் பெருங்குறைபாடாகவுள்ளதை நாம் அவதானிக்கலாம். லவுட்ட பக்ட்¹⁰ என்ற அனைத்துலக சட்டவல்லுநர், குறிப்பிட்ட நான்கு தகைமைகளும் நிறைவுபெற்று விளங்கின், ஒரு தாபனத்தை தேசமென அங்கீகரிக்கவேண்டிய ஒரு 'சட்ட வழிக்கடமை' ஏனைய நாடுகளிற்குண்டு என்று வற்புறுத்தியுள்

3. Legal status. 4. Salimott & Co Vs Standard Oil Co of Newyork 5. Brierly

6. Briggs.

7. Starke.

8. Tinoco Concession case

9. Constitutive theory

10. Lauterpacht.

ளார். இக்கடமை அனைத்துலக நாடுகளின் சமூகத்திற்கு¹¹ உடையதாகுமென்று விளக்கப்படுகின்றது- பிறவுண்வி¹² என்னுமின்னு மொரு அறிஞர், 'ஏனைய தேசங்கள் ஒரு 'நாட்டை' அங்கீகரிப்பது வெறும் அரசியல் செய்கைதான். ஆனால் குறிப்பிட்ட நான்கு தகைமைகளையும் ஒரு தேசம் பெற்றிருப்பின், ஏனைய நாடுகள், அந்நாட்டைப் பொறுத்தமட்டில் சில அனைத்துலகச் சட்ட விதிகளைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியமாகும்' என வலியுறுத்தியுள்ளார். உதாரணமாக, அரசியலாடுகள் இஸ்ரேலை ஒரு தேசம் என்று அங்கீகரிக்கின்றனவோ இல்லையோ அனைத்துலக அரசுநிலை இஸ்ரேலை, அவர்கள் ஏனைய தகுதியுள்ள நாடுகளுடன் எவ்வாறு தமது நடவடிக்கைகளைக் கவனிப்பார்களோ, அதே முறையிலேயே நடத்த வேண்டும்.

முன்னர் குறிப்பிட்டவாறு, நான்கு தகைமைகளையும் பெற்ற ஒரு 'தேசத்தை' அங்கீகரிக்கும் கடமை இருக்குமாயின், இத்தகைமைகளைப் பெறாத ஒரு தேசத்தை அங்கீகரிக்காது மறுக்கும் ஒரு கடமையும் உண்டென்பது தெளிவாகும். இது ஒவ்வொரு நாட்டின் இறைமையையும் பாதுகாப்பதற்கு அவசியமான ஒரு விதியாகும். ஏனெனில் ஏனைய தேசங்களின் உள்நாட்டு விடயங்களில் தலையிடக்கூடாது என்ற ஒவ்வொரு தேசத்தையும் அனைத்துலகச் சட்டவிதிகள் பணிக்கின்றன. வங்காளதேசத்தைப் பொறுத்தவரை இத்தியா, பாகிஸ்தானின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையிட்டுவிட்டதாகக் கருதமுடியுமா என்பது பற்றிய சர்ச்சை இந்த அடிப்படையில்தான் எழுந்துள்ளது. ஆனால் ஒரு தேசத்தின் உள்நாட்டு விவகாரம் காலப் போக்கில் உள்நாட்டு விடயம் என்ற வரம்பைமீறி உலகநாடுகளின் தலையீடு ஏற்படக்கூடிய ஒரு அனைத்துலகப் பிரச்சனையாகவோ அல்லது குறிப்பிட்ட ஒரு பிரதேசத்தில் உள்ள தேசங்களின் உரிமைப் போராட்டங்களாகவோ மாறும் போது, ஏனைய தேசங்களது தலையீட்டைத் தடுக்கும் விதிகள் இல்லையென்றே

கூறவேண்டும். வங்காளதேச சம்பவங்களைப் போன்ற சந்தர்ப்பங்களில் தாய்நாட்டைவிட்டுப் பிரியத்துடிக்கும் தேச நாட்டை ஒரு தேசம் அங்கீகரிப்பது தாய்நாட்டின் உள்நாட்டு விவகாரங்களில் தலையீடில்லாதிருக்கும் வண்ணம் செய்யப்படல் வேண்டும் என்பது அவசியமாகும். இவ்வுகையைப் போன்ற பக்கச்சார்பற்ற நாடுகளை எதிர்நோக்கியுள்ள பிரச்சனையிது தான்.

மேலும், சட்டவரம்பிற்கு மீறிய அடிப்படையில் சட்டவிரோதமாக பலவந்தத்துடன் ஒரு நாடு அபகரிக்கும் நிலப்பிரதேசத்தை அந்நாட்டினது சொந்தம் என்று அங்கீகரிக்கக் கடமையொன்று முண்டு ஐக்கியநாடுகள் சபையில் அங்கம் வகிக்கும்நாடுகளைப்பொறுத்தவரைபலாத்கார முறையில் கைப்பற்றப்படும் பிரதேசங்களின் மீது அதிகாரத்தை, அப்பலாத்காரம் தற்பாதுகாப்புக்காகப் பாவிக்கப்பட்பிருந்தாலொழிய அங்கீகரிக்க மறுக்கும் ஒரு கடமையுமுண்டு. இக்காரணத்தினாலேயே 1947 ஜூனில் இஸ்ரேல் கைப்பற்றிய பிரதேசங்கள் சட்டவிரோதமாகப் பெறப்பட்டவை என்று பல நாடுகள் இவ்வரை திட்டவட்டமாகக் கூறுகின்றன.

நாடுகளை அங்கீகரிப்பதை விட ஒரு அரசாங்கத்தை அங்கீகரிப்பதும் ஒரு சிக்கலான விடயமாகவேயுள்ளது. உதாரணமாக ஒரு சதியினாலோ அல்லது புரட்சியின் மூலமோ ஏற்கெனவேயுள்ள ஒரு அரசாங்கத்தை வீழ்த்திப் பதவிக்கு வரும் நபர்களைக் கொண்ட அரசியலமைப்பை அங்கீகரிப்பதா இல்லையா என்பது ஏனைய நாடுகளைப் பொறுத்தவரை பெரும்பிரச்சனையாகவே அமையும். இவ்வாறு தோன்றிய புதிய அரசாங்கங்களே இரஷ்யப் புரட்சியின் பின்பும் சீனப்புரட்சியின் பின்பும் அத்தேசங்களில் ஆட்சி புரிந்தன. புதிய அரசாங்கத்தை அங்கீகரிக்கும் போது பொதுவாக ஏனைய நாடுகள் அவ்வரசாங்கம், நிலையாக இயங்கக்கூடிய தன்மையை

11. International Community

12. Brownley.

ஆம், மக்கள் கட்டுப்படும் வலுவையும் கொண்டு விளங்குகின்றதா என்பதையே கருத்திற்கொள்வர். இவ்வகையான அங்கீகாரம் பற்றிய விளக்கங்கள் டினிக்கோ ஆபிற்றேஷன் வழக்கில் தெளிவாகக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. அமெரிக்கா போன்ற நாடுகள், 'அனைத்துலக விதிகளிற் குக் கட்டுப்பட அப்புதிய அரசாங்கம் இசைகின்றதா' என்ற ரீதியில் நோக்குகின்றன. இதன் காரணமாகவே இதுவரை காலமும் சீனாவை அங்கீகரிக்க மறுத்த நாடுகள் சீன அனைத்துலக விதிமுறைகளிற் குக் கட்டுப்பட மறுக்கும் காரணத்தினாலேயே தாமவ்வாறு செய்வதாக வலியுறுத்தின.

பொதுவாக சட்டரீதியில் அங்கீகாரம்^{12A} அளிக்கப்படுவதற்கு முன் ஒரு தேசம் பல தேசங்களதும் சமரச ரீதியான¹³ அங்கீகாரத்தைப் பெறும். சமரச ரீதியான அங்கீகாரத்தை அளிக்கும் ஒரு நாடு, அங்கீகரிக்கப்படும் ஒரு தேசத்தின் சட்டரீதியான நிலைபற்றிய ஒரு முடிவையும் செய்வதில்லை. இந்த சமரச ரீதியான அங்கீகாரத்தின் நோக்கம் தமது உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் நோக்கத்துடனேயே அளிக்கப்படுகின்றது. இவ்வாறு அங்கீகாரம் பெற்ற அரசாங்கம் அல்லது நாடு, நிலைத்து நிற்கும் தன்மையை நாளடைவில் பெறின் ஏனைய நாடுகள் சட்டரீதியான அங்கீகாரத்தை வழங்கும். ஆனால் அவ்வாறு நிலையான தன்மையைப் பெறத் தவறின் அல்லது அனைத்துலகச் சட்டங்களிற்குக் கட்டுப்பட மறுக்கின், நாடுகள் தாம் வழங்கிய சமரச அங்கீகாரத்தை வாய்ஸ் பெற்றுக்கொள்ளும்.

உள்நாட்டுச் சட்டமன்றங்களைப் பொறுத்தவரை சமரச ரீதியான அங்கீகாரம் பெற்ற அரசாங்கத்தின் நடவடிக்கைகளும், சட்டரீதியான அரசாங்கத்தினது நடவடிக்கைகளும் செல்லுபடியானவையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படும்.

“அரசாங்கமென்டி” என்ற வழக்கில் ஸ்பானிய உள்நாட்டுக் கலவரத்தில் ஸ்பா

னிய நாட்டின் பெரும்பகுதி தீவிரவாதிகளால் கைப்பற்றப்பட்டது. ‘அரசாங்கமென்டி’ என்ற கப்பல் பிஸ்பாலோ என்ற துறையில் பதிவுசெய்யப்பட்டிருந்தது. 1937ல் ஜெனரல் பிரான்கோவின் தலைமையில் அத்துறையைத் தீவிரவாதிகள் கைப்பற்றினர். பிரித்தானியா பிரான்கோவின் ஆட்சியை சமரச ரீதியில் ஏற்றுக்கொண்டது. 1938-ல் பிரான்கோ மேற்கூறிய கப்பலை அரசாங்கத் தேவைக்காகக் கைப்பற்றும் ஆணையொன்றைப் பிறப்பித்தார். அதேவேளை பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கமும் தமது உரிமையைப் பிரயோகிக்க முயன்றனர். இந்நிலையில் பிரித்தானிய நீதிமன்றில் சமரச ரீதியில் பிரித்தானியாவால் ஏற்கப்பட்ட பிரான்கோவின் உரிமைகளா அன்றி சட்டரீதி அங்கீகாரம் பெற்ற ஜனநாயக அரசின் உரிமைகளா பேணப்பட வேண்டுமென்ற பிரச்சனை கிளம்பியது. இவ்வழக்கு பிரான்கோ கைப்பற்றிய கப்பலை மீண்டும் பெறுவதற்காக ஜனநாயக அரசாங்கத்தால் கொண்டுவரப்பட்டது. பிரான்கோ அரசாங்கத்தினர் ஏனைய இறைமையுள்ள நாடுகளிற்குரிய சலுகைகள்¹⁴ தமக்களிப்பட வேண்டுமென்று வாதிட்டனர். இதை ஏற்றுக்கொண்ட நீதிமன்றம் பிரான்கோவின் ஆட்சி சமரச ரீதியான அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருந்தமையால் ஒரு நாட்டின் நீதிமன்றத்தில் வேறொரு நாட்டின் அரசியற்கெதிராக சட்டநடவடிக்கை எடுக்கமுடியாது என்ற சலுகை அதற்கும் செல்லுபடியாகும் என்றும், எனவே ஜனநாயக அரசு வழக்குத் தொடரமுடியாதென்றும் விதித்தது. இதில் அவதானிக்க வேண்டியது யாதெனில் உண்மையான பிரதிநிதித்துவ அரசாங்கத்தின் உரிமைகள் பாதுகாக்கப்படாது விடப்பட்டன. எனவே உள்நாட்டு நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் சட்டவழி அங்கீகாரத்திற்கும் சமரச ரீதியான அங்கீகாரத்திற்கும் வேறுபாடுகள்திகழில்லை.

தற்போதுள்ள ஒரு அரசாங்கத்திற்கும் வேறு ஒரு குழுவினருக்குமிடையே ஆட்சிபுரியுமுரிமைக்காகப் பலப்போட்டி

நிகழும்வேளையில் ஏற்படக்கூடிய போர் நிலையில் கிளர்ச்சிக்காரர்களையோ அல்லது கலகக்காரரையோ அங்கீகரித்தல் பற்றிய பிரச்சனை தோன்றும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் இக்கலகக்காரர்களை ஒரு அந்தஸ்துள்ளவர்களாகக் கணித்து அங்கீகரிப்பதன் நோக்கம் யாதெனில் போர் முறைகள், நடுநிலைத்தன்மை என்பன பற்றிய அனைத்துலக சட்டவிதிகள் பேணப்படுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வதேயாகும். உதாரணமாக நைஜீரியாவிலிருந்து பிரிவு கோரிய பயா(1)வ்ரு கலகக்காரர்கள் இவ்வாறு அங்கீகாரம் பெற்றார்கள். இவ்வகையான அங்கீகாரம் அளிக்கப்படுமுன் பின்வருவன நிரூபிக்கப்படல் வேண்டும்.

(1) பிரச்சனை பொதுத்தன்மையுள்ளதாகவும், ஆயுதப்போராட்டம் நிகழ்வதாயுமிருத்தல் வேண்டும்.

(2) கலகக்காரர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட தேசிய நிலப்பரப்பைக் கைப்பற்றி அங்கு தம்மாட்சியை நிலைநிறுத்தியிருத்தல் வேண்டும்.

(3) அவர்கள் போராட்டத்தில் அனைத்துலக சட்டவிதிகளைப் பின்பற்றியிருத்தல் வேண்டும். அவர்கள் ஒரு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குழுவினராக ஒரு தலைமையில் கீழ் இயங்குவார்களாயுமிருத்தல் அவசியம். ஏனைய நாடுகள் இவர்களை அங்கீகரித்தல் அவர்களது நலன்களைக் காப்பதற்குப் பேரளவு உதவும்.

மேற்கூறியவகையான அங்கீகாரங்கள் நேரிடையானதாகவோ¹⁵ அன்றி மறைமுகமானதாகவோ இருக்கலாம். நேரடியான அங்கீகாரம் வெளிப்படையான-பகிரங்க அறிவித்தல் மூலமும், இது சம்பந்தமாக அங்கீகரிக்கப்படும் நாட்டிற்கு ஒரு குறிப்பை அனுப்புவதன் மூலமும் அளிக்கப்படும். மறைமுக அங்கீகாரம் புதிய தேசத்தைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு நாட்டின் நடவடிக்கைகளிலிருந்து அனுமானிக்கப்படும். ஆனால் இவ்வாறு பெறப்

படும் அங்கீகாரம் சிறிதும் சந்தேகத்திற்கு இடமற்ற ஒரு செயலிலிருந்தே அனுமானிக்கப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக உத்தியோகபூர்வமான முறையில் இராஜ உறவுகள் ஏற்படுத்தப்படுவதிலிருந்து மறைமுகமான அங்கீகாரம் அனுமானிக்கப்படலாம். ஆனால் உத்தியோகபூர்வமற்ற உறவுகளிலிருந்து இதை அனுமானிக்க முடியாது. மேலும் கலகக்காரர்களைப் பொறுத்தவரை வேறொரு நாடு நடுநிலைமைக் கொள்கைகளைக் கடைப்பிடிக்குமென்றறிவித்தால் அது மறைமுகமாகக் கலகக்காரர்களிற்கு அனைத்துலக அரங்கில் ஒரு குறிப்பிட்ட அந்தஸ்தைக் கொடுத்து அதனை அவர்கள் அங்கீகரிக்கிறார்களென்றே பொருள்படும்.

அங்கீகாரம் பெற்ற ஒரு தேசம் ஒரு நாட்டிற்குரிய எந்த ஒரு தகைமையையுமிழப்பின், ஏனைய நாடுகள் தாம் கொடுத்த அங்கீகாரத்தை வாயஸ் பெற்றுக்கொள்ளலாம்.

உள்நாட்டு நீதிமன்றங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அங்கீகாரத்தின் சட்ட விளைவுகள். (Legal Consequences) :

★ ஒரு நாட்டை ஒரு உள்நாட்டு நீதிமன்றம், அதனுடைய அரசாங்கம் அங்கீகரிக்கும் வரை அங்கீகரித்தலியலாது. ஆனால் அரசாங்கம் அங்கீகரித்தால் நீதிமன்றத்தைப் பொறுத்தவரை அந்நாடு சட்ட அந்தஸ்தைப் பெற்ற ஒரு தேசமாக விளங்கும்.

★ அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாடு அங்கீகரித்த நாட்டின் சட்டமன்றங்களில் வழக்குகள் தொடரலாம்.

★ அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாடு அங்கீகரிக்கப்படும் நாட்டின் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரத்தினின்று விடுபாடு¹⁶ பெற்று விளங்கும்.

★ அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாடு அங்கீகரிக்கும் நாட்டின் எல்லைக்குள்ளே அதனது

ஆதனங்களைக் காக்கும் உரிமையைப் பெறுகின்றது.

★ அங்கீகரிக்கப்பட்ட நாட்டின் சட்ட வழி, அல்லது நிர்வாகவழி (execution) நடவடிக்கைகளை நீதிமன்றம் ஏற்றுக் கொள்ளும்.

மேற் கூறியவற்றிலிருந்து புதிய தேசங்களினுதயம் என்பன பற்றிய சட்டங்கள் தெளிவின்றியிருப்பதைக்காணலாம். இதன்

முக்கிய காரணம் யாதெனில் அனைத்துலகச் சட்டம் இன்னமும் ஆரம்ப நிலையிலேயேயிருக்கின்றது. சட்டத்தை அமுல்செய்யக்கூடிய தகுந்த தாபனங்கள் இல்லாமை யால் அனைத்துலகச் சட்டம் வலுவற்ற சட்டமாகவே விளங்குகின்றது. நாடுகள் தம் மிச்சையாக இவற்றையேற்றுக் கொண்டு, உலக நல்லுறவைப்பேணும் நல்லெண்ணம் கொண்டு இவ்விதிகளைப் போற்றுவதிலேயே, இவ்விதிகளின் குறிக்கோள்கள் அடையப் பெறலாம்.

உலகம் மணிக்கு 1000 மைல் வேகத்தில் தன்னைத்தானே சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறது. அந்த வேகம் மணிக்கு நூறு ஆகக் குறையுமானால், இரவும் பகலும் தற்போதுள்ள அளவிலும் பத்து மடங்கு கூடிவிடும். பகல் என்பது பன்னிரண்டு மணித்தியாலங்கள் கொண்டதாக இராது. 120 மணித்தியாலங்கள் கொண்டதாக மாறினால் பூமியிலுள்ள தாவரங்கள் எரிந்துவிடும். அதே சமயம், இரவு 120 மணித்தியாலங்கள் கொண்டதாக மாறினால் ஒவ்வொரு தாவரமும் குளிரிலே விறைத்து இறந்துவிடும். பூமி 23 பாகையில் சரிந்து இருப்பதனால்தான் பருவகாலங்கள் உண்டாகின்றன. இதனால்தான் உயிரினங்கள் இங்கே வாழமுடிகின்றது. இல்லாவிடில், சமுத்திரங்களிலிருந்து ஆவியாகின்ற நீர், வடக்குத் தெற்காகப் பரவி, மனிதர்கள் வாழுகின்ற கண்டங்களின் மீதுதான் பனிக்கட்டியாக உறையும்.

கிரேசி ஏ. மொரிசன்

தமிழ்ச் சாசனங்களும் —ஈழ வரலாற்று ஆராய்ச்சியும்—

கலாநிதி S. பத்மநாதன்

ஈற்றத்திற்கும் குழலுக்கும் ஏற்ப அறிவு, ஆற்றல், இதய உணர்வு என்பன உற்றை உறுதுணையாகக் கொண்டு மக்கள் சமுதாயம் வளர்ந்தவாற்றை உள்ளவாறு எடுத்துக்கூறி விளக்குவதே வரலாறு. சமுதாய மாற்றங்களுக்கும் அறிவியல் வளர்ச்சிக்கும் ஏற்ப வரலாறு என்னும் கலையும் வளர்ந்து வருகின்றது; வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்குக் கையாளப்படும் விதங்களும் அவற்றை விளக்கும் முறைகளும் மாற்றமடைந்து வருகின்றன.

வரலாற்று நூல்கள், ஆட்சியாவணங்கள், சாசனங்கள், காவியம், நாடகம் போன்ற இலக்கியங்கள், புராதன கட்டிடங்கள், அழிபாடுகள், பண்டைக்கால மக்கள் தம் அன்றாட வாழ்க்கையில் உபயோகித்துவிட்டுச் சென்ற உபகரணங்கள் முதலிய தொல்பொருள்கள் போன்ற யாவும் ஏதோ வகையில் ஒரு நாட்டின் அல்லது ஒரு சமூகத்தின் நிலைகளைப் புரிந்து கொள்வதற்கு உதவுகின்றன.

மகாவம்சத்தின் ஈழவரலாறு

ஈழம் அளவிலே சிறிதாகியிருப்பதாலும் ஒரு தீவாக அமைந்துள்ளதாலும் அண்மையிலுள்ள ஏனைய பல ஆசிய நாடுகளைப் போலன்றி கிறிஸ்துவிற் குற்றப்பட்ட காலத்திலிருந்து ஐரோப்பியர் காலம்வரை ஒரு தொடர்பான வரலாற்றை அது கொண்டுள்ளது. குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே அமைதியும் தொடர்ச்சியும் இடம்

பெற்றதால் சமய நிறுவனங்களும் நிர்வாக நிறுவனங்களும் அழிந்தொழியாது நிலைபெற்றுவந்தன. பௌத்த சங்கம் போன்ற சமய நிறுவனங்கள் நிலைபெற்று வந்ததினாலே பௌத்தசமயம் பரவிய காலத்திலே ஈழத்தை அடைந்து இலக்கிய மரபும் வரலாற்று மரபும் தொடர்ச்சியாக நிலைபெற்றதோடு அவை வளர்ச்சியும் கண்டன. மகிந்ததேரரின் காலம் முதல் ஈழத்திலே வளர்ந்த வரலாற்று மரபைக் கருவாகக் கொண்டெழுந்த பாளி மொழியிலுள்ள நூலே மகாவம்சம். இந்நூல் பல பிரிவுகளையுடையது; அவை பல்வேறு காலப்பகுதிகளிலே வெவ்வேறு ஆசிரியர்களால் எழுதப்பட்டவை; அவை அனைத்தும்வரலாற்று மூலங்கள் என்ற வகையிலே தரத்திலும் தன்மையிலும் வேறுபடுகின்றன. தேவநம்பியதீசன் காலம் முதல் கண்டியிலாண்ட நாயக்க மன்னனாகிய கீர்த்தி ஸ்ரீ ராஜசிங்கன் காலம் வரையிலுள்ள ஈழவரலாற்றைத் தொடர்ச்சியாகக் கூறும் சிறப்பினை யுடைய நூல் மகாவம்சம். இந்நூல், வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளைக் காலவரையறைப்படி — புத்தவர்ஷத்தின் அடிப்படையிலே — கூறுகின்றது. மன்னர்களின் ஆட்சியாண்டுகளைக் கூறி அவர்களின் ஆட்சிகளில் நடைபெற்ற பிரதான நிகழ்ச்சிகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. ஆயினும், ஈழவரலாற்றை முழுமையாகவும்முறைப்படியும் இந்நூலின் துணைகொண்டு அறியமுடியாது. அரச குலத்தை மையமாகக் கொண்டே மகாவம்சம் அரசியல் வரலாற்றைக் கூறுகின்றது; பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டின் பின்னுள்ள

அரசியல் வரலாற்றையும் அறிவதற்கு அது அதிகம் பயன்படுவதில்லை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் வட இலங்கையில் எழுச்சி பெற்று நிலைத்த தமிழ் அரசினைப் பற்றி மகாவம்ச ஆசிரியர் ஒன்றுமே கூறவில்லை; கம்பளை, கோட்டை ஆகிய நகரங்களிலிருந்து ஆட்சிசெய்த சிங்கள மன்னர்களைப் பற்றி மிகச் சருக்கமாக—ஒரு சில வரிகளில் மட்டுமே—கூறியுள்ளார்.

மகாவிகாரை வளர்த்த வரலாற்று மரபை ஆதாரமாகக் கொண்டு மகாவிகாரையைச் சேர்ந்த மகாநாமர் முதலிய தேரர்களினாலே எழுதப்பெற்ற இந்நூலில் சமய வளர்ச்சிகளின் பின்னணியிலேயே அரசியல் வரலாறும் கூறப்பெற்றுள்ளது. இன உணர்ச்சியையும் மத உணர்ச்சியையும் வளர்க்கும்கமாக நூலின் சில பகுதிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. விவசாய முறைகள், தொழில் நிலைகள், வாணிபம், சமய நிறுவனங்கள், சமுதாய நிலைகள் என்பன பற்றி அறிவதற்குப் போதிய சான்றுகள் மகாவம்சத்தில் இடம்பெறவில்லை. இவற்றைப் பற்றி அறிவதற்குச் சாசனங்களையே நோக்கவேண்டும். எனவே ஈழத்துச் சாசனங்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சி ஈழவரலாற்றைத் தக்க முறையிலே அறிந்து கொள்வதற்கு மிகவும் பயன்படும்.

ஈழத்துச் சாசனங்கள்

சாசனங்கள் கல்வெட்டுக்கள், செப்பேடுகள் என இருவகைப்படும். சில சாசனங்கள் அரசன் அல்லது அவனுடைய அதிகாரிகள் ஏற்படுத்திய பிரகடனங்கள், நிர்வாக ஏற்பாடுகள் போன்றவற்றையும், அறநிலையங்கள், சமய நிறுவனங்கள் முதலியவற்றுக்கு அவர்கள் கொடுத்த தானங்களையும் பொருளாகக் கொண்டுள்ளன. வேறு சில, பொது மக்களுட்கிலர் தலியாகவோ கூட்டாகவோ புரிந்த செயல்களைக் கூறுகின்றன. ஈழத்திலே பிராகிருதம், சிங்களம், தமிழ், சங்கதம் ஆகிய மொழிகளிலே எழுதப்பெற்ற சாசனங்கள்கிடைக்கின்றன. கி. மு. மூன்றாம் நூற்றாண்டளவிலே பௌத்த சமயம் ஈழமனைத்தும் பரவியபின் ஈழத்தவர் எழுதும் முறையினை அறிந்து கொண்டனர். காலத்தால் முந்

திய ஈழத்துக் கல்வெட்டுக்கள் அனைத்தும் பிராமி எழுத்திலும் பிராகிருத மொழியிலும் வரையப்பட்டுள்ளன. இவை அசோகனது ஆட்சியிலும் அதற்குப் பின்பும் இந்தியாவிலே, குறிப்பாகத் தென்னிந்தியாவிலே, சாசன வழக்கிலுள்ள மொழியையும் வரிவடிவங்களையும் ஒத்திருக்கின்றன. பிராமிக் கல்வெட்டுகளுள் மிகப் பெரும்பாலானவை பௌத்த சங்கத்துக்குக் கொடுத்த நன்கொடைகளைப் பற்றியே கூறுகின்றன. பெரும்பாலான ஈழத்துச் சாசனங்கள் சிங்கள மொழியிலுள்ளன. இவை கி. பி. ஐந்தாம் நூற்றாண்டு முதல்கண்டி அரசின் இறுதிக்காலம் வரையுள்ள காலப்பகுதியைச் சேர்ந்தவை. இவற்றிலே பிரதானமான சாசனங்கள் தொல்பொருளியல் திணைக்களத்தினாலே பிரசுரிக்கப்படும் 'இலங்கைச் சாசனங்கள்' என்ற தொகுதிகளிலும் சில சஞ்சிகைகளிலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.¹ இன்னும் வெளியிடப்படாத படியெடுக்கப்பெற்ற பல சாசனங்களுள்ளன. வடமொழிச் சாசனங்கள் சிலவே காணப்படுகின்றன. நூற்றுக்கு மேலான தமிழ்ச் சாசனங்களும் கண்டெடுக்கப் பெற்றுள்ளன.

வரலாற்று மூலங்கள் என்ற முறையிலே சாசனங்களும் தம் பொருளமைதிகளுக்கேற்பப் பல தரத்தனவாயுள்ளன. சில கல்வெட்டுக்களும் பட்டயங்களும் மிக நீண்டனவாகிப் பல நூற்றுக்கணக்கான வரிகளைக் கொண்டுள்ளன. வேறு சில குறிப்பாகப் பிராமிக் கல்வெட்டுக்கள், மிகச் சிறியனவாய் அமைந்துள்ளன. முன்கண்டவாறு அரசர், அரசரின் அதிகாரிகள் அமைச்சர் ஆகியோரின் பிரகடனங்கள், நிர்வாக ஏற்பாடுகள் என்பவற்றோடு இவர்களும் பொது மக்களும் அறநிலையங்களுக்கும் சமய நிறுவனங்களுக்கும் கொடுத்த தானங்களுமே பெரும்பாலான சாசனங்களின் பொருளாய் வந்துள்ளன. இவை அரசும் மக்களும் ஆற்றுகின்ற செயல்களாகையால் இவற்றைக் கூறும் ஆவணங்கள் வாயி

1. Epigraphia Zeylanica.

அண்மையில் பேரரசிரியர் பரணவிதான பிராமிக் கல்வெட்டுக்களின் தொகுதியொன்றினை வெளியிட்டுள்ளார்.

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

புகுத்தினார்கள். அரசிறைநிர்வாகம், வர்த்தகம், அரசியலுறவுகள் என்பனவற்றைப் பற்றிப் புள்ளி விபரங்களோடு விரிவான முறையில் அறிக்கைகளைத் தயாரித்தார்கள்.

போத்துக்கேயரும் அவர்களைத் தொடர்ந்து ஒல்லாந்தரும் ஆண்ட காலத்திலே கரையோர மாகாணங்களைப் பற்றி ஆட்சியாளர் தயாரித்த அறிக்கைகள் நூற்றுக்கணக்கிலே காணப்படுகின்றன. மேல்நாட்டவரின் ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்பே ஈழ நாட்டு அரசியல், பொருளாதார, சமூக, வாணிப நிலைகள் பற்றி விரிவான முறையிலே அறியமுடிகின்றது. எனவே, ஈழநாட்டு வரலாற்று ஆராய்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் பதினேழாவது நூற்றாண்டளவிற் சாசனவியலானது அதுவரை பெற்றிருந்த முக்கியத்துவத்தை முற்றிலும் இழக்கின்றது எனலாம்.

ஈழத் தமிழ்ச் சாசனங்கள்

ஈழத்திலே நூற்றி இருபத்தைந்துக்கும் மேலான தமிழ்ச் சாசனங்கள் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன². ஈழத்துத் தொல்பொருளியல் திணைக்களம் 1911-12 ஆகிய ஆண்டிற்குரிய கண்டுபிடிப்புக்கள் பற்றி வெளியிட்ட அறிக்கையிலே (H. C. P.) எச். சி. பி. வெல் 48 தமிழ்ச் சாசனங்கள் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவற்றிலே 18 கல்வெட்டுக்களின் வாசகம் தென்னிந்தியச் சாசனங்கள் என்னும் தொகுதியின் நாலாம் பாகத்திலே கிருஷ்ண சாஸ்திரியாரால் வெளியிடப்பெற்றுள்ளன.³ அதன்பின் காலப்போக்கிலே மேலும் பல தமிழ்ச் சாசனங்கள் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன. இதுவரை ஒன்பதாம் நூற்றாண்டுக்கு முந்திய தமிழ்ச் சாசனம் எதுவும் ஈழத்திலே காணப் பெறவில்லை. ஈழத்துத் தமிழ்ச்சாசனங்களிலே காலத்தால் மிக முந்திய சாசனங்கள் நான்கு நாட்டார், குமாரகணம் என்னும் வணிகர் குழாங்களைக் குறிப்பனவாகும். வரிவடிவத்தையும் இவை கூறும் பொருளையும் கொண்டு ஆராயுமிடத்து இச் சாசனங்கள் அனுராதபுர காலத்தின் இறுதிக் கட்டமாகிய பத்தாம் நூற்றாண்டினைச் சேர்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. இக்

கல்வெட்டுக்கள் அனுராதபுரத்திலே இந்துக் கோயில்களின் அழிபாடுகளிடையே கண்டெடுக்கப்பெற்றன.⁴

முதலாம் ராஜராஜனுடைய ஆட்சியிலே சோழர் ஈழத்தினைக் கைப்பற்றி (993) ஏறக்குறைய என்பது ஆண்டுகள் வரை (1070) அதனைத் தம் பேரரசுடன் இணைத்து ஆட்சிசெய்தனர். சோழரின் ஆட்சிக்காலத்திலே வரையப்பட்ட முப்பதுக்கு மேலான கல்வெட்டுக்கள் இதுவரை கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன. முதலாவது ராஜராஜனுடைய மெய்க்கீர்த்தியினைக் கொண்ட கல்வெட்டு ஒன்று மட்டுமே பதவியாவிலே கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளது.⁵ ஏனையவற்றுள் பதினைந்து கல்வெட்டுக்கள் முதலாம் ராஜேந்திர சோழனுடைய ஆட்சிக்காலத்தைச் சேர்ந்தன. பொலநறுவையிலுள்ள அழிபாடுகளிடையே அம் மன்னனுடைய மூன்று கல்வெட்டுக்கள் காணப்படுகின்றன⁶. யாழ்ப்பாணத்தில் அண்மைக்காலத்திலே இரண்டு கல்வெட்டுக்கள் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன; பெரிய குளம் என்னுமிடத்திலுள்ள நாதனார் கோவில் என வழங்கும் ராஜராஜப் பெரும்பள்ளி என்னும் விகாரத்தின் அழிபாடுகளிடையே ஏழு கல்வெட்டுகள் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள் மூன்று ஆவணங்களிலே அவனுடைய மெய்க்கீர்த்தி இடம்பெறுகின்றது.⁷ கி. பி. 1069ம் ஆண்டளவிலே ஆட்சிப் பொறுப்பினை ஏற்ற அதிராஜேந்திரதேவருடைய மெய்க்கீர்த்தியினைக் கொண்டிரு கல்வெட்டுக்கள் பொலநறுவையிலே கண்

2. ஆ. வேலுப்பிள்ளை, சாசனமும் தமிழும்

3. South Indian Inscriptions, Vol. IV. No. 1398 - 1415 பின் SH என வரும்.

4. K. Indrapala, Epigraphia Tamulica, Vol. I, Pt. I June 1971, p. 3.

5. மேலது, பக்கம் 32.

6. S. I. I. Vol. IV, Nos

7. மேலது, பக்கங்கள், 33-40, 43, 46-47

A. Veluppillai, Ceylon Tamil Inscriptions, Part I, Peradeniya, 1971. pp. 16-17.

டெடுக்கப்பட்டன⁸. மாதோட்டத்திலிருந்தவற்றைத் தவிர்ந்த சோழர் காலக் கல் வெட்டுக்கள் பெரும்பாலும் சிதைவுற்ற நிலையிலே காணப்படுகின்றன. எனவே அவற்றில் ஒரு சில பகுதிகளை மட்டுமே வாசித்தறிய முடிகின்றது. முதலாம் ராஜா திராஜனின் ஆட்சியில் ஈழம் சோழர் வசமிருந்தும் அம் மன்னர் காலத்தைச் சேர்ந்தனவென்று கொள்ளக்கூடிய சாசனமெதுவும் ஈழத்திலே கிடைக்கவில்லை.

முதலாம் விஜயவாகுவின் ஆட்சிக் காலம் முதல் சிங்கள மன்னரின் நிர்வாகத்திலே தமிழும் ஓர் ஆட்சி மொழியாகவிருந்தது. ஆட்சியதிகாரிகள் தமிழ்க் குடிகளோடு கொண்ட தொடர்புகளைக் குறிக்கும் ஆவணங்கள் பெரும்பாலும் தமிழிலே எழுதப்பெற்றன. விஜயவாகுவினுடைய பணக்கடுவைச் செப்பேடுகளில் நிர்வாகத்திலுள்ள தமிழ் எழுத்தாளர்களைப் பற்றிக் குறிப்பிண்டு⁹. ஸ்ரீ சங்கபோதி விஜயவாகு என்ற மன்னனைக் குறிப்பிடும் நான்கு தமிழ்ச் சாசனங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் இரு சாசனங்கள் - பொலநறுவையிலும் பாலமோட்டையிலும் கண்டெடுக்கப்பெற்றவை - முதலாம் விஜயவாகுவின் ஆட்சிக் காலத்தைச் (1055-1110) சேர்ந்தவை.¹⁰ வரிவடிவங்களை நோக்குமிடத்து ஏனைய விரண்டும் பிந்திய காலத்தைச் சேர்ந்தனவாகக் காணப்படுகின்றன. இவற்றுள்

ஒன்று ஸ்ரீ சங்கபோதி விஜயவாகுவின் எட்டாம் ஆண்டைக் குறிப்பிடுகின்றது.¹¹ மற்றையது அப்பெயரையுடைய அரசன் ஒருவனின் பத்தாவது ஆண்டில் எழுதப்பெற்றது.¹² கிழக்கிலங்கையிலுள்ள திருக்கோவில் என்னுமிடத்திலுள்ள இக் கல் வெட்டுக்கள் ஒரே அரசனாலோ அல்லது இரு வேறு அரசர்களினாலோ எழுதுவிக்கப்பெற்றன என்பதை தக்க பயிற்சிவாய்ந்த சாசனவியலாளரே ஆராய்ந்து திடமாகக் கூறமுடியும். இவை பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிற்குப் பிற்பட்டனவாகவே இருத்தல் வேண்டும். பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டிலே, முதலாம் பராக்கிரமவாகு இறந்தபின் அரசனான அம்மன்னனின் மருமகனாகிய இரண்டாம் விஜயவாகு ஒரு ஆண்டு மட்டுமே ஆட்சிபுரிந்தான் (1186-87) தம்பதெனியாவிலே தலைநகரை அமைத்த மூன்றாம் விஜயவாகு மூன்றுவருடங்களுக்கு மட்டுமே அதிகாரஞ் செலுத்தினான். மேலும், அவன் அரசனாகப்பட்ட பின்னது முடிசூடியிருக்கவில்லை. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டிலே இரண்டாம் பராக்கிரமவாகு இறந்தபின் அரசபதவியைப் பெற்ற நான்காம் விஜயவாகு ஓராண்டுவரையிலேயே (1271-72) ஆட்சிசெலுத்த முடிந்தது. எனவே திருக்கோவிற் கல்வெட்டுக்கள் குருநாகல் நகரிலிருந்து அரசாண்ட ஐந்தாம் விஜயவாகு, பதினாறாம் நூற்றாண்டிலே ஜயவர்த்தனபுரம் என வழங்கிய

8. அம் மெய்க்கீர்த்தியின் வாசகம் மேல் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ.

திங்களேர் மலர்ந்து வெண்குடை மண்டல மன்னுயிர்தொறும் இன்னருள் சுரந்து நிறை நிழல் பரப்பி நிற்ப முறைமையில் செங்கோல் திசை தொறுஞ் செல்லத் தங்கள் குலமுதற் பருதியின் வலி(சேர்) புலனாக்கும் ஒற்றையாழி உலாவ நற்றவத் திரு) மலர்ச் செல்வியும் இரு நிலப்பாவையும் கீர்த்தியம் கிள்ளையும் போர்த்தனிப்பூவையும் மதுவையிற் புணர்ந்து பொதுமை துரந்து தன் உரிமைத் தேவியராக மரபிரில் கூடர்மணிமகுடஞ்சூடி நெடுநில மன்னவர் முறை முறை தன்னடி வணங்க வீரமுற் தியாகமும் ஆரமெனப் புனைந்து மாப்புக்கு மனுவுடன் வளர்த்த கோப் பரகேசரி வர்மரான உடையாட் ஸ்ரீ அதிராதேந் திரதேவற்கு யாண்டு (3) ஆவது...

S. I. I., Nos. 1388, 1392.,

9. University of Ceylon History of Ceylon, Vol. I, pt II, Colombo, 1960, p. 543.

10. SII. No. 1396.

D. M. de Z. Wickremasinghe, 'Polonnaruwa Slab Inscription of the Velaikkaras', EZ, II pp. 242-255.

S. Paranavitana, 'A Tamil Inscription from Palamottai', EZ IV: 20.

11. இக்கல்வெட்டுத் திருக்கோவிலில் உள்ள சித்திர வேலாயுத சுவாமி கோவிலிலே கண்டெடுக்கப்பெற்றது. இது பதினாறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததெனக் கலாநிதி ஆ. வேலுப்பிள்ளை கொள்ளுகின்றார்.

A. Velupillai, Ceylon Tamil Inscriptions Pt. I, pp. 5-6

12. மேலது, பக்கங்கள் 1-4.

கோட்டை நகரிலிருந்த ஆறாம் விஜயவாகு ஆகியோரின் காலங்களைச் சேர்ந்தனவாயி ருத்தல் கூடும்.

முதலாம் விஜயவாகு இறந்தபின் அவ னுடைய தம்பிகளுள் ஒருவனான ஜெயவாகு அரசனாக முடிசூடினான். ஜெயவாகு மிகக் குறுகிய காலத்துக்கே அதிகாரஞ்செலுத்த முடிந்தது. ஆயினும் ஜெயவாகு என்னும் அரசனைக் குறிப்பிடுகின்ற ஆறு தமிழ்க் கல் வெட்டுக்கள் உள்ளன. இவை புது முட் டாவை, மொறவகஹல, பொலநறுவை, மாங்களை, மகாகிரிந்தாகம என்னும் இடங் களிலே காணப்படுகின்றன. புதுமுட் டாவை என்னுமிடத்திலுள்ள சாசனம் மாயரட்டையிலாண்ட முதலாம் மாணாப ரணனால் எழுதுவிக்கப்பட்டது. அதனை இலங்கைச் சாசனங்கள் என்னுந் தொகுதி யிலே பரணவிதான வெளியிட்டுள்ளார்.¹³ மொறவகஹல, மாங்களை என்னுமிடங்க ளிலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளையினால் வெளியிடப்பட் டன.¹⁴ மகாகிரிந்தாகம என்னுமிடத்தி லுள்ள சாசனமும் பொலநறுவையிலுள்ள சாசனங்களில் ஒன்றும் கலாநிதி. ஆ. வேலுப்பிள்ளையினால் அண்மையில் வெளி யிடப்பட்டுள்ளன.¹⁵

மாங்களைக் கல்வெட்டு இரண்டாம் கஜவாகுவின் காலத்தைச் (1133-1153) சேர்ந்ததெனப் பேராசிரியர் கணபதிப் பிள்ளை கருதினார்.¹⁶ அச் சாசனத்தின் வாச கம் மேல்வகுமாறு:

(வரிகள் 1-6) ஸ்வதி ஸ்ரீ அபைய சலா மேகபத்மரான சக்கர வர்த்திகள் ஸ்ரீ ஜயவாகு தேவற்குயாண்டு 43 ஆவது (8-23) திருப்பள்ளிச் சிவ் கையாரில் கண்காணி மித் தன் கொற்றநென் கஜவா குதேவர் எநக்கு ஜிவித மாக இ(ட்)ட இத் தேவெ சாகும் சிரது நராது வெசாகும் இதில் நாற் பால் எல்லை பெருமான்கஜ வாகு தேவர் வெயக வேரத்தான பரித்த பூம் தானமாக இட்டருளின திருபதி குறிப்புக்கு (23-28) மாணாபரண தேவர்கஜ வாகுதேவர் செய்ய தது செயலென்று அருளி திரு முகம் வரக்காட்டிச் சிலா லேகம் செய்து குடுத்து இதுக்கு ஒரு வி க் த நஞ் செய (நெற்று)ள மதி புத் தராஞ்கை வல்லவரையன் குளறுவு.¹⁷

இச்சாசனம் ஜெயவாகுதேவர், கஜ வாகுதேவர், மாணாபரணதேவர் என்ற மூன்று மன்னர்களைக் குறிப்பிடுகின்றது. முதல் ஏழுவரிகளும் ஜெயவாகுதேவரின் 43 ஆவது ஆண்டினைக் குறிப்பிடுகின்றன. ஜெயவாகுதேவர் 1110/11 இல் அரசனாகிய தால் இக்கல்வெட்டு 1154ம் ஆண்டளவில்

13. S. Paranavitana, 'Two Tamil Inscriptions from Budumuttava,' EZ Vol. III, No. 33.

14. K. Kanapathipillai: 'A Pillar Inscription Moragahawela', University of Ceylon Review (UCR) XVIII, Nos. 1 & 2 Jan - Apr. 1960, pp. 46-49. 'Mankanai Inscription of Gajabahu II, UCR XX, No. Apr. 1962, pp. 12 - 14.

15. A. Velupillai, Ceylon Tamil Inscriptions, pp. 24-31.

பொலநறுவையிலே ஜெயவாகுவின் 38 ஆவது ஆண்டைக் குறிப்பிடும் ஒரு தமிழ்க் கல்வெட்டி னைப் பற்றிப் பேராசிரியர் பரணவிதான குறிப் பிட்டுள்ளார்.

(EZ. II p. 200)

16. 'The Inscription is issued by Gaja Bahudeva (AD. 1131 - 1153), but it is dated in the 43rd regnal year of his predecessor Jayabahu. This way of dating records from the date of the coronation of the dead king is known from the other epigraphs. Though the record was given by Gajabahu, it is known from the second part of the inscription that it was inscribed on stone by Maraparana alias Virabahu (italics mine) who was ruling the southern country.

UCR, XX, No. 1 Apr. 1962, p. 12

17. மேலது, பக்கங்கள் 12-14

வரையப்பட்டிருத்தல் வேண்டும். சாசனத் தின் ஒரு பகுதி (வரிகள் 8-23) திருப்பள்ளிச் சிவிகையாரின் கண்காணி மிந்தன் கொற்றன் என்பவனுக்கு கஜவாகுதேவர் ஜீவிதமாகச் சில நிலங்களிலுள்ள உரிமை களைக் கொடுத்தமை பற்றிக் கூறுகின்றது. சாசனத்தின் இறுதிப் பகுதியில் 'நிருபதி குறிப்புக்கு மாநாபரணதேவர் கஜவாகு தேவர் செய்தது செயலென்று அருளி திரு முகம் வரக்காட்டி சிலாலேகஞ் செய்து குடுத்து' என்ற வாசகம் வருகின்றது. இதி லிருந்து மாநாபரணதேவரே கல்வெட்டை எழுதிக்கொடுத்தார் என்பது தெளிவாகிந் தது. கஜவாகுதேவர் மிந்தன் கொற்ற னுக்கு ஜீவிதம் கொடுத்த ஏற்பாடுகளை அடக்கிய குறிப்பினைப் பரிசோதித்து அவ்வ ரசன் அதனைக் கொடுத்தமையால் அக் கொடையினை ஊர்ஜிதமாக்குமுகமாக மாநாபரணதேவர் கல்வெட்டு எழுதிக் கொடுத்தார் எனக்கொள்வதே பொருத்த மானதாகும். ஆகையால் இக் கல்வெட்டினை மாநாபரணதேவரின் சாசனமாகவே கொள்ளவேண்டும்.

மாநாபரணதேவர் என வழங்கிய அரசர்கள் இருவர் 12ம் நூற்றாண்டில் இருந்தனர். அவர்களுள் மித்தாவின்னும் பாண்டிய இளவரசனதும் மகனாகிய முதலாம் மாநாபரணதேவர் பொலநறுவையிலிருந்து விஜயவாகுவின் மகனாகிய விக்ரமபாகுவின் னாலே துரத்தப்பட்ட பின் புங்ககாம என்னும் நகரிலிருந்து மாயரட்டை என்னும் பகுதியை ஆண்டான்.¹⁸ மாநாபரணதேவர் வீரவாகு என்னும் பட்டப்பெயரினையும் பெற்றிருந்தான். இக்கல்வெட்டிலே கூறப் பெற்ற அரசன் வீரவாகு என வழங்கிய முதலாம் மாநாபரணதேவர் எனப் பேராசிரியர் கருதினமை தவறாகும். கி.பி.1135ம் ஆண்டிற்கு முன் இம் மாநாபரணதேவர் இறந்துவிட்டமையால் கஜவாகுவின் 43ஆவது ஆட்சியாண்டிலே (1154) வரையப்பட்ட மாங்களைக் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடும் மாநாபரணதேவர் வேறொருவன் என்பது தெளிவாகும்.

இக்கல்வெட்டினை வரைவித்த அரசன் ஸ்ரீ வல்லவனின் மகனும் உறுகுணை அரசனும் மாகிய மாநாபரணதேவராகவே இருத்தல்

வேண்டும். இவனை இரண்டாம் மாநாபரண தேவர் எனக் குறிப்பிடலாம். இரண்டாம் மாநாபரணதேவரின் கல்வெட்டொன்று தென் மாகாணத்திலே கட்டகமுவ என்னுமிடத்திலே கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளது. சிங்களமொழியிலுள்ள அக்கல்வெட்டு ஜெயவாகுதேவரின் 35ம் ஆட்சியாண்டினைக் குறிப்பிடுகின்றது.¹⁹ உறுகுணை மன்னன் எவ்வாறு திருகோணமலைக்கண்மையிலுள்ள கஜவாகுவின் ஆட்சியிலடங்கிய பிரதேசத்திலே கல்வெட்டு வரைவித்தான் என்ற வினா எழுகின்றது. கஜவாகுவின் ஆட்சியிலே பராக்கிரமவாகு அம் மன்னனுக்கு கெதிராக நெடுங்காலமாகப் போர்புரிந்து வந்தான். உறுகுணையிலிருந்த மாநாபரணனும் பொலநறுவையினைக் கைப்பற்றி அங்கு தன்னுடைய அதிகாரத்தை ஏற்படுத்த நாட்டங்கொண்டிருந்தான். பராக்கிரமவாகுவின் படைகள் பொலநறுவையினைக் கைப்பற்றி அங்குள்ள மக்களைத் துன்புறுத்தியபோது அமைச்சர்கள், அதிகாரிகள் போன்ற பிரதானிகள் தமக்கு உதவியளிக்குமாறு மாநாபரணனை அழைத்தனர்.²⁰ எனவே மாநாபரணன் அதனை அறிந்ததும் உறுகுணையிலிருந்து படையுடன் வந்து பராக்கிரமவாகுவைத் தோற்கடித்துவிட்டுப் பொலநறுவையிற் சில நாட்களாக அதிகாரஞ் செலுத்தினான்.²¹ ஆயினும், காலப்போக்கில் பராக்கிரமவாகு, அவனுடைய சேனைகளைப் பலமுறை தோற்கடித்தமையால் மாநாபரணன் பொலநறுவையை விட்டு தென்னிலங்கைக்குத் திரும்பினான். அதன்பின் கஜவாகு, பராக்கிரமவாகு ஆகிய இருவரும் ஓர் உடன்படிக்கை செய்து சமாதான மேற்படுத்திக் கொண்டனர்.²² மேலும், தம் முன் ஒருவன் இறப்பின் இறப்போனுடைய நாட்டின் ஆட்சியுரிமை மற்றைய அரசனைச் சேரவேண்டும் என்ற நிபந்தனையும் அவ்வுடன்படிக்கையிலே இடம் பெற்றுள்

18. துளவம்சம்,

19. C. E. Godakumbure, 'Katagamova slab Inscription of Manabharana' EZ, Vol. V, pt. I, No. 11

20. துளவம்சம், 70: 254-259

21. மேலது, 70: 260-266

22. மேலது, 71: 4; EZ., Vol. IV, No. 1

ளது.²³ எனினும், கந்தளாய் என்னுமிடத்தில் கஜவாகு இறந்தபோது அவனுடைய அமைச்சர்கள் உடன்படிக்கையினைப் புறக்கணித்துவிட்டு ஆட்சிப்பொறுப்பினை வந்து ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு மாண்புரணனை வரவழைத்தனர்.²⁴ எனவே, பராக்கிரமவாகு விற்கும் மாண்புரணனுக்குமிடையில் மீண்டும் ராஜரட்டையிற் போர் ஏற்பட்டது. கடுமையான போரின் விளைவாகவும் அதிக சிரமத்துடனுமே பராக்கிரமவாகு மாண்புரணனைத் தோற்கடித்து ராஜரட்டையிலிருந்து துரத்தினான். மாங்கனைக் கல்வெட்டு ஜெயவாகுதேவரின் 43ஆவது ஆண்டினைக் குறிப்பிடுவதனால் (1153/54) கஜவாகு இறந்தபின் அமைச்சர்களின் அழைப்பிலே மாண்புரணன் ராஜரட்டைக்கு சென்று அங்கு தங்கியபொழுது இக்கல்வெட்டினை அவன் வரைவித்தான் எனக் கொள்ளலாம்.

இரண்டாம் கஜவாகுதேவரின் காலத்தைச் சேர்ந்த மூன்று கல்வெட்டுக்கள் கண்டெடுக்கப்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் இரண்டு கந்தளாயிலிருந்தன. ஏனையது பொலநறுவை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த உறிங்குறுக்கொடை என்னுமூரிலுள்ள உறிங்குறுக்தமன என்னுமிடத்திலே கண்டெடுக்கப்பெற்றது. பேராதனைப் பல் கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த விரிவுரையாளர்களான கலாநிதிகள் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, கா. இந்திரபாலா ஆகிய இருவரும் தாம் அண்மையில் வெளியிட்டுள்ள நூல்களில் இக்கல்வெட்டின் வாசகங்களைத் தந்துள்ளனர். இருவரின் வாசகங்களிலுஞ் சில வேறுபாடுகள் உள்ளன. அவர்கள் இருவரது வாசகங்களும் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

1. ஸ்ரீ யாண்டு
2. 11வது கஜவாகு
3. வாகுதேவர் அ
4. கம்படிச்சகை
5. யரில் மாந்நா
6. ளாயில் ஜீவித
7. ம் உடைய உம்
8. பிழ அயித்த
9. நேந் என் ஜீவித
10. ம் பிலப்பேத்தி
11. ல் ஓர் மணமணி
12. ச்சுப்பாடு தர
13. ணி மாசாரில்
14. புத்தஸ்தானத்
15. துக்கு இட்டே
16. ந் மேல் இதுக்
17. கு விக்கநம் செ
18. ய்வார் உண்டா
19. சில் புத்தஸ்தா
20. னத்துக்குப்பி
21. ளச்சாராவா
22. ர் நரகம் புகுவார்²⁵

1. ஸ்ரீயாண்டு 4
2. 0 தரவது கஜ
3. வாகுதேவர் அ
4. கம்படிச் (சிவி)கை
5. யரில் மா(ந)நா
6. ளாயில் ஜீவித
7. ம் உடைய உ(ட)
8. கழு அயித்த
9. நேந் என் ஜீவித
10. ம் பிலப்பேத்தி
11. ல் ஓரமணம் வி
12. ச்சுப் பாதோ
13. ணி மாசாரில்
14. ப்ரம்மஸ்தானத்
15. துக்கு இட்டே
16. ந் மேல் இதுக்
17. கு விக்கநம் செ
18. ய்வாருண்டா
19. சில் பிரம்மஸ்தா
20. னத்துக்குப் பி
21. னைச்சாராவா
22. ர் நரகம்புகுவார்²⁶

23. EZ, Vol. IV, No. 1

25. Ceylon Tamil Inscriptions, p. 34

24. சூளவம்சம், 71: 6

26. ET, p. 17

கல்வெட்டின் ஆண்டினைப் பற்றிய இரு வரது வாசிப்புக்களும் பெரிதும் வேறுபடுகின்றன. ஒருவர் ஆண்டினைப் பதினேராவ தெனக் கொள்ள, மற்றையவர் அதனை நாற்பதாவதென வாசித்துள்ளார்²⁷. நான் காவது வரியில் வரும் சொற்றொடரை ஒருவர் அகம்படிச் சகையர் என வாசித்துள்ளார். மற்றவர் அதனை அகம்படிச் சிவிகையர் எனக் கொண்டுள்ளார். ஆயினும் கல்வெட்டின் புகைப்படத்தை நோக்குமிடத்து ஆ. வேலுப்பிள்ளையின் 'அகம்படிச் சகையர்' என்ற வாசிப்பே சரியெனத் தோன்றுகின்றது. சிவிகையார் என்ற சொல்லில் வரும் விகரத்தைக் கல்வெட்டினை எழுதியவர் கவலையினமாக விட்டுவிட்டார் எனக் கூறமுடியலாம். எனினும் புகைப்படத்திலே சி என்ற எழுத்தன்றிச் ச என்ற எழுத்தே காணப்படுகின்றது. ஜீவிதமுடையவரின் பெயரையும் (வரிகள் 7—8) 'உம்பிழ அயித்தன்' எனவும் உ(ட) கழு அயித்தன்' எனவும் இருவரும் மாறுபாடாக வாசித்துள்ளனர். கல்வெட்டின் புகைப்படத்தைக் கூர்ந்து அவதானிக்குமிடத்து உம்பிழ அயித்தன் என்ற வாசிப்பே பொருத்தமானதாகத் தோன்றுகின்றது. பதினேராவது வரி முதல் பதின்மூன்றுவது வரி வரையுள்ள சொற்களை ஓர் மணவிச் சுப்பாடு தரணி மாசாரில் என்று ஒருவர் வாசித்திருக்கையில் மற்றவர் ஓர் அமணம் வீச்சுப்பூர்தோணி மாசாரில் என வாசித்துள்ளார். புகைப்படத்தைக் கொண்டு நோக்குமிடத்து இவ்விருவிதமாகவும் வாசிக்கமுடியுமெனினும் இவ்வரிகளைப் பொறுத்தமட்டில் கலாநிதி இந்திரபாலாவின் வாசிப்பே பொருத்தமானதாகக் காணப்படுகின்றது. பதினாலாவது வரியில் வரும் கிரந்த எழுத்துக்களில் உள்ள சொல்லை புத்தஸ்தானம் எனவும் ப்ரம்மஸ்தானம் எனவும் மாறுபட வாசித்துள்ளனர். இவற்றுள் எது சரியான வாசகம் என்று நிர்ணயிப்பது கிரமம். வடமொழியிலுள்ள ப்ரஹ்மஸ்தான என்ற சொல்லானது கிரந்தத்தில் எழுதப்படுமிடத்து அவ்வாறே எழுதப்படும். அச்சொல்லைத் தமிழ்ப் படுத்தித் தமிழ் எழுத்துக்களிலே எழுதுமிடத்தே ஹு என்ற மெய் மருவி மகரம் இரட்டிக்கும். ஆனால் இங்கு கிரந்த எழுத்துக்களிலேயே இச்சொல் எழுதப்பட்

டுள்ளது. ஜெயவாகு தேவரின் மகாகிரிந்தாகம கல்வெட்டு, பராக்கிரமவாகுவின் முன்னேஸ்வரம் கல்வெட்டு ஆகியவற்றின் புகைப்படங்களிலுள்ள மகரத்தை குறிக்கும் கிரந்த எழுத்துக்களையும் இச்சொல்லிலே வரும் கலாநிதி இந்திரபாலா மகரமெனக் கொள்ளும் எழுத்துக்களையும் கூர்ந்து ஒப்பிட்டு அவதானிக்குமிடத்து அவை பெரிதும் வேறுபட்டனவாகக் காணப்படுகின்றன. அவ்வெழுத்துக்குள் மகரத்தையன்றி வடமொழி ஒலியமைப்பில் தகர வர்க்கத்தில் வரும் முன்றுவது தகரமான மெல்லொலியனைக் குறிக்கும் கிரந்த எழுத்துக்களாகவே காணப்படுகின்றன. மேலும் கிரந்த எழுத்துக்களில் இரு மகர மெய்கள் சேருமிடத்து அவை ஒன்றன் பின் ஒன்றாகவன்றி ஒன்றையெழுதி மற்றதை அதனுடன் சேர்த்து அதற்குக் கீழாக எழுதுவது வழக்கம். மேலும் இச்சொல்லின் முதல் எழுத்து பகர வர்க்கத்தைச் சேர்ந்த நாலாவது மெய்யுடன் உகரம் சேர்ந்த உயிர்மெய்போலவே தோன்றுகின்றது. அத்துடன்ப் என்ற மெய்யுடன் பகர உயிர்மெய்யினைச் சேர்த்து எழுதுமிடத்து பகரத்தின் கீழ் அரைவட்டத்தை ஒத்த அகன்ற குறியே பகரத்தின் கீழ் வரையப்படும். ஆனால் பிரச்சனைக்குரிய இச்சொல்லிலே உகர மெய்யினைக் குறிக்கும் குறியே வருகின்றது. எனவே, 'புத்தஸ்தான' என்ற வாசிப்பே சரியானதெனக் காணப்படுகின்றது. இச்சொல்லைப் புத்தஸ்தானமென்று கொள்வோமாயினும் அதுவும் பிழையாகவே எழுதப்பட்டுள்ளது.

முதலாவது பராக்கிரமவாகுவின் காலத்தைச் சேர்ந்ததென்று கொள்ளக் கூடிய தமிழ்க் கல்வெட்டு ஒன்று மட்டுமே இதுவரை கிடைத்துள்ளது^{27அ}. இது நயி

27. 40தாவது என்ற வாசிப்பே சரியானதெனத் தோன்றுகின்றது.

27அ. கனதராவ எனுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டுடொன்று பராக்கிரமபாகு என்ற அரசனைக்குறிப்பிடுகின்றது. அதில் 'ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ சங்கபோதி பர்மரான சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ பராக்கிரமபாகு தேவற்கு யாண்டு...' என்ற மொழித் தொடரின் மட்டுமே வாசிக்கமுடிகின்றது. கல்வெட்டின் ஏனைய பகுதி அழிவடைந்துள்ளது. இக்கல்வெட்டு முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் காலத்தில் வரையப்பெற்றிருத்தல் கூடும்.

ஞதீவ் நாகபூஷணி அம்மன் கோயிலிற் கண்டெடுக்கப்பட்டது. அதிற் சில பாகங் கள் அழிவடைந்துள்ளன. இதை முதன் முதலாக இராசநாயக முதலியார் மேல்வ ருமாறு வாசித்துள்ளார்.

‘ஊராத்துறையிற் பரதேசிகள் வந்து இருக்கவேனுமென்றும் இவர்கள் ரக் ஷைப்படவேனுமென்றும் புதுத்து றைகளில் பரதேசிகள் வந்தால் இத் துறையிலே சந்திக்கவேனுமென்றும் நாவாய் ஆனை குதிரையொடு பண் டார சேவைக்கு ஆனை குதிரை கொடு வந்த மரக்கலம் கெட்டதுண்டாகி நாலத்தொன்று பண்டாரத்திற்குக் கொண்டு மூன்று கூறும் உடையவ னுக்கு விடக்கடவதாகவும் வாணிய மரக்கலம் கெட்டதுண்டாகிற் செம்பா கம் உடையவனுக்கு விடக்கடவதா கும்.....

இவ்வயவஷ்தை..... தித்து..... தனையும் கல்லிலும் செம்பிலும் எழுத்து வெட்டுவித்து இவ்வய வஷ்தை செய்து கொடுத்து தேவ பராக்கிரம பூஜோ.....’²⁸

மேலும் இராசநாயகம் அவர்கள் இக் கல்வெட்டுப் பதினேராம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டுகளில் வழக்கில் இருந்த எழுத்து முறையைத் தழுவி எழுதப்பெற்றதென வும் இதை முதலாம் பராக்கிரமபாகுவே எழுதுவித்தானென்றும் கூறினார்.²⁹ இக்கல் வெட்டின், தனது வாசகத்தைப் பின் கா. இந்திரபாலா தன் குறிப்புக்களோடு பதிப்பித்தார். நிசங்கமல்லனுடைய சாச னமொன்றுபாண்டுவாச நுவரையிலே கண் டெடுக்கப்பட்டது. இதைப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை முதன்முதலாகப் பதிப் பித்தார்.³⁰ இக்கல்வெட்டு விருத்தப்பா வில் அமைந்துள்ளதென இந்திய சாசனவி யல் திணைக்களத்தைச் சேர்ந்த கே. ஜி. கிருஷ்ணன் கூறித் தன்னுடைய வாசகத் தைப் பின் பதிப்பித்தார். அவருடைய வாசகம் மேல்வருமாறு அமைந்துள்ளது.

‘‘தென்னிலங்கைக்கோன் பராக்கிரம பாகு நிசங்கமல்லற்கு யாண்டஞ்சினால்

தினகரன் சுறவிவமைந்த வத்தையில் உத்திரட்டாதி ஏழ்பக்கம் பொன்னவன் தினனற்சாத

யோகத்தில் உயர்தரு போதி மாதவற்கு பொற்பமர் கோவில் முனிவராலயம் தேனறந்திகழ்சாலையும் சயித்தம் அன்னவை திகழ ஐவர்கண்டன் வனு பேரி இலங்கை அதிகாரி அலகுதபுயன் தென் பராக்கிரமன்மேனைச்

செனவினாதன் திருப்பியரன் மன்னிய சிறப்பின் மலிதரும் அழகாற் பராக்கிரமன் அதிகாரி பிரிவுனவளர்தர அமைத்தான்

சிறிபுர நகருள் மதிமான் பஞ்சரன் மகிழ்ந்தேய்.³¹

இச்சாசனம் தென்னிலங்கை அரசனா கிய பராக்கிரமபாகு நிசங்கமல்லனைக் குறிப்பிடுவதனாலே இது நிசங்க மல்லனது காலத்தில் எழுதப்பெற்றதெனப் பேராசி ரியர் கணபதிப்பிள்ளை எடுத்துக்காட்டி னார். கல்வெட்டில் வரும் வானியற் குறிப் புகளைக்கொண்டு இச்சாசனம் மேல்வரும் மூன்று தினங்களுள் ஒன்றிலே எழுதப்பட் டதாகக் கொள்ள இடமுண்டு:

1. கி.பி. 1191 சனவரி மூன்றாம் நாள் வியாழக்கிழமை
2. கி.பி. 1215 சனவரி எட்டாம் நாள் வியாழக்கிழமை
3. கி.பி. 1218 சனவரி நாலு வியாழக்கிழமை.³²

பரணவிதானை இதிலே கூறப்பெற்ற மன்னன் தென் இலங்கைக்கோன் என்று

28. C. Rasanayakam, Ancient Jaffna, Madras, 1926, p. 208.

29. மேலது.

30. K. Kanapathipillai, ‘A Tamil Inscription from panduvasnuvara’ UCR, XVIII, Nos. 384, July - Oct. 1960, pp. 157-162.

31. K. G. Krishnan, ‘Note on the Tamil Inscip-tion from Panduvasnuvara’ UCR, CC, No. I, Apr. 1962 pp. 15-16

32. மேலது ப. 16 - 17

கூறப்பட்டதனாலே இக்கல்வெட்டு ஈழம் முழுவதையும் ஆண்ட நிசங்கமல்லனை அன்றி ஈழத்தின் ஒரு பகுதியினே ஆண்ட வேறொரு அரசனையே குறிக்கின்றதென்று கருதினார். மேலும் அவ்வரசன் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவனென்றும் அவன் கி.பி. 1230ல் வரையப்பெற்ற மூன்றாம் ராஜராஜதேவரின் திரிவேந்திபுரம் கல்வெட்டிற் கூறப்பட்ட ஈழத்தரையன் பராக்கிரமபாகுவாகவே இருத்தல் வேண்டுமெனவும் அவர் வாதித்தார். ஆயினும் இவருடைய முடிவு பொருத்தமானதாகத் தோன்றவில்லை. சோழமன்னனின் சாசனத்திலே குறிப்பிடப்பெற்ற பராக்கிரமபாகு நிசங்கமல்லன் என்ற பெயரையும் பெற்றிருந்தான் என்பதற்கு எவ்விதமான சான்றும் கிடைக்கவில்லை. எனவே இச் சாசனம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் பொலநறுவையில் இருந்து ஆட்சிபுரிந்த நிசங்கமல்லன் என வழங்கிய அரசனின் ஆட்சியிலேயே எழுதப்பட்டிருக்கவேண்டும். நிசங்கமல்லன் பராக்கிரமவாகு என்ற பெயரையும் பெற்றிருந்தான் என்பதை அவனுடைய சிங்கள மொழிச் சாசனங்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.³³ வானியற் குறிப்புக்களின் சான்றுகளும் இவனுடைய ஆட்சியில் இக்கல்வெட்டு வரையப்பட்டதென்பதற்கு ஆதாரமாய் உள்ளன. தென்னிலங்கை என்ற மொழித்தொடர் ஈழத்தின் தென் பகுதியை மட்டுமன்றி ஈழம் முழுவதையும் குறிக்கும் வகையிலும் தமிழ் இலக்கியத்திலும் தமிழ்ச் சாசன வழக்கிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இரு இலங்கைகள் இருந்தன என்பது இலக்கிய மரபு. பாரதத்தில் உள்ள இலங்கையினின்று வேறுபடுத்துவதற்காக ஈழத்தைத் தென்னிலங்கையெனச் சிறப்பித்துக்கூறுதல் வழக்கம்.

பதின்மூன்றாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தன என்று உறுதியாகக் கொள்ளக் கூடிய தமிழ்ச் சாசனங்கள் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. பதினான்காம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தமிழ்ச் சாசனமொன்று லங்காதிலக விகாரையிலே காணப்பட்டது. நாற்பத்தாறு வரிகளைக்கொண்ட சாசனம் நான்காவது புலனேகவாகுவின் மந்திரிகளுள் ஒருவரான சேனாலங்காதிகா

ரிகள் லங்காதிலக விகாரத்திற்குக் கொடுத்த நிவந்தங்களைப் பற்றியும் பிற திருப்பணிகளைப் பற்றியும் கூறுகின்றது. இதனைப் பேராசிரியர் பரணவிதான சிறந்த முறையில் வாசித்து வெளியிட்டுள்ளார்.³⁴

கேகாலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த கோட்டகம் என்னுமிடத்தில் சிங்கையாரியன் ஒருவரின் தமிழ்ச் சாசனம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. இது ஐந்து வரிகளைக் கொண்டது. வெண்பாவிலுள்ள செய்யுள் வடிவில் மேல்வருமாறு அது அமைந்துள்ளது.

“சேது

கங்கனம் வேற்கண்ணிணையாற்

காட்டினார் காமர்வளைப்

பங்கையக் கைமேற்றிலதம்

பாரித்தார் பொங்கொலிநீற்

சிங்கைநகர் ஆரியனைச்சேரா

வனுரேசர்

தங்கள் மடமாதர் தாம்.”³⁵

யாழ்ப்பாணத்தையாண்ட சிங்கையாரிய மன்னர்களின் கல்வெட்டுக்களில் இது ஒன்றுமே கிடைக்கின்றது. மேலும் பதினான்காவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த ஈழ வரலாற்றை அறிவதற்கு இச்சாசனம் பெரிதும் துணைபுரிகின்றது. பதினைந்தாம் நூற்றாண்டைப் பொறுத்தவரையில் ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின்மூன்று தமிழ்ச்சாசனங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் ஒன்று மாத்தறையில் உள்ள நைமண என்ற இடத்திற் கண்டு எடுக்கப்பெற்றது. இருபத்தேழு வரிகளிலுள்ள, கிரந்தமும் தமிழும் கலந்தெழுதப்பெற்ற இச் சாசனத்தைப் பரணவிதான வாசித்து அதன் வாசகத்தை வெளியிட்டுள்ளார்.³⁴ இது ஓர் பிராமண சத்திரத்திற்கு அளித்த தானங்களைப் பற்றிக்கூறுகின்றது. அண்மையிலே யாழ்ப்பாண நகரின் பிரதான

33. EZ

34. S. Paranavitana; 'Lankatilaka Inscriptions,' UCR, XVIII, Nos. 1 & 2, Jan. Apr. 1960, pp. 16-23.

35. Ancient Jaffna, p. 364

வீதியிலே ஒரு தேனீர்க்கடையிலே இவனுடைய காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சாசனம் கண்டெடுக்கப்பட்டது. துர்அதிஷ்டவசமாக இதில் திரிபுவனச் சக்கரவர்த்திகள் பராக்கிரமபாகு என்ற மொழித்தொடர் மட்டுமே வாசிக்கக்கூடிய நிலையில் சாசனம் காணப்படுகின்றது.

ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் மூன்றாவது தமிழ்ச் சாசனம் முன்னேஸ்வரம் கோயிலில் இடம்பெற்றுள்ளது. இக்கல் வெட்டின் வாசகத்தையும் அதன் புகைப்படங்களையும் கலாநிதி வேலுப்பிள்ளை பதிப்பித்துள்ளார்.³⁶ இக்கல்வெட்டினுடைய வாசகத்தைக் கொண்ட பிரதியொன்று பிரித்தானிய பொருட்காட்சிச் சாலையைச் சேர்ந்த நூல்நிலையத்திலே யாழ்ப்பாண வைபவ மாஸேயின் பிரதியோடு இணைக்கப்பட்டுள்ளது. யாழ்ப்பாண வைபவ மாஸேயின் மூலப் பிரதியைப் படித்தபொழுது இ த னைப் படிக்கும் வாய்ப்பு இக்கட்டுரை ஆசிரியருக்குக் கிடைத்தது. கல்வெட்டிலுள்ள ஒருசில எழுத்துக்களைத் தவிரச் சாசனத்தின் வாசகம் பெருமளவிற்கு முழுமையாக அப்பிரதியிலே இடம்பெற்றுள்ளது. யாமறிந்த வரையில் இப்பிரதியில் இடம்பெற்றுள்ள வாசகமே அக்கல்வெட்டினை வாசிப்பதற்கு மேற்கொண்ட முதலாவது முயற்சியின் பயனாகும். அதனை வாசித்தவர் யார் என்பது தெரியவில்லை. எழுத்துக்கள் சிதைவுறாத நிலையிலே இருந்த காலத்தில் கல்வெட்டு வாசிக்கப்பெற்றதாகத் தோன்றுகின்றது. அவ்வாசகம் மேல் வருமாறு அமைந்துள்ளது.

"ஸவஸ்தி ஸ்ரீ சமந்த பத்ரா சரணுரவிந்த வந்திக தினகர வம்ஸாபிஜாத ராஜாதிராஜ பரராஜஸேகர புலங்க திரிபுவனச் சக்கரவர்த்தி ஸ்ரீ பராக் கிரமபாகுதேவர்க்கு யாண்டு 38ஆவது ஸுப்பசி முற்பதாம் பக்கம் மொண்ணீஸ்வரமுடைய தம்பிரானார் பூஜிக்கிற நம்பிமாறையவர்த்தனக் கோட்டைக்கு அழைத்து விஜயாமக (வ) பண்டிதர் புரோகித தம்பிரானுடைய ஷேத்திரங்கவிற செய்தி கேட்டு முன்பு நம்பிமார்க்கு நின்ற

மொண்ணீஸ்வரத்தில் சீமைக்கு உட்பட்ட சேஷத்திரத்தம் பிரானார்க்குத் திருநாமத்துக்காணியாகக் கற்பித்து நம்பிமார்க்குப் பூஜைக்காணியாக இலுப்பைத்தெனியில் வயல் அமணம் இருபத்திரண்டும் கோட்டைப் புட்டியில் வயல் அமணம் முப்பதும் முதல்மைக்குக் கற்பித்து தித்தக் கடையில் வயல் அமணம் எட்டும் இதுக்குள்ள குடியிருப்பும் காடும் ஆகவும் நியமித்துமொண்ணீஸ்வரத்தில் நம்பிமார்க்கு இருக்கக் கற்பித்து மனையுள்ளதும் முன்னொரி அரிசியில் அமுது கறியமுது இலையமுது சுகந்தம் முதலானவையும் நம்பிமார்க்கு மாதமொன்றுக்குப் பணம் முப்பதும் முதல்மைக்குடைய பணம்மாசமொன்றிற்கு ஒவ்வொருதற்குப் பதினொன்றும் இவர்களுக்குப் பாரம்பரியமாகச் சந்திராதித்யவரைக்கும் சர்வமாமரியமாக நடக்கும்படி மொண்ணீஸ்வரமுடைய தம்பிரானார்... அபமதியவர்களுக்கு நியமித்து அளவுக்கு மேல் ஒருவராலும் விக்நம் அன்றியே இருக்கக் கற்பித்தருளின இத்தக்காணிக்கு அலுரிதம் செய்தவர்கள் பஞ்சமகா பாதகம் செய்தவர்க

36. Ceylon Tamil Inscriptions. pp. 37-43

இக்கல்வெட்டு நான்கு நீளமான வரிக்களைக் கொண்டுள்ளது. கலாநிதி வேலுப்பிள்ளையின் நூலிலுள்ள படத்தில் நான்கு துண்டுகளின் புகைப்படங்கள் தரப்பட்டுள்ளது. முதலாவது வரியின் இறுதியில் வரும் பகுதியை சரமஸ்வபணம் தாபரோஹ் என வாசித்துள்ளார். அதற்குப் பதிலாக விஜயாமகவ பண்டிதர் புரோகிதரை என வாசிக்கவேண்டும். அவருடைய வாசகத்திலே விடுபட்ட பகுதிகளை பிரித்தானிய நூலகத்திலுள்ள (இங்கு தரப்பட்ட) வாசகத்திலே கண்டு கொள்ளலாம். முதலாவது வரியில் அவர் ஆதித்தய வம்ஸாபிஜாத என வாசிக்கவேண்டும். மூன்றாவது வரியில் ஸ்த்ராமாக நடக்கும்படி என அவர் வாசித்த சொற்றொடரைச் சர்வமான்யமாக நடக்கும்படி என வாசிக்கவேண்டும். அவரின் வாசகத்தில் இறுதி வரியில் வரும் வடமொழிச் செய்யுள் முற்றிலும் இடம்பெறவில்லை. அவரின் நூலிலே தரப்பட்ட புகைப்படத்திலே தத்தம் கனநாதஸ்ய சைவருள மஹோததேர் என்ற சொற்றொடர் தெளிவாகக் காணப்படுகின்றது.

ளாகவும், இதற்கு ஹிதம் செய்தவர்கள் சூரியபதத்தைப் பெறக் கடவார்கள்.”

ததிதம் கணநாதஸ்ய
சைவஞான மஹோததே
மொண்ணீஸ்வரப் பிரஸாதேத
சண்ட நாதஸ்ய சாஸநம்.³⁷

பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்திலே சீனப் பேரரசனால் வரைவிக்கப்பட்ட கல்வெட்டுடொன்று காலி நகரிலே கண்டெடுக்கப்பெற்றது. இது தேவநகரென வழங்கிய தேநுவரையில் உள்ள இந்துக் கோயிலுக்குச் சீனப் பேரரசரான யுங் லோவின் சார்பில் அளிக்கப்பட்ட நன்கொடைகளைக் கூறுகின்றது. இருபத்திநாலு வரிகளைக் கொண்ட மிக முக்கியமான இச்சாசனம் பரணனிதானவினாலே வாசிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.³⁸

கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் தென் இந்தியாவிலே வளர்ச்சி பெற்றிருந்த நானுதேசிகள் மணிக்கிராமம் வளஞ்சியர்திசைஆயிரத்துஐஞ்ஞாற்றுவர்முதலிய வணிகர் குழாங்கள் சிலவற்றின் நடமாட்டம் சுழத்தில் இடம் பெற்றிருந்தது. திசைஆயிரத்து ஐஞ்ஞாற்றுவர் என்ற வணிகர் குழாத்தின் கல்வெட்டுக்கள் சில சுழத்தில் இருந்தன. அவற்றிலே பதவியா, வஹால் கட, விகாரஹின்னை என்னும் இடங்களில் இருந்த கல்வெட்டுக்களை வாசித்துக் கலாநிதி வேலுப்பிள்ளை வெளியிட்டுள்ளார்.³⁹ இவையனைத்தும் கிரந்தம் கலந்த தமிழில் உள்ளன. இவற்றிலுள்ள வரிவடிவங்கள் பதினொராம் பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டு களுக்குரியனவாகக் காணப்படுகின்றன. இக் கல்வெட்டுக்களை வாசிக்க மேற்கொண்ட முயற்சியானது குறிப்பிடத்தக்க தென்னும் வாசகத்திற் பல திருத்தங்களுக்கு இடமுண்டு. இம் மூன்று சாசனங்களிலும் தொடக்கத்திலே இவ் வணிகர் குழாத்திற்குரிய மெய்க்கீர்த்தியின் பகுதிகள் இடம்பெறுகின்றன. இம்மெய்க்கீர்த்திகளின் வாசகத்தில் சில மாற்றங்கள் ஏற்பட வேண்டும்.⁴⁰ இவற்றைத் தெளிவான முறையிலே வாசிப்பதற்கு உதவக்கூடுமென்ற காரணத்தினாலே தென்னிந்திய

சாசனங்களென்ற தொகுதியிலே வெளியிடப்பட்ட இவ்வணிகர் குழாத்தின் மெய்க்கீர்த்தி மேலே தரப்படுகின்றது.⁴¹

“ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ
பூமி தேவி புத்ராணாம் சுரரக்ஷரோத் பூர்
விணம்
ஜயந்தி சித்ராலோகானாம் ராஜ்யபரிபால
கானாம்
சர்வலோகாய ஹிதார்த்தாய சித்ரமேள
லாஸனம்
திரிபுவநாஸ்ரய வந்துஸ்தவீர ஸாஸனம்
லக்ஷண லக்ஷமீலிவாசாலங்கிருத வக்
ஷஸ்தல
புவன பராக்கிரம ஸ்ரீ வாசுதேவ ஸகாயகா
தேவி மூலபத்ராலோப ஸ்ரீ ஜம்பொழிற்பர
மேஸ்வரிக்கும்
பூமிதேவிக்கும் மக்களாகி நிகழாநின்ற
மதி தொடப்பொங்கு மாடவீதி
பதினெட்டுப் பட்டினமும் முப்பத்திரண்டு
வளர்புரமும்

அறுபத்துநான்கு கடிகைத் தாவளமும்
தாவளத்திலிருந்து தன்மை வளர்க்கும்
செட்டியும் செட்டி புத்திரனும்
தவறென்றிலாத தன்மையொழுக்கத்து
கவறை தன்னொடு காசியபன் விடுத்த
சாமுண்டேஸ்வரியும்

உருத்திரன் விடுத்த ஓலைவாரியனும்
உன்னியது முடிக்கும் ஒண்திறல் வீரர்
பன்னிரு திறத்துப் பணிசெய் மக்களும்
முத்தமிழ்ப் பாடலொபாடலோவா
விழவும் வேள்வியும் விளங்கிய வீதியிடை
தெங்கும் பலாவும் தேமாஞ்சோலையும்

37. British Museum Oriental Manuscripts: 6616, R. p. 56

38. S. Paranavitana. 'The Tamil Inscription of the Galle Trilingual Slab' EZ III, No. 36.

39. Ceylon Tamil Inscriptions, pp. 46-77.

40. வஹால்கட சாசனத்தில் வரும் முதல் மூன்று வரிகளையும் ஸமஸ்த (புல)னஸ்ரய வந்துஸ்தவீர ஸாதனாஸ்குமீ லங்கிருதவக்ஷஸ்தல புவன பராக்கிரமஸ்ரீ வாஸுதேவ கண்டலி மூலபத்ர..... ஸ்ரீ அய்யமொழிற்புர பரமேஸ்வரிக்கு மக்களாகிய... என வாசிக்கலாம்.

41. இராமநாதபுரத்துத் திருப்பத்தூர் தாலுகாவைச் சேர்ந்த பிரான்மலை என்னுமுரினுள்ள சொக்கநாதர் கோயிலில் இச்சாசனம் வரையப்பெற்றுள்ளது. SII, VIV, No. 426

சுந்தண வேலிச் சண்பகப் பொழிலும்
வாழையும் கமுகும் வளர்கொடி முல்லையும்
பூவையும் கிள்ளையும் பொலிவொடுகுழ
வாட்டமின்றிக் கூட்டம்பெருக
அறம்வளரக் கலிமெலிய
புகழ்பெருகப் பகைபணிய
திசையனைத்துஞ் செவிடுபட
செங்கோல் முன்னாகவும்
செம்பொற் பசும்பை தெய்வமாகவும்
கூழ்மையினொடுங்குடி கருணையெய்தக்
சமய தன்மையினிது நடாத்தி
நிகழாநின்ற நான்குதிசை
ஸமஸ்தலோகப் பதினெண் விஷையத்
தோழும்
எட்டை வட்டையிடை வட்டைகளிற்
திசைவிளங்கு திசையாயிரத்தைஞ்ஞாற்று
வரோழும்
அற்றைவட்டை யருவட்டை நாரத்தரை
நல்வாத்தரை
திசை விளங்கு திசையாயிரத்தைஞ்ஞாற்று
வரோழும்

நாடு நகரங்களிற் திசைவிளங்கு
திசையாயிரத்தைஞ்ஞாற்றுவரோழும்

அண்மையிலே யாழ்ப்பாணத்திலுள்ள இரு செப்பேடுகளின் வாசகங்கள் பிரசுரிக் கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்று பரராச சேகர மகராசாவின் திருப்பணி கூறும் பட்டயம்.⁴² மற்றையது, சுயிலை வன்னியனார் மடதர்ம சாதனப்பட்டயம்.⁴³ முன்னையதைச் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் பல்லாண் டசனாக்கு முன் ஈழகேசரியில் வெளியிட்டிருந்தார். ஆயினும், இக்கட்டுரையாசிரியர் சிந்தனையில் வெளியிடும் வரை அதனைப் பற்றி இக்காலத்து ஈழத்து வரலாற்று ஆசிரியரும் மாணவரும் அறிந்திருக்கவில்லை.⁴⁴ இவற்றுள் முதலாவது செப்பேட்டின் வாசகமும் குறிப்புக்களும் இக்கட்டுரை ஆசிரியரினாலே சிந்தனை என்னும் சஞ்சிகைக்கு அளிக்கப்பட்டன. அவை 'இரு தமிழ்ச் செப்பேடுகள்' என்னும் தலைப்பில் பிரசுரிக் கப்பட்டன. அக்கட்டுரையில் இச் செப்பேடு ஒரு போலிப்பட்டையமாக இருக்கக் கூடும் எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.⁴⁵

42. சி. பத்மநாதன், 'இரு தமிழ்ச் செப்பேடுகள்', சிந்தனை மலர் 3 இதழ் 1, ஜனவரி 1970 பக்கங்கள் 52-57.

43. சி. பத்மநாதன், 'சுயிலை வன்னியனார் மடதர்ம சாதனப்பட்டையம்', தினகரன், நொவம்பர், 1970 வன்னியனார், பேராதினை, 1970 பக்கங்கள்

44. செ. குணசிங்கம் எழுதிய கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள் என்ற நூலுக்கு அணிந்துரை அளித்த பொழுது கலாநிதி கா. இந்திரபாலா எழுதியவை..... பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணத்தில் ஐந்து சாசனங்கள் மட்டுமே ஆராய்ச்சியாளரால் அறியப்பட்டிருந்தன. அவற்றுள் மூன்று மட்டுமே தமிழ்ச் சாசனங்கள் (நயினாதிவுக் கல் வெட்டு, உரும்பிராய்க் கல்வெட்டு, கள்ளியங்காட்டுப் பரராசசேகரன் பட்டையம்). (செ. குணசிங்கம், கள்ளியங்காட்டுச் செப்பேடுகள், நொவம்பர், 1970 பேராதினை, பக்கம் V)

ஆயினும் இதை எழுதுவதற்குப் பத்து மாதங்களுக்கு முன் தான் வெளியிடும் சிந்தனையில் (சிந்தனை, மலர் 3, இதழ் 1, ஜனவரி 1970 பக்கம் 2) (கலாநிதி இந்திரபாலா இக்கட்டுரை ஆசிரியரின்) இரு தமிழ்ச்செப்பேடுகள்' என்ற கட்டுரையினைக் குறித்து ஆங்கிலத்தில் மேல்வருமாறு எழுதினார்: 5. 'Two Tamil copper plate Inscriptions I - (Two 17th century grants from Jaffna brought to light for the first time. One records a grant by king Pararajasekaram of Jaffna to an institution at Cidambaram in South India. The other is a grant of Kayilayan, a Vanni Chieftains)

இப்பட்டையங்களைப் பற்றி மேல்வருமாறு கூறியிருந்தோம். 'அவை சிதம்பரத்திலுள்ள பரராச சேகரன் மடத்தின் முகாமையாளரும் நல்லூர் கந்தசாமி கோயிலில் ஓதுவாராக முன் பணிபுரிந்த சிவஞானம் அவர்களின் மகனுமாகிய திரு. சிவக் கொழுந்து என்பவரிடமுள்ளன. 'அடிக்குறிப்பு 1ல் அவர் வசிக்கும் இடம் கள்ளியங்காடு' எனவும் கூறப்பட்டிருந்தது (சிந்தனை, மலர் 3, இதழ் 1, பக்கங்கள் 52, 56).

45. 'பரராசசேகரன் மகராசாவின் திருப்பணி பற்றிக்கூறும் 56 வரிகளைக் கொண்ட செப்பேடு பரராசசேகரனின் ஆணைப்படி எழுதப்பட்டதாகக் காணப்படவில்லை. சாலிவாகன சகாப்தம் 'தொளாயிரத்து 44'-ம் ஆண்டில் பரராசசேகரன் சிதம்பரஞ் சென்றனென்று சொல்லப்பட்டிருப்பதால் இதை ஓர் ஆதாரபூர்வமான பட்டயமாகக் கொள்ளமுடியாது. எனினும் சிதம்பரத்தில் பரராசசேகரனுடைய பெயரைக் கொண்ட மடம் ஒன்று இன்றும் காணப்படுவதால் இந்த ஆவணத்திற் கூறப்படும் நிகழ்ச்சிகள் உண்மையாகவே நடைபெற்றிருக்கலாம். மேலும், மூலசாசனத்திலிருந்து பெயர்த்தெழுதிய போதும் இவ்வேட்டை எழுதியவர் ஆண்டினைப் பிழையாக எழுதியிருக்கக்கூடும். யாழ்ப்பாண மன்னர் குலம்மருவிப் பறங்கிகளின் ஆட்சி நிகழ்ந்த காலத்தில் யாழ்ப்பாண நாட்டில் தாம் கொண்டிருந்த உரிமைகளை நிலைநாட்டும் நோக்கத்துடனும் பரராசசேகரன் திருப்பணிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு மடாதிபதிகள் இப்பட்டயத்தை எழுதியிருக்கவும் கூடும்' சிந்தனை மலர், 3, இதழ் 1. பக்கம் 53.

கயிலை வன்னியனார் மடதர்ம சாதனப் பட்டயமும் இவ்வாறான ஒரு ஆவணம் போலவே தோன்றுகின்றது.⁴⁶ இரண்டாவது செப்பேட்டைப் பொறுத்தமட்டில் அது பிற ஆதாரங்களிலே கிடைக்காத எந்தவிதமான சான்றினையும் தரவில்லை. மேலும் பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு வட இலங்கை வரலாற்றைப் பொறுத்தமட்டில் குறிப்பாக வன்னிநாட்டு வரலாற்றினைப் பொறுத்தவரையில், பல நூற்றுக்கணக்கான ஒல்லாந்தரின் ஆவணங்கள் கிடைக்கின்றன. இவை ஈழத்திலும் ஒல்லாந்திலும் உள்ளன. அவை அனைத்தும் ஒல்லாந்து மொழியில் உள்ளன. அவற்றிலே மிகப் பெரும்பாலானவை ஏட்டுப் பிரதிகளாகவே இருக்கின்றன. ஆயினும், கயிலை வன்னியனார் மடதர்ம சாசனப் பட்டயத்தின் வரலாற்று முக்கியத்துவமானது சிலரால், (இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனம் உட்பட) பெரிதும் மிகைப்படுத்தப்படுகின்றது. அரசியல், சமூகவரலாறு, சமய நிலைகள் என்பவற்றை அறிந்து கொள்வதற்கு ஈழத்தமிழ்ச் சாசனங்கள் எந்தளவுக்குப் பயன்படுகின்றன என்பதைக் கருக்கமாக ஆராயவேண்டும்.

அரசியல்

ஈழத்தமிழ்ச் சாசனங்கள் ஈழநாட்டு அரசியல் வரலாற்றை ஆராய்வதற்கு சோழர்காலம் முதலே பயன்படுகின்றன. சோழர்களது கல்வெட்டுக்கள் முப்பதிற்கு மேலாக ஈழத்திலே கிடைக்கின்ற பொழுதிலும், இவை சோழராதிக்கத்தின் வளர்ச்சியைப் பொறுத்தமட்டில் பிற மூலங்களிலே கிடைக்காத சான்றுகளெதனையும்

தரவில்லை என்று கூறலாம். மகாவம்சம் என்கின்ற நூல் சோழரின் படையெடுப்புக்கள் பற்றியும் சோழர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட பல போர்களைப் பற்றியும் ஓரளவு விரிவான ஆதாரபூர்வமான குறிப்புகளைக்கொண்டுள்ளது.⁴⁷ ஈழத்திலே சோழர் ஆதிக்கம் வளர்ந்தவாற்றையும்கூட தளர்வுற்றுமறைந்தவாற்றையும் இந்நூலின் துணைகொண்டு அறியமுடிகின்றது. மேலும் சோழப்பெருமன்னர்களின் மெய்க்கீர்த்திகளில் ஈழம் மீது ஏற்பட்ட படையெடுப்புக்கள் பற்றியும் ஈழத்தில் ஏற்பட்ட போர்கள் பற்றியும் பல குறிப்புக்கள் வருகின்றன. முதலாம் ராஜராஜனுடைய கல்வெட்டுக்கள், அவனுடைய எட்டாவது ஆட்சியாண்டு முதல் ஈழத்தினை அவன் கைப்பற்றியமை பற்றிக் கூறுகின்றன.⁴⁸ ஆனால் மகாவம்சம் 1017ம் ஆண்டளவிலேயே முதன்முதலாக ஈழம் சோழராற் கைப்பற்றப்பட்டதென்ப பொருள்படுமாறு கூறுகின்றது. எனினும், இராசராசனின் கல்வெட்டுக்கள் குறிப்பாகப் பதவியாளில் கண்டெடுக்கப்பட்ட இம் மன்னனது கல்வெட்டு, அவனது காலத்தில் ஈழத்தின் வடபகுதி சோழரால் கைப்பற்றப்பட்டிருந்தது என்பதை உறுதிப்படுத்துகின்றது.

ஊர்காவற்றுறையிலே அண்மையிலே கண்டெடுக்கப்பெற்ற முதலாம் ராஜேந்திர சோழனுடைய கல்வெட்டு பிற மூலங்களிலே கிடையாத சில தகவல்களைத் தருகின்றது. இதிலே ஜெயங்கொண்ட சோழ மூவேந்தவேளார் என்ற தண்டநாயக்கன் ஈழத்து அரசனையும் அவனது மகாராணியையும் பிடித்துக்கொண்டு போனான் என்ற குறிப்பினை அது கொண்டுள்ளது.⁴⁹

46. கயிலை வன்னியனார் மடதர்மசாதனப் பட்டயத்தில் '.....வேங்கடபதி தேவர் ப்ருதுவீ ராஜ்யம் பண்ணியருளா நின்ற ஸகாப்தம் 1644 இதன் மேற்செல்லா நின்ற.....' என்ற மொழித் தொடர் வருகின்றது. சகாப்தம் 1644இல் (கி. பி. 1722). வேங்கடபதிதேவர் எனப் பெயரிய மூன்று மன்னரே விசயநகரப் பேரரசில் ஆட்சியெய்தனர். (வேங்கடபதிதேவர் 1. கி. பி. 1527; வேங்கடபதிதேவர் 11, கி. பி. 1586-1614; வேங்கடபதி கி. பி. 1630-1641) மூன்றாம் வேங்கடபதிதேவர் இறந்தபின் 801 ஆண்டுகளுக்குப் பின் (1721இல்) அவரின் காலத்திற் பட்டயம் எழுதப்பட்டதாகக் கூறப்படுகின்றமை வியப்பிற்குரியதாகவேயுள்ளது. மேலும் கி. பி. 1721

இற்தம் பல்லாண்டுகளுக்கு முன்பே விசயநகரப் பேரரசு அழிந்துவிட்டது. அத்துடன் இரு பட்டயங்களிலும் அவை எழுதப்பட்ட ஆண்டினைப் பற்றிப் பிரச்சனையுள்ளதால் இவையிரண்டும் போலிப் பட்டயங்கள் என்ற ஐயப்பாடு வலுப்பெறுகின்றது. சில வரலாற்றுண்மைகளை உள்ளடக்கிய போலிப்பட்டயங்களும் பல உள்ளன.

47. துளவம்சம்

48.

49. 'ஸ்வஸ்தி ஸ்ரீ. ஈழம் முழுவதுங் கொண்டு ஈழத் தரசரையும் பெண்டிர் பண்டாரமும் பிடிச்சுக் கொடுபோன அதிகாரத் தண்ட நாயகனார்' ஜயங்கொண்ட மூவேந்தர் வேளார்....' ET. p. 12

ஈழத்தில் அமைந்த சோழரின் நிர்வாக முறையினைப் பற்றி அறிவதற்கு அங்கு காணப்படும் சோழரின் கல்வெட்டுக்களே பிரதம மூலங்களாக அமைகின்றன. மும் முடிச் சோழமண்டலமான ஈழம் சோழர்களால் வழநாடு, நாழு என்னும் பிரிவுகளாக வகுக்கப்பட்டிருந்ததென்பதை இக் கல்வெட்டுக்களின் துணைகொண்டு அறிய முடிகின்றது. முதலாம் ராஜேந்திர சோழ தேவரின் மாதோட்டம் கல்வெட்டு ஒன்று நகனாக்கொடி நாடான அருமொழிதேவ வளநாட்டைக் குறிப்பிடுகின்றது.⁵⁰ அதி ராஜேந்திரதேவரின் பொலநறுவைச் சாசனத்தின் வாயிலாக ஜனநாத மங்கலம் என்ற நகரம் ராஜேந்திர சோழ வளநாட்டில் இருந்ததென்பதை அறியமுடிகின்றது.⁵¹ நாதனார் கோயில் என வழங்கும் ராஜராஜப் பெரும்பள்ளியென்ற புத்த லிகாரத்தின் அழிபாடுகளிடையே கண்டெடுக்கப்பட்ட கல்வெட்டுக்கள் வெல்காமம், பரகேசரி வளநாடு, ராஜேந்திர சிங்கவளநாடு, அபயாஸ்ரய வளநாடு என்னும் பெயர்களை கொண்டிருந்ததென்பதை அறியத்தருகின்றன.⁵² தஞ்சைப்பெருங் கோயிலில் உள்ள ராஜராஜனது இருபத் தேழாம் ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டுடொன்று ஈழத்திலுள்ள மாப்பிசும்பு கோட்டியாரமான விக்கிரம சோழவளநாடு, கணக்கன் கோட்டியாரமான ராஜ ராஜ வளநாடு என்னும் நிர்வாகப் பிரிவுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.⁵³ பொலநறுவையானது ராஜராஜனுடைய விருதுகளில் ஒன்றான ஜனநாதன் என்பதை நினைவுகூரும் விதமாக ஜனநாத மங்கலம் எனப் பெயரிடப்பட்டது. ராஜேந்திர சோழ

தேவரின் மாதோட்டக் கல்வெட்டில் மாதோட்டமான ராஜராஜபுரத்து என்ற மொழித்தொடர் வருகின்றமையாலே மாதோட்டம், ராஜராஜபுரம் என்றபுதிய பெயரை சோழராட்சியிற் பெற்றிருந்த தென்பது தெளிவாகின்றது.⁵⁴ மதிரிகிரியாவிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட ராஜேந்திர சோழதேவரின் இரண்டாவது ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு மண்டல கிரியான நித்தவினோத புரத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.⁵⁵

ஈழத்திலே சோழரின் நிர்வாகத்திற் சேவைபுரிந்த சில அதிகாரிகளின் பெயர்களையும் அவர்களின் பதவிகளையும் பற்றிச் சில சான்றுகள் இக்கல்வெட்டுக்களில் வருகின்றன. மாதோட்டம் கல்வெட்டில் இருந்து ராஜராஜ ஈஸ்வரம் என்கின்ற கற்றழியை எழுப்பித்த தாழி குமரன் சோழ மண்டலத்து கூத்திரிய சிகாமணி வளநாட்டுச் சிறுகூற்ற நல்லுர்க்கிளவனென்று வருணிக்கப்படுகின்றான்.⁵⁶ அவ்விடத்தில் உள்ள பிறிதோர் கல்வெட்டு மாதோட்டத்தில் நிர்வாக சேவை புரிந்தே சிறு குளத்தாருடையான்..... தேவன் என்பவன் ராஜேந்திர சோழ தேவர் பெருந்தனத்தைச் சேர்ந்தவன் என்ற தகவலைத் தருகின்றது.⁵⁷ மதிரிகிரியாவில் உள்ள கல்வெட்டில் இளைய மும்முடிச் சோழ அணுக்கர் என்ற படைப்பிரிவு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. நாதனார் கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டுடொன்றில் புதுக்குடியான ஆதித்தப் பேரரயன் என்னும் பிரதானி பற்றிய குறிப்பு வருகின்றது.⁵⁸ பொலநறுவையிலேயுள்ள கல்வெட்டுக்களிலும் சில அதி

50. SII, IV, No 1412. வரிகள் 21-24

51. SII, IV, No. 1388. வரி 12 ஸ்ரீ

52. ET, pp. 44, 48.

'.....(ராஜேந்திர) சோழதேவற்கு யாண்டு (1) 5ஆவது இராஜேந்திரசிங்க வளநாட்டு அயயாஸ்ரய வளநாட்டு.....வெல்கம் வேரமான ராஜராஜப் பெரும் பள்ளி.....' (ET. p. 45)

Ceylon Tamil Inscriptions, pp. 18-19

நாதனார் கோயிலில் உள்ள ஒரு கல்வெட்டிலிருந்து மானுவதிளாகாடு என்ற ஒரு பிரிவு இருந்ததென்பதை அறியமுடிகின்றது. (Ceylon

Tamil - Inscriptions p. 14) இதனை மானுவதி வளநாடு எனக் கலாதிதி இந்திரபாலா கொண்டமை தவறானதாகும். (ET, p. 41)

மானுவத்துளகாமம் என்பது பரகேசரி வளநாட்டைச் சேர்ந்ததென்பதை பிறிதோர் கல்வெட்டின் மூலம் அறியமுடிகின்றது. (ET, p. 44)

53. SII.,

54. SII, IV: 1412 வரிகள் 10-15

55. ET., p. 27

56. SII, IV, 1412. வரிகள் 1-3

57. SII, IV, 1414. வரிகள் 10-15

58. Ceylon Tamil Inscriptions, p.

காரிகளின் பெயர்களுள்ளன. ஸ்ரீ மோகனூர் உடையான் திருப்புவண தேவன், ஸ்ரீ தில்லைக்கரசு தியாக சிந்தாமணி மூவேந்தவேளான், ஸ்ரீ முகரி நாடாள்வான் மகள் கற்பவம், ஸ்ரீ நல்நூருடையான் பஞ்சநிதிவாணன், விற்றப்பேட்டு நாட்டு மங்கலப்பாடிவேளான், சோழப் பல்லவரையன், முதலியோர்கள் ஜனநாத மங்கலத்தில் இருந்தனர்.⁵⁹ சங்கிலிக்கந்தராவ என்னும் இடத்திலேயுள்ள ராஜேந்திர சோழனின் கல்வெட்டிலே சேனாபதிகள் ஜயமுறிநாடாள்வார் என்ற பிரதானி பற்றிக் கூறப்பெற்றுள்ளது.⁶⁰

சோழக் கல்வெட்டுக்கள் சிலவற்றில் ஈழத்தில் சோழர்கள் பெற்ற வரிகள் சிலவற்றைப்பற்றியும் சான்றுகள் உள்ளன. ராஜேந்திர சோழனுடைய மாதோட்டம் கல்வெட்டு ஒன்றில் “இவ்வூர் நெய்யும் தறிகளில் தறியால் திங்கள் அரைக்கால் அக்கமும் இறுப்பனவற்றில் குடுப்பானிடை திருவாய் ஒரு வட்டமும் கொள்வதாகவும்” என்ற மொழித்தொடர்கள் வருகின்றன. தஞ்சைப் பெருங்கோயிலில் உள்ள கல்வெட்டொன்றில் கோட்டியாரத்திலுள்ள வளநாடுகளிலே இறை கடனாகப்பெற்ற காணிக்கடன் இலுப்பைப் பால் நெல் முதல் என்னும் வரிகளைப் பற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.⁶¹

முதலாம் விஜயபாகுவின் காலத்தைச் சேர்ந்த வேளைக்காரரது சாசனம் அம்மன்னனின் ஐம்பத்தைத்தாவது ஆண்டைக் குறிப்பிடுகின்றது. மகாவம்சமும் இவன் ஐம்பத்தைந்து ஆண்டுகள் ஆட்சிபுரிந்தானெனச் சொல்கிறது. இந்நூலின் கூற்றிற்குச் சாசனத்தின்குறிப்பு ஆதாரமாய் அமைகின்றது. மேலும் விஜயபாகு தன் ஐம்பத்தைத்தாவது ஆட்சியாண்டில் 73வது வயதிலே அடைந்திருந்தான் என்ற தகவலையும் தருகின்றது.⁶² மேலும் இவன் தன் பகைவர்களை வென்றபின் அனுராதபுரத்திற்குச் சென்று அங்கு முடிசூடினான் எனவும் சொல்கின்றது.

முதலாவது ஜெயபாகுவின் ஆண்டினைக் குறிப்பிடும் தமிழ்ச் சாசனங்கள் வரலாற்று மூலங்கள் என்று முறையில் அதிக

முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. இவனது 43வது ஆட்சியாண்டுவரை இவை எழுதப்பட்டுள்ளன. இவ்வரசன் பொலநறுவையில் முடிசூடி இருந்த பொழுதிலும் சில நாட்களில் ஆட்சி அதிகாரத்தை இழந்தான். விக்கிரமபாகு உறுகுணையில் இருந்து இராசரட்டைக்குச் சென்று இவனையும் இவனது மருமக்களான மாணாபரணன் முதலியோரையும் அங்கிருந்து துரத்திவிட்டு 21 ஆண்டுகளாக வட இலங்கையில் ஆட்சி புரிந்தான். அதன்பின் மாணாபரணனின் கைப்பொம்மையாகவிருந்த ஜெயபாகு உறுகுணையிற் கீர்த்தி ஸ்ரீமேகனோடு தங்கியிருந்த போதிலும் நிர்வாகத்தில் எந்த விதமான பங்கும் கொண்டதாகத் தெரியவில்லை. இவன் பொலநறுவையில் அதிகாரம் இழந்தபின் அவனது செயல்களைப் பற்றி மகாவம்சம் ஒன்றுமே கூறவில்லை. ஆயினும் இவன் இறந்த பின்னரும் முதலாம் பராக்கிரமபாகு அரசனாகும் வரை கல்டெட்டுக்களெல்லாம் இவனது ஆட்சியாண்டைக் குறித்தே எழுதப்பட்டன. ஆகையால் விக்கிரமபாகு, இரண்டாம் கஜபாகு, முதலாம் மாணாபரணன் முதலியோர் முடிபுனைந்திருக்கவில்லையெனவும், அதனால் அவர்கள் சட்டபூர்வமாகத் தத்தம் ஆட்சியாண்டுகளைக் குறித்து ஆவணங்களை எழுதுவதற்கு உரிமை பெற்றிருக்கவில்லை என்றும் வரலாற்றாசிரியர் கருதுகின்றனர்.⁶³

புது முட்டாவையில் உள்ள இவனது எட்டாவது ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த சாசனத்தில் “பாண்டியனார் வீரப்பெருமாள் நம்பிராட்டியார் கொலோத்துங்க சோழதேவர் திருமகளார் சுந்தமல்லியாழ்வார்” என்ற மொழித்தொடர் வரு

59. SII, IV, 1393.

60. SII, IV, 1408

61. SII, IV, 1414, SII, IV, Pt. 4, No. 92.

62. “..... ஐம்பத்தம் யாண்டு இலங்கை முழுதும் ஒரு குடை நி(மு)ற்றித் திருவிஜயஞ் செய்தருளி எழு வத்துமுவாண்டு திரு நடித்திரஞ் செலுத்தின கோ ஸ்ரீ சங்க போதிவத்மரான சக்கரவர்த்திகள் ஸ்ரீ விஜயபாகுதேவர்.....

SII, IV, 1393. வரிகள் 13-16.

தளவம்சம், 60: 91.

63. EZ II, pp. 198-200

இனது.⁶⁴ 1ம் மாண்புரணன் வீரபாகு என்ற பெயரினையும் கொண்டிருந்தான் என மகாவம்சம் கூறுகின்றது. வீரபாகு என்ற பெயரே வீரப்பெருமாள் எனத் தமிழில் எழுதப்பட்டுள்ளது. மாண்புரணனின் தந்தை ஒரு பாண்டிய இளவரசன் என்பதை மகாவம்சத்தின் குறிப்பிலிருந்து அறியலாம்.⁶⁵ பாண்டியனின் மகனாகையால் வீரபாகு பாண்டியனான குறிப்பிட்டுள்ளான். இக்கல்வெட்டு குலோத்துங்க சோழனின் மகளாகிய சுந்தமல்லி ஆழ்வாரை மணந்திருந்தான் என்ற தகவலைத் தருகின்றது. வேறு மூலங்கள் இதனைப் பற்றிக் குறிப்பிடவில்லை. எனவே பன்னிரண்டாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் சோழர் குலத்திற்கும் ஈழத்து அரசர் பரம்பரைக்குமிடையில் மணத்தொடர்பு ஏற்பட்டிருந்தது என்பது தெளிவாகின்றது. இரண்டாம் மாண்புரண தேவரின் மாங்களைக் கல்வெட்டு பராக்கிரமபாகு பொலநறுவையில் முடிசூடுவதற்குச் சில நாட்களுக்கு முன்பாக இராசரட்டையில் ஆட்சி அதிகாரம் செலுத்தியதற்குச் சான்றாய்மைகிறது. இராசரட்டையைத் தனதாகிக் கொள்ள இவன் மேற்கொண்ட முயற்சிகள் பற்றி மகாவம்சம் கூறுவனவற்றிற்கு இக்கல்வெட்டில் சான்றுகள் ஆதாரமாய் அமைகின்றன.

பதினாலாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கோட்டகமச் சாசனம் ஆரியச் சக்கரவர்த்திக்கும் கம்பளை அரசர்களுக்குமிடையே உள்ள தொடர்புகளை அறிந்து கொள்வதற்குத் துணையாயுள்ளது. சிங்கையாரியனின் வெற்றிகளைக் கூறும் இச்சாசனம் மலைநாட்டின் நடுவிலே—கம்பளைக்கண்மையில்—வரையப்பெற்றதால் யாழ்ப்பாணத் தரசனின் படைகள் மலைநாட்டில் நுழைந்து அங்கு அரசனொருவனைத் தோற்கடித்தன என்பதற்கு அது சான்றாக உள்ளது. இது வரையப்பட்ட சூழ்நிலையை அறிந்துகொள்வதற்கு நிகாய சங்கிரஹய ராஜாவலிய என்ற நூல்களும், மடவல என்னும் இடத்திலுள்ள விக்ரமபாகுவின் கல்வெட்டும் துணைபுரிகின்றன. ராஜாவலிய என்ற நூல் பதினாலாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியைச் சேர்ந்த ஈழத்து அரசியல் நிலைகளைக் குறித்துச் சொல்லுகையில் கம்

பளை, ஹைகம், யாழ்ப்பாணப்பட்டினம் ஆகிய நகரங்களில் இருந்து முறையே பராக்கிரமபாகுவின் மருமகன், அழகக் கோனார், ஆரியச் சக்கரவர்த்தி ஆகியோர் அதிகாரம் செலுத்தினர் எனவும், இம்மூவருள்ளும் ஆரியச்சக்கரவர்த்தியே படைப்பலத்திலும், பொருள் வளத்திலும் மேலோங்கி இருந்தான் என்றும் மலைநாடு, கரையோரப் பிராந்தியம் ஆகியவற்றிலிருந்தும் ஒன்பது துறைமுகங்களில் இருந்தும் திறைபெற்று வந்தான் எனவும் எடுத்துரைக்கின்றது.⁶⁶ மடவலசாசனம் மார்த்தாண்டம் பெருமாள், விக்ரமபாகுவின் உடன்பாட்டுடன் மலைநாட்டுப் பகுதிகளில் இருந்து திறை பெறுவதற்குப் பிராமணர் சிலரை நியமித்திருந்தான் என்றும் கூறுகின்றது.⁶⁷ கோட்டகமக் கல்வெட்டிலே கூறப்பெற்ற வெற்றிகளின் விளைவாகவே ஆரியச் சக்கரவர்த்தி தென்னிலங்கையில் ஆதிக்கம் பெற்றிருக்க வேண்டும்.

ஆறாம் பராக்கிரமபாகுவின் முன்னேஸ்வரம் கல்வெட்டில் அவ்வரசன் பரராசஸேகர புஜங்க என வருணிக்கப்பட்டுள்ளான். இவனுடைய காலத்தைச் சேர்ந்த சிங்கள நூல்கள் இவன் யாழ்ப்பாணத்தைக் கைப்பற்றியமை பற்றிக் கூறுகின்றன. இவனது ஆட்சியில் செண்பகப்பெருமாள் என்ற சேனாதிபதி வட இலங்கை மேல் படையெடுத்துச் சென்று கனகசூரிய சிங்கை ஆரியன் என்ற பரராசசேகரனைத் தோற்கடித்து யாழ்ப்பாண அரசனைக் கைப்பற்றிக் கொண்டான்.⁶⁸ பரராசசேகரனின் ஆட்சியை அழித்தமையாலேயே

64. EZ III, 33.

65. துளவம்சம், 59: 41

66. S. Pathmanathan, The Kingdom of Jaffna p. 270. (Ph. D. Thesis Submitted to the University of London, 1969) Rajavaliya edited by B. Gunasekara, Colombo, 1911, p. 46. Alakesvara Yuddhaya edited by A. V. Suravira, Colombo 1965. p. 19 Rajavaliya edited by Pemananda Bhikkhu, Colombo, 1959, pp. 73-74.

67. EZ V, Pt. 3, No. 47, pp. 463-465.

68. The Kingdom of Jaffna, pp. 326-338

பராக்கிரமபாகு பரராசலேகர புஜங்க என்ற விருதினைப் பெற்றான். யாழ்ப்பாணம் பிரதான வீதியில் உள்ள பராக்கிரம பாகுவின் கல்வெட்டு இவனுடைய காலத்தில் யாழ்ப்பாணமும் இவனுடைய ஆட்சிக்குள் அடங்கியதென்பதற்கு மேலும் ஆதாரமாய் உள்ளது, ⁶⁹

வன்னியர்களைக் குறிப்பிடுகின்ற இரு கல்வெட்டுக்கள் திருகோணமலை மாவட்டத்தில் வெருகல், கங்குவேலி என்னும் ஊர்களிலே கண்டெடுக்கப்பட்டன. இவற்றுள் கங்குவேலிக் கல்வெட்டு, மலையில்வன்னியனாகும், ஏழூரில் அடப்பர்களும், தம்பிரானார் கோணேநாதனுக்குக் கங்குவேலியிலே ஒரு நிலத்தினைத் தானமாகக் கொடுத்ததைக் கூறுகின்றது. எழுத்தியல் அடிப்படையில் இக்கல்வெட்டுப் பதினாலாவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. ⁷⁰ திருமலை வன்னிமை இக்கல்வெட்டில் மலையில் வன்னியனார் எனக் குறிப்பிடப்பட்டிருத்தல் கூடும். கோணேசர் கல்வெட்டு முதலிய ஆதாரங்களில் இருந்து திருகோணமலையில் வன்னிமை இருந்தமையை அறியலாம். பின்போர்த்துக்கேயர் கால ஆவணங்களும், திருகோணமலை வன்னிபத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றன. ஈழத்து வன்னிபங்களுள் திருகோணமலை வன்னிபமே பல வழிகளிலும் அதிக சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தது. பரதவர் முதலிய மீனவர்களின் தலைவர்களே அடப்பர் என அழைக்கப்பட்டனர். அடப்பர் என்ற தலைவர்கள் இப்பிரதேசத்திலே நிர்வாகத்தில் பங்கு கொண்டிருந்தனர் என்பதற்கு இச்சாசனம் சான்றளிக்கின்றது. மேலும் இதிலே தானம், வரிப்பற்று முதலிமை என்போரைப் பற்றியும் குறிப்புகள் வருகின்றன. கோணேசர் கோயிலின் நிர்வாக ஏற்பாடுகளைப் பற்றிக் கூறுமிடத்து இவர்களைப் பற்றியும் கோணேசர் கல்வெட்டுக் குறிப்பிடுகின்றது. முதலிமை, தானம், வரிப்பற்று என்போர் திருமலைப் பிரதேசத்தில் இருந்தனர் என்பதற்கு இக்கல்வெட்டு ஆதாரமாய் அமைகின்றது. பதினாறுவது நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது என்று கொள்ளக்கூடிய வெருகல் கல்வெட்டில் ஒரு கோயிலின் தெற்கு மதிலைக் கைவை வன்னி

யனார் அமைப்பித்திருந்தார் என்பதற்குச் சான்றுண்டு. ⁷¹

காலியிலே கண்டெடுக்கப்பட்ட சேனப் பேரரசரான யுங்லோவினுடைய கல்வெட்டு ஈழத்திற்கும் சீனாவுக்குமிடையில் பதினேந்தாம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில் நிலவிய தொடர்புகளை அறிவதற்குப் பெரிதும் பயன்படுகின்றது. ⁷² யுங்லோ சீனாவிலே பேரரசனாகியதும், சீனத்தின் புகழினையும் ஆற்றலினையும் வெளிநாடுகளுக்கு உணர்த்தும் முகமாக பல்லாயிரக் கணக்கான போர்வீரர்களைக் கொண்ட பலமிக்க கடற்படையொன்றினைச் செங்கோ என்ற தளபதியின் தலைமையில் பலதடவை அனுப்பியிருந்தான். கி. பி. 1409-ம் ஆண்டில் ஈழத்திற்கு வந்தபோது கோட்டையில் அதிகாரம் செலுத்தியிருந்த வீர அழகேஸ்வரன் சேனப் படைத் தலைவனின் வேண்டுகோளுக்கு இடம் அளிக்காததாலே செங்கோவின் பகைமையைத் தேடிக்கொண்டான். செங்கோ ஆபிரிக்காவரை சென்றுவிட்டுச் சீனத்திற்குத் திரும்பிச் சென்ற வழியில் மீண்டும் இலங்கையை அடைந்து கி. பி. 1411-ம் ஆண்டளவில் கோட்டையில் வீர அழகேஸ்வரனைக் கைப்பற்றிக்கொண்டு சீனத்திற்குச் சென்றான். செங்கோவின் படை ஈழத்திற்கு வந்த நாட்களிலேயே இக்கல்வெட்டு நாட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். இதன் வாசகம் சீனாவிலே எழுதப்பெற்றுக் கல்விலே வரையப் பெற்று ஈழத்திலே வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். பாரசிக மொழியிலும் சீன மொழியிலும் எழுதப்பெற்ற யுங்லோவினது கல்வெட்டுக்களும் இதோடு இடம் பெற்றன.

சமூக வரலாறு

ஈழத்திலே தமிழர்கள் வாழ்ந்திருந்த பகுதிகளிலேயே பெரும்பாலான தமிழ்ச் சாசனங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டன.

69. ET., p.29.

70. சிந்தனை, மலர் 2, இதழ் 2-3, பக்கம் 40

71. Ceylon Tamil Inscriptions, p. 9

72. S. Paranavitana: 'The Tamil Inscription of The Galle Trilingual Slab' EZ., III, 36.

எனவே இவற்றின் மூலம் ஓர்ளவிற்கு ஈழத் தமிழக வரலாற்றைப் பிற மூலங்களின் துணையுடன் ஆராய்ந்து அறியலாம். தென்னகத்திலிருந்து வந்த வணிகர், படையிலே சேவகம் புரிவதற்கெனச் சிங்கள மன்னர் அழைத்து வந்த போர்வீரர் முத்துக் குளிக்க வந்த பரதவர் முதலான மீனவர், படையெடுப்பாளருடன் வந்த படைப் பிரிவினர் முதலியோரின் பிற சந்ததிகளே ஈழத்தமிழ்க் குடிகள்.⁷³ கிறிஸ்துவிற்கு முற்பட்ட காலத்திலிருந்தே தென்னகத்தில் இருந்த பல தமிழர் ஈழத்திற்கு வந்திருந்தனர். ஆயினும் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டு வரை ஈழத்திலிருந்த தமிழ்க் குடிகளின் வரலாற்றைப் பற்றி எந்தவிதமான ஆதாரபூர்வமான குறிப்புக்களும் ஈழத்தமிழ் வரலாற்று நூல்களிலே இடம்பெறவில்லை.⁷⁴ பத்தாம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள ஈழத்தமிழ்க் குடிகளைப் பற்றி மகாவம்சத்திலுள்ள குறிப்புக்களையும் பிராமிக் கல்வெட்டுக்களிலும் சிங்களச் சாசனங்களிலும் கிடைக்கின்ற ஆதாரங்களையும் துணையாகக் கொண்டே ஆராயமுடியும். கி.பி. ஒன்பதாம் நூற்றாண்டளவில் ஈழத்தில் வட பிராந்தியங்களிலே இங்குமங்குமாகப் பல தமிழர் இருந்தனர் எனபதற்கு மகாவம்சம் சான்றளிக்கின்றது.⁷⁵ அனுராதபுரக் காலத்தின் முடிவில் அனுராதபுர நகரிலே தென்னிந்தியாவில் இருந்து வந்த அன்னியர் பெருமளவில் இருந்ததாக இந்நூல் கூறுகின்றது.⁷⁶ பொலநறுவைக் காலத்தில் ஈழத்திலிருந்த தமிழ்க் குடிகளைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள ஈழத்தமிழ்ச் சாசனங்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் இறுதியிலும் பதினேராம் நூற்றாண்டிலும்—ஈழத்தினைச் சோழர் ஆண்ட காலத்தில்—நிர்வாக அதிகாரிகள் போர்வீரர்கள், வணிகர் போன்ற பல தரப்புகளைச் சேர்ந்த தமிழர் தமிழகத்தில் இருந்து ஈழத்திற்கு வந்தார்கள். இதன் விளைவாக ஈழத்திலே குறிப்பாக வட இலங்கையிலே தமிழ்க்குடிகள் பெருகின. பொலநறுவைக் காலத்தில் குறிப்பிடத்தக்க அளவிலே தமிழ்க்குடிகள் இருந்தன. இக்காலத்தில் சிங்கள மன்னரின் ஆட்சியில் முன் கூறியவாறு தமிழிலும் ஆட்சியாவணங்கள் எழுதப்பட்டன. நிர்வாக

கத்திலும் இராணுவத்திலும் சில பிரதானமான பதவிகளையும் தமிழர் பெற்றிருந்தனர். தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களின் துணைகொண்டு அக்காலத்தைச் சேர்ந்த ஈழத் தமிழகத்தின் வரலாற்றினை முழுமையாக அறிந்து கொள்ளவியலாது. ஆயினும் சில சமூகப் பிரிவுகளைப் பற்றியும், பண்பாட்டு நிலைகளைப் பற்றியும் நிர்வாக சேவையிலும் இராணுவ சேவையிலும் அவர்கள் கொண்டிருந்த பங்குகளைப் பற்றியும் சில முக்கியமான தகவல்கள் கிடைக்கின்றன.

வேளைக்காரர், பெரும்படை, அகம்படிகள் முதலிய இராணுவப் பிரிவுகளைப் பற்றித் தமிழ்ச் சாசனங்களிற் சில குறிப்புக்கள் வருகின்றன. சோழர் ஆண்ட காலத்தில் வேளைக்காரப் படைப்பிரிவுகள் ஈழத்தில் வந்திருந்தனர். சோழராட்சி அழிந்த பின்னரும் ஏறக்குறைய இரண்டு நூற்றாண்டுகளாக இப்படைப்பிரிவினர் ஈழத்தில் இருந்ததோடு சிங்கள மன்னரின் இராணுவ அமைப்பிலும் சிறப்பிடம் பெற்றிருந்தனர். மகாவம்சத்திலும் இப்படையினைப் பற்றிக் குறிப்புக்கள் வருகின்றன. முதலாம் விஜயபாகு படைதிரட்டி சோழருக்கெதிராகத் தென்னகத்திற்கு அனுப்ப முயன்றபோது அவனுடைய வேளைக்காரப் படை பொலநறுவையில் பெருங்கிளர்ச்சியை ஏற்படுத்தியிருந்ததென்று இந்நூல் கூறும். இக்கிளர்ச்சியாளர் அரண்மனையைக் கொளுத்திவிட்டு மன்னரின் சகோதரியான மித்தாவையும் அவளின் மூன்று புதல்வரையும் சிறைப்படுத்தினர். அரசன் பொலநறுவையை விட்டுத் தக்கினை தேசத்திற்கு ஓடினான். ஆயினும் விஜயபாகு படையினைத் திரட்டி வேளைக்காரரின் கிளர்ச்சியினை அடக்கினான்.⁷⁷ வேளைக்காரப்படை இராணுவ சேவை புரிந்ததோடு கோயில்களைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பினையும் மேற்கொண்டிருந்ததென்பதைத் தமிழ்க் கல்

73. எஸ். பத்மநாதன், 'ஈழத்தமிழ் வரலாற்று நூல்கள்' இளங்கதிர், பேராதனை, 1971 பக்கங்கள் 126-127

74. The Kingdom Jaffna, p. 41

75. துளவம்சம், 50:15

76. மேலது, 55:2

77. மேலது, 60:35-44

வெட்டுக்கள் வாயிலாக அறிய முடிகிறது. விஜயபாகுவின் நாற்பத்திரண்டாம் ஆண்டைச் சேர்ந்த பாலமோட்டைச் சாசனம் நாகைச்சாணி என்ற பிராமணப் பெண்கந்தளாயில் உள்ள கோவில் ஒன்றிற்குக் கொடுத்த தானத்தினை ஒரு வேளைக்காரனிடம் ஒப்படைத்ததாகக் கூறுகின்றது. விஜயபாகுவின் ஐம்பத்தைந்தாம் ஆட்சியாண்டைச் சேர்ந்த பொலநறுவையில் உள்ள வேளைக்காரரின் கல்வெட்டு அந்தகரில் உள்ள தலதாமாளிகையினைப் பாதுகாக்கின்ற பொறுப்பினை வேளைக்காரர் ஏற்றிருந்தனர் என்று கூறுகின்றது. பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த, பதவியாவில் உள்ள ஒரு வடமொழிச் சாசனம் லோகநாத தண்ட நாயக்கன் என்ற சேனாதிபதி ஓர் அழகு பொருந்திய விகாரத்தினை அமைத்து அதற்கு வேளைக்கார விகாரமெனப் பெயரிட்டு அதைப் பாதுகாக்கும் பொறுப்பை வேளைக்காரப் படையிடம் விட்டான் எனச் சொல்லுகின்றது.

முதலாம் கஜபாகுவின் ஆட்சியில் அவனுடைய சேனையிலே வேளைக்காரப்படைகள் இருந்தன. மாபரணமும் தம்பிரமாரும் தூண்டியதன் விளைவாக வேளைக்காரர் அம் மன்னனுக்கெதிராகக் கிளர்ச்சி செய்தனர் என மகாவம்சம் சொல்கின்றது. முதலாம் பராக்கிரமபாகுவின் ஆட்சியில் கொட்டியாரத்தில் வேளைக்காரப் படையிருந்தது. பொலநறுவையில் உள்ள வேளைக்காரரின் சாசனம் வலங்கை, இடங்கை, சிறுதனம், பிள்ளைகள் தனம், வடுகர், மலைபாளர், பரிவாரக்கொந்தம் முதலிய பல்வேறு பிரிவுகளை வேளைக்காரப்படை உள்ளடக்கி இருந்ததென்று கூறுகிறது. மேலும் வலஞ்சியர், நகரத்தார் என்னும் வணிகர்குழாங்களுக்கும் வேளைக்காரருக்கும் நெருங்கிய தொடர்பிருந்ததென்பதனை இச்சாசனத்தின் மேல்வரும் சொற்றொடர் விளக்குகிறது. மாதந்திரத்தோறுகூடி எங்களுக்கு முதாதைகளாயுள்ள வளஞ்சியரையும் எங்கனோடு கூடிவரும் நகரத்தார் உள்ளிட்டாரையும் கூட்டி மூன்று கைத்திரு வேளைக்காரன் தளதாய்ப் பெரும்பள்ளியென்று திருநாமஞ்சாத்தி...⁷⁸ பொலநறுவையிலுள்ள றங்கொட் விகாரையிலே வரையப்பெற்றுள்ள கல்வெட்டொன்று

‘ஈழம் ஏழுநூற்றுக்காதும் யெறிஞ்சு கொண்டருளிய செய வாகுதேவர் நழல் வேளைக்காரன் மகமண்டல நாயகனுன சேதியராயன்’ என்ற மொழித் தொடரைக் கொண்டுள்ளது.⁷⁹ விஜயபாகு என்ற மன்னன் ஆட்சியில் வேளைக்காரன் ஒருவன் மகமண்டலம் என்னும் பிரதேசத்தில் மண்டலாதிபதியாக இருந்தான் என்பதை இச்சாசனம் உணர்த்துகின்றது. சோழராட்சிக் காலத்தின் பின் அகம்படியார் என்ற படைப்பிரிவினர் பற்றி ஈழத்துச் சாசனங்களிலே குறிப்புக்கள் உள்ளன. நிசங்க மல்லனுடைய கல்வெட்டொன்று அகம்படினைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.⁸⁰ உறிங்குராத்தமன என்ற ஊரிலுள்ள தமிழ்க் கல்வெட்டொன்று கஜபாகுவின் ஆட்சியில் இருந்த அகம்படிச்சகயர் குழுவைச் சேர்ந்த மந்நாளை என்ற ஊரிலே நிலத்தினை ஜிவிதமாகப் பெற்றிருந்த உம்பில அயித்தன் என்பவனைக் குறிப்பிடுகின்றது.⁸¹

குமாரகணம், நான்குநாட்டார், நானுதேசிகள் நகரத்தார், வளஞ்சியர், திசையாயிரத்தை, எலூற்றுவர் என்றும் தென்னிந்திய வணிகர் குழாங்கள் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டு முதல் பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டுவரையுள்ள காலப்பகுதியிலே ஈழத்தில் இருந்தன. முதல் இரு பிரிவுகளினதும் மூன்று சாசனங்கள் கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.⁸² இவை ஒன்பதாம் பத்தாம் நூற்றாண்டுகளில் அனுராதபுரத்தில் இக்குழாங்களைச் சேர்ந்த வணிகர் இருந்தனர் என்பதற்கு ஆதாரமாய் உள்ளன. ராஜேந்திரசோழ தேவருடைய கல்வெட்டொன்று மாதோட்டமான ராஜராஜபுரத்திருந்த சங்கரப்பாடியார் வெற்றிலை வானியர், வாழைக்காய் வானியர் என்னும் வணிகர் கூட்டங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.⁸³ முதலாம் ராஜராஜ தேவரின் பதவியாக் கல்வெட்டு

78. SII, IV, 1396 வரிகள் 28-32

79. Ceylon Tamil Inscriptions, p. 26

80. Ceylon Journal of Science (G) II, p. 137

81. Ceylon Tamil Inscriptions, p. 34

82. SII, IV, 140, 1404, 1405.

83. SII, IV, 1414.

நானாதேசிகள் கொண்ணிலி வெண்காடன் ஓர் வெண்கல மணியினை இர விசுவ மாணிக்க ஈஸ்வரம் என்ற கோயிலுக்குக் கொடுத்தான் என்று கூறுகின்றது.⁸⁴ லீலாவதியின் ஆட்சிக் காலத்தைச் சேர்ந்த ஒரு சிங்கள மொழிக் கல்வெட்டு நானாதேசிகள் அனுராதபுரத்தில் ஒரு தாவளத்தினை அமைத்திருந்தனர் என்றும் அதிலிருந்து கிடைத்த வருமானத்தைக் கொண்டு ஓர் தானசாலைக்குவாசனைச் சரக்குகளைக் கொடுத்தார்கள் என்றும் கூறுகிறது.⁸⁵ ஆனை விழுந்தாவ என்னுமிடத்திலே வீரவளஞ்சியரின் கல்வெட்டொன்று கண்டெடுக்கப்பட்டது. பதவியா, வஹல்கட, விஹாரகின்ன, சிலாபம் முதலிய இடங்களிலே திசை ஆயிரத்து ஐநூற்றுவரின் கல்வெட்டுக்கள் இருந்தன. நானாதேசிகள், வளஞ்சியர், செட்டிகள் முதலிய பல்வேறு வணிகப் பிரிவுகள் திசையாயிரத்து ஐநூற்றுவர் என்னும் கூட்டுறவிலே கூடியிருந்தனர் என்பதை இக்கல்வெட்டுக்கள் வாயிலாக அறியமுடிகின்றது.⁸⁶ மேலும் பதவியா, விகாரஹன்னை ஆகிய இடங்களில் உள்ள கல்வெட்டுக்கள் வாயிலாக அங்கக்காரர், ஆவணக்காரர் என்ற பிரிவினரும் இவ்வணிகர் குழாத்திலே இருந்தனர் என்று கொள்ள முடிகின்றது. அத்துடன் பெரும்படை வலங்கையார் போன்ற இராணுவப் பிரிவுகளுடன் இவ்வணிகர் கூட்டத்திற்கு நெருங்கிய தொடர்புகள் இருந்தன.⁸⁷ வஹல்கட என்னுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டு சித்தன் சாத்தனான வளஞ்சேயர் சேனாபதி வளஞ்சை ஆண்டான், அக்கசாலை விக்ரமதித்தனான இளஞ்சிங்கம் என்போரைப் பற்றிச் சொல்கின்றது.⁸⁸ பதவியாவிலுள்ள சாசனத்தில் வலங்கைப் பெரும்படை என்ற சொற்றொடர் வருகின்றது. விகாரஹின்னையிலுள்ள சாசனத்திலே வலங்கைப் பெரும்படை என்ற சொற்றொடர் வருவதோடு பிரான் சாத்தனான வீரகன் சேனாதிபதி பற்றியும் கூறப்பெற்றுள்ளது. வணிகர் குழாங்கள் சேனாதிபதிகளைக் கொண்ட படைப்பிரிவினரையும் வைத்திருந்தனர் என்பதற்குக் இக்கல்வெட்டுக்கள் சான்றளிக்கின்றன.

சமயவரலாறு

சோழராட்சிக் காலத்திலும் பொலநறுவைக் காலத்திலும் ஈழத்திலிருந்த சில சிவாலயங்கள் பற்றிய குறிப்புக்கள் தமிழ்க் கல்வெட்டுக்களிலே இடம்பெற்றுள்ளன. சோழராட்சி ஏற்பட்டிருந்த நாட்களில் ஈழத்தின் பல்வேறு இடங்களிற் சோழ அதிகாரிகள் தமது வழிபாட்டுத் தேவைகளுக்காகப் பல தேவாலயங்களை அமைப்பித்திருந்தார்கள். அவற்றிலே சிலவற்றின் பெயர்கள் சோழமன்னர்களின் பட்டப் பெயர்களை அல்லது விருதுகளைக் கொண்டு அமைக்கப்பட்டன. மாதோட்டத்திலுள்ள கல்வெட்டுக்கள் அங்கு சோழராட்சிக் காலத்தில் ராஜராஜ ஈஸ்வரம் திருவி ராமீஸ்வரம் என்ற இரு ஆலயங்கள் இருந்தன என்பதற்குச் சான்றளிக்கின்றன. இவற்றுள் முன்னையதை ராஜேந்திர சோழனின் ஆட்சிக் காலத்தில் அவனுடைய அதிகாரிகளுள் ஒருவனான தாழிகுமரன் அமைப்பித்து அதற்குத் தேவதானமாகக் குன்றன் காமன் இருந்த மாளிகையினையும் தோட்டங்களையும் நிலங்களையும் கொடுத்தான்.⁸⁹ மேலும் ஆலயத்தில் ஆராதனைகள் நடத்துவதற்கெனச் சில இறை கடமைகளையும் விட்டிருந்தான். பதவியாவிலே ரவிசுவ மாணிக்க ஈஸ்வரம் என்ற ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது. இதற்குப் பல வணிகர்களும் நிர்வாக அதிகாரிகளும் பொன், காச முதலியவற்றையும் பிற பொருட்களையும் நன்கொடையாக வழங்கியிருந்தனர்.⁹⁰

பொலநறுவையான ஜனநாதமங்கலத்திலே வானவன் மாதேவீஸ்வரம் என்ற

84. ET, p.35.

85. University of Ceylon History of Ceylon Vol. I, Pt. II. p. 550

86. Ceylon Tamil Inscriptions. pp. 53-57

87. 'அங்கக்காரனும் ஆவணக்காரனும் வலங்கைப் பெரும் படையிலும் அரிய மதமும்.....' மேலது, பக்கம் 56.

88. மேலது, பக்கம் 54.

89. SII, IV, 1412.

90. ET., pp. 32-35.

91. SII, IV: 1382.

ஆலயம் அமைக்கப்பட்டிருந்தது.⁹¹ அதகட என்னுமிடத்திலுள்ள கல்வெட்டு உத்தம சோழ ஈஸ்வரம் என்னும் ஆலயத்தைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.⁹² மண்டலகிரியான நித்த வினோத புரத்தில் பண்டித சோழ ஈஸ்வரம் எனப் பெயரிய ஓர் சிவாலயம் அமைக்கப் பட்டிருந்தது. முதலாம் விஜயபாசுவின்னுடைய பாலமோட்டைக் கல்வெட்டு அவனுடைய ஆட்சிக் காலத்தில் கந்தளாயிலே தென்கைலாசமேன வழங்கிய விஜயராச ஈஸ்வரம் என்ற கோயிலைப் பற்றிக் குறிப்பிடுகின்றது.⁹³ புதுமுட்டாவையில் உள்ள ஜெயபாசுவின் எட்டாவது ஆண்டைச் சேர்ந்த கல்வெட்டு மாகலான விக்கிரம சலாமேகபுரத்து விக்கிரம சலாமேக ஈஸ்வரம் என்ற தேவாலயத்தைக் குறிப்பிடுகின்றது.⁹⁴ பாடல் பெற்ற திருக்கேதீஸ்வரம் திருக்கோணேஸ்வரம் ஆகிய தலங்களிலே ஆலய ஏற்பாடுகளைப் பற்றிக் கூறுகின்ற வாசித்தறியக்கூடிய கல்வெட்டுக்கள் கிடைக்கவில்லை. ஆறாம் பராக்கிரமபாசுவின்னுடைய கல்வெட்டு முன்னேஸ்வரத்தைப் பற்றிக் கிடைக்கின்ற, காலத்தால்மிக முந்திய ஆவணமாகும்.⁹⁵ மேலும் இவனுடைய நைமணக் கல்வெட்டு அவ்வூரிலிருந்த பிரம சத்திரம்பற்றிச் சொல்கின்றது.⁹⁶ யுங்லோவின் கல்வெட்டு தேநுவரையிலிருந்த ஆலயத்தைப் பற்றி அரிய சான்றுகளைத் தருகின்றது.⁹⁷ இவ்வாலயம் பதினான்காம், பதினேந்தாம் நூற்றாண்டுகளில் மிகச் சிறப்புற்றிருந்தது. இதில் பல நூற்றுக்கணக்கான அந்தணர்களும் தேவர் அடியார்களும் சேவைபுரிந்ததாக இபின் பட்டுட்டா குறிப்பிட்டுள்ளார்.

சோழர் ஆட்சிக் காலத்திலே தமிழ் நாட்டு ஆலயங்களில் வழக்கிலிருந்த வழி

பாட்டு முறைகளும் ஆலய ஏற்பாடுகளும், ஈழத்திலும் பரவியிருந்தன. அக்காலத்தில் ஆலயங்களுக்கு நிலங்களையும் நில வருமானங்களையும் பிற இறைகடன்களையும் தானமாக அளிக்கும் வழக்கம் இருந்தது. இவ் வழக்கத்தைப் பின்பற்றி ஈழத்துச் சோழ அதிகாரிகளும் இவ்வாலயங்களுக்குப் பல நிவந்தங்களைக் கொடுத்தார்கள். தேவர் அடியார்களைக் கோயில்களிலே சேவைக்கமர்த்தும் வழக்கம் ஈழத்திலும் வழக்கில் வந்தது. அதற்கு முந்திய காலத்தில் இவ்வழக்கம் ஈழத்தில் இருந்ததோ என்பதைப் பற்றி அறியச் சான்றுகள் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் பொலநறுவைச் சிவாலயத்திலுள்ள அதிராஜேந்திரனுடைய கல்வெட்டும் விஜயபாசுவின் பாலமோட்டைக் கல்வெட்டும் தேவர் அடியார் பற்றிக் குறிப்பிட்டிருக்கின்றன.⁹⁸ மேலும் பொலநறுவையில் உள்ள கல்வெட்டு வானவன் மாதேவீஸ்வரத்தில் பல அந்தணர்களும் பன்மகேஸ்வரரும், பன்மகேஸ்வரக்கண் காணிகளும் பரிசாரகரும் இருந்து சேவை புரிந்ததாகக் கூறுகின்றது. பாலமோட்டைச் சாசனம் தென்கைலாசத்திலே தேவரடியரான ஏழு பெண்டுகளைத் தலையிலச்சினை இட்டு அவர்களுக்கு நிலை பொலியூட்டு நிவந்தமாகக் காசு வழங்கப்பட்டதனைப் பற்றிக் கூறுகின்றது.

பௌத்தமத வரலாற்றை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஈழத்தமிழ்ச் சாசனங்கள் ஓரளவு பயன்படுகின்றன. பொலநறுவையில் உள்ள வேளைக்காரச் சாசனம் முதலாம் விஜயபாசு அரசனாகி முடிசூடியபின் அருமணத்தினின்று சங்கத்தாரை அழைப்பித்து மூன்று நிகாயத்துச் சங்கங்களையும் சுத்தி செய்து மூன்று துலாபாரம் செய்து

92. SII., IV, 1 Ceylon Tamil Inscriptions, p. 23.

93. EZ IV; 20 pp. 192-195.

94. EZ III, 33.

95. British Museum Orient Manuscripts, 6616 R. p. 56 Ceylon Tamil Inscriptions, pp. 37-43

96. S. Paranavitana, The Shrine of Upulvama at Devundara, Archaeological survey of Ceylon Memorials. p. 73

97. தேநுவரை நாயினுக்குக் காணிக்கையாகப் பொன், வெள்ளி, துலக்கி, பட்டு, சந்தனம், இரண்டு நீலத்துச் சூசுவடு, இரண்டு செப்புப் பாத்திரம் பத்துப் பூக்குத்துவின்ற செப்புக் கெண்ட, ஐந்து குத்துவிளக்கு, ஆறு பொன் பூசின தாமரைப் பூச்சுவடு முதலியவற்றை சீனப் பேரரசர் அனுப்பியிருந்ததாகச் சொல்லப்படுகின்றது.

EZ III. 36.

98. SII, IV, 1383; EZ IV, 20.

அவற்றை மூன்று நிகாயங்களுக்கும் வழங்கி
என்று கூறுகிறது.⁹⁹

இத்தகவல்கள் வேறு மூலங்களிலே
கிடைக்கவில்லை. அனுராதபுர காலத்தைச்
சேர்ந்த நான்கு நாட்டாரின் கல்வெட்டு
அவ்வணிகர்குழாம் மாக்கோதைப் பள்ளி
யென்ற புத்தவிகாரத்தினை அமைத்தமை
பற்றிக்கூறுகின்றது.¹⁰⁰ மேலும் ஒரு செய்யு
ளிலே புத்தரின் புகழ் பாடப்பெற்றுள்ளது.
இவ்வணிகர் குழாத்தைச் சேர்ந்தவர்
பௌத்தர்களாயிருந்திருக்க வேண்டும்.
சோழர் ஆட்சிக்காலத்திலே நாதனார்
கோயில் ராஜராஜப் பெரும் பள்ளியெனப்
பெயரிடப் பெற்றிருந்தது. இது சோழர்
ஆட்சிக் காலத்தில் திருத்தி அமைக்கப்பட்
பிருந்தது. மேலும் சோழ அதிகாரிகளும்
பிற பலரும் இப்பள்ளிக்கு அளித்த தானங்

களைக் கூறுகின்ற பல கல்வெட்டுக்கள்
இங்கு கண்டெடுக்கப்பட்டுள்ளன.¹⁰¹
இரண்டாம் கஜபாகுவினுடைய மகாகிருத்
தாகம கல்வெட்டு அகம்படிப் பிரிவைச்
சேர்ந்த உம்பில அயித்தன் என்பவன் புத்த
ஸ்தானத்திற்குக் கொடுத்த நன்கொடை
பற்றிச் சொல்கின்றது. இவன் பௌத்த
மதத்தைச் சேர்ந்தவனாக இருந்தான் என
ஊகிக்கலாம்.¹⁰² பதினமூன்றாம் நூற்றாண்டைச்
சேர்ந்த பதவியாவில் உள்ள வட
மொழிக் கல்வெட்டொன்று சேனாதிபதி
யொருவன் விகாரத்தினை அமைத்து அதனை
வேளைக்காரவிகார எனப் பெயரிட்டான்
என எடுத்துரைக்கின்றது.¹⁰³ சில தமிழ்ப்ப
டைப் பிரிவுகளான அகம்படியார், வேளைக்
காரர் போன்றவற்றைச் சேர்ந்த சிலர்
பௌத்தர்களாய் இருந்தனர் என ஊகிக்
கலாம்.

99. SII, IV: 1396 8-12.

100. SII, IV, 1405.

101. ET, pp. 37-51.

Ceylon Tamil Inscriptions. pp. 12-14.

102. Ceylon Tamil Inscriptions. pp. 27-31.

103. S. Paranavitana: 'A Sanskrit Inscription
from Padaviya', TRASCB., Vol. VIII, Pt. 2,
(New Series), pp. 261 - 264.

S. Pathmanathan, 'The Kingdom of Jaffna
p.p. 81-84

உலகத்திலேயே, வயதில்
முதிர்ந்ததாகக் கருதப்பட்ட
மரம் (t) டெனரெவி என்ற
இடத்தில், 1868 ஆம் ஆண்டில்
அழிக்கப்பட்ட, 'மரஸீனா' என்ற
மரமாகும். ஆராய்ரம் ஆண்டு
கள் பழமை வாய்ந்ததாகக் கரு
தப்பட்ட இம்மரத்தின் அடி, 45
அடிகள் சுற்றளவுள்ளதாகும்.

பனை பற்றிய சில உண்மைகளும் அதன் பொருளாதார முக்கியத்தாவும்

— பேராசிரியர் குலரத்தினம்

பனை அயன மண்டலத்து ஆபிரிக்கா வின் இயற்கைத் தாவரமாகும். அது பெரு மளவில் வட இலங்கையில் வளர்கிறது. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாத்திரம் 40,000 ஏக்கர் நிலப்பரப்பில் வளர்கிறது. அதற்கு மணற்பாங்கான பிரதேசமே ஏற் றது. இலங்கையின் வரண்ட பகுதியில், மற்ற பொருளாதாரப் பயிர்கள், நீர்ப் பாசனத்தினாலன்றி வளர்க்க முடியாத கடற்கரையோரச் சுற்றூடலில் கிட்டத் தட்ட 1000 சதுரமைல் பரப்பில் வளர்க் கப்படுவதாகக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. விரிந்த அளவில் இப் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்றவசதிகள் புத்தளம், மன்னார், யாழ்ப் பாணம், வவுனியா (முல்லைத்தீவுக்கரை யோரம்) அம்பாந்தோட்டை மாவட்டங் களில் உண்டு.

இம்மரத்திலிருந்து பெறப்படும் பல வகையான பொருட்களுக்கு ஏராளமான பயன்கள் இருந்தபோதிலும், இம்மர வளர்ப்பிலும் சரி பலன்களின் உபயோகத் திலும் சரி பழமையான முறையே பேணப் படுகிறது. இப்பயிரை விஞ்ஞான முறையி லும் பொருளாதார வழியிலும் வளர்ப்ப தற்கான தேவையை வளர்ந்துவரும் இலங் கையின் சனப் பெருக்கமும், அந்நியச் செலாவணிக் கஷ்டங்களும் ஏற்படுத்துகின் றன.

ஒரு இடத்தின், பிரதான இயற்கைத் தாவரங்கள், இயற்கை அங்கே வளர்ந்த தாவரங்களின் மீது நடத்திய சோதனை களின் விளைவாக ஏற்பட்டவை என்ப

தோடு, இயற்கைத் தெரிவு, சிறந்தவையே உயிர்வாழும் என்ற விதிகளையும் பிரதி பலிப்பதாகும். ஒரு இடத்தின், இயற்கை, சுற்றூடலின் உயிர்ச் சூழலியல் (Ecological) குறிப்பாக இடவிளக்கவியல், மண்வளம், காலநிலை ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொள் ளும்போது இத்தகைய தாவரங்களே அந்த இடத்தில் வளர்ப்பதற்கு ஏற்றதும் பொருத்தமானதும் ஆகும். கரையோர வண்டல் பிரதேசத்தின் பொருளாதாரத் திற்கு மிகச் சிறப்பானபயிர் பனையே என்று இயற்கையே உறுதிப்படுத்தியிருக்கிறது. இதற்குரிய சரியான பலனைப் பெறுவது மனிதனிடமே தங்கியுள்ளது. வரலாறு, இலக்கியம், கவிதை—ஆகியவற்றால், காலப் பெருமை வாய்ந்த பனையைப்பற்றி எவரும் அதிகம் புகழ வேண்டிய அவசியம் இல்லை. அதனுடைய பொருளாதார முக்கியத்து வத்திற்கு இணை இல்லை என்று சொல்வது மிகையாகாது. இருந்தபோதும், கடந்த காலங்களில், மனிதன் தனது அலட்சியத் தாலும், அதன் மதிப்பைப் பிழையாக எடைபோட்டதாலும், கவனமோ மீள நடுகையோ இல்லாது, எத்தகைய பாகு பாடுமின்றிப் பணந்தோம்புக்களை அழித்தே வந்துள்ளான். இதன் விளைவாக, இந்த மூலதனம் குறைந்தது மாத்திரமன்றி, சூழ் நிலையின் சமநிலையும் பாதிக்கப்பட்டு கால நிலைச் சீர்கேட்டுக்குக் காலாயிற்று.

அது வளரும் சூழலின், எதிர்காலப் பொருளாதாரத்தில், பனையின் பங்கைப் பற்றி மிகைபடக் கூறமுடியாது. ஆகவே, இப்பொழுதிருந்தே, பனை அழிக்கப்பட்ட

இடங்களில் மீளவும் நடுவது மர்த்திரமன்றி பயிர் செய்வதற்குரிய புதிய இடங்களை- நெல், தென்னை, காய்கறி, மற்றும் பொருளாதார முக்கியத்துவம் வாய்ந்த பயிர்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஏற்றதில்லாத புதிய இடங்களைத் தேடுவதற்காகவும், மும்முரமாக ஒரு இயக்கத்தை ஆரம்பிக்க வேண்டும். தண்ணீருக்கு அடுத்ததாக, பனையைக்கரையோர வண்டல் பிரதேசத்தின் உயிர்ப் பொருளெனக் கூறலாம்.

பனை வளர்வதற்கு மனிதமுயற்சி சிறிதளவே தேவை. அது விழுந்த விதையிலிருந்து தானாகவே வளரக்கூடியது. தேவைப்படும் கவனிப்பும், அது சிறுபயிராயிருக்கும் போது மிருகங்களிடமிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதற்காகவே தேவைப்படுகிறது. பெரும்பான்மையான பனந்தோப்புக்கள் தானாகவே உண்டானவை. ஆனால் சில, மனிதர்கள் வயல் வரம்புகளிலும், வளவு எல்லைகளிலும் பயிரிட்டதால் உண்டானவை. இது, சிறிது மனித கவனிப்பு, திருப்திகரமான சிறந்த பலன்களைத் தரமுடியும் என்பதையே மேலும் உறுதிப்படுத்துகிறது.

பனை 40இலிருந்து 60 அடிவரை உயர்மாக வளரும், சிலவேளைகளில், 100 அடிவரையும் வளர்ச்சிகாணப்படுகிறது. அதன் சுற்றளவு 3இலிருந்து 7 அடிவரையும் இருக்கலாம். அதன் உச்சியில், விசிறிவடிவான, 3இலிருந்து 5 அடிவரை அகலமுள்ள, ஓலைகள் 30இலிருந்து 40 வரை இருக்கும். பனை ஓலை மட்டைகள் (Stalks) மூன்று நான்கு அடிகள் நீளமுள்ளவையாக, நார்கள் நிறைந்ததாக, வலுவானவையாக இருக்கும். கறுப்பாக உள்ள பனைமரத்தண்டின் வெளிப்பாகம் கடினமும், நீளப்பாங்கான தடித்த நார்களை உடையதும் ஆகும். உட்பகுதி மென்மையான சோத்தியாகும் (Pith) கறுப்பான வெளிப்பகுதியை மூடிக்கரடுமுரடான மரப்பட்டை இருக்கிறது.

ஐந்து வயதான பனையிலிருந்து ஓலைகள் வெட்ட முடியும். ஆனால், பத்திலிருந்து பதினைந்து வருடங்களின் பின்பே முதிர்ச்சி அடைகிறது. சினைகள் (Spathes) கார்த்திகை மார்ச்சு மாதங்களில் தோன்றுகின்

றன. ஆண், பெண் பூக்கள் வெவ்வேறு மரங்களிலேயே, தோன்றும், இந்த இருவகை மரங்களிலும் பூக்கள் (inflorescence) சேவப்படும்பொழுது இனிப்பான சாரம் பெருந்தொகையாக வெளிப்படுகிறது. சேவதலிலும் சாரம் (Sap) சேர்த்ததலிலும் இன்றும் பழமையான முறையே பேணப்படுகிறது. சாரஞ் சேமிக்கப்படும் மண்கலயத்திற்கு உட்புறத்தில் சுண்ணாம்புப் பூச்சு, நொதித்தலைத் (Fermentation) தடுப்பதற்காகப் பூசப்படுகிறது. இவ்வாறு சேர்க்கப்படுவதே இனிப்புக்கள், அதாவது கருப்பநீர் (Nira) ஆகும்.

பெண் பனையின் சினை சேவப்படாவிடில், 3 விதைகளைப் பகுதிகளாகக் கொண்ட நார்ப்பிடிப்பான பெரிய பழங்கனையுடைய குலைகளைக் கொண்டிருக்கும். ஆரம்ப வளர்ச்சியின் போது, நிலத்தின் கீழுள்ள தண்டுப்பாகமே பெருக்கிறது. தண்டின் மேற்பாகம் நீண்டு, அதற்கேயுரிய கறுப்பு நிறத்தை அடைவதற்கு சுமார் 15-20 ஆண்டுகள் எடுக்கின்றன.

பனைமரம் நத்தை, அரிவாண்டுகள், கறுப்புத் தலையுள்ள மயிர்க்கொட்டிப்புழு முதலியவற்றால் தாக்கப்படுகிறது. பனை காளான் (Budrot) போன்ற நோயினால் தாக்கப்பட்டு அழிவதும் உண்டு. இருப்பினும், பெரும்பான்மையான பகுதிகளில் இது பிரச்சனைக்குரிய ஒரு விடயமல்ல.

கருப்ப நீரும் கள்ளும்

கருப்பநீரில் 12% சர்க்கரை உண்டு. மரத்திலிருந்து சேமிக்கப்பட்டமறுகணமே நொதித்தல் ஆரம்பமாகிவிடுகிறது. கருப்பநீர் கண்ணாடி போன்று தெளிவாகவும் இனிப்பாகவும் இருக்கும். ஆனால் கள் நுரையும், புளிப்பும் காரமும் கொண்டது. விற்ற மின் 'பி' கள்ளில் உண்டு. கருப்பநீரில் தானாக நடக்கும் நொதித்தல், 3% அல்கஹோலையும் 0.1% அமிலத்தையும் 6-8 மணித்தியாலங்களில் உண்டாக்குகிறது. இதன்பின் அல்கஹோல் 5வீதத்திற்கு கூடுகிறது. அதன் பின்பு அல்கஹோலின் விகிதம் குறைகிறது. அதேசமயம், அமிலத்தின் விகிதம் கூடுகிறது. இதனால், இது மனித

பாவனைக்கு உதவாததாகி விடுகிறது. அமிலத்தன்மை, தரங்குறைந்த வினிகரை (Vinegar) கொடுக்கிறது. கருப்பநீருக்கு மருத்துவச் சிறப்புகள் உண்டு. அதனைப் பாதுகாப்பது சிரமமானது. சர்க்கரையைப் பிரித்தெடுக்கக் கருப்பநீர் பாவிக்கப்படுகிறது.

சேவப்படும் காலம், மாசியிலிருந்து வைகாசி வரையுமாகும். இக்காலங்களில் கள்ளிற்குவோருக்கு, வயல் வேலைகள் குறைவாகவேயிருக்கும். ஆகவே, தொழிலாளர் பிரச்சினையும் இருக்காது என நம்பலாம். பொதுவாக, 25-30 ஆண்டுகள் முதிர்ந்த மரங்களே சேவப்படுகின்றன. இவை, மேலும் 30 ஆண்டுகளுக்குப் பயன் கொடுக்கின்றன! மணற்பாங்கான பிரதேசத்தில், 15 ஆண்டுகள் முதிர்ந்த மரங்களிலும் சேவமுடியும். மூன்று வருடங்களுக்கு ஒரு முறை மரங்களுக்கு ஓய்வளிக் கப்படுகின்றது. சராசரி, நாளொன்றிற்குப் பயன் 1½ கலனாகும். அதன் சேவும் காலத்திற்கான முழுப்பயன் 40 கலன்களாகும். சில மரங்கள் நாளொன்றிற்கு ஒரு கலனும் கொடுக்கின்றன. இரு பால் மரங்களும் சேவப்படுகின்றன. ஆண் மரத்தின் பூ அரும்புகள் கைவிரல்கள்போன்றிருக்கும். இவை ஒன்றாகக் கட்டப்பட்டு முறுக்கிச் சேவப்படும். பெண்மரத்தில், அதன் மலர்ப்பகுதி சேவப்படும். ஆண்மரத்தின் பயன், பெண்மரத்தில் இருந்து பெறப்படும் பயனில் 60வீதமே. ஒரு நல்ல வேலையாளர் காலையில் 4 மணிநேரமும் மாலை 2 மணிநேரமுமாகச் சுமார் 20, 25 மரங்களைக் கவனிக்க முடியும். கள்ளைக் கெடவிடாமல் சுண்ணாம்பு பாதுகாக்கிறது. இது மிக மலிவான முறையாகும். அதனாலேயே பாளைகளுக்குச் சுண்ணாம்புக் கவசமிடப்படுகிறது.

சேர்க்கப்பட்ட சாரத்தை உடனே கொதிக்க வைப்பதன்மூலம் கருப்பட்டி (Palm Jaggery) பெறப்படுகிறது. சாரத்தில் 15 தொடக்கம் 18 வீதம் சர்க்கரைக் கலப்பு (Gur) ஆக மாறுகிறது. வெல்லமும் (Brown sugar candy) பெறமுடியும்.

சர்க்கரைக் கலப்பு (Gur):

சர்க்கரை 82% (Crystalline sugar 60%)

குளுக்கோஸ் 2%

சாம்பல் 3½%

ஈரம் 9%

படிகமாக்கலின் பின்பு எஞ்சும் வெல்லப்பாகு (Molasses) சாராயம் தயாரிக்கப் பயன்படும்.

விதைகள்

விதையினுள்ளே நுங்கு (Nongu) உள்ளது. இந்தநுங்கு இறுகிக் கடினமான பருப்பாக மாறும். முளைத்து வரும் விதையிலுள்ள பூரான் (Pooran) சுவையானது. இரண்டு மூன்று மாதங்கள் வளர்ந்தவற்றைப் பிடுங்கிக், கிழங்கை மாவாக அரைப்பதற்கோ அல்லது அப்படியே அவித்து உண்ணவோ பாவிக்கலாம்.

பழம்

பழுத்த பழத்தின், கருந்தோலினுள்ளே மஞ்சள் அல்லது கருமஞ்சள் நிறத்தில் கூழான தும்பு உண்டு. அதில் மிக நறுமணங் கமழும் இனிப்புச் சாறுண்டு. அதனைப் பிழிந்து, பனைஓலைத் தடுக்கில் வார்த்து வெய்யிலில் காய விடுவர். அல்லது, கொதிக்க வைத்து ஜாம் போன்றவை செய்யப்படும். காயவைத்த பழச்சாறு நீண்ட காலத்திற்கு சுவை கெடாமல் இருக்கும்.

ஓலைமட்டை (Leaf Stalks)

இதிலுள்ள தும்புகளிலிருந்து பிறஷ், தும்புத்தடி முதலியன செய்யலாம். கள்ளுச் சேவப்பட முன் சுமார் 15-20 மட்டைகள் வெட்டப்படும்.

மரம் (Timber)

பனையிலிருந்து பெறப்படும் மரத்துண்டுகள் வலுவும் உறுதியும் வாய்ந்தவையாகும். ஒரு கனஅடி 50 இருத்தல் எடை உள்ளதாகும். தூண்கள், கம்பங்கள் துலா முதலியன செய்யப் பயன்படுகிறது.

ஓலை

பண்டைக்காலங்களில், குருத்தோலைகளைக் காயவைத்து எழுதுவதற்கேற்ற சூழ்

டிகளாகப் பயன்படுத்தினார்கள். இன்றோ, விசிறிகள், குடை, கூடைகள், பாய் செய்யவும் வேலி, வீட்டுக்கூரை முதலியவற்றிற்குமே பெரும்பாலும் பயன்படுகிறது. ஈர்க்குகளைக் கூட்டுமாறு செய்வதற்கும் முற்றிய ஒலைகளைக் கிழித்து கால்நடை உணவாகவும் பாவிக்கிறார்கள்.

கரும் பசை (Black Gum)

மரப்பட்டையின் வெட்டுப்பட்ட காயத்திலிருந்து இது வடிகிறது. இதில் மருந்துப் பொருளிருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது. இது ஆராயப்பட்ட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

ஆராய்ச்சி

சென்னை அரசின் பனைக்கூட்டுறவுச் சமாசமும், இலங்கையின் தொழில் விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிக்கான நிறுவனமும், குறிப்பாக கிராமலிங்கம், இரத்தினசிங்கம், ஜெயராசா போன்றோரும், கடந்த சில ஆண்டுகளில், பனம் பொருட்கள் பற்றிப் பெருமளவில் ஆராய்ச்சி செய்துள்ளனர். உள்நாட்டு ஆராய்ச்சிகளும் குருத்தோலைகளுக்குச் சாயமிடல், தும்பு அடித்தல், சர்க்கரை செய்தல், பழச்சாறு காயவைத்தல், இவற்றிற்குத் தேவையான புதிய இயந்திரங்களைக் கண்டு பிடித்தல் போன்றவற்றில் வெகுதூரஞ் சென்றுள்ளனர்.

பனையிலிருந்து பெறக்கூடிய சில பயன்கள்

விற்றமின் C	புரதம்	கொழுப்பு
நீர்(Nira)	5.7	0.23
சர்க்கரை	—	1.7
விதைக்கூழ்	13	0.6
முளை	11	0.7
பழச்சாறு	24	0.7
மா	—	4.8

இறக்குமதி செய்யப்படும் உபஉணவுப் பொருட்கள்

இலங்கை 70 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான 30 லட்சம் அந்தர் சீனியை வருடாந்தம் இறக்குமதி செய்கிறது. இதில் சர்க்கரை 13 லட்சம் ரூபா பெறுமதியான 47000 அந்தர் ஆகும். இதை யாழ்ப்பாணத்தில் வளரும் பனையாலேயே பூர்த்தி செய்யமுடியும். ஏக்கருக்கு 300 பனைமரம் உற்பத்தி செய்ய முடியும். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாதிரம் 120 லட்சம்

பனை வளர்ப்பும் தெரிவு செய்தலும் போன்றவற்றிலும், வேலை எளிதுபடுத்தும் முறைகளிலும் தென்னிந்தியாவில் சில ஆராய்ச்சிகள் நடந்திருப்பினும் இன்னும் செய்யப்பட வேண்டியவை எவ்வளவோ உண்டு.

பனையின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வேலை வாய்ப்புக்கள் கருத்திற் கொள்ளத் தக்கதாகும். சென்னையில் இரண்டு இலட்சம் பேர் ஈடுபட்டுள்ளனர். இது 400 லட்சம் பனைகளுக்குரிய ஆட் தொகையாகும். வெல்லம் ரூ. 600 லட்சம், தும்பு ரூ. 100 லட்சம், கருப்பநீர் ரூ. 10 லட்சம் ஆக மொத்தம் ரூ. 717 இலட்சத்திற்கு பனையினால் மொத்த வருமானம் உண்டு.

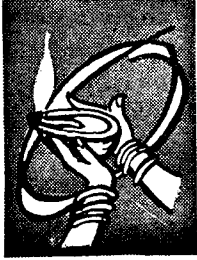
1958 ஆம் ஆண்டு ஆரம்பிக்கப்பட்ட சென்னை அரசுப் பனைக் கூட்டுறவுச் சமாசத்தின் (Paid up share capital) ரூ. 15 இலட்சமாகும்.

இலங்கையிலும் நாங்கள் கிராம, மாவட்டக் கூட்டுறவு இயக்கங்களை ஆரம்பிக்க வேண்டும். முற்காலத்தில் மனித வாழ்க்கையில் முக்கிய பங்கு வகித்த பனை இப்போது முக்கியத்துவம் குறைந்த ஒன்றுகி விட்டது. இதன் புனர்நிர்மாணம் அவசியமானது. இதை நாம் முதுமொழிகளான “பனையுள்ள நாட்டில் பஞ்சமில்லை” பனை இன்றி வாழ்வு இல்லை என்பன மூலம் அறியலாம்.

கனிப்பொருள்	மாசத்து	மொத்தசர்க்கரை
0.3	13.5	13
1.8	88.4	84
0.3	6	—
0.8	17.2	—
0.7	21	—
2	81	—

மரங்களை உண்டாக்கமுடியும். இப்பொழுது 70,000 ஏக்கரில் பனைச் செய்கை நடைபெறுவதாக அறியப்படுகிறது. இது இலகுவில் 500,000 ஏக்கர்களாக அதிகரிக்கமுடியும். தேயிலை 570,000, ரப்பர் 567,000, தென்னை 1150,000 நெல் 1135,000 ஏக்கர்களில் செய்கை பண்ணப்படுவதாகக் கூறப்படுகிறது.

அத்துடன் ஒரு ஏக்கர் நிலத்தில் செய்கைபண்ணப்படும் கரும் பனையிலிருந்து பெறப்படும் சீனிக்கு சமமாக 50 பனையிலிருந்து பெறமுடியும் என்றும் தெரிகிறது. ●

ஈழத்திலே இரத்தினக்கற்கள்

ஆ. சிவராசா

“IDT ிக்கோபோலோவின் பிரயாணங்கள்” என்ற நூலில் — இலங்கை அரசனுக்குச் சொந்தமான மாணிக்கத்தைப் பற்றிய கூற்றில், “ஒருசாண் நீளமானதும், களங்கமற்றதும் வர்ணிக்கமுடியாத பளபளப்பையும் கொண்டு விளங்குகின்றது” எனக் குறிப்பிட்டிருப்பது, புராதன காலந்தொட்டு ஈழத்து இரத்தினக்கற்களின் செல்வாக்கு மேலை நாடுகளில் இடம்பெற்றிருப்பதைக் காட்டுகிறது. பவளத்தீவின் இரத்தினக்கற்கள் முற்றும் அந்நியரான உரோமர், கிரேக்கர், சீனர், அரேபியர்களைக் கவர்ந்தமை வியப்புக்குரியதொன்றல்ல. அந்நியர் இந்த நாட்டை இரத்தினதீபம் என்றழைத்தமைக்குக் காரணம் இங்கு எடுக்கப்பட்ட இரத்தினமணிகளேயாகும். இத்தீவில் மாத்திரமன்றி இந்தியா, பர்மா, கனடா, லெசோத்தா, நைசீரியா, தென்னாபிரிக்கா, கயானா, பிறேசில், சியார்-ராலியோன், இலாப்ரடோர், ஐக்கிய அமெரிக்க இராச்சியங்கள் சிலவற்றில், யூரல், நியூசிலாந்து, கிம்பர்லி மலைத் தொடர்கள், தஸ்மேனியா, அனாகி, நியூசவுத்வேல் முதலிய இடங்களில், இக்கற்கள் காலடியின் கீழுள்ள செல்வங்களாகவுள்ளன. இரத்தினபுரியிற் காணப்படுகின்ற “சிந்துபாத்தின் இரத்தினக்கற்பள்ளத்தாக்கு” பிரசித்தி பெற்றதொன்றாகும். எகிலியகொட, குருவித்த, இரத்தினபுரி, கலவான, பெல்மதுளை, இரக்குவானை ஆகிய பகுதிகளின் வண்டற்படிவுகளே இம் முக்கிய இரத்தினக் கற்களஞ்சியங்களாகும்.

வானிலையால் பாறைகள் சிதைவுறும் நிகழ்ச்சி சுமார் 100-200 அடிகள் ஆழம் வரை பாறைகளைப் பாதிக்கின்றன. ஏற்கனவே பாறைகளில் சிதறிக்கிடக்கும் கனியங்கள், முதலில் பாறைச்சிதைவினால் விடுபடுகின்றன. பின்னர் காற்று அல்லது நீரோட்டங்களின் விளைவினால், கனியங்கள் புவி ஈர்ப்பின் ஆற்றலால் ஒரேயிடத்தில் சேருகின்றன. பழங்கால கேம்பிரியன்பரல் மண் பிரதேசத்திலும் களிமண்பகுதிகளிலும் இக்கற்கள் அதிகம் கிடைக்கின்றன. சிதைவடைந்த பெக்மடைட் படிவங்களிலிருந்தும் இரத்தினக்கற்கள் அறுத்தெடுக்கப்பட்டன. இலங்கையில் சிவப்பு மாணிக்கக்கல், முத்து, நீலக்கல், சமுத்திரவானக்கல், கனிமக்கல், புட்பராகம், வைடுரியம், அலெக்சாந்திரா, கோமேதகம், பத்மராகம், குருந்தம், பச்சை நிறமான படிவங்கள், சந்திரகாந்தக்கல் போன்றன அகழ்ந்தெடுக்கப்படுகின்றன. வைரம், மரகதம், ஸ்படிகம், மங்கல் பைநீலம் முதலியன இங்கு கிடைப்பதில்லை. “இலங்கையின் வைரம் என கனிமக்கல்லை அழைப்பதுண்டு”. இதைச் செதுக்கிச் சாணை பிடித்தால் வைரத்தைப் போல் பிரகாசிக்கும். இதை வெப்பப்படுத்திப் பல நிறங்களையும் ஏற்கச் செய்யலாம். நீலக்கல், சிவப்புக்கல் எப்பொழுதுமே வியாபாரச் சந்தையில் பேர் பெற்றுள்ளன. இலங்கை, இந்தியா, பர்மா ஆகிய தேசங்களில் நீலக்கல் எப்பொழுதுமே முதலிடத்தைப்பெற்று வருகின்றது. வைடுரியம் என்ற நூதனமான

கல்லுக்கு இன்று உலகச்சந்தையில் மதிப் பேறப்பட்டுள்ளது. ஏனெனின், இது உலகின் ஏனைய பாகங்களில் கிடைப்பதரிது. காபங்கிள் என்ற சிவப்புக்கல்லும் மாணிக்கவகையைச் சார்ந்ததாகும். கறுவாக்கல்லும் அகப்படுகின்றது. புட்பராகமும் பல நிறங்களில் கிடைக்கின்றது. ஆனால் காலத்திற்குக்காலம் இதன் தேவை மாறுபடுகின்றது. கண்ணடியினின்றும் பேராலிக்கற்களை ஐரோப்பாவில் தற்போது பெரும்படியாகச் செய்கின்றார்கள். இன்று போலி இரத்தினக்கல் வியாபாரம் இயற்கைக்கல் வியாபாரத்துடன் கடுமையாகப் போட்டியிட வேண்டியுள்ளது. ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் செயற்கைமுத்துக்களைக் கூட உருவாக்குகின்றனர். இதுவும் இயற்கை முத்துடன் போட்டியிடுகின்றது.

இலங்கையின் சந்திரகாந்தக்கல் பிரசித்தி பெற்றது சில சமயங்களில் ஐரோப்பாவிலும், அமெரிக்காவிலும் இக்கல்லுக்குத் தேவையுண்டாகின்றது. ஆனால் இக்கல்லினால் வரும் வருமானம் மிசவும் குறைவாகும். இன்று இக்கல்லை வெட்டுஞ் சுரங்கங்கள் மிக அருகியுள்ளன. மித்தியா கொடையில் ஒரு சிறிதளவு கிடைக்கின்றது. புராதன காலந்தொட்டு ஈழத்தில் சிவப்புக்கல் புகழடைந்து வருகின்றது. இரத்தினபுரி மாவட்டத்திலுள்ள வண்டற்பரலிடையே இக்கற்கள் அதிகம் கிடைக்கின்றன. இலங்கையின் புவிச்சரிதவியலை முற்றாக அறிந்த பின்னர் இரத்தினச் சுரங்கங்களின் இருப்பை அறிந்து அவற்றை வெட்டி வேலை செய்வது இலகுவாகும். சிவப்புக்கல்லும், மரகதமும் மாத்தறை, கண்டி ஆதியாம் பிரதேசங்களிலுண்டென ஆய்வுகள் தெரிவிக்கின்றன. தற்போதைய அரசு பிரான்ஸ்சினின்றும் நிபுணர்களை வரவழைத்து இரத்தினக்கற்கள் பற்றிய ஆய்வில் ஈடுபடச் செய்துள்ளது. இக்கற்களை கிண்டியெடுப்பதில் உற்பத்திச் செலவு கூடவாக இருக்கும். பெருமையும், மதிப்பும், தரமும் மிக்க இலங்கையின் இரத்தினக்கற்களை பிரான்ஸ், இங்கிலாந்து, ஜேர்மனி, கொங்கொங், யப்பான், இந்தியா, மற்றும் ஐக்கிய அமெரிக்காவும் விரும்பிவாங்குகின்றன. வெளியுலகில், இக்கற்களுக்கு விசாலமான சந்தையும் கிராக்கியும்

காணப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. 1959ம் ஆண்டில் இக்கற்களினால் சுமார் 2,000,000 ரூபாய்கள் வரை வருமானம் கிடைத்தது. சுரங்கம் வெட்டி இரத்தினக்கல்லெடுக்கும் வேலையை சிங்களவரே பெரும்பான்மையும் செய்கின்றார்கள். இது சிறிய அளவிலே கூட்டு முறையிற் செய்யப்படுகின்றன. இவ்வியாபாரம் பெரும்பான்மையும் முஸ்லீம் களின் கையிலேயே உள்ளது. இவர்கள் இரத்தினங்களுக்குப் பட்டந்தீர்ந்து மெருகிட்டு வெளிநாடுகளுக்கு அனுப்புனர். சிறந்த கற்கள் ஐரோப்பா அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் செல்கின்றது. பெருந்தொகையான கற்கள் இலங்கையிலும் இந்தியாவிலும் விற்பனையாகின்றன. இரத்தினக்கல் வியாபாரம் ஒழுங்கான வருவாயை அளிக்க மாட்டாதெனலாம். விடையுயர்ந்த விலை குறைந்த இரத்தினக்கற்கள் 1963ல் 157, 538 கரட் ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டு 36 இலட்சத்து 50 ஆயிரம் ரூபா பெறப்பட்டது. இத்தீவின் இரத்தினக்கல்லுற்பத்தியில் 90 வீதம் ஏற்றுமதியாகின்றது. இங்கிருந்து கண்ணுக்குப் புலனாகக் கூடிய வகையில் ஏற்றுமதி செய்யப்படும் இரத்தினக்கற்களின் பெறுமதி 20 கோடி ரூபாய்களாகும். ஆனால் உத்தியோக பூர்வமாக இலங்கைக்குக் கிடைப்பது சுமார் 40 இலட்சம் ரூபாய்களாகும் என வர்த்தக அமைச்சின் அறிக்கையில் இருந்து புலப்படுகிறது.

பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம் அவர்கள் "இலங்கையினின்றும் வருடாவருடம் 20-40 கோடி ரூபாய்கள் வரையிலான இரத்தினக்கற்கள் கள்ளக்கடத்தல் மூலம் வெளியேற்றப்படுகின்ற தென்கின்றர்". இவை தேயிலைப் பெட்டிகளுக்குள்ளும் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதியாகும் தகரத்திலடைத்த பண்டங்கள் மூலமும், சுற்றுப்பிரயானிகள், தனிப்பட்ட நபர்களினாலும் இவை கடத்தப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது. எவ்வளவுதான் நிர்வாக ரீதியில் தடுப்பு முறைகளைக் கையாண்டாலும் இக்கற்களின் கடத்தலைத் தடுக்கமுடியாதுள்ளது. தற்போதைய அரசாங்கம், பிறநாடுகளில் இலாகாக்களை நிறுவி, இக்கற்களைக் கடத்துவோரைப் பிடிப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முன் வந்துள்ளமை பாராட்டக்கூடிய தொன்றாகும். இரத்தினக்கற்களைக் கடத்

துதல் இலங்கையின் பொருளாதார மேம்பாட்டிற்குப் பெரியதொரு தடையாக இருக்கின்றது. பெருகும் குடித்தொகைப் பிரச்சினையை ஓரளவிற்கு இரத்தினக்கற்கள் உற்பத்தியுமலம் வேலைவாய்ப்பு வருமானம் முதலியவற்றைக் கொண்டு தீர்வு காணலாம். இன்று இலங்கையின் இரத்தினக்கற்களின் உற்பத்தித் தொழிலுக்கு உதவி செய்ய வர்த்தக அமைச்சு திட்டமிட்டிருக்கின்ற போதிலும், கூட்டுறவு இயக்கம் இத்தொழிலிற்கு எவ்வளவு தூண்டு கோலாக அமையும் என்பதை நாம் இங்கு கவனிக்க வேண்டும். இரத்தினக் கற்களுக்குப் பெரும் கிராக்கி ஏற்படுத்த இப்பொழுது மக்கள் வங்கி முன்வந்துள்ளது என்பதை அறியும்போது எந்தவித மோசடிகளுக்கும், கடத்தல் முயற்சிகளுக்கும் இடம் இருக்காது என்பது பெருமளவிற்கு உண்மையாக இருக்கும். அதாவது, உள்ளூர் இரத்தினக்கல் உற்பத்தியாளர்களிடமிருந்து இரத்தினக்கற்களை கூட்டுறவுச் சங்கங்கள் மூலம் மக்கள் வங்கி வாங்கி வருடத்திற்கு இருமுறை பகிரங்க ஏலத்தில் விற்பனை செய்யவும், இதற்கு உலகெங்கும் இருந்து இரத்தினக்கல் வியாபாரிகள் மற்றும் தேவையானோரை ஏலம் கோர அழைக்கவும் மேற்படி வங்கி நடவடிக்கை எடுத்துள்ளமை வரவேற்கக் கூடியதொன்றாகும். இரத்தினக்கற்களைக் கடத்தும் முயற்சியைத் தடுப்பதற்குக் கடுமையான சட்ட திட்டங்களை ஏற்படுத்துவதோடு, அரசாங்கதாபனத்திற்கோ, கூட்டுறவுதாபனத்திற்கோ ஏற்றுமதியின் ஏகபோக உரிமையை வழங்குவதினால் உற்பத்தியாளர்களும் பயனடைவார்கள்; அரசாங்க வருமானமும் ஓரளவு அதிகரிக்கலாம். யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டில் சங்கு, கடலட்டைத் தொழில்களுக்கு என்ன முறையில் தனியார் தலையீடு இருந்ததோ இவ்விதமே, தென்மேற்குப் பிரதேசத்தின் இரத்தினக்கற் தொழிலுக்கு பணம் படைத்த முதலாளிகளின் ஆக்கிரமிப்பு இருந்து வருகிறது. சங்கு, கடல் அட்டை ஏற்றுமதியில், கூட்டுறவு இயக்கம் என்ன வகையில் கைகொடுத்து பலரையும் திருப்தியுற் செய்ய தோ அதே வகையில் இரத்தினக்கல் ஏற்றுமதியிலும் கூட்டுறவு இயக்கம் பூரண பங்கு கொள்ள வேண்டும்.

இலங்கை பாரம்பரியமாக இரத்தினக்கற்களுக்குப் பெயர்போனதெனினும் பழைய முறைகளைக் கையாண்டுதான் இக்கற்களை வெட்டியெடுக்கின்றார்கள். இப்படி எடுத்தகற்களை பட்டைதிட்டி ஒளிரச் செய்யும் முறை கூடப் பழங்காலத்தைய முறையாகும். இதை நோக்குங் கால், இரத்தினக்கல் தொழிலாளர்க்கென்று நவீன உபகரணங்களின்மையால் இத் தொழிலில் புராதன தன்மை காணப்படுகின்றது. அனுபவத்தை மாத்திரம் பெற்றிருப்பவர்களைக் கொண்டுதான் கற்கள் வெட்டப்படுகின்றன. இவர்களுக்குப் பௌதிக அறிவோ, இரத்தினக்கல்லியல் அறிவோ அற்பமேனும் கிடையாதெனலாம். இத்தகைய குறையை நிவர்த்தி செய்யும் நோக்கமாகவே 1968ம் ஆண்டுதொட்டு இலங்கை தொழில் நுட்பவியல் கல்லூரியில் இரத்தினவியல் என்ற புதியதொரு போதனையினம் தொடங்கப்பட்டது. ஆனால் இங்கேயும் செல்வந்தர்களாகிய தனியாட்களின் செல்வாக்கே தாண்டவமாடுகிறது. இரத்தினக்கற்ருழிலாளர்களுக்கு கல்வெட்டும் பயிற்சி வசதிகளெதுவும் இல்லாதிருக்கின்றது. இதை நிவர்த்தி செய்யும் முகமாக நமதரசாங்கம் இஸ்ரவேலில் இருந்து நிபுணர்களை வரவழைக்க எடுத்த முயற்சி தடைப்பட்டதும் இத்தொழிலுக்கு உள்ளதொரு பிரச்சனையாகும். இவ்வாறே பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம் தனது சொந்தப்பணத்தில் யப்பானுக்குச் சென்று முத்துக் குளித்தலைப்பற்றிப் படித்து வருவதற்கு எடுத்த முயற்சியும் இலங்கை அரசினால் தடுக்கப்பட்டது. மேலும் ஆராய்ச்சி நிலையமோ, விற்பனை நிலையமோ இல்லாத நிலையில் அதிகாரம் பெறாமல் இரத்தினக்கற்களை இலங்கையிலிருந்து ஏற்றுமதி செய்வதுதான் இத்தொழிலை எதிர்நோக்கியுள்ள மிகப் பெரிய பிரச்சனையாகும். இவற்றைக் கருத்திற் கொண்டுதான் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தை அமைக்க அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுத்தது. இந்த முயற்சியையும் முறியடிப்பதற்கு நாட்டில் நிலவுகின்ற ஒரு சில தீய சக்திகள்தான் இத் தொழில் அபிவிருத்தியுறாமல் இருப்பதற்குரிய மிக முக்கிய காரணமாகும்.

1970ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 25ம் திகதி நிதியமைச்சர் மாண்புமிகு கலாநிதி N. M. பெரேரா பா. உ. நிகழ்த்திய வரவுசெலவுத்திட்டப் பேச்சில் மாணிக்கக் கல் கூட்டுத்தாபனத்தைப் பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார். “இந்நாடு முழுவதும் மாணிக்கக்கற்களைக் கொண்டு பரந்துள்ளமணிகளில் பயன்படுத்தப்படாதுள்ள இயற்கைச் செல்வ வருவாய்கள் நமக்கு அளிக்கக்கூடிய பிறநாட்டு நாணயமாற்றுக்களை இந்நாடு இதுவரை நாம் அனுபவிக்காது தடுக்கப்பட்டுள்ளோம். ஒரு கட்டுமட்டமான மதிப்பீடாக ஆண்டுதோறும் 10 கோடி ரூபாவிற்கு மேலான நட்டம் இதனால் ஏற்படுகின்றதென மதிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இதுவரை இந்நாடு அடைந்திராத இம் மூலவளத்தைப் பயன்படுத்துதற்கு மாணிக்கக்கல் கூட்டுத்தாபன வடிவில் ஒரு நியதிச்சட்ட முறையான சபையை நிறுவுவதற்குச் சட்டவாக்கம் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. இக்கூட்டுத்தாபனப் பணிகள் மாணிக்கக்கல் கைத்தொழிலின் எல்லா அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியதாகும். ஏழை மனிதன் மாணிக்கக்கற் சுரங்கங்களைப் பெறத்தக்கவாறு இந்த உத்தேசித்துள்ள மாணிக்கக்கல் கூட்டுத்தாபனம் திட்டமிடப்பட்டுள்ளது. இதனால் பெரும்பாலான மக்கள் நன்மை அடைவதுடன் நாட்டின் வளத்தைப் பெருக்குவதற்கும் அவர்கள் உதவுவர். அத்துடன் இது மாணிக்கக்கற்களை அறுத்து மினுக்கும் தற்கால முறைகளில் பயிற்சி பெறும் வசதிகட்கும் ஏற்பாடு செய்யும். குறித்த கூட்டுத்தாபனத்தால் ஏற்படுத்தப்படும் வசதிகளை இப்பொழுதுள்ள மக்களிலும் பார்க்க மிகக் கூடுதலானோர் இத்தேர்ச்சியைப் பெறத்தக்கவராவர். மாணிக்கக்கற்களைச் சேகரித்து பெறுமதி மதிப்பிடவிரும்பும் எவருக்கும் வசதிகள் அளிக்கப்படும். மாணிக்கக்கல் அகழும் கிராமத்தவனுக்கு இது ஒரு பெரிய நிவாரணமாகும். ஏனெனில் இப்பொழுது அவன் தனது மாணிக்கக்கற்களை விற்பதற்குச் செல்லும் வியாபாரியின் விலைமதிப்பை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டியவனாகவிருக்கின்றான். வரைவுச் சட்டவாக்கம் மாணிக்கக்கற்களின் உள்நாட்டு வெளிநாட்டு வியாபாரத்தைக் கட்டுப்படுத்தவும் ஏற்பாடு செய்யும். இந்த நிய

திச்சட்ட முறையான சபை வழியாக மாணிக்கக்கற்களை ஏற்றுமதி செய்யும் பொருட்டு ஊக்கப்பாடுகளும் அளிக்கப்படும். அதேகாலத்தில் இக் கூட்டுத்தாபன வேலைகளுக்கு தீங்கிழைக்கும் கள்ளக்கடத்தலையும் பிறமுயற்சிகளையும் நாடுவதன் மூலம் இந்நாட்டு வருமானத்தைப்பறிக்க முயலுவோர் மீது கடும் தடுப்புத்தண்டனை விதிக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்”

“கைத்தொழில் இலங்கை” என்னும் வெளியீட்டில் பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம் “இலங்கை இரத்தினக்கற் தொழில் உள்ளார்த்தம்” என்னும் விடயம் பற்றியுள்ள தலைப்பில் இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனத்தைப்பற்றி எழுதியுள்ளதை இங்கு குறிப்பிடத்தகும்.” பட்டை தீட்டப்படாத கற்களை வாங்கி ஒருவன் பாவித்தல் கடினமாகையினால் பட்டை தீட்டப்படாத கற்களை ஏற்றுமதி செய்தல் தடை செய்யப்பட வேண்டியதொன்றாகும். மத்தியதர வகுப்பினரது உழைக்கப்படாதவருமானம் சொந்தக்காரனுக்கு மாற்றப்படும் வகையில் சிறப்பு விலைகளை ஏற்றுக்கொண்டு பொது ஏல விற்பனை செய்யப்பட வேண்டுமெனச் சிபார்சு செய்யப்பட்டுள்ளது. அவ்வாற்றினதும் சிலர் கூட்டாக இயங்குவதினால் புதியவர்களுக்கு வாய்ப்புக்கிட்டாது போகலாம். இதை உன்னிப்பாகக் கவனித்தல் வேண்டும். பொதுமக்களுக்கு அறிமுகம் செய்து வைப்பதற்காகவும், மதிப்பீட்டுச் சேவையை வழங்குவதற்காகவும் இரத்தினக்கல் பரிசோதனைக் கூடமொன்றை அமைத்தல் வேண்டும். இரத்தினக்கல்லியலில் போதனமுறையையும் விஞ்ஞான முறைப்பட்டையந் தீட்டலில் பயிற்சியளித்தலையும், மெருகிடுதல் போன்றவற்றிற்கு ஒரு ஸ்தாபனத்தை நிறுவ வேண்டும். கொழும்பு அரும் பொருளகத்திலுள்ள இரத்தினக்கற்களை ஆரம்ப உற்பாக்கக் கொண்டு இரத்தினக்கல் அரும் பொருளகத்தை உருவாக்க வேண்டும். பட்டம் வெட்டப்பட்ட கற்களை உண்ணாட்டிலும் வெளிநாட்டிலும் விற்பனை செய்தல் வேண்டும். விற்பனைப் பணியகத்தை அமைப்பதுடன் உரிய அறிவித்தலைக் கொடுத்து பொது ஏல விற்பனை வசதி செய்யவேண்டும். இரத்தினக்கற் தொழி

வில் ஈடுபட்டோருக்கு அதிகாரச் சான்று தழ்களை வழங்கவேண்டும். வெளிநாட்டுச் சந்தையை விளம்பரங்கள்மூலம் விரிவாக்கி காலாகாலம் விற்பனைச் செய்திகளை வெளியிட்டும் ஏற்றுமதி, மதிப்பூதிய ஆணைப்பத் திரங்கள், ஏற்றுமதி அளவீடுகள் பற்றியும் அரசாங்கத்திற்கு ஆலோசனைகள் கூற வேண்டும். இரத்தினக்கற்களின் இருப்பு, விற்பனை, வாங்கல் போன்றவற்றில் வியாபாரிகளைப் பதிவு செய்தல் வேண்டும். இரத்தினக்கற்களை இறக்குமதி செய்யும் பொறுப்பைக் கூட்டுத்தாபனத்தின் தனியரிமையாக்க வேண்டும். தங்கம் முதலான விலையுயர்ந்த உலோகங்களை இறக்குமதி செய்து பொற்கொல்லருக்கு வழங்கவேண்டும். இரத்தினக்கல்லியல் சாதனங்களை இறக்குமதி செய்து விற்பனை செய்தலும் அவசியமாகும்.

அகழ்வு முறைகளையும் செயற்பாடுகளையும் நவீனப்படுத்துவதற்காக கொள்கைகள், அறிவுறுத்தல்கள், உதவிகள் ஆகியன வற்றையும், இலாபத்தை இயன்றளவு சமமான முறையில் பங்கிட்டுத்தெண்டித்தலும், கதிர்வீச்சுச் சார்ந்த கனிப்பொருட்கள், நகை செய்யக் கூடிய கனிப்பொருட்கள் போன்ற இரத்தினக்கல் வியாபாரிகள் அக்கறை காட்டாதவற்றில் உப உற்பத்திப் பொருட்களின் விரயத்தைத் தடுத்தல் வேண்டும். இரத்தினக்கற்களை அகழ்விற்கு முன்னைய படிப்பினைகளைப் பொறுத்தமட்டில், இத்தீவின் புவிவமைப்பியல் பற்றிய ஆராய்வு முடிவடையும் வரை காத்திராது அந் நோக்கத்திற்காக, இரத்தினக்கற்கள் பரவியுள்ள பழைய, புதிய இடங்களைப் பற்றிய படங்களை வரைதல் அவசியமாகும். இவை கிடைக்கக்கூடிய இடங்கள் பற்றிய விபரமும், உத்தேச மதிப்பீட்டளவையும் தயாரிக்கும்படி எல்லாக் காரியாதிகாரிகளின் பிரிவுக்கும் அரசு உத்தரவிட்டிருக்கின்றது. இக்கற்கள் பற்றிய ஆராய்ச்சி, அகழ்தல் உரிமைகள், வாய்ப்புக்கள், சட்ட விரோதமாக இரத்தினக்கல் விடயத்தில் ஈடுபடுதல், தனியார், முடிசார் நிலங்கள், சட்டவிரோதமான விற்பனைகள், கள்ளக் கடத்தல், சன்மானம் வழங்கல், திருட்டு, கனிப்பொருட் செல்வத்தையும் உரிமைகளையும் அரசிற்கு உரித்தாக்கல், அனுமதிப் பத்திரங்கள் வழங்குதல், போன்றனபற்றிய புதிய அகழ்வுச்சட்டங்கள் ஆக்கப்பட வேண்டும். புதிய வழங்கல் மூலம் கிடைக்கும் இரத்தினக்கற்கள் பற்றிய பதிவேடுகளைப் பேணுதல் வேண்டும். இக்கற்களின் மூலம் கிடைக்கக்கூடிய வரும்படி பற்றிய தரவுகளைக் கோவை செய்தலுடன் ஒரு புதிய யலைப் பற்றியோ குறித்த பகுதியைப்பற்றியோ வரலாறு எழுதுதல் வேண்டும். நீர் நிலையங்களினின்றும் இரத்தினக்கற்களை வாரியெடுத்தல் பற்றிய தரவுகளைச் சேர்ப்பதற்காக, நீரின்கள், நீர்ப்படுக்கைபற்றிய ஆராய்வுகளை மேற்கொள்ளல் வேண்டும். மேற்கூறிய பல பிரச்சினைகளை இரத்தினக்கல் கூட்டுத்தாபனம் எதிர்நோக்கியிருக்கின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதொன்றாகும். அரசின் நலன்களையும் உண்ணாட்டு வெளிநாட்டு நுகர்வோரின் நலன்களையும் பாதுகாக்கும் அதேவேளையில் இத்தொழிலின் பல்வேறு உறுப்புக்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கும் அனைவருக்கும் ஒரு வழிகாட்டியாகவும் மெய்யியலாளனாகவும் நண்பனாகவும் இந்தத்தாபனம் இயங்குமெனலாம். இத்தொழிலுக்கு தேவைப்படும் நிலவசதியும் சாதனங்களும், ஆட்களும் அவ்வளவு அதிகமல்ல. உண்ணாட்டில் தகைமை பெற்ற இரத்தினக்கல்லியலாளர்கள் போதியளவு இருக்கின்றனர். இவர்களை வேண்டியளவிற்குப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். நாட்டுக்குத் தேவையானோரை அரசு பயிற்றுவிக்கலாம். வெளிநாட்டிருந்து நாம் எதிர் பார்க்க வேண்டியது யாதெனின் உயர்ந்த தகைமை பெற்ற, அனுபவம் நிறைந்த இரண்டொரு சாணை பிடிப்பவர்கள்தான். வெளிநாட்டு உதவித்திட்டமூலமோ, ஈராண்டு ஒப்பந்தத்தின் மூலமோ உள்ளூர் வாசிகளை இவர்கள் பயிற்றுவிக்கலாம். எனவே எதிர்காலத்தில் இரத்தினக்கற்களுக்கு ஒரு பொற்காலம் பிறக்குமெனத் திட்டவாட்டமாகக் கூறலாம்.

உசாத்துணை நூல்கள்

உசாத்துணை நூல்கள்

1. "கைத்தொழில் இலங்கை"-அடங்கன் 10. இலக்கம் 3. டிசம்பர் 1970. இலங்கை இரத்தினக் கத்தொழில் உள்ளார்த்தம் பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம்
2. புவி அமைப்பியல்— "பொருளாதாரப் புவியமைப்பியல்" சி. விசுவநாதன்
3. யாழ்ப்பாணக் கூட்டுறவுக் கல்லூரி வெளியீடு— "இலங்கையின் பொருளாதார வளர்ச்சியும் இரத்தினக் கற்ருழிலும்"—மார்ச்சி 1969.
4. இலங்கை-எல். சி. கே. குக்— "கனிப்பொருட்கள்"
5. புவியியல் மலர் 2 இதழ் 6 — நவம்பர் 1966 "தென்மேற்கு இலங்கையின் கனிப்பொருள் வளங்கள்" பேராசிரியர் கா. குலரத்தினம்.
6. 1970ம் ஆண்டின் — மத்திய வங்கி அறிக்கை.

புராதன மருத்துவக்கின்

புதிய பயன்பாடுகள்

Dr. கும்பிராசா M.B.S.

இந்நாட்டில் ஆயுர்வேதம், யுனானி ஆகிய புராதன கிழைத்தேசத்திய வைத்திய முறைகளுக்கு புத்துயிர் அளிக்க வேண்டும் என்னும் கோஷம் பல தடவைகள் எழுப்பப்பட்டுள்ளது. இம் மாதிரியான கோஷங்களினால் பயனடைந்தவர்கள் பலர். ஆனால், உண்மையில் ஆயுள்வேத வைத்தியம் அல்லது மருத்துவத்துறை இதனால் பயனடைந்துள்ளதா என்பது சந்தேகத்துக்குரியது. பழைய வைத்திய முறைகளைப் பற்றிப் பேசும்போதெல்லாம் இரு விதமான அபிப்பிராயங்கள் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவியல் அடிப்படையற்ற காரணத்தினால் பழைய வைத்திய முறைகளில் எவ்வித உண்மையும் இருக்க முடியாது என்பது சில அறிவியல் துறை 'நிபுணர்களின்' வாதம். இதில் மேலாட்டு மருத்துவரும் அடங்குவர். இவர்களில் சிலர், சில பழைய வைத்திய முறைகளையும் மூலிகைகளையும் பரீட்சித்துப் பார்த்துள்ளார்கள் என்பது உண்மையே. புராதன வைத்தியங்கள் பொய்யானவை என்ற அசைக்கமுடியாத நம்பிக்கையுடன் தொடங்கி, தம்

ஆராய்ச்சியின்பின் அதில் எவ்வித உண்மையும் இல்லை என்ற அதே முடிவுக்கு வந்துள்ளனர்.

மற்றொரு சாரார், பழைய வைத்திய முறைகளை நமது பழம் பெருமைகளில் ஒன்றாகக் கருதிப் பழமையைப் போற்றி வருபவர்கள்; இதனால் சில அரசியல் லாபம் பெற்றவர்கள். இவ்விருசாராரும் உண்மையில் மக்களுக்கு எவ்வித சேவையும் செய்ய வேண்டும் என்ற அவாவினால் உந்தப்பட்டவர்கள் அல்ல. எனவே இவர்களால் மருத்துவமோ மக்களோ முன்னேறுதலில் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஆனால் வேறு சில நாடுகள் தமது புராதன வைத்திய முறைகளை ஆராய்ந்ததன் காரணமாக, பல பெரும் கண்டுபிடிப்புகளை ஏற்படுத்தியிருக்கின்றன. அவற்றில் சிலவற்றை நாம் அறிவது நமது அறிவியல் மருத்துவத்துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களுக்கு நன்மைபயப்பதாக இருக்கும்.

ஆதிகாலம் தொட்டு மனிதரிடையே பல நோய்கள் நிலவிவந்தன என்பதற்கு போதுமான ஆதாரம் உண்டு. மனிதனுக்கும் இயற்கைக்குமிடையே நடைபெற்ற இந்தப் போராட்டத்தின் ஆரம்பகட்டத்தில் நோயே வெற்றிபெற்றிருக்க வேண்டும். நோய்க்குப் பரிகாரம் தேடும் முகமாக மனிதன் மேற்கொண்ட முயற்சியில் பல வைத்திய முறைகளும் மூலிகைகளும் கண்டு பிடிக்கப்பட்டன. தேவையின் காரணமாகக் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட இவை நாளுக்கு நாள் வளர்ச்சியடைந்து இன்று இந்நாட்டு மக்களிடையே ஆயுர்வேதம், நாட்டுவைத்தியம், கைமருந்து என்று பலவாறு நிலவி வருகின்றன. இந்த சுதேசிய முறைகள் வீஞ்ஞான பூர்வமான ஆராய்ச்சியினின்று எழுந்தவையல்ல என்பது உண்மையே. ஆனால் அனுபவத்தின் அடிப்படையினின்று எழுந்தவையாதலால் பல உண்மைகளைத் தன்னகத்தே கொண்டிருக்கக் கூடும் என்பதையும் நாம் மறந்துவிடலாகாது.

சில சமயங்களில் சில கீழைத்தேச மூலிகைகள், எதிர்பாராதவிதமாக விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராயப்பட்டதன் விளைவாக, மேல்நாட்டு வைத்தியம் வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே இந்திய வைத்தியர்கள் சருமத்தை உடலின் ஒரு பாகத்திலிருந்து இன்னொரு பாகத்துக்கு ஒட்டுதல் செய்தார்கள் என்று அறியக் கிடைக்கிறது. 'சருமம் ஒட்டுதல்' (skin graft) என்று இன்று வழங்கப்படும் இம்முறையை செல்சஸ் (Celsus) என்னும் மேல்நாட்டு மருத்துவர் இந்திய வைத்தியரிடமிருந்து கற்றதாக கூறப்படுகிறது. இவ்வகையான சருமம் ஒட்டுதல் சிகிச்சைகள் பதினைந்தாம் நூற்றாண்டில் இத்தாலியில் செய்யப்பட்டன. ஆனால் அந்நாட்டு அறுவைசிகிச்சை நிபுணர்களும் மதபீடங்களும் காட்டிய எதிர்ப்பினால் கைவிடப்பட்டது. 1794-ம் ஆண்டு இந்திய ராணுவத்தில் பணிபுரிந்த இரு இங்கிலாந்து மருத்துவர்கள் இந்தியாவில் சருமம் ஒட்டுதல் அறுவைச் சிகிச்சைகள் செய்யப்படுவதை நுணுக்கமாக அவதானித்து அம்முறையை இங்கிலாந்திலும்தொடக்கி வைத்தார்கள்.

இன்று நடைபெறும் இதயமாற்றீடு (Heart transplantation) முதல் கிறீனீரக மாற்றீடு (Kidney transplantation) வரை எல்லா விதமான மாற்றீடு-ஒட்டுதல் அறுவைச் சிகிச்சை முறைகளுக்கும் இந்திய வைத்தியர்கள்தான் முன்னோடியாக இருந்தார்கள் என்றால் மிகையாகாது.

கீழைத்தேசங்களில் பாவிக்கப்படும் மூலிகைகள் பல மேனாட்டு மருத்துவர்களுக்கு பெரும் வரப்பிரசாதமாய் அமைந்துள்ளன. Rauwolfia serpentina என்னும் செடியிலிருந்து பெறப்படும் reserpine என்னும் மருந்தே இன்றும் அதிபரகுருதியழுக்கத்தில் (high blood pressure) பாவிக்கப்படுகிறது. இந்தியா, இலங்கை ஆகிய நாடுகளில் காணப்படும் இச்செடியில் இருந்தே இம்மருந்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள். மேல்நாட்டு நிபுணர்கள் ஆனாலும் பல நூற்றாண்டுகாலமாக நாட்டு வைத்தியர்களால், இச்செடியிலிருந்து செய்யப்படும் கஷாயங்கள் அதிபரகுருதியழுக்கத்தில் பாவிக்கப்பட்டன.

இதைப்போலவே, செனா (Senna) என்று சிங்களத்திலும் தமிழிலும் அழைக்கப்படும் Cassia angustifolia என்னும் செடியின் இலைகளில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் Sennakot என்ற விலைகள் பேதிமருந்தாக எல்லா மேனாட்டு வைத்தியர்களாலும் பாவிக்கப்படுகின்றன. இச்செடியின் இலைகளை பல ஆண்டுகாலமாக நாட்டு வைத்தியர் பேதிமருந்தாக பயன்படுத்தி வந்திருக்கிறார்கள்.

வின்கிரிஸ்டின் (Vincristine) என்னும் மருந்து ஒரு வகையான புற்றுநோய்க்கெதிராக சமீபகாலத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட ஒரு மருந்தாகும். இம் மருந்தைப் பட்டிப்பூ என்னும் Vinca rosea என்ற செடியிலிருந்து தான் பெற்றார்கள் என்றால் பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம்.

மேலே கூறிய உதாரணங்களில் நாம் கருத்தில் கொள்ளவேண்டிய உண்மையொன்றுண்டு. நம்தேச மூலிகைகளை நமது அறிவியல் துறையினரும் மருத்துவரும் ஆராயத்தவறிய அதே சமயத்தில் மேலை

நாட்டவர் அவற்றை எதிர்பாராதவிதமாக விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய்ந்திருக்கிறார்கள். எனவே நமது புராதன வைத்திய முறைகள் பொய்யானவை என்ற வாதம் பிழையானது. இன்னுமொன்று: இம்மூலிகைகள் ஏற்கனவே சுதேச வைத்தியர்களால் சரியாக பாவிக்கப்பட்டு வந்தவை. நமது பழைய வைத்திய முறைகளில் எந்த வித உண்மையும் இல்லை என்ற கூற்றுக்கு எதிராக மேலேகாட்டிய உதாரணங்களைப் போல் இன்னும் பலவற்றை அடுக்கிக் கொண்டே போகலாம். Carbenoxolone என்று அண்மையில் வயிற்றுப்புண்ணுக்காக கண்டுபிடிக்கப்பட்ட மருந்தின் முக்கிய கூறு Glycyrrhic acid என்னும் அதே பொருள் நாம் அடிக்கடி பாவிக்கும் அதிமதுரத்திலும் உண்டு. இந்த உண்மையை அறிந்தோ அறியாமலோ நமது வைத்தியர்கள் அதிமதுரத்தைப் பல வயிற்று வியாதிகளுக்குப் பாவித்து வந்துள்ளார்கள்.

இவ்வாறு நாம் நமது வைத்திய முறைகளைப் புறக்கணித்துக் கொண்டிருந்த அதே நேரத்தில், வேறு சில நாடுகள் தமது பழைய வைத்திய முறைகளைப் பற்றிய ஆராய்ச்சிகளுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் அளித்திருக்கின்றன. இதன் பலனாக இத்துறைகளில் சில பெரும் கண்டுபிடிப்புகளை உண்டாக்கியிருக்கின்றன.

உதாரணமாக, சீனாவின் பழம்பெரும் வைத்திய முறையான ஊசித்தொளைச் சிகிச்சை என்னும் Acupuncture முறை தீவிரமாக ஆராயப்பட்டு புதிய வளர்ச்சியடைந்துள்ளது. சாதாரணமாக, சீனவைப் பற்றிப் பொய்ப்பிரச்சாரம் செய்யும் அமெரிக்க பத்திரிகையாளர்கள் கூட பெரும் கவனம் செலுத்துமளவுக்கு இச்சிகிச்சைமுறை வளர்ச்சியடைந்துள்ளது.

ஊசித்தொளைச்சிகிச்சை(Acupuncture) என்றால் என்ன? மிகவும் மெல்லிய ஊசிகளினால் உடலின் குறிப்பிட்ட இடங்களைக் குத்துவதன்மூலம் வியாதிகளைக் குணப்படுத்தும் முறையே ஊசித்தொளைச்சிகிச்சையாகும். மேற்கத்திய வைத்திய முறைகளால் இதுவரை குணப்படுத்த முடியாத வியாதிகள் பலவற்றை — ஊமை, செவிடு,

இளம்பிள்ளைவாதத்தினால் (போலியோ) ஏற்பட்ட ஊனம் — குணப்படுத்த முடியும் என்று நிரூபித்துள்ளார்கள்.

ஊசித்தொளைச் சிகிச்சையின் வரலாற்றை அறிவது முக்கியமானது. இரண்டாயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இது சீன வைத்தியர்களால் பலவிதமான நோய்களுக்கு பாவிக்கப்பட்டு வந்துள்ளது. உடலில் மூன்று கற்பனைக்கோடுகளைக் கீறி அவற்றில் ஊசிகளைக் குத்துவதன் மூலம் நோய்களைக் குணமாக்கமுடியும் என்பது அவர்களது நம்பிக்கை. இவ்வைத்திய முறைக்கும் இதுவரையில் விஞ்ஞானரீதியில் எந்த விதமான விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. ஆனால் விஞ்ஞானத்தினால் விளக்க முடியாதவை எல்லாம் பொய்யானவை அல்ல. இன்று மேல்நாட்டு மருத்துவமுறையில் பாவிக்கப்படும் பலமருந்துவகைகளுக்கு எவ்வித அறிவியல் விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை என்பது பலருக்கு வியப்பாக இருக்கலாம். காய்ச்சல், தலைவலி, ஆகிய வற்றிற்காகப் பாவிக்கப்படும் எஸ்பிரின் (Asprin) எவ்வாறு காய்ச்சலையும் நோவையும் அகற்றுகிறது என்பதற்கு இதுவரையில் எந்த விதமான விளக்கமும் கொடுக்கப்படவில்லை. உண்மையில் இம்மாதிரியான கண்டுபிடிப்புகளை விளக்க முற்படுவதனால் விஞ்ஞானம் முன்னேறலாம்.

1949-ம் ஆண்டு சீனா விடுதலையடைந்த பிறகு சீன அரசாங்கம் வைத்தியத்துறையில் பலமாற்றங்களைச் செய்தது. மேலாட்டு மருத்துவமும் சீனாவின் பழைய வைத்திய முறைகளும் எல்லா மருத்துவ மாணவர்களுக்கும் பயிற்றப்பட வேண்டும், என்பது அவர்களது கொள்கையாய் இருந்தது. இதன்பயனாக மருத்துவக்கல் ஓரரிகளில் இருவகையான வைத்திய முறைகளும் போதிக்கப்பட்டன. எனவே சீன வைத்தியர்கள் அறிவியல் அறிஞர்களாகவிஞ்ஞானரீதியில் ஆராய்ச்சிகள் நடத்தக்கூடியவர்களாக இருந்த அதே சமயத்தில், தமது புராதன வைத்திய முறைகளை அறிந்தவர்களாகவும், அவற்றை நுணுக்கமாக ஆராயும் ஆற்றல் பெற்றவர்களாகவும் இருந்ததில் வியப்பில்லை.

ஊசித்தொளைச் சிகிச்சை பலதரப் பட்ட வியாதிகளிலும் பாவிக்கப்பட்ட போதிலும், அண்மையில் வெளியுலகுக்கு தெரியவந்த அதன் ஒரு முக்கிய பயன்பாடு தான், சத்திரசிகிச்சையின் முன் உடலை விறைக்கச் செய்வதற்கு ஊசித்தொளை முறை பயன்படுத்தப்பட்டதாகும். இது வரையில் சத்திரசிகிச்சையின் போது ஏற்படும் நோவை நோயாளி உணரச் செய்யாமல் பண்ணுவதற்கு மயக்கமருந்து (Anaesthesia) பாவிக்கப்பட்டு வந்தது. மயக்க மருந்து கொடுத்தல் என்னும் இத்துறை மருத்துவத்துறையில் ஒரு முக்கிய பகுதியாக (Anaesthesiology) இருந்து வந்துள்ளது. இதில் நிபுணத்துவம் பெற்றவர்கள் anaesthetists என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஆனால் இம்முறையில் உள்ள குறைபாடுகளை எவரும் ஒப்புக்கொள்ளுவர்.

இதில் பாவிக்கப்படும் மருந்துவகைகள் விலை கூடியவை. இதற்காக பிரத்தியேக, விலையுயர்ந்த கருவிகள் தேவை. எனவே சத்திர சிகிச்சைகளை, பெரிய ஆஸ்பத்திரிகளில் தான் செய்ய முடியும் என்ற நிலை. இதுமட்டுமல்லாது ஈரல், சிறுநீரகம் ஆகிய உறுப்புகள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் பொழுது மயக்கமருந்து கொடுப்பது அபாயகரமானது.

இடைவிடாத ஆராய்ச்சியின் பயனாக சில இடங்களில் ஊசிகளினால் தொளைப்பதினால் சத்திரசிகிச்சை செய்யக்கூடிய அளவு உடலில் விறைப்பை உண்டுபண்ணலாம் என்று நிரூபித்திருக்கிறார்கள். இம்முறை சுலபமானது. எனவே இதில் நிபுணத்துவம் பெற்ற விசேஷ மருத்துவர்கள் தேவையில்லை. இதை பெரிய நகரங்களும், பின்தங்கிய கிராமங்களிலும் பாவிக்கலாம்; அறுவைச்சிகிச்சையின் போது நோயாளி உணர்வை இழப்பதில்லை. அறுவைச்சிகிச்சையின் பின்னர் தலைசுற்றல், வாந்தி, வயிறுஊதல் முதலியவை ஏற்படுவதில்லை.

1970ம் ஆண்டின் முடிவில் ஊசித் தொளைச் சிகிச்சை முறையை பயன்படுத்தி 400,000 அறுவைச்சிகிச்சைகள் செய்ததாக அறியக்கிடக்கிறது.

ஆரம்பத்தில் இவ்வுண்மையை மேல்நாட்டவர் நம்பவில்லை. ஆனால் சமீபத்தில் ஆஸ்திரேலியாவையும் அமெரிக்காவையும் சேர்ந்த இருமருத்துவ தூதுகோஷ்டிகள் சீனாவுக்கு விஜயம் செய்திருந்தன. அங்கே அறுவைத்தொளைச்சிகிச்சையின் பிறகு இருதயம், சுவாசப்பை, மூளை, வயிறு ஆகியவற்றில் அறுவைச் சிகிச்சைகள் நடந்ததை தாம் கண்டதாகவும், இவ்வறுவைச் சிகிச்சைகளின் போது நோயாளிகள் சுய உணர்வுடன் தம்முடன் பேசிக்கொண்டிருந்ததாகவும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஜேம்ஸ் ரெஸ்டன் என்னும் நியூயோர்க் டைம்ஸ் நிருபரும் தாமும் இவ்வாறு பல அறுவைச் சிகிச்சைகளை பார்த்ததாக கூறியுள்ளார்.

ஊசித்தொளைச்சிகிச்சை எவ்வாறு விறைப்பை உண்டுபண்ணுகிறது என்பதற்கு இன்னும் விளக்கம் கூறப்படவில்லை. இது வரையில் நாம் அறிந்த உடற்தொழிலியல் அறிவைக்கொண்டு இதை விளக்க முடியவில்லை. இத்துறையில் தாம் ஆராய்ச்சிகள் நடத்துவதாகவும் வெகு விரைவில் இது புதிய கண்டுபிடிப்புகளை ஏற்படுத்தும் என்றும் சீன வைத்தியர்கள் நம்பிக்கை தெரிவித்துள்ளார்கள்.

இலங்கையிலும் ஆயுர்வேதம் முதலிய புராதன வைத்தியமுறைகளை வளர்க்க வேண்டுமென்று பலர் அவ்வப்போது மேடையில் ஏறி முழங்கியுள்ளார்கள். பெரும் ஆரவாரத்துடன் ஆயுர்வேத ஆராய்ச்சிகூடங்களையும், கல் லூரிகளையும் திறந்து வைத்தார்கள். ஆனால் இலங்கையில் (இந்தியாவிலும் தான்) ஆயுர்வேத வைத்தியம் வளர்ச்சியடைந்ததாகவோ புதிய கண்டுபிடிப்புகள் எதுவும் ஏற்பட்டதாகவோ கூறமுடியாது. ஆயுர்வேதத்தை பற்றி கூக்குரலிட்டவர்கள், தமது பாராளுமன்ற அரசியலுக்கு ஏற்ற வகையில் கோஷம் எழுப்பி அதன் பயனாக ஆட்சிக்கு வந்தார்கள் என்பதையும் நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்.

சீனாவிலும் அரசியல் காரணங்களால் தான் ஊசித்தொளை சிகிச்சை முன்னேற்றம் அடைந்துள்ளது. உண்மையில் மருத்துவமும் சரி, மனிதனின் வேறு நடவடிக்கை

னும் சரி, அரசியலுக்கு அப்பாற்பட்டவையல்ல. பழைய மருத்துவமுறைகளை வளர்ப்பதற்காக சீனாவில் எழுப்பப்பட்ட குரல்கள் ஆட்சிக்கு வருவதற்காக எழுப்பப்பட்டவையல்ல. மக்களுக்கு சேவை செய்ய வேண்டும் என்று ஆவலினால் பழைய வைத்திய முறைகள் பயிலப்பட்டன; ஆராயப்பட்டன.

தனியுடைமை சமுதாயத்திலோ மருத்துவமும் ஆராய்ச்சியும், பணமும் பதவியும் சம்பாதிக்கும் கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகின்றன. ஆராய்ச்சிகளில் ஈடுபடும் 'அறிஞர்கள்' கூட பதவி உயர்வுக்காக, பட்டங்களுக்காக அல்லது பெயருக்கும் புகழுக்கு மாகவே ஆராய்ச்சியில் ஈடுபடுகிறார்களே ஒழிய மக்கள் நலனுக்காக அல்ல. ஒரே சொல்லில் கூறுவதானால் மக்கள் நலனை விட சுயநலமே பேணப்படுகிறது. சொந்த லாபங்களைக் கருதி அல்லது வர்த்தக நோக்குடன் செய்யப்படும் ஆராய்ச்சிகளின் மூலம் அவ்வப்போது ஏற்பட்ட உதிரியான சில கண்டுபிடிப்புகள் தான் நம்மை இதுவரையில் வந்தடைந்துள்ளன.

நாட்டு வைத்தியம், கைமருந்து, ஆயுர்வேதம் ஆகியவை மக்களிடையே காணப்படும் வைத்திய முறைகள். ஆய்வுகூடங்களிலிருந்துகொண்டோ, அலுவலகங்களிலிருந்துகொண்டோ, அவற்றை அறியமுடியாது. "உங்களுக்கு தெரிந்த ரகசியங்களை எல்லாம் சொல்லுங்கள்" என்று கொழும்பிலிருந்து கொண்டு வேண்டுகோள்விடுவதால் ஆயுர்வேத 'ரகசியங்கள்' வெளிவராது. மக்களிடையே போய் அவர்களின் நன்மதிப்பைப்பெற்று, அவர்களிடமிருந்து இவற்றை அறிந்து, பின் விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராய வேண்டும்.

ஊசித்துளைச்சிகிச்சையை புராதன காலத்தில் விறைப்பை உண்டுபண்ணுவதற்கு பாவித்ததாக எந்தப்பத்தகத்திலும் இல்லை. ஆனால் மக்களிடையேபோய் அவர்களிடமிருந்து கற்றதன்பின் அதைக் கண்டு பிடிக்க முடிந்தது. அதில் மேலும் பல ஆராய்ச்சிகள் நடாத்தி அதை விருத்தி செய்து மீண்டும் மக்களுக்கு அளித்திருக்கிறார்கள்.

எனவே, இலங்கையிலும், சீனாவிலும் புராதன வைத்தியமுறைகளுக்கு புத்துயிர் அளிக்கப்பட வேண்டும் என்று கூறப்பட்ட போதிலும் இலங்கையில் அது வெறும் பேச்சளவிலும், சொல்லைக் காப்பாற்றுவதற்காக அரைமனதுடன் எடுக்கப்பட்ட சில பயனற்ற செய்கைகள் அளவிலும் நின்று விட்டது. இதனால் மக்கள் பயனடைய வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்கவும் இல்லை, மக்கள் பயன் அடையவுமில்லை. சீனாவிலோ மாபெரும் புதிய கண்டுபிடிப்புகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன. இதற்கு இரு நாடுகளின் சமூக, அரசியல் வேறுபாடுகளையே அடிப்படையாகக் கூறமுடியும். தன்னலமற்ற நோக்கத்துடன் மக்களுக்காக சேவை செய்யப் பலர் முன்வர வேண்டும்.

மனித உடலில் ஓடுகின்ற குருதியில் 0.15 வீதத்திற்கு மது கலக்கும்போது புத்தித் தெளிவின்மை (Confused Stage) ஏற்படுகிறது. மதுவை மேலும் அருந்துமபோது, இரைப்பையினால் (Stomach) உறிஞ்சப்பட்டு இரத்தத்தில் கலப்பதால், இந்த விகிதம் கூடுகிறது. இது 0.3 — 0.4 % ஆகும் போது ஒருவனுக்கு உண்மையான குடிமயக்கமும் நிலைதடுமாறலும் ஏற்படுகிறது. இரத்தத்திலிருந்து மணிக்கு 0.02 — 0.04 % அளவிலேயே மது வெளியேற்றப்படுவதால், மதுவின் விளைவுகள் குறையப் பலமணி நேரங்கள் எடுக்கின்றன.

LEAKING ?

THEN REPLACE WITH

ST. PETER'S

ROOFING TILES

Easily the Best by any Test
P. W. D. APPROVED QUALITY TILES

Manufactured by:-

SRI LANKA TILE WORKS,

Chilaw Road,
Waikkal.

Colombo Office:

424, Sri Sangaraja Mawatha.

Colombo-10.

Phone: **27439**

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு

—முருகையன்

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு.
முட்டை கட்டி அந்த முழுப்பாரம் பின்முதுகிற்
போட்டுக் குனிந்து புறப்பட்டோம் நீள் பயணம்.
தேட்டம் என்று நம்பி, சிதைந்த பழம்பொருளின்
ஓட்டை, உடைசல், உளுத்த இறவல்கள்,
பீத்தல், பிறுதல், பிசகி உதிர்ந்தவைகள்
கைந்த கந்தல் — நன்றாக நாறிப் பழுதுபட்டுச்
சிந்தி இறைந்த சிறிய துணுக்கு வகை —
இப்படியான இவற்றையெல்லாம் சேகரித்து,
முட்டை கட்டி, அந்த முழுப்பாரம் கண் பிதுக்கக்
காட்டு வழியிற் பயணம் புறப்பட்டோம்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு.

முட்டை, முடிச்ச முதலியன இல்லாதார்,
ஆட்டி நடந்தார், இரண்டு வெறுங்கையும்.
பாதை நடையின் பயணத் துயர் உணரா
மாதிரியில் அந்த மனிதர் நடந்தார்கள்.
ஆபிரிக்கப் பாங்கில் அவர்கள் நடந்தார்கள்.
மற்றும் சிலரோ வலிமையுள்ள ஆயுதங்கள்
பற்றி, முயன்று, பகை களைந்து, மேலேறி
விண்வெளியை எட்டி வெளிச்செல்லு முன்பாக
மண் தரையில் வான வனப்பைச் சமைப்பதற்கும்,
வாய்ப்பைச் சமனாய்ப் பகிர்ந்து சுகிப்பதற்கும்,
ஏய்ப்பை ஒழித்தே இணைந்து நடப்பதற்கும்
நெஞ்சம் இசைந்தார்,
நிகழ்த்தினார் நீள் பயணம்.
பின் முதுகிற் பாரப் பெருமை இலாதவர்கள்
இத்தனையும் செய்தார்.

இனீயும் பல செய்ய
எத்தனிப்போம் என்றார்.
இவை கண்டும்,
நாமோ

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை அத்தனையும்
சற்றே இறக்கிச் சலிப்பகற்றி, ஓய்வுபெற்றுப்
புத்தூக்கம் எய்திப் புறப்படவும் எண்ணுகிலோம்.

மேலிருக்கும் முட்டை இறக்கி, அதை அவிழ்த்துக்
கொட்டி உதறிக் குவிகின்ற கூளத்துள்
வேண்டாத குப்பை விலக்கி, மணி பொறுக்கி
அப்பாலே செல்லும் அறிவு விழிப்பென்பதோ
சற்றேனும் இல்லோம்.
சலிப்பும் வலிப்பும் எழ,
பின் முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்ப்படுத்த
ஊருகிறோம்; ஊருகிறோம் — ஓயாமல் ஊருகிறோம்.

பரந்த உலகோர் பலரும், சுமையைச்
சுருங்கும் படியாய்க் குறைத்துச் சிறிதாக்கிக்
கைப்பைக்குள் வைத்துக் கருமங்கள் ஆற்றுகையில்,
வெற்றுக்கை கொண்டும் வியப்புக்களை ஆக்குகையில்,
புத்தி நுட்பம், செய்கை நுட்பம், போக்கு நுட்பம்
என்பவற்றால்

சித்தி பல ஈட்டிச் செகத்தினையே ஆட்டுகையில்,
நாங்கள் எனிலோ நலிந்து மிகவிரங்கி,
பின் முதுகைப் பாரம் பெரிதும் இடர்ப்படுத்த
ஊருகிறோம், ஊருகிறோம் — ஓயவில்லை.
ஊருகிறோம்.

வேண்டாத குப்பை விலக்கி, மணி பொறுக்கி
அப்பாலே செல்லும் அறிவோ குறைவு.
ஓ!

இரண்டாயிரம் ஆண்டுப் பழைய சுமை எங்களுக்கு;
பண்பாட்டின் பேராற் பல சோலி எங்களுக்கு.

மறைக்கிக் கூடாக்கவை

பி. ரி. ஜெயவிக்கிரமராஜா M. B., B. S.

தமிழ்ச் சங்க முன்னாள் தலைவர்

நோயினைக் குணப்படுத்த மருத்துவனை நாடுகின்ற நீங்கள், சொந்த நலனை முன்னிட்டு மருத்துவனிடம் மறைக்கவும், மறக்கவும் கூடாத விடயங்கள் பலவுள்ள. உங்கள் மருத்துவனிடமும், நீங்கள் அமர்த்திய வக்கீலிடமும் மாத்திரந்தான் "அரிச்சந்திரனாக" மாறி உண்மையைக் கூற வேண்டிய சங்கடமான நிலை உள்ளது. மருத்துவனிடம் மறைப்பதனால் நோய் பாரதூரமாக மாறலாம். வக்கீலிடம் மறைப்பதனால் நீங்கள் வழக்கைக் கோட்டை விடலாம். மருத்துவனிடத்தில் நீங்கள் கூற மறந்துவிடக்கூடாத விடயங்கள் அனேகமுண்டு. எமது நாட்டில் முக்கியமாக மேலதிக வேலையினால் சலிப்புற்றிருக்கும் அரசினர் மருத்துவர்களிடத்தில் உங்கள் நோயைப்பற்றி தேவையான விபரங்களை நீங்களும் கூற மறந்துவிடின் தகுந்த சிகிச்சையை எதிர்பார்ப்பது தவறு. மேற்கத்திய நாட்டு மக்கள் பரந்த புத்தக அறிவின் காரணமாக தமது நோயினை மருத்துவனிடம் விபரிக்கும்பொழுது, இலகுவாக நோய் கணிக்கப்படுவதோடு சிறந்த சிகிச்சையையும் இவர்கள் பெறமுடிகின்றது. எமது நாட்டில் தேசிய மொழிகளில் மூலக் குழுமை பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் கிளம்புகின்ற போதிலும் பொதுமக்களுக்கு அத்தியாவசியமான மருத்துவ, விஞ்ஞானக் கருத்துக்களை இவை போதிய அளவில்

சாதாரணமக்கள் விளங்கும் முறையில் தருவதில்லை. இவை நிற்க நீங்கள் அன்றாட வாழ்க்கையில் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய சில விபரங்களை அறியத்தருகின்றேன்.

முதலில் நீங்கள் ஒரு மருத்துவனிடம் செல்லும் பொழுது முன்பிருந்த நோய்களுக்கான அல்லது அந்த நோய்க்கான சிகிச்சைக்குறிப்பு (Diagnosis Card) கிடைத்திருப்பின் அதனைப் பத்திரமாக வைத்திருந்து காட்டுவது அவசியம். நீங்கள் நீரிழிவு அல்லது இரத்த அழுக்கம் (High blood pressure) கூடியவராக இருந்தால் அதனைத் தெரிவிக்க வேண்டும். நீங்கள் முன்னர் பிரயோகித்த மருந்து வகைகளின் வரலாறு மிக முக்கியமானது. உதாரணமாக "ஸ்டிரெயிட்ஸ்" (Steroids) என்ற வகை மருந்துகள் அதாவது "பிரிட்னிசலோன்" (Prednisolone) போன்றவை பாவித்திருப்பின் அதனை மருத்துவனின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவேண்டும். சாதாரணமாக கடுமையற்ற தொய்வு நோயுள்ளோருக்குக் கூட சிலதராதரமற்ற பேர்வளிகள் இதனைக் கொடுக்கின்றனர். மருந்துக் கடைகளில் தாம் நினைத்தவாறு சிலர் மருத்துவனின் ஆலோசனையின்றியே வேண்டிப் பாவிக்கின்றனர். வேறு தீவிர நோய்களுடன் இந்த நோயாளிகள் எம்மிடம் வரும் பொழுது அபாயநிலையில் தோற்றுவதோடு

பூவர்கள் மீது சத்திரசிகிச்சை மேற்கொள்ளப்பட்டால் சாவை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டிய நிலையில் உள்ளனர். ஆகவே "பிரிட்னிசலோன்" போன்ற மருந்துகளை அதிகளவில் அடிக்கடி பாவித்திருப்போர் உங்களது நன்மைக்காகவும் உங்களில் சிகிச்சை மேற்கொள்ளும் மருத்துவரது சிறப்பிற்காகவும் இதனைத் தயவுசெய்து கூறிவிடுங்கள்.

பெனிசிலின் போன்ற மருந்துகள் சில ரது உடலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாததோடு அபாயத்தையும் ஏற்படுத்தலாம். ஆகவேதான் நாம் இதனை சிறியளவில் செலுத்தி பரிசோதித்த பின்னரே இந்த ஊசியை ஏற்றுகிறோம். பெனிசிலின் தமக்கு ஒவ்வாது என்பதை ஏற்கனவே அறிந்திருந்தால் அதனை மருத்துவரிடம் மறவாது தெரிவிக்க வேண்டும். இன்றும் சில பின்தங்கிய பகுதிகளில் இந்தமருந்தை புண்களுக்குமேல் கொட்டிப் பாவிக்கின்றனர். நான் மருந்துக்கடையொன்றில் நிற்கும் பொழுது பையன் ஒருவன் கடைக்காரரை நோக்கி ஐம்பது சதத்திற்கு "ஐந்து இலட்சம் தூள்" தருமாறு கேட்டான். அதை நான் என்னவென்று கேட்டதற்கு "பெனிசிலின்" மருந்தையே அப்படி இங்கு கூறுவர் எனச்சொன்னார். இந்தத்தூளை நீங்கள் புண்களின்மேற் கொட்டிப்பாவிக்கும்போது புண் மாறியபோதிலும் இவை எமது உடலை ஒருவகையில் ஊக்குவிப்பதினால் (Sensitises) வேறு கொடிய நோய்களுடன் நீங்கள் எம்மிடம் வரும்நேரங்களில் நாம் பெனிசிலின் ஊசியைப் பாவித்தால் அபாயம் ஏற்படுகிறது. இதனை அனுபவமூலம் அறிந்து கொண்டதன் பின்னர் எமது மருந்துக்கட்டுப்பாட்டு இலாகாவின் இந்தத் தூளின் இறக்குமதியைத் தடைசெய்துள்ளனர். ஆனால் ஊசி மருந்தும், குளிகைகளும் மருத்துவரின் ஆலோசனையுடன் பாவிக்கப்படுகிறது.

செங்கண்மாரி (Jaundice) வருத்தத்துடன் நீங்கள் மருத்துவரிடம் வரும் பொழுது நீங்கள் முன்னதாக உட்கொண்ட மருந்துகளையும் ஊசிகளையும் பற்றி அவர் விசாரிக்கக்கூடும். ஏனெனில்

சில மருந்துகளும் செங்கண்மாரியை ஏற்படுத்த ஒரு காரணமாகும்.

நீங்கள் குடிவகை பாவிப்பவராக இருப்பின் அதனை மருத்துவரிடம் மறக்காது கூறவேண்டும். இதனை மறைப்பதால் உங்களை மருத்துவர் எந்தவிதத்திலும் உயர்ந்தவராக கணித்துக் கொள்ளமாட்டார்.

மேற்கூறிய காரணங்கள் உங்களது முந்திய சிகிச்சையின் விபரங்களின் முக்கியத்துவத்தை உணர்த்துகின்றன. ஆகவே இவற்றை நீங்கள் மறந்துவிடக்கூடாது.

தாயாகும் பெண்களுக்கு

முதலில் நீங்கள் ஞாபகத்தில் வைத்திருக்க வேண்டியது உங்களுக்கு கடைசியாக மாதவிலக்கு ஏற்பட்ட நாளாகும் (Last Menstrual Period). இதனைக் கொண்டு தான் நாம் உங்களது கருப்பையில் வளர்ந்துவரும் சிசுவின் வயதை சரியாகக் கணிக்கமுடிகிறதுடன் உங்களது பெறுநாளையும் கூறவிட முடிகிறது.

உங்களது சிசுவின் வயதிற்கு ஏற்றவாறு தான் நாம் மருந்துகளைப் பாவிக்க வேண்டும். காலந் தெரியாது மாறிப்பாவித்தால் பிள்ளைக்கு அல்லது தாய்க்கு அது தீமையாக முடியலாம்.

நோய்வாய்ப்பட்ட சில சமயங்களில் பிள்ளையின் பெறுநாளிற்கு முன்னதாக, அனேகமாக இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்னதாகவே கருப்பையை மருந்துக்களின் மூலமோ, சத்திரசிகிச்சை முறை கொண்டோ ஊக்குவித்து நாங்கள் பெறுநாளை முற்போட வேண்டியுள்ளது. முக்கியமாக நீரிழிவு, ரொக்சீமியா (Toxaemia) குருதிச்சிக்கல், முதலிய நோயுள்ள பொழுது இரண்டு கிழமைகளுக்கு முன்னதாக பிள்ளைகளை நாம் பிறக்கப்பண்ணுவதனால் குழந்தை உயிருடன் பிறக்கவும் தாய் அபாயமின்றி வாழவும் முடியும். ஆகவே தான் உங்கள் மாதவிலக்கு வந்த கடைசிக்கதி எமக்கு மிகமுக்கியமாகிறது. சில வேளைகளில் சாதாரணமாக குழந்தை

கருப்பையில் இருக்கும் நாற்பது கிழமைகளுக்குமேலாக இருந்தால் இது தாய்க்கும் செய்க்கும் நல்லதல்ல. ஆகவே திகதியை நாம் அறிந்திருப்பின் அதற்கு ஆவன செய்ய முடியும். உங்களில் சிலர் எம்மிடம் வரும்பொழுது தமிழ்த் தேதியை ஞாபகத்தில் வைத்திருப்பதால் எமக்கு தர்மசங்கடமாகிறது. ஆகவே இந்தத் தேதி விடயத்தில் மாத்திரம் தமிழை மறந்து ஆங்கிலத் தேதியைக் கூறினால் எமது சிரமத்தைக் குறைப்பதுடன் வேற்றுமொழி மருத்துவர்களும் உங்களுக்கு சிகிச்சையளிக்க முடியும்.

நீங்கள் விவாகமாகி இரண்டு வருடங்களாகியும் குழந்தை பிறக்கவில்லையென நீங்கள் கவலையுற்றிருப்பின் காலதாமதமின்றி, கதிர்காமம், காகியாத்திரை மேற்கொள்ள முன்னதாக இருவரும் டாக்டரைக் கண்டு பரிசோதனைகளை மேற்கொள்ளல் நன்று. ஆண்கள் இந்தச் சோதனைகளில் தம்மை மறைத்துக்கொள்ள விரும்புகின்றனர்.

மேக நோய்கள்

இவற்றில் முக்கியமானவை, கொனேறியா (Gonorrhoea) சிபிலிசு (Syphilis) ஆகிய இரு நோய்களாகும். இந்த நோய்கள் இனவுறுப்புக்களைப் பாதிப்பதால் சாதாரணமாக மறைக்கப்பட்டு சிலவேளைகளில் மிகவும் கேவலமான நிலையில் நாம் சிகிச்சை மேற்கொண்டும் குணமாக்க முடியாத பிந்திய நிலையில் வருகின்றனர். அண்மையில் என்னைச் சந்தித்த பொலிஸ் உத்தியோகத்தார் தனது இனவுறுப்பில் இருந்த காயத்தை கால்பந்து மோதியதால் ஏற்பட்டதாகக் கூறினர். இந்த விடயங்களை மறைப்பதால் நாங்கள் இதனைக் கணிக்கத் தவறுவதில்லை. அதேவேளையில் கால்பந்தினால் ஏற்பட்ட காயம் என்பதால் நாம் அவரை உயர்வாக எடைபோடவும் மாட்டோம்.

மேகவியாதிகளில் தீவிரமானது சிபிலிசு நோயாகும். இந்த நோயின் ஆரம்பகாலத்தில் இனவுறுப்புக்களில் காயம் தெரியினும் இது எந்தவித வேதனையையும் ஏற்படுத்தாது. தானாகவே வெளியில் மாறி

விடுகிறது. ஆனால் இந்த நோய் தோலிற்கு வெளியில்லாது உடலில் இரத்தமூலமாக மற்றைய உறுப்புக்களை, முக்கியமாக இருதயம், இரத்தக்குழாய்கள், மூளை போன்றவற்றை மிகவும் பின்னராகவே பாதிக்கின்றது. இவை பாதிக்கப்பட்டால் சிகிச்சை பயனளிக்காது. ஆகவே இந்த நோய்கள் இருப்பவர்கள் தமது நலனுக்காக தாமதமின்றி மருத்துவரை நாடவேண்டும். அதேவேளையில் தமது “போக்குவரத்துக்களையும்” அவைபற்றிய இரகசிய தகவல்களையும் மேகநோய்த் தடுப்பு இலாகாவிடம் அறிவித்தால் அப்பகுதியினர் இந்த விடயத்தை பரமரகசியமாக வைத்திருப்பதோடு காரணிகளான பெண்களையும் செலவின்றி அரசாங்க ஜீப் மூலம் அணுகி தமது அலுவலக வாசஸ்தலத்திற்கு வரவழைத்து சிகிச்சையளிக்கின்றனர். இந்த விபரங்கள் எந்தக் காரணத்தைக் கொண்டும்பொலிஸ்பகுதியினருக்கு தெரியப்படுத்துவதில்லை. ஆகவே இந்த நோயின் தீமைகளை அறிந்து நீங்கள் முற்கூட்டியே சிகிச்சையைப் பெற்று வேண்டிய தகவல்களை மறையாது அறிவிப்பதன் மூலம் உங்களின் பின் செல்வோரையும் நோய் அணுகாது செய்து சமுதாயத்திலிருந்து கொடிய நோயினை நீக்குவதற்கு உதவுவதால் உங்களையறியாமலே சமூகத்தொண்டர்களாக மாறுகிறீர்கள்.

புற்றுநோய்

சில உறுப்புக்களில் இந்த நோய் ஆரம்பிக்கும் பொழுது அது மறைக்கப்பட்டு விடுகிறது. மார்பகத்தில் மாற்றம் ஏற்படுகின்ற பொழுது பெண்கள் இதனை மருத்துவரிடம் காட்டிக்கொள்ளத் தயங்குகின்றனர். முதலில் சிறுக்கட்டியாகத் தோன்றும். இந்த நோய் பரந்து பெரிதாகி புண்ணாகிய நிலையிற்றான்வேறு வழியின்றிவேதனையுடன் நமது பெண்கள் மருத்துவரிடம் செல்கின்றனர். இந்தப் பிந்திய நிலையில் இவர்கள் எம்மிடத்தில் வரும்பொழுது எந்தச் சிகிச்சையும் இதனைக் குணமாக்க முடியாது. இதேவேளையில் மருத்துவர்களும் நோயாளிகளை பரிசோதிக்கும் பொழுது தலையிலிருந்து கால்வரை (பிரத்தியேக உறுப்புக்கள் உட்பட) சோதனை செய்வது கடமை. இதனை மருத்துவர்கள் மறந்து விடுவதும்

புற்றுநோய் காலங்கடந்து கண்டுபிடிக்கப் படுவதற்கு ஒரு காரணமாகும்.

உடலில் மிகவும் குறுகிய காலத்தில் கட்டியொன்று வளர்ந்து வந்தால், நாக் கில் அல்லது வாயின் மற்றைய பகுதிகளில் மாறாத புண் ஏற்படின், குறுகிய காலத்தில் உடல்நலம் கேவலமாக மாறினால், காலம் மாறி அடிக்கடி மாதவிலக்கு ஏற்படில் அல் லது வெள்ளைநீர் கழிக்கப்பட்டால், மலத் துடன் அல்லது சிறுநீருடன் இரத்தம் கலந்து காணப்பட்டால், இருமல் அல்லது வாந்தியுடன் இரத்தம் காணப்பட்டால் டாக்டரிடம் காட்டி தகுந்த சோதனைகளை மேற்கொள்ளுவதன்மூலம் உடலின் எந்தப் பகுதியிலாவது புற்றுநோய் உண்டா இல் லையா என அறியமுடியும். இந்த நோயின் வேதனை மிகவும் பிந்திக்காணப்படுவதால் ஆரம்பத்தில் நாம் இதை சிரத்தையுடன் கவனிப்பதில்லை. ஆகவே மேற்கூறப்பட்ட குணங்கள் ஏற்படின் மறந்துவிடாது குடும்ப டாக்டரிடம் அதனைக் கூறிவிட வேண்டும்.

குழந்தையும் நீங்களும்

உங்கள் குழந்தையின் தொப்புள் புண் ணுக்கு தயவு செய்து விழிதியைத் தடவா தீர்கள். இதனால் ஈரப்புவலி ஏற்பட்டு இறந்த குழந்தைகள் பல. தடுப்பு மருந்து கள் தவறாது கொடுக்கப்பட்டால் நோயற்று வாழ வழியுண்டு. பிறந்தவுட் னேயே கயரோகத்தடை ஊசிபோடல் நலம். மூன்று மாதங்களின் பின் உங்கள் மருத்துவரிடம் சென்றிருப்பின் ‘‘ரிப்பின்’’ (Triple Vaccine) எனப்படும் (அ) ஈர்ப்பு வலி (Tetanus) (ஆ) தொண்டைக்கரப் பாண் (Diphtheria) (இ) குக்கல் (Whooping Cough) போன்றவைக்கெதிரான தடுப்பு மருந்தைப் பெற்றுக்கொள்ள வேண்டும். இதன் பின்னர் டாக்டரிடம் நீங்கள் தடுப்பு ஊசி பெறுவதற்கான தேதியையும் போலியோ தடைமருந்து பெறுவதற்கான தேதியையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு ‘‘ரிப்பின்’’ கொடுப்பது சைவசமயத்தவர் குழந்தையின் முடிவெட் டுவதுபோல, அல்லது இஸ்லாமியர்கள் ஆண்குழந்தையின் முன்தோல் வெட்டுவது

(Circumcision) போன்ற வாழ்க்கையின் ஒரு சாதாரண பழக்கமாக மாற வேண்டும்.

குழந்தையின் முக்கிய சிறந்த உணவு தாயின் பால் என்பதை நவநாகரீக யுவதி கள் கூட மறுக்கமாட்டார்கள். ஆனால் தாய்ப்பாலுடன் சேர்த்து மூன்று மாதத் தில் உயிர்ச்சத்து ‘சி’ எலுமிச்சம் அல்லது தோடம் சாருக அளிக்கப்படல் வேண்டும். நாலாம் ஐந்தாம் மாதங்களில் மீனெண்ணை (Codliver Oil) முட்டை மஞ்சள்கரு முதலி யன கொடுக்கப்படல் வேண்டும். இதன் பின்னர் பல் வளரும் பருவத்தில் விகக்கோத்து. துவைக்கப்பட்ட உருளைக் கிழங்கு முதலியன கொடுக்கப்படலாம். இதன் பின்னர் படிப்படியாக சோறு ஊட்ட ஆரம்பிக்கலாம்.

சில ஆண் குழந்தைகளில் இரு விதைக ளுக்குப்பதிலாக ஒரு விதை (Undescended- testis) மாத்திரம் காணப்பட்டால், அதனை இயற்கையின் நியதியென்று வாளாவிராது உங்கள் டாக்டரை அணுகி ஆலோசனை பெறவும். ஒரு சிறிய சத்திரசிகிச்சை உரிய நேரத்தில் செய்து கொள்வதன் மூலம் உங் களது மகன் வருங்காலத்தில் பிள்ளைப் பேறுடையவராக வாழ வழிவகுப்பதுடன், வயிற்றுள் வெளியிறங்காது இருக்கும் மற் றைய விதையில் புற்றுநோய் ஏற்படாது தடுக்கவும் முடிகின்றது.

இரத்ததானம் செய்வோர்

நீங்கள் இரத்த வங்கிகளில் இரத்த தானம் செய்யும் பொழுது போது மக்க ளின் நலனிற்காக உங்களில் ஏற்பட்ட சில நோய்களைப்பற்றி மறவாது கூறவேண்டும். நோய் உள்ளவர்கள் இரத்ததானம் செய் தால் அந்த இரத்தம் ஏற்றுக் கொள்பவ ரின் உடலில் தீங்குகளை விளைவிக்கலாம். ஆகவே ஈரலழற்சி, (Hepatitis) மலேரியா, சிபிலிஸ் போன்ற நோய்கள் ஏற்பட்டிருங் பின் நீங்கள் உங்கள் இரத்தத்தை வேறெ வருக்கும் கொடுக்க முன்வரலாகாது.

விவாகமாக முன்னர்

சாதகப் பொருத்தம், சாதிப் பொருத்தம், சமயப் பொருத்தம் பார்ப்பதிலும் பார்க்க, மருத்துவ ரீதியில் பொருத்தங்கள் பார்ப்பது நோயற்ற சீருற்ற வாழ்விற்கு வழிவகுக்கும். ஒரே குடும்பத்தில் திரும்பத்திரும்ப விவாகம் செய்பவர்களின் குழந்தைகள் சிறப்பாக தோன்றாததோடு இவர்களுக்கு சில நோய்கள் ஏற்படுவதும் அதிகரித்திருப்பதாக மருத்துவ அறிஞர்கள் கருதுகின்றனர்.

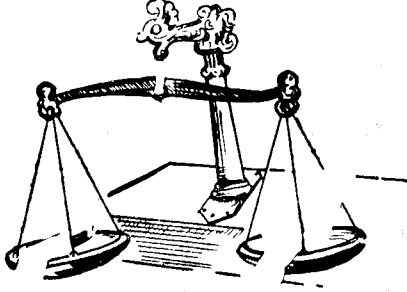
சில நோய்கள் எங்களில் பரம்பரைவாரியாகக் காணப்படுகின்றன. முக்கியமாக நீரிழிவுநோய் உள்ள குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பெண்ணிற்கு விவாகம் செய்து கொடுக்கும் பொழுது வருகின்ற சமுதாயம் நீரிழிவு உள்ளவர்களாக மாறலாம். ஆகவே இதனை இன்றைய கலியாணத் தரகர்கள் நவீன முறையாகக் கொண்டு பொருத்தம் பார்த்தல் நன்று.

கலியாணத்திற்கு முன்னர் ஆணினதும் பெண்ணினதும் இரத்தம் பரிசோதிக்கப் பட்டால் மேக நோய்களைப் பரவாது தடுத்து சிகிச்சை செய்யமுடியும். பெண்களின் குருதிப் பிரிவு ஆர்-ஏச் சய (Rh -) என்று கண்டு கொண்டால், அதேபோல ஆர் ஏச் (Rh) உள்ள ஆணை மணப்பதன் மூலம் பிள்ளைப்பேற்றில் ஏற்படும் சிக்கல்களை தவிர்க்க முடிகின்றது.

இறுதியாக, பல முக்கிய விபரங்களை இந்தச் சிறிய கட்டுரையில் கூற முற்பட்ட காரணத்தால் எந்தவொரு தனிப்பகுதியையும் மிக விவாகத் தரமுடியவில்லை. சாதாரண மக்களுக்கு அதிகமாக விபரிப்பதனால் அதிகபலன் கிட்டுவதில்லையென நான் கருதுகிறேன். இயன்ற வரையில் நடைமுறைத் தமிழில் இலகுவாக எழுத யான் முயன்றதால் நீங்கள் ம(ன)றக்கக் கூடாதவற்றை உணர்ந்திருப்பீர்கள் என நம்புகின்றேன்.

“வைரத்தின் சிறப்பை முதன் முதலில் உணர்ந்தவர்கள் இந்துக்களே” என்று குறிப்பிடுகிறார் ஸெயின்ட் ஜோர்மெய்ன் என்னும் மேனாட்டு ஆராய்ச்சியாளர். நவரத்தினங்களில், சிறப்பு வாய்ந்தது வைரமே. உண்மை வைரக் கற்களின் ஊடாக மட்டுமே எக்ஸ்-ரே கிரணங்கள் பாயும். பழங்கால முறையின்படி வைரம், ஆண் வைரம், பெண் வைரம், நடுநிலை வைரம் என மூன்று பிரிவுகள் கொண்டதாகும். பெண்கள் முக்கோண வடிவமுள்ள வைரங்களை அணிவது சிறந்தது என்கிறார் வராஹமிஹிரர். சாம்பல் நிறம், கோடுகள், கரும்புள்ளிகள், கிறல்கள் உள்ள வைரங்களைக் குறைபாடுகள் உள்ளவையாக மக்கள் விலக்குகிறார்கள். இத்தகைய குறைபாடுகள் உள்ள வைரங்கள் குஷ்டம், ரத்தசோகை போன்ற நோய்களை விளைவிக்கும் என்ற நம்பிக்கையே இதற்குக் காரணம்.”

மணம் விளங்க -

மணம் விலக்க

க. திருவருள்வள்ளல்

[இன்று சட்டமன்ற நடவடிக்கைகள் தேசிய மொழிகளில் நடக்கவேண்டும் என்ற நிலைமை எழுந்துள்ளது. அதனால், ஆங்கிலத்தில் இருந்து தமிழுக்கும் சிங்களத்திற்கும் மொழிபெயர்க்க வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காலகட்டத்தில், முக்கியமான சமூகப் பிரச்சினைகளில் ஒன்றான மணவிலக்கைப் பற்றிய வழக்கு மன்றச் செய்திகளை இங்கே சுவையாக விவரிக்கிறார் கட்டுரையாளர்]

“ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” - இது வே பண்டைத் தமிழர் மணவாழ்வினதும் இன்றைய பண்பாடுற்ற நாடுகளின் திருமணஞ் சார் சட்டங்களதும் அடிப்படை. முறைமை என்றொன்று இருப்பின் அதற்கு முரணும் உண்டு அல்லவா? இது இயற்கை விதிப்பு. “ஒருவனுக்கு ஒருத்தி” முறை, பிறழுவதும் இதற்கு பரிகாரம் தேடுவதும் இன்றைய மக்களிடையே நிகழ்பவை. பெண்டிர் மட்டுமல்ல-மணப்பிணைப்பைத் தறிக்க வழியறியாது மனைவி தன்னிச்சைப்படி நடப்பினும் “சிவனே” என்று இருக்கும் அப்பாவி ஆடவரும் உளர். இந்த அப்பாவிக்கு ஒளிபோலத்தான் ‘மணவிலக்கு’ நவீனச் சட்டத்துறையில் இடம் பெற்றுள்ளது. அதே நேரம் மணவிலக்குச் சட்டத்தையே கருவியாகப் பயன்படுத்தி தனக்கு வேண்டாத கணவனையோ மனைவியையோ தள்ளிவிடும் மகளிரும் ஆடவரும் உளரே.

சமூக - தனிமனித சீர்திருத்தத்திற்கு ஏற்ப, ஏற்பட்ட மணவிலக்கு முறையை நினைத்தபடி பெறச் சட்டம் ஒன்றும் எடுப்பார் கைப்பிள்ளையன்று. கணவனும் மனைவியும் பிரிய இசைந்தாலும் கூட சட்டத்தைத் திருப்திப் படுத்தும் வகையில் காரணங்கள் காட்டியே சட்டபூர்வமாக மணவிலக்குப் பெறமுடியும்.

காரணங்கள்

இலங்கையின் ஆள் சட்டத்திற்கு (Law of Persons), நம்மிடையே மரபு வழிவந்த உள்நாட்டுச் சட்டங்களோடு உரோம- டச்சுச் சட்டமும் ஆங்கிலச் சட்டமும் பல புதுவிதிகளைக் கொடுத்துள். ஆட்சட்டத்தின் ஒரு பிரிவான திருமணஞ் சார் பகுதிக்கும் இவ்வாறே. தென்னாபிரிக்காவில் நிலவும் உரோம-டச்சுச் சட்டஞ்

சார் 'மணவிலக்கு' வழக்குகளில் பிறன் துணைப் புணர்ச்சியும் (adultery) வேண்டுமென்று கைவிடலுமே (Malicious Desertion) 'மணவிலக்கு' பெற, மணவிலக்கு வேண்டுவர் பெரிதும் நிறுவவேண்டியவை. ஆனால் ஆங்கிலச்சட்டத்தில் மணவிலக்குப் பெற, இவற்றோடு கொடுமைப்படுத்தல் (Cruelty) உளச் செப்பமின்மை (Unsoundness of Mind), கற்பழிப்பு, ஒரு பால் புணர்ச்சி (Homosexuality) விலங்குத்தனம், 'இருவரில் ஒருவர் இறந்து விட்டார் என்ற ஏற்புடைய கருத்து' என்பன ஏற்கப் பெறும்⁶.

இவ்விரு சட்டமுறைகளின் கலவையான இலங்கை மணவிலக்குச் சட்டம் பிறன் துணைப்புணர்ச்சி, வேண்டுமென்று கைவிடல், தீர்க்க முடியாத புணர்திறன் இன்மை (Impotency) என்பவற்றை ஏற்கிறது.

மணப்பிணைப்பைத் தூய்மையாகக் கருதிவந்ததன் விளைவாக எம்மிடையே மணவிலக்குப் பெறுவது எளிதன்று. நீதிபதி சன்சோனியின், 'மீட்டும் சமரசத்திற்கு இடமிருப்பின் ஒரு போதும் மணவிலக்கு வழங்கப் பெறமாட்டாது.¹ என்ற கூற்று இங்கே நினைவு கூரப் பாலது.

(அ) பிறர்துணைப் புணர்ச்சி:

அதாவது, தம்பதியருள் ஒருவரும் வேறு யாராவது ஒருவரும் கொள்ளும் தன்னிச்சையான உடலுறவுத் தொடர்பாகும். 'தன்னிச்சையான' என்பதால், வுட் (Voet) என்பவர் கூறுவதுபோல, தம்பதியருள் ஒருவர் தன்னினைவற்ற உளச் செப்பமில்லாத நிலையில் இருப்பின் அது 'பிறர் துணைப்புணர்ச்சி' சட்ட வரம்புக்கு உட்படாது². ஆங்கிலச்சட்டமும் இதை ஏற்கிறது.

பிறர்துணைப் புணர்ச்சி காட்டி மணவிலக்குக் கோருபவர் தமது குற்றச் சாட்டை, நியாயமாக எழும் ஐயங்களை நீக்கும் வகையில் நிறுவவேண்டும் என்பதே நீதியரசர்கள் கிரேஷியன்³ எச். என். ஜி. ஃபெர்னாண்டோ⁴, என்போரின் கருத்து. இம் மரபு கிளெசி வழக்கு,⁵ பிரெஸ்டன்

ஜோன்⁶ வழக்கு என்பவற்றை அடியொற்றி வந்த குற்றவியற்சட்ட நிறுவ திட்டப்பாடு (அல்லது திட்ட நிறுவல்)⁷ ஆகும். ஆயினும் எதிர்மாறாக, 'பிறர் துணைப் புணர்வு நிகழ்ந்திருக்க வியலும்' என்ற நிகழ்வு நிகர் நிலை (Balance of Probability) எனும் குடியியற் சட்டத் திட்டப்பாடும் பிரிகின்ஷோர்,⁸ ரைற்⁹ போன்ற வழக்குகளில் ஏற்கப்பட்டுள்ளன. கள்ள நட்பைப் பற்றிக் கணவனோ மனைவியோ ஒப்புக் கொள்வது போதிய சான்றுகளின்றி ஏற்கப்படமாட்டா. ஒப்புக்கொள்வதும் கபட நோக்கின்றித் தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும்.

'தர்மசேனா (எ) நவரத்னே' என்ற வழக்கில் வாதியின் மனைவி, தன் உறைவிடத்தின் பின், அடுத்திருந்த இன்னொரு போலீசாளரின் உறைவிடத்திலிருந்து 2ம் பிரதிவாதியால் ('கள்ள நட்பாளர்') தள்ளப் பட்டதை வாதிகண்டார். வாதியின் மனைவி 2ம் பிரதிவாதியின் மனைவியுடன் நட்புக் கொண்டிருந்த படியால் அங்கு செல்வது வழக்கம். ஆனால் அன்று 2ம் பிரதிவாதியின் மனைவி இல்லை. ஐயமுற்ற வாதி (கணவன்) மனைவியை நையப்புடைத்தபின், 2ம் பிரதிவாதியுடன் உடலுறவு கொண்டதாக மனைவி ஒப்புக் கொண்டாள். ஆனால் 2ம் பிரதிவாதி மறுத்தான். இவைதவிர வேறு சான்றுகளும் இல்லை. எச். என். ஜி. ஃபெர்னாண்டோ இச் சான்றுகள் நியாயமாக எழும் ஐயங்களை நீக்கவில்லை என்று கூறி மனைவியின் குற்ற ஒப்புதலை (Confession) ஏற்கமறுத்தார்.

சூழ்நிலைச்சான்றுகளைக்¹⁰ கொண்டும் பிறர்துணைப் புணர்ச்சியை நிறுவமுடியும்.

1. Canakarathne's Case 66 N. L. R. 380
2. Voet 24. 2. 5.
3. Jayasinghe V Jayasinghe 55 N. L. R. 410
4. Darmasena V. Navaratne 72 N. L. R. 419
5. Ginesi V Ginesi 1948 P. 179
6. Preston John's 1951 A. C. 391
7. Standard of Proof
8. Briginshaw's 60 Com. L. R. 336
9. Wrighe's 77 Com L. R. 191
10. Circumstantial Evidence.

எடுத்துக்காட்டாக, கணவனது உறவின்றி மனைவி கருவுறுவது பிறந்துணைப் புணர்வுக் கான வலுவான சான்று. அதற்குக் கணவன், மனைவி கருவுறத்துவங்கும் காலகட்டத்தில், தான் உடலுறவு கொள்ளவில்லை என்பதை நிறுவவேண்டும். கணவனது புணர் திறனின்மை, தொலைவிடத்திலோ வெளிநாட்டிலோ மனைவி குலுறும் போது கணவன் இருத்தலால் அவளை அணுகும் வாய்ப்பின்மை என்பவற்றைக் கொண்டு இதை நிறுவலாம். மகப்பேறு சிரமமற்றதாயும் குழந்தை சாதாரணமாகவும் இருந்து 280 நாட்களுக்குள் பிறந்திருப்பின் (அதாவது திருமண நாளிலிருந்து அல்லது கணவன் நெடுங்காலத்தின் பின் திரும்பிய பிறகு) அது கள்ள நட்பின், விளைவு என வலுவாக ஐயப்பட இடமுண்டு. அதுபோல கணவன் இறுதியாக உடலுறவு கொண்ட நாளிலிருந்து 320 நாட்களுக்குப் பிறகு மகப்பேறு நிகழ்ந்தாலும் இதே ஐயப் பாட்டை உருவாக்கும். ஆனால் இந்த மகப்பேற்றுக் காலவரையறை தீட்டவட்டமானதல்ல. பிரிஸ்டன் ஜோன் வழக்கில் இறுதி உடலுறவின் பின் 360 நாள் கழித்துச் சாதாரணமான மகப்பேறு நிகழ்ந்தது பிறந்துணைப் புணர்வை உறுதிப்படுத்தி மணவிலக்குக்குக் காரணமாயது.

மேலும், முன்பு மேகநோய் (Venereal Disease) இல்லாதிருந்த கணவனுக்கு மண உறவின் பின் மேகநோய் பற்றினால் அது மனைவியிடம் மேகநோய் இருக்கும் என்ற ஐயத்தை எழுப்பி, மனைவியின் மீது, 'கள்ள நட்பு' வைத்திருப்பாளோ என்ற கருத்தை உருவாக்கும். ரைற் (எ) ரைற் என்ற வழக்கில் இதே நிலை எழுந்தது. வழக்காளி (வாதி) இங்ஙனம் குற்றம் சாட்டுகையில் ஏற்படும் வலுவான ஐயப்பாட்டை வழக்கெதிரி (பிரதிவாதி) நீக்க வேண்டும். மேகநோய் வேறுயாரும் மேகநோய்க்காரன் பயன்படுத்திய பொருள்களின் தொடர்பால் வந்திருக்கலாம் என்பதைக் காட்டி நிறுவவேண்டும். இதற்கு மருத்துவச் சான்றுகளின் துணை பெரிதும் தேவை.

ரஞ்சித் (எ) ஷீலா¹¹ என்ற வழக்கில் வின மருத்துவத்துணை எவ்வளவு பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது என்பதைக் காண

லாம். அங்கு வழக்காளியான (வாதி) கணவன் இறுதியாக உடலுறவு கொண்டதாய்க் கூறிய நாளிலிருந்து 8 மாதங்களுக்குள் நிறைவான குழந்தை பிறந்தது. மருத்துவர் கணவன்-மனைவி-குழந்தை என்போரின் குருதி மாதிரிகளை எடுத்துக் குருதி ஆய்வு (Blood Test) செய்து குழந்தை கணவனுக்குப் பிறந்ததன்று எனக் கூறினார்.

டால்ஸ்டாயின் "மணவிலக்குச் சட்டம்"¹² கூறுவதுபோல ஒருவரோடு ஒட்டுறவாடல், ஒப்புக் கொள்ளல், ஐயத்திற்குரிய சூழ்நிலை, முறையல்லா நடத்தை என்பன போன்ற சுற்றூடல் சான்றுகளைக் கொண்டே பிறந்துணைப் புணர்வை உய்த்துணர (infer) வேண்டும். அந்த உய்த்துணர் சான்று "பிறன் துணைப் புணர்ச்சி இருந்திருக்கலாம்" என்பதாக இராது "பிறன் துணைப் புணர்ச்சி இருந்தது" எனும்படி இருக்க வேண்டும்.

(ஆ) வேண்டுமென்று கைவிடல் (Malicious Desertion)

தம்பதியருள் ஒருவர் சரியான காரணம் இன்றி மணஉறவு அகலவேண்டும் என்ற உறுதியான எண்ணத்துடன் மற்றவரைக் கைவிடுவது, கைவிடப்பட்டவர் மணவிலக்கு கோர ஏற்ற காரணம் ஆகும். கைவிட்ட செயலுடன் கைவிடும் கருத்தும் (Animus Deserendi) பிணைந்திருந்தால் தான் அது வேண்டுமென்று கைவிடல் ஆகும். இதனால் எண்ணம் உருவாகத் திறனற்ற உளக் கோளாறுடையோர் கைவிட்டுச் செல்வது இதனைச் சார்ந்ததன்று.

ராமலிங்கம்¹³ வழக்கில் தந்தையின் சாவீட்டுக்குச் சென்ற மனைவி கணவனிடம் திரும்பக் காரணமின்றி மறுத்தாள். டால்டன் நீதியரசர், 'வேண்டுமென்று, பகுத்தறிவுக்கு ஒவ்வாது உறுதியாக, இறுதியாக மணவாழ்வை நிராகரிப்பது வேண்டுமென்று கைவிடல்' என்றார். இவ்வழக்கில் மனைவியின் மறுப்பில் இவையெல்லாம்

11. Ranjlth V Sheela 1965-3-SA 103
12. Tolstoy on "Divorce"
13. 35 N. L. R. 174

இருந்ததுடன் சமரச நிலைக்கு நம்பிக்கையும் இல்லாதபடியால், கணவன் வேண்டிய 'மணவிலக்கு' வழங்கப்பட்டது.

மோர்ற்றன்¹⁴ வழக்கில், வழக்காளி (வாதி)யான கணவன் 200 மைலுக்கு அப்பாலுள்ள ஜோஹானஸ்பர்க்கு மருத்துவச் சிகிச்சைக்கு சென்றபின் மனைவியும் பிறகு வரவேண்டுமென்று ஏற்பாடு-ஆனால் ஓராண்டாகியும் மனைவி வரவில்லை. மனைவி பிரயாணத்துக்கு வேண்டிய அளவு பணம் பெற்றவளுமில்லை. அத்துடன் மருத்துவ மனையில் இருந்தபடியால் கணவனும் அவளுக்கு வீட்டுவசதிகளும் நிலையில் இல்லை. இக் காரணங்களால் மனைவி வராதிருந்தது வேண்டுமென்று கைவிட்டது அல்ல எனத் தீர்ப்பளிக்கப் பெற்றது.

“கனகரத்னே (எ) கனகரத்னே”¹⁵ யில் நீதிபதி சன்சோனி கூறியது போலத் தம்பதிகள் மனமொப்பிப் பிரிந்து வாழ்ந்தாலும், பின்னர் கைவிடும் எண்ணம் இடையிட்டு நிகழின் அது வேண்டுமென்று கைவிட்டதாகிவிடும். அத்துடன் பிரிந்திருக்கும் தம்பதிகளில் ஒருவர் மீட்டும் குடும்ப உறவைப் புதுப்பிக்க வந்ததை மற்றவர் மறுத்தால், மறுப்பவர் வேண்டுமென்று கைவிட்டவர் ஆகிறார்.

ஆனால் ஒரு தம்பதியின் நடத்தைக் குறையால் அல்லது பிறர்துணைப் புணர்வால் மற்றவர் மணஉறவைக் கைவிடுவது Constructive Malicious Desertion ஆகும். இதில் கைவிடுபவர் குற்றவாளி அல்லர். கைவிடுபவர், ‘தன் வாழ்வு அபாயகரமானது — பொறுக்கமுடியாதது’ என்பதை நிறுவவேண்டும். “பாபு நோனா (எ) கெம்பஸ்”¹⁶ வழக்கில் கணவன் மனைவியினுடைய கொடூரமான செயல்களாலும் தாக்குதல்களாலும் தனக்கு மணவாழ்வு பொறுக்கமுடியாத கொடுமை நிறைந்ததாக நிறுவிய போதும், மனைவியின் தங்கையுடன் கள்ளநட்புக் கொண்டிருந்து மனைவிக்குக் குடும்ப வாழ்வு பொறுக்க வியலாததாக ஆக்கிய காரணத்தால் கணவனது கைவிடுகையானது மேற்குறிப்பிட்டது அல்ல என நீதிபதி வீரகூரிய தீர்ப்பு வழங்கினார்.

வேண்டுமென்று கைவிடுதலுக்கு உளச் செப்பமின்மையை ஒரு காரணமாக ஏற்க முடியாது என்பதே இலங்கைச் சட்டம். அத்துடன் கைவிடும் எண்ணத்துடன் ஆறு நாள் பிரிந்திருப்பது கூட வேண்டுமென்று கைவிடுதலை. ஆனால், அவ்வெண்ணமின்றி ஆறு மாதம் பிரிந்திருப்பினும் அது வேண்டுமென்று கைவிடுதல் அன்று.

பேராசிரியர் ஹாலோ¹⁷ கூறுவது போல குற்றவாளியோ குடிகாரனோ மனைவியைத் துன்புறுத்தினாலும் அவளை அகற்ற நினைப்பது அரிது. இந்நிலையில் மனைவி “நீதி முறையிலான பிரிவு” (Judicial Separation) பெறலாம்; ‘மணவிலக்கு’ பெற முடியாது.

திருமணச் சலுகைகளை (நலன்கள்) மறுப்பது கைவிடுகைக்குச் சமம். “விஜே ரத்ன” வழக்கில்¹⁸ மணமுடித்து ஒரு வருடமாயும் மனைவி கன்னியாகவே இருந்தாள். புணர்திறனின்மை, கைவிடுகை, உடலுறவு கொள்ள மறுப்பு ஆகிய குறைகளைச் சாட்டினாள். கணவனின் உடலுறவு மறுப்பு வேண்டுமென்ற கைவிடுகை எனத் தீர்க்கப்பட்டது. போதிய காரணமின்றி, ‘கருத்தடைக் கருவிகளின்றி உடலுறவு கொள்ளேன்’ என மறுப்பது தென்னாபிரிக்காவில் வேண்டுமென்று கைவிடல் என ஏற்கப்பட்டிருக்கிறது.²⁰ ஆனால் உடல் நலக் குறைவு, மிகை பரவக்கூடிய மேகநோய் இருத்தல் என்பவற்றால் உடலுறவு கொள்ள மறுப்பது ஏற்கத்தக்கதே.²¹

வேண்டுமென்று கைவிட்டதாக வழக்கெதிரி (பிரதிவாதி) நிறுவினாலும் கூட நீதிமன்றம் மிகஎளிதில் மணவிலக்கு வழங்காது கணவன்—மனைவியிடையே சமரசம்

14. 1934 C. P. D. 51

15. 66 N. L. R. 380

16. 67 N. L. R. 183

17. Hahlo “South African Law of Husband & Wife” P. 385

18. 47 N. L. R. 324

20. V. V. V. 1939 E. D. L. 81.

21. Ainsbury's Case 1929 A. D. 109

ஏற்பட வழி இருக்கிறதா என்பதையே நோக்கும். இதனால் தான் இவ் வழக்குகளில் முதலில் முதல்தீர்ப்பு அல்லது இடைக்காலத் தீர்ப்பு (Decree nisi) வழங்கப் பெறும். இதிலிருந்து மூன்று மாதங்கள் அல்லது அதன்பிறகு இறுதித் தீர்ப்பு அல்லது முழுமைத் தீர்ப்பு (Decree Absolute) வழங்கப் பெறும். இரு தீர்ப்புக்களுக்கும் இடைப்பட்ட காலத்தில் சமரச நிலை ஏற்படச் சிறிதேனும் வாய்ப்பில்லாவிட்டால் இறுதித் தீர்ப்பு மணவிலக்கை உறுதிப்படுத்தும். இதனால் தான் தென்னாபிரிக்காவில், வழக்காளி வழக்குத் தொடர்கையில், 'மணஉறவை மீளப்பெறுதல் தவறினால் மணவிலக்கு' என்றே கோருவது வழமை. (இ) தீர்க்கவியலாத புணர்திறனின்மை (Incurable Impotency)

கணவனிடமோ மனைவியிடமோ தீர்க்கவே முடியாத புணரும் தகைமையின்மை இருப்பின் ஒருவரையொருவர் உடலுறவில் மனநிறைவு செய்ய முடியாது. எனவே மணவாழ்வு கசக்கும். இந்நிலை நீக்கவே, புணரும் தகைமை இல்லாததைக் கொண்டு மணவினையை நீக்கலாம் எனச் சட்டம் இடத்தருகிறது. அந்தத்திறனின்மை மருந்துகளாலோ உளச்சிகிச்சையாலோ தீர்க்கமுடியாததாக இருப்பதுடன் திருமணம் நிகழ்ந்தபோது இருந்திருக்க வேண்டும். பொதுத் திருமணச் சட்டம் (General Marriages Ordinance) தனது 19ம் பிரிவு 2ம் துணைப் பிரிவில் இதைக் கூறுகிறது, மணவிலக்குக்கு ஏற்ற காரணமாக. ஆனால் குடியியற் சட்டக் கோவை (குடியியல் நடைமுறைக் கோவை) தீர்க்கவியலாத புணர்திறனின்மை திருமணத்தின் போது இருந்தது என்ற காரணத்தால் 'மணவெறுமை' (Nullity of Marriage) வழங்கப்படலாம் என்கிறது. இதனால் திருமணமே நிகழவில்லை என்ற கருதுகோள் நிலவத் துவங்கும். அதாவது மணம் செல்லுபடியாகாது. ஆனால், மணவிலக்கிலோ 'திருமணம் முறிந்துவிட்டது' என்ற கருதுகோள் நிலவும்.

முழுமைத் தடைகள் (Absolute Bars)

இவ்வளவு காரணங்கள் இருப்பினும் 'மணவிலக்கு' பெற இயலும் என்று மணக்

கோட்டை கட்டமுடியாது. அதனுள்ளும் எத்தனையோ தடை—தடங்கல்கள். மணவிலக்குத்தடையாக முழுமைத் தடை¹, மேலாணுரிமைத்தடை² என்பன இருக்கின்றன. இலங்கைச் சட்டத்தில் உள்ள மூன்று முழுமைத் தடைகளும் குடியியற் சட்டக் கோவையின்³ 600ம் பிரிவில் கூறப்பட்டுள்ளன. அப்பிரிவு, வழக்காளிகள் நட்பைக் கண்டுகாணாது இருந்தால்—அல்லது மன்னிப்பளித்து இருந்தால்—அல்லது வழக்கெதிரியுடன் (பிரதிவாதி) கூட்டாக நீதிமன்றை ஏமாற்றும் நோக்கம் (Collusion) கொண்டிருந்தால்—அவ்வழக்கு தள்ளப்படும் எனக் கூறுகிறது.

(அ) கண்டுங் காணுமை⁴

மனைவியின் கள்ளநட்பை அறிந்திருந்தும் அதைத் தடுக்க வழிவகை செய்யாது, அதுபற்றி அறிய விரும்பாது செயலின்றி இருக்கும் கணவன் பிறந்துணைப் புணர்ச்சி தொடர வெளிப்படையாகவோ மறைமுகமாகவோ ஊக்கப்படுத்துகிறான். அவனுக்கு மணவிலக்குத் தொடரும் உரிமை இல்லாது போகிறது. கள்ளநட்பை அறிந்தும் வேண்டுமென்று அதில் தலையிடாது ஒதுங்குவது கூட கண்டுங் காணுமையாகும்.⁵ 1958ல் ஒரு கணவன் மனைவியின் கள்ளநட்பை அறிந்ததும் அதைத் தடுக்கமுயலாது தானும் அவளுடன் உடலுறவு கொள்ளாது தனியறையில் வாழத் தொடங்கினான். இதனால் கள்ளநட்பு நின்றுவிடுமா? 1960ல் மனைவியின் கள்ளக் காதலன் வீட்டு உறுப்பினனாகவே வந்து 1963ல் மனைவியின் பள்ளியறையிலேயே படுத்தான். 1960—1963 இடைக்காலத்தில் மூன்று பிள்ளைகள் பிறந்தன. இத்தகைய வெளிப்படையான சான்றுகள் இருந்தும், வழக்கெதிரி வழக்கெதிராடாமல் இருந்தும், வழக்கெதிரி—துணைவழக்கெதிரியின் எழுத்து வடிவ ஒப்புக்கொள்ளல் இருந்தும், கணவன் மூன்று ஆண்டு

1. Absolute Bar
2. Discretionary Bar
3. Civil Procedure Code
4. Connivance
5. Bell V Bell 1909 T. S. 500 (510)

இந்நட்பைக் கண்டுங்காணுது இருந்தமை பால் அவனுக்கு மணவிலக்கு அளிக்கப்பட வில்லை.⁶

“கொட்கிரி” வழக்கில்⁷ கணவன் வீடுவந்தபோது (இரவில்) மனைவியும் கள்ளக் காதலனும் தழுவிக்கொண்டிருப்பது கண்டு சீறி—உறுமிவிட்டு “இந்தக் கண்ராவியை அறையில் செய்யேன்” என்று கூப்பாடு போட்டு மகனது அறைக்குச் சென்று படுத்தான். காலையில் கள்ளக் காதலன் இருப்பது கண்டு விரட்டிவிட்டான். ஒரு தடை நடவடிக்கையும் எடாது கள்ள நட்பை நிகழவிட்டதால் கணவனது கண்டுங்காணுமைப் பிழைக்காக மணவிலக்கு கைநழுவியது.

கண்டுங் காணுமைக்கு மேலெழுந்தவாரியான அறிவோ, புறக்கணிப்போ, செயலின்மையோ போதாது. மாற்றானுக்கு மனைவியை வாடகை பேசும் கீழ்த்தர வினைமகள் மைந்தர்கள் கண்டுங்காணுமைக்குற்றத்தினரே. ஆனால் சிலசமயம் கள்ளக் காதல் தொடர சில சந்தர்ப்பங்களில் இடமளிப்பது கண்டுங்காணுமையாகாது, “டக்ளஸ்(எ)டக்ளஸ்”⁸ வழக்கில் கணவன், மனைவியின் கள்ள நட்பை அறிந்ததும் ஏற்ற சான்றுகள் கொண்டு நிறுவப்போதிய ஆதாரங்களைப் பெறும் நோக்குடன் தான் வெறெங்கோ செல்வதாகக் காட்டி மனைவி—கள்ளக் காதலன் தொடர்பை மறைவிலிருந்து கவனித்து—கவனிப்பித்து ஒலிப்பதிவும் செய்தது கள்ளக்காதலை ஊக்கும் நோக்குடன் அன்று; ஆதாரம் பெறும் நோக்குடனேயே! இதனால் இச் சூழ்நிலையில் கணவன் “கண்டுங்காணுமல்” இருக்க வில்லை. மேலும் இலங்கை வழக்கொன்றில் கணவன் மனைவியின் கள்ளக் காதலை அறிந்தபின் பிரிவினை செய்து கொண்டான். மனைவி வறியவள். இதனால் இப்பிரிவினையில் மேலும் கள்ளக் காதலில் ஈடுபடுவான் என்பது கணவனுக்குத் தெரியும். ஆகவே அவனுக்கு மணவிலக்கு கிடையாது.⁹ டக்ளஸ் வழக்கில் கணவனிடம் கெடுதி எண்ணம் (Corrupt Intention) இல்லை. கெடுதி எண்ணம், அதாவது தனது இலாபத்திற்கு மனைவியைக் குற்றம் செய்யத் தூண்டுவது அல்லது ஊக்குவது, இருப்பின் அது “கண்

டுங் காணுமை”யின் பாற்படும். மனைவி “அ” என்பவனுடன் கொண்டிருந்த கள்ளநட்பைக் கண்டும் காணாதிருந்த கணவன், அவள் பின்னர் இ என்பவனுடன் கொண்ட கள்ளநட்பைத் தனக்குச் சாதகமாக்கிக் கொண்டு புகார் செய்யலாமா? “லவரிங்” வழக்கு¹⁰ “முடியாது” எனத் தீர்த்தது.

(ஆ) அடிநோக்கம் (Collusion):-

நீதிபதி ரோப்பர் “கூன்(எ)கார்ப்”¹¹ வழக்கில் கூறியது போல “தம்பதிகள் இருவரும் தம் விருப்பு—ஆசைகளுக்கிணைய மணவிலக்குப் பெற உண்மைகளை மறைத்து அல்லது பொய்ச்சான்று காட்டி அல்லது ஒருவர் வழக்குக் கொணரக் காரணங்களைக் கொண்டிருக்கிறார் என்ற சான்று புனைந்து தமக்கு வேண்டியதைப் பெறுவது அடிநோக்கம் கூடிய செயலாகும். எடுத்துக் காட்டாக உண்மையாக நிகழாவிடினும் கள்ளநட்பு இருக்கிறது என்று காட்டல், உடன்பாட்டுடன் வேண்டுமென்று கைவிடுவது என்பன இதன்பாற்படும். “கூன் வழக்கில் ஒரு தம்பதிக்கு நற்பலன் கிடைக்கும் என்று அவர் வழக்கெதிராடக்கூடாது என்ற உடன்பாட்டுடன், உண்மையாக நிகழ்ந்த திருமணக் குற்ற வழக்கை, மறையை தம்பதி கொணருவது அடிநோக்கச் செயலல்ல எனப்படுகிறது. ஒரு தம்பதி தனது குற்றத்தை ஒத்துக்கொள்வது அடிநோக்கத்துடன் கூடிய செயல் என்ற ஐயப் பாட்டை எழுப்பும். இந்த ஐயத்தை மூன்றாம் நபர்கட ஒரு வழக்கில் கொணரலாம்.¹²

(இ) மன்னிப்பளித்தல் (Condonation):-

இது “முழு அறிவுடன் முழு மன்னிப்பு” (லா(எ)லா)¹³. கணவன் மனைவியின்

6. Rambelow's Case 1965-3 WLR

7. Godfrey V Godfrey 1964-3 AER 164

8. 1951-P. 85 (at 96)

9. Dissanappu V Babahamy 10 N.L.R. 343

10. Lovering's Case 162 E.R. 1089

11. Kuhn V Karp 1948-4 S.A. 825

12. Nelson V Poenander 41 N.L.R. 453

13. Louw V Louw 1939.O-P.D. 119

தடத்தைக்கு மன்னிப்பளிப்பதாயின் அந் தடத்தைப் பற்றி முழு அறிவுடன் இருந்திருக்க வேண்டும். பெரும்பாலும் குற்றமிழைத்த தம்பதியின் குற்ற ஒப்புதலின் பேரில் மன்னிப்பளித்தல் நிகழ்கிறது. ரேய்டன் தன் நூலில் "பிறந்துணைப் புணர்ச்சி" ஒப்புக்கொள்ளப்பட்ட பின் மற்றைய தம்பதி மன்னிப்பதா வழக்குத் தொடுப்பதா என்று முடிவெடுக்க உசாவல் நடத்த வேண்டும். அதனாலேயே "முழு அறிவு" பெறமுடியும் என்கிறார்.¹⁴ ஆனால் நீதியரசர் ஹோயல்ஸின் ஸ்மித் "மன்னிப்பு நாடும் மனைவிதான் உண்மைகளை மறைக்காது வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்கிறார்.¹⁵

மன்னிப்பளித்தல் என்பது வெறும் மன்னிப்பு மட்டுமல்ல. மன்னிக்கப்பட்ட தம்பதிக்கு குற்றம் செய்வதற்கு முன்னிருந்த உறவு நிலையை அளிப்பதும் ஆகும். இவ்வாறு உறவு நிலையை மீள அளித்ததற்கு உடலுறவு கொள்வது தக்க சான்றாகும்.

தம்பதிகளிடையே சமரசம் ஏற்பட்டு, குற்றம் செய்தவரும் தனது பழைய இடத்தை மீளப் பெற்றிருந்தாராயின் உடலுறவு இல்லாவிடிலும் கூட மன்னிப்பளிக்கப்பட்டிருப்பதாய்க் கருதலாம்.¹⁷ இதே கொள்கைகளை "பப்டிஸ்ட்(எ) செல்வராஜா" என்ற இலங்கை வழக்கும் ஏற்றுள்ளது.¹⁸

ஏய்த்தல் அல்லது வற்புறுத்தல்¹⁹ மூலம் பெறும் மன்னிப்பு மன்னிப்பளிப்பன்று. பல ஆங்கில வழக்குகளின் முடிபு இதே. ஆனால் ரோம-டச்சுச் சட்டப்படி தீர்க்கப்படும் தென்னாபிரிக்க வழக்குகளில் இது ஐயத்திற்கிடமானதாய் உள்ளது. ஃபுட் "ஒருமுறை மன்னிக்கப்பட்ட கள்ளநட்பை வழக்கெதிராடப் (Defence) பயன்படுத்த முடியாது" என்கிறார்.²¹ ஆனால் ஆங்கிலச் சட்டப்படி எதிர்கால நன்னடத்தை பற்றிய நிபந்தனையின் பேரில் மன்னிப்பளிப்பு வழங்கப் பெறும். இதனால் ஆங்கிலச் சட்டமுறையில் மன்னிப்பளிப்பின் பின்னர் கணவன் மீண்டும் கள்ளநட்பில் ஈடுபட்டால் முந்தைய

கள்ளநட்பு மன்னிப்பளிக்கப்பட்டதாக கருதப் பெறமாட்டாது.²²

பிறந்துணைப் புணர்ச்சி முழுமணக் குற்றம் ஆகையால் மன்னிப்பளிப்பு இக் குற்றத்தை நீக்கும். ஆனால் வேண்டுமென்று கைவிடுவது உடலுறவுச் செயல்களால் மன்னிக்கப்பட்டதாகக் கருதமுடியாது. மணஉறவைப் புதுப்பிக்கும் எண்ணம் அச்செயலுடன் பிணைந்திருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் அது வேண்டுமென்று கைவிட்டதை மன்னிப்பளித்தது ஆகும். வேறொரு சாரார் கூற்றுப்படி மன்னிப்பளித்தல் வேண்டுமென்று கைவிடுதல் விடயத்தில் பயன்படுத்தப்பட முடியாது. ஆனால் ஆக்கிய வன்மக் கைவிடுகைக்கே (Constructive Malicious Desertion) பயன்படுத்தலாம்.²⁴ ஆங்கிலச் சட்டமும் இதையே ஏற்கிறது. ஆயினும் வழக்காளி மனுவைத் தாக்கல் செய்து வழக்குக்கான காரணமும் முன்வைத்தபின் அக்குற்றம் மன்னிக்கப்படலாம்.²⁵ இலங்கையில் 'டயஸ்(எ) ஹாமினே வழக்கும் வேண்டுமென்று கைவிடுதலுக்கு மன்னிப்பு பயன்படாது என்றே கூறுகிறது.²⁶

ஆனால் இப்போது இங்கிலாந்தில் மணவிலக்குச் சீர்திருத்த விதி, 1969 (Divorce Reform Act) மன்னிப்பளித்தலுக்கு ஏற்ற உடலுறவை, மணவிலக்குத் தடையைவிட சமரசத்திற்கு ஊக்கமளிப்பதாகவே கருதுகிறது. இதனால் வழக்காளி, இவ் விதியின் படி, வழக்கெதிரியின் கள்ளநட்பை அறிந்த பிறகும் ஆறு மாதங்கள் வரை உடலுறவு கொண்டு அதன்பின் மணவிலக்கு மனுச் செய்திருப்பின் அவ்விடைக்கால உடலு

14. Raydon on "Divorce" p. 250

15. Inglis V Inglis 1967-2 W. L. R 489

17. Elliot V Elliot-1925 C. P. D. 286(289)

18. 59. N. L. R. 284

19. Fraudor Duress; Henderson's 1944 A. C. 49

21. Voet. 24-26

22. Richardson's 1950 p. 16

ஆனால் 1963ன் பின் மன்னித்த கள்ளநட்பு மீட்டும் எழுது.

24. Hahlo "Husband & Wife" p. 392

25. Muslin V Muslin-1952-1 all E. R 477

26. 46. N.L.R. 443

றவு புறக்கணிக்கப்படும். ஆனால் ஆறு மாதங்கட்கு மேல் அந்த உடலுறவு நீடித்தால் அது மணவிலக்கு முழுமைத் தடையாய் விடும். அதேபோல 1969ன் பின், மூன்று ஆண்டுகள் போதுமாயிருந்த வேண்டுமென்று கைவிடுதலுக்கு இரண்டு ஆண்டுகளே போதும். வேண்டுமென்று கைவிட்டமைக்கு மன்னிப்பளிப்பு வழங்கப்பட்டதாகக் கருத ஆறு மாதங்கட்கு மேற்பட்ட உடலுறவு நிகழ்ந்திருக்க வேண்டும். மேலும் இப்புதுச் சட்டத்தினால் ஒரே வீட்டில் பிரிவுடன் தம்பதிகள் வாழ்ந்தாலும் அது “ஒருங்கு வாழ்தல்” எனவே கணிக்கப் பெறும். எடுத்துக்காட்டாக, மனைவிகணவனது கள்ள நட்பை அறிந்து, மணத்தை விலக்க முடிவு செய்தாலும் பிள்ளையின் படிப்பு அல்லது நோய் தேறும் நோக்கத்தினாலோ, சொத்து சீர்ப்பாடு செய்வதற்காகவோ ஒரே வீட்டில் தங்கலாம்—ஆனால் ஆறு மாதத்திற்கு மேல் தங்கினால் அது மணவிலக்குப் பெறத் தடையாய்விடும். மன்னிப்பளித்தற்குத் தேவையான மன்னித்தல், மீளவைத்தல் என்பன தேவையற்றவை ஆகிவிட்டன. இத்திருத்தம் நம்மையும் பாதிக்கலாம்.²⁷

மேலாணுரிமைத் தடைகள்

மேலாணுரிமைத்தடைகள் (Discretionary Bars) அல்லது மேலாண்தடைகள் என்பன நீதிமன்று தனது மேலாணுரிமையைப் (Discretion) பயன் படுத்தி மணவிலக்குக்கு விதிக்கும் தடைகள். வழக்குத் தாக்கல் செய்வதில் காரணமற்றதாமதம், (Unreasonable Delay) வழக்காளி (வாதி)யின் பிறந்துணைப் புணர்வு, கொடுமை (Cruelty), நடத்தைத் தூண்டல் (Conduct Conducting) என்பன இத்தடையின் பாற்படும். ஆங்கிலச் சட்டமுறையில் அடிநோக்கச் செயலும் இதனுள் அடங்கும்.

மேலாணுரிமையை நீதிமன்று பயன்படுத்தும் விடயத்தில் ஆங்கில சட்டவிதிகளா ரோமன்-டச்சுக் கோட்பாடுகளா பயன்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற விடயத்தில் இலங்கை வழக்குகளில் ஒருமைப்பாடு இல்லை.²⁸ அண்மை வழக்கான “பெரேரா (ஏ) முத்துபாலி”²⁹ ஆங்கிலக்

கொள்கைகளை ஏற்றது. அதாவது ப்ளன்ற்³⁰ வழக்கில் ஏற்றுக் கொண்ட ‘வில்சன்’³¹ வழக்குக் கொள்கைகளான,

- (அ) திருமணத்தின் விளைவான பிள்ளைகளின் நிலை, நலன்;
- (ஆ) வழக்காளி எதிர்காலத்தில் மறுமணம் செய்யும் நோக்குடன் உள்ள நட்பு பூண்ட மற்றவரின் நலன்;
- (இ) திருமணம் குலையாவிடில் தம்பதிகளிடையே சமரசம் ஏற்பட வழி-இடம் இருக்கிறதா என்ற வினா;
- (ஈ) வழக்காளியின் நலன், சிறப்பாக அவர் மறுமணம் செய்து மதிப்புடன் வாழ்வது.

என்பவற்றையும் சைமன் பிரபு ‘ப்ளன்ற்’ வழக்கில் ஐந்தாவதாகச் சேர்த்துக் கொண்ட,

- (உ) திருமண வினையின் பிணைக்கும் தூய்மை, முழுமையும் முறிவடைந்த திருமணத்தை நீடிப்பதும் பொதுப் பூடகைக்கு முரண் எனக் கருதும் சமுதாய ஆய்வுரை ஆலோசனை என்பவற்றினிடையில் நிகர்நிலை கொண்டு பெறும் சமூகநலம்,

என்பதையும் கருத்திற் கொண்டே நீதிமன்றம் தன்மேலாணுரிமையைப் பயன்படுத்தி மணவிலக்கை அளிக்கவோ மறுக்கவோ செய்யலாம்.

(i) வழக்காளியின் பிறந்துணைப் புணர்ச்சி ‘பெரேரா’ வழக்கில் கணவன் இன்னொரு பெண்ணுடன் வாழ்ந்து அவள் மூலம் பிள்ளைகள் பெற்றிருந்தான். மனைவியும் கள்ளக் காதலனுடன் தனியே வாழ்ந்து பிள்ளை பெற்றிருந்தாள். குடியியல் நடைமுறைக் கோவையின் 602ம் பிரிவின்படி நீதிமன்றம் தன் மேலாணுரிமையைப் பயன்

27. Jennifer Levin “Divorce Reform act 1969”—1970-33 M.L.R. 640-1

28. Seniviratne V Panishamy 29 N.L.R. 97

29. Perera V Muthupali 71 N.L.R. 461

30. Blunt V Blunt 1943 A.C. 513

31. Wilson’s 1920 P. 20

படுத்தி, பிள்ளைகளின் நலன் (அதாவது இம் முறையற்ற பிள்ளைகள் மணவிலக்கின் பின் பெற்றோர் மறுமணம் செய்வதால் முறையான பிள்ளைகள் ஆவர்); வழக்காளியின் நலன் (மணவிலக்கின் பின் தன்கள் எக் காதலியைமறுமணம்செய்து மதிப்பாக வாழலாம்); வழக்கெதிரியின் நலன் (வழக்காளியின் நலன் போன்றே); இருவருக்கு மிடையே சமரசமாகும் நிலை இன்மை; என்ற கொள்கைகளின் அடிப்படையில் வழக்காளி கள்ளநட்பு கொண்டிருப்பினும் அவர் சார்பாக மணவிலக்கு வழங்க இவ் வழக்கில் முனைந்தது. 'லோரி' வழக்கில்³² கூறப்பட்டதுபோல மீட்க முடியாத அளவு முறிவடைந்த மணத்தொடர்பை நீடிக்க விடுவதில் பயனே இல்லை. தென்னுபிரிக்கா விலுள்ள ரோம-டச்சுச் சட்டத்தின் படி கணவனின் கூடா நடத்தை மனைவியின் கூடா நடத்தைக்கு ஈடுகட்டுகிறது. அதாவது அதை நீக்குகிறது. அதன்படி இருவரும் கள்ளநட்புக் குற்றத்துக்காளாயிருந்து, பின் கணவன் கள்ளநட்பை விட்டுக் குறிப்பிட்ட காலம் தூயவாழ்வு வாழ்ந்தானாயின் மனைவியை, கள்ளநட்பு மீது மணவிலக்குக் கோரலாம்.³³ இங்கு நீதிமன்று இருவரின் கள்ளநட்பாலும் மணவிலக்கு வழங்கவில்லை. ஆனால் அதன்பின் வந்த வழக்கில் தென்னுபிரிக்க நீதிமன்றம் சைமன் பிரபுவின் 5ம் கொள்கையை ஏற்று இருவருக்கும் மணவிலக்கு நல்கியது.³⁴ அவ்வழக்கில் 20 ஆண்டுகளின் முன் மனைவியைக் கணவன் நீக்கி வேறொருத்தியை ஏற்றான். வறிய மனைவி வாழ்வுக்கு சமையல் தொழில் செய்தாள். அப்போது தான் வென்றற்ற என்பான் அவளுடன் வாழ முன்வந்தபோது. வாழ்விலும் உழைப்பிலும் சலித்த அவள் ஏற்றுக் கொண்டாள் கணவன்-மனைவி இருவருக்கும் இச் சட்டமுரண் வாழ்வு மூலம் பிள்ளைகள் இருந்தன. வழக்காளியான மனைவி ஒழுக்கமிழந்து தறிதலையாய் அலையவில்லை என்பதுடன் வென்றற்றருடன் உறுதியான நிலையான வாழ்க்கை வாழ்ந்தாள் என்பதையும் நீதிமன்றம் கவனித்தது. முதல் வழக்கினின்று 14ஆண்டுகளின் பின் தென்னுபிரிக்க நீதிமுறை ஆங்கிலத் தாக்கத்தால் இவ்வாறு இளகியிருப்பது காணலாம். கள்ளநட்புக் கொண்ட வழக்காளி

மணவிலக்குக் கோருகையில் தனது கள்ளநட்பு பற்றிய உண்மைகளை வெளிப்படுத்த வேண்டும்.³⁵ என ஒரு நிரை வழக்குகளும் உண்மைகளை வெளிப்படுத்தவில்லை என்ற ஐயத்தால் மட்டும் மணவிலக்கை மறுக்கக்கூது³⁶ என இன்னொரு நிரை வழக்குகளும் இங்கிலாந்தில் உள். வழக்காளி தன் கள்ளநட்பை ஒப்புக் கொண்டால் அல்லது அதற்கான சான்று இருந்தால் நீதிமன்றின் மேலாணுரிமை நடைமுறைக்கு வரும். இலங்கையில் வழக்காளி தன் கள்ள நட்பை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டும் என்ற கட்டாயம் இல்லை.

(ii) காரணமற்ற தாமதம்:- வழக்காளி தன் மணவிலக்கு வழக்குக் கொணரக் காரணமற்ற வகையில் தாமதமாய் இருந்தால் நீதிமன்று தன் மேலாணுரிமையால் மணவிலக்கு வழங்காது. 'லெவலின்'³⁷ வழக்கில் மனைவி 1943லிருந்து 1953வரை கணவன் தனக்குக் கொடுமை செய்வதாகக் கூறினாள். இறுதியாகக் கொடுமை செய்யப் பட்டுப் பிரிவு நிகழ்ந்ததாய்க் கூறப்படும் நாளிலிருந்து இரண்டாண்டுகளின் பின்னரே வழக்கு வந்தது. அந்த இரண்டாண்டுகளில் கணவன் பிழையுணர்ந்து மன்னிப்புக் கோரியபோதும் மனைவி தான் கொண்டிருந்த கள்ளநட்பால் புறக்கணித்தாள். இதனால் நீதிமன்று அவளுக்கு மனுவை மறுத்து "நீதிமன்றம் தனக்கு வேண்டிய நேரத்தில் ஒருவர் வந்து இழப்பீடு கோரும் இடமல்ல" என்றது. எனினும் தாமதத்துக்கு ஏற்ற காரணங்கள் இருப்பின் அது தடையன்று. எ+கா:- அவதூறுக்கு அச்சம், சமரச நம்பிக்கை, பணவசதியின்மை, நோய், வழக்கெதிரியின் இருப்பிடம் தெரியாமை, அடிக்கடி வேலை இடமாற்றங்கள் என்பன. 'பெரேரா' வழக்கு இக் காரணங்களால் வழக்குத் தொடரத் தாமதம் ஏற்படுவது தடையன்று என ஏற்றது.

32. Lawry V Lawry 1967-1-W.L.R. 789

33. Zelie V Zelie-1944 C.P.D. 209

34. Herman's Case-1958-3 S.A. 118

35. Bainbridge's Case 1934 P. 66

36. Coleman's Case 1955-1 W.L.R. 1235

37. Llewellyn's Case 1955-1 W.L.R. 480

(iii) கொடுமை:- 'ரசல்'³⁹ வழக்கில் உள்ளது போல கொடுமை என்பது உயிர் உறுப்பு, உடல்நலம் ஆகியவற்றுக்கு உடம் பளவிலோ உளத்தளவிலோ தீங்கை அல்லது அத் தீங்கு பற்றிய நியாயமான அச்சத்தை உண்டுபண்ணும் நடத்தையே. உரோம-டச்ச்சு சட்டத்தில் கொடுமை, மணவாழ்வை அழிக்க வேண்டும் எனும் எண்ணம் பிணைந்திருந்தால் தான் மணவிலக்குக் காரணமாகும். ஆனால் ஆங்கிலச் சட்டத்தில் 'எண்ணம்' தேவையான கூறு அன்று. வேண்டுமென்று மேக நோயை மனைவிக்குத் தொற்ற வைப்பதும் 'கொடுமை'⁴⁰ ஆகும். ஆங்கில வழக்குகளின் படி "கொடுமை" கடுமையான தாயும் பொறுக்க முடியாததாயும் இருக்க வேண்டும். இன்றைய புதிய இங்கிலாந்துச் சட்டத்தில் 'கொடுமை' என்ற சொல் கைவிடப்பட்டுள்ளது. "மற்றத்தம்பதியுடன் வாழ்வது நியாயமாக முடியாது" என்பது நிறுவப்பட வேண்டும்.

(iv) நடத்தைத் துண்டல்:- வழக்காளியின் கூடா நடத்தையால் தான் மனைவி பிறர்துணைப்புணர்வில் அல்லது வேண்டுமென்று கைவிடுதலில் இறங்கியிருப்பாளாயின், வழக்காளியின் மணவிலக்குமனு மறுக்கப்படலாம். வழக்காளியின் வேண்டுமென்றபுறக்கணிப்பாலும் (Wilful Neglect) இக்குற்றங்களை மனைவி செய்திருந்தால் இதே நிலை நிலவும். கணவன் ராணுவத்தில் இருந்தபோது மனைவி வேற்றோருடன்திரிவது கேள்வியுற்று அவளைக் கைவிட்டான். மனைவிக்கு வசதிகள் இருந்தன. பெற்றோருடன் வசித்தாள். வேலைக்குச் சென்றாள். எனினும் கள்ளக் காதல் செய்தாள். நீதிமன்று கணவனது கைவிடுகை இவளது கள்ளநடப்புக்குத்தூண்டல் அல்ல என்றும், கணவனது கைவிடுகை, மனைவியினது கள்ளநடப்பால், மறைந்தது என்றும் தீர்த்தது.⁴¹ அத்துடன் சில ஆங்கில வழக்குகள் உடலுறவு கொள்ள மறுப்பது நடத்தைத்தூண்டற் செயல் என்றன.⁴² இதற்கு முரணாகவும் 'பிரெளன்' வழக்கு தீர்த்தது.⁴³

நிறைவுரை

இவ்வாறு மணவிலக்குக்குக் காரணங்களும் தடைகளும் இருப்பது காணலாம். இவை எல்லாம் திருமணப் பிணைப்பின் தூய்மையைக் கருத்திற் கொண்டே உருவானவை.

இன்றைய மணவிலக்குச் சட்டம் நமது சமூகத் தேவையை நிறைவு செய்வதாகக் கூறமுடியாது. சட்டத்தை ஏய்ப்பவர்களும் மீறுபவர்களும் இருக்கவே இருக்கிறார்கள். இதற்காக அஞ்சியோ கடுமையாகவோ சட்டத்தைக் கடுமையாக்குவதும் தளர்த்துவதும் ஆய்ந்து செயற்பட வேண்டியவை. இங்கிலாந்து-ஆஸ்திரேலியாவில் கணவன்-மனைவிக்கு சமரசம் ஏற்படுத்த, வழிவகை செய்யக் கூறத் திருமண வழிகாட்டு நிறுவனங்களும் (Marriage Guidance Institute) சமரச மன்றவைகளும் (Conciliation Bureau) உள. ஆனால் இம் மன்றங்களால் பெரும்பாலான மணவிலக்குச் சிக்கல்களில் சமரசம் ஏற்படுத்த முடியாமல் போயிற்று.

இப்போது ஆங்கில மணவிலக்குச் சட்டம் திருத்தப்பட்டுள்ளது.⁴⁴ இதன்படி இப்போது "திருமண முறிவு" (Break Down of Marriage) மட்டுமே மணவிலக்குக்குக் காரணமாகும். அதாவது பிறர்துணைப்புணர்ச்சி, கொடுமை, கைவிடுகை போன்ற பிழைசார் காரணங்களாலும் ("Fault" Grounds); இரண்டாண்டு பரஸ்பர இசைவுடன் பிரிதல், ஐந்தாண்டு இயல்பான பிரிவு என்பனவான "பிழைசாராக் காரணங்களாலுமே ("Non-Fault" Grounds) மணமுறிவு நிகழ்ந்துள்ளது என்று காட்டி மணவிலக்குப் பெறமுடியும். அதாவது மணமுறிவு திருத்தமுடியாத அல்லது மீளமுடியாத மணமுறிவாக (Irretrievable Break-Down) இருக்க வேண்டும். மேலும்

39. Russel V Russel 1895 P. 315

40. Browning V Browning 1911 P 161 & for Ceylon, Appuhamy V Julihamy-16 N.L.R. 83

41. Richard V Richard 1952-1-All E.R. 1384

42. Callister V Callister 1947-63 T.L.R. 503

43. Brown V Brown 1956 P. 438

44. Article by Jennifer Levin in 1970 M.L.R. 632

ந்த மணவிலக்குச் சீர்திருத்தச் சட்டத்
ல் (1969) ஐந்து ஆண்டு இயல்பாகப்
பிரிந்திருந்து (அதாவது பிழைசார் கார
ணம் ஏதுமின்றி) பின் கணவன் மணவிலக்கு
ஊழ் செய்தால் மனைவிக்கு வாழப் பண
வசதி செய்து கொடுக்க வேண்டும். இன்
தால் இடைக்காலத் தீர்ப்பு வரை வந்த
வழக்கு இறுதித்தீர்ப்பைப் பெறுது. இவ்
வகைப் பிரிவின் பின்வரும் வழக்கில் வழக்
கெதிரி அநியாயமாகச் சிரமப்படக்
கூடாது என்பதே சட்டத்தின் நோக்கம்.
அத்துடன் மன்னிப்பளித்தல், கண்டுங்
காணமை, அடிநோக்கம், வழக்காளியின்
கூடாநடத்தை போன்ற மணவிலக்குத்
தடைகள் புதுச்சட்டத்தில் இல்லை. ஆறு
மாதத்திற்கு மேலான கூடிவாழ்வும், நிதி
வசதியின்மையும் (ஐந்து ஆண்டுப் பிரிவில்)
தான் தடைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. அடி
நோக்கம் ஒழிக்கப்பட்டிருப்பது வர
வேற்கத்தக்கதே. ஏனெனில் அடிநோக்
கம் என்பது இருவரதும் இசைவு தானே.
அடிநோக்கம் என்று சட்டத்தைச் சுற்றி
வளைத்து இருப்பதைவிட இருவரதும் பரஸ்
பர இசைவாக நேராக இருப்பது நன்றல்
லவா? நீதிமன்று குடும்பத்தின் பிள்ளை
கட்கு ஏற்ற ஏற்பாடுகள் செய்துள்ளதாக
நிறைவுடன் கட்டளையிட்டால் அன்றி
இறுதித்தீர்ப்பு நசித்துப் போய்விடும்.

இவ்வாறான சீர்திருத்தங்கள் பலவும்
இங்கிலாந்து திருச்சபையினதும் சட்டச்சீர்
திருத்த ஆணைக்குழுவினதும் நயப்புரை
களின் கலவையால் உருவானவை.

பிழைசாராக் காரணங்களான பிரிவு
களின் பின் மணவிலக்குக்கு வழக்கெதிரி
இசையாவிடின் மணவிலக்குக் கோரவிய
லாது. மனக்கோளாறு (உளச் செப்ப
மின்மை) பற்றிப் புதிய சட்டத்தில் ஒன்றும்
இல்லை. ஏ. னி. ஹோல்டன் கூறுவது
போல 'பிரிவு' பற்றிய பகுதியில் தான்
இதைச் சேர்க்க வேண்டும்.⁴⁶

இலங்கைத் திருமணச்சட்டம் ரோம-
டச்ச்சட்டத்தையும் ஆங்கிலச் சட்டத்
தையும் கொண்டுள்ளது. இதனால் தான்
இலங்கையில் இல்லாத வழக்கு மேற்கோள்
களுக்காக தென்னாபிரிக்காவையும் இங்கி
லாந்தையும் சார்ந்த சட்ட அறிக்கைகளை
நோக்க வேண்டிய கட்டாயம். சிலவேளை
ஒன்றுக்கொன்று முரண்பட்டு இரண்டும்
இருப்பினும் வேறுபட்ட கொள்கைகளைக்
கொண்ட நீதிபதிகள் மாறிமாறி இரண்
டையும் பயன்படுத்துவது காண்கிறோம்.
எனினும் இப்போது ஆங்கிலச் சட்டத்தை
நோக்கியே பெரிதும் நகர்வு இருப்பதைக்
காணலாம். இதனால் ஆங்கிலத் திருமண
மணவிலக்குச் சட்டத்தில் இடம் பெறுவன
எமது சட்டத்திலும் இடம்பெற வாய்ப்பி
ருக்கிறது. இப்போது இலங்கை மணவிலக்
குச் சட்டத்தைத் திருத்தும் முயற்சி நடை
பெறுகிறது.

46. A.C. Holden "Divorce in Commonwealth"
(1971)-20 I & C.L.Q- 58 (69)

கற்பு என்றால் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருவன் ஒருத்தியாக
வாழ்வது என்று சொல்வார்கள். அது பழங்காலத்திற்கு மிகப்
பொருத்தும். பழங்காலத்தில் கைத்தொழில் வளர்ச்சி மட்டும்
இருந்தது. அப்பொழுது ஒரு நெறியும் அதில் நம்பிக்கையும் இருந்
தது. இந்தக் காலத்தில் யந்திரத் தொழில் வேகமாக வளர்ந்து
வருகிறது. ஆராய்ந்தலும் அனுபவித்தலும் மிகுதியாக உள்ள
காலம் இது. ஆகவே ஒருவனைவிட்டு இன்னொருவனுடன் வாழும்
படி நேரலாம். ஒருவனை விடாமல் இன்னொருவனுடன் வாழ்வது
தான் தவறு. எப்போது எவனுடன் வாழ்கின்றாரோ அவனுக்குத்
துரோகஞ் செய்யாமல் இருந்தால் போதும் அதுதான் கற்பு.

'கரித்துண்டி'ல் டாக்டர் மு. வரதராசன்

With the Best Compliments

of

Kuliyapitiya D/C & Oil Mills

Kuliyapitiya.

T'phone: 230

With Compliments

from

KUMAR AGENCY

128, SEA STREET,
COLOMBO.

T'phone: 29632
33919

இவர்கள் நம்நாட்டு உழைப்பாளிகள்
உழைப்பாளிகள் உயரின் நாடு உயரும்
நாடு உயர்ந்தால் நாமும் உயர்வோம்
அதற்கு ஒரே வழி -
இவர்களை ஆதரிப்பதே!

VIJI HANDLOOMS

244/1, Thalawathu Henpitya South,
Kelaniya.

Office: 106 1/1, 1st Cross Street,
Colombo-11.

With Best Compliments

of

T. KANAGALINGAMPILLAI & SONS

KANAGALINGAM CIGAR MERCHANTS

17, St. John's Road,

COLOMBO-11.

Telephone: 25883

தமிழிலே ன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள்

கலாநிதி க. கைலாசபதி

நவீன தமிழ்க் கவிதை அதற்கு முந்திய கவிதைகளினின்றும் பல விதங்களில் வேறுபடுவதை நாம் எல்லோரும் நன்கறிவோம். புதுமைக்கவிதை, மறுமலர்ச்சிக்கவிதை, புரட்சிக் கவிதை, பழகு தமிழ்க் கவிதை, என்றெல்லாம் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதையை—குறிப்பாகப் பாரதிபரம்பரைக் கவிதையை—இலக்கிய மாணவர் வருணிப்பர். பொருளடக்கம், மொழிநடை, பண்பாட்டு நிலை முதலியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்டே முற்கூறிய அடைமொழிகள் வழங்குவன. கவிதை வகையின் அடிப்படையிலும் நவீன கவிதையை வேறுபடுத்திக் காட்டலாம்.

இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதையில் கணிசமான அளவு தனிப்பாடல்களாய் இருப்பது வெளிப்படை. அதாவது காப்பியம், பிரபந்தம் முதலிய இலக்கிய வடிவங்கள் அருமையாகவே இயற்றப்படுவதும், தனிப்பாடல்களே பெருவழக்காயிருப்பதும் மிகக் குறைந்தளவு இலக்கியப்பயிற்சி உள்ளவர்க்கும் புலப்படக்கூடிய செய்தியாகும். ஆகவே தனிப்பாடல் எமது காலப்பகுதிக்குரிய தலையாய கவிதை வடிவம் எனக் கொள்வதில் தவறெதுவும் இல்லை. இத் தனிப்பாடல் பெற்றுள்ள சிறப்பியல்பே இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதைக்குத் தனித்துவத்தைக் கொடுக்கிறது எனலாம்.

தனிப்பாடல் தமிழிலக்கிய உலகுக்குப் புதியது ஒன்றன்று. எமக்குக் கிடைத்துள்ளவற்றுள் காலத்தால் மிக முற்பட்ட சான்

ரோர் செய்யுட்களிற் பெரும்பாலான தனிச் செய்யுட்களே. இவை எட்டுத் தொகை நூல்களாக வழங்கி வருகின்றன. அக்காலந்தொட்டு இன்றுவரை தனிப் பாடல்கள் இடையீடு இன்றி இப்பற்றப்பட்டு வந்துள்ளன என்பதில் ஐயமில்லை. இலக்கிய வரலாற்று மாணவர் இவ்வுண்மையை நன்கறிவர். கடவுள் வாழ்த்திலிருந்து கடிதம் வரை (சீட்டுக்கவி) எத்தனையோ சந்தர்ப்பங்களுக்குரிய தனிப் பாடல்கள் தோன்றியிருக்கின்றன. தனிநிலை, தனியன், முத்தகம், தனிநிலைச் செய்யுள் என்பன தனிப்பாடல்களுக்குப் பழைய இலக்கண ஆசிரியர்கள் வழங்கிய பெயர்களிற் சில. ஆயினும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தனிப்பாடல் முக்கியமான குணமாற்றத்தைப் பெற்றது. அதனைச் சுருக்கமாக ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

மேனாட்டவரின் தொடர்பினால் எமது இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட விளைவுகளில் ஒன்றே கவிதை பெற்ற குணமாற்றம் எனலாம். ஆங்கில இலக்கியப் பரிச்சயத்தினாலும் பயிற்சியினாலும் தமிழ் இலக்கிய உலகிற்கு அறிமுகமான கவிதை வகைகளில் ஒன்று 'லிரிக்' (lyric) எனப்படும் இசைப்பாடல் ஆகும். அது ஒன்றே சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதியிலிருந்து தமிழ் இலக்கிய கர்த்தாக்களைக் கவர்ந்து வந்துள்ள ஆங்கிலக் கவிதை வகையாக விளங்குகிறது.

'தனிப்பாடல்', 'இசைப்பாடல்' என்னும் இரு சொற்றொடர்களை இங்கு வழங்

கூடும். இவை பெயரளவில் எத்தகைய புதுமையையும் குறிப்பன அல்ல. ஏனெனில், தனிப்பாடல்களும் இசைப்பாடல்களும் தமிழில் பழங்காலத்திலிருந்தே ஏராளமாக இயற்றப்பட்டிருக்கின்றன. தனிப்பாடல் திரட்டு இடைக் காலத்தில் எழுந்த தனிநிலைச் செய்யுட்கள் அடங்கிய தொகை நூல். இசைப்பாடல்களோ எண்ணிறந்தவை. "இசை நுவல் மரபின் இயன்ற செய்யுள்" என்று மறைந்து போன தமிழ் இலக்கண நூல்களுள் ஒன்றான அணியியல் சூத்திரம் ஒன்று செய்யுள் வகைகளைத் தொகுத்துக்கூறுமிடத்துக் குறிப்பிடுகிறது. இசை நுவல் மரபு சார்ந்தவை இசைத் தமிழ் முக்குரிய பாட்டுக்கள். இவற்றை இசைப்பாட்டுக்கள் என்றும் உருப்படிகள் என்றும் ஸாஹித்தியம் என்றும் வழங்கி வந்துள்ளனர். இசைப்பண்பே இவற்றில் முக்கியமாக இருக்கும். ஆனால் நாம் மேலே குறிப்பிட்ட 'லிரிக்' வழிவந்த நவீன தனிப்பாடல்கள், தனிப்பாடல் திரட்டு தொகுதிகளில் உள்ளவற்றினின்றும், உருப்படிகளினின்றும் வேறுபட்டவை. எனவே அவற்றைப் பிரித்து அறியக்கூடிய வகையில் வேறு பெயரால் குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். பேராசிரியர் மு. வரதராசனார் இலக்கிய மரபு என்னும் நூலிலே (பக். 31-38) 'லிரிக்' என்பதனைத் தன்னுணர்ச்சிப்பாடல் என மொழிபெயர்த்திருக்கிறார். வசதி கருதி அதனையே இவ்விடத்தில் நாமும் வழங்குவோம்.

ஆங்கிலத்தில் lyric என்பது lyre என்பதன் அடியாகப் பிறந்த சொல்லாகும். lyre என்பது வழக்கற்றுப்போன நரம்புக் கருவி வகை; யாழ் போன்றது எனக் கொள்ளலாம். இசைக்கருவியுடன் பண்டைக் காலத்தில் ஐரோப்பாவில் பாடப்பெற்ற சிறிய பாடல்களே 'லிரிக்' என்னும் பெயரில் வளர்ந்து தனிச்சிறப்பியல்புகளுடன் திகழ்ந்தன. ஆயினும் காலப்போக்கில் இசைக்கருவி இன்றிப் பாடப்பெறும் பாடலாகவும், அதற்கும் பிற்பட்ட நிலையில் இசைப்பண்பு இன்றி அமைந்த கவிதையாகவும் 'லிரிக்' மாற்றம் பெற்றது. 'லிரிக்' என்பதன் நேர்பொருள் இசைப்பாடல் என்றிருப்பினும், அதன் வளர்ச்சியில் இசை

யும் அதன் கூறுகளும் காலப்போக்கில் மறைந்தன. அதற்கு ஈடு செய்வது போல ஆழ்ந்த உணர்ச்சிச் செறிவும், கருத்துருக்கமும், கனிவும், நெகிழ்ச்சியும் மேல்நாட்டு 'லிரிக்' பாடல்களின் தனிச்சிறப்பியல்புகளாய் அமைந்தன. அதாவது இசையுடன் பாடும் பண்பு குறையக்குறைய பொருள் அழுத்தமும் நுணுக்கமும் அதிகரித்தன என்று கூறலாம்.

ஆங்கில இலக்கியத்திலே 'ரோமானிக்' இயக்கம் எனப்படும் பாவனை நவீனச் செல்வாக்குடன் விளங்கிய காலப்பகுதியில், வேட்ஸ்வொர்த், கீட்ஸ், பைரன், ஷெல்லி முதலிய கவிஞர்கள் 'லிரிக்' பாக்களையே பெருவிருப்புடனும், பேராற்றலுடனும் அதிகமாக இயற்றினர். இப்புலவர்களது கவிதைகளே ஆங்கிலேயராட்சியின் போது கீழைத்தேயங்களில் பிரபலியமாயிருந்தன. அவற்றின் தாக்கத்தினால் இந்திய மொழிகள் பலவற்றில் 'லிரிக்' முக்கியத்துவம் பெற்றது. இது வரலாற்றுக் காரணி. இனி, கவிதையின் அக வளர்ச்சியைக் கவனிப்போம்.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலே ஆங்கில இலக்கியக்கல்வியின் செல்வாக்கு எத்துணை வலுவுடையதாய் இருந்திருப்பினும், 'லிரிக்' செழித்து வளரக்கூடிய இயல்பான சூழ்நிலை இருந்திராவிட்டால் அது வேரூன்றியிருக்காது. ஏறத்தாழச் சென்ற நூற்றாண்டின் இறுதிக்காலம் வரை, புலவர்கள் (ஆங்கிலக் கல்வியுடையோரும் கூட) பழைய முறைச் செய்யுட்களையே இயற்றி வந்தனர். காரிகை கற்றுக் கவிபாடியவர்களே பெரும்பாலானோர்; பிரபந்த வகைகளை இயற்றுவதே புலமைக்குச் சான்றாகக் கருதப்பட்டது. மிகுந்த பிரயாசைப்பட்டுப் பல புலவர்கள் எத்தனையோ வகையான செய்யுள் நூல்களைச் செய்து வந்தனர். பொதுவான அறக்கருத்துக்களையும், நீதிநெறிகளையும் வாய்பாடாக இவர்கள் செய்யுள் வடிவில் அமைத்துக் கொண்டிருந்தனர்.

இந்நிலையிலேயே ஆங்கிலத் தனிப்பாடல்கள் புதிய ஒரு நோக்கையும் உணர்ச்சியையும் சிலருக்கு ஏற்படுத்தின.

ஆங்கில 'லிரிக்' பாடல்களிற் காணப்பட்ட தன்னுணர்ச்சி, மரபுவழிவந்த தமிழ்க்கவிதைகளில் காணப்படாததொன்றாகும். இவ்விடத்தில் 'லிரிக்' பாடலின் வரைவிலக்கணத்தைக் கவனிப்பது பொருத்தமாகும். சென்ற நூற்றாண்டிலே ஆங்கில 'லிரிக்' பாக்களில் தலைசிறந்தவற்றைத் தொகுத்து (The Golden Treasury) (1861) "பொற்களஞ்சியம்" என்னும் பெயரில் வெளியிட்ட எப்.ரி. போல்கிரேவ் (F. T. Palgrave, 1844-1897) என்பார் அத் தொகை நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையில் பின்வரும் வரைவிலக்கணத்தை கூறினார்.

"தனி ஒரு சிந்தனை, உணர்ச்சி அல்லது சந்தர்ப்பத்தை ஆதாரமாய்க் கொண்டு அமைந்த பாடலையே 'லிரிக்' என்று சிறப்புநோக்கி இங்குக் கருதுகிறேன். இதற்கிணங்க, வேகமும், ஓட்டமும், சுருக்கமும், மனித உணர்ச்சியும் பொருந்தப்பெற்றாலன்றி, கதைப் பாடல்களும், வருணனைப்பாடல்களும், அறநெறிப்பாடல்களும் இத் தொகையில் தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன.

போல்கிரேவ் முதல்வாக்கியத்தில் கூறுவதே முக்கியமானது. தனியொரு உணர்ச்சி அல்லது நிகழ்ச்சி, அல்லது சிந்தனை இவற்றை அடிநாதமாய்க் கொண்டு தன்னளவில் நிறைவுடையதான சிறியபாடலே இசைப்பாடல், அல்லது தனிப்பாடல் அல்லது தன்னுணர்ச்சிப் பாடல் என்று ஆங்கிலத்தில் வழங்கப்பெறும். ஆயினும் இது மிகப் பொதுப்படையான வரைவிலக்கணமே அன்றி முழுமையானது எனக் கூறுவதற்கில்லை.

கவிஞன் சிறிய அளவிலான பாடலில் தனது சொந்த உணர்ச்சியையோ, மனச் சலனத்தையோ, எண்ணப்படிவத்தையோ வாசகனுக்கு எடுத்துரைப்பதும் தன்னுணர்ச்சிப்பாடலின் மற்றோர் அம்சமாகும். அதன் காரணமாகவே 'தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்' என்று 'லிரிக்' விளக்கியுரைக்கப்படுகிறது. இவ்வரைவிலக்கணத்தின் படி பார்க்கும்போதே பழைய தமிழ்த் தனிப்பாடல்களில் பெரும்பாலான தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் அல்ல என்பது தெளிவாகி

றது. சான்றோர் செய்யுட்கள், குறிப்பாக அகத்திணைப்பாக்கள், கூற்றுக்களாக அமைந்திருப்பதால் புலவர்களின் நேரடியான குரல் அல்ல. இவை நாடகமாந்தரின் மொழிபோல் அமைந்தவை. சுட்டிஒருவர் பெயர் கூறுதல் பண்பும் தன்னுணர்ச்சி வெளிப்படத் தடையாக இருந்தது என்று கருதலாம். எவ்வாறாயினும், பழங்காலத்திலிருந்தே தமிழில் தனிப்பாடல்கள் ஏராளமாகத் தோன்றி வந்தபொழுதும் தன்னுணர்ச்சிப் பாட்டு வெகு அருமையாகவே எழுந்தது என்பதில் எவ்வித ஐயமுமில்லை. பக்திப்பாடல்களிற் கூட இறைவன் புகழ்பாடும் துதிப்பாடல்களை நீக்கிவிட்டால், கவிஞனது சொந்த அனுபவத்தை நேரடியாக எடுத்துக் கூறும் பாடல்கள் மிகக்குறைவு என்றே சொல்லவேண்டும். அவற்றுள்ளும் பிரபந்தங்களின் செல்வாக்குக்குறிப்பிடத்தக்கதாயுள்ளது. இன்னுமொன்று இந்தியாவில் நிலவிய பாரமார்த்திகக் கோட்பாடுகளின் விளைவாக, 'தான்' என்ற முனைப்பு வெறுப்புக்குரிய தொன்றாகக் கொள்ளப்பட்டது. இலக்கியத்திலே கவிஞனது ஆளுமை நேரடியாகப் பிரதிபலிக்காமற் போனமைக்கு இக்கோட்பாடும் ஏது எனலாம். பெருநூல்களுக்கு உரையெழுதியவர்களும் தமது கருத்துக்களைத் தம்முன்னோர் கருத்தாகவே கூறியமைந்தனர். இவையாவும் இலக்கியகர்த்தாவின் சொந்த அனுபவமும் எண்ணமும் இலக்கியத்திற் சிறப்பான இடம் பெறத்தடையாயிருந்தன.

தன்னுணர்ச்சிப்பாட்டோ, 'தன்னை' மறைக்கும் போக்கிற்கு முற்றிலும் மாறுபட்டதாகும். "என தாவியார், யான் ஆர்தந்த நீ கொண்டாக்கினையே" என்று நம் மாழ்வார் பாடுகையில் ஆளுமையின் ஒடுக்கத்தை நாம் தெளிவாகக் கண்டு கொள்ளலாம். தனது அனுபவம், எண்ணம், கருத்து சிந்தனை என்பன மதிப்புக்குரியவை, குறிப்பிடத்தக்கன. வெளியிடக் கூடியவை எனக் கவிஞன் நம்பும்போதே தன்னுணர்ச்சிப் பாட்டுத் தோன்றுகிறது.

இருபதாம் நூற்றாண்டிலே பாரதியுடன் இத்தகைய தன்னுணர்ச்சிப்பாட்டு ஆரம்பிக்கிறது எனலாம். அதுமட்டுமன்று எவ்

வாறு மேனாட்டிலே 'லிரிக்' பாவானது இசையிலிருந்து விடுபட்டு கவிதையாக உருப்பெற்றதோ அவ்வாறே பாரதியின் நாவில், சிந்து, கண்ணி முதலிய இசைப்பா வடிவங்கள் உயரிய கருத்துக்களுக்கும் பேருணர்ச்சிகளுக்கும் உகந்த கவிதை வடிவமாக உருமாற்றம் பெற்றன. காவடியாட்டத்தின்போது பாடப்பெற்ற பாக்களையெல்லாம் கருத்துச் செறிவு மிகுந்த கவிதைகளாக்கித் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களுக்கு வழிகாட்டினார் பாரதியார். 'சிந்துக்குத் தந்தை' என்னும் கட்டுரையில் (ஒப்பியல் இலக்கியம், பக். 251-59) 'ஆடலுக்கும் பாடலுக்கும் என்றிருந்த தங்கச் சிந்து முதலியன அரும்பொருள் உணர்த்தும் கவிதையாக' பாரதி பாடலில் உருமாற்றம் பெற்றமையை விரிவாக விளக்கியிருக்கிறேன் பாரதிக்குப்பின் பராதிதாசன், தேசிகவிநாயகம்பிள்ளை, கம்பதாசன், ச. து. சு. யோகியார், சோமு, முருகையன் முதலியோர் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களை இயற்றியுள்ளனர்.

எனினும் 'தன்னுணர்ச்சி' என்னும் விவரணத்தை நாம் சற்று நிதானமாகவே கையாளல் வேண்டும். பெரும்பாலான 'லிரிக்' பாக்கள் கவிஞனது சொந்த-அந்தரங்கமான - தனிப்பட்ட உணர்ச்சியின் வெளிப்பாடாக இருப்பினும், பல தன்னுணர்ச்சிப்பாடல்கள். பொது விஷயங்கள் குறித்துக் கவிஞன் பாடுவனவாயும் உள்ளன. இதுபற்றி கதரின் இங் என்னும் ஆங்கிலத் திறைய்வாளர் கூறுவது மனங்கொளத்தக்கது:

“ 'லிரிக்' பாவின் அதிமூக்கியமான சிறப்பு அம்சம் என்னவென்றால், அது ஒரே அளவு ஆர்வத்துடன், தனிப்பட்ட உணர்ச்சி வெளிப்பாட்டுக்கும், அரசியல் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் போன்ற பொது விஷயங்கள் பற்றிய ஆழ்ந்த ஆராய்வுக்கும் கையாளப்படுவது தான்”

தனிப்பட்ட ஒருவரது சொந்த அனுபவமும் மனுக்குலத்துக்குப் பொதுவான பிரச்சினைகளும் மேலெழுந்தவாரியாகப் பார்க்கும் பொழுது ஒன்றுக்கொன்று எதிர் எதிரானவையாய்த் தோன்றக்கூடும். ஆனால் சொந்த விஷயமாகட்டும், பொது விஷயமாகட்டும், அது கவிஞனது அனுபவ வாயிலாக வெளிப்பட்டுக் கவிதை வடிவம் பெறும்தோது தன்னுணர்ச்சிப்பாட்டு என்ற தகுதியை அடைந்துவிடுகிறது. உதாரணமாக.

“காற்று வெளியிடைக் கண்ணம்மா-
நின் தன்
காதலை யெண்ணிக் களிக்கின்றேன்”
என்று தொடங்கும் காதல்பாட்டும்,

“வெடிபடு மண்டத் திடிபல தாளம்
போட”

என்று தொடங்கும் விசுவரூபதரிசனப் பாட்டும்

“நெஞ்சு பொறுக்கு நிலையே-இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்து
விட்டால்”

என்று தொடங்கும் சமுதாய நோக்குப் பாட்டும் பொருளடிப்படையில் வேறுபாடுடையனவேனும், கவிஞனது உணர்ச்சியிற் கலந்தமையால் ஒன்றிய பாட்டுக்களாக இருக்கின்றன. இவை சிறந்த தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்களாம். ஆயினும் இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிஞர்கள் பாடிய பாடல்கள் அனைத்தும் தன்னுணர்ச்சிப் பாடல்கள் அல்ல. ஆயினும் தன்னுணர்ச்சி என்னும் ரஸ வாதத்தினால் அரசியல் சமுதாய விஷயங்களையும் உணர்ச்சிச் செறிவுள்ள இசைப்பாடல்களாக்கியமையால் பாரதியார் தமிழ்க் கவிதையுலகில் மாபெரும் மாற்றத்தை உண்டாக்கினார் என்பது கவனிக்கத்தக்கது.

ஆங்கிலக் கல்வியின் பயனாக 'லிரிக்' தமிழ்க் கவிதையுலகில் முக்கியமான மாற்றங்கள் ஏற்படக் காரணமாயிருந்தது. எனினும் பாரதியும் அவர் வழிவந்த கவிஞர் சிலரும், அதனைத் தமிழ்மயப்படுத்தி, இசைத்தமிழுக்கும் இயற்றமிழுக்கும் நாடகத்தமிழுக்குமிருந்த வேறுபாட்டைக் குறைத்து, இசைப்பாக்களை இயற்றமிழ் வடிவங்களாக்கித் நவீன தமிழ்க் கவிதைக்கு வீறும் வேகமும் அளித்தனர். அண்மைக் காலத்தில் 'புதுக்கவிதை' என்ற பெயரில் சிலர் மேனாட்டு வசன கவிதைகள் சிலவற்றைத் தமிழில் அறிமுகப்படுத்த முயன்று வருகின்றனர். 'லிரிக்' பாவகையைப் பாரதி எவ்வாறு தமிழ்மயப்படுத்தினான் என்ற சூட்சுமத்தை அறிய மாட்டாத இவர்கள், தாம் அறிமுகப்படுத்த முயலும் 'ஒலிமுறிவுக் கவிதைகள்' வேறன்றக்கூடிய சூழலும் தமிழில் இல்லை என்பதை உணராமையால் கனியிருக்கக் காய் கவர்பவராயிருக்கின்றனர். சிறுகதையும், நாவலும் எவ்வாறு மேனாட்டு இலக்கியத்திலிருந்து தமிழுக்கு வந்து நவீன உரைநடை இலக்கியத்தின் பிரதான பிரிவுகளாக இரண்டாகக் கலந்து விட்டனவோ அது போலவே 'லிரிக்' என்ற தனிப்பாடலும், பாங்கும் தன்னுணர்ச்சியும் பின்னப்பிணைந்த நவகவிதையாக நமது இலக்கியத்தில் நிலைத்துவிட்டது.

With Best Wishes

FROM

**LEVER BROTHERS (CEYLON)
LIMITED**

புறப்படு மகனே...

யோ. யோன்பிள்ளை

அல்லும் பகலும் அயராதுழைத்தே
பல்கலைக் கழகம் பயின்ற என்தோழா!
பாற்கடல் அமுதம் கடைந்த பான்மையாய்
நூற்கடல் குடைந்து நுண்மதி திரட்டி
எதிர் காலத்தின் நுழை வாயகத்துக்
கதிரொளி பரப்பக் கால் கொண்டெழுந்தாய்
இளைஞனே! உந்தன் இதயக் கதவில்
தெளிவுற ஒலிக்கும் தீங்குரல் கேளாய்
புதுமை புரட்சி புதுமறுமலர்ச்சி
நிதமும் உளத்தில் நினைந்தனை அறிவேன்
புரட்சி என்னும் புனித பதத்தில்
மருட்சி கொண்டே மயங்கிடல் மடைமை
துடிக்கும் நெஞ்சைத் துள்ளவிடாது
குதிக்கும் உதிரம் கொதித்தல் தடுத்து
அறத்தின் பாதை அமைதிச் சுவட்டில்
நிறுத்தி நிதான நெறியிற் செல்வாய்
அறிவிற் புரட்சி காண்பதே அறிவு
முறை கடவாது சாந்த மூர்த்தி போல்
அன்பின் வழியில் அமைப்பதே புரட்சி
இன்னா செய்தார்க் கினியன செய்தல்
துன்னிய பகைவர் துன்பம் தீர்த்தல்
நன்றி கொண்டுர்க்கும் நன்மையே புரிதல்
வென்றி கொள் புரட்சி விதியென அறிவாய்
சாந்தமும் பணிவும் சற்குணக் கொடியும்
ஏந்திடு புறப்படு எதற்கும் அஞ்சேல்
எந்தன் குரலொலி ஏற்றனை யானால்
வந்திடும் துயர்கள் வாட்டா துன்னை
புறப்படு மகனே புறப்படு.

குமாரசுவாமி முதலியாரும் கோதாரி நோயும்

கலாநிதி பொ. பூலோகசிங்கம்

வல்வெட்டி குமாரசுவாமி முதலியார் செல்வாக்கு மிக்க குடும்பத்திலே தோன்றியவர். அரசினராற் பெற்ற கௌரவமும் பொருட்செல்வமும் மட்டுமன்றி வித்துவச் சிறப்பும் அக் குடும்பத்தின் செல்வாக்கிற்குக் காரணமாம். குமாரசுவாமி முதலியாரின் தந்தை கதிர்காமபூப முதலியார் வல்வெட்டி சந்திரசேகர மாப்பாண முதலியாரின் புதல்வர்; தாயார் வள்ளியம்மை வல்வெட்டி கப்டன் சந்திரசேகர முதலியாரின் புதல்வி.

கப்டன் சந்திரசேகர முதலியார் வன்னி நாட்டிலே ஒல்லாந்தருக்கு எதிராகத் தோன்றிய கலகங்களை அடக்கிப் பேரெடுத்தவர்;¹ சந்திரசேகரக் குறவஞ்சியின் பாட்டுடைத்தலைவர்.² சந்திரசேகர முதலியாரும் புலமையுடையவராகத் திகழ்ந்தார் என்பதை ஆனோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளையின் மேல்வரும் கூற்று எடுத்துக் காட்டுகின்றது.³

“இவர் அஷ்டாவதானியார் தூர்த்த வியாபாரத்தாற் கடைத்தேறின போது தம் அனுபவப் பிரயாசங்களை விறலிவிடுதாது எனும் பாடலால் உலகர்க்கு உணர்த்தியது போலத் தாமும் அவ்வியாபாரத்தில் அடைந்த பாடுகேடுகள் நஷ்டதுஷ்டங்களை எல்லாம் ஓர் நொண்டிப் பாடலில் விம்பித்தார்.”

வள்ளியம்மையாரின் சகோதரர்களான முத்துக்குமார முதலியாரும் குமாரசுவாமிப் புலவரும் சிறந்த வித்துவான்களாக விளங்கினர். முத்துக்குமார முதலியாராற் பாடப்பெற்ற பாடல்கள் பல உண்டெனக் கேள்விப்பட்ட போதும் தமக்கு அவற்றிலொன்றும் கிட்டியதில்லை என்பர் பாவலர் சரித்திர தீபகத்தின் ஆசிரியர்.⁴ இவரே தமது மருகர் குமாரசாமி முதலியாருக்கு இலக்கியம், இலக்கணம், சங்கீதம் முதலியவற்றைப் பயிற்றுவித்தார். குமாரசுவாமிப் புலவர்,

“புரந்தரனாடகம் எனப் பெயரிய ஓர் நாடகத்தையும் அறுபத்துநான்கு அடி கொண்ட ஓர் சிந்துடன் பல பதங்களையும் பாடினார்”

என்பர் ஆனோல்ட் சதாசிவம்பிள்ளை.⁵

1. James H. Martyn: The Life and Times of C. W. Katiravelpillai, A. C. M. Press, Jaffna (1904) P. 6.
2. அ. சதாசிவம்பிள்ளை: பாவலர் சரித்திர தீபகம் (1886), பக். 126; சந்திரசேகரக்குறவஞ்சியின் ஆசிரியர் தென்னிந்தியாவைச் சேர்ந்த புலவரொருவர் என்பதொழிய வேறு செய்திகள் அறியுமறில்லை. இக்குறவஞ்சிக்குரிய பாடலொன்று ‘குமாரசாமி முதலியார் கவித்திரட்டு’ என்னும் நூலில் இடம் பெறுகின்றது. அப்பாடல் சந்திரசேகர முதலியாரின் ‘குலவளம்’ கூறுகின்றது.
3. பாவலர் சரித்திர தீபகம், பக். 126
4. பக். 242.
5. பாவலர் சரித்திர தீபகம், 110

“குலவித்தை கல்லாமற் பாதி” என்பதற்கிணங்கக் குமாரசுவாமி முதலியார் இளமையிலேயே புலமை மிக்கவராகத் திகழ்ந்தார் என்பர். குமாரசுவாமி முதலியார் கம்பராமாயணத்திற்குப் பொருள் கூறுவதில் மிக்க வல்லபமுடையவரென்று எவர்களாலும் மதிக்கப்பட்டவர் என்பது,

“அவ்விராமாயணச் செய்யுளொன்றில் ‘மசரதம்’ என்ற தொடர்க்குப் பொருடெரியாது முட்டுற்ற அக்காலத்து ஏனைப் புலவர்க்கெல்லாம் விதியிலா விகாரங்களுளொன்றாகிய எழுத்து நிலைமாறுதலின்படி தசரத்தை நிலைமாற்றி ‘மதசர’ மென்று வைத்துப் பொருள் கூறிப் பலராலும் புகழப்பட்டார்”

என்னும் கூற்றும் புலனாகும்.⁶ குமாரசுவாமி முதலியார் தமது கவிட்ட புதல்வர் வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை (1829—1904) நடாத்திய வித்தியாதர்ப்பணம் என்னும் மாசிகையிலே கல்வி விருத்தியை வற்புறுத்திச் செய்யுளடையாகப் பல பாடல்களை இயற்றினவர்.⁷ ‘உடுப்பிட்டி திரு. வல்லை குமாரசுவாமியார் பள்ளிக்கூடம்’ என்ற பெயரிலே தமது ஊரிலே குமாரசுவாமி முதலியார் பள்ளிக்கூடம் ஒன்றினை நிறுவிச் சில வருடங்கள் நடத்தி வந்தவர்.⁸

கலைமகளும் திருமகளும் உறவாடிய குடும்பத்திலே தோன்றி, மாணுக்கர் பலருக்கு ஆசிரியராகத் திகழ்ந்த குமாரசுவாமி முதலியார் தம் காலத்திலே பிரபல் யமுற்றிருந்த ஈழத்துத் தமிழறிஞருடன் நெருங்கிய தொடர்புடையவராய் விளங்கினார். இருபாஸ் சேனாதிராய முதலியார் (—1840), நல்லூர் சரவணமுத்துப் புலவர் (—1845) முதலிய தமிழறிஞரோடு மட்டுமன்றி கிறித்துவ சமய போதகரோடும் குமாரசுவாமி முதலியார் நெருங்கிய தொடர்புடையவராய் வாழ்ந்தார். சைவக் குடும்பத்திலே பிறந்து வாழ்ந்த குமாரசுவாமி முதலியார் கிறித்தவ சமயக் கோட்பாடுகளை அனுதாபத்தோடு நோக்கியவர். இவர் கிறித்துநாதர் மீது பாடிய ஐந்து கீர்த்தனங்கள் ‘குமாரசாமி முதலியார் கவித்திரட்டு’ என்னும்

தொகுப்பில் இடம்பெறுகின்றன. குமாரசுவாமி முதலியாரின் சமயக் கொள்கையைப் பற்றிப் பாவலர் சரித்திரதீபகத்தின் ஆசிரியர் மேல்வருமாறு கூறுவர்.⁹

“இவர் பிறப்பாற் சைவராயினுங் கொள்கையில் அவ்வாறிருந்தவரல்லர். கடவுள் ஒருவர் என்னுங் கொள்கை பூண்ட இவர் கிறிஸ்து சமயத்தைத் தழுவாதிருந்தும் அதனை வெறுத்தவருமல்லர். கிறிஸ்து வேதோபதேசங்களை மெச்சி அமெரிக்க மிஷனரிமார் பேரில் அபிமானமுற்றாராய் அவர்க்குப் பலவாறுகச் சகாயித்து வந்தவர்”

வல்வெட்டியிலுள்ள ஊரிக்காடு என்ற ஞைக்கப்படும் பிரிவினாள்ள தமது நிலத்தை அமெரிக்க மிஷனரிமாருக்கு வழங்கியவர் குமாரசுவாமி முதலியார்.¹⁰

பழமரம் தேரும் பறவை போலப் புரவலரைத் தேடியுந் வயிற்றுப் பசியை நீக்க வேண்டிய நிலையில் அவருடைய வாழ்க்கை அமைந்திருக்கவில்லை. உடுப்பிட்டி அருளம்பல முதலியாரைப் பாட்டுடைத்தலைவராகக் கொண்டு அருளம்பலக் கோவையை¹¹ அவர் பாடுவதற்குப் பரிசில் பெறுதல் நோக்கமல்ல; நட்பே காரணமாகும். அருளம்பலக் கோவை தோன்றிய

6. உடுப்பிட்டி சி. ஆறுமுகப்பிள்ளை (தொகுப்பு); குமாரசாமி முதலியார் கவித்திரட்டு, வல்லை; பாரதிநிலைய முத்திராட்சரசாலை, 1887, முகவுரை.

7. Literary Mirror அல்லது வித்தியாதர்ப்பணம் என்னும் மாசிகை 1853 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 6ஆம் தேதி முதல் ஏறக்குறைய இரு வருடங்கள் ஆங்கிலம், தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளிலும் எழுதப்பட்ட விடயங்களைத் தாங்கி வந்தது. (The Life and Times of C. W. Katiravelpillai, p. 40)

8. மு. இராமலிங்கம்: நாவலருக்கு முந்திய கல்வி முயற்சிகள்-2, ஈழநாடு, 29-10-71

9. பக். 111

10. The Life and Times of C. W. Katiravelpillai, P. 8

11. குமாரசாமி முதலியார் கவித்திரட்டிலே அருளம்பலக் கோவைக்குரிய நான்கு கட்டளைக் கவித்துறைப் பாக்கள் இடம் பெறுகின்றன.

மைக்கான காரணத்தைக் 'குமாரசுவாமி முதலியார் கவித்திரட்டு' எனும் தொகுப்பின் பதிப்பாசிரியர் மேல்வருமாறு கூறுவர்:

“இவ்வாசிரியரும் அருளம்பல முதலியாரும் தஞ்சைவாணன் கோவை வாசித்துப் பொழுதுபோக்கியிருந்த ஒரு நாள் அருளம்பல முதலியார் ‘இந்நூலை யொப்ப இக்காலத்தார்க்குஞ் செய்ய வியலுமா’ என்ன, இயலுமென்பதை அடுத்த நாளில் அருளம்பல முதலியாரையே கவிநாயகனாகக் கொண்டு ஒரு கோவை செய்ய ஆரம்பித்து நூறு செய்யுட்களைச் செய்து காட்டினார்”

எனவே தம் காலத்திலே கோதாரி நோய் வேகமாகப் பரவுவதற்குக் காரணமாயிருந்த பஞ்சத்தினாலே குமாரசுவாமி முதலியார் பாதிக்கப்பட்டிருக்கமாட்டார். ஆதலால், அவர் பஞ்சத்தைப் பற்றியோ அதன் ஆட்சியினால் வேகமாகப் பரவிய கோதாரி நோயைப் பற்றியோ பாடியிருப்பார் என்று எதிர்பார்ப்பது கடினமாகும். ஆயினும் மனிதாபிமான உணர்ச்சியும் சமுதாய உணர்வும் அவரைத் தம் காலத்திலே தமது ஊரிலும் அயலூர்களிலும் பரவிய கோதாரி நோயைப் பற்றிப் பாடத் தூண்டின. பத்து வருடங்களுக்கு பின்னர், தாது வருடத்திலே, தமிழ் நாட்டைக் குலுக்கிய பஞ்சத்தைப் பற்றி முன் சீபு ச. வேதநாயகம்பிள்ளை (1826—1889) சில பாடல்களைப் பாடியுள்ளார் என்பது ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.¹²

யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் அதனையொட்டியுள்ள தீவுகளிலும் பூநகரிப் பகுதியிலும் 1866-ம் ஆண்டிற்கு முன்பும் கோதாரி நோய் பலமுறை தலைதூக்கியிருக்கின்றது. 1867-ம் ஆண்டிற் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கோதாரி நோய் விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையிலே மேல்வரும் ஆண்டுகளிலே முற்றுகின்ற பகுதிகளிலே கோதாரி நோயினால் இறந்தவரின் எண்ணிக்கை தரப்பட்டுள்ளது¹³:

1845—2742
1850—2311

1846—7863
1851—5515

1852—2601
1854—5793
1857—17
1862—745
1865—127

1853—2307
1855—6982
1859—14
1864—828

ஆயினும் 1866-ம் ஆண்டிலே பரவிய கோதாரி நோய் பற்றத்துச் சென்ற உயிர்களின் எண்ணிக்கை முன்னைய ஆண்டுகளிலும் பார்த்துப் பெருந்தொகையாகக் காணப்படுகின்றது.

அட்சய வருடத்திலே (1866—1867) யாழ்ப்பாணக்குடா நாட்டினதும் அதனைச் சூழவிருக்கும் பகுதிகளினதும் நிலைமையை Jaffna Free Man (26-7-1866) என்னும் பத்திரிகையிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட மேல்வரும் பகுதி ஓரளவுக்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

“Never within our own experience or that of the ‘oldest inhabitant’ have the prices of the necessities of life been known to have ruled so high as at present; and from all appearances around and the continued drought which prevails, we are apprehensive of the approach of a famine or something very much akin to it..... sometime ago we had occasion to observe how the effects of the drought were felt in the scarcity and the high price of all the produce of the place. Even the Palmyrah which afforded the means of subsis-

12. தொ. மு. சிதம்பரருநாதன்: சமுதாய இலக்கியம் (1964), பக். 180-184; தாது வருடப் பஞ்சத்தின் நிகழ்ச்சிகளைக் கூறும் தச்சல்லூர் அழகிய சொக்கநாதபிள்ளை பாடிய ‘காந்திமதியம்மை பேரில் கவித்துறை அந்தாதி’ பன்னிரண்டு வருடங்களின் பின்பு இயற்றப்பட்டதாகலாம் (மேற்படி நூல், பக். 187); பிரமணூர் வில்லியப்பிள்ளை தாது வருடப் பஞ்சத்தின் நிகழ்ச்சிகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இயற்றிய பஞ்சலட்சணத் திருமுகவிலாசம் 1900ம் ஆண்டு அரங்கேற்றப்பட்டது. (மேற்படி நூல், பக். 216)

13. Cholera Commission, Sessional Paper No: 2 in Papers Laid Before the Legislative Council of ceylon, 1967, Part I; Printed in 1868

tence to the poor for a good part of the year is now beyond their reach. Competition and scanty produce have combined to raise the price to such a high pitch that only the better class of people can afford to buy it. In parts of the country where dry grain and pulse were always within the means of the poor people, the high prices demanded at present seem to reduce them to the very brink of absolute starvation. In the islands and in other remote country villages, the people are driven to the necessity of subsisting upon the coarsest food. In the town of Jaffna the rice and paddy bankshalls are kept closely shut or are opened only to sell the 'Staff of Life' at fabulous prices. The bankshalls are daily besieged by applicants for rice and paddy who are spurned away; and placards threatening violence and plunder to the person and property of the sellers were posted up.....'

யாழ்ப்பாணத்து மக்கள் பண்படுத்தி விளைச்சல் கண்டுவரும் பூமி, வானம் பார்த்த பூமியாகும். விசம்பின் துளியை 'அமிழ்தம்' எனக் கருதும் நிலையிலுள்ள யாழ்ப்பாணத்து விவசாயிகளுக்கு, அது கிடைக்கப் பெருவிட்டால் பெருமின்னல்கள் விளைந்தன. அட்சய வருடத்திலும் அவர்களை வறக் கடம் பயமுறுத்தியது. பற்றாக்குறையினாலே தானியங்களின் விலை விஷவேகத்தில் ஏற்றிற்று. கள்ளச்சந்தைக்காரரும் கொள்ளை லாபக்காரரும் வேட்டையாடக் களத்திலே புறப்பட்டனர். அவர்களுடைய செயலை எதிர்த்துச் சிலர் வன்செயல் புரிவோமென்று கூறும் அட்டைகளைக் கூட ஒட்டித்திரிந்தார்கள் என்று அறியமுடிகின்றது. சாமை, குரக்கன் முதலிய தானியங்கள் மட்டுமன்றி பனங்காய் கூட ஏழை மக்கள் பெறுதற்கரிய பொருளாக விளங்கியது. வானம் பொய்த்து, வறக் கடம் ஊர்ந்து, பஞ்சம் ஏற்பட்ட பூமியிலே கோதாரியும் வந்து சேர்ந்தது.

1867-ம் ஆண்டு சமர்ப்பிக்கப்பட்ட கோதாரி நோய் விசாரணைக் குழுவின்

அறிக்கையிலே 1866-ம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளிலும் நோய் பரவியமைக்கான காரணங்கள் சில தரப்பட்டுள்ளன. தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று ஊர்காவற்றுறைக்குத் திரும்பிய வியாபாரியொருவர் கோதாரி நோயினால் 1866-ம் ஆண்டு 'பெப்ருவரி' மாதம் இறந்ததையடுத்துத் தீவுப்பற்றிலே கோதாரி நோய் வேகமாகப் பரவியது என்றும் கதிர்காமம் சென்று மீண்ட யாத்திரிகர் சிலர் அந்நோயுடன் குடாநாட்டிற்குள் வந்தமையாற் குடாநாட்டின் பல்வேறு இடங்களிலும் கோதாரி பரவியது என்றும் குழுவினர் தெரிவித்துள்ளனர். கோதாரி நோய் 1866-ம் ஆண்டிலே யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலே பரவுவதற்கு வெளியூர்களிலிருந்து வந்தவர்களைக் காரணமாகக் கூறும் விசாரணைக் குழுவினர், அந்நோயை எதிர்க்கும் ஆற்றல் உடையவர்களாக மக்கள் இருந்தார்களா என்பதைச் சிறிது ஆழமாக ஆராய்ந்திருந்தால் பல உண்மைகளைக் கூறியிருக்க முடியும். ஆங்கில அரசின் வளத்தைப் பெருக்கும் நோக்கத்துடன் ஈழத்தின் மத்திய பகுதியிலே ஆரம்பிக்கப்பட்ட தோட்டங்களிலே வேலை செய்யும் பொருட்டு இந்தியாவிலிருந்து கொண்டு வரப்பட்ட தொழிலாளர் வன்னிநாட்டை ஊடறுத்துச் செல்லத் தொடங்கிய காலம் முதலாகக் கோதாரி போன்ற நோய்கள் ஈழத்தின் வடபகுதியிலே சகஜமாகத் தொடங்கின என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. ஆயினும், அந்நியராட்சியிலே ஆதரவு குறைந்த நிலையிலே வாழ்ந்த மக்கள் பஞ்சத்தினால் வாடி வதங்கிய காலங்களிலே கோதாரி போன்ற நோய்கள் அசுரவேகத்திலே பரவின என்பதை நாம் மனங்கொளல் வேண்டும். 1866-ம் ஆண்டிலும் முற்கூறிய நிலைமை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டிலும் அதனைச் சூழ்ந்துள்ள பகுதிகளிலும் காணப்பட்டது. எனவே கோதாரி நோய் தடுப்பாரின்றி வேகமாகப் பரவியது.

கோதாரி நோய் விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கை மூலம் இப்பகுதிகளிலே:-

1866 நவம்பர்	1304 பேரும்
1866 திசம்பரில்	2271 ..

1867 ஜனவரியில்	3287	..
1867 பெப்ரவரியில்	1767	..
1867 மார்ச்சில்	775	..

இறந்ததாக அறிய முடிகின்றது. அட்சய வருடத்தின் பிற்பகுதியிலே வேகமாகப் பரவிய கோதாரி நோய் பிரபவ வருடத்திலும் காணப்பட்டது; ஆனால், அதன் வேகம் குறைந்துவிட்டது. கோதாரி நோய் விசாரணைக் குழுவின் அறிக்கையின்படி, 1867-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 31-ம் தேதி வரை இப்பகுதிகளிலே இறந்தவர் எண்ணிக்கை 10,210 என்பதை அறியமுடிகின்றது.

கோதாரி நோயின் வேகத்தைக் கண்ட தேசாதிபதி ஹெர்பின்சன் பிரபு (Sir Hercules G. R. Robinson) 1867-ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 3-ம் தேதி விசாரணைக் குழு ஒன்றினை நியமிக்கும்படி ஆணையிட்டார். ஐவரைக் கொண்ட அந்தக் குழுவிலே யாழ்ப்பாண அரசாங்க அதிபர் டயிக் அவர்களும் (P. A. Dyke) பிரதம சிவில் வைத்திய அதிகாரி சார்ஸ்லி (W. P. Charsley) அவர்களும் இடம்பெற்றனர். இக்குழுவின் அறிக்கை ஏப்ரல் மாதம் 20-ம் தேதி தேசாதிபதிக்குச் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது; தேசாதிபதி அதனை ஒக்டோபர் மாதம் 2-ம் தேதி சட்டநிருபண சபைக்குச் சமர்ப்பித்தார்.

ஈழத்தின் வடபகுதியிலே வாழ்ந்த மக்களின் உயிர்களைக் கொள்ளைகொண்ட கோதாரி நோய் அந்நிய அரசாங்கத்தைக் கலங்க வைத்து, அரச விசாரணைக் குழு வொன்றினையும் நியமனம் செய்வதற்கு ஏதுவாய்மைந்தது; அத்தோடு சமுதாய உணர்ச்சி பொருந்திய தமிழறிஞரையும் சிந்திக்க வைத்தது. அட்சய வருடத்திலே யாழ்ப்பாணப் பகுதியிலே பரவிய கோதாரி நோயைப் பற்றி, அக் காலத்திலே வாழ்ந்த குமாரசுவாமி முதலியார் பாடிய பாடல்களில் ஏழு பாடல்கள் 'குமாரசுவாமி முதலியார் கவித்திரட்டு' என்னும் தொகுப்பிலே இடம் பெறுகின்றன.¹⁴

இவற்றிலே ஆறுபாடல்கள் குமாரசுவாமி முதலியாரின் இறை நம்பிக்கை

யைப் புலப்படுத்துவன. இறையருளாலன்றிக் கோதாரி நோய் திராது என்ற நம்பிக்கையுடையவராகக் குமாரசுவாமி முதலியார் காணப்படுகிறார். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிற் கோதாரி நோய்க்குக் காரணம் இறைவனின் கோபம் என்று கூடக் கருதினார்; அக்கோபமும் மக்கள் செய்த கொடும் பாவத்தினால் ஏற்பட்டது என்றும் எண்ணினார். எனவேதான் இறைவன் மீது 'குளிர்ச்சி'ப்பாடல்களைப் பாடிய தோடமையாது மக்களையும் இறைபத்தியுடன் மனமாரப் பூசிக்கும்படி அறிவுறுத்தினார். குமாரசுவாமி முதலியார் வல்லை திருவில் சுப்பிரமணியர் பதிகம், வல்லை பெரியம்பன் கற்பகப் பிள்ளையார் பதிகமும் ஊஞ்சலும், கோப்பாய் பலானை சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல், பொலிகண்டி கந்தவன நாதர் ஊஞ்சல், மூளாய் சித்திவிநாயகர் ஊஞ்சல், நல்லைக் கலித்துறை முதலிய பிரபந்தங்களைப் பாடியவர்¹⁵. எனவே அவர் சிந்தனை தேவனின் நற்கருணையை நாடி நிற்கும் நெறியிலேயே சென்றமை வியப்பில்லை. அந்த நெறி வழியிலே செல்வதே அநுகூலமானதென்று அவர் கருதினார்; அதனாற் கோதாரி நோய் வேகமாகப் பரவியதற்கான காரணங்களையோ அதனை அடக்கத் தேவைப்பட்ட வழிதுறைகளையோ அவர் உணரவில்லை.

ஆயினும், குமாரசுவாமி முதலியார் கோதாரி நோய் பற்றிப் பாடிய பாடல்களிலொன்று சிறப்பாகக் குறிப்பிடத் தக்கது. அப்பாடல் மேல்வருமாறு:

14. குமாரசுவாமி முதலியார் "தனிப்பாடல்களன்றி நோய்க்கிரங்கல் முதலிய சில நூல்களும் செய்தனர்" என்பர் அ. சதாசிவம்பிள்ளை (பாவலர் சரித்திர தீபகம், பக். 111.)

15. ".....குமாரசுவாமி முதலியார் இயற்றிய இந்திர குமரன் நாடகம் அச்சுவேலியாரால் நடிக்ப்பெற்றுப் பிரதியில்லாது அழிந்துபோயிருந்த போது.....வாய்ப்பாடமாயிருந்தோரிடம் கேட்டெழுதி மிகுதியையும் தாமாக இயற்றி அச்சிட்டு உபகரித்தார்" அச்சுவேலி ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளை (ஸ்ரீ ச. தம்பிமுத்துப்பிள்ளையின் சரித்திர சூசனம், வயாவிளான்: ஜயசித் சாரதா பிடிந்திரசாலை, 1932, பக். 55-56)

பல்லவி

இந்தமருந்தை வெல்லுநல்லமருந்
தெங்கேதா னுண்டுசொல்லும்

அநுபல்லவி

இந்த மருந்துதெய் வீகம ருந்துரு வில்லா
மருந்துபேர் சொல்லா மருந்து
தந்தவரினாரென் றில்லா மருந்து
தாம்பிர வைப்புக்கற் புல்லா மருந்து
(இந்த)

சரணங்கள்

ஐம்புல வேடர் பகைப்பிணி போக்கு
மாறலை கள்வர்க்குஞ் சாமலுங் காக்கும்
நம்பியுட் கொண்டவர்க் குட்பிணி தீர்க்கும்
நாட்பட்ட ரோகமு நாசம தாக்குங்
கொம்பனை யார்குலக் குத்தையு நீக்குங்
சூய்யக்குழிவிழுந்தாலுந் தூக்கு
மம்பிரண் டுந்திரும் பாமெனத் தாக்கு
மைங்கணை யும்வெந் தழிந்திடத் தீக்கும்
(இந்த)

செல்வப் பிணிக்குருட் டாட்டமும் வீறுஞ்
செல்வத் திருக்குக நேறலு மாறுங்
கல்விச் செருக்கி லுறும்பிணி பாறுங்
கற்றறி மோழைகடேறறி லுறும்
வல்லமை யிற்செய்த தீமையுந் தாறு மாறு
நடக்குங் கருவமு நீறு
மெல்ல வருந்தொழச் சன்னத மேறு
மிடக்க ரிடக்கு முடக்கையும் கோறும்
(இந்த)

மன்னர் செங்கோலை வளைத்துத் திருக்கும்
வஞ்சர் குணங்குடி போக நெருக்கு
மன்னர்க்கு மன்னர்க்கென் றுரைச் சுருக்கு
மாயப் பசாசர் மந்ததை யுருக்குந்
தன்னை யறியாப் பருவத்த ருக்குந்
தலைவனைத் தேடு முணர்வு பெருக்குந்
தின்ன முன் னங்கைப்பும் போலவி ருக்குந்
தின்னத்தின் னத்தித்திப் பாக விருக்கும்
(இந்த)

குத்தகை கொண்டு குடிக ளொடுக்குங்
குறும்பர் குறும்புப் பிணியைக் கெடுக்குஞ்
சத்தப் படாமற் பிறிரிற் றெடுக்குஞ்
சண்டாள நீசர் தமக்கு மடுக்கு
மெத்திப் பிறர்பொரு டட்டியெடுக்கு
மீநப்ப சாசக் குணர்வு கொடுக்கும்
பித்தர்க ளேபச வுக்குந் டுக்குப் பிடிக்கப்
புலிக்கிடும் பித்துந் தடுக்கும் (இந்த)

ஈழையு மோட்டு மிருமலு மோட்டு மேறிய
பித்தமும் வாதமு மோட்டுஞ்
சீழ்வடி ரோகம் பகந்தர மோட்டுஞ்
செப்புங் கிரந்தியு முப்புறத் தோட்டு
மாழையொண் கண்ணியர் தந்தரை
யாப்பு மாற்றற் கருங்கண்ட மாலையிற்
கோம்பு
மீழத் துளகொள்ளை நோய்வினையாட்டு
மெத்தேசத் தெந்நோயும் வாட்டியே
நீட்டும் (இந்த)

இப்பாடலிலே ஏனைய கோதாரி நோய்
பற்றிய பாடல்களிலே காணப்பட்ட
'ஓப்பாரி' இல்லாமலிருத்தல் குறிப்பிடத்
தக்கது. கோதாரி நோயின் 'மகத்துவ'த்
தைக் கூறுமுகமாக ஆசிரியர் சமூகத்தின்
ஊழல்கள் சிலவற்றைக் குறிப்பாகக் கண்
டித்திருக்கிறார். அவர் கண்டனம் செய்வ
தற்குப் பின்பற்றிய பாணி கவனிக்கற்
பாலது. துன்பமயமான சூழ்நிலையிலே
சமத்காரமான முறையிலே குமாரசுவாமி
முதலியார் நையாண்டி செய்ய முயன்றி
ருக்கிறார். ஆயினும் பாடலிற் காணப்படும்
'பட்டியல்' பண்பு அங்கதத்தின் சிறப்பைக்
குறைத்துவிடுகின்றது என்பதை மறுப்பதற்
கில்லை.

அட்சய வருடத்திலே ஏற்பட்ட
கோதாரி நோய் பற்றிப் பாடிய குமார
சுவாமி முதலியார் பவ ஸ்ரீ மாக்ஷி மீ
(1874) மறைந்துவிட்டார். அவர் மறைவு
தாது வருடத்திற்குப் பின்பு நிகழ்ந்திருப்
பின் தாது வருடத்திலேற்பட்ட பெரும்
பஞ்சம் பற்றிய தமிழ் இலக்கியச் சான்று
கள் அதிகரித்திருக்கலாம்.

With Best
Compliments of
Distributors of | *Ford Luggage*

Perera Steel Trunk Trading Co.,

130, Central Road,
Colombo-12.

T'phone: 35528

T'grams: PERE STEEL

Entrust Your Prescription

to

◀ S I T T A M S ▶

CHEMISTS

259/1, GALLE ROAD, BAMBALAPITIYA, COLOMBO-4.

Phone: 84058

கட்டழகுப் பெட்டகமே!

ம. சந்திரகுமார்

கள்ளப் பார்வை கனிமொழிப் பாவை
வெள்ளைப் பேச்சை விழியென எண்ணி
உள்ள மலரை உன்னிடம் தந்தேன்
எள்ளி நகைக்க இடத்தை அளித்தாய்
பள்ளி கொள்ளும் பருவம் கண்டு
துள்ளி ஓடித் துடிக்கும் இதயம்
புள்ளி மாணைப் பிடிக்கும் புலிபோல்
கள்ளி உனையே அடையத் துடிக்கும்

கண்ணைக் கவரும் கன்னி உனையே
எண்ணச் சிறையில் இருக்க வைத்து
வண்ண ஓவியம் வரைந்தே நானும்
பண்ணும் இசைத்து பட்டாய்க் காப்பேன்
மண்ணைத் தேடி மாடாய் உழைக்கும்
பெண்மை நிறைந்த பேடிகள் போன்று
உண்மை தவறி ஊரை ஏய்க்கும்
பண்பு அற்ற பாவி அல்லன்

பஞ்சு போன்ற பட்டுடல் தனையே
மஞ்சம் தனிலே மார்புடன் அணைத்து
கொஞ்சி குலவி கோதை உந்தன்
நெஞ்சம் குளிர நினைவுகள் இனிக்க
வஞ்சி நீளன் வாழ்வு தனிலே
தஞ்சம் புகவே தவிப்புடன் நானே
கஞ்சி இன்றி களிப்பும் இன்றி
பஞ்சாய் பூவாய் பாடு பட்டேன்

தேனே நீயொர் தென்றல் காற்று
மாணைப் பழிக்கும் மயக்கு விழியால்
ஆன தனையும் அடக்கி வைப்பாய்
தானே கொண்டு தாக்க வந்தால்
மீனே மிஞ்சும் வேலனை விழியால்
பூனே போலே பயந்து செல்ல
தேனீ போலே திட்டி விடுவாய்
மேனி மின்னும் மெல்லிடை யாளே

கரும்பு போன்ற கற்கண்டு உனையே
அரும்பு மீசை அழகன் நானே
விரும்பி வந்து வீரத்து உடனே
பரிசும் போட்டு பாகம் கேட்டேன்
சிரித்து என்னை சிக்கலில் மாட்டிய
பருத்த கொங்கைப் பாவை நீயும்
வருத்தி என்னை வாட்டி ஈற்றில்
திரித்து மணத்தில் சேர்த்து விட்டாயே

இருபதாம் நூற்றாண்டு ஈழத்தமிழ்க் கவிதை வளர்ச்சி

இருபதாம் நூற்றாண்டின்—குறிப்பாக முதல் மூன்று தசாப்தத்திற்குமுரிய செய்யுள் இலக்கியம், சென்ற நூற்றாண்டுச் செய்யுள் இலக்கிய வளர்ச்சியோடும் போக்குகளோடும் தவிர்க்க வியலாதவாறு தொடர்புபட்டுள்ளது. முதலில், இத்தொடர்பினைச் சிறிதளவு சுட்டிக்காட்டுவது பொருத்தமானதாகும்.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் ஆங்கிலேயர் ஆளுகையின் போது மதம்பரப்பும் அவர்தம் தீவிர முயற்சிகள், ஈழத்தில் சமயத்துறையில் பரந்துபட்ட ரீதியில் விழிப்புணர்ச்சியேற்பட வழிவகுத்தன. சிறப்பாக நாவலர் காலத்திலேற்பட்ட இத்தகைய நிலைமையின் ஒரு வெளிப்பாடாகச் சமயஞ்சார்ந்த இலக்கியங்கள்—பிரபந்தங்கள், பதிகம்—பெருவரவினவாக எழுந்தன; சமயத்தோடியைந்த வடமொழிப் பெயர்பு நூல்களும், தழுவல் நூல்களும், நீதிநூல்களும் தோன்றின. இத்தகைய இலக்கிய முயற்சிகள் இருபதாம் நூற்றாண்டிலும் தொடர்ந்தன எனலாம்.

கன்னகம் குமாரசுவாமிப் புலவர் (1855—1922) ஆக்கங்கள் மேற்கூறிய இயல்புகளைப் புலப்படுத்துகின்றன. மாவைப்

பதிகம், சாணக்கிய நீதிவெண்பா. இராமோதந்தம் மேக தூதக் காரிகை, ஏகவிருத்த பாரதாதி, சிவத்தோத்திரத்திரட்டு முதலியன அவரால் இயற்றப்பட்டனவே. 19-ன் பிற்பகுதியிலும், 20-ன் முற்பகுதியிலும் வாழ்ந்த புலவர் அவர்கள் ஒருவிதத்தில் இணைப்புப் பாலமாக விளங்குகிறார் எனலாம். இவரது பரம்பரையினராக வெவ்வேறு விதங்களில், க. மயில்வாகனப் புலவர், நெ. வை. செல்வையா, சோ. நடராசன், கணேசையர். பெரியதம்பிப்பிள்ளை முதலியோர் காணப்படுகின்றனர்.

இக்காலப்பகுதியில் சமய இலக்கியம் படைத்த சில முஸ்லீம் புலவர்கள் பற்றியும் விதந்துரைக்க வேண்டியதொன்றுண்டு. குமாரசுவாமிப் புலவர் முதலானோர் விருத்தம், கட்டளைக்கவி, வெண்பா முதலிய செய்யுள் வடிவங்களைக் கையாண்டனர். மயில்வாகனப் புலவர், சித்திரக்கவிகள் பலவற்றை இயற்றினார். ஆயின் ஆசகவி வேலுப்பிள்ளை போன்ற ஒரு சிலர் காவடிச் சிந்து முதலியவற்றைச் சில சமயங்களில் கையாண்டாலும், பொதுவாக முஸ்லீம் புலவர்கள்—அருள்வாக்கி அப்துல் காதினுப் புலவர், அப்துல் றகுமான் முதலியோர்—எளிமைமிக்க பாடல்களைச் சமைத்ததோடு திருப்புகழ், கும்மி வடிவங்களையும் பெருமளவு பயன்படுத்தியுள்ளனர். முன்னவரின் சந்தத் திருப்புகழும், பின்னவரின் ஞான அகேதாக்கும்மியும் விதந்துரைக்கத்தக்கன.

செய்யுள் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில், பிறிதொரு வரலாற்று ரீதியான தொடர்பையும் எடுத்துக் காட்டுவது அவசியமாகும். சென்ற நூற்றாண்டின் பிற்பகுதி தொடக்கம் பழந்தமிழ் இலக்கிய நூல்கள் பதிப்பிக்கப் பெற்றன. 'இவ்வழி, எட்டுத்தொகை. பத்துப்பாட்டு, தொல்காப்பியம் முதலிய பண்டைத் தமிழ்ச் செல்வங்களைக் கண்டறிந்தவர்கள் அவை இடைக்காலப் புராண இதிகாச. இலக்கிய மரபினின்றும் வேறுபட்டிருப்பதைக் கவ

செ. யோகராச

னித்தது மட்டுமன்றி அவற்றிலே பல சிறப் பியல்புகள் இருப்பதையும் உணர்ந்து பிரக்ஞை பூர்வமாக அவற்றைப் பின்பற்றி இலக்கியம் சமைக்க முற்பட்டனர். ஆங்கிலத்திலே classic என்னும் உயர்தனிச்செய்யுள் நிலையில் கற்றோர் படைப்புக்கள் வைத்து மதிக்கப்படலாயின. சிலம்பு, மேகலை முதலியனவும் புதியவொரு மதிப்பும் வாழ்வும் பெற்றன. இப்பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் காணப்படும் யாப்பமைதியையும் செய்யுள் வடிவங்களையும் பொருளையும் அடியொற்றிச் சிலர் இக்காலப்பகுதியில் செய்யுள் செய்தனர். இத்தகையோருள் ஒருவராக நவந்த கிருஷ்ண பாரதியார் விளங்குகின்றார். இவரது உலகியல் விளக்கம், செழுங்கதிர்ச் செல்வம் முதலியன முற்காலத் தமிழ்ச் செய்யுளை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு அமைந்தன. விபுலாநந்த அடிகளார், பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை, முதுதமிழ்ப்புலவர், மு. நல்லதம்பி என்போரும் இப்பிரிவில் சேர்க்கப்பட வேண்டியவர்கள். ஆயினும் இவர்களுள் பலர் முற்காலத்தமிழ்ச் செய்யுள்வடிவங்களைப் பின்பற்றினராயினும் புதிய பொருள்களையே பாடினர். விபுலாநந்த அடிகளின் மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள்—செகப்பிரியர், தெனிகன், மில்ரன் பாடல்கள்—சிலவற்றை மாதிரிக்குச் சுட்டலாம். இத்தன்மை வியப்புக்குரியதன்று; தமிழகத்தில் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை, பரிதிமாற் கலைஞர் முதலியோரும் இவ்வழிச் சென்றவரே. பழந்தமிழ்ச் செய்யுள்களைப் பயபக்தியுடன் அணுகுவது இவர்தம் இயல்பாகவிருந்தது எனலாம்.

மேலே குறித்து, பண்டைத்தமிழ்ச் செல்வங்களின் பெருமை பற்றிய பெருமிக அருட்டுணர்வும் சில செய்யுள் இலக்கிய நூல்கள் தோன்ற ஏதுவாக இருந்தன. வண்ணை நெ. வை. செல்லையா அவர்கள் இயற்றிய பழமைப்பனுவல் ஐம்பாணந்து இத்தகைய பின்னணியில் வைத்து மதிப்பிடத்தக்க நூலாகும்.

மதம் பரப்புதற்கெடுத்த தீவிர முயற்சிகள் சமயத்துறையில் விழிப்புணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியது போல், அவர்தம் பொதுக் கல்வி, ஆங்கிலக்கல்விப் போதனை முயற்சி

களாலும் சமுதாயத்தில் ஒருவித மாற்றமேற்பட்டது. ஆங்கிலங்கற்ற, ஆட்சியில் நன்மைகண்ட மத்தியதர வர்க்கத்தினர் தோன்றினர். நாளடைவில் தம் பழக்கவழக்கங்கள், கல்விமுறை, நம்பிக்கைகள் தொழில்முறை முதலியவற்றில் ஒருசில மாற்றங்களை அவர்கள் வேண்டி நின்றனர். அந்நிலைக்கேற்பவே சமுதாயச் சீர்திருத்தங்களும் வேண்டப்படலாயின. மக்கள் மத்தியில் அவைபரவும் அவசியம் கருத்திற்கொள்ளப்பட்டமையால் எளிமையும் இயல்பாகவே வந்து பொருந்திற்று.

இத்தகைய பண்புகளை ஒருங்கே புலப்படுத்துவனவாகத் தெல்லிப்பழை தெ. அ. துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் (1872-1929) பாடல்கள் உள. யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்மி, கீதரசமஞ்சரி முதலிய நூல்களும், 'எங்கள் தேசநிலை' முதலிய தனிப் பாடல்களும் குறிப்பிடத்தக்கன. பாவலரது யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்மி,

தேசோபசாரங் கருதியிக்கும்மியைச்
செப்புகின் றேதை லாலெவரும்
லேசாய் விளங்க இலகுதமிழில்
இயம்புவ தேநலம் சங்கமின்னே

எனத்தொடங்கி, கிருஷிகம், கைத்தொழில் கூட்டுமுயற்சி, கல்வி, இலங்கைக்கொரு பல்கலைக்கழகம், தாய்மொழி, பெண்கல்வி அரசாங்க உத்தியோகங்கள், சுயபண்பாடு, புதுமைப் பெண், எங்கள் பழக்க வழக்கங்கள், சாதியும் சீதன வழக்கமும், மதுவிலக்கு முதலிய பல விடயங்களைப் பாடற் பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. சுருங்கக் கூறின் சமுதாயப் பிரச்சினைகள் இலக்கியப் பொருளாக மாறும் போக்கை இவற்றில் காணமுடிகிறது. இலகுதமிழ் மட்டுமன்றி, கும்மி, கண்ணி, கீர்த்தனை முதலிய ஜனரஞ்சகமான வடிவங்களையும் ஆசிரியர்கையாண்டுள்ளார். ஏறத்தாழ இக்காலப்பகுதியிலேயே பாரதியாரும் இத்தகைய பா வடிவங்களைக் கையாளுகின்றார் எனக் கூறலாம்.

பாவலர் போன்று, வண்ணை நெ. வை. செல்லையா அவர்களும், மதுவிலக்குப் பாட்டு, ஒழுக்க மஞ்சரி, மதுமானிடக்

கும்மி முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார். எனினும் இவர்கள் சீர்திருத்த நோக்கின் அடிப்படைக் கொள்கை,

'சிற்சில ஐரோப்பிய பழக்க வழக்கஞ் சிறந்ததென் பதற்காட் சேபமில்லை முற்சிந்தனையின்றி நந்தேசாசாரங்கள் முற்றும் விடலாமோ.....
.....எம்முள் நல்லாயிருக்கும் பழக்கவழக்கத்தை நாம் கை விடலாகாது'

என்பதுவே. அதாவது இருவகை நாகரீக அளவுகோல் கொண்டு சமுதாய முன்னேற்றத்தை அவர்கள் கணக்கிட முயல்வதைக் காண்கிறோம்.

ஏறத்தாழ. துரையப்பா பிள்ளையின் காலம்வரை (1929) ஏன் அதற்குச் சற்றுப் பின்னருங்கூட - அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி, கிளர்ச்சிகள் என்பன தோன்றவில்லை; அதற்கான அவசியமும் வாய்ப்பும் உருவாகவுமில்லை. ராஜவிசுவாசம் பல்வேறு விதங்களில் வெளிப்பட்டது. இக்காலத்திலெழுந்த செய்யுள்களில் இவற்றை இனங்காண முடிகின்றது. பின்வரும் 'தேச கீதம்' என்பது இதற்குச் சிறந்த எடுத்துக் காட்டாகும்:

பல்லவி

திருவருள் சூழிக - எங்கள் தேசமே வாழுக.

கண்ணிகள்

.....
பாரதனில் ஐந்திலொரு
பாகமதை ஆளும் இங்கிலிஷ்
சீர்உறும் செங்கோல் இனிதெம்
தேசமிதிலே சிறக்க

-திருவருள்

இக்காலப் பகுதியில் குழந்தைப் பாடல்கள் எழுதும் நாட்டம் சிலருக்கு ஏற்பட்டது. அருணந்தி அவர்களின் தூண்டுதலினால், ஒருசிலர், குறிப்பாக மா. பீதாம் பரம், சோமசுந்தரப் புலவர் முதலானோர் இத்துறையில் ஆர்வம் காட்டினர். பின்னவரது கத்தரித்தோட்டத்து வெருளி,

ஆடிப்பிறப்பு முதலியன இப்போது உருவெடுத்தனவேயாம்.

மேற்கூறிய சில புலவரது குழந்தைப் பாடல்கள் 'பிள்ளைப்பாட்டு' எனுந்தொகுதியாக வெளியிடப்பட்டது (1935) - இத்தொகுதி வெளியீடு பற்றிய செய்தி முக்கியமன்று; இதிலிடம் பெற்ற சில பாடல்களே எமக்கு வேண்டியன. ராஜவிசுவாச வெளிப்பாடாகச் சில அமைந்துள்ளன. உதாரணமாக,

"வாருஞ் சினேகித மாரே

நாமெல்லாருஞ்

சீருடன் கும்மி ஆடிடுவோம்

காருண்ய மிக்கநம் ஜோட்ச்

மன்னரைக்

கடவுள் காக்கப் பாடிடுவோம்"

என்பதைக் குறிப்பிடலாம்.

தென்கோவை. ச. கந்தையப்பிள்ளை அவர்களின் 'ஜோர்ச் மன்னர் இயன் மொழி வாழ்த்து' என்ற செய்யுள் நூலும் இக்காலப் பகுதியிலே தான் வெளிவந்திருக்க வேண்டும். ஏறத்தாழ 200 அடிகளுடைய நேரிசை ஆசிரியப்பாவாலான நூல் அது.

1930-ம் ஆண்டளவில் ஈழ அரசியலில் ஏற்பட்ட மாற்றம் குறிப்பிடத்தக்கது. இதனாலும், ஈழத்து மத்தியதர வர்க்கத்தினருக்கு அரசமைப்பில் பங்குகிடைத்தமையாலும் காலப்போக்கில் அரசியல் விழிப்புணர்ச்சி ஏற்பட வாய்ப்பேற்பட்டது. இதுவும் இதேகால இந்தியாவிலேற்பட்ட காந்திய, சுதந்திர இயக்கங்களின் முனைப்பான போக்கும் ஈழத்து இலக்கிய உலகைப் புதுவழிச் செலுத்தின; செய்யுள் இலக்கியங்களிலும் இவற்றின் குரல்கள்கேட்டன. இவ்வழி, மு. நல்லதம்பி, சோமசுந்தரப் புலவர், ப. கு. சரவணபவன் முதலியோரது ஆக்கங்கள் கவனிக்கத்தக்கன. இவர்களுடன், வேந்தரார், யாழ்ப்பாணன் முதலியோரையும் சேர்த்துக் கொள்ளலாம்.

மதுவருந்தல், கன்குடித்தல், உயிர்ப் பலியீடு, ஜீவகாருண்யம் பற்றியன ஒரு புறம், மு. நல்லதம்பி முதலியோரது கவிப்பொருளாயின. யாழ்ப்பாணன் கவிதைகளிலும், வேள்விக்கடா, காயம்பட்ட பசு,

கள்ளுண்போர் காட்சி முதலியன உள்ளன. இத்தியாதி விடயங்கள் கவிதைக்குப் பொருளானதில் காந்தியத்தின் பங்கு முன் டென்பது சந்தேகமன்று.

மறுபுறம், தேசபக்தி, சுதந்திரம், நாட் டபிமானம், விடுதலைவேட்கை என்பன பற் றிய கவிதைகளை இனங்கண்டு கொள்கின் றோம்.

கட்டியே மடக்கி யென்னைக்
கையினில் விலங்கு பூட்டித்
துட்டர்சேர் சிறையே துள்ளித்
துன்பந்தா னிழைத்த போதும்
சட்டமே தகர்வு காணச்
சாந்த மென் கருவியாகக்
கட்டியிங் குன்னை வாட்டும்
கால்விலங் குடைப்ப னன்னே

எனத் 'தேசபக்தன் சபத' மொன்று அமை கிறது. பின்வரும் கவிதை பலவித கார ணங்களினால் ஆழ்ந்து கவனிக்கத்தக்கது.

“எங்களிலங்கையும் ஆங்கிலேயரின்
இல்லமோ—இது—நல்லதோ
தங்க ளாட்சியை இங்கு நாட்டிடச்
சாற்றினார்—வழி—மாற்றினார்.

காட்டிக் கொடுத்திடுங் காட்சிக்
இலங்கையும்
காணியோ—சொந்தப்—பூமியோ
நாட்டிற் பிறந்திடும் நாங்க ளனைவரும்
நாய்களோ—பெல்லிப்—பேய்களோ

ஆட்சிப் படைபெறு மாங்கில
ராட்சியை
அஞ்சிடோம்—இனித்—துஞ்சிடோம்
மாட்சி கொள்வங்கை வாழச்
சுதந்திரம்
வாங்குவோம் — கொடி —
தாங்குவோம்”

இப் பாடல் வரிக்குவரி பாரதியின் சுதந்தி ரப் பாடலொன்றை ஞாபக மூட்டுகின் றது. பொதுவாக, ஈழத்திலெழுந்த சுதந் திரம், விடுதலை சம்பந்தமான பாடல்கள் அனைத்துக்கும் இவ்வியல்புண்டு. இதற் கான முக்கியகாரணமொன்றுள்ளது.

ஈழத்தில் வெகுஜன ரீதியாகத் தீவிர சுதந்திரப் போராட்டம் நிகழவில்லை; சுதந்திரத்திற்காகப் பாடுபட்டோரும் மத்தியதர உயர்வர்க்கத்தினரே. தூதுக் குழுக்கள், அரசியல் விவாதங்கள் மூலமே அவரது 'போராட்டங்க'ளும் நடந்தே றின. (தென்) இந்தியாவில் இந்நிலை காணப்படவில்லை. பாரதியின் சுதந்திர, தேசியக் கவிதைகள் வீறுடையனவாகவும், உணர்ச்சியூட்டக்கூடியனவாகவும் இருப்ப தற்குக் காரணமும் அதுவே. விழிப்பு ணர்ச்சி ஏற்படுத்துவதற்கு மட்டுமன்றி, போராட்டத்திற்கும் தன் கவிதைகளைப் பாரதி பயன்படுத்தினான். நேர்மாறான இத்தகைய பின்னணியிலேயே ஈழத்தி லெழுந்த விடுதலைக் காலப் பாடல்களை அணுக வேண்டும்; இவ்வழி அவற்றுள் சில பாரதியை நினைவூட்டுவதன் தாற்பரியமும் புலப்படும்.

இதுவரையில், அதாவது விடுதலைக் காலம் வரையிலான ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சிப் போக்கினை மேலோட்டமாகப் பார்ப்பவருக்குக் கூட ஒன்று புலப்படும்: ஈழத்துக்குரிய தனித்துவ பண்புகள், பிரச் சினைகள் என்பன கவிதையின் பொருளாக அமையவில்லை. முற்பட்ட சமயப் பிரபந் தங்களைத் தவிர்த்துப் பார்ப்பின் துரையப் பாபிள்ளை முதலானோர் வற்புறுத்திய சமூ கச் சீர்திருத்தக் கருத்துக்களும் பெரும் பாலும் பொதுவானவையாகவே இருக்கக் காண்கிறோம். அடுத்த காலப் பகுதியில் காந்தியத்தின் குரல் ஒலிக்கிறது. விடுதலை, தேசபக்தி, சுதந்திரம் பற்றிய கவிதைகள் கூட பிரக்ஞை பூர்வமாக எழுந்தன அல்ல; பாரதியார் கவிதைப் பாணியில் வந்து விழும் வெறும் பொறிகளே அவை. அது மட்டுமன்று; அக்காலக் கவிஞர்கள், 'பார தம் இனிது வாழி', 'ஜவகர் வாழிய', 'காந்தியம் வாழி' என இந்திய விடுதலை யுடன் ஒட்டியே ஈழவிடுதலையையும் கனவு கண்டனர்; சுருங்கக் கூறின, ஈழம் தென் னிந்தியாவிலிருந்து வேறுபட்டதெனக் கரு தினாரல்லர்.

ஆயினும், செய் யு ள் இலக்கியம் தவிர்ந்த ஏனைய இலக்கிய வடிவங்களில்கிற கதை, நாவல் முதலியன ஈழத்துப் பிரதேச

வழக்குகள், மண்வாசனை, சிற்சில பிரச்சினைகள். சீர்திருத்தக் கருத்துக்கள் ஓரளவு பிரதிபலித்தன. குறிப்பாக, ஈழகேசரி, மறுமலர்ச்சி முதலியவற்றில் வந்தவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வழி, மறுமலர்ச்சிக் கவிதைகள் பற்றிச் சில கூறுவது பொருத்தமாகும். இக்கால, 'சாரதா', நாவற்குழியூர் நடராசன், 'மஹாகவி' முதலியோர் கவிதைகள் பொதுவாகப் புதுமைக் கற்பனை, புதிய சிந்தனைகளுடையனவாய் விளங்கின. நாவற்குழியூராரின் 'நவீன கோவை'யும், 'இல்லை யான காவிய'மும் இத்தகையன. 'மஹாகவி'யின் ஆரம்ப காலக் கவிதைகளில் துணிவு, தன்நம்பிக்கை என்பனவும், (யாழ்ப்பாணக்) கிராம மக்களின் இன்ப துன்பங்களும் ஓரளவு வெளிப்பட்டன.

இக்கிராமியப் பண்பு, பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்களின் காதலி ஆற்றப்ப்படையிலும் காணப்படுகிறது. அந்நூல் பற்றிப் பல கூறலாமாயினும், யாழ்ப்பாண மக்களின் பழக்க வழக்கம், பேச்சு வழக்குகள், வாழ்க்கைமுறை முதலியவற்றைத் திறம்பட அது சித்தரிக்கின்றது என்பதனை மட்டும் இங்கு குறிப்பிட்டால் போதுமானது.

செய்யுள் இலக்கியத்தைப் பொறுத்த வரையில் இவ்வாறு ஓரிருவர் ஈழத்தையும் தத்தம் ஊர்கள், கிராமங்கள் முதலியவற்றையும் இந்தியாவும், ஈழமும் வேறுபட்ட நாடுகள் என்ற உணர்வுடையவராயிருந்தனர் என்பதற்கில்லை.

ஈழம், சுயாதீனமும், சுயாட்சியும் பெற்ற பின்னரே மெல்லமெல்லத் தேசிய உணர்வு அரும்பலாயிற்று. ஆரம்ப காலக் கவிதைகளில், சுதந்திரப் பெருமிதம், தேசிய ஒற்றுமை, நாட்டபிமானம் என்பன வெளிப்பட்டன. சோமசுந்தரப்புலவர், நல்லதம்பிப்புலவர், சதக்குத்தம்பிப்பாவலர் முதலியோர் நம் கவனத்துக்குரியவர்கள்.

ஆனந்தச் சேவல்க ளெங்கெங்கும்

கூவின

அடிமை வறுமைக ளந்தரம்

போயின

ஊனந் தவிர்ந்தது சுதந்திரச் சூரியன்
உதித்தன னுள்ளங் குளிர்ந்ததுவே
என்று பாடிய சோமசுந்தரப் புலவர்,

அஞ்ச விரலுஞ் சேர்ந்திடில்
அரிய கருமம் புரியலாம்
கொஞ்ச மொன்று நோவுறிற்
கூடுங் கரும மில்லையே

எனத் தேசிய ஒற்றுமையையும் வலியுறுத்துகிறார், சதக்குத்தம்பிப் பாவலர்.

“தேசத்தைத் தேசங்கள்
ஆளவிடோம்—எங்கள்
தேவியின் மேனியைத்
தீண்டவிடோம்”

என்று கூறுகின்றார்; யாழ்ப்பாணனின் ஜெயலங்காவையும் குறிப்பிடலாம்.

இவ்வாறு அரும்பி வந்த தேசிய உணர்வு, ஏறத்தாழ 1956ம் ஆண்டுவரை, பிரக்ஞை பூர்வமாக உணரப்பட்ட தென்றோ, பரந்தளவில் இலக்கியங்களில் வெளிப்பட்டதென்றோ கூறுதற்கில்லை. இவ்வழி, 1956ம் ஆண்டில் நிகழ்ந்த அரசியல் சம்பவங்கள் மிக முக்கியமானவை. தாம் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வேறுபட்டவர்கள் - ஈழத்தவர்கள்—என்பது அரசியல் ரீதியாகவும் முதன்முதலாக இப்போது உணரப்பட்டது. புதிய பிரச்சினைகள் எதிர்கொண்டன. ஒருசில, முன்பிருந்த பிரச்சினைகள்கூட பூதாகரமானவையாகத்தோன்றின. ஒருபுறம் தமிழ்மொழிக்குச் சம உரிமை, இனவழி அரசியலுரிமை, தனிநாடு என்ற குரல்கள் ஒலித்தன. மறுபுறம் முதலாளித்துவ எதிர்ப்பு, தொழிலாளர் பிரச்சினைகள் மக்கள் போராட்டம் தேசிய ஒற்றுமை, தீண்டாமை ஒழிப்பு என்ற கருத்துக்கள் வலுப்பெற்றன. இவை தவிர்க்க இயலாதவாறு இருவேறு அரசியல் கட்சிகள் சார்ந்து அமைந்தன. இவை இலக்கியப் பொருளாகியபோது ஈழத்து மக்களின் பேச்சு வழக்குகள், பிரதேச வழக்குகள், சொல்லெளிமை, புதிய, இலகுவான இலக்கிய வடிவங்கள் என்பன முன்னரைவிட வேகமும் வலுவும் பெற்றன. செய்யுள்

இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் இவற்றின் வெளிப்பாடு விரிவாக நோக்கத்தக்கது.

தமிழ்மொழிக்குச் சம உரிமைகோரும் வண்ணம் இயற்றப்பட்ட முழுநூலாகச் செந்தமிழ்ச் செல்வம் (1957) விளங்குகிறது. “தேமரு தமிழின் மேன்மை நாயகன் செவியிற் சொல்ல” எழுந்த இந்நூலில், ‘தமிழ்த்தாயின் அருமை பெருமைகளையும், காலங்கடந்த பழைமையையும்’ கூறுவது வியப்புக்குரியதன்று. இவ்வழி’ காசி. ஆனந்தனின் ‘உயர்தமிழுக்கு’ கவிதைத் தொகுதியும் குறிப்பிடத்தக்கது. அது.

‘ஏடா! தமிழ்வீரா! உனை
எலிபோல் நினைத்தாரா?
வாடா படை யூடே அற
வலியின் துணையோடே!’

என அழைக்கின்றது. ‘தமிழ் எங்கள் ஆயுதம்’ என்ற கவிதைத் தொகுதியிலும் இத்தகைய பல கவிதைகளுள். இராஜபாரதி, சச்சிதானந்தன், வன்னியூர்க்கவிராயர் கரவைகிழான் முதலியோரும் இத்தகைய கவிதைகள் செய்துள்ளனர்.

“தமிழ்மொழியும் தாய்நாடே
உன்னைக்காக்கத்
தலையரிந்து தருவேன்”

என இராஜபாரதி சபதமிட்டார். ‘தமிழரின் உரிமைப் போராட்டமும் அவர்தம் அங்கலாய்ப்புகளும்’ பிற்காலத்திலெழுந்த ‘தமிழன் கனவு’க்குப் பொருளாய் அமைந்துள்ளன. இவ்விதங்களில் முன்னைய ஈழத் தேச ஒற்றுமை, இனவழி ஒற்றுமையாகக் குறுகுவதையும் அவதானிக்க முடிகிறது; பாரதிக்கும், பாரதிதாசனுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு இங்கு நினைவுவராமலில்லை.

இரண்டாம் பிரிவினரது இயல்புகளைப் புகழ்பதியின் கவிதைகளில் ஓரளவு இனங்காண முடியும்.

‘முதலாளி தன்மை முடிப்போம்! —நம்
தொழிலாளர் நன்மை
வளர்ப்போம்!

இதமான வாழ்க்கை அமைப்போம்!
இன்ப
இலங்கையை நன்குசமைப்போம்!
நாசக் காரரை வீழ்த்துவோம்—நம்
நாட்டின் ஒற்றுமை தேக்குவோம்
தேச பக்தியைக் கூட்டுவோம்—தினம்
தேசம் சிறக்க வாழ்த்துவோம்’!

என்பது ‘தொழிலாளர் சபத’க் கவிதையின் சில அடிகள். சுபத்திரனின் சாதி எதிர்ப்புக் கவிதைகளும் குறிப்பிடத்தக்கன. அண்மைக்காலத்தவருள், புதுவை இரத்தினபுர விதந்துரைக்கத் தக்கவராகும். இவர்களுள் பலர் கவிதையைப் பிரச்சாரத்திற்கும் பயன்படுத்திய மையால் கவிதை சார்ந்த வெவ்வேறு இலக்கிய வடிவங்களையும் கையாண்டுள்ளனர். இவ்வழி வெவ்வேறு விதங்களில் கந்தன் கருணாநாடகமும், ‘போராட்டத்தி’, புரட்சிகரப் பாடல்கள் முதலியனவும் அவதானிக்கத்தக்கன.

ஈழத்துக்கேயுரிய சில சமுதாயப் பிரச்சினைகளும் இக்காலப் பகுதியில் கவிதையுலகில் நுழைந்தன; மாதிரிக்கு இரண்டொன்று எடுத்துக் காட்டலாம். பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் (‘தூவதும் மலரே’) நான்கு கதைப்பாடல்களுள் ஒன்றான சீதனக் காதை, ‘சமுதாயக் கொடுமைகளுள் ஒன்றான சீதனத்தைப் பற்றிச் செம்பொருள் அங்கதமாக’க் கூறுவதாகும். ‘மஹாகவி’யின் கண்ணனியாள் காதை’ சாதிக் கொடுமையின் கோர விளைவைப் பாடுவதாகும். (முதலில் ஆங்கிலத்திலும் பின் தமிழிலும் வெளி வந்த) தேயிலைத் தோட்டத்திலே மலையக மக்களின் துன்ப நெடுமூச்சின் வெளிப்பாடாக உள்ளது.

கடந்த பத்து, பதினைந்து ஆண்டுகளிலேயே ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்களும், போக்குகளும் ஏற்பட்டுள்ளன. அத்தகைய அம்சங்கள் சிலவற்றை, கவிஞர் சிலவற்றைத் தனியாக எடுத்துப் பார்ப்பதன் மூலம் இனங்கண்டு கொள்வது இலகுவானதாகும்; ஒருவிதத்தில் அது தவிர்க்க முடியாததுமாகும். இவ்வழி, மஹாகவி, முருகையன், தான் தோன்றிக் கவிராயர்,

நீலாவணன், இ. சிவானந்தன், தா. இராமலிங்கம் முதலியோர் விதந்துரைக்கத்தக்கவராவர்.

‘ஊனாகவி’யின் கவிதைபற்றி முன்னரும் ஓரிரு குறிப்புக்கள் கூறப்பட்டுள்ளன.

‘.....சோலைகடல்

மின்னல், முகில், தென்றலினை

இன்னல் உழைப்பு ஏழ்மை உயர்வு

என்பவற்றைப் பாடுங்கள்’

என்று ஒரு சமயம் பாடிய அவரது கவிப்பொருளும் பொதுவாக அதுவேயாயிற்று. ஆரம்பத்தில் தனிக்கவிதைகளே பாடினாராயினும், 60ம் ஆண்டின்பின் ஒரு பெரிய பரப்பில் வாழ்க்கையை நோக்கும் தன்மை அவரிடம் காணப்பட்டது என்பர். இவ்வழி, அவர் படைப்புக்கள், காவியங்கள், நாடகங்கள் ஆகமாறின. அவரது நோக்கும் போக்கும், நாளடைவில் ‘கட்புலக் கலை நெறி’யையும், பேச்சுமொழிக்குக் கிட்டிய நடையினையும், கிராமியப் பேச்சு வழக்குச் சொற்களையும் தவிர்க்கவியலாதவாறு பெற்றன. பொதுவாக ஒவ்வொரு படைப்புக்களும் புதுமையும், வளர்ச்சியும் உடையனவாயினும் அவையாவற்றையும் எடுத்துரைப்பது இங்கு இமலாதது; மாதிரிக்குச் சிலவற்றைக் குறிப்பிடலாம். சாதிப் பிரச்சினைபற்றியெழுந்த ‘கண் மணியாள் காதை’ யாழ்ப்பாண மக்களின் வாழ்க்கை முறை, பழக்கவழக்கம் என்பவற்றைத் திறம்படச் சித்திரிக்கிறது; கோடை ஒரு விதத்தில் சமகால சமூக வரலாற்று நாடகமாகும். பல இசைத்தன்மை மிக்க பாடல்களைக் கொண்டமைந்தது மாநிலத்துப் பெருவாழ்வு. ஒரு சாதாரண மனிதனின் கதை ‘காவிய’மாகும் நிலையைக் காட்டி நிற்கின்றது ‘ஒருசாதாரண மனிதனின் சரித்திரம்’.

கவிதை வளர்ச்சியின் பிறிதொரு நிலையினை முருகையன் கவிதைகள் புலப்படுத்திகின்றன. குறித்த பொருள் அல்லது குறித்த விடயம் கவிப்பொருளாக அமையும் நிலைமாறி ‘உள்ளத்தில் ஒவ்வொரு கணமும் தோன்றும் அருபமான நுண்பொருள்களைக்’ கவிதையில் சிறைப்பிடிக்கும் தன்மை அவர் கவிதைகளின் இயல்பு. விஞ்ஞானக் கருத்துக்களுடன் விளையாடும் நிலை

யினை ‘நெடும்பகல்’ உணர்த்துகிறது. கவிதை மூலம் சமூக மக்களுடன் உறவாடும் பாரதியின் சிறப்பும் ஓரளவு முருகையனின் கவிதைகளில் வெளிப்படுகின்றன. சிற்சில இடங்களில் பிறமொழிச் சொற்களை அழகாகக் கையாள்வதையும் அவதானிக்க முடிகிறது. ‘சரம் கவிராயர்’ முதலான கவிதைகள் நையாண்டித் தன்மைக்கு எடுத்துக் காட்டத்தக்கன.

இந்நையாண்டித்தன்மையும், அங்கதமும் ‘தான்தோன்றிக் கவிராயர்’ கவிதைகளில் சிறப்பாக வெளிப்படுகின்றன.

‘பாரதியின் பேராலே

பாபர் சலூன் வைத்திடுவோம்

ஊரநிய வள்ளுவர்மார்ச்

ஊதுபத்தி விறறிடுவோம்’’

என வரும் கவிதை இத்தன்மையானவற்றுள் ஒன்றாகும். சிறந்த கவியரங்கக் கவிஞருள் ஒருவராக விளங்கும் இவர், அவ்விதத்தில் கவிதையை மக்கள் சொத்தாக்கிய வரெனலாம். ஆயினும் ஆரம்ப காலத்தில் இவர் கவிதைகளின் சிறப்பாக விளங்கிய அங்கதம், நகைச்சுவை என்பன அண்மைக் காலக் கவிதைகளில் ஓரளவு மலிவெழுந்து அமைகின்றன என்றே கூறவேண்டும். இவர்போன்று கவியரங்கக் கவிதைகளில் நகைச்சுவையையும், நையாண்டியையும் திறம்படக் கையாளும் தன்மை வி. கருத்வனத்தின் கவிதைகளிலும் இப்போது காணப்படுகின்றது. இத்தன்மை ‘கவி’யின் கவிதைகளில் பிறிதொரு நோக்கில் வெளிப்படும் இயல்பினைச் ‘செழுங்கமலச் சிலம்பொலி’க் கவிதைகள் உணர்த்துகின்றன.

கவிதைக்குச் சிறப்பாக உரிய உணர்ச்சி பாவமும், ஓசைநயமும் முழுமையாக வெளிப்படும் நிலையினை நீலாவணன் கவிதைகள் சிறப்பாக வெளிப்படுத்துவன.

கவிதைக்குரிய பொருள் வேறொரு வகையினவாக மாற்றமடையும் வளர்ச்சி நிலையினை இ. சிவானந்தனின் கவிதைகளில் காணலாம். மரபு வழிப் பொருள்களைத் தவிர்த்து, மிசின், டைன்மோ, பெட்ரோமக்ஸ், கிராமப்போன் முதலிய சாதனங்கள் — அதாவது விஞ்ஞானத்தின் வெளிப்பாடு

கள் பற்றிக் 'கண்டறியாதது' கவிதைகள் பேசுகின்றன. விந்தை விஞ்ஞானப் பொருள்களின் மர்மங்கள் யாழ்ப்பாணத்தின் உயிர்த்துடிப்புள்ள பாத்திரங்களின் வாயிலாகப் புலப்படும் புதுமை குறிப்பிடத்தக்கது.

அண்மைக்கால ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியின் ஒரு முக்கிய, பாரதூரமான மாற்றநிலை புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியுமாகும். தரும, அருப் சிவராம் முதலியோரின் வரவேற்புடனும் வேறு சிலரின் பரிசோதனையுடனும் நுழைந்த புதுக் கவிதை, தா. இராமலிங்கம் முதலியோரது கவிதைகளால் நிலையாகக் குடியேறியது. தென்னிந்திய எழுத்துச் சஞ்சிகையின் பாதிப்பும் இவ்வழி விதந்துரைக்கத்தக்கது புதுக்கவிதையின் பொதுவான இயல்புகளைக் கொண்டிருந்தாலும் மு. பொன்னம் பலம், அ. யேசுராசா முதலியோரது புதுக் கவிதைகள் சில ஓசைநயமும், தெளிவும் கொண்டுள்ளன.

மேலைப்புல, நவீன கலைகளின் தாக்கத் தால் உருப்பெற்ற 'கொங்கிறீர்' கவிதை வடிவங்களும் மிக அண்மையில் ஈழத்தில் நடமாடத் தொடங்கியுள்ளன. இத்துறையில் பேரார்வத்துடன் ஈடுபடுபவர்களாக சபா. ஜெயராசா, சம்ஸ் முதலியோர் உளர். இத்தகைய கவிதைகளின் பயனும் விளைவுகளும் விரிவாக ஆய்ந்தற்குரியன.

மேற்கண்ட கவிஞர்கள் சிலரின் கவிதைப் போக்குகளையும் இயல்புகளையும் தொகுத்துப் பார்க்கும் போது ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியின் பன்முகப் போக்குகளையும், மாற்றங்களையும் இனங்கண்டு கொள்ள முடியும். அவ்வழி, தமிழகத்திலிருந்து சில விதங்களில் வேறுபட்டும், பனவிதங்களில் சிறப்பாகவும் வளர்ந்துவரும் ஈழக் கவிதையின் முனைப்பான போக்குகளும் புலப்படும்.

ஈழத்திலும், தமிழகம் போன்ற குழந்தை, காதல், தமிழ், பக்தி, கவிஞன், கவிதை, இயற்கைக்காட்சி முதலிய மரபுவழிப் பொருள்சன் பாடும் கவிஞருளர் என்பதை மறுத்தற்கில்லை. இங்கு பட்டியல் தருவது நோக்கமன்றெனினும், 'அம்பி'

கவி, இ. நாகராஜன், திமிலைச் சகோதரர், தில்லைச் சிவன், அண்ணல், சாரணுகையும், சத்தியசீலன், ஈழவாணன், காரை சுந்தரம்பிள்ளை, அமிர்தநாதர் முதலியோரை மாதிரிக்குச் சுட்டலாம்; ஆயினும் முற்றுமுழுதாக இப்பட்டியலில் இட்டுப் பாகுபடுத்திப் பார்க்க வேண்டியதவசியமன்று. அதுமட்டுமன்று; இவர் கவிதைகள் பலவற்றில் குறிப்பிடத்தக்க புதுமைக்கற்பனைகள் புதிய சிந்தனைகள், கருத்துக்கள், நகைச்சுவை, தத்துவச்சாயல் என்பனவுமுண்டு. எடுத்துக்காட்டாக, அண்ணலின் 'மனையறம்', தில்லைச்சிவனின் 'பட்டத்து மச்சினி', கவியின் 'வரமே தருக வருக', சத்திய சீலனின் 'என்ன கருத்திலடி...' முதலியவற்றைச் சுட்டலாம்.

புதிய தலைமுறையைச் சேர்ந்த கவிஞர்களுள், எம். ஏ. நுஃமான் முதலியோர் விதந்து குறிப்பிடத்தக்கவராகும். அதிமானிடன், 'நாங்கள் கோபமுற்றெழும் போது...?' 'எங்கள் தாத்தாவுக்கு ஒரு யானை இருந்தது...' முதலிய அண்மைக்காலக் கவிதைகள், அவர் கவிதையின் தனித்தன்மை, சிறப்பு முதலியவற்றைக் காட்டுவதோடு, ஈழத்தில் வளமான எதிர்கால வளர்ச்சிக்கும் நம்பிக்கையூட்டுகின்றன.

ஈழத்துக் கவிதை வளர்ச்சியில் இன்னுமிரு போக்குகள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. ஒன்று மொழிபெயர்ப்பு, தழுவல் முயற்சிகள். மற்றது, கவிதை நாடகங்கள். இவை விரிவாக நோக்கவேண்டியனவாதலால் இங்கு சுருக்கமாகப் பார்ப்பது கடினமானது.

ஆயினும், கவிதை நாடகங்கள் பற்றிச் சில கூற வேண்டும். நித்திலக் கோபுரம் (1953) தொடக்கம், கடுழியம் வரை இத்துறையில் பல்வேறு வளர்ச்சி நிலையினையே காண்கின்றோம்; இவற்றுள் கோடை, கோபுரவாசல், கடுழியம் என்பன வெவ்வேறு விதங்களில் முக்கியம் பெறுவன. இத்துறைபற்றிச் சுருக்கமாகக் கூறுவதாயின் 'இலங்கை இளைஞர்கள் இத்துறையில் வெற்றிபெறக் கூடும்' என்று நம்பிக்கை தெரிவித்து திருச்சிக் கவிஞர் கலைவாணன் ஒரு முறை (முருகையனுக்கு) எழுதியிருந்தமை வீன்போகவில்லை என்றே கூறத்தோன்றுகிறது.

வெள்ளிப் பாத சரம்

ஒரு

விமர்சனக் கண்ணோட்டம்

ஆ. முகம்மது யெகியா

சுதா மண்ணைக் கிண்டுபவனுக்கு மண்ணிற்குள் எத்தனையோ ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் மறைந்திருக்கும்; ஆனால் அவைகளை விட மேலான ரகஸ்யங்களும் மணங்களும் புதுமைகளும் வாழ்க்கையில் எத்தனை மறைந்து கிடக்கின்றன; ஓ! வாழ்வு எவ்வளவு அற்புதமானது! என்றவாறு மனித வாழ்க்கையைப்பிட்டு வியப்படைந்து நிற்கிறார் இலங்கையர்கோன் என்று புனைபெயர் பூண்ட ந. சிவஞானசுந்தரம். இவ்வியப்பிடைப் பிறந்த குழந்தைதான் வெள்ளிப் பாத சரம் என்ற சிறுகதை.

இல்லற வாழ்வில் ஈடுபட்டுவிட்டால் கணவன்—மனைவிக்கு எத்தனையோ துன்பங்கள், துயரங்கள் ஏற்படலாம். கோபங்கள் அவமானங்கள் ஏற்படலாம். இப்படி எதுவெது வெல்லாமோ வருகின்றன—போகின்றன. அவை இருவர் உள்ளங்களிலும் எதையெதையோ ஏற்படுத்தியும் விடலாம். உள்ளங்களும் ஒன்றை நினைத்து ஒன்று குமுறலாம். ஆனால் இறுதியில் இருவரின் அன்புப் பிணைப்பும் அதிகமாவது தான் வாழ்க்கை முறை. 'ஊடுதல் காமத்துக் கின்பம்' என்றல்லவா வள்ளுவன் கூறிச் சென்றான்! ஊடல் கழிய ஏற்படும் அன்புப் பிணைப்பை, அந்த அபார சக்தியை எதுவும் பிரித்துவிட முடியாது; அது 'அன்றிற் பாசம்' என்ற நிலைக்கு உயர்ந்துவிடும்.

அந்தப் பாசத்தினுற்றான் வெள்ளிப் பாத சரத்தை ஆசிரியர் அமைத்திருக்கிறார் போலும்.

புகையிலைத் தோட்ட விவசாயியான செல்லையாவும், மனைவி நல்லம்மாவும் வல்லிபுரப் பெருமாள் கோயிற் கடைசித் திருவிழாப் பார்க்கச் செல்கின்றனர். மனைவிக் காகக் கண்ணாடி வளையல்கள் வாங்குகிறான். மடியிலுள்ள ஆக முப்பத்தொரு ரூபாயில் முப்பது ரூபாய் கொடுத்து ஒரு சோடி வெள்ளிப் பாத சரமும் வாங்குகிறான். தையற் பெட்டிகூட வாங்குகிறான். தன்னிடம் ஐந்து சதம் மட்டுந்தான் இருந்த போது கூட தன் மனைவிக்கு ஒரு வெற்றிலை பாக்குச் சுருள் வாங்க மறவாத நல்லையாவின் ஆசையைப் பலப்பரீட்சை செய்வது போல் அவளின் இடது காற் சங்கிலி காணாமற் போய்விடுகிறது. அதனால் ஊடலும் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் எதற்காகச் சென்றார்களோ அந்தத் திருவிழாவைப் பார்க்க முடியவில்லை. வண்டி புறப்பட்டு விடுகிறது. வண்டியினுள் ஒரு சிந்தனைப் போராட்டம் நடைபெறுகிறது. ஊடல் நீங்கிவிட அன்பு மேலிடுகிறது. "ஞானகுமாரி" என்ற தேவகாந்தாரி ராகப் பாட்டும் பிறக்கிறது.

இதுதான் வெள்ளிப் பாதசரம்.

கதையில் வருகின்ற செல்லையாவும் நல்லம்மாவும் எல்லா மனிதர்களையும் போலவே பலமும், பலவீனமும், நிறையும், குறையும் உள்ளவர்களாகவே ஆசிரியர் படைத்திருக்கின்ற தன்மை இயற்கையோ டொட்டிய ஆசிரியரின் சிந்தனை சக்தியைக் காட்டி நிற்கிறது. வாழ்வில் முற்றும் நல்ல வன் என்றே முற்றும் தீயவனென்றே பாரும் இல்லை. ரிச்சர்ட் கம்பர் லாண்ட் 'Richard Cumber Land) என்ற ஆங்கில நாவலாசிரியர் இதைத் தெளிவாக விளக்கு கின்றார். "மனித இனத்துடன் ஓரளவு பழ கிய பிறகு முழுவதும் நல்லவனாக ஒரு கதா பாத்திரத்தைப் படைக்க நான் முயல வில்லை. ஏனெனில் அப்படி ஒருவரை நான் சந்திக்கவில்லை. நல்ல மனிதனிடமும் ஒரு களங்கம் உண்டு; தீயவனிடமும் ஒரு நன் மைப் பொறியுண்டு" என்கிறார். ஜோர்ஜ் சாண்ட் (George Sand) என்ற மற்றொரு நாவலாசிரியரின் கருத்தும் இங்கு நோக் கற் பாலது. "மனிதனை உள்ளவாறே படைக்கத்தான் நான் விரும்புகிறேன். மனிதன் நல்லவனுமல்ல, கெட்டவனு மல்ல. அவன் இவையிரண்டிற்கும் சிறிது அப்பாற்பட்டவன்... இரண்டும் கலந்தவ னாக இருக்கும் அவன், உள் மனத்தின் சக்தி யால் ஒரு சிறிது குறை கலந்த நல்லவனாகவோ, ஒரு சிறிது நிறை கலந்த கெட்டவ னாகவோ காட்சியளிக்கிறான்" என்கிறார்.

பாத்திர அமைப்பில் இலங்கையர் கோனுக்கு உண்மையில் ஒரு சிறப்பிடம் இருக்கத்தான் செய்கிறது. "பாத்திரங்க ளின் மன நிலையைச் சித்தரிப்பதில் இவர் வல்லவர்" என்று கலாநிதி கைலாசபதி கூறுவதில் நியாயம் இருக்கத்தான் செய் கிறதென்பதை இலங்கையர் கோனின் சிறு கதைகளைப் படிப்பவர்கள் — குறிப்பாக, வெள்ளிப் பாத சரத்தைப் படிப்பவர்கள் இலகுவில் உணர்ந்து கொள்வர். கதாபா த் திரங்களோடு நாம் ஒன்றிவிடும் தன்மை எங்கனையறியாமலே கதை படிக்கும்போது ஏற்படுகிறது. கதையில் நடமாடும் செல்லை யாவையும் நல்லம்மாவையும் உண்மையா கவே எங்கேயோ பார்த்திருக்கிறோம் என்ற பிரமையும் அடிக்கடி ஏற்படுகிறது. சில இடங்களில் ஆசிரியரே பாத்திரமாக அமையும் தன்மையும் குரல் கொடுக்கும்

சிறப்பும் பாத்திரப் படைப்பினூடே எம் மால் கண்டு கொள்ள முடியாமலில்லை. இவ் வாறு உண்மை போல கதாபாத்திரங்க ளின் உள்ளங்களில் தோன்றும் எண்ணங் களையும் உணர்ச்சிகளையும் வாசகர் நம்பும் படி செய்ய முனைகிறாரே அதில்தான் ஆசிரி யரின் சாமர்த்தியமிருக்கிறது.

நல்லம்மா தன் கணவனின் கையில் மெதுவாக நுள்ளி (கிள்ளி) "மாடு தன் பாட்டுக்கு நிற்கட்டும் வாருங்கோ" என்று கெஞ்சுவது எமது மனக்கண் முன் ஒரு சிறு பிள்ளைக் காட்சியாக நிழலாடுகிறதல்லவா?

"கோயில் வீதிகளிலும் கடைகளிலும் காணப்பட்டதெல்லாம் நல்லம்மா வின் மனத்தில் ஒரு குதூகலத்தை உண்டாக்கின; வாய் ஓயாது தன் கணவனுக்கு ஏதோ சொல்லிக்கொண்டே சென்றான். ஐந்து வயதுச் சிறுமியைப் போல முழங் கால்கள் தெரியும்படி தன் ஆடையைத் தூக்கிப் பிடித்துக்கொண்டு வீதியைச் சுற்றி ஒரு "கெந்தல்" போடவேண்டும் போல் அவளுக்குத் தோன்றியது ..." இவ்வாறு ஆசிரியர் கணவனுடன் சென்றவளின் மன தில் இனமறியாத ஒரு வகை ஆனந்த உணர்ச்சி தோன்றியதை எப்படியோ அறிந்துவிடுகின்றார். இதில் ஆசிரியரின் ஒரு தத்துவப் புதைப்பும் காணப்படுகிறது. மனதில் ஒரு குதூகலம் ஏற்படவேண்டுமா யின், ஏன் குதூகலம் ஏற்பட்டதோ அதை அவன் முற்றாக அனுபவிக்காத தன்மை; அல்லது, அவளின் ஆசையின் கொந்தளிப் பைத்தான் அக் குதூகலம் காட்டிநிற்கும். இங்கு அவளின் ஆசையையும் வறுமையை யும் ஆசிரியர் இக் குதூகலம் மூலம் படம் பிடித்துக் காட்டும் தன்மை அலாதியானது.

அடுக்குப் பெட்டி வாங்கவில்லை. வாங் கிய பாதசரத்தின் ஒற்றைக் காலான் கழண்டு எங்கேயோ தொலைந்துபோயிற்று. அன்று மத்தியானம் வீட்டில் சாப்பிட்டது தான். அதன் பிறகு ஒன்று மேயில்லை. வறுமை அவளின் பொறுமையைச் சோதிக்குமாப்போல் இன்று அவளின் அன்புக்கும் அவனுக்குமிடையிலல்லவா பலப்பரீட்சை செய்கிறது. இவ்வாறு வறுமையின் கோரப் பிடியில் சிக்கியவள் 'அன்பே தெய்வம்'

என்று நாதம் எழுப்புகின்றார் போலல்லவா செல்லையாவைப் படைத்து விட்டார் இலங்கையர்கோன்.

நல்லம்மா திடீரென நின்று தன் இடக்காலை உயர்த்திக் கையால் தடவிப் பார்க்கிறாள். “ஐயோ! காற்சங்கிலியைக் காணேன்.....” என்கிறாள். “என்ன—வடிவாய்ப் பார்க்க!” என்கிறாள் செல்லையா. “ஒரு காலான் எங்கையோ மணலுக்குள்ளே கழண்டு விழுந்திட்டுது.” என்று அவள் கூறுகின்ற போது நமக்கும் ஐயோ பாவம்—என்றிருக்கிறது; குடும்பப் பொருளாதார நிலை எமக்குப் பளிச்சிடுகிறது. அந்தளவுக்குக் கதையில் எம்மையும் ஈடுபடுத்திவிட்டார் கதையின் ஆசிரியர். இது அவருக்குக் கிடைத்த பெரியதொரு வெற்றியென்றதான் நான் கூறுவேன்.

“கொஞ்சம் கவனமாய் வாறதுக்கென்ன? உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு. ஊதாரி நாய்” மறுகணம் செல்லையா தன் நாக்கைக் கடித்துக் கொண்டாள். ஆம்! இது முற்றிலும் நியாயம் என்று ஏற்கத் தக்கதாகவே இருக்கிறது. இவ்வளவு உணர்ச்சிதானும் இல்லாவிட்டால், அவளை ஒரு கணவன் என்று எப்படிச் சொல்ல முடியும்? பொதுவாக, எதையெதை எப்படியெப்படியே படைக்க வேண்டுமோ அதையதை அப்படியப்படியே ரசானுபாவத்துடன் கதையின் ஆசிரியர் படைத்திருக்கிறார் என்ற திருப்தி எமக்கு ஏற்படுகிறது.

“பயப்பிடாமல் என்னோடை வா” என்று தன் மனைவியின் கையைப் பற்றிய செல்லையா அவளை இழுத்துக் கொண்டு திரிவான் என்றுதானே எதிர்பார்க்கிறோம்? மாறாக சிறிது நேரத்தில் அவள் அழகிலும் இளஞ் செயல்களிலும், ஏன், தன் மனைவியின் குதூகலத்திலும் தன்னையே மறந்து, “அவள் இழுத்த வழியெல்லாம் போய்க் கொண்டிருந்தான்!” இதை என்னென்பது, அன்பின் வலிமையென்பதா? அன்பின் பெருமையென்பதா? அன்றில், அன்பின் ஆழமென்பதா?

“பெட்டை, உணக்காக வேணுமென்பால்” என்றைக்கிரையும் கொடுத்துவிடு

வேன். நீ ஒண்டுக்கும் பயப்பிட வேண்டாம்” விவாகம் செய்துகொண்ட புதிதில் அவன் அவளுக்குக் கொடுத்த திருமணப் பரிசு இந்த அன்பின் வலிமையெத்தான். ஆம்! “செல்லையாவின் இடக்கை அவன் மனைவியின் இடையை நோக்கி நகர்ந்தது.” அன்பின் சிகரத்தை ஏன் அன்பின் ஆழத்தை என்று கூறலாம், அதைக் காண்கிறாள். இல்லை—ஆசிரியர் காண வைக்கிறார். அன்பே தெய்வம். அதுவே அவர் கொள்கை.

தேசிய அடிப்படையிலும் மண் வளத்தோடும் சிறுகதைகள் புனைய வேண்டுமென்பது இலக்கிய உலகில் சுமார் பதினைந்து இருபது வருடங்களுக்கு முன் வைக்கப்பட்டது. அதற்கு முன்னும் பின்னருங்கூடப் பிரபலம் பெற்ற சிறுகதையாசிரியர்கள் பலர் இலங்கையர்கோன் எழுதிய அளவிற்குத் தேசியத்தையும், மண்வளத்தையும் புலப்படுத்தவில்லை. அதற்குமாறாக வேற்று நாடுகளது இலக்கிய நோக்குகளையும் சொற்பிரயோகங்களையுமே கையாள முற்பட்டனர்.

“அஸ்தமிக்கும் சூரியனின் கடைசிக் கிரணங்கள் பனைமரங்களின் தலைகளை இன்னும் தடவிக்கொண்டிருந்தன.” யாழ்ப்பாணப் பனைமரங்களின் தலைகளைத்தான். கதை நடக்கும் பிரதேசத்தின் இயற்கையில்தான் ஆசிரியன் எழிலைக் காண்கிறான். எதார்த்தம் படைக்கின்றான்.

“யாரோ மணமகன் ஊர்வலம் வருவதற்காக விரித்துவிட்ட நிலப்பாவாடை போல் வளைந்து கிடந்த தெருவின் இருமருங்கிலும் நெடிய பனைமரங்கள் மௌனப் பூதங்கள் போல் வரிசையாக ஆலவட்டம் பிடித்தன.” இங்கும் வர்ணனை இலங்கையர் கோனின் பழகிப் போன எதார்த்தக் கண்ணோட்டத்தையே காட்டி நிற்கின்றமை அறிந்து இன்புற்ற பாலது.

“யாழ்ப்பாணத்தின் நீர்வளமற்ற சொற்ப நிலத்தைத் தம் தளராத முயற்சி ஒன்றினாலேயே வளம்படுத்திச் சீவிய நடத்தும் புதல்வர்களில் அவனும் ஒரு

வன்.' என்று இக்கதையில் செல்லையா வைக் காட்டுகின்ற போது, அவர், யாழ்ப்பாண உழவர் வாழ்க்கையில் எவ்வளவு மதிப்பும் அநுதாபமும் கொண்டுள்ளார் என்பதனைக் காட்டுகிறது. சிறுகதை எழுத்தாளன், தான் தேர்ந்தெடுக்கும் விடயங்களையும் நிகழ்ச்சிகளையும் எங்ஙனமாக ஜீவனத்தும்ப அமைத்து, அவை எதார்த்தமாக நடந்தது போன்ற பிரமையை நம் மனத்தில் உண்டாக்குகிறான் என்பதில்தானே அக்கதையின் சிறப்பு உள்ளது?

பெண்மையின் மென்மையும், நளினமும், நெளிவும், ஆண்மையின், திண்மையும், வன்மையும், தெளிவும் கலந்த எழுத்துக்கள். இலங்கையர் கோனின் தனித்துவம் 'அவர் படைத்த பெண் பாத்திரங்கள்' எனக் கூறிவிடலாம். நல்லம்மா அவனருகில் கைகூப்பியபடி மூலஸ்தானத்தை ஒரு தரம் பார்ப்பதற்காக அங்கும் இங்கும் தலையை அசைத்து முயலும் காட்சியில் தான் எவ்வளவு மென்மை, நளினம், நெளிவு, தத்ரூபம், பெண்மையே தெரிகிறதே.

அவரது தமிழ்நடை தனித்தன்மை வாய்ந்தது. குறிக்கோளை அப்படியே கொணர்ந்து கொட்டுந் திறனுடையது. புதுமைப்பித்தனைப் போல் உரைநடைப் பிரயோகத் திறனிலும் இவர் இணையற்று விளங்கியமையை வெள்ளிப் பாதசரம் காட்டி நிற்கிறது. இலங்கையர் கோனின் நடை காவிய நயமுள்ள நடை என்று கூறலாம். ஆடம்பரமில்லாத நடையில் அலுப்புத் தட்டாத வகையில் அவசியமான சம்பவத்தை மட்டும் கொண்டதாகக் கதையை ஆசிரியர் எழுதியிருப்பது செய்திருக்க வேண்டிய தொன்றே. சாதாரண, மிக நீளமில்லாத வாக்கிய அமைப்பு. கதையைப் படிக்கச் செய்வதில் அந்நடைக்கும் ஓரளவு முக்கியத்துவமுண்டு. இவரின் தமிழ் நடையை எளிய, இனிய, உணர்ச்சிகரமான தமிழ்நடை என்றால் போதாது; அழகிய அற்புதமான தமிழ் வசனம் என்று கூற வேண்டும். இத்தகைய தமிழ்நடை கைவரப் பெற்ற அவர் ஒரு பாக்கியசாலி என்று சொல்லலாம் அல்லவா?

புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதைகளில் நெல்லைத் தமிழ்போல, பி. எஸ். ராமையாவின சிறுகதைகளில் மதுரைத் தமிழ்போல, தி. ஜானகிராமனின் சிறுகதைகளில் தஞ்சைத் தமிழ்போல, அதே வேளை அவ்வப்பிரதேசங்களையும் கோணம் காட்டுவது போல, இலங்கையர் கோனின் சிறுகதைகளிலும் யாழ்ப்பாணத் தமிழ் விரவி வருகிறது. 'பாத்தியனே!', 'பசி இல்லையே?', 'வெளிக்கிடுங்கோவேன் கெதியாய் வீட்டை போவம்', 'ஆட்டம் மெத்திப் போச்சு' போன்ற சொற்களை எமது நா நலிக்கிறது; யாழ்ப்பாணப் பிரதேசமும் நமது கண்முன் நிழலாடுகிறது. இக்கதையின் உரையாடல்களெல்லாம் வட ஈழமண்ணில் மணம் கமழும் பேச்சுத் தமிழில் அமைந்துள்ளதென்றாலும் புரிந்து கொள்வதில் எவருக்கும் சிரமமேயில்லை. 'இலக்கியத்தில் பேச்சுத் தமிழ்' என்ற பிரச்சினைக்கு வெகு அழகாகத் தீர்வு கண்டிருக்கிறார் இலங்கையர் கோன்.

குறிப்பிட்ட பிரதேசத்தில் கதை நடப்பதாக எழுதும்போது அந்தப் பிரதேச வழக்குகளைத்தான் கையாள வேண்டும். மற்றப் பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்குப் புரியாது என்றால், அவற்றிற்கு அனுபந்தத்திலோ வேறுதக்க இடங்களிலோ விளக்கம் கொடுக்கலாம். அதை விட்டு விட்டு எல்லோருக்கும் புரிய வேண்டுமென்பதற்காகப் பிரதேச வழக்குகளை மாற்றி வேறு வார்த்தைகள் போட்டால் சிறுகதையின் இலக்கியத் தன்மை கெட்டு விடும் என்பதில் சந்தேகமில்லை' என்ற கு. அழகிரிசாமியின் கருத்து இலங்கையர் கோனுக்கும் சம்மதம் போலும்.

"நாற்பது ரூபா பெறுமதியுள்ள மாறுகரைச் சால்வை" ஆம்! இதுதான் செல்லையாவிடமுள்ள உயர்ந்த பெறுமதி என்று நாம் கூறிவிடுகிறோம். இச் சொற்பிரயோகம் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட தடவைகளில் செய்யப்படுவது இன்னும் சிறப்பாயமைகிறது. 'இரக்கமற்ற பூமியுடன் திண்சரி நடத்தும் போர்', 'குதூகலம்' என்பன போன்ற சொல்லாட்சிகளும், ஏன்! 'குண்டியால் துளைக்கப்பட்ட ரப்பர் பலூன் போல' என்ற புதிய உவமையும் கூட எத்தனை ஆழமானது; அகலமானது.

“என்ன—வடிவாய்ப் பார்!”

“கொஞ்சம் கவனமாய் வாறதுக்
கென்ன?”

“உனக்கு ஆட்டம் மெத்திப்
போச்சு.”

“ஊதாரி நாய்!”

இதுதான் ஆத்திரமடைந்த செல்லையா தன் மனைவிக்குக் கடிந்து கொள்ளும் பாணி. படிமுறையில் ஆத்திர வளர்ச்சியை வரைபடம் கீறிக் காட்டுவது போல் சொற்களை வசைத்து, மந்திராலோசனை செய்து அமைத்தாற் போலமைத்திருக்கிறார் இலங்கையர்கோன்.

காதல் வெள்ளத்தில் தோன்றிய கோபக் குமிழி, சிறிது நேரம் தன் உருவத்தைக் காட்டிவிட்டு மீண்டும், அந்த வெள்ளத்திலேயே கலந்து கரைந்துவிடும். சுவையான நிகழ்ச்சியை நளினமாக விவரிக்கிறது கதை. “கொள்ளிவாய்ப் பிசாகு”

என்று தெரிந்தும் கணவன் செல்லையா “ஆரோ மீன்பிடிக்காரர் குள் கொண்டு போகிறார்கள்” என்கிறானே, அதுதான் புரையிர்ந்த நன்மை பயக்கும் ‘வள்ளுவப் பொய்’யோ?

நல்லம்மா தன் கணவன் செல்லையா வின் கையில் ‘நுள்ளி’யது தொடக்கம் மூலஸ்தானத்தைப் பார்க்க அங்குமிங்கும் தலையசைத்தது, தலில்காரனின் குடுமி அவிழ்ந்தது, ஏன், நல்லம்மா கணவனின் உடலோடு தன் உடலை உராய்ந்து கொண்டது வரை ஆசிரியரின் பேரூவுக்குத் தப்பவில்லை. அதனால் கதைக்கு ஒரு நிறைவான கலை வடிவம் கிடைத்து விடுகிறதல்லவா? தமிழிற் சிறுகதை இலக்கியத்துக்குப் பூரண வடிவம் கொடுத்த பெருந் தொண்டில் இலங்கையர் கோனின் இந்த ‘வெள்ளிப் பாத சரம்’ சிறுகதைக்கும் ஓரளவு பங்குண்டெனக் கூறிக்கொள்ளலாம்.

“.....இற்றை நாட்களில் நாடகத்தை நாட்டுக் கூத்து என்றும் டிராமா (Drama) என்றும் பிரிப்பர். முன்னது, தமிழ்நாட்டிலே பிறந்து வளர்ந்தது. பின்னது, ஐரோப்பிய நாடகமுறையைப் பின்பற்றி எழுந்தது.

நாட்டுக் கூத்து இருவகைப்படும்; ஒன்று நாடகம், மற்றது விலாசம். விலாசம் விசயநகர மன்னர்கள் தமிழ் நாட்டில் ஆதிக்கத்தோடு இருந்தபோது எழுந்தது; வட நாட்டுச் சார்பு கலந்தது; பதினேழாம் நூற்றாண்டின் பின் எழுந்தவை. நாடகங்கள் முழுக்க முழுக்கத் தமிழ்ச் சார்புடையவை.

நாட்டுக்கூத்தை, தென்மோடி, வடமோடி என வேறு வகையாகவும் பிரிப்பர். தென்மோடி, தமிழ் நாட்டின் பழைய இசைமுறைப்படி அமைந்த நாட்டுக்களைக் கொண்டது. ஆனால் வடமோடியில் தமிழ்நாட்டுக்கு வெளியே இருந்து வந்த இசைமுறைகளும் கலந்திருக்கும்.”

— பேராசிரியர் மு. கணபதிப்பிள்ளை

ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சி

சி. தில்லைநாதன் M. A., M. Lit.

தற்காலத்தில் எழுந்த மேனாட்டுச் சரக்கென்று புதுமைப்பித்தனால் வர்ணிக்கப்பட்ட சிறுகதை வடிவம் ஏறக்குறைய அறுபது ஆண்டுகளுக்கு முன் தமிழ் எழுத்தாளரின் கவனத்தைக் கவர்ந்தது. மேனாட்டுச் சிறுகதைகளையும் தமிழ் நாட்டெழுத்தாளரின் சிறுகதைகளையும் நோக்கி ஈழத்திலும் சிறுகதைகள் எழுந்தன. இவ்வாறு ஈழத்திற்குப் பிறந்து வளர்ந்த சிறுகதையின் வரலாற்றை அவதானிக்கும் போது, அதனை மூன்று காலகட்டங்களாகப் பிரிக்கலாமென்று தோன்றுகிறது. முதலாவதை ஆரம்பகாலம் என்றும், இரண்டாவதை மறுமலர்ச்சிக்காலம் என்றும், மூன்றாவதைத் தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக்காலம் என்றும் அழைக்கலாம். அவ்வக் காலகட்டங்களின் முக்கிய பண்புகளைக் கருத்திற் கொண்டு இவ்வாறு பிரித்து நோக்கப்படுகின்றதேயன்றிச், சிறுகதையின் வரலாற்றைக் கோடு கட்டி அடக்கும் எண்ணத்தின் விளைவானதல்ல இப்பகுப்பு.

மேனாடுகளிலே நிலமானியச் சமூக அமைப்பானது நிலைதளர்ந்த வேளையிலே, அதாவது சமூகத்துக்கும் தனி மனிதனுக்கும் இடையிலிருந்து வந்த பாரம்பரிய உறவு புடைபெயர்ந்த போது, தோன்றிய புனைகதையின் ஒரு வடிவமே சிறுகதையாகும். இவ்வாறு உதயமான சிறுகதையின் வடிவம் தமிழ் எழுத்தாளரைப் பிணித்த காலத்திலே அத்தகைய ஒரு சமூகமாற்றம் மேனாட்டளவு வேகத்திலே தமிழ் நாட்டிலோ ஈழத்திலோ ஏற்பட்டதாகக் கூறுதல் சாலாது. ஆயினும், 1930ஆம் ஆண்

டையொட்டிச் சனநாயகக் கருத்துக்களும் அமைப்புக்களும் தலையெடுத்தமையையும், கல்வி வாய்ப்பு மக்களுக்குப் பெருமளவில் கிடைத்தமையையும், மத்தியதர வர்க்க வளர்ச்சியையும் விழிப்பையும், பத்திரிகைகளின் தோற்றத்தையும் கவனத்திற் கொள்ளவேண்டும். இவற்றின் விளைவாகத் தனிநபரைக் கதாநாயகனாகக் கொண்டு அவனது பிரச்சினைகளைப் பொருளாக்கிச் சிறுகதைகள் படைக்க நல்ல வாய்ப்பும் வசதியும் ஏற்பட்டன.

என்றாலும், மேனாட்டிலிருந்து இறக்குமதியான ஓர் இலக்கிய வடிவால் வசீகரிக்கப்பட்ட எமது ஆரம்பகால எழுத்தாளர், அதன் உருவ அமைதிக்குக் கொடுத்தளவு முக்கியத்துவத்தைத் தமது சமகாலச் சமூக மனிதப்பிரச்சினைகளுக்குக் கொடுத்தனர் என்று கூறமுடியாது.

ஈழத்தின் ஆரம்பகாலச் சிறுகதையெழுத்தாளர் என்ற பெருமைக்கு முக்கிய உரிமை பூண்டவர்கள், சி. வைத்திலிங்கம், காலஞ்சென்ற இலங்கையர் கோன் (ந. சிவஞானசுந்தரம்), சம்பந்தன் ஆகியவர்கள். மேனாட்டுச் சிறுகதைகளும் தமிழ் நாட்டு 'மணிக்கொடி'க் குழுவின் படைப்புக்களும் இவர்களுக்கு ஆதர்சமாக விளங்கின. 'மணிக்கொடி'க் குழுவின் முடிசூடா மன்னனாக மதிக்கப்பட்ட புதுமைப்பித்தனுடையதைவிட, கு. ப. ரா. ந. பிச்சமூர்த்தி மௌனி, சிதம்பர சுப்பிரமணியன் ஆகியவர்களின் செல்வாக்கு இவர்களின் எழுத்துக்களில் பெரிதும் காணப்படுகிறது. சி.

வைத்திலிங்கம் காவிய கலா ரசனையாலும் மென்மையான உணர்வுகளாலும் உந்தப் பட்டவர். இலங்கையர்கோன் கிராம வாழ்க்கையில் ஈடுபட்டவர்; ஆண்பெண் உறவினைத் தடம்புரளாது நளினமாகச் சித் தரிப்பதில் வல்லவர். சம்பந்தன் காந்திய ஆத்மீக நெறியின் வளர்ச்சியில் நாட்டங் கொண்டவர்.

பொதுவாக நோக்கும் போது. மனிதாபிமானமும், இலட்சிய ஏக்கமும், தத்துவ விசார ஈடுபாடும், கலையழகிற் கவனமும் கொண்ட இம்மூவரும் உன்னத மன எழுச்சிகளுக்கு உருவம் கொடுக்க முயன்றனர் எனவும், தமது படைப்புகள் சிறந்த சொல்லாட்சியும் உருவ அமைதியும் பொருந்தியனவாய் அமையவேண்டுமென்று விரும்பினர் எனவும் கூறுவது முழுக்கத் தவறாகாது. "இலக்கிய பூர்வமான கலையழகும், கற்பனை வளமும் நிறைந்த கதைகளை இன்றல்ல-எப்பொழுதும் மக்கள் விரும்பிச் சுவைக்கிறார்கள்" என்று சி. வைத்திலிங்கம் (விரகேசரி 24.10.71) கூறியிருப்பது இங்கு அவதானிக்கத்தக்கது.

கால தேச வர்த்தமானங்களைக் கடந்து உயர்ந்து உணர்வுகளுக்கும் நன்மை தீமைப் போராட்டங்களுக்கும் தலைமை தந்து அமைந்த இவர்களது படைப்புக்களிலே சம்பவங்களின் தொடர்பாகத் தோன்றும் உணர்ச்சிகளுக்கு மிகுந்த முக்கியத்துவமளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால், பாத்திரங்கள் தாங்கள் இயங்கும் காலத்தோடும் நிலத்தோடும் சமூகத்தோடும் தொடர்பின்றி விட்டுவிடுதலையாகி நிற்கின்றன. சி. வைத்திலிங்கம், இலங்கையர்கோன் ஆகியோர் கதைகளில் இலங்கை வர்ணனைகள் உண்டெனினும், இலங்கை மண்ணோடு பிணிக்கப்பட்ட மனிதப் பிரச்சினைகள் சிறப்பாய் எடுத்தாளப்பட்டிருப்பதாய்க் கூற முடியவில்லை. எமது எழுத்தாளர்கள் தம்மைச் சூழ்ந்துள்ள பிரச்சினைகளை ஒன்றி யுணரப் பல வருடங்கள் பிடித்தன. ஆயினும், இலங்கையர்கோன், தமது பிற்காலக் கதைகளில் ஈழத்துப் பேச்சு வழக்கினைக் கையாண்டு, பிற்கால ஈழத்து எழுத்தாளருக்கு அத்துறையில்

முன்னோடியானமை குறிப்பிடத்தக்க ஒன்றாகும்.

எமது ஆரம்பகால எழுத்தாளரின் கதைகளைத் தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த 'கலைமகள்', 'கிராம ஊழியன்' போன்ற பத்திரிகைகள் சங்கோஜமின்றி வெளியிட்டன. காலப்போக்கில் ஈழத்தோர் படைப்புக்கள் அப்பத்திரிகைகளின் வர்த்தக வளர்ச்சிக்கு உதவாமற் போனதால், ஈழத்து எழுத்தாளர் உள்நாட்டுப் பத்திரிகைகளை நாடவேண்டியதாயிற்று. இலட்சிய நோக்குடன் தமிழ் நாட்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பத்திரிகைகளே காலகதியில் விற்பனை வளர்ச்சி வேண்டி மக்களுக்குக் கவர்ச்சி தரவல்ல விடயங்களை வெளியிடத் தொடங்கின. 'மணிக்கொடி' கூடச் சினிமாச் செய்திகளை வெளியிடத் தொடங்கியது.

1930இல் ஈழத்திலே தொடக்கப்பட்ட 'ஈழகேசரி' பத்திரிகை எமதுநாட்டு எழுத்தாளருக்கு இடங்கொடுத்ததாயினும் ஓரளவு சுதேச நோக்குத் தலையெடுக்க உதவிய அப்பத்திரிகையும் தன் ஆரம்ப காலத்தை இந்திய விடுதலை, காந்திய இயக்கங்களின் நிழலிலேயே கழித்தது எவ்வாறாயினும், 1940ஆம் ஆண்டை ஒட்டி ஈழத்தினருள் பலர் சிறுகதைத் துறையில் ஆர்வங்கொண்டு ஈடுபட உற்சாகமளித்தது 'ஈழகேசரி'யாகும். புதிய இலட்சிய வேகத்தோடு தமிழ் நாட்டிலிருந்து வெளிவந்த 'கலாமோகினி', கு. ப. ரா. வின் 'கிராம ஊழியன்', 'பாரததேவி' முதலிய பத்திரிகைகளும் இவர்களை எழுதத் தூண்டின.

தி. ச. வரதராசன், வ. அ. இராசரத்தினம், கனக-செந்திநாதன், அ. செ. முருகானந்தம், அ. ந. சுந்தராமன், சு. வே. சொக்கன் முதலியோரை முக்கியமாகக் கொண்ட இவ்விளைஞர் பரம்பரையின் தோற்றத்தோடுதான் மறுமலர்ச்சிக்காலம் என்று அழைக்கத்தக்க ஒரு காலம் ஈழத் தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் உதயமாகி ஈழத்தமிழ்ச் சிறுகதை, உருவிலும் திருவிளும் சிறக்க உதவியது.

ஆரம்ப கால எழுத்தாளர்களிடம்இது 'காச', சமய, கலையழகிபொரு மிகுந்து காணப்பட, ஈழத்து வாழ்க்கைப் பிரச்சினைகளை எடுத்து நோக்கத் தலைப்பட்ட இம் மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களிடம் ஓர் இலட்சிய வேகம் மிகுந்து காணப்பட்டது.

தமிழ் மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்தின் வெள்ளி முனைப்பு என்று அறிவித்துக் கொண்டு தொடங்கிய 'மணிக்கொடி' திசை புரளவே, மறுமலர்ச்சி இலக்கியத்திற்கென்று தமிழ் நாட்டிற் 'கலாமோகினி' இதழ் தொடக்கப்பட்ட அதே 1942ஆம் ஆண்டில், ஈழத்தில் இம்மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்கள் 'மறுமலர்ச்சி' என்ற இதழை ஆரம்பித்தார்கள். அவர்களது இலக்கிய ஆர்வத்தையே முதலீடாகக் கொண்டு தொடக்கப்பட்ட இவ்விதழ் எழுத்தார்வத்தை வளர்க்கத் தொடங்கியதோடு, முடிந்துவிட்டது. யாழ்ப்பாணத் தமிழன் தனித்துவத்தையும் பெருமையையும் கூறிக் கொண்டு, தொடங்கிய இவ்விதழ், தென்னிந்தியா காட்டிய திசையிற் சென்ற மந்தைப் போக்குப் பின்னால் மாற ஒருவகையிலே தொடக்க முனையாக அமைந்தமையையும் மறந்துவிடலாகாது.

இலங்கை சுதந்திரம் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்க சமூக, தேசிய விழிப்புணர்வினை எம் மக்களிடையே ஏற்படுத்தவில்லை. "என்றெம் தன்னைகை விலங்குகள் போகும்? என்றெம் தின்னல்கள் தீர்ந்து பொய்யாகும்?" என்று ஏங்கியெழுந்த பாரதத்தையொத்த போக்கு இலங்கையிற் காணப்படவில்லை. சுதந்திரம் பெற்றுப் பத்து வருடங்களுக்கு மேற் சென்ற பின் பகிரதன் என்ற ஓர் எழுத்தாளர் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து, சிறுகதைத் துறையில் ஈழம் தமக்குப் பத்து வருடங்கள் பின் தங்கியிருக்கின்றதென்று கூறிய போதோ அல்லது அதற்கும் பத்து வருடங்களுக்குப் பின் கி. வா. ஜகந்நாத ஐயர் (தமிழிலக்கிய ஏடுதையும் பார்க்காத ஒரு பிரபல சினிமா நடிகையுடன் சமீபத்திலே தமது வரலாற்று முக்கியத்துவம் பெற்ற கலை இலக்கியச் சர்ச்சையை நடாத்திய அதே ஐயர்) ஈழத்தவர் எழுதுவது தமக்குப் புரியவில்லை என்று கூறியபோதோ ஏற்பட்

டளவு சுயமான விழிப்புணர்வினைக் கூடச் சுதந்திரம் எமக்குத் ஏற்படுத்தாமற் போனமை துர்ப்பாக்கியமே.

சுதந்திர ஈழத்திலே பாராளுமன்றத் தேர்தலுக்கு நின்ற தமிழ்க் காங்கிரஸ், "சுதந்திரன்" ஏட்டினைத் தொடங்கியது. 'தமிழனென்று சொல்லடா தலைநிமிர்ந்து நில்லடா' என்று மேடைகளில் முழங்கிய இக்கட்சியினர், ஈழத் தமிழ் மக்களிடையே தமிழுணர்வினை வளர்க்க எத்தனித்தனர். இதே காலத்தில் இந்தியாவில் நடந்த தனித்தமிழ், சுயமரியாதை, சீர்திருத்த இயக்கங்களின் நிழலும் ஈழத்தமிழரிடையே பரவியது. பெருமளவில் இங்கு விற்பனையான திராவிட முன்னேற்றக் கழகக் கதைகளும் தமிழ்ச் சமுதாயச் சீர்திருத்தம், தமிழர் பெருமை ஆகியவற்றைக் கருவாகக் கொண்டிருந்தன. சமத்துவ, இலட்சிய நோக்குக் கொண்ட எமது எழுத்தாளர்களையும், தி. மு. க. ஏடுகளின் தீண்டாமை, சமயச் சீரழிவு, சீதனம், பெண்ணடிமை, மூடநம்பிக்கை பற்றிய கருத்துக்கள் கவர்ந்தன.

இச் சூழ்நிலையில் வளர்ந்த சமூக சீர்திருத்த ஆர்வமானது, சமூக உணர்வு படிப்படியாக வலுவடையக் காலாயிற்று எனலாம். இக்காலகட்டத்திலே ஈழச்சிறுகதை இலக்கிய உலகிற் புகுந்தவர்களில் முக்கியமானவர்கள் என்று எஸ். பொன்னுத்துரை, டொமினிக் ஜீவா, கே. டானியல், என். கே. ரகுநாதன், செ. கணேசலிங்கன், சில்லையூர் செல்வராசன், சிற்பி முதலியவர்களைக் குறிப்பிடலாம். சில மறுமலர்ச்சி எழுத்தாளர்களின் தொடர்பினுற் 'சுதந்திரன்' பத்திரிகை இவ்வெழுத்தாளர்களின் படைப்புக்களை வெளியிட்டது. ஏனைய பத்திரிகைகள் பிச்சை போடுவது போல இவ்வெழுத்தாளர்களின் கதைகளை எப்போதாவது போட்டன.

1956 ஆம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தைத் தான் தேசிய விழிப்புணர்ச்சிக் காலமென்று அழைத்தல் பொருந்தும். பாடசாலைகளை அரசு கையேற்றதும், போக்குவரத்துச் சாதனங்கள் தேசியமயமானதும், சிங்களம் அரசு மொழியான

தும், தாய்மொழிமூலக் கல்வியும் சுழத் தமிழ்ச் சமூகத்திலும் தேசிய விழிப்புணர்ச்சி வளரக் காலாயிற்று. இந்நாட்டிலே தமிழுக்கும் தமக்குமுரிய இடம் பற்றியும், தமது பாரம்பரியம் பற்றியும், தமக்குத் தனியாயுரிய பிரச்சினைகள் பற்றியும், இந்நாட்டிலே தமக்குரிய எதிர்காலம் பற்றியும், தம் சமூகத்திலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றியும் சுழத்தமிழ் எழுத்தாளர் மிகுதியான ஆர்வத்தோடு சிந்திக்கத் தலைப்பட்டனர்.

1956 ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர் சீர்திருத்த ஆர்வத்தோடும் சிறந்த சமூக உணர்வோடும் சிறுகதை உலகிற் புகுந்து தளர்நடை நடந்த எழுத்தாளர்கள் இக்காலத்திற்குள் காலுன்றித் தலைநிமிர்ந்து நின்றனர். அகஸ்தியர், காவலூர் ராசதுரை, சுழத்துச் சோமு, நீர்வை பொன்னையன், நந்தி, அ. முத்துலிங்கம் முதலியவர்களும் இவர்களோடு சேர்ந்து விட்டனர்.

நூலுருவில் அதற்குமுன் ஓரிரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையே கண்ட சுழம் 1956ம் ஆண்டுக்குப் பின் ஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட தொகுதிகளைக் கண்டது. நூல்கள் பற்றிய விபரங்களை சுழத்துத் தமிழ்நூல் வழிகாட்டி (கனக செந்திநாதன்-1966), வரதரின் பலகுறிப்பு (நான்காம் பதிப்பு—1971), உலகத் தமிழாராய்ச்சிக் கழகத்தின் இலங்கைக் கிளை வெளியிட்ட தேர்ந்த நூற்பட்டியல் (1971) ஆகியவற்றிற் பார்க்க வியலும்.

இக்காலத்தில் சுழத்தமிழ்ச் சிறுகதையுலகின் முன்னணியிலே நின்ற திறமைவாய்ந்த பலர் சுழத்தமிழ்ச் சமூகத்தின் கீழ்ப்படிகளிலிருந்து வந்தவர்கள் என்பதும், அவர்கள் வலுவுள்ள பல புதிய செய்திகளைத் துடிப்போடு சொல்ல வந்தவர்கள் என்பதும், இதுவரை பலர் கையாளத் தவறிய அல்லது தயங்கிய பிரச்சினைகளைத் துணிவோடும் திறனோடும் எடுத்து நோக்கியவர்கள் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். சமூகத்திற் புடை நாற்றமெடுத்த சாதிக்கொடுமை போன்ற பிரச்சினைகளை நேருக்கு நேர் நோக்கி இவர்கள் பல சிறுகதைகளைப் படைத்தார்கள்.

தமிழ் நாட்டு எழுத்தாளர்களுக்கு இங்கிருந்து பணம் அனுப்புவதைக் கட்டுப்படுத்திய செலாவணிக் கட்டுப்பாடு சுழத்துப் பத்திரிகைகளை சுழத்தெழுத்தாளர்களை வெளியிட வைத்தது. தமது தென்னிந்தியாவின் அபிமான நட்சத்திர எழுத்தாளர்களின் கதைகளை அன்றி உள் ளூரவர்களின் எழுத்துக்களை சுழத்துப் பத்திரிகைகள் தாங்கிவந்தபோது, முகஞ்சுழித்தவர்கள் கூடப் பல நல்ல சிறுகதைகளை எழுது நாட்டின் எழுத்தாளர் படைத்தமையைக் கண்டு வியந்தனர்.

சுழத்துச் சிறுகதை வரலாற்றைப் பின்னிழுத்துச் செல்லப் பகிரதன் எடுத்த பிரயத்தனமும், தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் பராமுகமும், சிறுகதை அகத்தியவிலக்கணத்துள் அடக்காத இழிசன வழக்கென்ற மரபு வாதமும் எழுது சிறுகதை எழுத்தாளரிடையே தமது திறமையை வெளிக்காட்டும் ஆர்வத்தைத் தூண்டின.

சுழத்துக்குச் சிறப்பான எதார்த்தப் பிரச்சினைகளை எடுத்தாண்டு சுழப் பேச்சுத் தமிழைக் கலந்து எழுதப்பட்ட அவர்களது சிறுகதைகள், ஆரம்பகால எழுத்தாளரின் கதைகளைப் போலப் பொது நோக்கோடு உருவ அழகுக்கு முக்கியத்துவம் தராமையாலும், தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளின் விற்பனைப் பசிக்குத் தீனி போடும் வகையில் அமையாமையாலும், சுழத்துப் பத்திரிகையையே நம்பி நின்றன; எமக்கென ஒரு பாரம்பரியம் உண்டென முரசறைந்து நின்றன.

சுழத்தின் பாமர ரசனைக்குத் தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகளே விருந்தளித்தாலும், பிரசித்தி பெற்ற சிறுகதை எழுத்தாளர்கள் பத்திரிகைத் துறையில் ஏகபோக உடைமையாளராக விலைக்கு வாங்கப்படும் தமிழ் நாட்டினைப் போன்ற நிலை இங்கில்லாமையினாலும், தரம் வாய்ந்த பல சிறுகதைகள் தோன்றக் கூடியதாயிருந்தது. தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகைகள் சினிமா நட்சத்திரங்களின் பெயர்களிலே கதைகளை வெளியிடுவது போன்ற மலிந்த வீற்பனை உத்திகளைக் கைக்கொண்ட வேளை

யில், ஈழத்து எழுத்தாளர் சிறுகதை உத்தியிற பல கனமான பரிசோதனைகளை மேற்கொண்டனர்.

செ. கதிர்காமநாதன், செ. யோகநாதன், யோ. பெளடிக்ற் பாலன், தெளிவத்தை யோசப் முதலிய பல புதிய இளைஞர்களும் ஈழத்துச் சிறுகதை உலகிற் சிறந்த சாதனைகளை நாட்டி வருகின்றனர். தமிழ்ச் சிறுகதையானது பரப்பில் வளரவும் பண்பிற் சிறக்கவும் ஈழத்து எழுத்தாளர் கணிசமான அளவில் உதவியிருக்கின்றார்கள் என்பது நிச்சயம்.

இறுதியாகச் சமீபகாலத்திலே தலையோங்கும் ஒரு தன்மையினைக் குறிப்பிடவேண்டும். தமிழ் நாட்டுப் பத்திரிகை இறக்குமதி சுட்டுப்படுத்துவதையொட்டி, அப்பத்திரிகைகள் வசிகரித்து வைத்திருந்த வாசகர் வட்டத்தைக் கவரும் வகையிலே பல கதைகள் இங்கு வெளிவருகின்றன. அதிர்ச்சியூட்டும் தொடக்கங்களையும், திடீர்த் திருப்பங்களையும், சுப முடிவுகளையும் கொண்ட மிகையுணர்ச்சிக் கதைகளுக்கும், முதிரா இளமைக் கற்பனைகளுக்கும் ஈழத்தில் உள்ள சந்தை எதிர்காலத்திற் பெருக்குமா?

யாழின் கதை

“சரித்திர கால எல்லைக்கெட்டாத காலத்திலே வில்லியாழ் எனப் பெயரிய குழுவியாயுதித்து, மழலைச் சொற்பேசி, இடையர் இடைச்சியரை மகிழ்ந்ததுச் சீறியாழ் என்னும் பேதைப் பருவச் சிறுமியாகி பாணனொடும் பாடினியொடும் நாடெங்குந்திரிந்து ஏழைகளும் இதயங்கலிப்பெய்த இன்சொற் கூறிப் பின்பு பேரியாழ் என்னும் பெயரொடு பெதும்பைப் பருவமெய்திப் பெரும் பாணரொடு சென்று, குறுநில மன்னரும் முடிமன்னரும் தமிழ்ப் புலவரும் கொடைவள்ளல்களும் கேட்டு வியப்பெய்தும் வண்ணம் நயம்பட உரை பகர்ந்து அதனின் மங்கைப் பருவமெய்தி, அப்பருவத்திற்கேற்ப புதிய ஆடையும் அணிகலனும் பூண்டு நாடக அரங்கத்திலே திறமைகாட்டி, மடந்தைப் பருவம் வந்து எய்துதலும், திருநீல கண்டப் பெரும் பாணரொடும் மதங்க துளாமணியாரோடும் அம்மையப்பர் உறைகின்ற திருக்கோயில்கள் பலவற்றை வலம்வந்து, தெய்வ இசையினாலே அன்புள்ளத்தினை உருக்கி முத்தமிழ் விரகாற்பாராட்டப்பட்டு அரிவைப் பருவம் எய்துதலும், அரசிளங்குமரிகளுக்கு இன்னுயிர்ப் பாங்கியாகி,..... நின்ற யாழ் என்னும் மென்மொழி நங்கை.....”

— ‘யாழ் நூலில் சுவாமி விபுலானந்தர்.

பாரதியின் ஸ்வசரிதை -

சில குறிப்புகள்

— க. சித்திரலேகா —

“இச்சிறிய செய்யுள் - நூல் வினோதார்த்தமாக எழுதப்பட்டது. ஒரு சில பாட்டுக்கள் இன்பமளிக்கக்கூடியதானாலும் பதர் மிகுதியாகக் கலந்திருக்கக் கூடும். இதன் இயல்பு தன் கூற்றெனப்படும். அதாவது, கதாநாயகன் தன் சரிதையைத் தான் நேராகவே சொல்லும் நடை. இக் காவிய முறை நவீனமானது. இஃது தமிழறிந்த நூலோர்கள் அங்கீகரித்துத் தக்கதுதானா என்று பார்க்கும் பொருட்டுச் சிறிய நூலொன்றை முதலில் பதிப்பிடுகிறேன். இதனைப் பதம்பார்த்து மேலோர் நன்றென்பாராயின் இவ்வழியிலே வேறுபல வெளியாக்குவேன்...”

இவ்வாறு 1910ம் ஆண்டு வெளியிட்ட தமது ‘ஸ்வசரிதை’ என்ற சிறிய நூலின் முகவுரையிற் குறிப்பிட்டார் பாரதி. அவர் குறிப்பிட்டது போலவே ‘ஸ்வசரிதை’ என்ற இந்தச் சிறிய நூல் வினோதார்த்தமான ஒன்றுதான். இலக்கியத்துறையில் சிறப்பாகக் கவிதைத்துறையில் அவர் செய்த புதிய முயற்சிகளுள் ஒன்றாகவே இது குறிப்பிடக்கூடியது.

வழக்கமான சுயசரிதை (Autobiography) முறையில், தான் பிறந்தது முதற் கொண்டு நூலை எழுதிய காலம் வரை உள்ள வாழ்க்கைச் சரிதம் முழுவதையும் வரன் முறையில் இங்கு பாடினார் லர் பாரதி. கழிந்துவிட்ட வாழ்க்கையைத் திரும்பிப் பார்க்கையில், மனதில் பதிந்து விட்ட சில சம்பவங்கள், வாழ்க்கையில் அழுத்தமாகத் தம் முத்திரையைப் பதித்து விட்ட நிகழ்ச்சிகள்தாம் இவர் ஸ்வசரிதை

யில் இடம் பெறுகின்றன. இவ்வாறு வரன் முறையாகவன்றி வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்க்கும் போது மனதில் தைக்கும் சம்பவங்களையே கவிதைகளாக்கி அவற்றின் தொகுப்பை ஸ்வசரிதை என வெளியிட்டது. நவீன தமிழ் இலக்கியப் பரப்பில் ஒரு புதுமையான முயற்சியாகவே காட்சியளிக்கின்றது.

சுயசரிதை என்பது நவீன இலக்கிய வகைகளிலே சாதாரணமான ஒன்றுதான். தமிழிலும் மூலம், மொழி பெயர்ப்பு ஆகிய இருவகைகளிலும் இது கணிசமான அளவு உள்ளது. எனினும் இச்சுயசரிதைகளுடன் பாரதி ஸ்வசரிதை என்ற பெயரில் வெளியிட்டிருக்கும் கவிதைகளை ஒப்பிட்டு நோக்கும் போது இவற்றிடையே பொருள் அளவிலும் கூடும் முறையிலும் காணப்படும் வேறுபாடு விதந்து கூறத்தக்கது. இந்த வேறுபாடே பாரதியின் புதுமைப் பாதையைத் தெளிவுறுத்தி அவர்மனப் போக்கு இலக்கியக் கொள்கை என்பவற்றையும் உணர்த்தி விடுகிறது. ஒருபாளை சோற்றுக்கு ஒரு சோறு பதந்தானே.

பாரதியின் சமகாலத்தவரும் பாரதி போலவே நாட்டு விடுதலை நாடிய வீரரும் இலக்கிய ஆர்வலரும் ஆசிரியருமான வ. உ. சிதம்பரம்பிள்ளையும் ஒரு சுயசரிதைப் பாடல்பாடியிருக்கிறார். பாரதியின் வேறுபாட்டைத் தெளிவதற்கு வ. உ. சியின் சுயசரிதையை இங்கு ஒப்பிடுவது பயன்தரும். வ.உ.சி. யின் சுயசரிதையும் கவிதையில் எழுதப்பட்டதுதான். ஆனால் இவ் வீரன்டையும் அருகருகே வைத்துப் பார்க்

கூடும் போது இவ்விரு இலக்கிய கர்த்தாக்களுக்கு இடையில் உள்ள வேற்றுமையும் அது அவர்கள் இலக்கியப்படைப்பில் பிரதிபலித்தவாறும் தெரிகிறது. அகவற்பாவில் தம் சுயசரிதையைப் பாடிய வ. உ. சி, தமது பிறப்பு, வளர்ப்பு, கல்வி, தொழில், மணம் என்று ஒவ்வொன்றாக ஒழுங்கு பிசகாத முறையில் எழுதிக் கொண்டு போவார். அவ்வாறு கூறும்போதும் முதலில் நாட்டுவனம், நகர்ச்சிறப்பு, குடும்ப வரலாறு என்பவை புராணமரபில் கூறுவதைக் காணலாம். பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் மிகுந்த புலமை கொண்டவரும், திருக்குறள், தொல்காப்பியம், சிவஞான போதம் எனும் நூல்களுக்கு உரையெழுதியமையையே தமது முக்கிய இலக்கியப் பணியாகக் கொண்டவருமாகிய சிதம்பரம் பிள்ளை இவ்வாறு பாடியதில் வியப்பில்லை. இவ்வாறு புராணமரபில் தம்வரலாறு கூறும்போது, வ. உ. சி, அவ்வரலாற்றுள் தான் கலந்த நிலையையோ, இணைந்த நிலையையோ, அதன் காரணமாகப் பாக்களில் வெளிப்படும் உணர்ச்சிக் குமுறலையோ, ஆத்திரத்தையோ, இன்பத்தையோ, துன்பத்தையோ காணமுடிவதில்லை. ஒரே கிராகச் செல்லும் ஒழுங்கான அகவற்பாவில் எவ்வித ஏற்ற இறக்கமுமின்றியே தம் சரிதையைக் கூறிப்போவார் அவர். ஒரு narrator போன்று அவர் செயற்படுகிறார்.

பாரதியின் சுயசரிதை அவ்வாறமைந்ததன்று. சுருங்கச் சொன்னால் வ. உ. சி, சரிதையிலிருந்து முற்றிலும் வேறுபட்டது அது. இருத்தப்பாவில் அமைந்த பாரதியின் ஸ்வசரிதையில் வாழ்க்கை பற்றி அந்தச் சமயத்தில் அவருக்குட்பட்ட உண்மையொன்றே முதற் பாடலாக இடம் பெறுகிறது.

“வாழ்வு முற்றும் கனவெனக்கூறிய
மறைவலோர் தம் உரைபிழையன்று
காண்
தாழ்வுபெற்ற புவித்தலக் கோலங்கள்
சரதமன்றெனல் யானுமறிசுவேன்
பாழ்கடந்த பரநிலைற்றவர்
பகருமநிலை பார்த்திலன் பார்மிசை
ஊழ்கடந்து வருவதுமொன்றுண்டோ
உண்மை தன்னிலோர்பாதிபுணர்ந்
திட்டேன்.”

என வாழ்வுபற்றிய விதித்தத்துவத்துடன் தொடங்கிய பாரதி தன் பிறப்பு; வளர்ப்பு, ஊர், தந்தை தாய் என ஒன்றையுமே குறிக்கவில்லை. எடுத்த எடுப்பில் தம்

வாழ்க்கைச் செய்தியாக அவர் குறிப்பது சிறுவயதில் சேர்ந்து விளையாடத் தோழமையின்றி தனிமையில் வருந்தியமையைத் தான். புத்தகமும் கையுமாகத் தன்னந்தனியனாய் இருந்தநிலை அவரை மிக வாட்டியிருக்கிறது. பாரதியின் மனதில் அடி ஆழத்தில் பதிந்துவிட்ட நிகழ்ச்சி இது. இதனையடுத்து தனது பிள்ளைக்காதல், பாலியத் திருமணம், ஆங்கிலக் கல்வி எனத் தெரிந்தெடுத்த, மனதில் ஆணியடித்தாற் போன்று பதிந்துவிட்ட சம்பவங்கள் இடம் பெறுகின்றன. இவற்றை முறையான சுயசரிதை என்று கூறமுடியாது. வாழ்க்கையைப் பின்னோக்கிப் பார்த்துப் பாடும் (Flash back) ஒரு வகை இலக்கிய முயற்சி என்றுதான் சொல்லவேண்டும்.

இவ்வாறு சில நிகழ்ச்சிகளையே ஸ்வசரிதையாகக் குறிப்பிடும்போது அவற்றுடன் சேர்த்துத் தனது கருத்துக்களையும் மனக்குமுறலையும் கொட்டி விடுகிறார் பாரதி. உணர்ச்சிக் கவிஞரான பாரதியின் ஸ்வசரிதையில் இந்தத் தான் கலந்து பாடும் நிலையும், இதனேமற்றவர்கள் சுயசரிதையிலிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. ஆங்கிலக் கல்வி பயிலத் தன்னைத் தந்தை அனுப்பியதைக் கூறும் போது,

“நரியுயிர்ச்சிறு சேவகர்தாதர்கள்
நாயெனத்திரியொற்றர் உறவினைப்
பெரிதெனக் கொடு தம்முயிர்விற்பிறும்
பேடியர் பிறர்க்கிச்சகம் பேசுவோர்
கருதுமில்வகை மாக்கள்பயின்றிடுங்
கலைபயில்கென வென்னை விடுத்தான்”

என ஆங்கிலக் கல்வி பற்றித் தான் கொண்ட கருத்தையும் வெறுப்பையும் ஒருங்கே காட்டி விடுகிறார். இவ்வாறு தன்னுணர்ச்சியைக் கலந்தும் கருத்துக்களைச் சேர்த்தும் ஸ்வசரிதையை அமைத்ததே அதனை நவீன போக்குடையதாகவும் ஏனைய சுய சரிதைகளிலிருந்து வேறுபடுத்தவும் போதுமானது எனலாம்.

பாரதியின் ஸ்வசரிதைக்கு இணையான ஒன்று இதுவரை தமிழில் வெளிவரவில்லை. வேற்று மொழி இலக்கியங்களிலும் இவ்வாறான ஒரு முயற்சியைக் காணுவது அரிதாகவே இருக்கிறது. உண்மையில் பாரதியின் வாழ்க்கையைப்பாதித்த சம்பவங்கள் அது அவர் மனதில் எழுப்பிய கருத்துக்கள் என்பவற்றின் உந்துதலாலேயே ஸ்வசரிதை பாடப்பட்டது எனலாம். இந்த வகையில் ஸ்வசரிதை பிரத்தியேகமான ஒன்றாகவே விளங்குகிறது.

முத்தமிழ் - மூலக் கருத்துப் பற்றிய ஒரு குறிப்பு

கலாநிதி கார்த்திகேசு சிவத்தம்பி

தமிழ் மொழியின் சிறப்பமிசங்களில் ஒன்று முத்தமிழ்க் கோட்பாடு என்பர். இயல், இசை, நாடகம் என்ற ஒவ்வொன்றும் அநாதிகாலந்தொட்டே தனித் தனியே சிறப்புடன் வளர்ந்திருந்ததாலேயே இக்கோட்பாடு தோன்றிற்று என்ற ஊகம் பொதுப் படையாக நிலவுவதுண்மை. அழிந்துபோனவையாகக் கொள்ளப்படும் நூல்களின் பெயர்கள் சான்றாதாரமாக எடுத்துக் கூறப்படுவதும் வழக்கம்.

இக் கோட்பாடு தோற்றுவதற்கான சூழ்நிலைகள் யாவை? எவ்வாறு வளர்ந்தது? சங்க இலக்கியங்களில் இக்கருத்துக் காணப்படுகின்றதா? இவ்வினாக்கள் பற்றிச் சிந்திப்பதற்குதவியாக இச்சிறு குறிப்பு எழுதப் பெறுகின்றது.

முத்தமிழ்ப் பாகுபாடு தமிழில் அநாதிகாலம் தொட்டுக் காணப்படும் பண்பு என்று கொள்ளப்படுவதுண்டு. மொழிகள் அமைப்பாலும் உறுப்பாலும் வேறுபடினும் அவற்றின் தோற்றம், ஆரம்ப கால வளர்ச்சி முதலியன சிலபொது விதிகட்கு உட்பட்டனவே என்பது எல்லாரும் அறிந்ததே. ஒரு மொழியின் பூர்வீக, தொடக்க நிலையில் இத்தகைய பாகுபாடுகள்

தோன்ற முடியாது என்பது மொழியியல் உண்மை. 'நடனம், இசை, கவிதை ஆகிய மூன்று கலைகளும் முதலில் ஒரே கலையாகவே தோன்றின. கூட்டுத் தொழிலில் ஈடுபட்டிருந்தோரின் ஒத்திசை அசைவின் அடியாகவே இவை தோன்றின. இவ் அசைவு இரண்டு அமிசங்களைக் கொண்டதாய் இருந்தது. ஒன்று உடலசைவு; இதன் அடியாகவே நடனம் தோன்றிற்று. மற்றது வாயசைவுச் சப்தம்; இதுவே மொழியின் கருவாகும்'. இவ்வாறு கலைகளின் மூலத்தை எடுத்துக் காட்டுவர் பேராசிரியர் தொம்சன்¹. பேராசிரியர் கூறும் தோற்றநிலைக்கு எழுத்திலக்கியச் சான்று காட்டுதல் முடியாதது; மனிதவியற்றுறை ஆராய்ச்சிகள் கொண்டே இவ்வுண்மை நிறுவப்படும். புய்கர் என்பார் 'தொழிற் பாடல்' களைக் கொண்டு செய்த ஆராய்ச்சிகள் இம் முடிவுக்கு முன்னோடியாய்மைந்தன.²

1. Thomson G. Studies in Ancient Greek Society Vol I p. 451—London 1961.
2. Bucher. Arbeit Und Rhythmus Leipzig 1919.

தமிழிலுள்ள மிகப் புராதனமான இலக்கியம் சங்க இலக்கியமாகும். அவ்வி லக்கியத் தொகுதியில் முத்தமிழ்ப் பாரு பாடு காணப்படுகின்றதா என்று பார்த்தல் வேண்டும்.

இயலையும் இசையையும் தனித்தனி பிரிவுகளாக கொள்ளும் பண்பு சங்க இலக் கியங்களிற் காணப்படவில்லை. இயல் எனும் இலக்கியம் அக்காலத்தில் முற்றி லும் இசை வழிப்பட்டே நின்றது. அக் காலத்திற் பெரிதும் போற்றப்பட்ட அக வல் யாப்பு இசை பற்றியதே. அகவல் என்ற சொல் அகவு என்ற வினையடியாகப் பிறந்தது; அகவு என்ற சொல்லுக்கு “மயில் போல் சப்தமிடல், பாடுதல், மயில்போல் ஆடுதல், அழைத்தல்” எனும் பொருட்களென என்று திராவிடச்சொல் வரலாற்றகராதி கூறும். இலக்கியப் படைப்புக்கள் ‘பாடல்’கள் என்றே கொள் ளப்பட்டன. பாடல், பாடு என்னும் வினையடியாகப் பிறந்தது.

கலி யாப்பின் அடிப்படை அமிசங்க ளையும் கலித் தொகையிற் காணப் பெறும் உரையாடற் பாக்களையும் ஆராய்ந்து கலியில் பாடலும் நடனமும் இணைந்தே காணப்படுகின்றன என்பது நிறுவப்பட்டுள்ளது.³

யாப்பமைதியை விட்டு இலக்கிய அகச் சான்றுகளைக் கொண்டு பார்க்குமிடத்தும் இவ்வுண்மை புலனாகின்றது. அவைக்குவந்த புலவன் தன் ஆக்கத்தைப் பாடியே காண் பித்தான். பரிசில் பெறுவோர் நடை முறையை விளக்கமாகக்கூறும் மலைபடுக டாம் புதியபாடல்களை “விருத்திற்பாணி” என்றே கூறும். இவ்வாறு பாடப் பெற்ற பாடல்கள் சிலவற்றுக்கு விறலி நடனமாடி யதாகக் கொள்ள இடமுண்டு. கூத்தர்கள் ஆடிய கூத்தின் கதை, பாடல்சன் பற்றிய தெளிவான குறிப்புக்கள் பத்துப்பாட்டு எட்டுத் தொகையில் இல்லையெனினும், கூத்தாடிகள் பாடல்களாகப் பாடிப் பரிசில் பெற்றனர் என்பதை நிரூபித்து நிற் கின்றன கண்ணுனர், கோடியர், வயிரியர் பற்றி வரும் குறிப்புக்கள்.

இவற்றைச் சான்றாகக் கொண்டு பார்க்கும் பொழுது அக்காலத்திலே செய் யுள், இசை, கூத்து என்பனவற்றைத் தனிப் பட்ட கலைப்பிரிவுகளாகக் கொள்ளவில்லை என்பது புலனாகும். அக்காலத்து இலக்கிய கர்த்தர்களையும் அவர்கள் தோற்றுவித்த படைப்புக்களையும் நோக்கும் பொழுது இத்தகைய ஒரு பாருபாடு தோன்றியிருக்க முடியாதென்பது தெரியவருகின்றது.

எனினும், முத்தமிழ்க் கோட்பாட்டின் தோற்றம், வளர்ச்சி பற்றி ஆராய்ந்த காலஞ் சென்ற பேராசிரியர் வையாபுரிப் பிள்ளை இக் கோட்பாடு பற்றிய முதற் குறிப்புப் பரிபாடலிற் காணப்படுகின்றது எனக்கூறியுள்ளார்.⁴

பரிபாடல் சங்க இலக்கிய நூலன்று. இலங்கையில் பெருவழக்கிலிருக்கும். கால வரையறை நாமாவளிப்படி, அது சங்கமரு விய காலத்தைச் சேர்ந்தது. வையாபுரிப் பிள்ளை அவர்களே அது மிகப் பிந்திய நூலென்பர்.

முத்தமிழ் பற்றிக் குறிப்பிடுவதாகக் கூறப்படும் பரிபாடற்பகுதி திருக்குறள் பரிமேலழகர் உரையில் வரும் ஒரு மேற் கோளாகும் 23ஆம் குறளுக்கு விளக்கம் கூறியவிடத்து மை ஈற்றுப் பெயர் எண்ணுப் பொருளில் நிற்பதற்கு உதாரணங் காட்டுவதற்கு

“தெரிமாண் தமிழ் மும்மைத்தென்னம் பொருப்பன் பரிமா நிறையின் பரந்தன்று வையை”

எனும் பரிபாடற் பகுதியைச் சான்றாக எடுத்துக்காட்டுகின்றார். “பாண்டியனது குதிரைப்படை ரிரையிலும் பார்க்க நீண்டதன்று வையை” என்பது இதன் பொருள். இதில் வரும் மும்மை எண்ணுப் பொருளில் நின்றது என்றார் பரி

3. சிவத்தம்பி .கா. Drama in Ancient Tamil Society (கலாகிதிப் பட்டத்துக்கான ஆராய்ச்சி Birmingham 1970).

4. வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ் இலக்கியச் சிந்தனைகள். (தமிழ் நாடக வரலாறு பற்றிய கட்டுரை)

மேலழகர், பொதுப்படையாக எண்ணுப் பெற்றுள் என்றனரேயொழிய, இயல், இசை, நாடகம் என்ற மூன்று பிரிவினையும் அவர் திட்டவட்டமாகக் கூறவில்லை. இருப்பினும் "மும்மைத் தமிழ்"—மூன்று தமிழ்—இயல் இசை நாடகம் பற்றிய குறிப்பாகவே இருத்தல் வேண்டுமெனக் கொண்டார் பேராசிரியர் வையாபுரிப்பிள்ளை. அவ்வாறு கொள்ளும் பொழுது, "தமிழ்" என்ற சொல் தமிழாகிய மொழியையும் இலக்கியச் செல்வத்தையுமே குறிக்கும் என்றும் கொண்டுள்ளார் என்பது வெள்ளிடைமலை, ஆனால் "தமிழ்" என்ற சொல் பரிபாடில் பிறிதோரிடத்தில் தமிழ் நாடு முழுவதையுமே குறித்து நிற்பதைக் காணலாம்.

"தமிழ் வையைத் தன்னம் புனல்" (6:60)

இங்கு தமிழ் என்பது நாட்டைக் குறித்ததாதல் வேண்டும். தமிழ் என்ற சொல் தமிழ்நாட்டைக் குறித்தல் சங்க இலக்கியத்திற் பெருமழக்கு [புறநானூறு 35, 50, 51, அகநானூறு 22, 31, ஆகியன], பதிற்றுப்பத்து 62-ம் பாடலில் தமிழ் என்ற சொல் தமிழ்ப்படையைக் குறித்து நின்றது.

மேற்கோள்வரிகள் பாண்டியன் போர்ச்சிறப்பைக் கூறுவன. எனவே, இங்கும், தமிழ் என்னும் சொல் நிலத்தைக் குறிப்பதாக இருக்கலாம். அவ்வாறாயின் 'மும்மை'—மூன்று என்பதன் பொருள்யாதாக இருக்கலாம்?

பண்டைத் தமிழகத்தில் மூவேந்தர் பெற்றிருந்த சிறப்பையும் அவர்கட்கிருந்த புகழையும் வலியுறுத்த வேண்டிய அவசியமேயில்லை. சங்கப் பாடல்கள் சில, (புறநானூறு 109, அகநானூறு 31, பதிற்றுப்பத்து 20) இவர்களை "மூவர்" என்று மாதிரிமே குறிப்பிடுகின்றன. எனவே 'தமிழ் மும்மை என்பது இயல், இசை, நாடகத்தைக் குறியாது, "தமிழ் மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்" என நின்று, மூன்று தமிழ் இராச்சியங்களையும் ஆளுகின்ற ஒரு பாண்டியனைக் குறித்து நிறநல் முடியும்.

இவை யாவற்றுக்கும் மேலாக, இம் மேற்கோள், பூரணமாகக் கிடைத்துள்ள ஒரு பாடலின் பகுதியன்று; ஒரு பாடலில் கிடைத்துள்ள ஒரேயொரு பகுதி இவ்விருவரிகள் மட்டுமே. எனவே இத்தகைய பூரணமற்ற இரு வரிகளை மாத்திரம் ஆதாரமாகக் கொண்டு, அதுவும் பிறவிளக்கங்கள் கூறப்படத்தக்க நிலையில், 'மும்மைத் தமிழ்' மூக்கு ஒரேயொரு கருத்தே இருத்தல் முடியுமெனக் கொள்ளுதல் பொருந்தாது.

மூவேந்தர் மூவர் எனும் சொற்றொடர்களுக்குள்ள முக்கியத்துவத்தை நோக்கும் பொழுது, முத்தமிழ் எனும் கோட்பாடு சங்ககாலத்திலே தோன்றியிருக்குமேல் இந்த அரசியல் நிலைபாட்டை உணர்த்துவதாகவே இருத்தல் வேண்டும்.

மேலும், இயல், இசை, நாடகம் என்பன தனித்தனிக் கலைகளாக வளரும் நிலை பரிபாடல் தோன்றிய காலத்தில் நிலவியிருக்க முடியுமா என்றும் பார்த்தல் வேண்டும். பரிபாடலே இசையும் இயலும் கூட்டுக் கலையாக விளங்குவதற்குச் சிறந்த உதாரணமாகும். சங்க இலக்கியங்கள் யாவற்றுள்ளும் இசையமைப்புக் குறிப்புடைய தொகுதி பரிபாடலே. எனவே முத்தமிழ் என்னும் கலை வகுப்பு முறைக்கோட்பாடு பரிபாடலில் குறிப்பிடப்படுதல் சாத்தியமன்று.

இயல், இசை, நாடகம் என மூன்றாக வகுக்கும் இம் முறைமை இம் மூன்று கலைகளும் ஒன்றுடன் ஒன்று இணையாது, தனித்தனி, பல்லாண்டுகாலம் வளர்ந்த பின்னரே ஏற்படக் கூடிய ஒன்றாகும். சங்ககாலத்தின் முற் கூற்றில் அதற்கான சூழ்நிலைகள் இருக்கவில்லை என்பதற்குச்சான்று பகருகின்றன புறநானூறு, அகநானூறு போன்ற நூல்கள். பௌத்த, சமணமதங்களின் செல்வாக்குப் பெருக்கம், நகரநாகரிகத்தின் வளர்ச்சியால் ஏற்படும் தொழிற்பிரிவு, சமூகப் பிரிவுகள், வைதிக மதக் கருத்துக்களினால் ஏற்பட்ட சமஸ்கிருத நெறிப்படுகை ஆகிய காரணங்களினாலேயே ஆடற்கலைகளும், பாடற்கலைகளும், இலக்

கியப்புலவரும் தனிப்பட்ட குழுவினராகவும், தனிப்பட்ட கர்த்தாக்களாகவும் பரிணமித்தனர் என்பது வரலாறு கண்ட உண்மை⁵.

பரிபாடலுக்குப் பின் வந்த சிலப்பதிகாரத்திலேயே முதன் முதலில் இத்தகைய பிரிவு முதன் முதலிற் காணப்படுகின்றது. மாதவியின் ஆடற்குழுவில் அங்கம் வகித்த நன்னூற் புலவன் பற்றிக் குறிப்பிடும் பொழுது, இளங்கோ (III: 37-44)

‘தமிழ் முழுதறிந்த தன்மையனாகி’ எனக் கூறுகின்றார். சிலப்பதிகார உரையாசிரியர்கள் இதற்கு ‘‘முத்தமிழும் அறிந்த புலவன்’’ என விளக்கம் கொடுக்கின்றனர். இளங்கோ குறிப்பிடும் நன்னூற் புலவன் ஆடற்கூலையில் ஈடுபட்டவனே; அவனை இலக்கிய கர்த்தாவாகக் கொள்ளாது, நாடக ஆசிரியனாகவே கொள்ளுதல் பொருத்தமுடைத்து. அரங்கேற்று கதையை ஆழமாக ஆராய்வோர் இவ்வுண்மையை ஏற்றுக்கொள்வர். சிலப்பதிகாரத்தில் ‘‘விலக்கு’’ என்பது பற்றி வரும் குறிப்பு முக்கியமானதாகும்.

‘‘பலவகைக் கூத்தும் விலக்கினிற் புணர்த்து’’ (III:13)

விலக்கு என்பது கூத்தில் வரும் பாடல்கள் எனச் சிலப்பதிகார உரைகாரர் கருத்துக் கூறுவர். இப்பாடல் முற்றிலும் இசைசார்ந்ததாகவும் அசைவு கட்கியைந்ததாகவும் இருந்திருக்கலாம். இலக்கியத்தில் வரும் பாடலிலிருந்து இதனை வேறுபடுத்தவே ‘‘விலக்கு’’ என்ற பதம் பயன்படுத்தப்படுகின்றது. நாடகத்தில் வரும் ‘‘பாடல்’’ இலக்கியத்தில் வரும் பாடலிலிருந்து வேறுபட்டதென்பதற்கு எம்மிடத்துள்ள முதலாவது திட்டவட்டமான சான்று இது. இப்பாடுபாடு, இலக்கியம், இசை, நாடகம் என்பன வெவ்வேறு நிலையிலுள்ள வெவ்வேறு கர்த்தாக்களின் பயில் நிலையினடியாகத் தோன்றியதே.

அவ்வாறாயின், இச்சிலப்பதிகாரக் குறிப்பினையே, முத்தமிழ் பற்றிய முதற் குறிப்பாகக் கொள்ளலாமா என்னும் வினா எழுதல் இயல்பே.

இயல், இசை, நாடகத்துறைகள் தனித்தனியே வளர்ந்துள்ளமையை ஏற்றுக் கொள்ளும் பொழுதே முத் தமிழ்க்கோட்பாடு. மொழி பற்றிய தத்துவார்த்தமான பகுப்பாகத் தோன்றும். இசைக்கும், நாடகத்துக்கும் ஒரு மேனிலைக் கணிப்பினைச் சங்க மருவிய காலத்து மேலோர் வழங்கியிருக்க மாட்டார் என்பது ஏலாதி போன்ற நூல்களால் (ஏலாதி 25, 42, 62) தெரியவரும். சமண, பௌத்த மதக் கோட்பாடுகள் ஆதிக்கஞ் செலுத்திய காலத்தில் அத்தகைய ஒரு கணிப்பு ஏற்பட்டிருத்தல் இயலாதென்றே கூறவேண்டும். இசைக்கலைக்கும், நாடகக் கலைக்கும், இலக்கியத்திற்குளித்த அதே அளவு மதிப்பினை - சம அந்தஸ்தினை - வழங்குவோர், அக்கலைகளை முக்கியமானவையாகக் கொள்ளக்கூடியவர்களே.

அத்தகைய ‘கலைச் சம அந்தஸ்து’ பல்லவர் காலத்திற் காணப்பட்டது. பள்ளிகளுக்கும், விகாரங்களுக்கும் எதிராக மக்களாதரவுடன் புரட்சி செய்த பக்தி இயக்கத்தினர் காலத்தில், இலக்கியம் - தேவாரங்கள், பாசுரங்கள் - முற்றிலும் இசைப்பண்பினதாகவே விளங்கிற்று. இக் காலத்திற்குள் முதற்தடவையாக ஆடற் பெண்கள், அடிகள்மாராகக் கோயில்களிலே இடம்பெற்றனர். சிவன் ஆடல் நாயகனாகவும், விஷ்ணு வேணுகோபாலனாகவும் போற்றப்பட்டனர்.

முத்தமிழ் என்பது இயல், இசை, நாடகம் பற்றியதே என்பது முதன்முதலில் தெளிவாகக் காணப்படுவது நாவுக்கரசர் தேவாரத்திலேயாம்.

‘‘மூலநோய் தீர்க்கும் முதல்வன்

கண்டாய்

முத்தமிழும் நான்மறையும் ஆனான்

கண்டாய்’’

மனித வாழ்க்கைகளின் வரலாறுகளே, நிர்மாணங்களின் கதைகள். சாம்ராஜ்யங்களின் எழுச்சிகளும் வீழ்ச்சிகளுமே, அந்த இடிபாடுகளின் கதைகள். மதவேட்கைகளின் பிரதிபலிப்பே இந்தச்—

சில கோவில்களின் கதைகள்

செ. ஈஸ்வரன்

கால. பொருளாதார, சமூக தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அளவுகளில், மனித சமுதாயங்கள் கோவில்களைக் கட்டியெழுப்பியிருக்கின்றன. மொழியென்றும் சாதியென்றும் வர்க்க வரம்புகளை மீறி, பாரிய சமூக நிர்மாணங்கள் கோவில்களாக எழுந்துள்ளன. வழிபாட்டிற்கென, தலங்களை உருவாக்காத நாகரிகங்கள் இதுவரை தோன்றில்.

மதவேட்கை மனித கூட்டங்களை ஆட்கொண்டமைக்கு, இயற்கையின் சிதைவிற்குட்படாது நிற்கும் மார்க்கச் சின்னங்கள் தக்க ஆதாரங்களாகின்றன. அபரிமிதமான மார்க்கவேகம் ஒரு நாகரீகத்தைப் பீடித்திருந்தமைக்கு இந்தியக் கோவில்கள் ஒப்பாகும் மிக்காருமில்லாத சான்றுகளாகின்றன. சிற்பமும் சித்திரமும் துணை நிற்க, தனித்துவமான கலாச்சார சின்னங்களை, மடிந்துபோன இந்திய இராச்சியங்கள் விட்டுச் சென்றிருக்கின்றன. எங்கணுமில்லாத, மொழி, சாதி வேறுபாடுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டவிடத்தும், வர்க்கத்திற்கு வர்க்கம், எண்ணற்கரிய கட்டிட ஆக்கங்கள் எழுந்தவிடத்தும், பரந்த தேசிய உணர்வை உள்ளடக்கிய சிறப்புக்கு இந்தியக் கலைகள் பெயர்பெற்றவை. பன்னூற்றுப் பிறவிகளைத் தெய்வத்திற்குக் கொடுத்து, அதனை வழிபட பல்லாயிரக்கணக்கில் ஆலயங்களைச் சமைத்த பெருமை இந்தியருடையது.

சமூகத்தின் சமயப்பணியைச் சிரமேற்கொண்டவன், சிற்பியாகவும், சிறந்த சைத்திரிகனாகவும் கட்டிடக் கலைஞனாகவுமிருந்தான். புராணங்களிலும், உபநிடதங்களிலும், மறைநூல்களிலும் தேங்கி நின்ற சமய தத்துவங்களுக்கு உருக்கொடுக்கும் பணியில் அன்றைய கலைஞன் ஈடுபட்டான். சித்திர, சிற்ப விதிகளை ஒருமுகமாக நெறிப்படுத்தி, தனித்துவமான கலைத் தத்துவங்களைச் சிருட்டித்துவிட்டு இந்தியச் சைத்திரீகன் மறைந்துவிட்டான். அநாமதேயர்களாக, அறிமுகம் தரப்படாதவர்களாக வாழ்ந்து ஒரு தேசிய உணர்வை இந்தியக் கலைக்கோவில்களுக்கு தந்தவர்கள் அக் கலைஞர்கள்தாம்.

அசோக சாம்ராஜ்யத்தின்செழிப்பில், கோவிற்கலைகள் உருப்பெறத் தொடங்கின. ஸ்தூபங்களும், மடாலயங்களும், புத்த மதத்தின் எழுச்சிக் காலங்களைப் பிரதிபலிக்கின்றன. துறவற வாழ்க்கையின் தேவைகளும், தனித்து வாழும் சமய நெறிகளும், தேடுவாரற்றுக்கிடந்த கற்குகைகளைக் கலைக் கூடங்களாக மாற்றின. அஜந்தாவும், எல்லோராவும், சித்திரங்களின் பெட்டகங்களாகத் திளைக்க புத்த மத குருக்கள் கைவந்த சித்திரக் கலைஞர்களை அமர்த்தினர். விளைவாக, அழியாத சுவரோவியங்களை அசோக சாம்ராஜ்யம் விட்டுச் சென்றது.

காஞ்சியும், கட்டிடக்கலைகளின் கோவில்களின் விளைநிலங்களாகியது.

இந்தியாவின் மிகப்பழைய நிர்மாணப் படிமங்கள் காஞ்சியில் நிறைந்துள்ளன நான்காம் நூற்றாண்டின் சிறு கற்கோவில்கள் காஞ்சியில் காணப்படுகின்றன. சிறியதொரு கர்ப்பக்கிரஹத்தை உள்ளடக்கியதாய், கோவில்களின் வளர்ச்சி முறையை நிர்ணயிக்கும் வகையில், கோவில் நிர்மாண விதிகளின் ஆரம்ப நிலையாக இக் கற்கோவில்கள் கொள்ளப்படுகின்றன. ஐந்தாம் நூற்றாண்டுத் துர்க்கையின் கோவில் (Aihole எனுமிடத்தில்) வட இந்திய கோவில் வளர்ச்சியின், மூலவர்க்கமாகிறது. கால வளர்ச்சியில் கர்ப்பக்கிரஹங்கள் வளர்ந்து, பாரிய தேவி ஜகதாம் பிகை கோவிலாக, கஜுராஹோவில் முதிர்ச்சியடைகின்றது. தலை சிறந்த இந்தியக் கோவில்களில் ஒன்றான தேவி ஜகதாம் பிகை கோவில், கஜுராஹோவின் உலகப் புகழுக்கு மெருகூட்டுகின்றது. காணற்கரிய சிற்பங்கள் நிறைந்த இக் கோவில்கள், ஆலய தரிசனங்களில் முதலிடம் பெறவேண்டியவை.

வெறியர்களாலும், அந்நியர்களாலும் சிதைக்கப்பட்ட வடஇந்தியக் கோவில்கள் தென்னகத்துக் கோவில்களுக்கு முக்கியத்துவத்தைத் தருகின்றன.

அந்நிய ஊடுருவலில் ஒதுங்கி நின்ற தென்னிந்தியா, கோவிற்கலைகளின் நூதனசாலையாகிவிட்டது. தம்மகத்தே, உருவப்பிணைப்பை, ஒருமுகமான கட்டிடச் சேர்வைக் காட்டாதவிடத்தும், வளர்ந்தோங்கிய கோபுரங்களும், பரந்த மண்டபங்களும், திராவிடக் கோவில்களை உயர்த்திவிட்டன.

தென்னிந்திய கோவிற்கலைகளின் பிறப்பிடமாகத் திகழ்கிறது மாமல்லபுரம். ஏராளமான, கலைச்சின்னங்கள் கோவில்களாகவும், சிற்பங்களாகவும் பின்னயகாலங்களில் உருவாக, மாமல்லபுரக் கல் இரதங்கள் மூலாதாரங்களாயின.

திரௌபதி இரதம், சிறு கற்கோவில்லாக மாமல்லபுரத்தில் செதுக்கப்பட்டவிடத்து, திராவிடக் கோவில் நிர்மாண விதிகள் தோன்றின. மாமல்லபுரத்தில் திராவிடச் சிற்பி அயர்ந்திலன். கற்களின் குடைவு சிற்பியின் வழியே அர்ஜுன ரதங்களாகவும், தர்மராஜ ரதங்களாகவும் கடற்கரை மணலில் தோன்ற, ஏழாம் நூற்றாண்டில் கோவிற்கட்டிடங்களின் தொடக்க காலம் நிர்ணயிக்கப்பட்டது. இரட்டையராக எழுந்த புகழ்பெற்ற 'கடற்கரைக்' கோவில்கள் மாமல்லபுரத்தில் முதிர்ச்சிபெற்று திராவிடக்கோயிற்கலையின் உசாவு சிற்பங்களாக விளங்குகின்றன. சைவாலயங்களின் எழுச்சியையே, அவைகளோடு ஒன்றி நிற்கும் சிற்பத்திறனுக்கோ ஆதாரங் கண்டுணர வேண்டுமோருக்கு மாமல்லபுரம் முதற்தலமாகிறது.

புகழ்பெற்ற, காஞ்சிபுர கைலாசநாத கோவிலும், தஞ்சை பிருஹதீஸ்வரர் கோவிலும் மாமல்லபுர ரதங்களின் வழியாக, மிகச் சிறந்த திராவிடக் கோவில் நிர்மாணங்களாகின்றன. மதுரை மீனாட்சியம் மன் கோவில், சிதம்பரம் நடராஜர் கோவில்கள், கலைக்கோவில்களின் வரிசையைச் சார்ந்து இந்திய கோவில்களில் தனியிடம் பெற்றுள்ளன.

திராவிடக் கோவில்களுக்கு சிகரமாய் அமைந்தவை உயர்ந்த கோபுரங்களே. கர்பக்கிரஹத்தை அலங்கரிக்கும் வட இந்திய சிகரங்களையோ விமானங்களையோ போலன்றி, நுழைவாயிலை ஊருக்கு எடுத்து தானுகின்றன கோவிலின் கோபுரங்கள். சிற்ப சாஸ்திரத்தில் தென்னகத்து கலைஞன் சிறப்புற இக்கோபுரங்கள் ஊடகங்களாயின. இந்தியாவின் மிகச் சிறந்த சிற்பங்கள் சிதம்பரம் நடராஜர் கோவிலை கோபுரங்களில் சிறந்ததாகியது.

நுட்பமான சித்திர வேலைப்பாடுகளை ஆயிரந்தூண் மண்டபங்கள் எடுத்துக்காட்டுகின்றன. திராவிடச் சிற்பி கைவண்ணம் காட்டும் அழகிய தூண்களை தென்னிந்திய கோவில்களில் காணலாம்.

வட இந்திய அலங்காரத்திற்கு தென்னிந்தியாவில் ஈடு செய்பவை மைசூர் கோவில்கள். கோபுரங்களை அநாவசியமாக உயர்த்தாது, அழகிய நுண்ணிய சித்திர வேலைகளைக் கொண்டது மைசூர் கேசவன் கோவில். சோமநாதபுரத்திலமைந்த இக்கோவில் காணற்கரிய அலங்கார கலைக்கூடம்.

கோவில்களென்றதும், உடன் நினைக்கத் தோன்றுபவை திராவிடர் கோவில்களே. பகைமையின் சிதைவுக்கு அகப்படாத, வட இந்திய அலங்கார கோவில்கள் மிகச் சொற்பம். இருப்பினும், எழிலுக்கும் அலங்காரத்திற்கும் ஒப்புயர்வற்றவை ஒரிசாவில் நிறைந்துள்ள கோவில்கள். வடக்கையும் தெற்கையும் இணைக்கும் சிறப்பு அம்சங்களைக் கொண்டு தன்னிகரில்லாத இந்தியக் கோவில்களாகப் புகழ்பெற்றவை ஒரிஸ்ஸாவின் வானளாவிய கோவிற் சிகரங்கள்.

இந்தியாவின் சிற்பமும், கோவில் நிர்மாணங்களும் ஒருங்கிணைந்து, முதன்மை பெற்ற மறைத்தலமாக விளங்குவது

கொனராக் (Konarak) சூரிய பகவான் கோவில். இருபத்தினான்கு பெரும் சக்கரங்கள் தாங்கும் ஒரு தேர் போன்று அமைந்த அலங்காரக் கோவில் என்பதற்காக இக்கோவில்கள் பெயர் பெறவில்லை. மிக அழகாக நெளித்து முறித்து ஒவ்வொரு அங்குலமாகச் செதுக்கப்பட்டவை என்பதற்காகவுமல்ல, மனிதன் இறைவன் பால் காதலையும், மனிதன் மங்கை பால் காதலையும், சிற்பங்களாச் சித்தரிக்கின்றன என்பதால் இச் சித்திரத்தேர் புகழடைந்தது. சமூக வரம்புகளுக்கு அப்பாற்பட்ட முறையில் இவைகள் பிரசித்தமான கோவிலில் காதல் ரசங்களும் மன்மதநிலைகளும் செதுக்கப்பட்டுள்ளன. வத்ஸாயனுவின் நூலுக்குக் கல்லில் வடிவம் கொடுத்திருக்கிறார்கள் கொனராக்கில்.

13ம் நூற்றாண்டில் நரசிம்மனின் முயற்சிகளில் உருவான இந்தச் சூரிய பகவான் கோவில் கலைதரும்பும் மன்மதரசங்களால் பலரையும் ஈர்க்கும் முதன்மைக் கோவிலாகிறது.

10—13 ம் நூற்றாண்டுகளில் செழிப்புற்று விளங்கிய ஒரிஸ்ஸாவின் கோவிற்கலைகள் புவனேஸ்வர் தடாகத்தைச் சூழ எழுந்துள்ளன. ஆயிரங் கோவில்கள் நிறைந்திருந்த புவனேஸ்வரில் எஞ்சியவை ஐநூறே.

பத்தாம் நூற்றாண்டின் விங்கராஜா கோவில் ஒரிஸ்ஸாவின் மதவேட்கைக்கு கற்களில் பதில் தருகிறது. இக்கோவிற் சிகரங்களின் அழகு சொல்லுந்தரமன்று. நுட்பமான சித்திர கைங்கரியங்களுக்குச் சான்றாக விங்கராஜா கோவில் எழுந்துள்ளது.

கிழக்கிலங்கை இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள்

இ. பாலசுந்தரம் பி. ஏ. சிறப்பு

தமிழ் நாட்டிலே சீரும் சிறப்பும் பெற்றுத் திகழ்ந்த தமிழ் அணங்கு, ஈழவள நாட்டிலும் பேணிப் பாதுகாக்கப்பட்டு வந்துள்ளாள். அத்தமிழ்க் குமார்க்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் வாழ்பாவலர் பலரும் பாமாலை புனைந்து சூடி, அவளது எழிற் கோலத்தைப் பார்த்துச் சுவைத்தனர். தமிழ் அணங்கின் அழகைச் சுவைப்பதில் தமிழறிந்த எவரும் பின்நிற்கவில்லை, வேற்று மதத்தவருங்கூடத் "தமிழ்ப்புலமை" என்னும் முத்திரையைத் தரித்துக் கொண்டு அத்தமிழ் அணங்குடன் உறவு முறை கொண்டாடியுள்ளனர். தமிழ்ப் புலமையுடன் தன்னிடம் வந்த எல்லோரது பாமாலைகளையும் தனது மணமாலையாகச் சூடிக் காலத்திற்குக் காலம் தமிழ்க் குமாரி தன் கன்னித்தன்மையைப் பேணி வந்துள்ளாள். சமணர், பௌத்தர், கிறிஸ்தவர் ஆகியோரைப்போன்றே இஸ்லாமியரும் தமிழிலக்கிய நெறியில் பல ஆக்கங்களை ஆக்கி அளித்து வந்துள்ளனர். "இஸ்லாமிய மக்களின் உன்னதமான சாதனைகளுள் முதன்மையாக விளங்குவது அவர்களது இலக்கிய சிருஷ்டிகளே." ¹ அந்த அடிப்படையில் ஈழத்து இஸ்லாமியருள், கிழக்கிலங்கை இஸ்லாமிய தமிழ்ப்புலவர்களின் ஆக்கங்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

இயற்கை எழில்வளம் அமைந்த இப் பிரதேசம் அங்கு வாழ்ந்த கவிஞர்களின்

கவியுள்ளங்களைத் தொழிற்படுத்திக், கவிதைகளைப் படைக்கத் தூண்டுகோலாக அமைந்தது. இப்பிரதேசத்தில் வாழும் பழங்குடிகளாகிய தமிழ் மக்களுடன் சேர்ந்து வாழும் இஸ்லாமிய மக்கள், தமிழ் மொழியைத் தம் தாய்மொழியாக வழங்கி வருகின்றனர். "ஈழத்து முஸ்லிம்களைத் தென்னக முஸ்லிம்களுடன் ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஆறில் ஒரு பகுதியினரே ஈழத்தில் வாழ்கிறார்கள். இருப்பினும் தமிழ் உணர்ச்சியையும் இலக்கியப் பற்றினையும் வளர்க்கும் பணியில் ஈழத்து முஸ்லிம்கள்—சிறப்பாக கிழக்கிலங்கை வாழ் முஸ்லிம்கள்—முன்னணியில் நிற்கின்றார்கள் என்பது மனநிறைவைத் தருகின்றது." ² இன்றும் இப்பகுதியில் தமிழ் உணர்வுடன் வாழ்பவர்களைப் போன்றே பண்டும் தமிழ்ப்புலமையும் தமிழ்ப் பற்றும் மிக்க இஸ்லாமியப் புலவர்கள் பலர் இங்கு வாழ்ந்திருக்கிறார்கள்.

ஈழத்தில் பல பாகங்களிலும் காலத்திற்குக் காலம் பல இஸ்லாமியப் புலவர்கள் தோன்றி, தமிழிலக்கியச் சோலையில் உலாவியிருக்கின்றனர். இவர்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கியதாக "ஈழத்து இஸ்

1. முகமது ஸலீம், இஸ்லாமிய கலாச்சாரம்-பக்: 52
2. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், அரசு வெளியீடு, பக்கம்-6

லாமியப் புலவர் வரிசை'' என்ற தலைப்பில் ஓர் ஆய்வுக்கட்டுரையே எழுதலாம். இவர்கள் தாம் பாடிய இலக்கியங்களையும் தனிப் பாடல்களையும் ஏட்டுப்பிரதிகளிலே எழுதி வைத்தனர். அவர்களுக்குப் பின்னர் அவற்றின் மகிமையையும் பெறுமதியையும் அறிந்த அவரது உறவினரோ அல்லது அறிந்தவரோ அவற்றைப் பெற்றுத் தமது இல்லங்களில் சேர்த்து வைத்துள்ளனர். அவை காலப்போக்கில் செல்லுக்கும் மற்றும் ஏனைய இயற்கையான எதிர்ச்சக்திகளுக்கும் இரையாகிவருகின்றன. இவற்றையெல்லாம் தேடிச் சேகரித்து வெளியிடுவது அப்புலவர்களுக்குச் செய்யும் கைமாறாகும். இதற்கு இஸ்லாமியரிடையே உள்ள தமிழறிஞரும், செல்வந்தரும் ஒன்றாக இணைந்து செயற்பட முன்வரவேண்டும்.

கிழக்கிலங்கையில் மூதூர், கின்னியா, ஏரூரூர், காத்தான்குடி, மருதமுனை, கரவாகுப்பகுதி, நிந்தாபூர், சம்மாந்துறை, அட்டானைச்சேனை, அக்கரைப்பற்று, பொத்துவில் முதலிய இடங்களில் முஸ்லிம்கள் அதிகமாகக் குடியிருக்கின்றனர். இக்கிராமங்களில் கால ஓட்டத்தில் பல இஸ்லாமிய தமிழ்ப் புலவர்கள் தோன்றியிருக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் தோன்றிய இப்புலவர்கள் பாடிய இலக்கியங்களைத் தொகுத்து வெளியிட வேண்டியதும் தமிழறிஞர் கடமையாகும்.

மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் புலவர் வரிசையில் ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முந்தியவரும், தலைகிறந்த புலவருமாகக் கொள்ளப்படுபவர் ''சின்ன ஆலிம் அப்பா'' என்பவராவார். இவர் மட்டக்களப்பிற்குத் தெற்கே 22 மைல்களுக்கு அப்பால் உள்ள மருதமுனைக் கிராமத்தில் மதப்பெரியாராகத் திகழ்ந்தவர். இப்புலவர் பாடியவை ''ஞானரை வென்றான்'', ''மழைக் காவியம்'', ''தனப்பாடல்கள்'' என்னும் தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. ஞானரை வென்றான் என்னும் இந்நூலின் பாடல்களின் தன்மையை அறிய வேண்டுமாயின் இப்பாடல்களின் தோற்றம் பற்றியும் அதற்கான சூழ்நிலை பற்றியும் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

''காலந்தோறும் வேறு இடங்களிலிருந்து ஷெய்குமார் வருவதும், அவர்கள் பாமர மக்களிடமிருந்து பொருள் திரட்டும் நோக்கோடு அன்னாளுக்கு நஸீஹத்து (திட்சை) கொடுப்பதும் வழக்கமாய் விட்டன. அவர்களிடமிருந்து நஸீகத்துப் பெற்றவர்கள் தாம் ஞானம் படித்தவர்கள் எனவும், ஏனையவர்கள் போன்று தாம் மார்க்க அனுட்டானங்கள் செய்யவேண்டியதில்லை எனவும் கூறித்திரிந்தனர். சிலர் ''ஞானம்'' என்று எதையெல்லாமோ பேசிக்கொண்டு சமய ஒழுகலாறுகளை அலட்சியம் செய்வதும், அவர்களைத் தொடர்ந்து மேலும் பலர் மார்க்கானுட்டானங்களைத் தெரிந்து கொள்ள விளையாமலும், அனுஷ்டிக்காமலும் அஞ்ஞானிகளாகத் திரிவதும் சமய போதகராகிய நம்புலவருக்குக் கவலையைத் தரலாயிற்று. மக்கள் வழிதவறிச் செல்லக் காரணஸ்தர்களாகவிருந்த அந்த ''ஞானரை'' விழிப்படையச் செய்யவும், அவர்கள் செல்லும் வழி தவறானது என்பதை உணர்த்தவும் விழைந்தே இந்த ''ஞானரை வென்றான்'' என்னும் நூலை இயற்றினார். எனவே போலி வேடதாரிகளுக்கு வாய்பாப்பாகவும், ஞானவழி அறிய விரும்பியோருக்கு முதற் பாடமாகவும் இந்நூல் அமைந்துள்ளது.'''3 இத்தகைய போலி ஞானிகளை வெற்றி கொள்ளும் வகையில் பாடப்பட்டமையினால் ''ஞானரை வென்றான்'' என்ற பெயர் இந்நூலுக்கு ஏற்பட்டிருக்கலாம். சித்தர்களுள் ஒருவரான சிவவாக்கியார் பாடிய ஞானவிளக்கப் பாடல்களைப் போன்றே இவரது ஞானரை வென்றான் பாடல்களும் காணப்படுகின்றன. எனினும் இருவர் பாடல்களுக்கும் கொள்கையடிப்படையில் வேறுபாடுகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன.

ஆழ்ந்த புலமை படைத்த சின்ன ஆலிம் அப்பா போன்ற முஸ்லிம் சான்றோர்களைத் தோற்றுவித்த பெருமை மருதமுனைக்கு உண்டு. இவ்வூர் பற்றி இன்னும் ஆராய இடமுண்டு. தமிழ் நாட்டிலே, பழந்தமிழ் இலக்கிய ஆராய்ச்சிகளை நடாத்த

3. இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவுகள், அரசு வெளியீடு, பக்: 61 - 62.

துவதற்காக பல மகாநாடுகள் கூடிப் பல ஆராய்ச்சிச் சொற்பொழிவுகள் நடத்தி, அவற்றைப் பின்னர் ‘‘மகாநாட்டுச் சிற்றிலக்கியச் சொற்பொழிவுகள்’’ என்ற தலைப்பில் வெளியிட்டு வருகின்றன. அதே போன்றே முதன்முதலாக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கியச் சொற்பொழிவு மகாநாடு கூட்டிப், பின்னர் அதனை நூல் வடிவாக ஆக்கி வெளியிட்ட பெருமையும் இக்கிராமத்திற்கே உரியது என்பதும் நினைவிற்கொள்ளத்தக்கதாகும்.

கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் புலவர்கள் தோன்றிய கிராமங்களில் அக்கரைப்பற்றும் சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. அங்கு இற்றைக்கு 30 ஆண்டுகட்கு முன்னர் வாழ்ந்து சென்ற வரகவி ஷெய்குமதார்ப் புலவர் சிறப்பிடம் பெறுகிறார். கண்பார்வை இழந்த இவர் இறைவனை மனமுகிப் பாடி, இரையருளால் ஞானம் பெற்று வரகவி ஆனார் எனக் கூறப்படுகின்றது. ‘‘காலக்கழிவில் இவர் ஒப்பற்ற பல பாடல்களைப் பாடலானார். அவற்றுள் ஹக்குபேரில் முஹாத்து—நபிகள் நாயகம்—(ஸல்) அவர்கள் பேரில் முஹாத்தும், ஒருபாவொருபஃதும், குத்புஷாஹில் ஹமீது ஆண்டகை பேரில் ஒருபாவொருபஃதும், இன்னிசை, பதம், சிந்து, கும்மி முதலியன பாடியுள்ளார். அவற்றோடு சிந்து, நோன்பின் பறுழு, ஷறுத்து, சுண்ணத்து, வாஜிபு, முஸ்தஹப்பு, காவியம் என்பனவும் இயற்றியுள்ளார்’’⁴ இவற்றைவிட இவரது புயற் காவியம்⁵ பிள்ளைக் காவியம் என்பனவும் குறிப்பிடத்தக்கன.

மட்டக்களப்புப் பகுதியில் 1907ம் ஆண்டு பங்குனி மாதம் ஒன்பதாம் திகதி ஞாயிற்றுக்கிழமை இரவு கோரப்புயல் ஒன்று வீசி அப்பிரதேசத்தைப் பாழ்படுத்தியது. அந்த அவல நிலையில், அச்சோகக் காட்சியினைக் கண்ணாகக் கண்ட புலவரது உள்ளத்தின் பிரதிபலிப்பே அவரது புயற் காவியமாகும்.

இப்புயற் காவியத்தை சுழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள் என்ற தொகுப்பு நூலிற் படித்து அனுபவிக்கலாம்.

இவர் இந்தியா சென்று நாகூரை அடைந்து, அத்திருப்பதி ஆண்டவனைச் சரணடைந்து நாகூர்சாகுல் ஹமீது ஆண்டகை பேரில் ஒருபாவொருபஃது பாடினார். தமது இழந்துபோன கண்பார்வையைத் தந்திடும்வண்ணம் பக்திச்சுவை ததும்ப இரங்கிப் பாடியதே இந்நூலாகும். இவரது பக்திச் சுவைக்குக் கிழவரும் பாடல் தக்க சான்றாகும்.

‘‘முண்டகத்தின் பூவே முழுமதியே முச்சுடரே
அண்டர் கருவே யருமருந்தே ஆணி
முத்தே
மண்டலிகர் போற்றும் மருக்கொழுந்தே
என்னுடைய
கண்டமதின் நோய்துடைப்பீர் காதிர்
கமீதொலியே’’

இவர், தன்னை ஆதரித்தவர்களைத் தமது பாடல்களிற் குறிப்பிட்டிருப்பது ஒளவையார், கம்பர், புகழேந்தி, முதலியோரின் இலக்கிய நெறியைக் காட்டுகிறது.

இப்புலவரின் மகனாகிய முகம்மது ருபிப் புலவரும் மட்டக்களப்பு முஸ்லிம் புலவர் வரிசையில் இடம் பெறுகின்றார். இவர் பாடிய முஹத்தின் ஒப்பாரி (சமரகவி), தனிப்பாடல்கள் முதலியனவும் இலக்கிய நயம் வாய்ந்தனவாகும். தனது உற்ற நண்பர் ஒருவர் தான் வேற்றார் சென்றிருந்த போது இறந்து விட்டமையை மீண்டு ஊருக்கு வந்தபோது அறிந்ததும் உளம் உருகிப் பதறிப் பாடியதே இந்த ஒப்பாரி. இக்கிராமத்திலே தோன்றி, அநேகமான தமிழ்ப்பாடல்களைப் பாடிச்சென்ற முஹம்மது ஹாசிம் புலவரும் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

அக்கரைப்பற்றுக் கிராமத்திலே இருந்து வந்த பழைய புலவர் பரம்பரையில் வந்தோர்களில் ஹாசிம் ஆலிம் பாவலரும், அவர் சகோதரர் அப்துல் ரஜீத் புலவரும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றார்கள். ‘‘நாடோடிப் பாடற்

4. ஏயாரெம் ஸலீம், சுழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள், பிறைப்பண்ணை வெளியீடு, பக்: 12

கவிஞரான உற்றுப்புலவர், புயற்பாட்டு, நாட்டுவளம் முதலிய பாடல்களை அறிந்த சேகும்தார்ப் புலவர், நாடோடிக் கவிதைகள் போன்ற பாடல்களை உடனுக்குடன் இயற்றுதலில் வல்லவரான அரசன் புலவர் 'மெழுகன்' என்றழைக்கப்படும் உதுமா லெவ்வைப் புலவர், நபிகள் நாயகத்தின் (ஸல்) சீவிய வரலாற்றினை விருத்தப் பாக்கள் சிலவற்றுள் அடக்கி எழுதியிருக்கும் மீரா லெவ்வை முகம்மதுத் தம்பி..... புயல் வெள்ளக் காவிய ஆசிரியரான ஒலுவில் முகைதின் பிச்சைப்புலவர், சின்ன லெவ்வை வன்னியன் என்பார் யாவரும் அக்கரைப்பற்றுப் பகுதியை இனிய தமிழ்க் கவிதையால் வளம்படுத்திய பெருமக்களாவர்''.⁵ இப்புலவர் பெருமக்களது கவிதைகளைத் தேடிப்பெற்று அவற்றை ஒழுங்கான முறையில் வெளியிடுதல் அவ்வூர் மக்களின் நன்றியறிதலுடைய கடமையாகும். இப்பணியில் ஈடுபட்டு உழைத்து வருபவர் அவ்வூரைச் சேர்ந்த ஏயாரெம்ஸலீம் என்ற ஆசிரியராவார். இவர் பணிமேலும் தொடர்ந்து நடைபெற நிதியுடையோர் அவருக்கு உதவ முன்வரவேண்டும். ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள்'' தொகுதி-1 என்ற தொகுப்புநூல் இப்பணியில் வெளிவந்த அவரது முதல் நூலாகும்.

மட்டக்களப்புப்பகுதியில் இஸ்லாமிய மதஞ்ஞமாராகத் திகழ்ந்த ஆலிம்கள் எல்லோரும் நிறைந்த அரபுமொழிப் பயிற்சியும் மதப்பற்றும் மதநம்பிக்கையும் நிறைந்தவர்களாகவும், தமிழ்மொழிப்பலமையும் வாய்க்கப் பெற்றவர்களாகவும் இருந்து வந்துள்ளனர் என்பதற்கு இப்பகுதியில் ஆலிம்களாக வாழ்ந்த தமிழ்ப்புலவர்கள் சான்றாக உள்ளனர். அவ்வரிசையில்'' அட்டாளைச் சேனைக் கிராமத்தில் 1858ல் பிறந்தவரே அப்துல் ஹைமான் லெப்பை ஆலிம் புலவராவர்''⁶ இவர் ''மணமங்கள மாலை'' என்னும் நூலைப்பாடியதோடு'' ''மணமங்கள மாலை பாடிய ஆலிம் அப்பா'' என்ற புகழையும் பெற்றவராவார். இந்நூல் நபி நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் புதல்வியாரான பீபிபாத்தும்மாவிற்கும் வீரர் அலி (றழி) அவர்களுக்கும் நடந்த திருமணச் சிறப்பினைப் பற்றிக் கூறுவதாம். அதில்

திருமணக்கோலம் புனையப்பெற்ற அன்னருடைய நல்லெழிலைக் கண்டு பெண்களே கூறும் வியப்பு மொழிகளை,

''போற்றுவார் புகழ்வார் தங்கப் பொருளினோ விலையோ வென்பார் கீற்றினம் பிறையோ தங்கக் கிரீடமோ வலது வெய்யோன் மாற்றிய சுடரோ பஞ்ச வண்ணநற் சுகமோ யாவும் தோற்றிடும் அனமோ யாதோ சொல்லுவீர் எமக்கென் பாரே.''

என்னும் பாடலில் அமைத்துள்ளார். இந்நூலில் சீரூப்புராணத்திலுள்ள பாத்திமா நாயகியாரது திருமணப்படலத்தின் சாயை காணப்படுகின்றது. இதன்மூலம் இவரது முந்து நூற்புலமை புலனாகிறது. பாத்திமா நாயகியின் திருமணத்திற்காக முஹாஜீர்ன் என்னும் அரசன் தன் நகரினை அலங்கரிக்கச் சொல்கிறான்:-

''வச்சிரத் தோரணம் நாட்டுங்கோ - நல்ல

வாழை மரக்குலை தூக்குங்கோ
மெச்சநல் வீதி இலங்கிட - நீங்கள்
மேன்மை யணிபந்தல் போடுங்கோ''.

''ஏழை எத் தீம்களைக் கூட்டுங்கோ-நல்ல இயல்பான பால் தயி ருட்டுங்கோ
வாழைக் கனியுடன் மாதுளை - இன்ப வருக்கைப் பலாக்கனி ஊட்டுங்கோ''

இச்சிந்திப்பு பாடல்கள் மணமங்கள மாலையில் வருவனவாகும்.⁷ இப்பாடல்களைச் சீரூப்புராணத்துப் பாத்திமா திருமணப் படலத்துடன் நாம் ஒப்பிட்டு நோக்கலாம்.

இலங்க முன்றிங்க டொறுஞ் செழும
பூம்பந்தரிடுமின்
னலங்கொ ளாடைவி மானங் கடோ
ரண நடுமின்

5. வி. சி. கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், பக்: 335.
6. ஏயாரெம் ஸலீம், ஈழத்து முஸ்லிம் புலவர்கள், பக்: 63.
7. வி. சி. கந்தையா, மட்டக்களப்புத் தமிழகம், பக்: 294.

விலங்கன் மாடங்கள் வயின்வயின்
கொடிவிசித்திடுமின்
பொலங்கொ ணன்னகர்ச் சுவர்தொறுங்
கோலங்கள் புனைமின்'' - 8

''மதுர முக்கனி தேனெய்பா தயிரோ
டும் வழங்கிப்
புதுவிருந்தினர்க் கிடுமின்க ளெனப்பல
போற்றி
முதிரு நன்னகர்த் தெருத்தொறு முகி
லிடை முழங்க
யதிரும் பேரொலி யிட்யெனக் கடிமுர
சறைந்தார்.'' - 9

இவ்விரு பாடல்களும் ஆலிம் அவர்களின்
மணமங்கள மாலையில் வரும் முன்னர்
எடுத்துக் காட்டியுள்ள இரு பாடல்களோ
டும் ஒசையிலும் பொருளிலும் பெரிதும்
ஒத்த தன்மையுடையனவாக அமைந்திருப்
பதைக் கவனிக்கலாம். இவரது பாடல்
கள் மக்களாற் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கப்
படுகின்றன. இருந்தும் இத்தகைய சுவை
மிருந்த பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூல்
நல்ல முறையில் அச்சேற்றப்படாதிருப்பது
வருந்தத்தக்க செயலாகும். இவற்றை இஸ்
லாமியத் தமிழன்பர் தொகுத்து வெளி
யிடுவார்களாயின் தமிழன்னைக்கும் அவற்
றைப் படைத்த புலவர்களுக்கும் பெரிதும்
தொண்டு செய்தவர்களாவார்கள்.

காத்தான் குடியிலே பிறந்து நமது
மத்தியிலே வாழ்ந்தவரும் கவிஞர் அப்துல்
காதர் லெவ்வை அவர்களும் குறிப்பிடத்
தக்க ஒரு புலவர் திலகமாவார். இவரது
கவிதைகள் 1941, 42ல் சென்னை ''தாருஸ்
இஸ்லாம்'' சஞ்சிகையில் ''அதான்''
என்ற புனை பெயரில் வெளிவந்தன. 1960ல்
மீண்டும் அதாவது கவிதையூற்று ''மணிக்
குரல்'' சஞ்சிகையில் பெருக்கெடுத்தது.
அதன் பிரதிபலிப்பாக, 'இக்பால் இத
யம்'' உருவாகிற்று. உமர்கையாயின்
''ரூபாய்யாத்'' தமிழில் உலாவந்தது. அக்
கவிஞருக்கு 1965ஆம் வருடத்திற்குரிய
சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றுக்
கொடுத்தது. 'மெய்நெறி', 'இறஞல் சத
கம்' 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்'
ஆகிய நூல்கள் அச்சாகி வெளிவந்தன.
,தஸ்தகீர் சதகம்', ''கலாச்சாரம்''

'இக்பால் தத்துவம்' ஆகியவை தின
பதி, தினகரன், மணிக் குரல் ஆகிய பத்திரி
கைகளின் பிரசுரமாகவும், எதிரொலி,
இஸ்லாமிய கதைப்பாடல்கள் ஆகியன
கையெழுத்துப் பிரதிகளாகவும் நூலுருப்
பெறக் காத்து நிற்கின்றன. ''முறையீடும்
தேற்றமும்'' என்ற நூல் அல்லாஹ்வின்
ஏகத்துவ ஆற்றலின் அசையா நம்பிக்கை
பூண்டு, நமது தகுதியை அகிந்து, காலப்
போக்கையும், அதற்கேற்ப நம் தேவை
யையும் உணர்ந்து ஒன்றுபட்டு உழைக்கத்
தூண்டுவதாக அமைந்துள்ளது. 10
''16-1-72ல் நடந்த கலாச்சாரப் பேர
வையின் தமிழ் இலக்கிய விழாவில் இப்புல
வர் கௌரவிக்கப்பட்டமையும் இவரது
பெருமையைப் பறைசாற்றுகின்றது.

ஈழத்து ஐம்பத்தேழு முஸ்லீம் புலவர்க
ளது சில பாடல்களை ஒன்றாகத் தொகுத்து,
கடந்த 200 ஆண்டுகளில் ஈழத்துக் கவிதை
வளர்ச்சியில் முஸ்லீம் புலவர்களது பங்கை
எடுத்துக் காட்ட முயன்ற அ. ஸ. அப்துஸ்
ஸமது அவர்களது முயற்சியில் மலர்ந்த
நூலே முற்றத்துமல்லிகை. 'இன்று
கவிதை எழுதிக் கொண்டிருப்பவர்கள்
வரை ஈழத்து முஸ்லீம் கவிஞர்கள் என
விளங்குபவர்கள் சுமார் நூறு பேர் என
லாம்' எனத் தமது நூலில் 'என்னுரை'யில்
கூறியிருப்பதும் நோக்கற்பாலதாகும். முற்
றத்து மல்லிகை ஆசிரியர் கிழக்கிலங்கைக்
குரிய கவிஞர்களாக 30 பேரைக் குறிப்பிட்
டுள்ளார். பழைய தமிழ் இலக்கிய நெறி
யில் சென்று, இஸ்லாத்தையுமிணைத்துப்
பாடியவர்களாக 13 புலவர்களையும், சம
காலப் பிரக்ஞையோடு, வாழ்க்கைப் பிரச்
சினை, சமுதாயப் பிரச்சினை முதலியவற்
றைப் புதிய நோக்கோடு பாடுங் கவிஞர்க
ளாகப் 17 கவிஞர்களது பேரையும் குறிப்
பிட்டுள்ளார். இக் கவிஞர்களுட் புரட்சிக்

8. உமறுப்புலவர், சீரூப்புராணம், பாத்திமா திரு
மணப் படலம் - 74ம் பாடல்
9. உமறுப்புலவர், சீரூப்புராணம், பாத்திமா திரு
மணப் படலம் - 75ம் பாடல்
10. கவிஞர் அப்துல்காதர் லெவ்வை, முறையீடும்
தேற்றமும், முன்னுரை.

கமால், அண்ணல், ஏ. இக்பால், எம். ஏ. நுஃமான் முதலியோர் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தைப் பெறுகின்றனர். இச் சந்ததியினரின் கவிதைகளையும் தொகுத்து வெளியிட வேண்டும்.

ஒரு நாட்டின் அல்லது ஓரினத்தின் இலக்கிய வளத்தை ஆராயும் போது அந்நாட்டிற்கு அல்லது அவ்வினத்திற்கு உரிய கிராமிய இலக்கியங்களையும் புலவர் இலக்கியங்களையும் ஒருங்கே ஆராய வேண்டியது அவசியமாகும். அப்போதுதான் அது ஒரு நாட்டைக் குறித்த பூரணமான இலக்கிய ஆராய்ச்சியாக இருக்க முடியும். சில இலக்கிய ஆராய்ச்சியாளர் ஒரு நாட்டின் இலக்கிய பாரம்பரியத்தை ஆராயும்போது முற்றாகவே அந்நாட்டுக்குரிய கிராமிய இலக்கியங்களைப்பற்றிச் சிறிதும் யோசியாது

எழுதியுள்ளனர். இது சிந்திக்க வேண்டிய ஒரு விடயமாகும்.

ஈழத்தைப் பொறுத்தவரையில் நாட்டுப்பாடல், நாட்டுக் கூத்து கவிகள் என்ற தும் முதலில் மட்டக்களப்பையே யாவரும் நினைவிற் கொள்வர். அங்கு வாழும் முஸ்லிம் மக்களிடையே 'கவி' என வழங்கும் நாட்டுப் பாடல்கள் அவர்கள் வாழ்க்கையில் பெரு வழக்காக இடம்பெறுகின்றன. இப் பாடல்கள் அதிகமாகக் காதல் சம்பந்தமானவை எனினும் வாழ்வியலடிப்படையிலமைந்த எல்லாச் சந்தர்ப்பங்களிலும் பாடப்படும் கவிகளை அவ்வூர் முஸ்லிம்களிடையே இன்றுங் கேட்கலாம். கிராமிய இலக்கிய ஆராய்ச்சியிலீடுபடுவோருக்கு இந்நாட்டுப் பாடல்கள் பெரிய இலக்கியச் சுரங்கமாக அமைந்துள்ளன.

“கருத்துப் பழையதாகவுமிருக்கலாம், பலர் கூறியதாகவுமிருக்கலாம் ஆயினும், உயர்ந்த முறையில் அழகாய்க் கூறுபவனுக்கே அது உரியதாகும்”

— லவெல்

“மறுபடியும் அனுபவிக்க முடியாத இன்பத்தைத் தானும், பிறரும், பின்னும் நுகர்வதற்குச் செய்யும் முயற்சியும் அம்முயற்சியின் விளைவுமே கலை.”

இலங்கையும் இந்தியாவும் சுதந்திரம் பெற்றதன் பயனாக ஏற்பட்ட பிரதான விளைவுகளுள் ஒன்று தேசிய மொழிகளுக்குக் கிடைத்த முக்கியத்துவமாகும். இந்தத் தேசிய மொழி முக்கியத்துவம் இந்தியாவை விடக் குறிப்பாகத் தமிழ் நாட்டை விட இலங்கையிலேயே சிறப்பிடம் பெற்றுள்ளது. பல்கலைக்கழக இறுதி வகுப்புவரை எல்லாப் பாடங்களும் தமிழ் சிங்களம் ஆகிய தேசிய மொழிகள் மூலமே பயிற்றப்பட வேண்டுமென்ற முடிவு கூடத் தேசிய மொழிகளுக்குக் கிடைத்துள்ள முக்கியத்துவத்தின் ஓர் அம்சமேயாகும்.

பல்கலைக்கழகத்திலே கலைத்துறைப் பாடங்களைத் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்றத் தொடங்கியதை விட விஞ்ஞான பாடங்களைத் தமிழ் மூலம் பயிற்றத் தொடங்கியமையே பல்கலைக்கழக வரலாற்றிலும், தமிழ்மொழியின் வரலாற்றிலும் பெரும் திருப்பமாகும்.

நாடு சுதந்திரம் பெற்றதன் விளைவாகத் தமிழ் மொழிக்கு ஏற்பட்ட முதன்மையைச் சுதந்திரம் கிடைப்பதற்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சிந்தித்த தீர்க்கதரிசிகள் சிலரை இங்கு குறிப்பிடுவது பொருத்தமாகும். இத்துறையிலே முன்னோடிகளாகத் திகழ்ந்த அறிஞர் சிலருடைய ஆக்கங்களுள் இரண்டொன்றைக் குறிப்பிட்டு விட்டுச் சுதந்திரத்துக்குப் பின் இலங்கையிலே இத்துறையில் நிகழ்ந்தவைகளையும் இன்றைய நிலையையும் சுருக்கமாகக் குறிப்பிடுவோம்.

ராஜாஜி

இவ்வளவு காலத்துக்குப் பின்னும் இவ்வளவு மாற்றங்களுக்குப் பின்னும் இன்னும் சிலர் உயர்தரக் கல்வியை, முக்கியமாக விஞ்ஞானக் கல்வியைத் தமிழ் மூலம் புகட்ட முடியுமா எனக் கேட்கின்றனர். 1937ஆம் ஆண்டில் சக்கரவர்த்தி இராஜகோபாலாச்சாரி 'தமிழில் முடியுமா' என்ற தலைப்பில் ஒரு நூல் எழுதியுள்ளார்.

கி. லக்ஷ்மணன் M.A., Dip. Ed.

உயர் விஞ்ஞானம் போதிப்பதற்குத் தமிழில் விஞ்ஞான நூல்கள்

பௌதிக சாத்திரமும் மாணவர்கள் தமிழில் கற்கலாம் என்பதைக் காட்டுவதற்கென்று எழுதிய புத்தகம் என்று அந்த நூலிலே அவர் குறிப்பிட்டுள்ளார். அந்த நூலின் மூலம் பௌதிக சாத்திரத்தைத் தமிழிலே எழுதுவதற்குப் பயன்படத்தக்க புதுச் சொற்கள் பலவற்றையும் ஆக்கித் தந்துள்ளார்கள்.

சுவாமி விபுலானந்தர்

ராஜாஜி இந்த நூலை எழுதியது 1937இல். ஆனால் அதற்குப் பதினைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பே அதாவது 1922 இலேயே சுவாமி விபுலானந்தர் அவர்கள் இத்துறையிலே ஈடுபடத் தொடங்கிவிட்டார் என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1922 யூலையில் வெளியான 'செந்தமிழ் இதழினிலும் அதை அடுத்து வெளியான இதழ்களிலும் விஞ்ஞான தீபம் (Light of Science) என்ற தலைப்பில் சுவாமி அவர்கள் பல அரிய கட்டுரைகளை வெளியிட்டுள்ளார். அக்கட்டுரைகள் எழுதப்பட்டு இன்று ஐம் பது ஆண்டுகளாகிவிட்டன. இன்று நடைமுறையில் செயற்படத்தொடங்கும் ஒரு

நிகழ்ச்சிக்கு இற்றைக்கு ஐம்பது ஆண்டு களுக்கு முன்பே அடிகோலிய பெருமை சுவாமிவிபுலானந்தர் போன்ற தீர்க்கதரிசிகளுக்கே உரியது. சுவாமி அவர்கள் முன்பே இத்தகைய கட்டுரைகளை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் என்ற செய்தியே பலர் அறியாததாயிருக்கலாம். தமது முதலாவது கட்டுரையிலேயே தாம் எடுத்தாளப் புகும் விஷயங்களையும் தாம் அவைகளை எழுதுவதன் நோக்கத்தையும் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள். அவர்களது வாக்கையே இங்கு தருவோம்.

'படர்ந்துபட்ட இப்பொருளை எம் முறையாக ஆராய்வமெனின் உற்பத்தி விளக்கம், தத்துவ விளக்கம், பதார்த்த விளக்கம் என மூன்று பிரிவு வகுத்து முதற் பிரிவை 4 அதிகாரமாக்கி சூரிய சந்திரோற்பத்தி (வானநூல் astronomy) மலைகடலுற்பத்தி (பூமிநூல் Geology) தாவரசங்கமோற்பத்தி (தாவரநூல் Botany விலங்குநூல் Zoology) சீவநூல் (Biology) மானிடசரீரோற்பத்தி (Physiology, Anatomy) எனவும் அப்பால் தத்துவ விளக்கத்தினுள் இயக்கத்தினியல்பையும் பொருளின் பொதுவியல்பையும் ஓரதிகாரமாக்கிப் பொதுவியல் (Dynamics and properties of Matter) எனவும் பின்னும் ஐந்ததிகாரங்களை முறையே இசையியல் (Sound) ஒளியியல் (Light) அனலியல் (Heat and Radiant Energy) காந்தவியல் மின்னியல் (Magnetism and Electrostatics) மின்னியக்கவியல் (Dynamic Electricity) எனவும் இரசாயனவியல் கூறும் இரண்டதிகாரங்களைப் பதார்த்த விளக்கம் எனவுங் கொண்டு ஒருவாறு கூறி முடிப்போம்.'

தாம் அந்நூலை எழுதத்தொடங்கும் நோக்கத்தைக் கூறுமிடத்து 'ஸயன்ஸ் இல்லாதது தமிழ்மாதுக்கு ஒரு குறையென்று பலகாற் சொல்லிக்கொள்ளுகின்ற ஆங்கில விற்பன்னரது பழிமொழி இதனோடு தீர்ந்து விடக் கருணை செய்யுமாறு சங்கப் புலவர் நாவலின்று நடம்புரியுந் தண்டமிழ்த் தாயை, இளமை வனப்பென்றுமகலா இன்றமிழ்த் தெய்வத்தை மனமொழி மெய்களால் வணங்கி இந்நூல் முகத்தை முடிப்பாம் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

ஏனைய அறிஞர் சிலர்

விபுலானந்த சுவாமி அவர்கள் விஞ்ஞானதீபம் என்ற நூலைச் செந்தமிழ் என்னும் சஞ்சிகை மூலம் எழுதத் தொடங்கியது 1922ஆம் ஆண்டில் என மேலே குறிப்பிட்டோம். 1909ஆம் ஆண்டிலேயே தாவரநூல் என்ற பெயரில் அரங்காசாரியார் என்பவர் எழுதிய நூலையும், 1910ஆம் ஆண்டில் V.K. நாராயணசுவாமி ஐயர் என்பவர் இயற்கைப் பொருட்பாடம் என்ற பெயரில் எழுதிய தாவரநூல், பிராணிநூல், சரீர சுகாதாரம் என்பன அடங்கிய முதலாம் பாகமும், பௌதிகம், இரசாயனம், இயற்கைத்தோற்றம் என்பன அடங்கிய இரண்டாம் பாகமுமாக இருபாகங்கள் கொண்ட நூலையும், 1911ஆம் ஆண்டு ஆ. ஸீ. கஸ்தூரிரங்கய்யர் எழுதிய இயற்கை அற்புதங்கள் என்ற நூலையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும்.

இவர்களும் இவர்களைப் போன்ற ஏனைய அறிஞர் பலரும் பாராட்டுக்கும் நன்றிக்குமுரியர். இவ்வாறு இந்த நூற்றாண்டின் தொடக்கத் தசாப்தத்தினிருந்தே அறிஞர் பலர் தமிழிலே விஞ்ஞான நூல்கள் எழுதுவது பற்றிச் சிந்திக்கவும் செயற்படவும் தொடங்கியுள்ளனரெனினும் சுதந்திரத்துக்கு முன் பின்னான ஆண்டுகளையொட்டியே இத்துறையில் ஒரு வேகம் ஏற்பட்டது.

1945க்கும் 1970க்கு மிடைப்பட்ட கால் நூற்றாண்டிலே தமிழ்மொழி சம்பந்தமாக இலங்கைக் கல்வித் துறையிலே ஏற்பட்ட வரலாற்று முக்கியத்துவமுடைய மாற்றங்களையும் அவை நிகழ்ந்த ஆண்டுகளையும் குறிப்பிடிப் போதனா மொழியில் ஏற்பட்ட திருப்பமும் அதன் பயனாக விஞ்ஞானத்தில் தமிழ்மொழிக்கு ஏற்பட்ட வளர்ச்சியும் நன்கு புலனாகும்.

1946-ஆரம்ப வகுப்பில் போதனா மொழி ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழுக்கு மாற்றப்பட்டது.

1955-சுயபாஷைகளில் உயர்தர நூல்களைத் தயாரிப்பதற்கெனச் சுயபாஷைத்

திணைக்களம் என்ற பெயரில் முதன் முதலாக ஒரு திணைக்களம் நிறுவப்பட்டது. (இது பின்னர் அரசகருமமொழித் திணைக்களத்தின் ஒரு பகுதியாக இயங்கிவந்தது.)

1957-பொதுத் தராதர இறுதி வகுப்புப் பாடங்களைத் தமிழ்மொழி மூலம் பயிற்றத் தொடங்கியது.

1960 - பல்கலைக் கழகத்தில் கலைத்துறைப் பாடங்களைத் தமிழ் மொழி மூலம் பயிற்றத் தொடங்கியது.

1963 - கலைத்துறையில் முதன் முதல் பி. ஏ. பரீட்சை தமிழில் நடைபெற்றது.

1964 - பொதுத் தராதரப் பரீட்சையில் முதன் முறையாக விஞ்ஞான பாடங்களும் தமிழிலே பரீட்சிக்கப்பட்டன.

1966 - பொதுத் தராதர உயர்தரப் பரீட்சையில் (G. C. E. A/L) முதன் முறையாக விஞ்ஞான பாடங்களும் தமிழிலே பரீட்சிக்கப்பட்டன.

1966 - அரசகரும மொழித்திணைக்களத்தில் வெளியீட்டுப் பகுதி என்ற பெயரில் இயங்கிவந்த பகுதி அங்கிருந்து பிரிக்கப்பட்டு கல்வி அமைச்சின் கீழ் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களம் என்ற பெயரில் தனித் திணைக்களமாக நிறுவப்பட்டது.

வெளிவந்த விஞ்ஞான நூல்கள்

கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தினால் இதுவரை 72 விஞ்ஞான நூல்களும் 31 விஞ்ஞான கலைச் சொற்றொகுதிகளும் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. கலைச்சொற்றொகுதிகளுள் மிகப் பெரியது பொறியியல் சம்பந்தமானது. அது பத்தாயிரத்துக்கு மேற்பட்ட கலைச்சொற்களைக் கொண்டது. இன்னும் பல நூல்கள் அச்சிலிருக்கின்றன. இவற்றுட் பெரும்பாலான பல்கலைக்கழக வகுப்புகளுக்குரியன. இவை அனைத்துக்கும் அரசாங்கம் மிகப் பெருந்தொகையான பணமுற் செலவு செய்துள்ளது.

தமிழகத்து நிலைமை

இலங்கையில் விஞ்ஞானத்தில் பல்வேறு துறைகளில் இதுவரை வெளிவந்த நூல்கள், கலைச்சொற்றொகுதிகள் ஆகியவற்றின் தொகை வகையோடு தமிழகத்தில் வெளிவந்தவற்றை ஒப்பிடுவது பயனுடைய செயலாகும். அங்கேயும் தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் என்ற பெயரில் ஒரு கழகத்தை நிறுவிப் பல நூல்களையும் கலைச்சொற்றொகுதிகளையும் வெளியிட்டுள்ளனர். ஆயினும் இலங்கைக்கும் தமிழகத்துக்கும் பெரிய வித்தியாசம் ஒன்றுண்டு. தமிழகத்தில் சென்னை, சிதம்பரம், மதுரை ஆகிய இடங்களில் மூன்று பல்கலைக் கழகங்கள் இருந்தும் ஒன்றிலாவது கலைத்துறைப் பாடங்கள்கூடப் பட்ட வகுப்பு இறுதி வரை இன்னும் தமிழ் மொழி மூலம் கிரமமாகப் பயிற்றத் தொடங்கப்படவில்லை. கலைத்துறைகளிற்கூட இன்னும் ஆங்கிலமே தொடர்ந்து போதனை மொழியாக விருந்து வருகின்றது. இலங்கையில் கலைத்துறையில் பி. ஏ. பரீட்சை தமிழ்மொழி மூலம் நடக்கத் தொடங்கியே ஒன்பது ஆண்டுகளாகிவிட்டன.

தமிழகப் பல்கலைக் கழகங்களிலே கலையியலிற்கூட ஆங்கிலமே இன்னும் போதனை மொழியாகவிருந்து வருவதால் உயர்தர நூல்களைத் தமிழில் ஒரு திட்டப்படியோ அல்லது குறிப்பிட்ட கால எல்லைக்குள்ளோ தயாரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் எதுவும் அங்கு ஏற்படவில்லை. இஷ்டப்பட்ட காலத்தில் இஷ்டப்பட்ட நூலை எழுதலாம் என்ற நிலையே அங்கு இன்றும் நிலவுவதாகத் தெரிகிறது. இலங்கையில் நிலை இதுவல்ல. இலங்கையில் சுயபாஷைத் திணைக்களம் நிறுவப்பட்டது. 1955இல், தமிழகத்தில் இத்தகைய ஒரு நிறுவனம் அதாவது தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் ஏழு ஆண்டு பிந்தியே நிறுவப்பட்டது. இந்த ஒரு சம்பவமே இலங்கை இத்துறையிற் எவ்வாறு விரைந்து முன்சென்று கொண்டிருக்கின்றதென்பதை நன்கு புலப்படுத்தும். நிலைமை இவ்வாறிருக்கவும் இங்குள்ள சிலர் தமிழகப் பல்கலைக்கழகங்களில் இறுதி வகுப்பு வரை எல்லாப் பாடங்களும் தமிழிலேயே பயிற்றப்பட்டு வருவதுபோலவும், தேவை

யான எல்லா நூல்களும் கலைச்சொற்களும் அங்கு எப்போதோ இயற்றப்பட்டு விட்டனபோலவும் அங்கிருந்தே நாம் நமக்கு வேண்டியவற்றை இறக்குமதி செய்து கொள்ளலாமெனவும் கருதியும் பேசியும் வருவது அவர்கள் அறியாமையின் விளைவே யாகும்.

இவ்வாறு அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலாக ஒரு புறம் அறிஞர்களும் அரசினரும் இத்துறையிலே முன்னேற்றம் காண்பதன் பொருட்டு முயற்சிகள் பல மேற்கொண்டு அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்க, மறுபுறம் தமிழில் இது முடியுமா? முடியுமாயினும் இதைச் செய்ய வேண்டுமா? செய்வது புத்தியா? என்றெல்லாம் இன்றும் பலர் கேட்டுக் கொண்டிருக்கின்றனர். “முடியாது; இன்று மட்டுமல்ல; எதிர்காலத்திலும் முடியாது; ஒரு காலமும் முடியாது” என்றும், “முடியுமாயினும் அவ்வாறு செய்வது புத்தியல்ல என்றும்” கூறுவோர் பலர் நம்மிடையேயிருக்கின்றனர்.

இது ஒரு புறமாக, தங்கள் பிள்ளைகள் தமிழிலே உயர்கல்வி பெறுவதை விரும்பாத தமிழ்ப்பெற்றார் சிலர் தங்கள் பிள்ளைகளை இந்தியப் பல்கலைக் கழகங்களிலே சேர்ப்பதற்குப் பலவித வழிகளைக் கையாளுகின்றனர். வேறுசிலர் தமிழை ஒரு பொறியாகக் கருதுவோர் போலவும் அந்தப் பொறியில் தங்கள் பிள்ளைகள் அகப் பட்டாது தப்பிப் பிழைக்க வேண்டுமெனத் தவிப்பவர்கள் போலவும் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள் தங்கள் பிள்ளைகளை இங்கிலாந்துக்கு அனுப்பிவிட்டு அப்பிள்ளைகளுடைய படிப்புக்குப் பணந் தேடி அனுப்பும் பொருட்டு ஆபிரிக்காக் கண்டத்துக்கும் பிறதேசங்களுக்கும் சென்று அல்லற்படுகின்றனர். இவர்களுடைய பிள்ளைகளுக்குப் படிப்பு முடிந்தபின் உத்தியோகம் எந்த நாட்டிலே இலகுவாகக் கிடைக்குமென்பதும் அவர்கள் குடியேற எந்த நாட்டில் இலகுவாக இடங் கிடைக்குமென்பதும்

தெரியவில்லை. உயர் தமிழ்க்கல்வியிலிருந்து தப்பி எவ்வளவு தமிழர் இவ்வாறு குடிபெயரமுடியுமென்பதும் தெரியவில்லை.

மருத்துவம், பொறியியல், விஞ்ஞானம் ஆகிய அனைத்திலும் உயர்கல்வியினைத்தையும் இன்றில்லாவிடினும் என்றாவது தமிழ் மூலம் புகட்ட முடியுமா, முடியுமாயினும் அவ்வாறு செய்வது புத்தியான செயலாகுமா என்ற வினாக்களை யாரிடம் வினவுதல் வேண்டும்? இவற்றுக்குப் பதில் கூற உரிமையும் தகைமையும் உடையவர் யார்? பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களும் விரிவுரையாளர்களும்? பல்கலைக்கழக மாணவர்களா? பெற்றார்களா? பொதுமக்களா? உயர்தர நூல்களையும் கலைச் சொற்களையும் ஆக்குபவர்களா? அரசியல் வாதிகளா? பதில் கூற எல்லோருக்கும் உரிமையுண்டெனினும் யாருடைய பதில் அதிக மதிப்புக்குரியது? பதில் கூறுபவர்காட்டும் காரணங்கள் எவை? அவருடைய அந்தரங்க நோக்கமென்ன? அவர் வாழ்ந்த, வாழ்கின்ற குழல் யாது? என்பன யாவும் ஆராயப்படல் வேண்டும். உதாரணமாக விரிவுரையாளர் ஒருவர் உயர்கல்வி தமிழ்மூலம் புகட்டுவது முடியாதென்று கூறுகின்றார் என வைத்துக்கொள்வோம். அவர் மாணவனின் எதிர்காலம், நாட்டின் எதிர்காலம், இனத்தின் எதிர்காலம், மொழியின் எதிர்காலம், ஆங்கில மொழியைக் கைக்கொள்ளாத றஷியா, யப்பான் போன்ற தேசங்களின் வியத்தகு முன்னேற்றம் ஆகியவற்றைக் கருத்திற் கொண்டு அவ்வாறு கூறுகின்றாரோ அல்லது தனக்கு எது இலகு என்பதைக் கருத்திற் கொண்டு அவ்வாறு கூறுகின்றாரோ என்பதை அறிதல் வேண்டும்.

இத்துறையில் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் செய்யப்பட்டுள்ளவை அனைத்தையும் ஒருங்குசேர்த்து விவரமாகவும் முறையாகவும் ஆராய்வதும் அவற்றைச் சரியானபடி மதிப்பிடுவதும் இத்துறையில் மேற்கொண்டு ஏற்றவற்றைச் செய்வதற்கு இன்றைய நிலையில் மிகவும் அவசியமாகும்.

சுகாதாரம் இன்மையும் குடற் புழுக்களும்

சோ. கேதீஸ்வரன்பிள்ளை

மனித குடலிற் புகுந்து நோய் செய்யும் புழுக்கள் உலகம் முழுவதும் பரவியுள்ளன. எனினும் வெப்ப நாடுகளாகிய இலங்கை, இந்தியா போன்ற இடங்களில் இப்புழுக்கள் மிகுதியாகக் காணப்படுகின்றன. இலங்கையில் வாழும் 80 சத வீத மக்களிடையில் மிகக்குறைந்தது ஒரு வகைப் புழுவாவது காணப்படுகிறது. இப்புழுக்கள் குழந்தைகளிடத்து மட்டுமன்றி வளர்ந்தவர்களிடத்தும் காணப்படுகின்றது. வறுமையும் சுகாதார வசதியும் குறைந்து விளங்கும் இலங்கை, இந்தியா போன்ற நாடுகளில் நாளொன்றுக்கு ஒரு மனிதன் உண்ணும் உணவைவிட அவன் குடலில் வாழும் புழுக்கள் அதிக அளவான உணவை உட்கொள்கின்றன எனக் கூறலாம். இப்புழுக்களை எம் குடலில் இருந்து இலகுவாக எளிய சுகாதார முறைகளாலேயே நீக்கிவிட முடியும் என்பதனை அறியாமை ஒரு காரணமாக இருந்த போதிலும், அறிந்தும் அதற்கு மக்கள் முக்கியத்துவம் கொடாமல் இருப்பதே இதற்கான முக்கிய காரணமாக இருக்கிறது. எம் இலங்கை மக்களிடையே பெரும் அளவில் காணப்படும் குடற்புழுக்களையும் அவை எம்மைக் கொடுமைப்படுத்தும் விதத்தையும், அவைகளை எப்படிப் பொதுச் சுகாதாரத்தால் தவிர்க்க முடியும் என்பதைப் பற்றியும் கீழ் அவதானிப்போம்.

இலங்கை மக்களிடையில் பெருமளவில் காணப்படும் புழுக்களாவன:

1. Round worm வட்டப்புழு(நாக்குப்புழு)
2. Hook worm கொக்கிப்புழு.
3. Thread worm கிரிப்புழு

Round worm வட்டப்புழு வாழ்க்கை வட்டம்

நாக்குப் புழுக்களின் முட்டைகள் வாயூடாக (உணவுடன்) முன்சிறுகுடலை அடையும் போது அங்கே குஞ்சு பொரிக்கும். மிக விரைவாக வெளிப்படும். இந்த குடம் பிப் புழுக்கள் சிறுகுடற் சுவரைத் துளைத்துக் கொண்டு ஈரலுக்குச் சென்று பின் அங்கிருந்து இதயத்துக்கும் சுவாசப்பைக்கும் செல்கின்றன. பின் இவை மீண்டும் சிறுகுடலுக்கு வந்து வளர்ந்து பெரிய புழுக்கள் ஆகின்றன.

கெடுதிகள்

இப்புழுக்கள் சுவாசப்பை வழியாகச் செல்வதால் முக்குக்குழாய் அழற்சியை உண்டாக்குகின்றன. இப்புழுக்கள் குடலில் இருக்கும் உணவைச் சாப்பிட்டு வாழ்வதால் ஏற்கனவே வறுமை காரணமாக

போசாக்கற்ற நிலையில் உள்ள குழந்தைகளினதும், வளர்ந்தவர்களினதும் உடல் நிலையை மேலும் மோசமடையச் செய்கின்றன. இந்நோயாளிகள் பலருக்கு குடலில் வலியும் வயிற்றோட்டமும் ஏற்படும். புழுக்கள் குடலில் மண்டி பெருகும் நிலையில் உண்டாகலாம் (Intestinal Obstruction). முதிர்ந்த புழுக்கள் குடற்சுவரைத் துளைத்துக்கொண்டு, கடுமையான சுற்றுவிரி அளந்தி (Peritonitis)யையும் ஏற்படுத்தலாம். குடற்சுவர், பித்தப்பை, ஈரல், போன்ற உறுப்புகளுட் புகுந்து தொல்லை விளைவிக்கலாம். குழந்தைகட்கு இதனால் பசிக்குறைவு உண்டாகும்.

தடுப்பு

இப்புழுக்கள் நம் வாய் வழியாகவே தான் உடலுட்புகுகின்றன. இதன் முட்டைகள் மலத்தில் காணப்படும். குழந்தைகள் விளையாடும் தரையில் இம்முட்டைகள் கிடக்குமாயின், அவை அவர்கள் கைவிரல்கள் மூலம் வாய்க்குள் சென்றுவிடும். இம் முட்டைகள் நிலத்தில் பல மாதங்கட்கு உயிர் வாழக் கூடியவை. மனித மலம் முதலியவற்றை எருவாக உபயோகித்து பயிர் செய்யும் நிலங்களில் இம் முட்டைகள் பெரும் அளவில் இருப்பது இயல்பு. எனவே காய்கறிகளைச் சமைப்பதன்முன் அவற்றை நன்றாகக் கழுவிக் சுத்தம் செய்தல் அவசியம். குளத்து நீரைக் குடிநீராகப் பாவிக்கும் மக்களிடையே இப்புழுக்கள் அதிகமாகத் காணப்படும். எனவே தண்ணீரை நன்கு கொதிக்க வைத்துக் குடித்தல் அவசியம். கிணற்று நீரைப் பரவிப்பவர்கள் குழந்தைகளை கிணற்றருகாமையில் மலம் கழியாது தடுக்க வேண்டும். மலங்கழித்த பின்னரும், சாப்பிடு முன்னரும் சவர்க்காரமிட்டு கை சுழுவதை பாவரும் பழக்கமாக்கிக் கொள்ள வேண்டும். நகங்களை வெட்டி சுத்தமாக வைத்தல் அவசியம்.

Hook Worm-கொக்கிப்புழு வாழ்க்கை வட்டம்

இப்புழு நாடாப் புழுவைவிட இவ்வுகையில் அனேக மக்களிடையிற் காணப்படுகின்றது. பெண் கொக்கிப் புழுக்கள்

நாளொன்றுக்கு ஐயாயிரம் முதல் பத்தாயிரம் வரை முட்டையிடும். இவை மலத்தில் வெளிப்பட்டு விரைவில் பொரித்து விடும். இவை சருமத்தைத் துளைத்துக் கொண்டு இரத்தக் குழாய்களுக்குட் செல்கின்றன. அங்கிருந்து நுரையீரல்களுக்குச் சென்று பின் மூச்சுக் குழாய் வழியாக வாயை வந்தடைந்து மீண்டும், உமிழ்நீர் விழுங்கும் சிறு குடல் வந்தடையும் போது அங்கே அவை வளர்ந்து பெரிய புழுக்கள் ஆகின்றன.

கெடுதிகள்

இவை சருமத்தைத் துளைத்து உட்புகும்போது அந்த இடத்தில் அரிப்பும் வீக்கமும் உண்டாகும். இவை நுரையீரல் வழியாகச் செல்லுசையில் மூச்சுக் குழாயழற்சியை யுண்டாக்கும். இப்புழுக்கள் குடற்சுவரில் ஒட்டிக்கொண்டு சிறு இரத்தக் குழாய்களின்னிடும் இரத்தத்தை உறிஞ்சிவளருகின்றன. நாள் ஒன்றுக்கு ஒரு வளர்ந்த புழு ஏறக்குறைய 0.1மி.லீ இரத்தத்தை உறிஞ்சுகின்றது. ஒரு மனிதனின் குடலில் ஏறக்குறைய 3,000—5,000 வரை புழுக்கள் இருக்குமாகில் அவன் ஒரு நாளைக்கு 300—500 மி.லீ இரத்தத்தை இழக்கின்றான். இதனால் குடற்புழுக்கள் சோகை நோயை உண்டாக்கும். இந்நோயுள்ளவர்கள் (Anaemia) வெளுத்துப் பலம் குன்றிக் காணப்படுவார்கள். சிறுகிறப்பு, தலைவலி, களைத்துப்போதல் முதலிய குறிகள் உண்டாகும்.

தடுப்பு

இப்புழுக்கள் சருமம் வழியாகச் செல்வதால், காலுக்குப் பாதரட்சையணிவதன் மூலம் இப்புழுக்களில் இருந்து இலகுவாகத் தப்பிக் கொள்ளலாம். நாகரீகத்திற்காக மாத்திரம் பாதரட்சையணிவதை நிறுத்திக் கக்கசிறுஞ்ச் செல்லும் போதும் ஈர நிலங்களில் நடக்கும் போதும் பாதரட்சையணிவதை பெரியவர்கள் பழக்கமாக்கிக் கொள்வதோடு குழந்தைகளுக்கும் சுற்றுக்கொடுக்க வேண்டும். கண்ட இடங்களிலும் மலம் கழிப்பதை நிறுத்தி கக்கசுகளில் மலங்கழிப்பதை பழக்கமாக்கிக் கொள்ள

வேண்டும். வயல் வட்டங்களில் வேலை செய்வோர் வெறுங்காலோடு வேலை செய்யாமல் பாதரட்சையணிவது அவசியம்.

Thread Worm கீரிப்புழு.

வாழ்க்கை வட்டம்

கீரிப் புழுக்கள் சிறியனவாக வெள்ளையாக இருக்கும். சுமார் கால் அங்குல நீளமிருக்கும். குழந்தைகளில் இது வெகு சாதாரணம். வளர்ச்சியுற்ற புழுக்கள் பெருங்குடலின் மேற்பகுதியில் வாழ்கின்றன. பெண்புழுக்கள் பெருங்குடற் குதம் வழியாக வெளியே வந்து சருமத்திற் துளையிட்டு அங்கே முட்டையிடும். குழந்தைகளின் மலத்தில் இவற்றைப் பார்க்கலாம். குழந்தைகள் படுத்துறங்கையில் அவர்கள் ஆசனவாய்ப் பகுதியிற் கூட புழு நெளிவதைப் பார்க்கலாம். நோயுள்ள பிள்ளைகளின் கைவிரல் நகங்களுக்கு அடியில் முட்டைகள் காணப்படுவதுமுண்டு. இம்முட்டைகளிற் சில காற்றிற் பறக்கலாம். அல்லது உணவில் விழுந்து கலந்து விடலாம். இம் முட்டைகள் உண்ணும் உணவோடு அல்லது குடிக்கும் தண்ணீரோடு சேர்ந்து குடலுக்குட் சென்று அங்கே குஞ்சு பொரித்துப் பெரிய புழுக்களாகின்றன.

கெடுதிகள்

சிலருக்கு நோய் லேசாய் இருக்கும்; அறிகுறி யொன்றும் தெரியாது. சிலருக்கு ஆசனவாய்ப் பகுதியில் ஒரேயடியாய் அரிக்கும் பசி கெட்டுப் போகும். உடல் எடை குறைந்து விடும். சூமட்டல் வாந்தியாகிய குறிகள் இருக்கும். கீரிப்புழுக்கள் பெண்களின் பிறப்பு பாதையிற் புகுந்துவிட்டால் அழற்சியையுண்டாக்கலாம்.

தடுப்பு

இப்புழுக்களில் இருந்து தப்பிக் கொள்வதற்கு உடற் சுகாதாரம் மிகவும் முக்கியம். கக்கசிற்குப் போனபின்னரும் சாப்பிட முன்னரும் கைகளை நன்றாகச் சவர்க்காரம் போட்டுக் கழுவுமாறு குழந்தைகளுக்குத் தாய்மார் கற்றுத்தர வேண்டும்.

குழந்தைகளின் நகங்களை வளரவிடாது வாரத்திற்கு இருமுறையாவது வெட்டிவிட வேண்டும். உள்ளே அணியும் உடைகளையும் படுக்கை விரிப்புக்களையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் அவசியம். இப்புழுக்களின் முட்டைகள் மேசை, நாற்காலி யன்னல் மலம் கழிக்கும் இடங்கள், குளியற் தொட்டிகள் இவற்றில் எல்லாம் காணப்படுவதால் வீட்டுப் பொருட்கள் எல்லாவற்றையும் தூய்மையாக வைத்திருத்தல் அவசியம்.

குடற்புழுக்கள் தரும் தொல்லைகளையும் அவற்றை எவ்வளவு இலகுவாக எளிய சுகாதார முறையை மாத்திரம் கடைப்பிடிப்பதால் மட்டும் விரட்டியடிக்கலாமென்பதையும் மேலே பார்த்தோம்.

குடற் புழுக்கள் மாத்திரமல்ல நூற்றில் அறுபது சதவிகித குடல் நோய்கள் பொதுச் சுகாதாரத்தைக் கடைப்பிடிக்காததாலேயே தொற்றுக்கின்றன. இன்றை நிரையும் குளத்து நீரையும் குடிநீராகப் பாவிக்கும் மக்களிடையே இவை அனேகமாகக் காணப்படுகின்றன. கிராமங்களில் இனறுகளும் குளங்களும் மலம், சிறுநீர் ஆகியவற்றினால் அசுத்தப்படுத்தப் படுகின்றன. இவ்வாறு அசுத்தப்படுத்தப்பட்ட தண்ணீரை மனிதர்கள் பருகும் போது அதிலுள்ள நோய்க்கிருமிகள் மனித உடலுக்குட் சென்று பெருக்கமுற்று நோயைத் தொற்றுவிக்கின்றன.

முருங்கன், வவுனியா, புதிய குடியேற்றத்திட்டங்களாகிய கல்மடு, கிளிநொச்சியாகிய இடங்களிலும் விழாக்காலங்களிலே பல இடங்களிலிருந்து மக்கள் ஒன்றாகக் கூடும் கதிர்காமம், மடு, போன்ற இடங்களிலும் மக்கள் ஆறு ஏரி குளங்களிற் சென்று குளிப்பதும் மலக்கிருமிகள் பெருகும் படி அவ்விடங்களிலேயே மலம்கழித்த பிறகு கழுவுவதும் பல் தேய்த்து வாய் கொப்பளிப்பதும் தவிர அதே நீரைக் குடத்திற் கொண்டுசென்று உணவு சமைப்பதும் நமக்குப் பழக்கமாகிவிட்ட காரியங்கள். எமது வாயாலும் மூக்குக் குழாயாலும் ஆயிரம் ஆயிரம் கிருமிகள் உட் செல்கின்றன. மனித உடலில் இருந்து வெளியேறும்

கழிவுப் பொருள்களாகிய மலம் மூத்திரம் சளி, வாய்நீர் முதலியவைகளிலுள்ள இலட்சக் கணக்கான கிருமிகளே இவை.

பிரச்சினை தீர வழி

★ எம் தீவில் இத்தொற்று நோய்களுக்கு வறுமை மாத்திரமல்லாமல் அநியாயமையும், அறிந்தவர்களிடத்தில் சுகாதார விதிகளைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டுமென்ற ஓர் உணர்வும் இல்லாததே முக்கிய காரணம். ஆகவே ஒவ்வொருவரும் தாம் படித்தறிந்தவற்றை ஏட்டுப்படிப்போடு மாத்திரம் நிறுத்தி விடாமல் வாழ்க்கையில் செயல் முறையில் நடத்தமுன் வரவேண்டும்.

★ அரசாங்கமும் வைத்தியரும் இம்மாதிரியான எளிய சுகாதார விதிகளைப்பற்றிக் கிராமப்புறங்களில் பிரச்சாரம் செய்வதோடு சிறுசிறு படங்கள் மூலம் நாட்டுப்புற மக்களுக்கு விளக்கி எளிய சுகாதார முறையைக் கடைப்பிடிப்பதன் முக்கியத்துவத்தை உணர வைக்க வேண்டும்.

★ மக்கள் மத்தியில், மருந்தெடுப்பதால் மாத்திரம் நோய் தீர்ந்து விடுகின்றது, என்ற ஓர் பிழையான கருத்து நிலவி வருகின்றது. வைத்தியரும் இம்மாதிரியான பிழைகளைக் களைவதற்கு எவ்வித ஊக்கமும் எடுப்பதில்லை. உதாரணமாக ஒருவருக்கு மலேரியாக்காய்ச்சல் வந்தது என்று வைத்துக் கொள்வோம். மருத்துவர் அதற்கு மருந்து கொடுத்துப் பிணிதீர்த்து விடுகின்றார். மேலும் அவர் அந்த நோய் கொசுக் கடியினால் உண்டானது. ஆகவே கொசு உங்களை கடியாமற் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஆகவே கொசுவலைக்குட்தூங்க வேண்டும் என்று மக்களுக்கு உண்மையை எடுத்துக் கூற வேண்டும். இப்படிச் செய்வதால் கொசுவினாற் பரப்பப்படும் மற்றொரு வியாதியான யானைக்கால் நோயையும் தடுத்து விடலாம்.

★ நோய் உண்டாவதைத் தடுப்பதை விட நோய் வந்தபின் அதற்கு வைத்தி

யம் செய்யும் வழக்கமே நம் மக்களிடையில் நிலவி வருகின்றது. நோய் வந்த பின் நோயாளி படும் அவஸ்தையும் அதற்காகச் செலவிடப்படும் பணமும் அதிகமென்பதை எம்மக்கள் உணருவதில்லை. ஏன் உயர் மட்டங்களிற்கு கூட இந்நிலை நீங்கிய பாடில்லலை. இலங்கையில் சுகாதார வசதிக்காக 30 கோடி ரூபா செலவழித்தும் அதில் $\frac{1}{14}$ பங்கே பொதுச் சுகாதார சேவைக்காகச் செலவிடப்படுகின்றது. இந்நிலை மாறி கூடுதலான பணத்தைப் பொதுச் சுகாதாரத்திற்குச் செலவளிப்பதாலும் மக்கள் மத்தியில் பொதுச்சுகாதாரம் பற்றி தீவிரமான பிரச்சாரம் செய்வதாலும் 100ற்கு 60 விகித நோயை முற்றாக ஒழிக்க முடியும்.

எனவே எளிய சுகாதார முறைகளாகிய,

1. குடிதண்ணீரைக் கொதிக்க வைத்துக் குடித்தல்.
2. பாதரசையைத் தினந்தோறும் அணிதல்.
3. மலகூடத்திற்குப் போனபின்னரும் சாப்பிட முன்னரும் நன்றாக நுரை பொங்குமளவிற்கு சவர்க்காரம் போட்டுத் தேய்த்துக் கை கழுவுதல்.
4. மரக்கறி வகைகளை நன்றாகத் தண்ணீர் கழுவிய பின் சமைக்கும் பொழுது நன்றாகக் கொதிக்க வைத்தல்.
5. உணவு உண்ணும் பொழுது ஈக்கள் உணவில் உட்காராமற் தடுத்தல்.
6. வாரமொரு முறையாவது வளர்ந்த நகங்களை வெட்டியெறிவதோடு நகங்களின் அடியில் அழுக்குச் சேராமற் பாதுகாத்தல்.
7. மலம் கழிக்கும் போது கக்கசுகளில் மலம் கழித்தல்.
8. மக்கள் அனேகமாகப் புழங்கும் இடங்களில் துப்புதல், சிறுநீர் விடுதல் போன்ற அசிங்கமான வேலைகளை நிறுத்துதல் போன்றவைகளைக் கடைப்பிடித்து உங்களுக்கு நோய்வராமற் பார்த்துக் கொள்வீர்களாக.

புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையா?

றுசீலா வல்லிபுரம்

20-ம் நூற்றாண்டாகிய இன்றைய உலகில் மாணாக்கர் பலரும் பலதரப்பட்ட அறிவியல்கள், ஆக்கவியல்கள், கலையியல் கள் முதலியவற்றினைக் கற்று அவையொவ்வொன்றுக்கும் இடையேயுள்ள தொடர்பினை நன்காராய்ந்துவருகின்றனர். அதனால் வரலாறு ஓர் கலையா? விஞ்ஞானமா? பொருளியல் ஓர் கலையா? விஞ்ஞானமா? பலதரப்பட்ட கருத்திடையே அவரிடை விவாதம் எழுதலை அவதானிக்கலாம். இவற்றில் சில கலையாகவும், பல விஞ்ஞானமாகவும் இருக்கின்றன. பிளற்றியாம் உறும் “புவியின் மேற்பரப்பில் காணப்படும் பொருட்களை ஆராய்தல்” என்பதும், “பல்வேறு துறைகளின் முடிபுகளைத் தன்னகத்தே கொண்டது” என்பதும் “இயற்கைச் சூழலுடன் தொடர்புடைய அறிவியற் கருத்தினை தொகுத்துக் கூறல்” என்பதும் “தொகுப்பியல்” என்பதுமான புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையா? இல்லையா? என ஆராய வேண்டிய நிலையில் புவியியல் மாணவன் தத்தளிக்கின்றான். இந்நிலையில் புவியியல் தன்மையினை அவன் ஆராய்கையில் அவன் இந்த உண்மையினை நிரூபித்து விடுகின்றான்.

புவியியல் என்பது பொருளியல் போன்ற சமூகக் கலைகளைப் போன்று இன்று நேற்று வளர்ச்சியுற்று வந்த ஒன்று அல்ல. இற்றைக்கு 1500 ஆண்டுகளுக்கு முன்னர் படிப்படியாக வளர்ச்சியுற ஆரம்பித்த ஓர் அறிவியல் என்றே இதனைக் கூறிவிடலாம்.

இப்புவியியல் தனி மனிதனால் நிர்ணயித்து விடக் கூடியதொன்றன்று. வரலாற்றாசிரியர்களோ, தத்துவஞானிகளோ இதை வளர்க்கவில்லை. தொலமி, ஸ்ராவோ, செனிக்கல் போன்ற புவியியல் வல்ல மேதைகளினால் ஆரம்பப் புவியியல் வளர்க்கப்பட்டது. சமூகக்கலையாக அவர்கள் வளர்க்கவில்லை. விஞ்ஞானக் கலையாகவே அவர்கள் புவியியலினை வளர்த்தனர். இந்நிலையில் புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையாகவே வளர்ச்சியுற்று வருகின்றதெனலாம்.

புவியியல் என்றால் என்ன? என நாம் ஆரம்பத்தில் நோக்குவோமானால் உடனடியாக எமக்குப் புவியியல் சமூகக்கலையா? அன்றி விஞ்ஞானக்கலையா? இரண்டுக்கும் இடையில் பாலமாயிருக்கும் ஓர் சாதனமா? என்பது தெளிவாகத் தெரிந்து விடுகின்றது. புவியியல் என்பது இயற்கைச் சூழலுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையில் உள்ள தொடர்புகளை ஆராயும் ஓர் சாதனமாகும். ஆராய்ச்சி என் கையில் சமூக ஆராய்ச்சியினைக் குறிக்கவில்லை. காரணம் கொண்டு இன்ன இன்ன காரணத்தினால் என்ன என்ன தோன்றும் என்பதனை புவியியல் ஆராய்வதில்லை இன்ன இன்ன விளைவுகள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன இவை எதனால் ஏற்பட்டன, எப்படி ஏற்பட்டன, எந்தச் சாதனத்தின் தன்மையாலேற்பட்டன, எவ்வாறு ஏற்பட்டன என்பதனை ஆராய்கின்றனர். அதாவது ஒரு பிரதேசத்தில் ஓர்

ஆக்கவிசையால் நிலைமாற்றம் நடைபெற்றதென வைத்துக்கொள்வோம். உதாரணமாக பனிக்கட்டி தின்னல் வேலையால் பாதிக்கப்பட்ட ஓர் பிரதேசத்தினை எடுப்போமாயின் அப்பிரதேசத்தினது தன்மையினைக் கொண்டு நாம் அது எதனால் ஏற்பட்டது என்ன காரணத்தால் ஏற்பட்டது இனியும் பனிக்கட்டியால் என்ன என்ன விளையும் என்பதனை கண்டுபிடிப்பதே புலியியல் ஆகும். எனவே புலியியலானது தனியான விஞ்ஞானக்கலையாகவுள்ளதெனலாம்.

மேலும் புலியியல் பல சமூகக் கலைகளின் முடிவைக் கொண்டிருப்பதனால் அதனைச் சிலர் சமூகக்கலை என்கின்றார்கள். இது முழுக்கமுழுக்க பொருத்தமற்ற ஓர் அம்சமாயுள்ளது. ஏனெனில் புலியியலில் காணப்படும் ஒரு சில பொருளாதாரத்தரவுகள் மாத்திரம் பொருளாதாரமாகிய சமூகத்தரவிலிருந்து எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டன. உதாரணமாக இலங்கையின் ஏற்றுமதி குறித்த இத்தனை கோடி ரூபாய், இறக்குமதி இத்தனை ரூபாய் என்பவற்றினை நாம் புலியியலடிப்படையிலறிந்து கொள்ளமுடியாது. ஏனெனில் அப்புள்ளி விபரங்கள் பொருளாதார இலாகாவினாலோ அன்றி ஏற்றுமதி இலாகாவினாலோ எடுக்கப்படுகின்றது. இத்தரவினையடிப்படையாகக் கொண்டு பொருளியல் ரீதியில் நாம் ஆராயின் நாட்டின் உற்பத்தியதிகரிக்கின்றது. அதற்கு ஆக்கற் காரணிகள் உறுதுணை புரிந்து நிற்கின்றது என்று, உற்பத்தியதிகரிப்பின், ஆராய் வார்கள். ஆனால் உற்பத்தி குறைந்தால் பண்டங்களின் தேவையதிகரிக்கின்றது. ஆனால், பண்டங்களின் உற்பத்தி அதிக அளவிலில்லை, எனவேதான் இறக்குமதி அதிகரிக்கின்றது, என விளக்கம் தருவார்கள். ஆனால் புலியியல் அடிப்படையில் ஏற்றுமதி கூடியிருந்தால் அதற்கு என்ன காரணமென ஆராய்வார்கள். காலநிலையில் இந்த மாற்றங்களைற்படுவதற்கு வளிமண்டலம் எந்தளவில் துணைபுரிகின்றது, வளிமண்டலாக்கத்தில் சூரியனின் பங்கென்ன? என்பனவெல்லாம் ஆராய்ந்து அதன் பின்னர் மனித முயற்சிகளை சாதகபாதகமாகக் காரணிகளைக் கொண்டாராய்ந்து, உற்பத்தியதிக

ரித்திருந்தால் அதிகரிக்க சான்றுகளை தக்க சான்றுகளுடனும், அதிகரிக்கவில்லையெனின் தக்க சான்றுகளுடன் உற்பத்தியதிகரிக்கவில்லை. அதனால்தான் ஏற்றுமதி விகிதம் கடந்த ஆண்டைவிட அதிகரித்தும் இருக்கின்றது என்றும் கூறுவார்கள். எனவே புலியியலடிப்படையில் நாம் ஆராய்கையில் அது சமூகக் கலையாராய்ச்சியாகவில்லாது விஞ்ஞான ஆராய்ச்சியாக இருப்பதைப் புலியியல் மாணவனால் உணரமுடியும்.

அடுத்தபடியாக புலியியல் என்பது பல விஞ்ஞான ஆராய்ச்சிகளைத் தன்னுட்கொண்டு தனி விஞ்ஞானமாக இருப்பதையும் அறிய முடிகின்றது. ஆனால் புலியியல், கல்லூரிகளிலும் சரி, பல்கலைக்கழகங்களிலும் சரி கலைப்பகுதி மாணவருக்கு மட்டுமே போதிக்கப்படுகின்றதே தவிர விஞ்ஞானப்பகுதி மாணவருக்குப் போதிக்கப்படுவதில்லை. காரணம், புவி பற்றிய அறிவினைப்பெறமுயலும் கலைப்பகுதி மாணவனின் அறிவின் விரித்திக்கு இது வழிவகுக்குமொன்றையெனலாம். புலியியல் தனித்தனி விஞ்ஞானமாக காலநிலையியல், சமுத்திரவியல், வளியியல், புலியமைப்பியல், மானிடவியல், மக்கட்பரப்பியலென பலவாறு கப்பிரித்து நாம் கற்க முடிகிறது. தனித்தனிப் பகுப்புக்களை நுணுக்கமாக ஆராய வேண்டுமெனில் தனியாக சமூகக்கலையின் கண்ணோட்டத்தில் கண்டறியமுடியாது. சமுத்திரத்தினன்மையில் ஓர் இலக்கிய கர்த்தாவினையும், சமுத்திரவியலறிஞனையும் கொண்டு சென்றுவிட்டால் இலக்கிய கர்த்தா சமுத்திரம் பற்றி ஓர் கவிதையியற்றுவான். ஆனால் சமுத்திரவியலறிஞனோ கடலையடிப்பதற்கு காரணமென்ன? அது ஏன் கரையினை நோக்கி அடிக்கின்றது? அலையினால் தரையியலில் ஏற்படும் மாற்றம் என்ன? அவற்றிற்கு என்னென்ன பரிகாரம் தேடவேண்டும் என்று யோசிப்பான். அதற்கான காரணத்தையும் அவன் வெகுவாக அறிவான், எனவே புலியியல் ஆனது சமூகக்கலைக்குரியவொன்றாகக் கொள்ளப்பட்டாலும் தனி விஞ்ஞானமாகவே அமைந்திருத்தலைக் காணமுடிகின்றது. அதாவது புலியியலில் ஏதாவது ஓர் பொருள் பற்றி நிகழும் நீண்ட ஆராய்ச்சி எங்கெங்கெல்

லாமோ சென்று புவியியலுக்கு அடிப்படை யாக விளங்கும் விஞ்ஞானக்கலைக்குள் நம்மைக் கொண்டு சென்றுவிடும். எனவே இந்த விஞ்ஞானக்கலையின் அடிப்படையில் எழும் ஆராய்ச்சியே புவியியலாக இருக்கின்றதால் புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக்கலையே யாகும்.

மேலும் புவியியல் மனிதனைப் பற்றி ஆராயும் ஒரு அறிவியலாகவே இருக்கின்றது. மனிதனுக்கும் இயற்கைச்சூழலுக்கும் இடையிலான தொடர்பென்ன? இயற்கைச் சூழலின் தாக்கத்தால் மனிதன் எந்தளவில் பாதிக்கப்படுகின்றான். அதனால் அவனில் ஏற்படும் முன்னேற்றம் அல்லது பின் தங்கிய நிலைகளின் விபரங்கள் என்பவற்றை ஆராய்கின்றது. விலங்கியல், விலங்குகள் பற்றியாயுமியலாக விளங்குவது போன்று புவியியல் மனிதன் பற்றியாராயும் ஆய்வன்று. மனிதனுக்கும் இயற்கைச் சூழலுக்கும் இடையில் இருக்கும் தொடர்புகளை யாராய்வதினாலே அதை நாம் சமூகவியல் என்று கொள்ளவேண்டியேற்படுகின்றது. ஆனால் அறிவியல் என்றே கொள்ளப்படுகின்றதால் புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையேயெனலாம்.

அடுத்து புவிச்சரிதவியலையும், புவியமைப்பையும் நாம் நோக்குவோமாயின் புவியியல் எந்தளவிற்குத் தனி விஞ்ஞானமாயிருக்கின்றது என்பதை அவதானிக்கலாம். பாதையியல், புவிவெளியுருவவியல், பாதைப் பகுப்பியல், கனிப் பொருளியல், பயிர்ச்செய்கை, இவையாவற்றையும் நாம் தனித் தனியாக மிக நுணுக்கமாக ஆராய்ந்து கொண்டு சென்றோமேயாயின் புவியியல் எந்தளவில் ஓர் தனி விஞ்ஞானமென உணர முடியும். பாதையைப் பகுக்கும் புவியியல் ஆய்வாளன் அது என்ன என்ன மூலகங்களைக் கொண்டு இருக்கின்றது, இதில் காலநிலையாலோ, அல்லது வானிலையாலோ, ஏற்படும் அழிவுகள் என்பன எப்படி ஏற்படுகின்றன, இவற்றின் தோற்றங்களுக்கு என்ன என்ன காரணமென்பதனையெல்லாம் நன்கு ஆராய்ந்து தெளிவாக்குகின்றான். சமூகவியலில் வரலாற்றெனில் இது கடந்த இத்தனையாண்டுகளாக இவ்விடத்தில் உண்டு. என்றும்

இலக்கியமெனில் இதன் அங்கமைவு இப்படிப்பட்டதென்றும், உளவியலெனில் இதனால் மனிதன் மனதில் ஏற்படும் மாற்றம் என்னவென்றும் ஆய்வார்கள். ஆனால் புவியியல் அப்படி அன்று. தனியான ஓர் விஞ்ஞானமாக அதைப்பற்றி ஆராயும். கனிப் பொருட் பரம்பலைக் கண்டு பிடிக்கும் போதும் புவியியல் தான் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றது. இவ்விடத்தில் கனிப் பொருள் படிவுகள் இருக்கின்றன, இப்படிவுகளினால் என்னென்னபயன் உண்டு; இவற்றினை எப்படி அகழ்ந்தெடுக்க முடியும்; இவற்றை கொண்டு நாட்டின் பொருளாதாரத்தை எங்ஙனம் பெருக்கலாம்; என்பது போன்ற ஆய்வினைக் கொண்டிருக்கும்.

சமூகப்புவியியலில் இடம் பெற்ற மக்கட்புவியியல், பொருளாதாரப்புவியியல், அரசியல் வரலாற்று புவியியல் என்பன விஞ்ஞான ரீதியில் ஆராயப்படாவிட்டாலும் அவற்றின் ஒவ்வொரு அம்சமும் விஞ்ஞானக் கலையிலுள்ள பௌதீகப்புவியியல், சமுத்திரவியல், காலநிலையியல், உயிரியல், விலங்கியல், கனிப்பொருளியல், கனிதவியல் என்பவற்றுடன் தொடர்பு கொண்டும் காணப்படுவதாயுள்ளது.

மக்கட்புவியியல் மிக அண்மைக்காலத்ததே. மக்களுடைய பரம்பல் போன்றவற்றை ஆராய்வது விஞ்ஞானக் கலையுடன் இணைந்ததாயுள்ளது. மக்கட் பரம்பலில் காலநிலை முக்கியஇடம் பெறுகின்றது. காலநிலையின் தன்மையை பொறுத்தே மனிதன் பரம்பலும், வாழ்க்கையும், உடையும், உணவு போன்றனவும் அமைந்துள்ளது. அயனப் பகுதி மக்கள் பருத்தியாடையணியவும், குளிர்காலநிலைப் பகுதிமக்கள் கம்பளியுடையணியவும், காலநிலை சாதகமான பகுதியில் மக்களடர்த்தியாகவும், சாதகமற்றதில் அடர்த்தி குறைவாயுள்ளது. பூமத்திய கோட்டுத்த பகுதியில் மக்கட் பரம்பலதிகம். குளிர்ப் பாலே நிலத்தில் மக்களடர்த்தி குறைவு. நிலவளமுள்ள இடத்தில் மக்கட் பரம்பல் அதிகம், நிலவளமற்ற பிரதேசத்தில் குறைவு. ஐக்கிய அமெரிக்க மாகாணங்களை எடுத்து நோக்கில் கனிப் பொருள்வளமுள்ள இடம் சனச்செறிவுள்ளதாயுள்ளது. இதே போன்று வளிமண்ட

லவியல் தாக்கமும் மக்கட்பரம்பலைப் பாதிக்கின்றது. இந்நிலையில் புவியியல் விஞ்ஞானக்கலை எனலாமா? என்ற கேள்வி எழுகின்றது.

விஞ்ஞானக் கலையுடன் அரசியல் புவியியலும் இணைந்ததொன்றாகவுள்ளது. ஆனால் அது ஓர் சமூகப்புவியியலே. அரசியல் அடிப்படையில் புவியியல் அமைகையில் காலநிலைபௌதீகவியல், கனிப்பொருளியல் போன்றன வெல்லாம் இணைகின்றன. பாக்கிஸ்தானை எடுத்து நோக்கும்கால் அதன் அரசியற் பிரிவில் காலநிலையில், பௌதீகத்தில் கனிப்பொருள் வளத்தில் ஒரே தன்மையினை அவதானிக்கலாம். கிழக்குப் பாக்கிஸ்தான் பயிர்ச்செய்கைக்கு ஏற்ற நிலத்தையும் மக்கள் வாழும் கால நிலையையும் இணைப்பதையும் மேற்குப் பாக்கிஸ்தான் கனிப்பொருள் வளம் உள்ளதாகவும் இருக்கின்றது. விஞ்ஞானக் கலையையும், சமூகக் கலையையும் இணைக்கின்றது. புவியியல் என்ற உண்மையை எடுத்துக் காட்டச் சான்றாகவுள்ளது.

பொருளாதாரப் புவியியல் சமூகத்தின் பொருளாதாரநிலை, பயிர்ச்செய்கைகைத் தொழில் போன்றவற்றினையே எடுத்தியம்பும் சமூகக்கலையாக விளங்கினும், விஞ்ஞானக் கலையாகப் புவியியலில் விளங்கும் காலநிலை சமுத்திரவியல், உயிரினவியல், தாவரவியல், கனிப்பொருளியல் என்பன விலக்கப்பட்ட தொன்றாகவில்லை. பொருளியல் புவியியல் பௌதீகப் புவியியல் முக்கியம் பெறுகின்றது. மலை நாடுகளில் றப்பர், தேயிலை போன்றவற்றைப் பயிரிட்டு மலை நாட்டின் தன்மையினைப் பயன்படுத்தி பொருளாதாரம் வளர்க்கலாம். வர்த்தக வளர்ச்சிக்கு சமுத்திரவியல் தன்மை முக்கியம் கொண்டது. பொதுவாக நீரியலெனலாம். காரணம் போக்குவரத்துக் கொண்டியங்கும் இன்றைய பொருளாதாரம் வளர்ச்சியடைய ஏரிப் போக்குவரத்து, ஆற்றுப் போக்குவரத்து, சமுத்திரப் போக்குவரத்து என்பனவே துணை நின்றன. ஏரிப் போக்குவரத்தாலேயே வடகிழ் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் கைத்தொழில் விருத்தியடைந்தது. கப்பற் போக்குவரத்துக்கு கடலின் தன்மை முக்கியமாகின்றது. அதாவது

நீரோட்டமும், அலை வற்றுப்பெருக்குப் போன்றன வர்த்தக முக்கியம் பெற்றது. காலநிலையும் விதிவிலக்காக அமையவில்லை. காலநிலையும் நூல் நூற்றல், பருத்திவளர்த்தல், மந்தைத் தொழில் போன்ற ஒவ்வொரு தொழில் விருத்திக்குக்காரணமாயது. லங்காஷ்யர் பருத்தியாலே காலநிலை சாதகமானதாலேயே விருத்தி பெற்றது. கனிப்பொருள் பொருளாதாரம் விருத்தியடைய வைத்தது. கனிப்பொருள் நிரம்பிய அமெரிக்கா, பிரித்தானியா போன்றன வெல்லாம் கிறிப்பற்றுக் காணப்படுகின்றது. விஞ்ஞானக் கலையானது சமூகக் கலையுடன் இணைந்து காணப்படுதலால் ஒரு பாலமாகப் புவியியல் அமைகின்றதென்ற எண்ணத்தையே மாணவரிடம் தோன்றச் செய்கின்றது.

வரலாற்றுப்புவியியலில் கனிப்பொருள் வரலாற்று ரீதியாகவும், வெப்பம், மழை வீழ்ச்சி, அழுக்கம் என்பன வரலாற்று ரீதியாகவும் ஆராயப்படுகிறது. கடலோடிகென்றி, வஸ்கொடகாம, கொலம்பஸ் போன்றோர்கள் சமுத்திரவியலைப் பயன்படுத்தி பல இடங்களைக் கண்டதை வரலாற்று ரீதியாக அறியலாம். கணிதவியலிலுள்ள கணிதப்படவரைகலையில் படங்களை வரைய வரலாற்றுப் புவியியல் அறிய வேண்டியுள்ளது. தொலமி என்பார் உலகப்படம் வரைய, இத்தாலிய தேச அறிஞன் புவி உருண்டை வடிவ மெனக் கண்டறிந்தார். இந்நிலை யாவற்றையும் ஒருங்கிணைத்து நோக்குவோமானால் விஞ்ஞானக் கலையுடன் சமூகக் கலையிணைந்தும், சமூகக் கலையுடன் விஞ்ஞானக் கலை இணைந்தும் தான் காணப்படுகின்றது. எந்நிலை நோக்கினும் புவியியல் தனி விஞ்ஞானக் கலையோ அன்றி சமூகக் கலையோ இல்லை. எனவே புவியியல் தனி ஓர் விஞ்ஞானக் கலையென்றோ, சமூகக்கலையென்றோ கூறவிடமுடியாது. இரண்டினையும் இணைக்கும் ஓர் பாலம் போன்றதே புவியியல் எனக் கூறிவிடலாம்.

இறுதியாகப் புவியியலே நோக்குகையில் விஞ்ஞானக் கலையையும், சமூகக் கலையையும் இணைக்கும் ஓர் பாலம் போன்று காணப்படினும் முழுமையாக எல்லாப் புவி

யியல் அறிஞர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப் படுவதில்லை. புவியியல் பெரும்பாலும் ஓர் தொகுப்பியலாகவே காணப்படுகின்ற தென்று கூறினும்முதலில் புவியியல் வளர்ச்சியில் ஈடுபட்ட தத்துவ அறிஞர்களும், வல்லுனர்களும் விஞ்ஞானக் கலையினைப் போன்றே புவியியலினை வளர்த்தனர். புவியியல் இயற்கை விஞ்ஞானக் கலையினை சார்ந்த வொன்றாகக் கொள்ளப்பட்டு வருகின்றது. எனினும் சமூகக்கலைக்கு அப்பாற்பட்டதெனக் கொள்வது அவ்வளவு பொருந்துவதான ஒன்றல்ல. ஆதலால்புவியியல் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையா? என்பதற்கு புவியியல் ஆசிரியர்கள், அறிஞர்கள் கருத்துக்களைக் கொண்டு நோக்கில் “புவியியல் ஓர் கலை, விஞ்ஞானம், தத்துவம் என்பதே

யாம். எனவே புவியியல் பெரும்பாலும் ஓர் விஞ்ஞானக் கலையேயாம்!

ஆதாரம்:-

1. இடைநிலைப் புவியியல்: டட்லிஸ்ரம்ப்
2. புவியியல் ஓர் தொகுப்பியல்:- ஜோர்ஜ் தம்பையாபிள்ளை
3. புவியியல்பற்றி அறிவு:- க. குணராஜா
4. காலநிலையியல்:- கென்று
5. பொருளாதாரப்புவியியல்:-அரசாங்க வெளியீடு. (பதிப்பு 1965)

“ஓ! எனதருமை குளோக்கன் (Glaucou) தீர்க்கதரிசிகளும் தத்துவ சாஸ்திரிகளும் இப் பூவுலகத்தை ஆளும் நாள் ஏற்படும் வரை அல்லது இன்றைய ஆட்சியாளர்களும், எம்மால் மன்னர்கள் என்று அழைக்கப்படுபவர்களும் — தத்துவ வாதிகளாக உண்மையாகவும் நிஜமாகவும் மாறும் வரை, நாடுகளில் ஏற்படும் குழப்பங்களுக்கும் பிரச்சினைகளுக்கும் ஏன், மனித சமுதாயத்தின் ஆசா பங்கங்களுக்கும் தீர்வு ஏற்படாது முடிவற்றதாகவே இருக்கும்.”

— பிளேட்டோ

*With Best Compliments
from*

ARUMUGAM & Co.

IMPORTERS AND COMMISSION AGENTS

**107, Fourth Cross Street,
Colombo-11.**

Grams: **TRANSACTION**

Phone: **25201**

*With the Best Compliments
of*

S. RAMASAMY (Exporters)

**Specialized in the Export of all Ceylon Produce
Contractors & Manufacturers' Representatives**

**P. O.Box 868, 104, Fourth Cross Street,
Colombo.**

Cables: **ESAROY**

Telephone: **29833**

மருத்துவக் கல்லூரியின் நூற்றாண்டு விழாவோடு பல பேர் நிறைய பத்திரிகைகளில் எழுதினார்களே''. என்று குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் 1870ம் ஆண்டு மருத்துவக்கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டதிலிருந்து கல்லூரியின் வளர்ச்சிபற்றி எடுத்துக் கூறினார்:

“கிழைத் தேசங்களில் சமூக பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளுக்கு மலேரியா முக்கிய காரணமாக விளங்கியது. இதன் விளைவாக வன்னி இராச்சியமும் கிட்டத்தட்ட ஒரு நூற்றாண்டுக்கு முன், மலேரியா நோய் செறிந்த இடமாக இருந்தது. இதன் தாக்கத்தால் வன்னியில் குடியேற்றம் தடைப்பட்டும், மக்கள் செறவு குறைந்தும் காணப்பட்டது. 1869-ம் ஆண்டில் வடமாகாணத்தின் மருத்துவ அதிகாரியாக இருந்த டாக்டர் லூஸ் (Dr. Loos) இப்பிரச்சனைக்கு முடிவு காண விழைந்தார். மக்களுக்கு மருத்துவக் கல்வியைப் புகட்ட வேண்டும்; மருத்துவ உதவிகளை எல்லோருக்கும் கிடைக்கக்கூடியதாக பரவலாக்க வேண்டும்; இவற்றின் மூலமே மலேரியா நோயை கட்டுப்படுத்த முடியும்; இவற்றை அமுல் நடத்த இந்த நாட்டில் ஒரு மருத்துவக் கல்லூரி அவசியம் என்று நினைத்த Dr. Loos இலங்கையின் கவர்னராக இருந்த Sir George Anderson அவர்களுக்கு சிபார்சு செய்தார். இந்த சிபார்சின் பேரில் மருத்துவம், சத்திரசிகிச்சை, பிரசவவைத்தியம் (Midwifery) ஆகிய பாடங்கள் போதிக்கின்ற ஆரம்பக் கல்லூரி (Elementary School) யாக ஆரம்பிக்கப்பட்டது. Dr. Loos அதிபராக நியமிக்கப் பட்டார். வேறு இரு விரிவுரையாளர்களும் நியமிக்கப்பட்டனர்.

மருத்துவக் கல்லூரியில் பௌதிக, இரசாயன ஆய்வு கூடங்கள் இருக்கவில்லை. மருத்துவக் கல்லூரிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் அரசாங்க தொழில் நுட்பக் கல்லூரிக்குச் சென்று பௌதிக இரசாயன பாடங்களைக் கற்றார்கள். ஒரு விரிவுரையாளரே எல்லாப் பாடங்களையும் கற்பிப்பது அன்றைய நாட்களில் பொதுவான நடைமுறையாக இருந்தது.

உடல் கூற்றியல் பிரிவில், நிரந்தர விரிவுரையாளர்கள் இருக்கவில்லை. கொழும்பு மருத்துவமனையின் சத்திரசிகிச்சை நிபுணர்களே பகுதிநேர உடல் கூற்றியல் விரிவுரையாளராகவும் கடமை யாற்றினார்கள்.

1886-ம் ஆண்டில் மருத்துவக் கல்லூரி வழங்கிய L.M.S. பட்டம் பொது மருத்துவக் கழகத்தால் (General Medical Council) அங்கீகரிக்கப்பட்டது. மருத்துவக் கல்லூரியின் வளர்ச்சியில் புதுத் திருப்பமாக இருந்தது. சேர். பொன்னம்பலம் அருணாச்சலம் தலைமையில், அறிஞர்கள் இலங்கை பல்கலைக்கழக இயக்கத்தை ஆரம்பித்தார்கள். இதன் விளைவாக 1920-ம் ஆண்டில் பல்கலைக்கழகக் கல்லூரி ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதன் ஆரம்பத்துடன் மருத்துவக் கல்லூரியும் பல்கலைக்கழகத்தின் ஒரு பீடமாக மாறியது. பல்கலைக்கழக பீடங்களில் மருத்துவ பீடமே பழமையானது என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.”

1934ம் ஆண்டு கலாநிதி பி. கே. சண்முகம் விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டார். அப்போது உடற்கூற்றியல் பிரிவில் நிரந்தர விரிவுரையாளர்கள் இருக்கவில்லை இதனால் உடற்கூற்றியல் பிரிவு ஒழுங்குற்று இருந்ததால் அதைச்சீர்படுத்தி மாணவர்களிடையே புதிய ஒழுங்கு முறைகளை உருவாக்க வேண்டிய பொறுப்பு இவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது.

“நல்லநகர் நாவலன் பிறந்திலரேல் சொல்லு தமிழ் என்கே, சைவம் என்கே” என்று பெருமைப் படுவார்களே! இந்த அறிஞனை உருவாக்கிய யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியே வைத்திய கலாநிதி பி.கே. சண்முகத்தையும் உருவாக்கி தனது புகழ்மிக்க பரம்பரையை உருவாக்கிக் கொண்டது. இவரது தந்தையார் மத்திய கல்லூரியிலேயே தலைமை ஆசிரியர் பதவியை பல காலம் வகித்தவர். அவரிடம் இருந்தே “கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, என்ற வாழ்க்கையின் இலக்கனங்களைக் கற்றுக் கொண்டேன்” என்று தமது இளமைக் காலத்தை நினைவு கூர்ந்தார்.

இன்று உடற்கூற்றியலில் மாணவர் வெட்டிச் சோதிக்கும் முறையை (Dissection) நீக்கி விட்டு, வெட்டிச் சோதித்த மாதிரிகளை மாணவர்களுக்கு (Dissected specimen) கொடுக்க வேண்டும் என்கிறார்களே; இதனால் நேரம் விரயமாகாமல் தடுக்கப்படுகிறது, மாணவர்களும் இலகுவில் கற்றுக் கொள்கிறார்கள்'' என்று எல்லோரும் கூறும் கருத்தை சொன்னேன் ''இந்த வாதம் செல்லாது'' என்று தீர்ப்பளித்தார் இவர். வெட்டிச் சோதிக்கும் முறையே மருத்துவக்கல்வியின் அடிப்படை ஒரு சத்திர சிகிச்சை நிபுணனின் திறமைக்கு வழிவகுப்பது அவன் வெட்டிச் சோதிக்கும் முறையில் பெற்ற அனுபவமே என்று குறிப்பிட்ட பேராசிரியர், சத்திரமும் கைப்பழக்கம் செந்தமிழும் நாப்பழக்கம் என்ற பழந்தமிழ் மொழியையும் சுட்டிக் காட்டினார்.

தான் பேராசிரியராக இருந்தபோது உடற்கூற்றியல் சங்கம் (Anatomical Society) உற்சாகமாக இயங்கியதைக் குறிப்பிட்ட கலாநிதி சண்முகம் மாணவர்களே அறிவுக் கட்டுரை வாசிப்பதுடன், அறிஞர்களின் பேச்சுக்களையும் ஒழுங்கு செய்து பயன்பெற்றார்கள் என்றார். இது இன்று இயங்காமல் இருப்பது பற்றி வருந்துகிறேன் என்று குறைப்பட்டுக் கொண்டார். இன்றைய தலைமுறையினர் போதியளவு ஆராய்ச்சித் துறைகளில் ஈடுபடுவதில்லை என்று இளந்தென்றல் ஆசிரியர் அந்நேரம் கட்டிக்காட்டியது மிகவும் பொருத்தமாக இருந்தது.

இவரின் ஆற்றலை அறிந்த உலக சுகாதார ஸ்தாபனம் (W. H. O.) 1959 ம் ஆண்டில் பர்மா தேசத்தின் மருத்துவக்கல்லூரியின் உடற்கூற்றியல் பேராசிரியர் பதவியை அளித்தது. ஆறு மாத காலம் அப்பதவியை வகித்த பேராசிரியர் அதை இராஜினாமாச் செய்துவிட்டு தன் தாய்நாடு நோக்கி வந்துவிட்டார், தன்னாட்டு மாணவர்களுடன் காலத்தைக் கழிப்பதற்காக.

சிந்தனையின் ஊற்று; நாட்டின் வருங்காலச் சிற்பிகளை உருவாக்கும் கலைக்கூடம் என்றெல்லாம் பல்கலைக்கழகத்தை வர்ணிப்பது உண்டு. ஆனால், அக்கலைக்கூடத்

தில் நடமாடும் அறிஞர்களே சில சமயங்களில் சுயநலமும் சந்தர்ப்பவாதமும் நிறைந்தவர்களாகி விடுவதுண்டு..... உயர்ந்து செல்ல வேண்டிய காலகட்டத்தில் கதவுகள் மூடப்பட்டன. சேர்ந்தவர்களும் தவறுதலாகப் புரிந்துகொண்டார்கள்' என்று மனம் திறந்து தனது வாழ்க்கை அனுபவத்தைக் கூறிய பேராசிரியரின் முகத்தில் துன்பக் கீறுகள் படிவதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது.

Education should give us not only a body of knowledge but a quality of mind. It must liberate the spirit of Man from ignorance and superstition, endow him with sense of enduring values and a capacity for discriminating judgement — என்று தத்துவஞானி இராதாகிருஷ்ணனின் கருத்தை ஒரு கட்டத்தில் குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் மேலும் தொடர்ந்து, பல்கலைக்கழகங்களை அரசியலார் நடத்தும் போது அரசியல் தலையீட்டுக்கு வழிவகுக்கும்; சிந்தனைச் சுதந்திரத்தை பாதிக்கும்; கல்வியின் நோக்கத்தையும் சிதைத்து விடும் என்றார்.

இன்று இலங்கையில் பல்கலைக்கழகங்கள் யாவும் ஒன்றாக்கப்பட்டதை குறிப்பிட்ட பேராசிரியர் ''பல பல்கலைக்கழகங்கள் நாட்டில் இருக்கும் போது அவற்றினிடையே போட்டி மனப்பான்மை ஏற்படும். இது அவற்றின் தரத்தை உயர்த்துவதற்கு உதவி புரியும். பல்கலைக்கழகங்கள் சுதந்திரமாக இயங்குவதுடன் தங்கள் சிந்தனைச் சுதந்திரத்தையும் தனிப்பண்புகளையும் பாதுகாக்க முடியும்.'' இவை பேராசிரியரின் திடமான கருத்துக்கள்.

உயர்ந்து, நிமிர்ந்து நிற்கும் கட்டிடங்களும் நவீன உபகரணங்களைக் கொண்ட ஆராய்ச்சிக் கூடங்களும் பல்கலைக்கழகத்தின் சிறப்புச்சின்னங்களாகாது. எங்கள் பொருளாதார நிலைக்கு ஏற்ப பல பரிசோதனைகளை நடத்தலாம் என்ற பேராசிரியர் உலகப் புகழ் பெற்ற உடற்றொழிலியல் நிபுணர் கலாநிதி சாம்சன் ரைட்டு (Dr. Samson Wright) தனக்கு வேடிக்கையாகக் கூறிய சம்பவம் ஒன்றை நினைவு கூர்ந்தார்.

இவங்களை இளம் மருத்துவர் ஒருவர் ஆராய்ச்சிக்காக மிடில் செக்ஸ் - மருத்துவ மனையைச் சேர்ந்த மருத்துவக் கல்லூரிக்கு (Middlesex Hospital Medical School) போயிருந்தார். அவரிடம் சாம்சன் கேட்டாராம் 'உங்களுக்கு ஒரு பூனையையும் ஒரு துண்டு நூலையும் தந்தால் என்ன செய்வீர்' என்று, அதற்கு அந்த மருத்துவர் தான் அதைக்கட்டித் தூக்கிலிடுவேன் என்று பதிலிறுத்தார். இந்தப் பதிலைக் கேட்டு சாம்சன் சிரித்துவிட்டு 'மகனே பூனையை கொல்லுவதற்கு முன் எத்தனை பரிசோதனைகளை செய்யமுடியும் தெரியுமா?' என்று கூறினாராம்.

இப்பொழுதும் இளம் மாணவர்களுக்கு விரிவுரையாற்றுவதாக கனவு காண்கிறேன் என்று கூறும் பேராசிரியர் மற்றொரு கவையான நிகழ்ச்சியைக் குறிப்பிட்டார். தான் விரிவுரை வகுப்பு ஒன்று நடத்திக் கொண்டிருந்தாராம். சில மாணவர்கள் கதைத்து அரட்டை அடித்துக் கொண்டிருந்தார்கள். விரிவுரை கேட்க விரும்பவில்லாதவர்கள் வெளியேறுங்கள் என்றேன். சில நிமிடங்களில் என் முன் வெறும் கதிரைகள்தான் காட்சியளித்தன. இது கனவில் கண்ட அனுபவம் என்று சொல்லிச் சிரித்தார்.

தமிழ் மக்களும் அறிஞர்களும் விழித்துக் கொண்ட காலம் 1956ம் ஆண்டிற்குப் பின்பே. எங்கள் தாயகம் வட - சீழ் மாகாணங்கள் இணைந்த 'ஈழத்தமிழகம்' என்ற உணர்வு அரும்பு விடத் தொடங்கிய நேரம். இந்தச் சூழ்நிலையில் திருமலையை தலைமை ஸ்தானமாகக் கொண்டு தமிழ்ப்பல்கலைக்கழகம் அமைப்பதற்கு புதிய இயக்கம் தோன்றியது. இதன் முன்னோடிகளில் பேராசிரியர் பி. கே. சண்முகமும் ஒருவர். வருங்கால இளைஞர் சமுதாயத்தை எண்ணி ஆரம்பிக்கப்பட்ட இயக்கம் இன்று தடைப்பட்டுக் கிடக்கிறது என்று வருந்திக் கொண்டார். இதனால் தான் அவ்வியக்கத்திலிருந்தே இராஜினாமாச் செய்துவிட்டாராம்.

தமிழ் அரசியல் பக்கம் எங்களைத் திசைதிருப்பினார். தமிழ் அரசியல் தலைவர்கள் தம்மிடையே விட்டுக் கொடுத்து சமரசம் காணும் மனப்பான்மை அறவே கிடையாது. பேராசிரியர் சி. சுந்தரலிங்கம், எஸ். ஜே. வி. செல்வநாயகம் கியூ. சி., ஜி. ஜி. பொன்னம்பலம் கியூ. சி. ஆகியோருடன் தான் பல்கலைக்கழக விடயத்தில் திருப்பித் திருப்பிக் கூறியும் பலன் கிடைக்கவில்லை என்றார். அவர்கள் தமிழ் மக்களை வழி நடத்தத் தவறி விட்டார்கள் என்ற பரவலான கருத்தையும் அவர் ஏற்றுக் கொண்டார். இந்நாட்டின் ஒரு காலகட்டம் தமிழர்களின் பொற்காலம் என்பார்கள். அறிவியல் துறையின் எல்லாப் பீடங்களிலும் மருத்துவம், பொறியியல், கணிதவியல், விஞ்ஞானம் ஆகியவற்றில் தமிழர்கள் முன்னோடிகளாக விளங்கினார்கள். பேராசிரியர்கள் சண்முகம், எலியேசர், மயில்வாகனம் போன்றவர்கள் அறிவியற் கல்வியின் பெரும் தூண்களாக நின்றார்கள். இவர்கள் வளர்த்த கல்வியின் வளத்தையும், பயனையும் வினையையும் இந்நாட்டின் அறிஞர் சமுதாயம் பெற்று மகிழ்ந்தது. இவைகளை அடிக்கற்களாகக் கொண்டே அறிவியற் சமுதாயம் கட்டி எழுப்பப்பட்டது. எழில்வாயில் களை இவர்கள் அழகு செய்தார்கள். கற்கள் பேசுவதில்லையே! அவர்களும் எங்கேயோ முடுக்குகளில் ஒதுங்கி விட்டார்கள். பொற்காலம் முடிந்து விட்டது. இன்றைய தலைமுறையினராகிய நாம் இருண்ட பாதையைத்தான் எம்முன் பார்க்கிறோம்.

தனக்கு விளம்பரம் வேண்டாம் என்று கூறும் பேராசிரியரிடம் ஒரு புகைப்படம் எடுப்பது பெரும்பாடாகி விட்டது. தன்னடக்கம் அறிஞரின் சின்னமல்லவா? உங்களைப் பற்றி எழுதுவதில் இளந்தென்றல் பெருமைப்படுகிறது என்று நாம் அவரிடம் சொல்லி, பேட்டி கிடைத்தமைக்காக நன்றி கூறி விடை பெற்றோம்.

*Leading House in
Kilinochchi!*

New Singapore Pharmacy

Kandy Road,
KILINOCHCHI.

FOR

- PATENT MEDICINES
- MILK FOODS
- GROCERIES AND
- AGRO CHEMICALS

Prescriptions accurately dispensed by registered
and experienced PHARMACISTS.

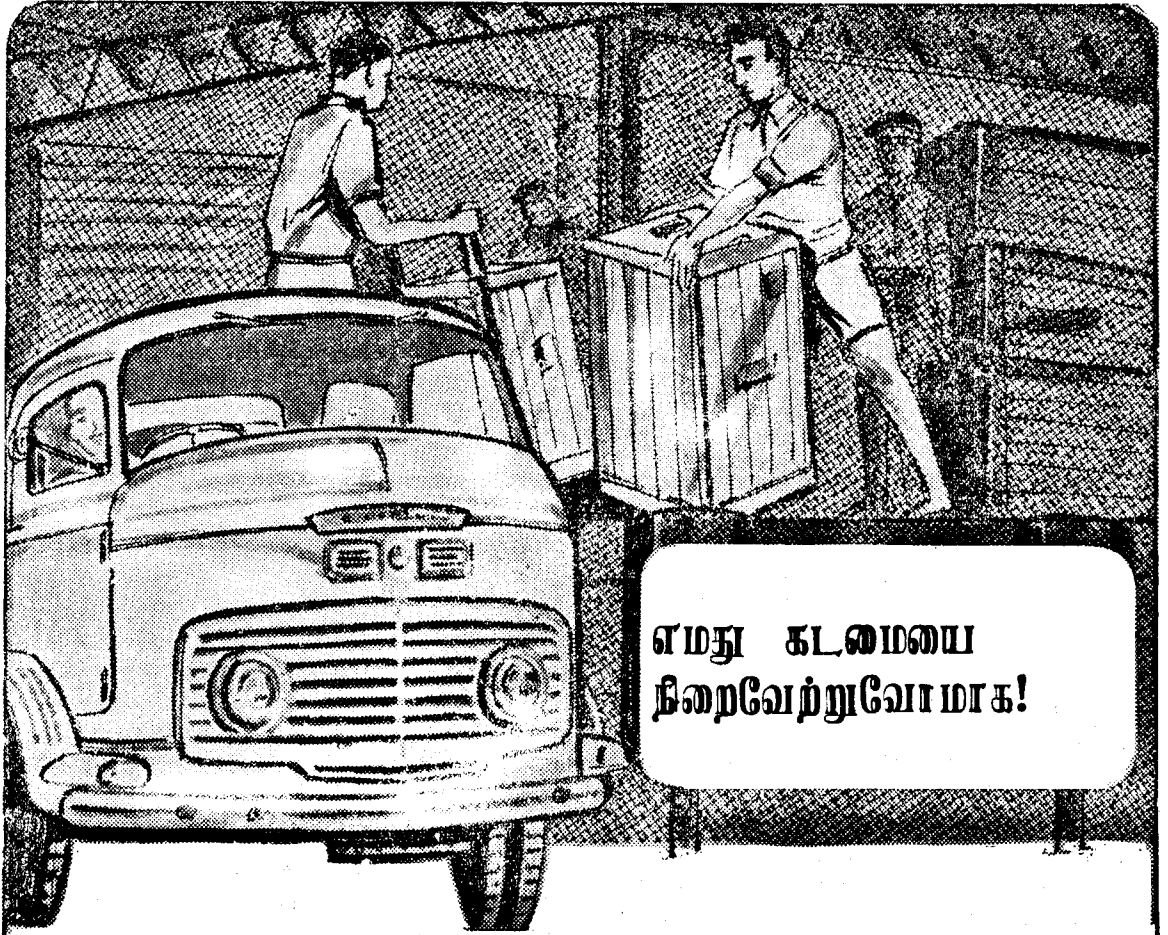
*With the
Compliments
of*

Ceylon Cement Corporation

Manufacturers of High Quality Portland Cement

KANKESAN - RUHUNU & TAMMANNA

CEYLON CEMENT CORPORATION
INDEPENDENCE SQUARE, COLOMBO-7.

எமது கடமையை
நிறைவேற்றுவோமாக!

செல்வம் செழிக்கும் நாடாக நம் இலங்கையை அமைக்க
நோயற்ற சமுதாயத்தை உருவாக்க வேண்டும்.
மக்களுக்குத் தேவையான உணவுப் பொருள்
களை காலநேரத்திற்கேற்ப விநியோகம்
செய்வதன்மூலம் எமது கடமையைச்
செய்வோமாக!

சு. மொ. வி.

21, வொக்ஸோல் வீதி,
கொழும்பு-2.

தொலைபேசி: 20351

நுணுக்குக்காட்டிக்கு அப்பால்.....

—கலாநிதி உமா கந்தையா

“Nothing brings us so close to the middle of life and to solutions as viruses”

—Weidel

மெற்றேவர்ஸ் எனும் இடத்தில் உள்ள இடுகாட்டு மைதானத்தில் காணப்படும் ஒரு நடுகல்லில் பின்வருமாறு பதிக்கப்பட்டுள்ளது. “1810-ம் ஆண்டு சித்திரை மாதம் 10-ம் திகதி தமது 79வது வயதில் மரித்த பென்ஜமின் ஜெஸ்டே என்பவரின் ஞாபகார்த்த சின்னம்..... முதன் முதலில், பசுக்களில் ஏற்பட்ட வைகூரிநோய் அங்கி களை ஊசிமூலமாக மனிதனுட் செலுத்திய வரும், மனத்திடத்துடன் தமது மனைவியிலும் இரு ஆண்மக்களிலும் இந்நோயைப் பரிசோதனை செய்தவரும் இவரேயாவார்.”

இது இப்பொழுது நாம் அறிந்த அம்மைநோயைப் பற்றியும் அம்மைகுத்தலைப் பற்றியும் குறிப்பிடுகின்றது. இதற்கு முன்னரேயே அம்மைநோய் உலகின் பல பாகங்களிலும் காணப்பட்டது என சரித்திரம் கூறுகின்றது. உ+ம்: கி. மு. 1700ம் ஆண்டில் சீனாவிலும் கி.பி. 1000 இல் உலகின் எல்லாப் பாகங்களிலும் இது காணப்பட்டது. கி.பி.1576-ம் ஆண்டில் மணிஉருவப்பூவில் வைரசு இருந்தது எனவும், கி.பி. 1770 இல் பிரித்தானியாவில் உருளைக்கிழங்குச் செடியில் பல் வேறுவகை வைரசு நோய்கள் தென்பட்

டன எனவும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அக் காலத்தில் வைரசு ஒரு தொற்றுநோய்க் கருவியென எவர்க்கும் தெரியாமையினால் மேற்கூறப்பட்ட நோய்கள் வைரசு நோய்களாக இருக்கும் எனக் கருதப்படவில்லை.

கி.பி. 1892-ம் ஆண்டில் இவனோஸ்கி (Ivanoski) எனும் உருசியத் தாவரவியலறிஞர் புகையிலைச் செடியைப் பீடித்த சித்திரவடிவு (Mosaic) நோயைப்பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். நோய்ப்பட்ட செடியின் சாற்றை எடுத்து நுண்ணிய வடிகருவியின் ஊடாகச் செலுத்தினார். வடிகருவியால் பற்றீரியா முற்றாக நீக்கப்பட்டபோதிலும், இச்சாற்றை நோயற்ற புகையிலைச் செடிகளில் பூசியபோது இச்செடிகளும் சித்திரவடிவு நோயால் பீடிக்கப்பட்டன. வைரசுநோயைப் பற்றிய முதலாவது, விஞ்ஞான முறைப்படியான செயல் விளக்கம் இதுவேயாகும். இம் மிகக் கருத்துவாய்ந்த அவதானிப்பில் எவரும் கவனம் செலுத்தவில்லை. இவனோஸ்கியும் அதன் முக்கியத்துவத்தை உணரவில்லை. 7 வருடங்களின் பின்னர் பெய்ஜெரினக் (Beizerinek) என்பவரே இதனை மீண்டும் உலகின் கவனத்துக்குக் கொண்டுவந்தார். நோயை ஏற்படுத்திய கருவிக்கு தொற்றும் உயிருள்ள பாய்பொருள் என்ற கருத்துப்பட்ட “Contagium vivum fluidum” என லத்தின் மொழியில் முதலில் பெயரிட்டார்.

இது இவ்வாறு இருக்க 1898 இல் லொபிளர் (Loeffler), புரோச் (Frosch) என்பவர்கள் குளம்பு வாய்களின் வியாதியைப்பற்றி (foot and mouth disease) ஆராய்ந்து கொண்டிருந்த போது இவ்வியாதிக்குக் காரணமான கருவியும், பற்றீரியாவை உட்புகவிடாத வடிகருவிக்கு ஊடாக செல்லக் கூடியதெனவும் இவை பெருகக் கூடியன எனவும் விளக்கிக் காட்டினார்கள். இவற்றின் பின்னர் வைரஸ்களைப் பற்றிய ஆராய்ச்சியில் ஒரு முன்னேற்றமும் காணப்படவில்லை. கடந்த முப்பதாண்டுகளுக்குள்ளாகவே மீண்டும் ஆராய்ச்சிகள் தொடங்கின. வைரஸின் முக்கியத்துவமும் எல்லோர் கவனத்துக்கும் கொண்டுவரப்பட்டது.

கடந்த சில வருடங்கட்குள் மனிதன், விலங்கினம், பற்றீரிய, தாவரங்கள் ஆகிய தொகுதிகளைத் தாக்கும் பல வைரஸ்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டன. நுளம்புகளினால் பரம்பும் மஞ்சட்சுரம், நாய்களினால் பரம்பும் விசர்நாய்க்கடி, சவாசிக்கும்போது காற்றிலிருந்து தொற்றும் சின்னமுத்து, கூவைக்கட்டு, தடிமல், சளிச்சுரம், பொக்களிப்பான், மலக்கழிவுகளுடன் பூமியில் காணப்பட்டு அசுத்தமான உணவின் மூலம் தொற்றும் சிறுபிள்ளை வாதம் ஆகிய வைரஸு நோய்கள், மனிதனை நேராகத் தாக்கும் சில எதிரிகளாகும். உருளைக்கிழங்குச் செடியின் இலையுருள் (Potato leaf roll) பல வகையான சித்திரவடிவு (Mosaic), கொக்கோவின் அங்குர வீக்கம் (Swollen shoot of Cocoa), மஞ்சட்தொகுதி நோய்கள் (Yellowing diseases) ஆகியன தாவரங்களைத் தாக்கி விளைபயனைக் குறைத்து மறைமுகமாக மனிதனைத் தாக்கும் எதிரிகளாகும்.

வைரஸு நோய்களினால் மனித இனத்திற்கு ஏற்பட்ட துன்பமும் உயிரிழப்பும் கணக்கற்றவை. பலமுறை நடந்த உலக யுத்தங்களின்போது பல போர்வீரர்கள் மஞ்சட்சுரத்தினால் இறந்தார்கள். 1918—1919 இல், 4½ வருட காலமாக நடைபெற்ற யுத்தத்தினால் மாண்டவரின் தொகையை விட, சளிச்சுரத்தினால் பீடிக்கப்பட்டு மாண்டவரின் தொகை அதிகமா

னது. அம்மைநோயினால் இந்தியாவில் 6,000,000 பேரும் இங்கிலாந்தில் 150,000 பேரும் மாண்டனர். குளம்புவாய்களின் வியாதியினால் ஐரோப்பிய நாடுகள் கோடிக்கணக்கான பணத்தை இழந்தன. உருளைக்கிழங்கு தொழில்துறையினால் வருடாவருடம் £ 2,000,000 அழிந்து போகின்றது.

இவ்வெதிரியின் தன்மை எத்தகையது?

இக்கருவி இப்போது வைரஸு எனப்படுகின்றது. இது கண்ணுக்கோ ஒளி நுணுக்குக் காட்டிக்கோ தென்படாது. இதனால் இதை அத்தநுண்ணங்கி எனவும் கூறுவர், கலத்தைத் தாக்கிக்கொண்டிருக்கும் போது வைரஸைப் பார்க்கமுடியாது, கலத்துக்கு வெளியே இருக்கும்போது இலத்திரன் நுணுக்குக்காட்டியினால் மாத்திரம் பார்க்கமுடியும். இத்தகைய நுண்ணங்கிகள் எத்தகைய சக்தி கொண்டது என்பதற்கு, சிறுபிள்ளைவாத வைரஸை ஒரு உதாரணமாகக் கொண்டால் விளங்கும். ஒரு துணுக்கை மனிதனுடைய கலத்தில் தொற்றிவிட்டால் சில மணித்தியாலங்களுள் 1000 புதிய துணுக்கைகளை உண்டாக்கி, அக்கலத்தை அழித்து, மற்றைய கலங்களுக்குள் பரவிப் பின்னர் நரம்புத் தொகுதியைத் தாக்கி வாதத்தை ஏற்படுத்தும். இவ்வாதத்தால் பீடிக்கப்பட்ட பல சிறுவர்களை எம்மத்தியில் காணும் போது அந்நோயின் கொடுமை எல்லோருக்கும் விளங்கும்.

கதிர்ச்சமதானிகள், மின்னயனம் நிறப்பதிவியல், மையநீக்கம், இலத்திரன் நுணுக்குக்காட்டியியல் போன்ற இரசாயனப் பெளதிக செயல்முறைகளை உபயோகித்தே வைரஸுகளின் தன்மையும் அமைப்பும் கற்றறியப்பட்டன. இச் செயல்முறைகளை உபயோகித்து ஸ்ரான்லி என்பவர் 1935ம் ஆண்டு புகையிலைச் சித்திரவடிவு நோயுண்டாக்கும் வைரஸின் (TMV) அமைப்பைக் கண்டுபிடித்தார். இவ்வாராய்ச்சியின் போது இவ்வைரஸு பளிங்குகளாக படியிறக்கம் செய்யப்பட்டது. வைரஸு உயிருள்ள அங்கியாக இருக்கா

மென்ற கருத்துக்கு எதிர்மாறானதாக அமைந்தது. இவ்வாராய்ச்சிகள், வைரசுகள் பிரதானமாக மையத்தில் நியூக்கிளிக் கமிலத்தையும் அதைச் சுற்றி உறை போன்ற புரத்தையும் கொண்டிருக்கின்றன எனத் தெரிவித்தன. சில பெரிய வைரசுகளில் வேறு சில பதார்த்தங்களும் காணப்படலாம். பற்றீரிய வைரசுவைப் போன்றவைகளில் வால், வால்நார்கள் போன்ற விசேஷ அமைப்புகளும் காணப்படலாம். நியூக்கிளிக்கமிலத்தில், றையோநியூக்கிளிக்கமிலம் (RNA), ஒட்சியற்ற றையோநியூக்கிளிக்கமிலம் (DNA) என இருவகை உண்டு. பல தாவர வைரசுகளிலும் சிறுபிள்ளை வாதம் போன்ற, சில விலங்குவைரசுகளிலும் RNA காணப்படும். பற்றீரியா வைரசுகளிலும், அம்மை வைரசு போன்ற பல விலங்கின வைரசுகளிலும் ஒரு சில தாவர வைரசுகளிலும் DNA காணப்படும். இவ்வைரசுக்களின் பருமன் 50 மி.மை. — 200 மி.மை. க்கும் (மிலிமைக்ரோன் 1மி.மை. = $\frac{1}{100}$ மி. மீற்றர்) இடைப்பட்டது.

வைரசுகள் பருமனில் மிக நுண்ணியதாகவும் அமைப்பில் சாதாரண இரசாயன மூலக்கூறுகள் போன்று எளிதானதாகவும் இருந்தும், பெருமழிவை உண்டாக்கக் கூடியனவாக இருக்கின்றன. வைரசு ஒரு கலத்தினுட்புகுந்ததும் அக்கலத்தில் சாதாரணமாக நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கும் அனுசேபச் செய்கைகளை உடன் அதிகாரத்துடன் நிற்பாட்டுவதும்ல்லாமல், அக்கலத்தைக் கொண்டே புதிய வைரசுத்துணிக்கைகளைத் தோற்றுவிக்கச் செய்யும். கலத்தினுள், கலத்தின் நிறமணிகளின் ஒரு பகுதி போல் நடிகின்றது.

இவ்வாறு வைரசு, தாக்கிய கலத்தினுள் பெருகும்போது, சில உதாரணங்களில் தான் பெருகிய கலத்தைக் கொண்டு விடும். பெருமளவு கலங்கள் படிப்படியாக இறந்ததும், விலங்கும் இறக்கநேரிடும். உதாரணம்: சிறுபிள்ளைவாதம் வேறும் சில உதாரணங்களில் கலம் இறக்காது. வைரசு கலத்துக்குக் கலம் தானாகப் பெருகும். உ-ம்: கூவைக்கட்டு, இன்னும் சில உதாரணங்களில் தொற்றி கலங்கள் ஒழுங்கற்ற முறையில் பிரியத் தூண்டப்படும். உ-ம் புற்றுநோய்.

19ம் நூற்றாண்டில் இருந்த உயிருள்ள அங்கிகளின் பருமன், மிகப்பெரிய திமிங்கிலத்திற்கும் மிகச் சிறிய பற்றீரியாவிற்கும் இடையிலுள்ளதாக இருந்தது. அன்றிருந்த மூலக்கூறுகளும் இரு அணுக்களாலான ஐதரசன் வாயுவுக்கும் மிகச் சிக்கலுடைய புரத மூலக்கூறுக்கும் இடைப்பட்ட பருமனுள்ளதாகவிருந்தது. 150 மி. மை பருமனுடைய பற்றீரியாவை விடச் சிறிய உயிருள்ள அங்கியோ, 22 மி. மை மூலக்கூறுவிடப் பெரிய மூலக்கூறுகளோ இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. அதாவது, உயிருள்ள அங்கிக்கும் உயிரற்ற மூலக்கூறுக்குமிடையில், ஒரு இடைவெளி காணப்பட்டது. 1898ம் ஆண்டு, அன்று வரை அறியப்பட்ட உயிருள்ள அங்கிகள் யாவற்றிலும் பார்க்கச் சிறிதான ஒரு அங்கி கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. இவ்வங்கி தானாகவே இனம்பெருக்கக் கூடியதாகவும் புகையிலைச்செடியில் நோயை உண்டாக்கக் கூடியதாகவும் இருந்தது. 1935ம் ஆண்டு அன்று வரை அறிப்பட்ட மூலக்கூறுகள் எல்லாவற்றையும் விடப் பெரிய இரசாயனப்பொருள் ஒன்று தனியாக்கப்பட்டது. அந்நுண்ணங்கியும் இம்மிகப் பெரிய மூலக்கூறும் ஒரே பொருளான Tnv ஆகும். உயிருள்ளவைக்குரிய விளக்கத்தையும் உயிரற்றவைக்குரிய விளக்கத்தையும் திருப்திப்படுத்தி, உயிரியல், இரசாயனம் ஆகிய இரு பெரும் பிரிவுகளுக்கிடையில் இருந்த இடைவெளியை நிரப்புகின்றது.

உலகத்தின் பொருட்களை இரண்டு தெளிவான தொகுதிகளாக நோக்காது படிப்படியாகச் சிக்கலில் ஏற்றத்தைக் காட்டும் ஒரு தொடர் வரிசையை இப்போது காண முடிகின்றது. இப்போது அமைப்பு முறையில், அணுவிலிருந்து எளிதானமூலக்கூறுகளுக்கூடாக பெருமூலக்கூறுகள், வைரசு, பற்றீரியா, இழுதுயின் மனிதன் வரை ஒன்றுடன் ஒன்று தொடர்புடைய தாயுள்ள பொருட்களை ஒரு வரிசைப்படுத்தக்கூடியதாக, இருக்கின்றது.

“Nature makes so gradual a transition from the inanimate to the animate kingdom, that the boundary lines which separate them are indistinct and doubtful.”

Aristotle

வானிலை அவதானிப்பும் எதிர்வு கூறலும்

வானிலை எதிர்வு கூறல் (Weather forecasting) உலக நாடுகள் அனைத்திலும் நிகழ்த்தப்படுகிறது. எனினும் வானிலை எதிர்வு கூறலில் உள்ள தொழில் நுட்பம் எங்கும் ஒரே மாதிரி இல்லை எனலாம். குறிப்பிட்ட ஒவ்வொரு நாட்டின் அவதான நிலையங்களும் கொண்டுள்ள அவதானிப்புக் கருவிகள், தொழில் நுட்பவிருத்தி, அரசாங்க நிதிவசதி ஆகியன வானிலை எதிர்வு கூறலின் உண்மைத்தன்மையை நிர்ணயிக்கின்றன. தொழில் நுட்பத் துறையில் நன்கு விருத்தியடைந்த ஐக்கிய அமெரிக்கா, சோவியத் யூனியன், பிரிட்டன் போன்ற நாடுகளில் வானிலை அவதானிப்பும் அதைச் சேர்ந்த வானிலை எதிர்வு கூறலும் மிகச் சிறந்த முறையில் நிகழ்த்தப்படுகின்றன. இத்தகைய நாடுகளில் வானிலை அவதானிப்பு எதிர்வு கூறலுக்கான செயற்கைக் கிரகங்கள் (Forecasting Satellites) இத்துறையில் ஈடுபடுத்தப் படுகின்றன. இன்றைய வானவெளியுகம் (Space age) இதற்குக் காரணமெனினும் அனேக நாடுகளில் இந்நிலைமை இல்லை. அதிலும் மிக அண்மைக்காலத்தில் விருத்தி அடைகின்ற ஆசிய, ஆபிரிக்க, லத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளில் மிகக் குறைந்த தரத்திலேயே இத்துறை அமைந்துள்ளது. எனினும், இன்று எல்லாத்துறைகளிலும் நெருங்கிய நிலையில் வாழ வேண்டிய நிர்ப்பந்தத்தில் உள்ள உலக நாடுகள் அனைத்தும், இத்துறையில் மிக ஆர்வம் காட்டுகின்றன.

வானிலை எதிர்வு கூறல் என்று கூறுகின்றபோது, குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவதானிக்கப்பட்ட வானிலை அவதானங்களை

பகுப்பாராய்வு செய்து அடுத்துவரும், நிகழக்கூடிய வானிலை என்ன என்பது பற்றி எடுத்துரைத்தல் எனலாம். ஆகவே வானிலை எதிர்வு கூறல் மூன்று முக்கிய ஆராய்வுப் படிக்களைக் கொண்டுள்ளது. வானிலை அவதானிப்பு (Weather observation), வானிலைப் பகுப்பாராய்வு (Weather analysis) வானிலை எதிர்வுகூறல் (Weather forecasting) என்ற நிலைகள் இதில் அடங்குகின்றன. இவ்வாறு படி முறையான ரீதியின் முடிவாக இன்றைய எதிர்கால வானிலை அறிக்கைகள் வெளியிடப்படுகின்றன. எனினும் இந்த நவீன முறை ஏற்பட முன் வானிலை அவதானிப்போ அல்லது அது சம்பந்தமான ஏனைய நடவடிக்கைகளோ மேற்கொள்ளப்படவில்லை என்பது இதன்கருத்தல்ல. கிரேக்கர்களாலத்திலேயே ஓரளவுக்கு ஒழுங்கான வளிமண்டல அவதானிப்புக்கள் இருந்தன என்பதும், இவை 'Parapegma' என்னும் வெளியீடுகளாக வெளியிடப்பட்டன என்பதும் இங்கு குறிப்பிடக் கூடியனவாகும் இதே காலத்தில் கணிப்பு ரீதியான வானிலை அவதானங்களை இந்தியர், தொடர்ந்து அரேபியர் ஆகியோர்கள் மத்தியில் ஆராயப்பட்ட போதும், வானிலை அவதானிப்பு அபிவிருத்தியில் புதிய யுகம், கலிலியோ (Galileo—1593) வினாஸ் வெப்பமானி கண்டுபிடிக்கப்பட்டதன் பின்புதான் ஏற்பட்டதெனலாம். படிப்படியாக வளர்ந்த இத்துறை முதலாம் இரண்டாம் உலகயுத்த

S. பாலச்சந்திரன்

காலங்களுடன் ஏற்பட்ட வானவெளி அறிவு விருத்தி; வளிமண்டல முப்பரிமாண ஆராய்வு அபிவிருத்தி; மேற்காற்று மண்டல அவதானங்கள் ஆகியவற்றால் நன்கு செழுமை படுத்தப்பட்டது.

வெப்பமானி, மெர்குரி அழுக்கமானி (Mercurial barometer), தொலைத் தொடர்பு, வாயுக்குண்டு, (Balloon), வாயுக்குண்டுக் காற்றாடி (Kites), றேடார், ஏவாயுதம் தொலைக் காட்சிக் கருவி, செயற்கைக் கிரகங்கள் (Satellites) என்ற அடிப்படையில் படிப்படியாக வானிலை அவதானிப்புத் தொழில் நுட்பம் வளர்ச்சி பெற்று தனி ஒரு அறிவியலாக விளங்குகின்றது. 1957ம் ஆண்டு சோவியத் யூனியனில் வானவெளியில் அனுப்பப்பட்ட 'ஸ்புட்னிக்' (Sputnik) வானவெளியுக்கத்தை ஆரம்பித்து வைத்தது எனலாம். இதன் பின் சோவியத் யூனியனாலும் ஐக்கிய அமெரிக்காவிலும்கூட பல செயற்கைக் கிரகங்கள் அனுப்பப்பட்டன. எனினும் வானிலை அடிப்படையில் 1960 ஏப்ரலில் அனுப்பப்பட்ட Tirs என்னும் செயற்கைக் கிரகம் இத்துறையில் சாதனையை நிலை நாட்டியது. இக்கிரகம் மிகச் சிறப்பான முறையில் வானிலை அவதானப்படங்களை அனுப்பத் தொடங்கியது. எனவே இக்காலத்தில் இருந்து புவிக்கோளரீதியான வானிலை அவதானயுகம் ஏற்பட்டது எனலாம், இன்னும்பல வானிலை அவதானிப்புச் செயற்கைக் கிரகங்கள் வானவெளி முழுவதும் மிதக்கின்றன. இதன் காரணமாக இந்தச் செயற்கைக்கிரகங்களுடன் நேரடித் தொடர்பு வைத்திருக்கும் நாடுகள் வானிலை அவதானிப்பிலும் அதில் இருந்து கணிக்கப்படும் வானிலை எதிர்வு கூறலிலும், விருத்தியடைந்த முறையைப் பின்பற்றுகின்றன. இந்நாடுகளின் மேற்பரப்பு நிலைகள் மட்டுமல்லாமல் மேல்காற்று, மண்டலங்கள் பற்றிய நிலைகளை இக்கிரகங்களின் தொலைக்காட்சிப் படங்கள் தெளிவுபடுத்துகின்றன. எனினும் இத்தகைய நேரடியான அவதானிப்பை மேற்கொள்ளுதல் இலங்கை போன்ற சிறிய, தொழில் நுட்பத்துறையில் பின் தங்கிய நாடுகளில் விரைவில் நிகழக் கூடியதல்ல.

அபிவிருத்தியடைந்த நிலையில் உள்ள ஒரு பொதுப்பார்வைக்குரிய வானிலை அவதான நிலையம் (Standard synoptic station) பின்வரும் வானிலை ஒழுங்கு மூலங்களை அவதானித்தல் அவசியம். நிகழ்கால வானிலை, காற்றின் திசையும் வேகமும், முகிலின் தொகை, மொத்த முகில்வகை, தாழ்முகிற் தொகை, தனிப்பட்ட தாழ்முகில் அல்லது முகிற் திணிவு, முகிலின் உருவம், முகிற் செறிவின் உயரம், கட்டிலான கும்தன்மை, உலர் குமிழ் வெப்பநிலை, ஈரக்குமிழ் வெப்பநிலை அழுக்கமானில் போக்கும் தன்மையும். அழுக்கமானியழுக்கம் கடந்த வானிலை, மேற்பரப்பு நிலை, அதிகளவு அடையப்பட்ட வெப்பநிலை (கூடியது - குறைந்தது), புல் நிலத்தில் குறைந்த வெப்பநிலை, புவிமேற்பரப்பின் கீழ் உள்ள வெப்பநிலை, சூரியஒளி மாறுதல்கள், என்பன மிக முக்கியம் வாய்ந்தனவாகும். இந்த ஒழுங்கு மூலங்களை அவதானிக்கும் அவதான நிலையம் தனது வானிலை எதிர்வு கூறலில் உண்மைத்தன்மையை மேற்கொள்ளலாம். இத்தகையவற்றின் அவதானங்கட்கு முன் கூறியது போன்ற வானிலை அவதானிப்புக் கருவிகள் பயன்படுகின்றன. ஆயினும் இவை மேற்பரப்பு வானிலை அவதானிப்புக்கு மட்டும் (Surface observation) அதிகளவுக்கு பயன்படலாம், எனினும் மேற்பரப்பின் மேல் காணப்படுகின்ற காற்றுத் தொகுதிகளில் ஏறக்குறைய 20 கில்லோ மீற்றர் உயரம்வரை அவதானத்தை மேற்கொள்வதில் (Upper air observation) அதிக பயனைத் தரமுடியாது. எனவே இவற்றுக்கு ரேடார், தொலைக் காட்சிக் கருவி, வானிலை அவதானக் கருவி, செய்திப் பரிமாற்றக் கருவி ஆகியவை இணைக்கப்பட்ட வானிலை அவதானிப்புச் செயற்கைக் கிரகங்கள் பயன்படுகின்றன. இவற்றின் மூலம் வானிலையைப் பாதிக்கும் மேல்காற்று மண்டலச் சக்திகள் பற்றிய முன்னறிவிப்பு பெறப்படுகின்றது. சோவியத் யூனியன், ஐக்கிய அமெரிக்கா போன்றவை உலகம் முழுவதற்குமான இத்தகைய அவதானிப்பைச் செய்கின்றன. சில முக்கிய தரவுகளைப் பொறுத்தவரையில் இந்நாடுகளின் வானிலை எதிர்வுகூறல் ஏனைய பல நாடுகளின் அவதான நிலையங்களுக்குப் பெரும் பயன் கொடுக்கின்றது. இதே துறையில்

இன்று விருத்தியடையும் நாடுகளான யப்பான், சீனா இந்தியா போன்றவையும் முன்னேறுகின்றன என்பது இங்கு குறிப்பிடத்தக்கதாகும். இலங்கையைப் பொறுத்த மட்டில் இலங்கை முழுவதற்கும் பொதுவாக நவீனவசதிகளுடன் கூடிய மேற்பரப்பு வானிலை அவதான நிலையம் ஒன்றுதான் இருக்கிறது என்பது வருந்தத் தக்கதாகும்.

வானிலை அவதானத்தின் மூலம் பெறப்படும் தரவுகள் வானிலைப் பகுப்பாராய்வுக்கு உள்ளாக்கப் பட்டபின்புதான் எதிர்வு கூறலில் உபயோகிக்கப் படுகின்றன. இந்தப் பகுப்பாராய்வுகள் வளிமண்டலத்துக்கு முப்பரிமாண நிலையைக் கொடுக்கின்றன. பொதுவாக நோக்கும்போது வானிலைப் பகுப்பாராய்வில் இரு முக்கிய நோக்குகள் பின்பற்றப்படுவதைக் குறிப்பிடலாம். ஒன்று, பிரித்தறியும் நோக்கு (Diagnostic approach), மற்றது (Prognostic Approach) எதிர்வு கூறும் நோக்கு. இதில் முதலாவது, கடந்த வானிலைத் தன்மைகளில் இருந்து வளிமண்டல நடவடிக்கைகள் பற்றி ஆராய்வதாகும் இரண்டாவது, நிகழும் வானிலைத் தன்மைகளை அடிப்படையாக வைத்து எதிர்காலவானிலைக்குரிய முன்னறிவித்தலை நிர்ணயிப்பது. இவை இரண்டு முறைகளிலும் இரண்டாவதாகக் கூறப்பட்ட முறை வானிலை எதிர்வு கூறலுக்கான பகுப்பாராய்வில் முக்கியம் பெறுகின்றது. ஆகவே எந்த முறையிலாவது வானிலை அவதானிப்பைத் தகுந்த முறையில் பகுப்பாராய்வு செய்வதில்தான் வானிலை எதிர்வு கூறல் தங்கியுள்ளது எனலாம்.

வானிலைப் பகுப்பாராய்வில் வானிலை அவதானிப்பின் போது பெறப்பட்ட செய்திகளைப் பரிமாற்றம் செய்வது (Communication) மிக முக்கியமாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நாட்டில் சில நவீன அவதான நிலையங்களும் தலைமை அவதான நிலையமும் வேறு நிலையங்களும் காணப்படலாம். அல்லது குறிப்பிட்ட சிறுநாடு, வேறு நாடுகளில் உள்ள அவதான நிலையங்களில் இருந்து தரவுகளைப் பெறலாம். எடுத்துக் காட்டாக இலங்கையை எடுத்துக்கொண்டால் கராச்சி, புது டெல்லி, ஜாகர்த்தா,

மனிலா, கல்கத்தா போன்றவற்றில் இருந்து தரவுகள் பெறப்படுகின்றன. உலகின் தலையாய அவதான நிலையங்களுக்கிடையில் (நியூயோர்க், லண்டன், மொஸ்கோ) இவ்வாறு தொடர்பு காணப்படுகிறது. இதேபோல் அவதான நிலையங்கள் செயற்கைக் கிரகங்களில் இருந்தும், வானிலை அவதானிப்புக் கப்பல்களில் இருந்தும் சமிக்ஞைகளைப் பெறுகின்றன. எனவே இங்கு செய்தித் தொடர்பு அவை கிடைக்கும் வேகம் என்பன விரைவான பகுப்பாராய்வுக்கு முக்கியமாகின்றது. இச்செய்திகள் பரிமாற்றம் செய்யும் ரேலி பிரிண்டர்கள் மூலமும் வாஹெலிக் கருவி மூலமும் தன்னியக்க செய்தித் தொடர்புக் கருவி மூலமும் பெறப்படுகின்றன. மேலும் விருத்தியடைந்த நாடுகளில் வானிலை அவதானிப்புச் செயற்கைக் கிரகங்களில் இருந்து கிடைக்கும் தொலைக் காட்சிப் புகைப்படங்கள், வானிலைக் குறிப்புகள் மூலமும் பெறப்படுகின்றன. இத்தகைய வானிலைச் செய்திகள் உலக வளிமண்டல வமைப்பு (WMO) வகுத்துள்ள ஒரு சர்வதேச எண் குறியீட்டு அடிப்படையில் (International Numerical Code) பதியப்படுவதால் எல்லா நாடுகளின் அவதான நிலையங்களும் புரிந்து கொள்ளக் கூடியதாயும் பரஸ்பரம் ஒன்றுக்கொன்று உதவியளிக்கக் கூடியதாகவும் உள்ளது.

இக் குறியீடுகளைத் துணைக்கொண்டு பல வானிலைப் படங்களை அமைத்தல் பகுப்பாராய்வு செய்யப்படுகிறது. இவற்றில் வானிலைக்கோட்டுப்படம் (Weather Chart) மேற்பரப்புக்கான வானிலைக் கோட்டுப்படம் (Surface Chart) மேற்பரப்பு மாதிரி (Surface Model), மேல்காற்று வானிலைப் படம், ஹோடோ வரைப்படம் (Hodograph) வெப்பநிலை எண்திரப்பி வரைப்படம் (Tephigram), இன்னும் பல கோட்டு வரைப்படங்கள், முகப்புக்கான சம அழுக்கக் கோட்டுப் படங்கள் ஆகியன முக்கியம் பெறுகின்றன. இப்படங்களுக்குரிய அளவுத்திட்டம், குறியீட்டு விளக்கம் வண்ணம் ஆகியனவும் WMO வினாள் சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ள வழி முறைக்கு ஏற்பவே பின்பற்றப்படுகின்றன. எடுத்துக் காட்டாக, வானிலைக் கோட்டுப் படங்களைப்

பொறுத்த மட்டில் முனைவு, இடைவெப்ப, அயனப் பகுதிகளுக்கு ஏற்ற அடிப்படைப் படங்களுக்கான எறியங்கள் சிபாரிசு செய்யப்பட்டுள்ளன. முனைவுப் பகுதிகளுக்கு திண்மவரைப்பட எறியம் (நியம அகலக் கோடு 60°); மத்திய அகலக் கோட்டுப் பகுதிகளுக்கு லம்பேட் என்பாரின் எறியம் (நியம அகலக் கோடுகள் 10° — 40° : 30° — 60°); மத்திய கோட்டுப் பகுதிகளுக்கு மேக்கற்றேவின் எறியம் (நியம அகலக் கோடு $22\frac{1}{2}$) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. புவிமேற் பரப்பு மாதிரிகளில் இருந்து குறிப்பிட்ட பகுதிக்குரிய வானிலைச் செய்முறைகளின் நிலை பெறப்படும். இதுபோல் அல்லாமல் அமுக்கக் கோடுகள் வரையப்படும் மேற்பரப்பு வானிலைக் கோட்டுப்படம், முகப்பு நிலைகளை பகுப்பாராய் பயன்படுகின்றது. மேல் காற்றுத் தொகுதிக்கான கோட்டுப் படத்தில் சம அமுக்க கோடுகள் வரைதலுடன் செங்குத்து நிலையும் அறியப்படும். மேலும் அமுக்கம் உயர அடிப்படையில் வரையப்படாது Wmo வினாள் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட முறையில் சில குறிப்பிட்ட அமுக்கப் பரப்புகளுக்கு என வரையப்படுகின்றன. எந்த ஒரு நாட்டின் தேசிய சேவையும் குறைந்தது ஐந்து அமுக்கப் பரப்புகளுக்கான (850, 700, 500, 300, 200 m.f.) சம அமுக்கக் கோடுகளைக் கொண்ட வெளியீடைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்பது விதிகளில் ஒன்றாகும். செங்குத்து அடிப்படையான பகுப்பாராய்வு ஹோடோ வரைப்படம் வெப்ப நிலை எந்திரப்பி வரைப்படம் மூலம் மேற்கொள்ளப்படும். வெப்பக் காற்று, அதன் திசை வேகம் ஆகியவற்றையும் அவற்றின் மாறுதல்களையும் எடுத்துக் காட்ட ஹோடோ வரைப்படம் பயன்படுகின்றது. எனினும் வெப்பநிலை எண்திரப்பி வரைப்படத்தில் இதனிலும் தெளிவாக இந்நிலைகளை எடுத்துக்காட்டலாம். பொதுவாக நோக்கும் போது இந்தப் பகுப்பாராய்வு செய்யப்படும் வேகத்திற்கேற்ப வானிலை எதிர்வு கூறலின் நேரமும் பாதிக்கப்படும். எனவே மிக விருத்தியடைந்த நாடுகளில் தன்னியக்க ரீதியான பகுப்பாராய்வு (Automated analysis) மேற்கொள்ளப்படுகின்றது. இதனால் மனித உழைப்பில் முப்பது நிமிடம்

எடுக்கின்ற ஒரு பகுப்பாராய்வு 7 செக்கண்டுகளில் நிறைவேற்றப்படுகிறது என்பது இங்கு குறிப்பிடக் கூடிய அம்சமாகும்

வானிலைப் பகுப்பாராய்வின் பெறுபேறுகள் வானிலை எதிர்வு கூறலைத் தீர்மானிக்கின்றன. நிகழ்ந்தனவற்றை உத்தேசித்து இனி நிகழப் போகும் நிலைகளை வானிலை எதிர்வு கூறல் உள்ளடக்குகின்றது. இதில் நேரம்தான் முக்கிய காரணியாய் இருத்தலால் அதைப்பொறுத்து எதிர்வு கூறல்நிலைகளும் வேறுபடுகின்றன. குறுகியகால எதிர்வு கூறல் (Short range forecasting), அளவான கால எதிர்வு கூறல் (Medium range forecasting), நீண்ட கால எதிர்வு கூறல் (Long range forecasting) என்பன மிக முக்கியம் பெறுபலையாகும். இதில் குறுகிய கால எதிர்வு கூறல் அடுத்துவரும் 12 தொடக்கம் 20 மணித்தியாலங்களுக்கான அறிக்கை ஆகும். சிலவேளை அடுத்த ஒரு நாள் இரு நாட்களுக்கான வெளிப்பாடாகவும் இது இருக்கலாம். ஆனால் அளவான கால எதிர்வு கூறல் 4 அல்லது 5 நாட்களுக்கான வெளிப்பாடு ஆகும். இதற்கு மாறாக நீண்டகால எதிர்வு கூறல் ஒரு மாதம் அல்லது அதற்கு மேல் உள்ளடக்குவது எனலாம். இவை பொதுவாக அனேக நாடுகளால் பின்பற்றப்படுபவை. எனினும் சில விசேட எதிர்வு கூறல் வகைகளும் பின்பற்றப்படுகின்றன. முதலாம் உலகயுத்த காலத்தின்போது எண் குறியீட்டு வானிலை எதிர்வு கூறலை (Numerical forecasting) பல அடிப்படைகளில் Lewis Fray Richardson நவீனமயமாக்கினார். குறிப்பிட்ட வளிமண்டலத் தன்மையில் இருந்து கணித அடிப்படையில் எதிர்கால நிலையை எடுத்துக் காட்டலாம் என இவர் வலியுறுத்தினார். இந்த வகையான எதிர்வு கூறல், அசைவுச் சமன்பாடு (Equation of motion), தொடர்புநிலைச் சமன்பாடு (Equation of continuity), வெப்ப இயக்கச் சமன்பாடு (Thermodynamical equation) நிலைமைச் சமன்பாடு (Equation of state) ஆகியவற்றைத் தீர்க்க வேண்டும். இதே போல் Sir Gilbert Walker இந்திய வளிமண்டலவியற்றுறையின் அதிபராக இருந்த போது மொன்கூன் எதிர்வு கூறலில் புள்ளிவிபர முறை ரீதியான எதிர்வு கூற

லைப் பயன்படுத்தினர். இவ்வாறு பலவகைகள் பாவனைக்குள்ளாகின்றபோதும் தெளிவான ஒரு எதிர்வு கூறல் முகில் நிலை, படிவு வீழ்ச்சி, காற்றுநிலை, வெப்பநிலை, ஈரப்பதன், கட்டிலனாகும் தன்மை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் வரை நாம் நம்பலாம். எனினும் குறுகிய கால எதிர்வு கூறல்கள் முழுவிபரத்தையும் கொண்டிருக்கமாட்டா. இதில் வானிலை எச்சரிக்கைகள் ரேடியோ, பத்திரிகைகள் மூலம் விடுக்கப்படுகின்றன. அத்துடன் தொலைக்காட்சி மூலமும் நிகழ்த்தப் படுகின்றன. நீண்ட காலத்தைக் கொண்டவை வானிலை அறிக்கைகளாக வெளியிடப்படுகின்றன. பெரும் வானிலை மாற்றங்கள், ஏற்றத்தாழ்வுகள் சர்வதேச அடிப்படையில் பரிமாறப்படுகின்றன. எனவே இவற்றை நோக்கும்போது Wmoவின் நடவடிக்கைகள் அனைத்து நாடுகளிற்கும், முக்கியமாக பின்தங்கிய நாடுகளுக்கு அனுகூலமானதாகும்.

பொதுவாக நோக்கும்போது வானிலை எதிர்வு கூறலில் வானிலை அவதானிப்பில் காணப்படுகின்ற தொழில்நுட்பம் மிக அத்தியாவசியமானதாக உள்ளது. அதே சமயம் பகுப்பாராய்வுத் திறனும் பகுத்தறிதலும் முக்கியம் பெறுகின்றன. இதனால் மிகவும் நேர்த்தியான வளிமண்டலவியல் அறிஞர்கள் இத்துறைகளில் மிகவும் வேண்டப்படுகின்றனர்.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. Report on the Colombo Observatory for 1966.
2. Weather Map — An Introduction to weather forecasting. —U. K. Stationary Office.
3. The Challenge of the Atmosphere —O. C. Sutton.
4. Weather Business.
5. Viewing Weather from the Space.
6. Weather Satellites.

பெண்கள்,

நமது சமுதாயப் பண்ணைக்கு,

விதை நெல்லைப் போன்றவர்கள்,

வருகின்ற தலைமுறையை நன்றாகப்
பயிர் செய்ய வேண்டியவர்கள்.

விதை நெல்லே கெட்டுச் சீரழிந்தால்,
விளைவு என்ன ஆகும் -

நினைக்கவே பயமாக இருக்கிறது!

விண்வெளி சகாப்தம்

இலங்கையில் உதயம்

டாக்டர் க. இந்திரகுமார்

M. B., B. S. (Ceylon, Colombo)

விண்வெளி ஆராய்ச்சியின் வியத்தகு நன்மைகளை எமது இலங்கையும் விரைவில் அனுபவிக்கப் போகிறது. “பூமியிலே பசியும் பிணியும் போக்கமுடியவில்லையே -விண்வெளி ஆராய்ச்சி என்ன வேண்டிக் கிடக்கிறது?” என்று சலித்துக் கொள்வோரின் வாயை அடைக்கவைக்கும் ஒரு சம்பவம் 1974ல் நடைபெறப் போகிறது.

விண்வெளி சகாப்தத்தில் 1974ம் ஆண்டு முதல் அடியெடுத்து வைக்க இலங்கை அரசு தீர்மானித்துவிட்டது. செய்தித் தொடர்புச் செய்மதித் திட்டத்தில் இலங்கையும் பங்கு கொள்ளப் போகிறது.

விண்வெளி சகாப்தத்தில் இலங்கை காலடி எடுத்து வைக்கும் சரித்திர பூர்வமான நிகழ்ச்சிக்கு வித்திட்டவரும் இலங்கையின் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிச் சேவையை அங்குரார்ப்பணம் செய்து வைக்கப் போகின்றவரும் யார் தெரியுமா? பொறியியல் நிபுணரும் கட்டடக்கலைஞருமான தமிழ் அமைச்சர் கௌரவ செ. குமாரகுரியர் அவர்களே. தமிழர்கள் பெருமைப்பட வேண்டிய விஷயம் இது.

விண்ணிலே வலம்வரும் பற்பல செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளோடு

தொடர்பு கொள்வதற்கு என்று 2.6 கோடி ரூபாய் செலவிலான தரை நிலையமொன்று இலங்கையில் அமைக்கப்படவுள்ளது. இதில் 2.2 கோடி ரூபாய் அந்நியச் செலாவணி ஆகும். தரைநிலையம் அமைப்பதற்கான இடம் மீரிகமை என்று தற்காலிகமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு உள்ளது.

செய்திகளை ஒரு இடத்திலிருந்து இன்னொரு இடத்திற்கு அனுப்புவதற்கு இன்று உலகில் கையாளப்படும் மிக அற்புதமான வழி இது தான். மூன்றே மூன்று செய்மதிகளை பூமியைச் சுற்றி விண்வெளியில் வலம் வரச் செய்வதன் மூலம் முழு உலகத்தையும் இணைக்கவல்லது செய்மதிச் செய்திச் சேவை.

செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளின் தத்துவம் என்ன? இவற்றின் இயக்கம் எத்தகையது? — என்பது போன்ற விஷயங்களை இனி நோக்குவோம்.

வானொலியை மார்க்கோனி கண்டு பிடித்த காலந்தொட்டு தந்திச் செய்திகளை ஓரிடத்திலிருந்து இன்னொரிடத்திற்கு அனுப்புவதற்கு குறைந்த அதிர்வெண் உள்ள நீண்டஅலைவரிசைகள்(low frequency long waves) பயன்படுத்தப்பட்டு வந்துள்ளன. இந்தச் சமிக்ஞைகள் உருண்டை வடி

வான பூமியின் வளைவோடு இயைந்து தாமும் ஓர் வளைந்த பாதையில் செல்ல வல்லன. இன்றும் இம்முறை கையாளப் பட்டாலும் உலகில் அதிகரித்து வரும்செய்தித் தொடர்புத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்ய வருங்காலத்திற்கு இது ஏற்றதல்ல.

ஏனெனில் இவை கொண்டு செல்லக் கூடிய தந்திச் செய்திகளின் அளவு மிகக் குறைவானது. மேலும் ஒலி, தொலைக் காட்சி ஆகியவற்றைப் பரப்புவதற்கு இத் தகைய அலைவரிசைகள் பயன்படமாட்டா.

ஒலியைப் பரப்புவதற்கெனில் சிற்றலை வரிசை வானொலியைப் (short wave radio) பயன்படுத்த முடியும். எனினும் வானிலைக் குழப்பங்கள், பூமிக்கு மேலுள்ள அயன மண்டலக் (Ionosphere) கோளாறுகள் என்பன இதனைப் பாதிக்கும் தன்மை உடையனவாதலால் இதனுடைய உபயோகமும் கட்டுப்படுத்தப்படுகிறது.

இச் சிக்கலுக்கு விடை என்ன?

சகல விதத் தொடர்புச் சமிக்ஞைகளையும் எந்தவிதக் குழப்பங்களின் போதும் கொண்டு செல்லக்கூடிய ஒரு ஊடகம் 1950ல் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது. இவை தான் நுண்ணலைகள் (microwaves) என்று சொல்லப்படும் மிக உயர்ந்த அதிர்வெண் (very high frequency) உடைய மிகக் குறுகிய வானொலிச் சமிக்ஞைகள் ஆகும்.

இதிலிருந்து புதியதொரு சிக்கல் பிறக்கிறது. அது என்ன?

நுண்ணலைகள் ஒளியைப் போல் ஒரே நேர்க்கோட்டிலேயே செல்லும் தன்மை உடையவை. எனவே இவை கண்ணால் காணக்கூடிய ஒரு நேர்க்கோட்டிலேயே செல்லும்.

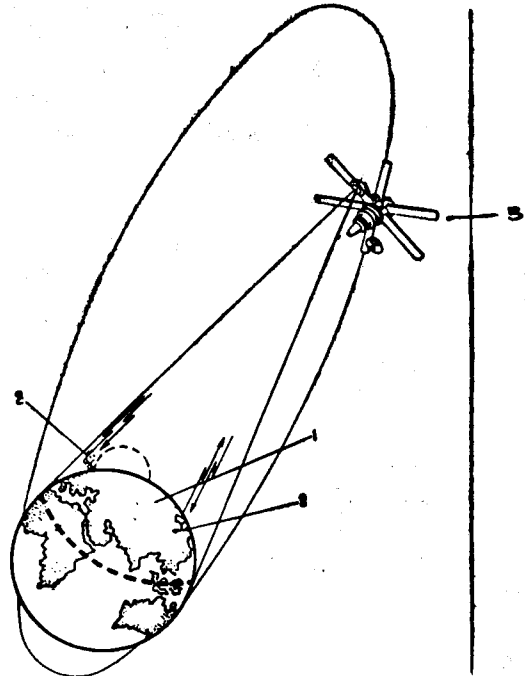
இச் சிக்கலுக்கு ஏது விடை?

தரையின் மீது சமிக்ஞைகளைப் பரப்புவதானால் இச் சிக்கலை மீறுவதற்கு வழிவகைகள் உள்ளன. சுமார் 20-30 மைல் தூர இடைவெளிக்கு ஒருதரம் ஏரியல்கள் பொருத்தப்பட்ட உயர்ந்த கோபுரங்களை

அமைத்து விடவேண்டும். ஒவ்வொரு ஏரியலும் நுண்ணலைகளைக் கிரகித்து அதற்கு அடுத்ததாக வரும் ஏரியலுக்கு இந்த அலைகளை ஒரு நேர்க்கோட்டில் அஞ்சல் செய்கிறது.

ஆனால் ஒரு பெரிய சமுத்திரத்துக்கு மேலாக நுண்ணலைகளைச் செலுத்துவது எப்படி? சமுத்திரத்தில் 20-30 மைல்களுக்கு கொரு கோபுரத்தை நிறுவுவது இயலாத காரியமல்லவா?

சமுத்திரங்களுக்கு மேலால் நுண்ணலைகளைச் செலுத்த முடியாவிட்டால் சர்வதேசச் செய்தித் தொடர்பு ஏற்படுத்த இய

“மொல்லியா” செய்மதியின் செய்திச் சேவை:

1. பூமியின் மேற்பரப்பில் மொல்லியாவின் “பார்வைக்கு எட்டிய” பிரதேசம்.
2. தரை நிலையங்கள்
3. மொல்லியா.

லாது போய்விடுமல்லவா? இதற்கு என்ன செய்வது?

சமுத்திரத்தில் ஏரியல் கோபுரங்களை நிறுவுவதற்குப் பதிலாக சமுத்திரங்களுக்கு

மேலே உள்ள விண்வெளியில் ஏரியல் தாங்கிய செய்மதிகளை மிதக்க விட்டால், அவை ஏரியல் கோபுரங்களின் பணியைக் கனகச் சிதமாகச் செய்து முடிக்கும் அல்லவா?

இத்தகைய செய்மதிகளை இரு வகைகளாக அமைக்கலாம். மந்தவியக்கச் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் (Passive communication satellites) ஒரு வகை. துரிதவியக்கச் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் (Active communication satellites) இன்னொரு வகை.

மந்தவியக்கச் செய்மதிகள் மிகவும் எளிதானவை. இவற்றில் எந்தவித இயந்திர சாதனங்களும் இல்லை. இச் செய்மதிகளின் மேற்பரப்பு வானொலிச் செய்திகளை தெறிப்பதற்கேற்ற பளபளப்பான அமைப்பு உடையது. ஒரு முகக்கண்ணாடி ஒளிக்கற்றைகளைத் தெறிப்பது போல் இச்

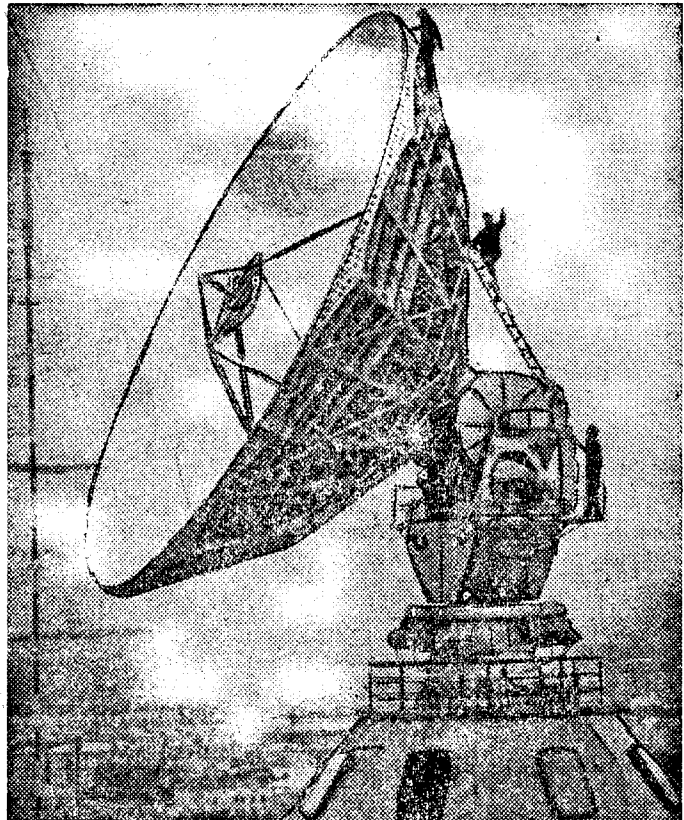
செய்மதியின் மேற்பரப்பு வானொலிச் சமிக்ஞைகளைத் தெறிப்படையச் செய்கிறது.

இத்தகைய தெறிப்புகளின் போது சமிக்ஞைகள் ஓரளவு பலவீனம் அடைகின்றன. ஆகையால் சக்தி வாய்ந்த ஒலிபரப்பிகளையும் ஒலி வாங்கிகளையும் உடைய தரை நிலையங்களை நிறுவுதல் அவசியமாகின்றது.

அமெரிக்கா பரீட்சார்த்தமாக விண்வெளிக்கு அனுப்பிய எக்கோ - 1 (Echo-1) எக்கோ - 2 (Echo-2) போன்ற செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் இந்த ரகத்தைச் சேர்ந்தவையே.

துரிதவியக்கச் செய்மதிகள் இவற்றிலிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவை. இவை வெறும் சமிக்ஞைத் தெறிப்புச் செய்மதிகள் அல்ல. ஒரு தரைநிலையத்திலிருந்தும் சமிக்ஞைகளை இச் செய்மதிகள் பெற்றுக்கொண்டு, அச் சமிக்ஞைகளை

சோவியத் நாட்டிலுள்ள ஒரு செய்தித் தொடர்புச் செய்மதித் தரை நிலையம், மீரிகமைக்கு வரப் போவது இத்தகைய ஒரு தரை நிலையந்தான்.

உருப்பெருக்கி இன்னொரு தரை நிலையத் துக்கு அஞ்சல் செய்கின்றன. இச் செய்மதிகள் மிகவும் சிக்கலானதும் சக்தி வாய்ந்ததுமான இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டவை என்பது இதிலிருந்து சொல்லாமலே விளங்கும்.

இத்தகைய சிக்கலான செய்மதிகளோடு தொடர்பு கொண்டு இயங்கும் தரைநிலையங்களோ அமைப்பில் மிக எளிதானவை. இத்தகைய “அமைப்பில் எளிய” ஒரு தரைநிலையம் தான் 2.6 கோடி ரூபாய் செலவில் இலங்கையில் அமைக்கப் படவுள்ளது.

விண்வெளிக்குச் சாதாரணமாக அனுப்பப்படும் செய்மதிகள் ஒரு நாளில் பல தடவைகள் பூமியை வலம் வருகின்றன. இதனால் இவை பூமியில் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மேல் நிலைத்து நிற்பதில்லை. இவை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மேலால் தினமும் பலமுறை வந்துபோகும்.

எனவே இத்தகைய செய்மதிகளைக் கொண்டு செய்தித் தொடர்புச் சேவை நடத்துவதானால், செய்மதி ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு மேலே வந்து போகும் போது மாத்திரமே நடத்த இயலும். அதுவும் சிந்து நேரத்திற்கே.

இப் பிரச்சினைக்கு என்ன செய்வது?

பூமி தன்னைத் தானே சுற்றிக்கொள்ளும் வேகத்தில் - அதாவது 24 மணி நேரத்திற்கு ஒரு தரம் பூமியை வலம் வரக் கூடிய ஒரு செய்மதியை அனுப்பி வைத்தால் இப் பிரச்சினை சுலபமாகத் தீர்ந்து விடும். பூமி தன்னைத் தானே சுற்றச் சுற்ற, அதே வேகத்தில் செய்மதியும் பூமியைச் சுற்றி வந்தால், செய்மதி பூமிக்கு மேல் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் ஆடாமல் அசையாமல் எப்போதும் நிலையாக நிற்பது போல்தோற்றமளிக்கும். அது தோன்றித் தோன்றி மறையமாட்டாது.

இத்தகைய ஒரு சுற்றுவேகத்தை செய்மதி பெற்றிருக்கவேண்டுமானால் அது பூமிக்கு மேலே 22,327 மைல் உயரத்தில் உள்ள விண்வெளியில் பூமியை வலம்வந்தாக வேண்டும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

இவ்வளவு உயரத்திற்கு ஒரு செய்மதியை ஏவி, அந்த உயரத்தில் வைத்து அதைப் பூமியை வலம் வரச் செய்வது எளிதான செயலல்ல. இது மனிதனுடைய விஞ்ஞான தொழில் நுட்ப ஆற்றலுக்கே ஒரு பெரிய சவாலாகும்.

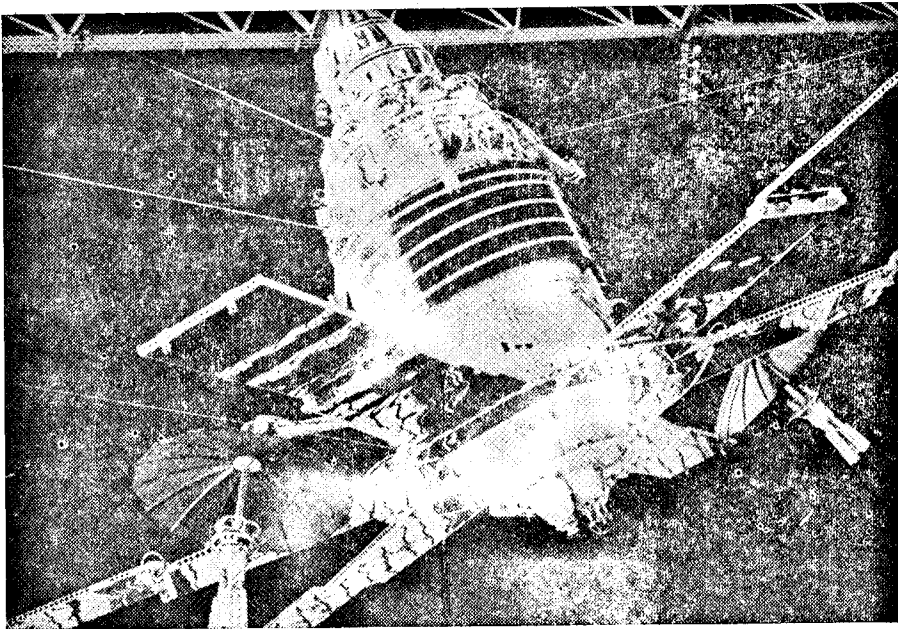
எனினும் இச் சவாலையும் சமாளித்து, இன்று சோவியத் நாட்டின் மொல்னியா அமெரிக்காவின் “இன்டல்சாட்” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் பல பூமிக்கு 22,000—23,000 மைல் உயரத்தில் வலம் வரத்தான் செய்கின்றன.

முழு உலகத்தையும் தொடர்புபடுத்தி ஒன்றோடு ஒன்று இணைக்க இத்தகைய செய்மதிகள் மூன்றே மூன்று போதுமானவை. பசிபிக் சமுத்திரம், அத்திலாந்திக் சமுத்திரம், இந்து சமுத்திரம் ஒவ்வொன்றுக்கும் மேலாக ஒவ்வொரு செய்மதியை விண்வெளியில் நிறுவிவிட்டால் போதும்.

பாரிய சோவியத் ரஷ்யாவின் செய்தித் தொடர்புச் சேவைகளில் பெரும் பங்கை மொல்னியா செய்மதிகளே மேற்கொள்ளுகின்றன. சோவியத்தின் மூலம் முடுக்குகளுக்கெல்லாம் வானொலி, தொலைக்காட்சி, தந்தி, தொலைபேசித் தொடர்புகள் யாவும் மொல்னியா மூலமாகவே நடைபெறுகின்றன.

செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் மூலமாக கல்வி நிகழ்ச்சிகளைக் கூட ரஷ்ய தொலைக்காட்சி நிலையங்கள் அளித்து வருகின்றன. இது வருங்காலத்தில் உலகக் கல்வி முறைகளில் ஏற்படவிருக்கும் புரட்சியின் ஒரு அறிகுறியாகும்.

இலங்கையின் தலைநகரிலிருந்து வெளியாகும் தினசரிகளில் இரு பிரதான பதிப்புகள் உள்ளன. ஒன்று வெளியூர்ப் பதிப்பு. மற்றது உள்ளூர்ப் பதிப்பு. யாழ்ப்பாணத்திற்குச் செல்லவேண்டிய காலைப் பத்திரிகைகள் முதல் நாள் மாலையே பிரசுரிக்கப்பட்டு இரவு மேயில் புகையிரத வண்டியில் அனுப்பப்படுகின்றன. இது வெளியூர்ப்

சோவியத் ரஷ்யாவின் “மொல்னியா” செய்தித் தொடர்புச் செய்மதி.

பதிப்பு. ஆனால் கொழும்பினுள்ளே விநியோகிப்பதற்கான உள்ளூர்ப் பதிப்புக்கள் அதிகாலையிலே அச்சேறி ஒரு சில மணி நேரத்திற்குள் கொழும்பு மக்களின் கரங்களை வந்தடைகின்றன.

வெளியூர்ப் பதிப்பு சுமார் 10-12மணி நேரத்திற்கு முன்னதாகவே அச்சேறிவிடுவதால் பீந்தி வரும் செய்திகளை எல்லாம் கடச்சுட அளிக்க இதனால் முடியாது. இவ்வளவு மணி நேரத்திற்குள் எத்தனை எத்தனை பிரதான நிகழ்ச்சிகள் நடந்து முடிந்து விடுமோ? எத்தனை அரசாங்கங்கள் இராணுவச் சதியால் கவிழ்க்கப்படுமோ? எத்தனை உலகத் தலைவர்களின் உயிர் பிரிந்து விடுகிறதோ? வெளியூர்ப் பதிப்புகளுக்கு இச் செய்திகள் எட்டவே எட்டா.

இலங்கையை விட எத்தனையோ மடங்கு பெரிய சோவியத் ரஷ்யாவில் உள்ளூர் - வெளியூர்ப் பதிப்புகளிடையே உள்ள செய்தி வேறுபாடுகளை அகற்ற “மொல்னியா” செய்மதிகள் பயன்படுகின்றன.

எப்படித் தெரியுமா?

சோவியத்தின் தலைநகரான மாஸ்கோவின் பிரதான புதினப் பத்திரிகைகள் அச்சுக்கோர்த்து முடிந்ததும் பிரசுரத்திற்கு தயாராகும் “மற்றிக்ஸ்” (Maix) நிலையில் மொல்னியா செய்மதி மூலம் சோவியத்தின் பற்பல குடியரசுகளுக்கும் அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன. மாஸ்கோவில் ‘மற்றிக்ஸ்’ அச்சேறும் அதே நேரத்தில் நாட்டின் மூலமூடுக்குகளில் ஆங்காங்கே உள்ள அச்சு இயந்திரங்களில் அதே மற்றிக்ஸ்கள் தனித்தனியே அச்சேறுகின்றன.

இதன் விளைவு?

பல நூறு மைல்களுக்கு அப்பாலுள்ள பற்பல இடங்களில் புதினப் பத்திரிகைகளின் பிந்திய பதிப்புக்கள் மக்களை ஒரே நேரத்தில் சென்றடைகின்றன.

இது போலவே சீதோஷ்ண நிலைப்புகோளப் படங்களும் உடனுக்குடன் நாடெங்கும் அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன.

மருத்துவத் துறைகளிலும் இச் செய்மதிகளின் நன்மைகள் நிறைய உள்ளன.

சோவியத் நாட்டின் மூலமுடுக்குகளிலுள்ள மருத்துவ நிலையங்களில் ஆபத்தான நிலையிலுள்ள நோயாளிகளின் சிகிச்சைக்கு நிபுணத்துவ ஆலோசனையைப் பெற்றுக் கொடுப்பதிலும் செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகள் பயன்பட்டுள்ளன. இந்நோயாளிகளின் நோய் அறிகுறிகள், குணங்கள் என்பனவும், மூளையின் மின் அலைப் பதிவுகள் (Electro encephalogram). இருதயத்தின் மின் அலைப் பதிவுகள் (Electro cardio-gram) போன்ற விசேஷ பரிசோதனைகளும் செய்மதிகள் மூலம் மாஸ்கோவில் உள்ள மருத்துவ நிபுணர்களுக்கோ அல்லது கம்பியூட்டர்களுக்கோ அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றன.

இங்கிருந்து நோய் நிர்ணயம், சிகிச்சை முறைகள் என்பன பற்றிய நிபுணத்துவ அபிப்பிராயம் நோயாளியுடன் இருக்கும் டாக்டருக்கு விரிவாக அஞ்சல் செய்யப்படுகின்றது. இத்தனையும் ஒரு சில நிமிடங்களுக்குள் நடந்து முடிந்துவிடும்.

முதுகு சொறிவுக்குக் கூட "அக்கரைச் சீமையில்" தான் வைத்தியம் செய்விப்பேன் என்று அடம் பிடிக்கும் எமது நாட்டு நோயாளிகள் இச் செய்மதிகளைப் பயன்படுத்தி இக்கரையில் இருந்தபடியே "அக்கரைச் சீமை அபிப்பிராயத்தைப்" பெற்று வைத்தியம் செய்து கொள்ள முடியும். இதனால் பெருமளவு அந்நியச் செலாவணியும் மிச்சமாகும்.

செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளின் பாரிய சேவையை இலங்கையும் பெறுவதன் முதற்படி தான் மீரிகமையில் நிறுவ உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள தரைநிலையமாகும். இந்தத் தரை நிலையத்தில் கோப்பை வடிவானதும் 95-105 அடி விட்டமுள்ளது மான ஒரு இராட்சத ஏரியல் பொருத்தப்படும். இது சக்தி வாய்ந்த ஒரு மாற்றியோடு (Transformer) அமைந்திருக்கும்.

முதலில் அயல் நாட்டுத் தந்தித் தொடர்புகளை மட்டும் இந்தத் தரை நிலையம் முழுக்க முழுக்கப் பொறுப்பேற்கும். கொழும்பு மத்திய தந்தித் தொடர்பு நிலையத்திலிருந்து வெளிநாட்டுத் தந்திப்போக்குவரத்துக்கள் யாவும் மீரிகமையிலுள்ள தரைநிலையத்திற்கு நுண்ணலைகளாக மாற்றி அனுப்பப்படும். இங்கிருந்து இந்த நுண்ணலைகள் இந்துசமுத்திரத்தின் மேலுள்ள செய்மதிக்கு அஞ்சல் செய்யப்படும். இச் செய்மதி தான் பெற்றுக் கொண்ட நுண்ணலைகளை உருப்பெருக்கி அவை போகவேண்டிய இடத்துக்குச் செலுத்தும்.

இதன் மூலம் செய்மதிச் செய்தித் தொடர்பு அமுலிலுள்ள உலக நாடுகளோடு இலங்கை எளிதில் தந்தித் தொடர்பு கொள்ள முடியும். தொலைபேசித் தொடர்புகள் தெளிவாகவும் பலமாகவும் இருக்கும். வானிலையினால் பாதிப்படைய மாட்டாது. இலங்கையின் தற்போதைய அயல் நாட்டுத் தந்தித் தொடர்பு கடலுக்கடியில் உள்ள தந்திக் கம்பிகள் மூலமாகவும் உயர்ந்த அதிர்வெண் உடைய வானொலி மூலமாகவும் நடைபெற்று வருகிறது.

செய்தித் தொடர்புச் செய்மதிகளை இதுவரை அனுப்பிய நாடுகள் சோவியத் ரஷ்யாவும் அமெரிக்காவும் மட்டுமே. இத்தகைய செய்மதிகளை அனுப்பி வைப்பதற்கான ஆற்றலும் வல்லமையும் வேறெந்த உலக நாட்டிடமும் இல்லை.

எனினும் தாம் விண்வெளிக்கு அனுப்பி வைத்த செய்மதிகளின் சேவையை உலக நாடுகளின் செய்தித் தொடர்புக்கு அளிக்க இவ்விரு நாடுகளும் முன்வந்துள்ளன. செய்மதிச் செய்தித் தொடர்புச் சேவையில் பங்குபற்ற விரும்பும் நாடு தனது பூமியில் தரைநிலையமொன்றை அமைத்துக் கொள்ள வேண்டியது தான்.

சோவியத் ரஷ்யாவின் செய்மதிச்செய்தித் தொடர்புச் சேவை "இன்டர்ஸ்பூட்னிக்" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது. 1971 நவம்பரில் சோவியத் ரஷ்யா, பஸ்கேரியா, கியூபா, செக்கோஸ்லோவாக்கியா, ஜேர்மன் ஜனநாயகக் குடியரசு, ஹங்கேரி, மொங்கோலியா, போலந்து, ருமேனியா ஆகிய சோஷலிஸ நாடுகள் "இன்டர்ஸ்பூட்னிக்" திட்டத்தில் கையெழுத்திட்டன. எந்த ஒரு உலக நாடாவது இத் திட்டத்தில் சேரவிரும்பினால் 1972 டிசம்பருக்குள் விண்ணப்பிக்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

"இன்டர்ஸாற்" என்று பெயரிடப்பட்டுள்ள அமெரிக்க செய்மதிச்செய்தித் தொடர்புச் சேவையில் குவைற், லெபானன், இரான், மொறக்கோ, பாக்கிஸ்தான், குடான், யெமென் போன்ற நாடுகள் சில 1971 ஆகஸ்டில் கைச்சாத்திட்டன.

இவற்றில் எந்தத் திட்டத்தில் சோஷலிஸ இலங்கை பங்குபற்றப் போகிறது? பொறுத்திருந்து பார்ப்போமே.

ஆயுட் காப்புறுதி போல்

ஆதரவு தருவது வேறில்லை

உங்கள் சேமிப்பு?

- உங்களுக்கும், உங்கள் குடும்பத்தாருக்கும் ஆயுட் காப்புறுதி உறுதியான சேமிப்பை ஏற்பாடு செய்கிறது. ஆயுட் காப்புறுதி நிதிகள் தேசிய அபிவிருத்தியில் முதலீடு செய்யப்படுகின்றன. இலங்கையின் கைத்தொழில் விருத்திக்கு அவை உறுதுணை புரிகின்றன

ஆயுட் காப்புறுதிச் சேமிப்புகள் உங்கள் குடும்பத்தின் எதிர்காலத் தேவைகளை சமாளிப்பதற்கு மட்டுமல்லாமல், பாடசாலைகள் புதிய கைத்தொழில்கள், விவசாய வீடமைப்புத் திட்டங்கள் போன்ற பல்வேறு திட்டங்களுக்கு ஒரு மூலதனமாகவும் அமைவதை நீங்கள் காண்பீர்கள்.

- ஆயுட் காப்புறுதிச் சேமிப்புகள் உங்கள் குடும்பத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு மட்டுமல்ல, நாட்டின் பொருளாதார முயற்சிகளை ஊக்குவிக்கவும் உதவுகின்றன என்பதை நினைவில் வைத்திருங்கள்.

விபரங்களுக்கு:

இலங்கைக் காப்புறுதிக் கூட்டுத்தாபனம்

288, யூனியன் பிளேஸ், கொழும்பு-2.

தொலைபேசி: 25311-4

SONY®

சோனி கச்சிதமானது, தோற்றத்தில் கச்சிதம்
இயக்கத்தில் கச்சிதம், விலையில் கச்சிதம் அனைத்துமே
கச்சிதம். சோனி 6R - 29 ட்ரான்சிஸ்டர்
சுபர் ஹெட்டேரோடைன் சேர்கியூட் கொண்டது.

ரூ. 165/-

சீடில்ஸ் சினேரோடியோ

9-10, கொன்சிடரி கட்டிடம், கொழும்பு-11.

கிளைகள்: கண்டி, யாழ்ப்பாணம், கம்பஹா, பம்பலப்பிட்டி.

வேலிகள்

சா

ய்

க

ன்

ற

ன...

மா. சின்னத்தம்பி

“லெக்சர்” முடிந்து “லைப்ர” ரிக்குப் போய்க்கொண்டிருந்த குமார் மில்க்போட்டில் யாரையோ கண்டதனால் அவனது கால்கள் தாமாக நின்றன.

“நிச்சயமாக சந்திரன்தான். ஆனால் பக்கத்திலிருப்பது யார்? அந்த புளுசாரி, மனோகரியா... ஆமாம். மனோகரியேதான்” என்ற உணர்வுகளை முறித்துக்கொண்டு அவர்களைக் கெடுக்க விரும்பாமல் நடந்தான்.

உணர்வு பழைய நினைவுகளைத் தூண்டியது. “கொஞ்ச நாட்களாகவே சந்திரன் அதிகம் கதைப்பதில்லை. ஏதாவது யோசிப்பான். சிலவேளை தனக்குள்ளேயே சிரித்துக் கொள்வான். எத்தனையோ நாள் ஒரே பக்கத்தையே பலமணி நேரம் பார்த்துக் கொண்டு வாசிப்பது போலிருந்திருக்கி

றான். இதைப்பற்றிக் கேட்டபோது கூட மறைத்துவிட்டானே. இப்போதுதானே காரணம் தெரியிது” என்றெல்லாம் பழையதை மனம் அசைபோட தொடர்ந்து நடந்தான்.

“குமார் எங்கேடாப்பா. இந்த நேரம் லைப்ரரிக்கு” என்ற—காசியின் குரல் கேட்டு நிமிர்ந்தான்.

“சந்திரனைக் கண்டியா, மச்சான், அவனைஒருக்கா சந்திக்கோணும். அதுதான் இங்க இருந்தாலும் என்னுடைய பார்க்கப் போறன்” என்று ஒரு சந்தேகத்தைப் பரிசோதிக்க மனமறிந்து பொய் சொன்னான்.

“இப்ப தனியே அவனைச் சந்திக்க முடியாது. அவன் சரியான பிஸி. மனோகரியோட்தான் காணலாம்... அது சரி நீயே

ரும்மேட்... உனக்குத் தெரியாத விஷயமா?.. நான் போறன். 'டிபூட்' இருக்கு' என்றபடி போனான்.

மனோகரி ஒன்றும் பெரிய கிளியோ பாத்ரா அல்லதான். ஆனாலும் பார்ப்பதற்கு கவர்ச்சியாயும், அடக்கமாயும் இருப்பாள். "போய்ஸ்" எல்லோரும் அவளுடன் பழகுவதற்கு விரும்புவர். அவளது அடக்கத்தால் அவரது எண்ணம் அடக்கமாவது சகஜம். ஆனால் சந்திரன் அவளைக் கவரக்காரணம் ஒன்றும் பெரியதல்லவாடிய வயிறுகளை நன்கு அலங்கரிக்கத் தெரிந்த பக்கலைக்கழகத்தில்-அவன் அலாதி யான போக்குடையவன். ஆனால் உறுதியான மனமும், வார்த்தை ஜாலமும் நிறைந்தவன். இதை மனோகரி மற்றவர்கள் அறிந்துள்ளதைப் போல் அறிந்தது மட்டுமல்லாமல், அதை உணர்ந்தும் கொண்டவள். இறுதியாண்டு மாணவர்கள் கூட அவர்களது உரிமையான, நெருங்கிய நட்பை தமக்கிடையே "குசுகுசு" வார்த்தையில் 'கொமன் ரூமி' லும், 'கன்ரீனி' லும் கூட விமர்சித்துக் கொண்டனர்.

இதெல்லாம் குமாருக்கும் தெரியும்* சந்திரன் ரூமில் அவளைப் பற்றிப் பேசியதால் மட்டுமன்றி, சிலவேளை பிறந்தநாள் வாழ்த்து அனுப்பியதும், நன்றாக உடுத்தி புறப்பட்ட நாட்களும் முதலில் சந்தேகத்தை ஏற்படுத்தியிருந்தன. பின்பு உண்மையானதால் சந்தேகம் கலைந்தது. சந்திரன் 'அவளைப்பற்றி'த் தெரிந்துதான் ஈடுபட்டிருப்பான் என்று நினைத்துவிட்டான் குமார். சந்திரன் முடிவு எடுக்க சிறிது தயங்குவான். ஆனால் முடிவு எடுத்துவிட்டால் மாறவேமாட்டான் என்பது குமாருக்கு நன்கு தெரிந்திருந்த உண்மை.

+ + + +

அன்று நாலுமணியிருக்கும். ருமுக்கு வந்த சந்திரனிடம் குமார் கேள்விக் கொக்கிகளைப் போட்டு உண்மை ஏதாவது சிக் குமா என முயலலானான்

"என்ன அவள் மனோவைக் கூட்டிக் கொண்டு திரியிறயாம். நல்ல வயர் என்ட உடனே கூட்டிக்கொண்டு திரியுங்க. பிறகு கொஞ்ச நாளைக சும்மா சோஷியலாப்

பழகினதெண்டு சமாளியுங்க. அவளவையாழ் பாணப் பெட்டைகளடாப்பா. ஊரைப் பற்றித் தெரியும்தானே. சம்பள முமில்லாமலும் விளம்பரம் நடத்துவினம். பாவம் அந்தப் பிள்ளை..." சிரித்துக் கொண்டே இறுக்கினான்.

"நீ கேட்டு முடிஞ்சதா? நான் சொல்லலாமா?" அன்று சற்று சிரியஸாகவே சொன்னான் சந்திரன் மறுபக்கம் பார்த்தபடியே. "நான் முதல்ல சும்மாதான் பழகினன். ஆனா இப்ப அவட எளிமையும் அடக்கமும் என் மனதில் ஒரு கலையாகவே பதிஞ்சிட்டுது. வெறும் சுழட்டலில்லை, மச்சான்... இப்ப... உண்மையாகவே மனமார அவவ விரும்புறன்... அவ்வளவுதான். இதுக்கு மேல கேக்காதடாப்பா" முடித்து விட விரும்பியது போல் கூறிக்கொண்டே போய்விட்டான்.

"எப்படியோ இது முறியாமல் இருக்கோணும், வெறும் 'கம்பஸ்' காதலாகக் கூடாது" என்று அவனறியாமலே அவனது வாய் முனகிற்று.

+ + + +

நாட்கள் நகர்ந்தன. வாலிபத்தின் வளமான கம்பஸ் வாழ்வும் கவலையுடன் நகர்ந்தது. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் சந்திக்காமல் ஒருநாளும் இருந்ததில்லை. ஆனால் இருவரும் எத்தனையோ விரிவுரைகளுக்குப் போகாமலிருந்ததுண்டு. சந்திரன் சிலவேளை மிகவும் மகிழ்வுடனிருப்பான். சிலவேளை சாதாரணமாயிருப்பான். எப்படியோ சந்திக்காமல் இருக்கக்கூடிய துணிவு மட்டும் இருவரிடமும் இல்லாது போய்விட்டது.

நாட்கள் மாதமாயின. மாதங்கள் மாறின. சந்திரனுக்கும், குமாருக்கும் பரீட்சைகூட வந்தது படிப்பில். அப்பரீட்சை முடிந்தது.

சுவாய் தியேட்டர் கியூவில் அவர்கள் நின்றார்கள்.

"ஹலோ! குமார், சந்திரன்! எங்கே படத்துக்கா?" வழமையான அர்த்தமற்ற பீடிகையுடன் பத்மன் வந்தான்.

“பத்மன், எப்ப கொழும்புக்கு வந்தனீர்” நெருங்கிய பழக்கமின்மையால் “நீ” போட்டுக் கதைத்தான் குமார்.

“இங்க வாசிட்டியிலே எங்கட சொந்தக்காரப் பெட்டை ஒண்டு படிக்குது. நாளைக்கு எக்ஸாம் முடியுது. அதான் கூட்டிக்கொண்டு போக வந்தனான்” என்றான் பத்மன்.

“யாரது பிள்ளை; எங்களுக்குத் தெரியாமல்” சந்திரன் குமாரைப் பார்த்தபடியே கேட்டான்.

“மனோகரி எண்டு பெயர், தெரியுமா?” பத்மன் சொன்னான்.

“தெரியும்... தெரியும்” என்றபடி சந்திரனைப் பார்த்தான் குமார். சந்திரன் உணர்ச்சியற்று தலையாட்டினான். அவனது உள்ளம் “அவன் உனக்குச் சொந்தமா?” என்று விரும்பாத கேள்வியை கேட்டுப் பார்த்தது.

கியூநகர, ரிக்கற்றும் கிடைக்க அவர்கள் படம் பார்த்துவிட்டு திரும்பினார்கள். அன்று ஓடிய படத்தை சந்திரன் நன்கு பார்த்திருப்பான் என்று குமார் நம்பவில்லை.

+ + + +

“என்னடா நீ செய்யிறவேலை? சந்திக்கிறெனெண்டு போட்டு மனோகரியை சந்திக்கேல்லையாம், எக்ஸாம் முடிஞ்சு பாத்திட்டு கவலையோட போகுது எண்டு தயா சொன்னான். நீ அவட ஹாஸ்தலுக்கு ஒருக்க போய் சந்திச்சிட்டுவா பாவம் அவ” என்றான் குமார்.

“யார் பாவம், அவ என்னை ஏமாத்தினதுக்கு இனியும் அவனைப் பார்க்கவாவேணும்” என்று ஆத்திரத்துடன் கையிலிருந்த நாவலை எறிந்தான் சந்திரன்.

“எனக்கு ஒண்டுமே விளங்கேல்லை, என்னடா நடந்தது. சொல்லாமல் துள்ளுற. நான் மனோகரியில்லை. குமார் என்னட்ட ஆத்திரப்படாம விஷயத்தைச் சொல்லன்”

“பத்மனுக்குச் சொந்தமெண்டா அவளும் அவன்றை சாதிதானே. நான் என்ன சாதியெண்டு அவவுக்கு நல்லாத் தெரியும். எனக்கு ஒரு வார்த்தை கூட சொல்லேல்லை. பெரிய உயர்ச்சாதி மாதிரி நடிகிட்டா. எனக்கு அப்பவே கொஞ்சம் சந்தேகந்தான், ஆனாலும் அவளைக் கனக்க நம்பிட்டன்.” சந்திரன் ஓய்ந்தான்.

“இதுதானா விஷயம். எனக்கு முதலே தெரியும். ஆனால் உன்னைப் பற்றித்தான் நான்கூட சரியா அறியாம இருந்திட்டன். நீ கணேசலிங்கத்தின்ரை நாவலும், சிவப்புப் புத்தகங்களுமாகத்திரிய நானும் சரியா ஏமாந்திட்டன். உனக்கு “இந்த சாதி, நாதி எல்லாம் பெரிய விஷயமில்லை” என்று நினைச்சானான். அதனால்தான் நானே அதை ஒரு விஷயமாக உன்னிட்ட சொல்லேல்ல... அவளை ஏன் பேசிற. அவ உன்னை உண்மையாக விரும்பினதால் ஒரு வேளை மறைச்சிருக்கலாம். இது ஒரு பெரிய விஷயமுமில்லை. அவளின் பிழையுமில்லை” குமார் வெறுப்புடன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்டான்.

“இதனால்தான் சிவாவும் இதிலே மினக்கெடாமல் போனவன் என்று இப்பத்தான் நினைக்கிறன்” —

“நீ இப்பிடிக்கதைக்காத. அவன் ஒரு மனுசனா? சாதி, சாதியெண்டு வெறிப்பிடித்து திரியிறவன். இப்ப அவனும் நீயும் ஒண்டு தானா? இப்பத்தான் நீ வெறும் கொள்கையை வாயால் அளக்கிறவன் என்று தெரியுது. பெடியங்களே இப்பிடித்தான்” என்றான் குமார்.

“எனக்கு ஒண்டும் வெறியில்லை. ஆனால் சொல்றமாதிரி பெடியன் மட்டுமா பிழை? பெட்டைகள் மட்டும் சரியா? உண்மையா விரும்பினாலும், அவனுக்குப் பின்னணியாக உயர் உத்தியோகம், பணம், அந்தஸ்து என்று போலி அந்தஸ்து இல்லாட்டி, சகோதரனுப் பழகினம் எண்டும் சொல்லுகினம் தானே, பெட்டைகள் மட்டும் திறமோ? ஏன் மனோ ஏன் இதை மறைச்சவா? இது மட்டும் சரியோ?... கேள்விகளைக் கொட்டிய களைப்பில் பேசா திருந்தான். பின்பு தொடர்ந்தும், “நான்

தயார்தான்—வீட்டார் விடாயினம். அது தான்யோசிக்கோணும். அவவும் வீட்டை போகட்டும். நான் ரிசல்துக்குப் பிறகு யோசிக்கிறன்...” என்றுன்.

“நீ எப்ப யோசிச்சாலும் முடிவு ஒன்றுத்தானிருக்க முடியும். ஒன்றுமட்டும் சொல்றன். நீ சொல்லுறமாதிரி பெட்டையிலை அவன். உன்னிட்ட புதிய சிந்தனையிருக்கு. பழையமையின் சீர்கேடும் நல்லாத் தெரியும். அந்த சீர்கேட்டின் சிகரம்தான் இந்த சாதிப்பேய் என்று உனக்கு நான் சொல்லியா தெரியவேணும். நீ ஒரு வழிகாட்டியாயிரு. ஏட்டுச் சுரக்காயாக இரா தடாப்பா... மனோவைப் பற்றிய முடிவைப் பிறகு எடுக்கலாம். இண்டைக்கு—மனோவை கட்டாயம் சந்திக்கவேணும்” என்று தீர்க்கமான குரலில் கூறிமுடித்தான் குமார்.

“உனக்காக இண்டைக்கு சந்திக்கிறன். முடிவு பிறகுதான்... நான் யோசிக்கோணும். பிறகுதான் தொடர்வதா இல்லையா என்ற விஷயம்” சந்திரன் முழுதாக தெளிவுபெறாத நிலையிலேயே சொல்லிவைத்தான்.

“கழட்டேக்க மாத்திரம் அவடவார்த்தைக்காக அங்கலாச்சுக் கொண்டு திரிஞ்சாய். இப்ப என்னென்னடா கைவிடுகிறதெண்டு நீயே தீர்மானிக்கட்டாய். அவட விசுவாசத்தைப் பற்றி நினைக்கக் கூட விருப்பமில்லை. நீ படிச்சும் என்னடா பயன்?... சரி, சரி இண்டைக்கு சந்திச்சிட்டுவாவன். பிறகு கதைப்பம்” எந்த பதிலையும் எதிர்பாராமலே மணியோடர் மாற்றிவர கந்தோருக்குப் புறப்பட்டான் குமார்.

+ + + +

“சந்திரன் வந்ததிலிருந்து ஒரு மாதிரி இருக்கிறான். என்னென்னு சொல்லவும் இல்லை. நீங்களும் கேக்காம இருக்கிறீயள்—கேட்டா என்னவாம்” சந்திரனின் தாய் பாக்கியம் கணவனிடம் முறையிட்டாள்.

“நீதான் உன்னை மகனுக்கு செல்லம் கொடுக்கிறனீ. மற்ற மூத்தவங்கள் ரெண்டு பேரும் நான் சொல்றபடிதான் வளந்தவங்கள். கவனிச்சன். நீ கடைக்

குட்டி என்று சொல்லிச் சொல்லி செல்லம் கொடுத்தாய். நீயே கட்டிக்கொண்டு அழு. அவன் B. A. யும் முடிச்ச ஒரு டிச்சராயும் போப்போரான். நான் சொல்றதைக் கேக்கிறமாதிரி காணேல்ல” — தந்தை சலித்துக் கொண்டார்.

“உங்களுக்கு அவன்ர போக்கு பிடிக்காதமாதிரி தான். இப்ப அவன் என்ன குலமழியிற காரியம் செய்யிறான். தறுதலையாவா திரியிறான். உங்கட கதையை விட்டுட்டு வந்து சாப்பிடுங்கோ” என்று மகனுக்காக வாதாடினாள் பாக்கியம்.

கிழவர் மனதிலிருந்ததை தந்திரமாகக் கக்கினார். “இண்டக்கி அவனிட்ட ஒரு முற்றுக் கேட்டுவை. உவன் உடுவில் தங்கராசுவின்ரை பெடிச்சியை எங்கட சந்திரனுக்கு கேட்டுவர நினைச்சிருக்கினம் என்று புரோக்கர் சொன்னவர். நல்ல சீதனமாம். பொடிச்சியும் பரவாயில்லையாம். அயலட்டையில் உள்ள சனம் பறையினம், பெட்டை அவ்வளவு அழகில்லாவிட்டியும் தங்கமான குணமாம். அதோட எங்கட சாதிக்கையுமாப்போச்சு. இதைத்தட்டக்கூடாது. நீ இண்டக்கி சந்திரனிட்ட கேள்” என்றார்.

“அங்க பாருங்கோ தம்பி அவனோட படிச்ச பெடியன் கண்டியால யாழ்ப்பாணத்துக்கு முதல் முதல் வாரனெண்டு சொன்னதாம். அந்தப் பெடியனோடதான் வாரான் போல... நீங்க இப்ப வாயை வைக்காதீங்க. பேந்து குழறுவான்” என்று சொல்லி கிழவரை அடக்கினாள்.

பிறகு மகனைப் பார்த்து வாஞ்சையோடு;

“தம்பி வாடா. இதுதானா உன்ற சினேகிதன். தம்பி இரும். இப்பத்தானே ரெயில் வந்தது. நான் ஒரு கோப்பி ஊத்திக் கொண்டு வாரன். குளிச்சப்போட்டு பேந்து சாப்பிடலாம். தம்பி உன்னை அறைக்கு கூட்டிக் கொண்டு போவன்” என்று கூறிவிட்டு அடுப்படிக்குள் நுளைந்தாள் பாக்கியம்.

+ + + +

சந்திரனும் நாதனும் அறைக்குள் போயிருந்தனர். தன் சேட்டைக் கழற்றிய படியே சந்திரன் கேட்டான், “எப்படி நாதன் யாழ்ப்பாணம். முதல் முதல் வந்திருக்கிறாய். வந்தும் ஆறு நாளாச்சு. உன்ர ஒப்பீனியன்தான் என்ன? உங்கட அப்கன்றி மாதிரி மலையும், குளிரும் இராது. சமவெளியும் வெயிலும்தான் இருக்கும். ஆறு ஓடாது. கிணறுதான் இருக்கும். புதிய இடத்தை நாடாதே தேங்கிக் கிடக்கும் தண்ணீர் எமது பழைமை போல. ஆனாலும் உனக்கு ஒரு சேஞ்ச். அப்பிடித்தானே.”

“இது ஒண்டும் என்னை அவ்வளவு கவரவில்லை. ஒன்றுதான் எனக்கு விளங்கவேயில்லை. இந்த ஊரில் ஏன் வழியெல்லாம் சுவருக்குப் பதில் தென்னோலையால் உயர்த்துக்கு மறைச்சு வைச்சிருக்காங்க” புதினமாகக் கேட்டான் நாதன் எங்கோ பார்த்தபடி.

“அது கிடுகு எண்டு சொல்றது. பாதி ஓலையாலை பின்னி வேலி கட்டியிருக்கினம். அது ஒரு மறைப்பாயிருக்குமெண்டுதான்” உற்சாகம் இருக்கவில்லை அவன் குரலில்.

“ஆ... இதுதானே வேலி, வேலி என்றும், வேலிச் சண்டையெண்டும் நீ ஓயாமல் சொல்லுவியேடாப்பா. அதேன் இன்னும் கற்சுவரோ அல்லது மற்ற இடங்களில் இருக்கிறமாதிரி பூ மரங்களால் எல்லை வைக்கலாம்தானே. இது அவ்வளவு லச்சனமாயில்லை. சில இடத்தில் உயரமாயும், சில இடத்தில் பதிஞ்சுமிருக்கு. சில வீடுகளிலே கிணற்றுப் பக்கம் கூட வேலியில்லை. எனக்கு இது புதிராத்தானிருக்கு. ஆச்சரியம் என்னெண்டா சில கிணறுகளுக்கு மறைப்பில்லை. வீடுகளை அழகாகக் கட்டி அதற்கு மட்டும் வேலி கட்டியிருங்காங்களே... எங்கட பக்கத்திலே எல்லைப் பிரச்சனையே எனக்குத் தெரிய மாட்டேங்கிறது.”

“இது பழைய நாளிலே இருந்து பின்பற்றி வருகினம். இப்பமதில் கட்ட வசதியிருந்தாலும், பழைய ஆட்களை அது அதிகம் கவர்வதில்லை. வேலியும் கனகாலம்

பாவிக்காது. அதோடு செலவும்தான். அது தேவையும் இல்லை. இவை பக்கத்து வீட்டா ரோட கோபமெண்டாலும், வேலியை உயர்த்திப் போடுவினம். மதில் எண்டால் இப்பிடியெல்லாம் நினைச்சபடி செய்ய முடியாதுதானே.” என்று மெல்லச் சிரித்துக் கொண்டான் சந்திரன்.

“இல்லைடா சந்திரா, அழகான வீடுகள் எல்லாம் மற்றவங்க பார்க்க முடியாம இந்த பாழாப்போன வேலி அலங்கோலப் படுத்துதே. அதுதான் எனக்குக் கூட ஒரு மாதிரியாயிருக்கு பழைய சனங்கள் இன்னும் பழைய முறைகளிலிருந்து விடுபட விரும்புவதில்லை. பக்கத்துச் சனத்திலேயும் நம்பிக்கையில்லை. சமுதாயமும் பழைய மானிய முறைகளைக் கட்டிக்காக்கிற தெண்டுதான் நினைச்சுக் கொண்டிருக்கினம். சாதி விஷயத்திலேயும் கூட இதே நிலைதான். அதைவிடு. அப்பர் கேட்டாலும் துள்ளுவார். சமுதாயத்திலுள்ளோர் மனம் மாறி புதிய மாற்றங்களை ஏற்கத் தயாராகும் போதுதான் இந்த வேலிகளும் இல்லாமற் போகும் என்று நான் நினைக்கிறேன். வேலியே போகாம சாதி எப்பிடிப்போகுமோ! எனக்கும் பயமாயிருக்கு அதை நினைக்கும் போதே” என்று குரலை அமத்தியபடி கூறினான்.

“சந்திரன், நான் நினைக்கிறன் யாழ்ப்பாணம் இலங்கையில் ஏனைய மொழி, பண்பாடு நிலவும் நகரங்களிலிருந்து அதிகளவு வேறுபட்டிருப்பது தான் காரணம். யாழ்ப்பாணத்துக்கென்று வந்தாற்றான் இங்கே வருவாங்க. இது ஒரு ஒதுக்காக இருக்கிறதும்” நீ சொல்ற மாதிரி பழைய கிராமிய அமைப்பும், மானிய சமுதாயத் தன்மை உடைஞ்சுபோகாமல் இருக்க காரணம் என்று நினைக்கிறன்” நாதன் நெற்றியைத் தேய்த்துக் கொண்டே கூறிமுடித்தான்.

“சரி நாதன் இந்தா அம்மா வச்ச தேத்தண்ணியைக் குடி. அங்காலை போவம் பனையடிக்கு” என்றவாறு தேநீரை நாதனிடம் கொடுத்தான்.

“சந்திரா உன் மனோவிட விஷயம் இப்ப எப்பிடி, குமாரும் சொன்னானே” பழையதைப் புதுப்பிப்பது போல கேட்டான் நாதன்.

“அது ஒண்டுமில்லை. பிறகுதான் தெரியவந்தது அவள் சாதியிலே அவ்வளவு சரியில்லை. எங்களிலும் பார்க்க குறைவு. அப்பரும் அம்மாவும் இதிலே சரியாப் பாப் பினம். நான் எனக்காக ஒண்டும் பாக்கேல்லை. அவையளுக்காகத்தான் யோசிக்கிறேன்.” சந்திரனின் குரல் வரவர மெலியலாயிற்று.

“இது உன் வாழ்வுப் பிரச்சினை. வாழப்போறவன் நீதான். உன்ற அம்மாவும், ஐயாவும் உன் வாழ்க்கையை நடத்தப்போறதில்லை. அவர்கள் பழையவர்கள். பழமையின் வாடை இருக்கத்தான் செய்யும். நீயோ புதிய தலைமுறை. பழமை சீரழியும். புதுமை புகுந்துகொள்ளும். அதுதான் நியதியும் நியாயமும் கூட. நீ இதை மறுக்கமாட்டாய் என்றுதான் நினைக்கிறேன்” சிந்தனை செய்தவாறே சொன்னான் நாதன்.

“எங்கட சனம் எங்கட குடும்பத்தை ஒதுக்கிப்போடுவினம். அண்ணர் ரெண்டு பேரும் நல்ல இடத்தில்தான் முடிச்சவங்கள். நான் எப்படி ஒரு முரண்பாடாக போறது. அதுதான்...” முடிக்கமுடியாமல் முடித்தான் பேச்சை.

“நீ சீதனத்தைப் பற்றி எண்ணிப் பார்க்கிறாயோ இவள் மனோவிட்ட காக இல்லை என்று.”

“சீ, என்னை நீ புரிஞ்சு கொண்டது அவ்வளவுதான். ஒருத்தியை வாழவைக்க முடியாமல் ஏன் அவளை நான் கட்டோனும். சீதனம் எனக்குத் தேவையில்லை. அதைவிடன். இந்தச் சாதிதான்... நான் ஒருவன் என்ன செய்யமுடியும். சமுதாயத்தைத் திருத்த...”

“பாட்டெழுதியும், கதையெழுதியும், பேசியும் மாத்திரம் சமுதாயத்தை திருத்த முடியாது. செயலிலையும் செய்ய வேண்டும். செல்லரித்துக் கிடக்கிற போலி சமுதாய

அமைப்பைத் தட்டித் தூளாக்க உன்னைப் போல ஒருவனது கை முதல் தயாராக வேண்டும். உன்னை நான் கூட நம்புறன் சந்திரன்” நாதனின் பேச்சால் சந்திரன் சிறிது நேரம் பேசாமலே நடந்தான். அந்த மௌனம் நாதனுக்கு இதமாகவே இருந்தது. தெளிவுடன் தொடர்ந்தான் சந்திரன்.

“எனக்கு மனோவில் வெறுப்பில்லை. நான் எப்பவும் தயார். முதலில் அப்பரைப் பகைக்க வேணும், பேந்து அயலட்டைக்க தலையாட்டேலாது. அதுதான்”

“மனோ உன்னோட மனைவியா இருக்கிற தகுதி உடையவள் என்று நீயே சொல்லியிருக்கிறாய். தகப்பன் முதல் மறுப்பார். பிறகு சரியா வருவார். ஒரு வழிகாட்டியாக திகழப் போற நீ சில துணிகரமான நடவடிக்கைகளிலேயும் இறங்கத்தான் வேண்டும். சமுதாயத்தைப் பற்றி கவலைப் படுறதில் அர்த்தமேயில்லை. உன்னை உயர் சாதியில வைக்கிறதில் அக்கறை காட்டும் அயலவர் உன் வாழ்வு உயர அள்ளித் தர மாட்டார்கள். அதே சமயம் நீ எந்த சாதிக்குள் இருந்தாலும் பொருளாதார ரீதியாக உயர்ந்தால் அதே சமுதாயம் உன் பின்னால் நிற்கவும் தயங்காது. பொருளாதாரம்தான் அடிப்படை. அதில் நீ உயரும் போது மற்றவர்கள் உன்னை நிச்சயம் மதிப்பார்கள். ஆகவே சாதி, உயர்வு, தாழ்வு எல்லாம் இனியும் உயிர் வாழ முடியாது. செத்தே போயிடும்” ஒரு பெரிய லெக்சரே அடித்த மாதிரி பேசி முடித்தான்.

“நானும் யோசிச்சிட்டன். நான் உழைப்பன், வாழப் போறவன் நான். என்ன இயல்பான சுய விருப்பத்தையும், ஆசாபாசங்களையும், மனிதரது செயற்கையான சமுதாயக் கட்டுப்பாடுகளைக் காட்டி உடைத்தெறியப் பார்க்கிறார்கள். நான் புதியவன். என் தலைமுறையும் புதியதுதான். நான் மனோவைத்தான் கட்டுறது.” அவனது பேச்சில் உறுதி காப்பளித்தது.

“எனக்கு மகிழ்ச்சியாயுமிருக்கு. ஆனா முழுதும் நம்பவும் முடியவில்லை. பார்ப் போம் சந்திரா” குதூகலத்துடன் கூறினாள் நாதன்.

சந்திரன் பேசவில்லை. இருவரும் சந்திரனின் வீட்டுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர்.

* * * *

“அம்மா, அப்பர் என்ன சொன்னாலும் எனக்கொண்டுமில்லை. நீங்கள் சொன்னதெல்லாம் இதுவரை கேட்டனான். இது என்ற வாழ்வுப் பிரச்சினை. இதிலுங்களைவிட எனக்குக் கூடப் பங்கிருக்கு. மறக்காதீங்க” சந்திரன் குமுறினான்.

“நாங்கள் என்ன உன்னைப் பாழ்கிணற்றிலயா தள்ளப் பாக்கிறம். உன்ற கொண்ணைமார் ரெண்டுபேரும் நல்லாதானே இருக்கினம். நீ அந்தக் கீழ்சாதிக்கை கட்டிப்போட்டு ஊரிலே தலைநிமிர்ந்து திரியவா முடியும்” பாக்கியம் ஆறுதலாகவே கூறினாள்.

“அண்ணைமார் நல்லாத்தானிருக்கினம். மூத்தவர் விவாகரத்துப் பண்ணப் போறனென்று இரண்டுதரம் ஓடிவரேக்க அப்பர் மானம் போகுமென்று துரத்தினவர்தானே. மற்றவரை சீதனத்தால் வாங்கிப் போட்டினம் ஒரு கடுதாசி கூட இல்லைவாரதுமில்லை. சுன்னாகத்துக்கதானே அவற்ற வாழ்வு” — பேசமுடியாதவன் மாதிரி இளைக்க இளைக்கப் பேசினான்.

“இளம் வயது வாய்த்துடுக்கா பேசிறயோசிச்ச முடிவு செய்” அவனோடு போய் அவனைப் பிடிக்க முயன்றாள் கிழவி பாக்கியம்.

“அவனை என்ன கெஞ்சிறாய் பாக்கியம். நான் சொல்றதைத்தான் அவன் கட்டுறது. அவன் நினைச்சபடி நாங்கள் ஆட ஏலாது. நானும் எத்தனையோ பெடியனாளுக்குப் படிப்பிச்சவன்தான்” அப்போது தான் உள்ளே நுளைந்த தகப்பன் தம்பிமுத்தர் பொரிந்தார்.

“அம்பு இதிலே நீ என்ன சொன்னாலும் சரி. நான் மாட்டன். அவன் மனோவைத்தான் கட்டப் போறன். அண்ணர்மாரைப் போல உயர்சாதியெண்டும், சீதனமெண்டும் சொல்லி என்னையும் யாருக்கும் விற்கப் பாக்காதீங்க. அது வாயாது. நான் இப்பவே கொழும்புக்குப் போறன். என்ற முடிவை யாரும் மாத்தேலாது” துணிவை வரவழைத்துக் கொண்டு மள மள வென்று பேசிக்கொண்டே தன் அறைக்குள் நுளைந்தான்.

“நீங்க என்ன சொல்லிப் போட்டு மரம் மாதிரி நிக்கிறியன். தம்பி பெட்டியை அடுக்கிறான்” பாக்கியம் பதறியபடி ஓடினாள் அறைக்கு.

“அவனென்ன ஆகமிஞ்சினால் நஞ்சு குடிப்பன் என்று வெருட்டுவான். இவன் மாதிரி கன பேரை நான் கண்டிருக்கிறன். பாக்கியம் நீ விடு அவன் போறதைப் பாப்பம்” கிழவனுக்குக் கோபம் பொத்துக் கொண்டு வரவும் அலட்சியமாகச் சொல்லி முடித்தார்.

“நான் ஒண்டும்வாழத் தெரியாத கோழையில்லை. பழம் பஞ்சாங்கங்கள்தான் அந்தப் பழங் கிடங்கிலிருந்து வெளிய வரத்துணியில்லாமல் அழுது அழுது சாகிறவை. நீங்க சாதி சாதியெண்டு அதைக் கட்டிப் பிடிச்ச அழுங்கோ. நான் சாகமாட்டன். வாழ்ந்து காட்டுறன்” பேசியபடியே உடுத்திருந்த சாரத்துடன் பெட்டியை எடுத்துக் கொண்டு படலைவரை வந்தான்.

“நீ வெளிக்கிட்டிட்டியோடா பெரிய மனுசெனெண்டு, எனக்கு ஐம்பத் தெட்டு வயதெண்டாலும் வைரம் பாஞ்ச உடம்படா! பெட்டியை வையடா! உள்ள போவண்டா போ!!” கிழவர் தம்பி முத்தர் இளமை மீள ஆத்திரத்துடன் வந்து பெட்டியைப் பறித்தார்.

பெட்டியையும் வேணுமெண்டா வச்சுக் கொள்ளுங்கோ. ஆனால் என்னை அடக்க நினையாதீங்க. அது நடவாது நான் போற தேதான். சாகமாட்டேன். என்ற விருப்பப்படி வாழுறதுதான். “சூட் கேசைத்

துாக்கி எறிந்தான் ஆத்திரத்துடன். அணை உடைத்த புதிய வெள்ளத்தின் உத்வேகத்துடன் புறப்பட்டுப் போயே விட்டான்.

* * * *

“நான் கறி வாங்கிக் கொண்டு சந்தியிலே நிக்கேக்க, சங்கானையிலிருந்து வந்த தங்கம்மா சொன்னவா நம்மட சந்திரனுக்கு ஆண் குழந்தை பிறந்திருக்காம். மூக்கும் முழியுமாகியிருக்கிறனும் பெடியன் நான் ஒருக்க போய் பாத்திட்டு வரோனும் என்றவாறு படலையைத் திறந்துகொண்டு கையில் கறியுடன் வந்தாள் பாக்கியம்.

தம்பிமுத்தர் சாய்வு நாற்காலியில் படுத்திருந்தபடியே பேப்பர் வாசித்துக் கொண்டிருந்தார். பேப்பரைப் பதித்து பேசிக் கொண்டே வந்த பாக்கியத்தை ஒரு முறை முறைத்துப் பார்த்தார்.

“என்ன எல்லாப் பிள்ளைகளுக்கும் செய்த கடமையை உவன் ஒருவனுக்குத் தான் செய்ய முடியவில்லை. உங்களால்தான் அவன் வீட்டை விட்டுப் போயும் ரெண்டு வருஷமாய்ப் போச்சு. வாரதுமில்லை. போறதுமில்லை. அவன் எழுதின கடுதாசியையும் கிழிச்சுப் போட்டியன். பதிலும் போடேல்லை. அவனும் என்ன நினைச்சானோ. பேசாமல் இருந்திட்டான். அது தானே ‘‘பெத்தமனம் பித்து, பிள்ளை மனம் கல்லு’’ என்று சொல்லியிருக்கினம் பெரியவை. ஆனாலும் மறந்து இருக்க மாட்டான். உங்கட நரசிம்ம அவதாரத்தைப் பார்க்க விரும்பாமல் பல்லைக் கடிச்சுக் கொண்டு இருந்திருப்பான்’’ தாய்மையின் உள்ளம் வெதும்பி புலம்பியது. சொற்கள் மெதுவாகவும், விட்டுவிட்டும் ஒலித்தன. முந்தானையால் கலங்கிய கண்களைத் துடைத்துக் கொண்டாள். கண்ணீர் விழியில் இல்லாமற் போய்விட்டது. ஆனால் மனத்தின் சுமை அகலவில்லையே. அந்த திண்ணையிலேயே இருந்து விட்டாள் கிழவி

ஈஸிசெயரிலிருந்த தம்பிமுத்தருக்கு கோபம் தாழ் முடியவில்லை, துள்ளிக் கொண்டு எழுந்தார்.

“யாரடி மகன்? இப்ப யாரைப் பார்க்கப் போறாய். இன்னொருக்காச் சொன்னா நியும் கிளம்ப வேண்டியதுதான்... சொல்

லிப்போட்டன், அங்க போனா தலைவாசல் மிதிக்கப்படாது சொல்லிட்டன்’’ ஓய்வெடுத்துக்கொண்டு தொடர்ந்தார்!

“எங்கட குலமென்ன கோத்திர மென்ன ஒண்டையும் மிதிக்காமல் அவன் என்டைக்கு அந்தச் சாதிக்க கலியாணம் சேய்திட்டான் எண்டு கேள்விப்பட்டேனோ அண்டைக்கே அவனைத் தலை முழுகிட்டன். அவனைப்போய் நியும் மகன், மகன் எண்டு துள்ளறாய். ஒருத்தரும் போகத் தேவையில்லை. இங்கையும் ஒருவரும்வரத் தேவையில்லை... ரெண்டு வருஷத்துக்குப் பிறகு இவவுக்கு புத்திர பாசம் பிறக்குதாம், கண்டறியாத பாசம். இது அவனுக்கிருந்தா - பெத்தவன், படிப்பிச்சவன் எண்டு நான்கிறின கோட்டைத் தாண்டியிருப்பானா... அவனுக்கில்லையேடி. தாய் தந்தை என்கிற பாசம்’’ தம்பிமுத்தர் துண்டை உதறித் தோளில் போட்டுக் கொண்டு திண்ணையில் இருந்து வெளி முற்றத்தில் இறங்கி குறுக்கும் நெடுக்குமாக நடந்தார்.

“உங்கட பிடிவாதத்தால்தான் என்ற பெத்த பிள்ளையைப் பிரிஞ்சு இவ்வளவு நாளும் தவிக்கிறன். மூத்தவன்கள்தான் உங்களுக்கு நல்ல பிள்ளையாயிருந்து வாழ்க்கையில் படாத பாடெல்லாம் படுகுதுகள். உவன் என்ன செய்தான், அவன் விரும்பின பெட்டையைக் கட்டிக் கொண்டான். உங்களுக்குப் பிடிக்கேல்லை எண்டுதானே இங்க கூட்டிக் கொண்டு வரேல்லை... மன்னிக்கச் சொல்லி எழுதின கடுதாசியையும் கிழிச்சுப் போட்டு பேசின பேச்சை அவனுக்கு எந்த அறுவான்கள் அண்டி வைச்சாங்களோ... அவன் பிறகு ஒண்டும் எழுதேல்லை... உங்களுக்கு இந்த வயதிலேயும் இப்படி பிடிவாதமெண்டா அவனுக்கிருக்காதே இந்தக்குணம்...’’ கலங்கியபடியே குழறிக்கூறினாள் தாய்.

“உனக்கென்ன பெஞ்சன் காசு வருது உனக்குச் சாப்பாடு இல்லையெண்டால் கேள். வேற ஒண்டும் எவனைப் பற்றியும் பேசக்கூடாது’’ ஆத்திரம் பொங்கத் தீர்க்கமாகச் சொன்னார். தாயுள்ளத்தில் வேசனை ஆத்திரமாகப் பீறிட்டது.

“அவனையேன் திட்டித் தீய்க்கிறியன் – அவன் உங்களுக்கு என்ன செய்தவன் படிக்கும்வரை நல்லாத்தானே இருந்தவன். உழைக்கேக்கையும் அவன் தன்ர சம்பளத்தில எங்களுக்கனுப்பினதையும் திருப்பி அனுப்பினதும் நீங்கதானே... இப்பவும் என்ன அவன் தனக்குப் பிடிச்சவளைக் கலியாணம் செய்தான். அதில என்ன பிழை. அவரும் தங்கமான பிள்ளையாம். அவன் இப்ப சந்தோஷமாத் தானே இருக்கிறான். அதுதானே எங்களுக்கும் வேணும். இப்ப போனாலும் அவன் எங்களை வீட்டில் இருத்தி சாப்பாடு போடுவான். நீங்கள் தான் கண்டறியாத சாதியைக் கட்டிக் கொண்டு வெறி கொண்டுதிரியிறியன்”

தம்பிமுத்தர் பாக்கியத்திடமிருந்து வந்த வார்த்தைகளின் கனத்தில் அடிபட்டவராக, விறைத்துப் போய் நின்றார். பாக்கியத்தைப் பார்த்துத் தலையை ஆட்டிய படியே கேட்டார்.

“எடியே நீயும் இப்ப அவன் செய்தது சரியெண்டே ஒத்துப் பாடுற. நீ சொல்லுற மாதிரிக்கு அவளவயன்ற வீட்டை போய் இருப்பாய் போலிருக்கு. நானடி அந்தச் சாதியளோட இருக்கப்படாது என்று தானே சங்கானைக் இருந்த காணியையும் வித்துப்போட்டு இங்க இருக்கிறன்... என்ற உயிர் இருக்குமட்டும் அந்த வாசல்படியிதிக்க மாட்டன். தெரியுமா?”

“நீங்க உங்கட முரட்டுவாதத்தை விடமாட்டியன். இனிமேல் சாதி பார்த்து வாழவும் ஏலாது. யாரெண்டாலும் என்ற மருமகள்தான் அவள். அவளின்ற பிள்ளையும் என்ற பேரன்தான் நீங்க கத்திக் கொண்டே கிடவுங்க... நான் இண்டைக் கொருக்க மோன் வீட்டை போய் பாத்திட்டுதான் வரப்போறன்” பாக்கியம் தீர்மானத்துடன் தான் சொன்னான்.

“போப் போறியோ. போவடி பாப்பம்”

வயது போனாலும் கோபம் துடிப்புடன் வந்தது தம்பி முத்தருக்கு.

“ஓம். நான் போறதுதான். இப்பவே போறன். சமையலும் வேண்டாம். ஒரு சனியனும் வேண்டாம்”. கோபம் கொண்ட பாக்கியம் வாங்கி வந்த மீனையும் அடுப்படியுள் வீசி எறிந்து விட்டு உள்ளே போய் சீலை மாற்றத் தொடங்கினான். தம்பிமுத்தருக்கு என்ன செய்வதென்று புரியவில்லை.

“போனாய்ண்டா. நீயும் இங்காலைப் பக்கம் மிதிக்கக்கூடாது... ஓம். திரும்பவும் சொல்றன், நான் செத்தாலும் இங்காலைப் பக்கம் வரக்கூடாது. அவன் என்ற மோன மில்லை. நீ என்ற பெண்டிலுமில்லை” என்று தொண்டை கிழியக்கத்தினார்.

பாக்கியம் இனியும் வீட்டை விட்டு வெளிக்கிட மாட்டான் என்ற துணியில் மீண்டும் போய் ஈஸிசெயரில் சாய்ந்தார். அப்படியே இருந்தபடியே கைகளிரண்டை டையும் தலைக்கு மேல் மடித்துக் கொண்டிருந்தார். அப்போது எலி பிடிக்கப் பாய்ந்த பூனை பிடிக்க முடியாமல் திருதிருவென அவரைப் பார்த்து முழித்துக் கொண்டிருந்தது.

“இனி இந்த வீடும் வேணும்; எனக்குப் பிள்ளைதான். உனக்குச் சாதிக் கௌரவம் வேணும். அதைப் பிடிச்சுக் கொண்டேயிரு... நான்... போறன்” என்று கூறிய படியே பாக்கியம் படலையைத் திறந்து கொண்டு கொதிக்கும் தார் ரோட்டிக் எட்டி எட்டி நடக்கத் தொடங்கினான்.

பழைய தலைமுறையில் புதிய தொனியைக் கேட்ட தம்பிமுத்தர் ஒரு கணம் திகைத்தார். பாக்கியம் தான் சொல்லிய படியே போய்க் கொண்டிருப்பதைக் கண்டவுடன் அவரது கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. எழுந்தார். திறந்து கிடந்த படலையினூடாக ரோட்டைப் பார்த்தார். வாய் முணுமுணுத்தது.

“அவன்தான் தலைகால் தெரியாம போனவன் என்று பார்த்தா, இப்ப இவரும் அவன் செய்தது சரி” எண்ட மாதிரியெல்லோ போன... இப்ப நான் மட்டும் தான் பிறத்தியாயிட்டன்” அவரது முகம் சோர்ந்துவிட்டது. நெஞ்சில் பல ஆயிரம் ஊசிகள் சேர்ந்து குத்துவது போல உணர்ந்தார்.

அடுப்படியை எட்டிப் பார்த்தார் அங்கே பாக்கியம் எறிந்த செத்த மீன்கள் கூட இவரைப் பார்த்து சிரிப்பது போல் தோன்றியது.

சர சரவென சத்தம் கேட்க தலையைத் திருப்பி அந்தத் திசையில் பார்த்தார். பழைய வேலிகள் சில கதிகால் உக்கி, கயிற்றின் கட்டுக்கள் அறுந்து, கிடுகுகள் செல்லித்து விழுந்து கொண்டிருந்தன.

வேதனை

நந்திமஹன்

உப்பி நின்ற வயறு பாறங்கல்லாகக் கனத்த பொழுதுகூட அதனைச் சுமப்பது ஒரு பொருட்டாக அவளுக்குத் தெரிய வில்லை. ஆனால், வேதனையின் நிழல்கள் படிந்து நரம்புகளையே சுண்டியிழுத்த உள் ளச் சுமையைத்தான் தாங்கமாட்டாது பெருமூச்செறிந்தாள் அவள். அதன் காரணமாகவோ என்னவோ, உலகத்தின் துயரமெலாம் தன்னுள்ளே குவிந்தது போலவும் அவையெல்லாம் தானேயாகி அனுபவிப்பதுபோலவும் வளரவாரம்பித்த ஒரு பிரமைக்கு உட்பட்டுத் தவித்தாள் அவள். இன்பத்தின் எல்லையில் அழிவின் தொடக்கமும் வளர்ச்சியின் வடிகாலாகவே இறப்பும் இருப்பதாக நினைத்துக் கற்பனை செய்தாள் அவள். மனத்தளவிலாகு தல் தானே அவனாகி, அவனே தானாகிச் சங்கமித்து, வேரடிகுமுன் அனுபவித்து முடித்த இன்ப வாருதியின் நினைப்பு அவள் உள்ளத்தை நெருடிற்று. இந்த நிலையிலும் அந்த “இன்பங்கள்” அவள் நினைவிற்கு நாணச் சிலிர்ப்பை ஏற்படுத்தின.

அணைந்தும் அணையாமலும் இருக்கும் தணலிலே போட்ட சருகுகளிலிருந்து கிளம்பும் புகைவட்டங்கள் காற்றணுக்களுடன் கலந்து குளிய வெளியின் ஊடுருவுந் தன்மையைச் சலனப்படுத்தி மறைக்க முயல்வதுபோல, அவளது இன்ப நினைவுகளின் மீது, இடையிடையே எழுந்த துன்ப மூட்டங்கள் கருமையைப் பூசி மறைத்தன.

இடுப்பெலும்புகளிடையே தொடங்கிய வலி, நல்ல உள்ளத்திலே விழுந்த விஷ வித்து கெப்பும் வேருமாகப் பரவி அந்த உள்ளத்தையே விழுங்கிவிடுவது போல, அங்கமங்கமாகப் பரவி அவளை வாட்டியெடுத்தது. தன் மடிமீது தலைவைத்துப்

படுக்கும் மனிதனின் துன்பங்களுக்கு ஆறுதல் கொடுக்கும் தாய்மையின் வடிவமாக நின்ற அவள் தன்னிலை பிறழ்ந்த பொழுது தானே அதற்குள் அடங்கி அந்த வெம்மையிற் கருகினாள்.

அவள் துடித்தாள். அகப்பட்ட பொருளுக்காக அவள் கைகள் துழாவின. துடிப்பின் இடுக்கம் அவள் கைகளிற் பாய்ந்தது. கையிலகப்பட்ட தகரக்குவளையொன்று அவள் கைகளில் நசுங்கி அவள் மனநிலையைப் பிரதிபலித்தது.

வயிற்றின் சுமையும் உப்பலும் சிறிது சிறிதாய்க் குறைய முயலும் போது மனச் சுமையும் வலியும் பன்மடங்கு அதிகமாகி அவளை முறுக்கிப் பிழிந்தன. அவளது எண்ணச் சுழற்சிகளின் சுட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கியும் அடங்காமலும் அவளுடல் நெளிந்தது; முறுகியது.

அவள் முனகினாள்...

இரண்டாகிச் சேர்ந்து, பின் ஒன்றாகி நின்ற அவள், இன்று அந்த ஒன்றுக்குள் ஒன்றாக நின்ற உயிர் துடித்த பொழுது ஏற்பட்ட வாதனையில் தவித்தாள்.

துன்பமே தானாகி அதிலிருந்து விடுபடத் துடிக்கும் பொருளுந் தானாகி நின்ற அவள், குலையின்ற வாழைக்குக் கிடைக்கும் அமைதி தானும் தனக்குக்கிடைக்காததை உணர்ந்து நெட்டுயிர்த்தாள். அவள் விட்ட பெருமூச்சில் கலந்து நின்றமோனத் துயரமே ஓலியுருவாகி வந்தது போன்ற அவறல் காற்பக்கமிருந்து எழுந்து அவளை “அம்மா” என அழைத்தது.

இன்பத்தின் எல்லை தந்த பரிசைக் கண்டு மகிழவேண்டிய அவள் எதிர் நோக்கும் துன்பத்தை எண்ணி நடுங்கினாள். ஊருக்குப் பயந்து உறவுக்குப் பயந்து எங்கோ ஒரு மூலையில் வாழ்ந்த அவளை நோக்கி எழுந்த அந்த அழைப்பு, சம்மட்டியைப் போல அவள் இதயத்தைப் பிளந்தது. "குற்ற உணர்வேயற்ற மனம் எதற்கும் 'எது'வுக்கும் அச்சமின்றித் தன் வழி செல்ல முடியும். ஆனால் குற்றமுள்ள மனமோ தன்னைச் சூழ உள்ள ஒவ்வொரு பொருளைக் கண்டும் அஞ்சித் துணுக்குறுகிறது" என்பது தன் விஷயத்தில் மட்டுமாவது உண்மையாகி விட்டதை உணர்ந்து மனஞ் சலித்தாள் அவள்.

ஆனால் அந்த அழைப்புக்கும் அவள் தவிப்புக்கும் காரணமான அச் சின்னஞ்சிறுசோ இன்பமே தானாகி, தாய்மை ஊற்றின் அடைப்புக்கல்லாக எடுத்த பெருமையின் சிகரமாகி, தன்பொக்கை வாய் திறந்தது; இதழ் மலர்ந்தது. அந்த மலர்ச்சியிலே மந்தமாருதம் தவழ்வது போலவும், வசந்த ருதுவின் இனிய நினைவுகள் எழுவதாகவும், பரமோனத் தவமிருந்து கிடைக்கும் அமைதியே ஒருருவாகிச் சாமரம் வீசுவது போலவும், இன்னும் உலகத்தின் அழகெல்லாம் ஒன்றாகிச் சுடர்விரிப்பது போலவும் உள்ளக் கிளுகிளுப்படைந்தாள் அவள். ஆனால் அதே சமயத்தில், சமூக பாரம்பரியக் கட்டுதிட்டங்களுக்கு அமைந்தே பழகிய அவள் அறிவு, தன்னுடைய வாழ்க்கையையே பாழாக்கக் கூடிய ஒரு சக்தி அந்த அதிதமான அழகிலே மறைந்துறைகின்ற தென இடித்தது. அத்தகையதொரு பயத்தினால் - மனத்தின் ஆழத்திலே, புற அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு மூலையிலே எழுந்து கொண்டிருந்த எதிரிடையான நினைவுகளினால், உள்ளக் கிளுகிளுப்பைப் பூரணமாக அனுபவிக்க முடியாத நிலையில் திரிசங்கு சொர்க்கமாகத் தவித்தாள். கறையை விட்டுச் செல்லாத பனித்துளிகளைப் போலல்லாது, "மில்ற்றன்" என்ற ஒரு வகை இரசாயனத் திரவத்தால் அழிக்கப்பட்ட மைக்கறைகளைப் போன்று, துன்பச் சுவடுகள் தாய்மை உணர்வின் பிடியிலே சிறிது நேரஞ் சிக்கிக் கிடந்தன.

உணர்ச்சிகளின் தாக்குதலினால் ஏற்படக்கூடிய ஆபத்தை என்றோ உணர்ந்த அவள், அவ்வுணர்வுகளின் பெருக்கமாகிய இன்பத்தை இன்று தான் நுகர்கிறாள். ஆனால் அந்த நுகர்ச்சியும் கணநேரமே நீடிக்கும்போது.....

ஓ! அவளுடைய அறியாமையைக் கண்டு அந்த மலராத மொட்டுச் சிரிக்கிறதா! என்றோ வாழ்ந்த மக்கள் தமது நாகரீக அறிவு வளர்ச்சிச் சூழலில் தம்மிடையே ஏற்படுத்திவைத்த சில நடைமுறைகளை, அவை இன்றைய சமூகத்திற்கு ஒவ்வாத தாயிருந்தும் கண்ணை மூடிக்கொண்டு பின்பற்றுஞ் சில 'பெரிய மனுசர்'களையும், அவர்களுடைய செல்வாக்கிற்கு அஞ்சி அவர்களுக்குப் பின்னால் மந்தைக் கணக்கில் ஓடும் அடிவருடிகளையுங் கண்டு துளிர்த்த பரிகசிப்பா அது? பகுத்தறிவற்ற காக்கையும் தன் குஞ்சைக் காக்க வரும் போது, அந்த ஆரவது அறிவினாலேயே மதியையும் வென்ற மனித இனத்திற்கா இந்தக் கோழைத்தனம்?

ஃ ஃ ஃ

வானம் இருண்டு கொண்டு வந்தது. ஊரின் ஒதுக்குப்புறத்தில் இருந்தது அந்தக் காடு. புதர்களிடையே 'விர்விர்' ரென்று புகுந்து சுழன்ற காற்று, சட்டத்திற்கு அவள் செய்கையை அம்பலப்படுத்த முயல்வது போல, அவளது முக்காட்டை விலக்க முயன்றுகொண்டிருந்தது.

அவளுடைய மார்புடன் ஒட்டியுறவாடிய பிஞ்சுக்கரங்கள் அவளது தாய்மை உணர்வைக் கிளறிவிட்டுக் கொண்டிருந்தன.

அவளுடைய வயது போன தாய் கல்லுடனும் மண்ணுடனும் போராடிக் கொண்டிருந்தாள். கோடாரிக்கு நாணத கருங்கதலியைப் போன்று, இறுகிக் கிடந்த அந்தத் தரை - மண்வெட்டி தாக்கியபோதெல்லாம் கொடுத்த எதிர்த்தாக்கலுக்கு ஈடுகொடுக்கமுடியாது தாய்க்கு மேல்மூச்சுக் கீழ்மூச்சு வாங்கிற்று. வயோதிகத்தின் சுமையை உணர்ந்த அந்தக் கரங்கள் உறுதியுடன் போராடின.

உடல் களைப்பையும் மீறிய ஒன்றினால் இயக்கப்பட்டுப் போராடிக்கொண்டிருந்த தாயையும், அந்த மனஉறுதிக்கு முன்னால் நெகிழ்ந்து கொண்டிருந்த தரையையும் கவனித்தவாறு நின்று கொண்டிருந்தாள் அவள். தாய் அனுபவிக்கும் சிரமங்களைக் கண்டு மனந்தாளாது உதவி செய்யமுன் வந்த பொழுது 'உன்பச்சை உடம்புக்கு ஆகாது' என்று தன் தாய் தன்னைத் தடுத்ததை நினைத்துக் கொண்டாள் அவள். ஆ! தாய்க்கு எவ்வளவு பாசம்! எதிர்கால நலனில்தான் எத்துனை அக்கறை! நினைத்த பொழுது அவள் உள்ளம் பாகாய் உருகிற்று. கண்களை நீர் திரையிட்டு மறைத்தது.

அளவுக்கு மீறிக் கைகால் சோர்ந்து களைப்புற்ற போதெல்லாம் ஏற்பட்ட சினத்தில், அடிக்கொருதடவை தன்னைத் திட்டித் தாய் முணுமுணுத்தது கூடக் காதில் விழாது பழைய நினைவுகளில் அவள் ஆழ்ந்திருந்தாள்.

பருவத்தின் உச்சியிலே, அழகுகள் கொழிக்க, அவள் துள்ளித்திரிந்த நேரம். உள்ளூர்ப் பள்ளிக்கு தமிழ் படித்த ஒரு தலைமையாசிரியர். அங்கு, ஓரளவுக்கு அவர் வைத்ததுதான் சட்டம். அவர் திருநீறு பூசிக் கோவில் சென்று திருவாசகம் படித்தபொழுதுங்கூட சக ஆசிரியர்களுக்கு அவர்மீது நல்லதொரு அபிப்பிராயம் ஏற்படவில்லை. அத்தகைய ஒருவரின் கடைக் கண் பார்வை அவள்மீது விழுந்த பொழுது —

ஒரு பெண்ணுக்கு இயற்கையிலேயே உள்ள அச்சம், பெண்மையை அசைத்தர்ப்பங்களிலும் அணிசெய்யும் நாணம், சமூகப் பாரம்பரியங்களினாலும் கட்டுதிட்டங்களினாலும் ஏற்படும் உள்ளுணர்வு — ஆகியவற்றையும் மீறி, உடல் உணர்ச்சிகளுக்கு அவள் அடிமையானாள். அடிமைத்தனம் நிரந்தரமில்லாவிடினும் — அதனை மனித மனம் மீண்டும் விரும்பாவிட்டாலும், அதனாலேற்படும் வடு, உலகிற்கு நிரந்தரமானதாகவே ஆகிவிடுகிறது.

நடந்தவற்றை அவள்தாய் அறிந்த பொழுது ஏற்பட்ட உணர்ச்சிக் கொந்தளிப்புக்களை இப்பொழுதும் நினைவு கூர்ந்தாள் அவள். அத்தகைய ஒரு குழறலுக்கிடையிலும், இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாது கட்டிக்காத்தவளும் தாய்தான். அவளுடைய தாய்க்கு எதிலுமே ஒரு வேகம். குழறல் எந்த வேகத்தில் எழுந்ததோ அதே வேகத்தில் அடங்கவஞ் செய்தது. அதே வேகத்தில் இத்தகையதொரு யுக்தியை எடுத்தவளும் அவள்தான், தாய் வேலைசெய்த வீட்டுக் 'கமக்கார'னுக்கு வன்னிப் பகுதியில் இருந்தது ஒரு காணி. அதிலிருந்து கமஞ்செய்யவும் மேற்பார்வை செய்யவும் நம்பகமான ஆளொன்றை அவர் தேடிக்கொண்டிருந்தார். அந்த நிலையில், கிழவி வலியச் சென்று கேட்ட பொழுது அவருக்குக் கசக்கவா செய்யும்?

அதன்பின்பு — எத்தனை சம்பவங்கள்! பள்ளிப் படிப்புக்கு முற்றுப் புள்ளி, புதிய குழுவில் வாழ்க்கை நினைவுகள் தொடர்ந்தன

இன்றோ நாளையோ என்றிருக்கும் வயதிலும் தான் சுமந்து பெற்ற மகனாக்காக ஒரு தாய் சிரமப்படுவதை எண்ணிப் பார்த்தாள் அவள். எந்தத் தாய்மை தன்னைக் காப்பாற்றுகிறதோ அந்தத் தாய்மையின் பிரதிபலிப்பாகத் தான் இருந்தும் அதனை அலட்சியஞ் செய்துவிட்டதை உணர்ந்து, வருந்தினாள் அவள். ஒரு தாய் தன் மகளின் நன்மைக்காக அந்தத் தாய்மையையே பறிக்கலாமா? ஒன்றுமறியாத சிசுவின் மரணப் படுக்கையிலா ஒரு மனித உயிரின் நல்வாழ்வு எழுதப்படவேண்டும்? .....

அவள் கேவினாள்.

குழந்தையின் பூப்போன்ற பாதங்கள் அவள் மார்பிலே அழுந்தியபோது, அதனடியிலே கோழைத்தனங்களும் சுயதேவைகளும் நகங்குவதையும், புதியதோர் தார்மீகபலம் ஊறுவதையும் உணர்ந்தாள் அவள். அவளுள்ளே இருந்து, என்றோ புதைந்துபோன நல்ல குணங்கள் இன்று சிலிர்த்தெழுந்தன.

அவள் தனது கைகளால் குழந்தையை இறுக அணைத்துக் கொண்டாள். அது குழந்தைக்கு நொந்தது போலும், வீரிட்டுக் கத்தியது. அதனைத், தாய்மையையுணர்ந்த புதியதோர் பாசத்துடன் தடவிக் கொடுத்தன அவள் விரல்கள். அந்த விரல்களினூடாகப் பாய்ந்த வெது வெதுப்பின் சுகானுபவத்திலே முயங்கிய குழந்தையின் இதழ்கள், பருத்துக் கனத்திருந்த முலையிலே அவாவுடன் இறுகப் பதிந்தன, கருமியின் கபாடம் திறந்ததுபோல அங்கே பால் அபரிதமாகச் சுரந்தது. அவள் சொர்க்கமும் பூமியும் ஒன்றானது போன்ற இனம் புரியாததோர் உணர்வில் ஆழ்ந்திருந்தாள். தேவைக் கதிகமாகவே தன் குழந்தையை ஆசையுடன் தடவினாள்...

அவளுள்ளே நடந்து கொண்டிருந்த அகப் போராட்டம் ஓய்ந்தது! இந்த உலகமென்ன, அதனைப் படைத்ததாகக் கூறப்படும் ஆண்டவனே வந்தாலும் அவளுடைய தாய்மை இன்பத்தைப் பறிக்க முடியாது. ஆம்; காரியங்களை மட்டுமே ஆராய்ந்து தீர்ப்புக் கூறும் அவளுடைய சமூகத்திடம் காரணங்களையும் ஆராய்ந்து நியாயங் கேட்க அவள் தயாராகி விட்டாள். அதற்காக, அவளுடைய உயிர், குருதியின் கடைசித்துளியில் இருக்கும் வரை இந்த உலகத்துடன் எதிர் நிற்பாள்.

அவள் ஒரு முடிவுடன் தலைநிமிர்ந்த பொழுது, குழிவெட்டப் பட்டிருந்தது. அதன் பக்கவிலே கைக்கு முட்டுக் கொடுத்த மண்வெட்டியுடன், அவளையே வியப்புடனும் அதனால் விளைந்த ஆத்திரத்துடனும் வெறித்துப் பார்த்தபடி தாய் நின்று கொண்டிருந்தாள். தாயின் ஆத்திரத்தைக் கண்டு அஞ்சினாலும், நீரோடும் கண்களுடனும் உறுதிதளராத நெஞ்சுடனும் கெஞ்சினாள் அவள்.

காரியங்களோடு ஓட்டிய ஒரு தீர்ப்பை வழங்கி, அது தன் நெஞ்சுக்கும் ஒத்ததாக இருந்தால் அதனை விடாப்பிடியாகப் பற்றிக் கொள்ளும் சுபாவங்கொண்ட தாயைச் சமாளிக்க முடியாது திணறினாள் அவள். வசவுகளையும் கண்டனங்களையும் அமைதி மாறாத புன்னகையுடன் ஏற்றுக் கொண்டாள். இயற்கையாக அமைந்த அறிவுடனும், கல்வியால் கைவந்த ஞானத்துடனும் தாயுடன் முயற்சித்த அவள் வழியில்—

விதி, 'பொலிஸ்' உருவத்தில் குறுக்கிட்டது.

'சிலசமயங்களில், குற்றவாளிகள் கூட இன்னொரு சமூக விரோதி தண்டனையடைவதற்கு காரணமாகி விடுகிறார்கள்' என அவள் அப்பொழுது நினைத்தாள். இல்லாவிடில், வேறு எதற்காகவோ அக்காட்டில் நுழைந்த 'பொலிஸ்' குழுவிடம் அவள் ஏன் பிடிபடவேண்டும்?

தாயின் மீது விழுந்த பழியைக்கூட அவள் தன்மீது போட்டுக் கொண்டாள். குழந்தையைப் புதைக்க முயற்சி செய்கையில் தாய் வந்து தடுத்ததாலேயே தாயோடு வாக்கு வாதம் ஏற்பட்டது' என்ற கதையை, தாய் மறுத்த பொழுதுங் கூடப் பொலிஸ் நம்பிற்று.

அவள் தலை நிமிர்ந்து நடந்தாள் 'தான் செய்ய முயன்ற ஒரு குற்றத்திற்காகவே தண்டனை பெறுகிறோம்' என்ற ஆத்ம திருப்தி அவளுக்கு. அவள் ஆணவமும் அகம்பாவமும் கொண்ட கல் நெஞ்சக் காரி' எனப் பொலிஸ் நினைத்தது. அவர்கள், அதனைத் தம் செயல்களின் மூலமாக வெளிப்படையாகவே காட்டிக் கொண்டார்கள், ஆனால், அவளோ—

வேதனையின் சாயை இதழ்களில் நிழலாட தலை நிமிர்ந்து நடந்து கொண்டிருந்தாள்.

சந்தேகம்

பாத்திமா ஓரோக்கியசாமி

குமார் தனது கைக் கடிகாரத்தைப் பார்த்துக் கொண்டான். மணி ஐந்தாகியிருந்தது. அருகில் அவன் காதலி வசந்தி தலை குனிந்தவாறு ஆழ்ந்த யோசனையிலிருந்தாள்.

“வசந்தி, எனக்கு நேரமாகி விட்டது. நான் போய் வரவா?”

“அதற்குள்ளாகவா? இப்போதுதானே ஐந்து மணியாகிறது? அரை மணி நேரத்திற்குள் நேரமாகி விட்டது என்று அவசரப்படுகிறீர்களே!”

“கடந்த சில நாட்களாக எனக்கு வீட்டில் ஒரே வேலை. அதனால்தான் நேரத்தோடு போகிறேன்.”

“சரி போய் வாருங்கள்”.

“இன்னொன்று மறந்து விட்டேன். நாளை நான் உன்னை இங்கு சந்திக்க முடியாது. நாளை மறுநாள் சந்திப்போம்”.

“சரி, ம்... குமார். நான் உங்களிடம் ஒரு விஷயம் கேட்கலாமா?”

“ஓ! தாராளமாகக் கேள்”

“கடந்த சில நாட்களாக உங்களுடைய போக்கு மாறுபட்டிருப்பதாக எனக்குத் தெரிகிறது. அதற்கு என்ன காரணம்?” ஒரு அசட்டுச் சிரிப்பொன்றை உதிர்த்து விட்டு குமார் பேசினான்:

“உன் சந்தேகம் நியாயமானதுதான். ஆனால் உன் சந்தேகம் தெளிவதற்கு இன்னும் நான்கு நாட்களாவது பொறுத்திருக்க வேண்டும். அதன் பின்னர் உனக்கு எல்லாம் புரியும்.”

அதற்குமேல் குமாரை வற்புறுத்த வசந்தி விரும்பவில்லை.

குமார் நல்லூரைச் சேர்ந்தவன். அலனுடைய பெற்றோர்கள் நல்லூரிலேயே இருந்தனர். ஆனால் குமார் படிப்பு முடிந்ததும் வேலை தேடி பட்டணத்திற்கு வந்து விட்டான். இப்போது ஓர் அலுவலகத்தில் குமாஸ்தா வேலையில் ஈடுபட்டிருந்தான். அத்துடன் வசந்தியின் இதயத்திலும் இடம் பெற்று விட்டான். பட்டணத்தில் ஒரு தனி அறையை வாடகைக்கு எடுத்து அங்கே இருந்து வந்தான்.

குமார் தனது அறைக்குத் திரும்பிய சிறிது நேரத்தில் அவனுடைய அலுவலக நண்பன் முத்து வந்து சேர்ந்தான்.

“டேய் நான் இன்று வசந்தியைச் சந்தித்தேன். இன்று அவள் என்னிடம் ஏன் உங்கள் போக்கு மாறியிருக்கிறது என்று கூடக் கேட்டாள்” என்று பேச்சை ஆரம்பித்தான் குமார்.

“சரி இன்னாவது விஷயத்தைச் சொன்னாயா அவளிடம்?” என்று ஆவலுடன் வினவினான் முத்து.

“இல்லை, இல்லை. கடைசி நாள் வரை சொல்லமாட்டேன். எங்கள் நிகழ்ச்சிக்கு அவளுடைய தந்தைதானே தலைமை தாங்குகிறார். அப்போது அவளும் வருவாள் தானே. அன்று இது ஓர் ஆச்சரியமான விஷயமாக அமையட்டும்”

“நீயும் உன்னுடைய விளையாட்டும். விளையாட்டு விளையாய்ப் போய் விடும், கவனம்.”

“அப்படி ஒன்றும் நடக்காது. நீ பேசாமலிரு”

மறுநாள் மாலை ஆறு மணியிருக்கும். பொழுது போகாததால் குமாரைப் பார்த்துவிட்டுப் போக அவனது அறைக்குப்போனால் வசந்தி. அறைக் கதவினருகே சென்றதும் உள்ளே ஒரு பெண் குரல் கேட்டதால் திடுக்கிட்டு நின்றாள் அவள். அவளை அறியாமலே மேலே பேசப்படுவதை உற்றுக் கேட்டாள் அவள்.

என்னைக் கைவிட்டு விடாதீர்கள், அத்தான். நான் உங்களைத்தான் நம்பியிருக்கின்றேன்,” பெண்குரல் அழுகையோடு பேசியது.

“என்னை யார் நம்பச் சொன்னது.” நிச்சயமாக அது குமாரின் குரல்தான்.

“யாரிடமோ உன் பெண்மையை பறி கொடுத்துவிட்டு இப்போது என்னைக் குற்றம் சாட்டுகிறாய்.”

அத்தான், நான் என்னுடைய வாழ்வுக்காகக் கேட்கவில்லை. என்னுடைய வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்காகத்தான் மன்னுக்கிறேன்.

இதற்கு மேல் வசந்தியினால் கேட்டுக் கொண்டு இருக்க முடியவில்லை. எப்படி ஒரு அசம்பாவிதமும் நிகழாமல் வீடு வந்து சேர்ந்தாளோ அவளுக்கே தெரியாது. அன்று இரவு முழுக்க அவள் தூங்கவேயில்லை. குமாரின் மாறுபட்ட போக்குக்குக் காரணம் இப்போதுதான் அவளுக்குப் புரிந்தது. இப்படி எத்தனை பெண்களை அவர் வஞ்சித்திருக்கிறாரோ, தெரியாது. ஆனால் ஒரு விதத்தில் அவள் சந்தோஷப்பட்டாள், குமாரின் நயவஞ்சகச் செயல்களுக்கு ஆளாகாமல் இருந்தது குறித்து, எனவே அவள் இனி குமாரை மறந்து விடுவதாகத் தீர்மானித்தாள்.

இரண்டு நாட்கள் கழிந்தன. அன்று ஜே. டி. புரொடக்ஷன்ஸாரின் ஒரு கலை நிகழ்ச்சி ஏற்பாடாகியிருந்தது. அதற்கு வசந்தியின் தந்தை செல்வநாயகம் தான் தலைமை வகிப்பதற்கு அழைக்கப்பட்டிருந்தார். அவர் தனது மனைவியுடனும் வசந்தியுடனும் நிகழ்ச்சிக்கு வந்திருந்தார். நிகழ்ச்சி ஆரம்பமாகியது. சிறிது நேரத்திற்குப் பின் ‘உலகே மாயம்’ என்னும் ஒரு நாடகம் நடைபெறப் போகிறது என்று அறிவிக்கப்பட்டது. முதலாம் காட்சி ஆரம்பமாகியவுடன் மேடையில் குமார் தோன்றினான். வசந்தியால் தன் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. குமார் எப்படி இந்த நாடகத்தில் நடிக்க வந்தார் என்று ஆச்சரியப்பட்டுக் கொண்டே இருந்தாள்.

முன்றும் காட்சி ஆரம்பமாகியது. குமார் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்திருக்கிறான். அருகில் ஒரு பெண் அழுது கொண்டே நிற்கிறாள். பார்ப்பதற்குக் கர்ப்பிணி போல் தோற்றமளிக்கிறாள். அவள் கூறுகிறாள். “என்னைக் கைவிட்டு விடாதீர்

கள் அத்தான். நான் உங்களைத்தான் நம்பியிருக்கிறேன்” அதற்கு குமார் பதிலளிக்கிறான். “என்னை யார் நம்பச் சொன்னது யாரிடமோ உன் பெண்மையைப் பறி கொடுத்துவிட்டு இப்போது என்னைக் குற்றம் சாட்டுகிறாய்”

“அத்தான் நான் என்னுடைய வாழ்வுக்காகக் கேட்கவில்லை. என்னுடைய வயிற்றில் வளரும் சிசுவுக்காகத்தான் மன்னுக்கிறேன்.”

வசந்திக்கு நிலைமை புரிய சிறிது நேரமெடுத்தது. இப்போதுதான் அவளுடைய சந்தேகங்களனைத்தும் உண்மையிலேயே தெளிவாகின. நாடக ஒத்திகைக்காகத்தான் குமார் நேரத்தோடு வீடு செல்கிறான் தான் நாடகத்தில் நடிப்பது முதலிலேயே தெரியக் கூடாது. மேடையில் அவனைக் கண்டு ஆச்சரியப்படவேண்டும் என்றே அவன் விரும்பினான். அத்துடன் வசந்தி அன்று குமாரின் அறைக்குச் சென்ற போது ஒத்திகை நடந்து கொண்டிருந்திருக்கின்றது. அதைத்தான் வசந்தி தப்பாகப் புரிந்து கொண்டிருந்திருக்கிறாள்.

நாடகம் முடிந்தது. குமார் தனது நண்பன் முத்துவுடன் மேடையிலிருந்து இறங்கி வந்து கொண்டிருந்தான். வசந்தி தன் தந்தை மற்ற பெரியவர்களுடன் பேசிக் கொண்டிருப்பதை ரசித்துக் கொண்டு அருகில் நின்றாள். குமார் அருகில் வந்ததும் செல்வநாயகம் குமாரின் முதுகில் தட்டிக் கொடுத்துக் கொண்டே, “சபாஷ், தம்பி, நீ இன்று அருமையாக நடித்தாய்.” என்றார். குமார் அப்போது, “நன்றி ஐயா.” என்று கூறி அருகிலிருந்த முத்துவைச் சுட்டிக் காட்டி, இவன்தான் எனது காதலியாக நடித்தவன். பெயர் முத்து. என்னுடன் வேலை பார்க்கிறான். ஒரு பெண்ணைப் போல குரலை மாற்றி, அருமையாக நடித்து விட்டான் அல்லவா? என்று கேட்டான். பெண்புத்தி பின்புத்தி இவரைப் போய் சந்தேகித்தோமே,” என்று தனக்குள் நாணிக் கொண்டே வீடு திரும்பினாள் வசந்தி.

With Best Compliments

from

A. K. S. & SONS

JEWEL HOUSE

JAFFNA.

Dial: 519

அன்பளிப்பு

S. சின்னத்துரை சகோதரர்

கல்கி மாளிகை

கொழும்பு-12.

தொலைபேசி: 35821

கிளை:

39, K. K. S. வீதி,

(B. C. C. ஏஜென்ஸ்)

யாழ்ப்பாணம்.

தொலைபேசி: 284

சங்கச் செய்திகள்

தூயும் சேயும் ஆரோக்கியமாகவும்
ஆனந்தமாகவும் வாழ வழிவகுப்பது

குடும்பத் திட்டம்

தம்பதிகள் தாம் விரும்பிய அளவில்,

விரும்பிய காலங்களில் மட்டுமே

பிள்ளைகளைப் பெறலாம்

பிள்ளைகள் இல்லாதவர்களுக்கும் உதவுகிறது

குடும்பத் திட்டம்

இலங்கை குடும்பத்திட்டச் சங்கம்

23/5, ஹோட்டன் பிளேஸ்,

கொழும்பு-7.

தொலைபேசி: 92354 - 94526

எ ம து ச ங் க ம்

செயற்குழு 1971 - 72

காப்பாளர்:

பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம்

பெரும்பொருளாளர்:

பேராசிரியர் ஆ. அ. ஹுவர்

தலைவர்:

ஆ. முகம்மது நகியா

உபதலைவர்:

ம. தில்லைநடேசன்

செயலாளர்:

பொன். சத்தியநாதன்

இளம் பொருளாளர்:

இ. வே. வேதநாயகம்

ஆசிரியர்:

சி. க. சண்முகராஜா

பீடப்பிரதிநிதிகள்:

தி. சோமசுந்தரம் (மருத்துவம்)

த. புவனேஸ்வரி (மருத்துவம்)

பொ. சடாட்சரம் (இயற்கை விஞ்ஞானம்)

கு. பவானி (இயற்கை விஞ்ஞானம்)

இ. மயில்வாகனம் (சட்டம்)

க. சிராணி (சட்டம்)

ஆ. சிவராசா (சமூக விஞ்ஞானம்)

ச. பரமேஸ்வரி (சமூக விஞ்ஞானம்)

செ. ஈஸ்வரன் (கட்டிடக்கலை)

ச. ஜெயலட்சுமி (மானிட பண்பியல்)

சொற்பொழிவு:

தமிழர் நாகரீகத்தின் ஆரம்பம்

ஆழி சூழ்ந்த இவ் வைய கத்திலே, தமிழ் அன்னைக்குப் புதல்வர்கள் பலருண்டு. பலர் அவள்தம் திருவயிறு வாய்த் தவர்கள். அவள் பெருமலே, அவள் இளமையில், அழகில், அமைதியில் ஈர்க்கப்பட்டுக் கவினுறு கவை கண்டு அவளைத் தம் தாயாக ஏற்றுக் கொண்ட தவப்புதல்வர்கள் மிகச் சிலர். பெருதபொழுதும், பெற்ற மகனிலும் தாய் உவந்த சிறப்பு அவர்களுக்கு உண்டு. அந்த வரிசையில் நமது பேராசிரியர் கிளரன்ஸ் மலோனி அவர்களும் ஒருவர்.

மலோனி அவர்கள் தற் பொழுது நியூ யெர்கியைச் சேர்ந்த Seton Hall கலாசாலையில் மனிதவியல் - ஆசிய ஆராய்ச்சிகள் பிரிவில் துணைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றுகிறார். தென் இந்திய நாகரீகங்களின் தோற்றம் என்பதில் ஆராய்ச்சிகள் பல செய்து, பென்சில்வேனியா பல்கலைக் கழகத்தில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்றது இவரது சிறப்பு ஆகும்.

தென் ஆசிய மக்களைப் பற்றி இவர் எழுதியுள்ள மானிடவியல் நூல் கூடிய

விரைவில் வெளிவரவிருக்கிறது. இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் சமூகவியல் பிரிவைச் சேர்ந்த திரு. ஒபயசேகர அவர்களுக்கும் இதற் சிறியதொரு பங்குண்டு. இந்நூல் அமெரிக்கக் கலாசாலையில் பாடப்புத்தகமாக அமையப் போவது ஈழத்தவரான எமக்கும் பெருமையளிக்கும் செய்தியல்லவா?

பொதுவாக, ஈழத்துத் தமிழர்களில் பெரும்பான்மையோர், இன்னும் — இந்த 'றெக்கெற்' யுகத்திலும் ஒரு வித கனவு நிலையிலேயே வாழ்கிறார்கள். தம்மைச் சூழ்ந்திருக்கும் சிரமங்களை அறிவுக் கண் கொண்டு, தீர்க்க தரிசனத்துடன் பார்ப்பதற்கு அவர்கள் தயங்குகிறார்கள். சமூகம் வாழும் போது அதிலொருவனாகிய தானும் வாழலாம் என்ற உண்மையை உணர்ந்திருந்தும் கூட, ஒரு சில 'உடன்' இன்பங்களுக்காக அதனை மறக்க முயற்சிக்கிறார்கள். இதற்கெல்லாம் அடிப்படையே அக் கனவு நிலைதான். நமக்குப் பிடித்தமான விடயங்களை உண்மைக்குப் புறம்பாயிருப்பினும் ஏற்றுக் கொள்ளும் நாம் விஞ்ஞான ரீதியிலான உண்மை

களை, நமக்கு பிடித்தமில்லாத பொழுது ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறோம். பழம் பெருமைகளினாலும், பரம்பரைப் 'பிடிப்பு'களினாலும் பாதிக்கப்பட்டாத நடுநிலைமைச் சிந்தனையாளர்கள் நம் மத்தியில் நிறையத் தோன்ற வேண்டும். பழைமை, ஒரு மொழியின், இனத்தின் — அதன் கலாச்சாரத்தின் தனித்துவத்தைப் பேணுவதற்காக மதிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றேயன்றி, நமது முன்னேற்றத்தைத் தடுக்கும் சக்தியாகவோ மொழி வெறியின் வித்தாகவோ மாறிவிடக் கூடாது. மொழிப் பற்று அன்பினால் கனிவது, மொழிவெறியோ அதிகாரத்தில் முடிவது. இந்தப் பின்னணி அமைத்துக் கொடுத்துள்ள சூழ்நிலையில்,

மலோனி அவர்கள், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ச் சங்க ஆதரவில், மருத்துவக் கல்லூரி உடல் கூற்றியல் மண்டபத்திற்குடந்த யூலை மாதம் அழகு தமிழிலே, தமிழ்ணைப்போலவே நிகழ்த்திய சொற்பொழிவின் சாராம்சத்தை கீழே கொடுத்துள்ளோம்.

— ஆசிரியர்

101 னிடவியல் என்றால் மனிதனைப் பற்றிய சரித்திரம்—அதாவது ஐம்பது லட்ச ஆயிர வருடவரலாறு ஆகும். இலங்கையில் மானிடவியற் கல்வி இல்லை. ஆனால் புதை பொருள் ஆராய்ச்சி இருக்கிறது; மொழியியல் இருக்கிறது. தமிழர் நாகரீகத்தின் ஆரம்பத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டுமானால் சில கேள்விகளுக்கு நாம் முதலில் விடை தெரிந்து கொண்டாக வேண்டும்.

நாகரீகம் என்றால் என்ன? “கலாசாரம் வேறு, மொழி வேறு. அதாவது தமிழ்மொழி வேறு. தமிழ் நாகரீகம் வேறு.” என்பதை நினைவில் வைத்துக் கொண்டு இதனை ஆராய்வோம்.

பட்டணங்கள்—அவற்றின் அமைப்புக்கள், நிரந்தரமான கட்டிடங்கள், கோயில்கள், பாடசாலைகள், எழுத்துக்கள் — இவற்றை உள்ளடக்கியதே நாகரீகம் ஆகும். இந்த நிலையில், இவை பற்றி இன்று நமக்கு இருக்கும் அறிவை வைத்துக் கொண்டு பார்த்தால், ‘தமிழ் நாகரீகம் இருந்ததா முன்பு?’ என்றொரு கேள்வி எழுகிறது. இது வேடிக்கைக்காக எழுப்பப் பட்ட கேள்வி அல்ல! இதற் குரிய பதிலைத் திட்டவட்டமாக அறிய வேண்டுமானால் புதைபொருள் ஆராய்ச்சி தேவை.

இலங்கையிலே கடந்த சில ஆண்டுகளாக புதை பொருள் ஆராய்ச்சி யாழ்ப்பாணம், மன்னார், மாந்தை, அநுராத புரம், பொலநறுவை ஆகிய இடங்களிலும், தென்னிந்தி

யாவிலே கடந்த ஐந்து பத்து வருடங்களாகவும் மேற்கொள்ளப் பட்டு வந்திருக்கின்றது. இத்தகைய அகழ்வாராய்ச்சிகளினால் கிடைத்ததை விட நமக்கு வேறொன்றும் தெரியாது. ஏனெனில் புறநானூறு அகநானூறு ஆகிய சங்க இலக்கியங்கள் பட்டினங்களைப் பற்றி—அதாவது நாகரீகத்தைப் பற்றி ஒன்றுஞ் சொல்லுகிறதில்லை, புறநானூறு யுத்தம் முதலிய வற்றைக் குறித்தும், அகநானூறு கலை, அகவாழ்க்கை பற்றியும் மட்டுமே கூறுகின்றன.

கடந்த ஆண்டுகளில் காவேரிப் பட்டினத்தைத் தோண்டினார்கள். ஆனால் உண்மையான புதையுண்ட நகரம் காணப்படவில்லை; சில செங்கற்கள் மட்டுமே கிடைத்தன. கடந்த ஆண்டு தாமிர பரணி முகத்துவாரத்தில் கொற்கையைத் தோண்டினார்கள். ஆனால் அங்கும் இதே நிலையே. இன்றும் கொற்கை என்ற சிறு கிராமம் உண்டு. இதுவே சங்ககாலத் துறைமுகம்.

தமிழ் நாகரீகம் சிந்துவெளியில் தோன்றியதா? இது குறித்து எனக்குச் சந்தேகம் உண்டு. சிந்து வெளியில் திராவிட மொழி இருந்திருக்கலாம். ஆனால் நிச்சயமாக அது தமிழ் மொழி அல்ல. தமிழ் நாகரீகம் தென்னிந்தியாவுக்கு எப்பொழுது வந்தது என்று என்னால் கூற இயலாது.

சரித்திரத்திற்கு முந்திய கற்காலம் மூன்று பிரிவுகளையுடையது. பழைய கற்காலத்தில் மக்கள் மிருகங்களைத் தமது உணவுக்காக உபயோ

கித்தார்கள், அடுத்தது மத்திய கற்காலம், கடைசிப் பிரிவு புதிய கற்காலம். புதிய கற்காலத்திலேதான் விவசாயம் சாகுபடி போன்றவை மக்களுக்குத் தெரியவந்தன. இதனால், மக்கள் கூட்டங் கூட்டமாக ஓரிடத்திலே நிலையாகத் தங்கினார்கள். இதுவே கிராம வாழ்க்கை ஆரம்பமாவதற்கும் கிராமங்கள் தோன்றுவதற்கும் காரணமாயிற்று. கிராமம் நாளடைவில் பட்டினமாகியிருக்கலாம்.

மைசூர் வட்டாரத்தில், ராமகிரி, பட்டப்பாளி, குர்கோ — முதலிய இடங்களில் செய்த அகழ்வாராய்ச்சிகளின் பயனாக, கிராம வாழ்க்கை இந்த இடங்களில் கி. மு. இரண்டாயிரம் வரையில் ஆரம்பித்ததாகக் கொள்ள இடமுண்டு. இதே காலத்திலேயே மக்கள் சாகுபடி முறையையும் கால்நடை வளர்ப்பையும் ஆரம்பித்திருக்க வேண்டும். மேலும், கி. மு. 2000 — 1400க்கும் இடையில் சோளம் முதலிய தானியங்கள் விதைக்கப் பட்டதாகவும் தெரிய வந்துள்ளது. திருச்சிராப்பள்ளியில் நடைபெற்ற அகழ்வுகளின் போது ஐந்து ஏக்கர் பரப்புள்ள கிராமமொன்றும், ஆயர்பாடியில் அகழ்ந்தபொழுது கி.மு. ஆயிரத்து நானூறில் கிராம வாழ்க்கை இருந்ததற்கான சான்றுகளும் கிடைத்தன. ஆனால், கிராம வாழ்க்கை வேறு. நாகரீகம் வேறு.

நெற்பயிர்ச் செய்கை கி.மு. இரண்டாயிரம் வரையில் வட இந்தியாவில் இருந்த

தற்கு ஆதாரங்கள் உள்ளன, ஆனால், அது தென்னிந்தியா விற்கு எப்பொழுது வந்தது என்பது தெரியாது. நெல் வருகை சரித்திரத்தில் ஒரு முக்கிய திருப்பத்தையும் கால கட்டத்தையும் குறிக்கிறது ஏனெனில் நெல்வருகை மக்கள் வாழ்க்கையில் குறிப்பிடத் தக்க பலமாற்றங்களை ஏற்படுத்தியிருக்க இடமுண்டு. எனது கணக்குப்படி நெல் கி.மு. எழுநூறு வரையில் தென்னகத்திற்கு வந்திருக்கலாம், ஏனெனில் கி.மு. எழுநூற்றி நூற்பது அளவில் நெல் இருந்தது என்ற செய்தி கிடைத்திருக்கிறது. அதே சமயம், கிராம வாழ்க்கை கி.மு. ஆயிரம் வரையில் தென்னகத்திற்கு வந்திருக்கலாம் என்பது எனது ஊகம். அவ்வாறானால் கி.மு. ஆயிரத்திற்கு முன்பு தென்னகத்தில் நாகரீகம் கிடையாது என்றும் சிந்துவெளியில் மட்டுமே நாகரீகம் இருந்தது என்றும் ஒரு நிலை எழுகிறது. குஜராத்துக்கு கி.மு. இரண்டாயிரம் அளவில் நாகரீகம் பரவிற்று என்று கொள்ள இடமிருக்கின்றது. ஆனால் அவர்கள் என்ன மொழி பேசினார்கள் என்பது நமக்குத் தெரியாது.

சங்க கால இலக்கியங்கள் 3ஆம் நூற்றாண்டை ஒட்டி எழுந்தவை. அதற்கு முன்பு நாகரீகம் இருந்ததா என்பதற்கான ஆதார பூர்வமான செய்திகள் இல்லை. இவற்றிற்கெல்லாம் ஒரே வழி தோண்டிப் பார்ப்பதே. மதுரையில் குறிப்பாகக் கோவிலுக்கு அண்மையில் கேணிக்குப் பக்கத்தில் அகழ்வாராய்ச்சிகள் நடத்தினால் சிலவேளை பல உண்மைகள் வெளியாகக் கூடும். கொற்கையில் நடந்த

அகழ்வுகளின் போது பட்டினம் கிடைக்கவில்லை. ஆனால் சில செங்கற்களும் மட்பாண்டங்களும் நாணயங்களுமே கிடைத்தன. காவிரிப்பூம் பட்டினம் கி.மு. 300ல் இருந்ததாகச் சொல்லப்படுகிறது.

இந்த கிராம வாழ்க்கையின் ஆரம்பகாலங்கட்கும் சங்க காலத்திற்குமிடையில் இன்னொருகாலம் இருந்ததாக நான் கருதுகிறேன். இதுவே இரும்புக்காலம்.

வட இந்தியாவில் கி.மு. 1000இல் இரும்பு இருந்ததாக இன்று அறியக் கிடக்கின்றது. இதுவே 10 வருடங்களுக்கு முன்னதாக கி.மு. 600 ஆக இருந்தது. ஆகவே காலஞ் செல்லச் செல்ல மேலும் பல உண்மைகள் வெளியாகும் போது இந்த வரையறை மாற்றமடையக் கூடும்.

இரும்பு தமிழ் நாட்டுக்கு எப்பொழுது வந்தது என்பதை இன்று கிடைத்துள்ள சான்றுகளை வைத்துத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. இலங்கைக்கு இரும்பு சிங்கள மக்களுடன் வந்திருக்க முடியும். அநுராதபுரம் மாந்தை ஆகிய இடங்களில் கி.மு. 200ல் இரும்பு புழக்கத்தில் இருந்திருக்கிறது. அதற்கு முன்பும் இருந்திருக்க முடியும். இந்தியாவில் "மெகாலெஸ்" எனப்படும் பெரிய கற்களில் இரும்பு உபயோகித்தார்கள். இதைப் பற்றி இன்னும் ஆராய்ச்சிதேவை.

சங்க இலக்கியங்களில் பல பட்டினங்கள் காணப்படுகின்றன. அவை நதிகளுக்குச் சமீபத்திலே அமைந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகின்றன.

பாண்டியர்களின் நாகரீகம் தாமிரபரணியில் கொற்கையிலிருந்து ஆரம்பமாகின்றது.

ஈழத்தில் பயிர்ச் செய்கை மாந்தையிலேதான் ஆரம்பமாகியிருக்க வேண்டும்.

முன்னைய ராஜ்யங்களில் இரண்டு தலைநகர்கள் இருந்திருக்கின்றன, ஒன்று துறைமுகமாகவும், மற்றது உள்நாட்டிலும் இருந்தன.

பாண்டியருக்குக் கொற்கையும் மதுரையும், சேரருக்குத் தொண்டியும் கருவூரும், சோழருக்குப் புகாரும் உறையூரும், இலங்கைக்கு மாந்தையும் அநுராதபுரமும், பல்லவர்களுக்கு மாமல்லபுரமும் காஞ்சியும். இந்த இடங்களைத் தோண்டிப்பார்ப்பின் பழைய நாகரீகங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள முடியும்.

அசோக மன்னனுக்குப் பின்பு வங்காளத்திலிருந்தும் நாகரீகம் இங்கே பரவியது. அந்தக் காலத்திலே தனித்து வமான தனிநாகரீகம் இருக்கவில்லை. யாவும் ஒன்றிலிருந்து ஒன்று எழுந்தவையே.

நாகரீகம் மத்தியகிழக்காசியாவிலிருந்து பஞ்சாப் ஊடாக குஜராத்திற்கும் கங்கைக்கும் பரவி அங்கிருந்து தென்னிந்தியாவிற்கும் இலங்கைக்கும் பரவிற்று எனக் கொள்ள இடமுண்டு.

சில வரலாற்று நூல்கள், தமிழ் நாகரீகம் தென்னிந்தியாவிலே தானாகவே தோன்றி வளர்ந்த ஒன்று என்றும் அதற்கு முன்னோடி எதுவும் கிடையாது என்றும் கூறுகின்றன. அது தப்பு. ஏனெனில் தமிழ் எழுத்துக்கள் வட இந்தியாவிலிருந்து உருவம் பெற்ற

றவை. அவை தனி மொழி ஒன்றுக்குச் சொந்தமானவை அல்ல. அவை தென் ஆசிய எழுத்துக்கள். எழுத்துக்கள் குஜராத் திலிருந்து கடல் வழியாக ஈழத்திற்கும் தமிழ் நாட்டிற்கும் பரவியிருக்க ஏதுண்டு. இலங்கையிலே எழுத்துக்கள் வடக்கிலிருந்து தெற்குக்குப் பரவின, மிகப் பழைய கடற்பட்டினங்கள் இந்தியாவின் தென்கரையோரத்திலும் ஈழத்தின் வடபகுதியிலும் இருந்ததும், குஜராத் திலிருந்து வியாபாரிகள் முத்து வாங்குவதற்காக ஈழத்தின் வடகரைக்கு வந்து சென்றதும் இங்கே கூறக்கூடிய சான்றுகளாகும்.

பாண்டியர் தென்னிந்தியாவிலே தமிழ் நாட்டின் தென்பகுதியை ஆண்டனர். அவர்களுடைய வரலாற்றிலே பழைய மதுரை, கபாடபுரம் என்ற இரண்டு இடங்கள் காணப்படுகின்றன, இவை சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படவில்லை. இவை இருந்ததாகக் கூறப்படும் இடங்களில் அகழ்ந்து பார்க்க வேண்டும். கடல் கொண்டதால் இன்று இவற்றைப் பற்றிய சுவடுகள் அழிந்து போயிருந்தாலும் வியப்பதற்கில்லை. அகழ்வாராய்ச்சிச் சான்றுகள் இல்லாதிருப்பினும் இவ்விருண்டு நகர்களும் இருந்திருக்கலாம் என நான் நினைக்கின்றேன். ஏனெனில் சிங்கள இலக்கியமான மகாவம்சத்திலும், சமஸ்கிருத இலக்கியங்களிலும் இவற்றைப் பற்றிய குறிப்புகள் காணக்கிடக்கின்றன.

கிரேக்க இலக்கியங்களும் வேறு பட்டினங்களைப் பற்றிக் கூறுகின்றன. தாலமியினதும் வேறுபல கிரேக்க ஆசிரியர்க

ளினதும் கூற்றுப்படி 100 ஊர்களும் பட்டினங்களுமே இருந்திருக்கின்றன. தென்னிந்தியாவில் 2 மாநகர்களும் 6 வியாபாரஸ்தலங்களும் 2 நகரங்களும் (city) 2 பட்டணங்களும் (town) உள் நாட்டிலே 58 ஊர்களும் இருந்ததாக தாலமி கூறுகின்றார். பெரிமுடா என்ற பட்டினத்தைப் பற்றித் தாலமியும் மற்ற கிரேக்க ஆசிரியர்களும் குறிப்பிடும்போது மிகப் பெரிய வியாபாரத்தலம் (The greatest emporium of trade in India) என்கின்றனர். வைகைக் கழிமுகத்தில் (இன்றைய இராமேஸ்வரத்துக்குச் சமீபமாக) அகழ்வாராய்ச்சிகள் செய்யின் பெரிமுடாவைப் பற்றிய சில உண்மைகள் விளங்கக்கூடும்.

எட்டாம் பத்தாம் பதினான்காம் நூற்றாண்டுகளைச் சேர்ந்த சீன அரேபிய பாரசிக் சாசனங்கள் முத்துப் பேட்டை என்னுமிடத்தில் அகப்பட்டிருக்கின்றன. காவிரிப்பூம்பட்டினத்தில் மாடிக் கட்டிடங்கள் இருந்தன என்று சங்க இலக்கியங்கள் கூறுகின்றன. ஆனால் இவற்றைத் தோண்டிப்பார்த்து உறுதிப்படுத்த வேண்டும். சீன அரேபிய ஐரோப்பிய நாகரிகங்கள் எப்படியான தென தெளிவாக அறியமுடிகிறது.

முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளில் உண்மையான நாகரிகம் இருந்தது என்று சொல்லலாம். ஏனெனில் பாடசாலைகளும் ராச்சியங்களும் நிரந்தரமான கட்டிடங்கள் எழுத்துக்கள் இருந்தன என்பதற்கான செய்திகள் உள்ளன. ஆனால் கோயில்களும் இருந்தனவா என்பது ஐயப்பா

டான ஒன்று. திருச்செந்தூர் ஆலயம் இருந்திருக்கலாம் இராச்சியம் இல்லாதவிடத்தில் நாகரிகம் இல்லை எனக் கூறலாம். உதாரணமாக ஆபிரிக்காவில் ராச்சியங்கள் இல்லை. அதனால் நாகரிகமும் இல்லை.

அடுத்ததாகத் தமிழ் நாகரிகம் எங்கிருந்து வந்தது? என்ற கேள்விபிறக்கின்றது? அது மத்திய கிழக்காசியாவிலிருந்து வந்ததா? அல்லது தானாக தமிழகத்திலே தோன்றி வளர்ந்த ஒன்று?

ஈழத்து ராஜாக்களும் எழுத்துக்களும் கலைகளும் இந்தியாவில் மேற்குப்பக்கத்தில் இருந்து குஜராத், சிந்து ஆகிய இடங்களிலிருந்து வந்தன. விஜயன் பாண்டிய அரசியை மணமுடிக்க பாண்டிய நாட்டிற்கு அதாவது தென் மதுரைக்குக் கப்பலில் சென்றான் என மகாவம்சம் கூறுகின்றது. ஆகவே இம்மதுரை கடலோரத்தில் இருந்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவே எழுத்து, ராச்சியம் நாகரிகம் தமிழ் நாட்டின் தென் ஓரத்தில்தான் முதலில் பரவிப் பின்பே தமிழ் நாட்டின் வடபகுதிக்குப் பரவியிருக்க வேண்டும் என நான் நினைக்கின்றேன். இலங்கையின் நாகரிகம் தம்பபண்ணையில் முதலில் ஆரம்பித்து பின் அங்கிருந்து உள்நாட்டிற்கும் அநுராதபுரத்திற்கும் பரவியிருக்க வேண்டும். ஈழத்திலே தம்பபண்ணை, தென்னகத்திலே தாமிரபரணி நாகரிகம் பரவிமுதலிடங்களின்பெயர்களில் கூட எவ்வளவு ஒற்றுமை! விவசாயத்துடனேயே திராவிட நாகரிகம் தென்னகத்துக்கு வந்திருக்க வேண்டும்.

ஆகவே தமிழர் தமிழ் நாட்டுக்கு எப்பொழுது வந்தனர் என்பதைத் திட்டவட்டமாகக் கூறமுடியாது. இந்திய நாகரிகம் பொதுவாகத்

தென் ஆசிய நாகரிகம்; தமிழ் நாகரிகம் போன்றவை அதில் அடங்கியிருந்தன.

மத்திய கிழக்கிலிருந்து சிந்துவெளி நாகரிகம் வந்திருக்கலாம். ஆகவே தமிழ் மக்கள் மட்டுமல்ல மற்றவர் களுக்கும் இந்த நாகரிகத்தில் பங்குண்டு.

31 - 8 - 71

விவாதம்

பாலியற் கல்வியைப் பாடத்திட்டத்திலே புகுத்த வேண்டும் என்ற அபிப்பிராயம் இன்று எழுந்துள்ளது. அதையொட்டி Sex Education ஆ Sex instruction ஆ என்ற அபிப்பிராய பேதங்கள் எழுந்துள்ளன. Sex Education என்பது வாய் மொழியாகக் கேட்டுப் புரியக் கூடியதல்ல. அது செயன் முறையில் உணரப்படவேண்டிய ஒன்று என்றும், Sex instruction மட்டுமே பாடசாலையில் போதிக்கக் கூடியது என்றும், அவ்வாறு

னால் அவற்றினுடைய கட்டுக்கோப்பும் உள்ளம்சங்களும் எவ்வகையில் இருக்க வேண்டும் என்பது பற்றிய தெளிவில்லாத பல கருத்துக்களும், பாரம்பரியமான கலாச்சாரத்திற்கும் புதுமைப் போக்கிற்கும் இடையே முரண்பாடுகளும் நிறைந்த காலகட்டத்தில் 31-8-71 அன்று சட்டக் கல்லூரி மண்டபத்திலே சட்டமும் நமது சங்க வாதக்குழுவும் மோதிக் கொண்டன.

அதன் விமர்சனத்தை இங்கே தருகிறோம்.

இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்திற்கும் சட்டக்கல்லூரிக்கு மிடையே ஆண்டுதோறும் நடைபெறும் தமிழ் விவாதம் சட்டக் கல்லூரி மண்டபத்தில் திரு. அம்பிகைபாகன் தலைமையில் ஆவணி மாதம் 31ம் திகதி 11 மணியளவில் நடைபெற்றது. தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட தலைப்பின் காரணமாகவோ என்னவோ மாணவர்கள் எதிர்பார்த்த படி அதிகமாகக் குழுமியிருந்தனர்.

“பாலியற் கல்வி பாடசாலைகளிலே போதிக்கப்படவேண்டும் இதுவே தலைப்பு திரு. அம்பிகைபாகனின் தலைமையுரையுடன் விவாதம் ஆரம்பமாகியது. பல்கலைக் கழக விவாதக் குழுவினரான திரு. ஞானாகரன் (தலைவர்)

திரு. திசேரா, திருவருள்வள்ளல் ஆகியோர் தலைப்பை ஆதரித்தும் சட்டக்கல்லூரி விவாதக்குழுவைச் சேர்ந்த திரு. மனோகரன் (தலைவர்), திரு. லோகேஸ்வரன், திரு. பெரி. சுந்தரலிங்கம் ஆகியோர் தலைப்பை எதிர்த்தும் வாதிட ஆரம்பித்தனர். பாலியற்கல்வி பாடசாலைகளிலே எத்தனையோ நாடுகளிலே வெற்றிகரமாகப் போதிக்கப்படுவது போன்று, முறையாகப் போதிப்பதனால், இளம் உள்ளங்கள் ஒழுக்கம் தவறித் தவறான பாதையில் சென்று தம் எதிர்காலத்தைப் பாழாக்கிக் கொள்வதைத் தடைசெய்ய முடியும் என்றும், சில விடயங்கள் குறிப்பாகப் பாலியல் சம்பந்தமான விடயங்கள் சம்பாஷணைக்கும் கலந்துரை

யாடலுக்கும் அருகதையற்றவை என்ற, தமிழ்மக்களிடையே வேருன்றித் திளைத்த நம்பிக்கை நீங்கி அதனால் மட்டுமே பாலியற் கல்வியினால் நாம் பயன்பெற முடியும் என்றும் தம் விவாதத்தை எடுத்துரைத்தார் ஞானாகரன். அதற்குப் பதிலிடுத்து சட்டக்குழுத் தலைவர் திரு. மனோகரன் பேசுகையில் பாலியற் கல்வியைப் பாடசாலையிலே புகுத்தி தமிழ்ச் சமுதாயத்திலே இளம் பெண்களையும் ஆடவர்களையும் சிறுபராயத்திலேயே குலைத்துவிட வேண்டாம் என்று வற்புறுத்தினார். தமிழ்ப்பண்பையும் கலாச்சாரத்தையும் நிலைதவறச் செய்யக் கூடிய வாதிகளுடைய வாதத்தை, விவாதம் செய்வதுடன் மட்டும் நிறுத்திவிட

வேண்டும் என்றும் அவர் வேண்டுகோள் விடுத்தார்.

பல்கலைக்கழக மருத்துவ மாணவரான இரண்டாவது பேச்சாளர் மாணவர்களிடையே நிலவும் சில தவறான அபிப்பிராயங்களே அவர்களோ, ஒழுக்கங் குன்றியிருக்கும் இந்த நிலைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன என்றும், தாம் ஒரு மருத்துவ மாணவன் என்ற முறையில் சில எடுத்துக்காட்டுக்களைக் காண்பித்து அவற்றை நீக்குவதற்கு பாலியற்கல்வி பாடசாலைகளிலே போதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் வாதிட்டார். சட்ட விவாதக் குழுவின் இரண்டாவது பேச்சாளர் பேசுகையில் பாலியற்கல்வி பாடசாலையிலே போதிக்கப்படுமானால் மாணவர்கள் அவற்றைச் செயன்முறையிலே பரீட்சித்துப் பார்க்க முற்படுவார்களே என்று அங்கலாய்த்ததுமன்றி, பஸ்தரிப்பு நிலையங்களிலே 'காதல்' என்ற போர்வையில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் நெருக்கமாக நடந்து கொண்டதைச் சிறு பையன்கள் சுட்டிக்காட்டிச் சிரித்துக் கொண்டதைத்தான் காண நேரிட்டதாகவும் இந்த நிலையிலே பாலியற் கல்வியைப் பாடசாலைகளிலே போதிக்கவும் ஆரம்பித்துவிட்டால் நிலைமை என்னவாகுமோ எனத் தாம் அஞ்சுவதாகவும் கூறினர்.

பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்ததிரு. திருவருள்வள்ளல் பேசும்போது இவ்வகையுள்ள அச்சம் ஆதாரமற்றதென, மேலைநாடுகளில் சிலவற்றைக்குறிப்பிட்டு அங்கு பாலியற் கல்வி பாடசாலைகளில் சுற்பிக்கப்படுவதனால் ஒழுக்கக் கேடுகள் குறைந்திருப்பதாகவுள்ளிவிபர ஆதாரங்களுடன் வாதிட்டார்.

இதற்குப் பதிலிறுத்த சட்டக்குழுவின் மூன்றாவது பேச்சாளர் பெரி. சுந்தரலிங்கம் எடுத்துக் கொண்ட தலைப்பை விட்டுவிட்டு பல்கலைக்கழக விவாதக் குழுவினர் வேறு எதையோ பேசுகிறார்கள் என்றும் மாணவர்கள் பெற்றோரிடம் சென்று பாலியற் கல்வியைப்பற்றிய தம் சந்தேகங்களைத் தீர்த்துக் கொள்ள வேண்டிய நிலை பாடசாலையிலே பாலியற்கல்வி போதிக்கப்பட்டால் நிச்சயமாக ஏற்படும் என்றும் அது எப்படி முடியும்? என்றும் கேட்டுவைத்தார்.

விவாதத்தின் மிகச்சுவையான கட்டம் சட்டக்கல்லூரித் தலைவரின் முடிவுரையுடன்தான் ஆரம்பமானது என்று கூறலாம். உணர்ச்சி வசப்பட்டதலைவர் இளம் மாணவர்களை மிகவும் தவறான வழியில் இட்டுச் செல்லக்கூடிய ஒரு தலைப்பைக் கொண்டு விவாதிக்க இனிமேலாவது முற்படவேண்டும் என்றும் அழிவுக்கு வழிகோலும் இம்முயற்சியைக் கைவிட்டுவிடவேண்டும் என்றும் இடித்துரைத்தபோது, 'பல்கலைக்கழக விவாதக்குழுத் தலைவர் இதற்கு என்ன பதிலடி கொடுக்க முடியும்' என்ற சிந்தனையிலே சபையில் ஆரவாரம் காணப்பட்டது. முடிவுரையை வெற்றிகரமாக ஆரம்பித்து வைத்த திரு. ஞானாகரனது பேச்சு, தம்வாதமே சந்தேகத்துக்கிடமின்றி வலிமை பொருந்தியது என்றவாறு அமைந்திருந்தது. தமிழ்மக்களிடையே பாலியல் விடயத்தைப்பற்றிப் பேசவேகூடாது கவந்துரையாடக்கூடாது, என்ற கீழ்த்தரமான எண்ணப் பாங்கு நிலை பெற்றிருக்கும்வரை ஒழுக்கக் கேட்டைச் சீர்ப்படுத்துவது மிகச் சிரமமாகும் என்றும் அதுமட்டு

மன்றி இந்த மனப்பாங்கு உள்ளவர்க்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் எதிர்க்கட்சித்தலைவரைப் போன்றவர்கள் இத்தமிழ்ச் சமூகத்தினின்று விலகியபின்புதான் இல்லை அவர்கள் விலக்கப்பட்ட பின்புதான் பாலியற் கல்வியின் முழுப்பயனையும் நம் சமூகம் பெற முடியும். இதுபோன்ற விடயங்களில் பரந்த நோக்கு மக்களிடையே தோன்ற வேண்டும்; தவறான அபிப்பிராயங்கள் இளம் உள்ளங்களினின்று விலகி, வெறும் உடலுணர்ச்சிக்காகவே வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொள்கிறோம் என்ற நிலை நீங்கி, சணவனுக்கும் மனைவிக்குமிடையே நான்கு சுவர்க்கு மத்தியிலே மட்டும் நிகழவேண்டிய வாழ்க்கையின் அடிப்படையான புனித இரகசியம் பாடசாலைகளிலே மாணவர்களுக்கு முறையாகப் போதிக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறினர். இந்த நிலை அடைந்தால் எதிர்க்கட்சியின் இரண்டாவது பேச்சாளர் கூறியது போன்று பஸ்தரிப்பு நிலையங்களிலே கண்கொள்ளாக் காட்சிகள் காண வேண்டிய நிலை ஏற்படாதென்றும் சிறுவர் சுட்டிக் காட்டிச் சிரிப்பதற்கும் எதுவுமே இருக்கமாட்டாது என்றும் கூறி எதிர்க்கட்சியினரைத் திணறவைத்ததுமன்றி சபையினரின் ஏகோபித்த ஆதரவையும் கரகோஷத்தையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

தலைவரின் நன்றியுரையுடன் விவாதம் நிறைவுபெற்றது.

— சாந்தினி

25 - 10 - 71

சொற்பொழிவு

'விஞ்ஞானமும் விஞ்ஞானமும்' (Science and science) என்னும் பொருளில் சுவாமி சந்தானந்தா அவர்கள்.

ப ய ன ம்

[சமூக நாடகம்]

இடம்: சரசுவதி மண்டபம், பம்பலப்பிட்டி.

1ம் நாள்: 19 - 2 - 72

பிரதம விருந்தினர்: துணைவேந்தர் திரு பி. ஏ. அபயனிக்கிரம அவர்கள்
(இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு)

2ம் நாள்: 20 - 2 - 72

பிரதம விருந்தினர்: திரு H. W. தம்பையா Q. C. அவர்கள்
(ஓய்வுபெற்ற உயர்நீதிமன்ற நீதிபதி)

பங்குபற்றியோர் — பாத்திரங்கள்

சோமசுந்தரம் — பென்சனியர் முருகேசு

சாவித்திரி அரியரட்னம் — சரசுவதி

ஜயந்தி யோசேப்பு — பார்வதி

இரத்தினராஜன் — நடராசா

சிவம் — சகீது

ஞானாகரன் — பாஸ்கரன்

சாந்தகுமார் — சுப்பையா

செல்வராசா — காசிநாதர்

பொன். சத்தியநாதன் — இராமசாமி

கதை, உரையாடல், நெறியாள்கை:

பொன். சத்தியநாதன்

தயாரிப்பு:

ம. தில்லைநடேசன்

அரங்க அமைப்பு:

ஞானேஸ்வரன், தேவநாதன்

பின்னணி:

உமைபாலன், நேமிநாதன்
சாத்தினி லோகிதராசா

சமர்ப்பணம்

என் உள்ளத்தில் கருத்தரித்து, சிசுவாய் உருவெடுத்து, இன்று பிரசவ வேதனையின் விளிம்பிலே நிற்கும் என் முதல் மழலை உங்களின் மெச்சலுக்கும் ஆசிக்கும் இலக்காகும் என நம்புகிறேன்.

பிள்ளைக்கு பிறந்தபின் பெயர் வைப்பார்களா. இங்கே, தோன்றுமுன்னமே “பயணம்” எனப் பெயர் சூட்டிவிட்டேன்.

ஆண்டுகள் பலவாய் நெஞ்சை உறுத்தி வந்த சிறுகருத்தை மையமாகக் கொண்டு, தமிழ்ச் சங்கம் எனக்களித்த துணைத்தைப் பயன்படுத்தி இந்நாடகத்தை உருவாக்கியுள்ளேன்.

நான் நாடகாசிரியனுமல்ல, நடிகனுமல்ல கலை ஆர்வமுள்ள ஒரு மாணவன் - அவ்வளவு தான். ஆயினும், முழுக்க முழுக்க மேடையனுபவமில்லாத மாணவரின் துணைகொண்டு, இந்த நீண்ட “பயணத்தில்” முதல் அடி எடுக்கிறேன்.

நான் கொண்ட கருத்து உங்கள் நெஞ்சைத் தொட்டுச் சிந்திக்க வைக்குமானால், அது ஒன்றே நாடகத்தின் வெற்றி என்பேன்.

கன்னி முயற்சி என்பதனால், சிறு சிறு பிழைகள் பெரு பெரு மழையெனப் பொழிந்தால், அதில் நனைந்து எங்களை வையாமல், நாடகத்தின் உட்கருத்தை உரைத்துப் பார்க்க வேண்டிக் கொண்டு, தமிழ்கூறும் நல்லூலகின் சிந்தைக்கு காணிக்கையாய் சமர்ப்பிக்கிறேன்

பொன். சத்தியநாதன்

சிலர் அதிகம் பேசுவார்கள்; செயன்முறையில் செய்வதோ அரிது. இதேபோன்று கம்பெனிகளும் இருக்கலாம். ஆனால், நாம் வேறுபட்டவர்கள். மக்கள் வருவதை எதிர்பார்த்து வழிமேல் விழிப்பதித்துக் காத்திருக்கின்ற கம்பெனிகளில் ஒன்றல்ல எமது.

நாடிச் செல்லும் விருப்பமுள்ளவர் நாம்.

உலகத்தில் என்னென்ன பொருள்கள் உண்டோ அவற்றை வாங்குவதோடு விற்பதோடு மட்டுமல்ல கடல் கடந்த மூலப்பொருளுற்பத்தித் திட்டங்களிலும் பாகஸ்தான்களாக - பங்களாளிகளாக இருக்கிறோம். கூட்டு முயற்சிகள், மூவழி வர்த்தகம், நீண்டகால நிதியுதவி. குறிப்பிடவேண்டியது நீங்கள்! செயன்முறை இருக்கும் இடம் அதுவானால், அங்கே நிஷோ-இவாய் இருக்கும்.

பொது இறக்குமதி ஏற்றுமதியாளர்கள்:-

The action-oriented trading company **NISSHO-IWAI CO., LTD.**

ஒசாகா தலைமை நிலையம்:

இமாபாக்ஷி
ஹிக் ஆஷி-கு

டோக்கியோ தலைமை நிலையம்:

நிஹொன்பாஷி
தூ-கு

இலங்கையில்:

Territorial Agents in Ceylon:

கோபாமில் ஏஜன்சீஸ்

COBAMIL AGENCIES,

54/3, யோர்க் வீதி,
3வது மாடி,
அவுஸ்திரேலிய கட்டிடம்,
கொழும்பு-1.

54/3, York Street,
3rd Floor,
Australian Bldg., Colombo-1.

செயலாளர் செப்புகிறார்:

பேரூ தாளில் படும் வேளையிலே
கனூ ஆகிப் போன எண்ணங்கள்
தாம் கண் முன்வந்து நிற்கின்றன.
நான் செயலாளராய் அமர்ந்த இந்தக்
காலகட்டத்திலே நல்லன என்று
நாலு காரியமாகிலும் ஆற்றினேனா என்றால்
இல்லை. ஏன் முடியாமல் போயிற்று?

+ + +

உங்கள் மொழி சொல்லும் சங்கத்திற்கு
தங்கள் உதவி வேண்டும், என்றபோது
“பட்டதாரி ஆகப் போகிறோம் நாங்கள்
எங்கே எமக்கு நேரம்?” நெஞ்சிலே
ஈரமே இல்லாமல் விரட்டினர் சிலர்....
இன்னும் சொல்லவோ பலப்பல உண்டு
எனினும் தோளொடு தோள்நின்று உதவிய
தேனினும் இனிய நண்பர் சிலருக்கு
கௌணம் என்று அவர் சொன்னாலும்
மௌனம் வந்து நன்றியாய் நிற்கும்.

+ + +

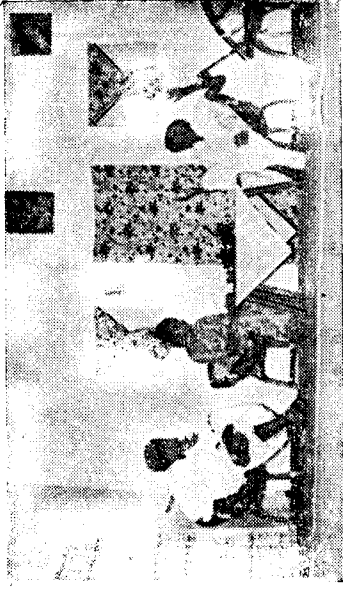
என் காலம் நான்கு திங்களாகியபோதும்
வீவாதங்கள் இரண்டு பெரியோர் உரைகள்
இரண்டு நாடகம் ஒன்று ஆகுதல்
நடாத்த முடிந்தமை எமக்குத் திருப்தியே

+ + +

முடிவாய் தமிழ்மாணவ சமுதாயமே ஒன்று
நல்லது செய்ய எண்ணினீர் வந்திடுவீர்!

“கம்மாதாள் வந்தனான், கொப்பர் இன்னும்
போட்ட சப்பானி அவிக்கேல்லையோ?”

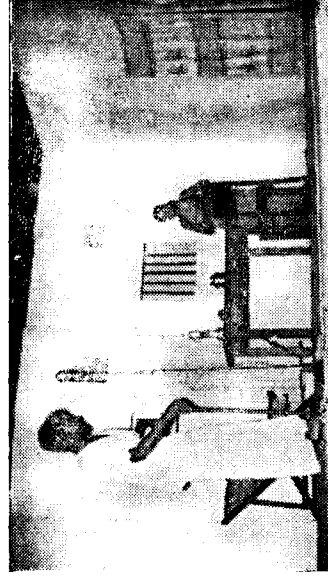

“அது சரி தமிழினம் உய்ய என்ன வழியெண்டு
நினைக்கிறாய். நானாறு வருஷமாய் தமிழினம்
உடைத்தானே கேக்குது”

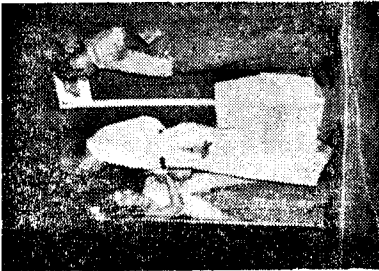
நாடகம்

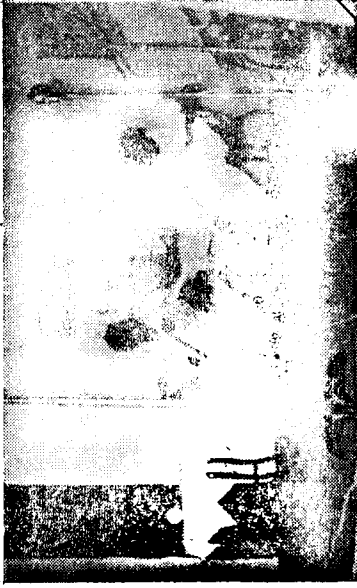
“என்ன நாலு பேரும் தண்ணியை போட்டிட்டு
தெருத்தெருவாய் கலாதிப்படுறியள்”

“மாடு நனைஞ்சா கொட்டிலுக்கு போய்தானே
யாசனும். நாங்கனும் இந்தியாவுக்கு போக
வேண்டியதுதான்”

“என்ன பார்வதி கொழுத்துற வெயிலிலை
தண்ணியள்ள புறப்பட்டிடாய்”

“உங்கடை பாஸ்கரன் இராமசாமியின்டை
பொடிச்சியோடை நெடுநாயை சிநேகமாம்”

காட்சிகள்

“நாடுவிட்டு வந்தோம் உண்மைதான் ஆளு
மானத்தை விட்டு வரேல்லை”

நாடகத்தை கிறிப்பாக நடத்த உதவிய
வர்க்கும் நடிகர்க்கும்தான் நன்றி

சந்திப்பு:

பேராசிரியருடன் சில மணி நேரங்கள்

பேட்டி: 'வரன்'

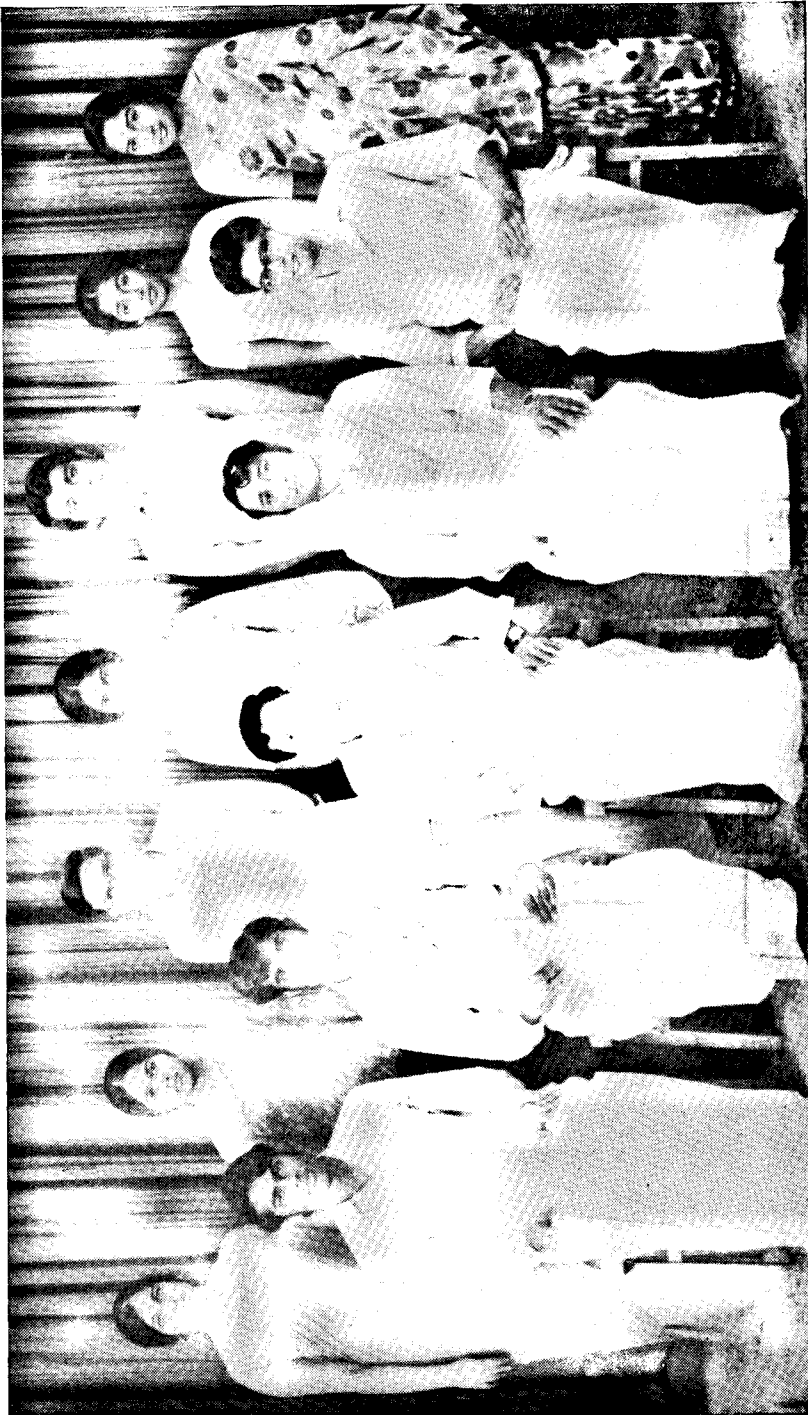
- ★ மருத்துவக்கல்லூரி வரலாறு
- ★ மாணவப் பருவம்
- ★ தன்மொழிக் கல்வி
- ★ பல்கலைக்கழகம் ஒன்றாயிற்று
- ★ சில கருத்துக்கள்

ஒங்கு புகழ் எய்திப் பின்னர் அமைதியுடன் வாழ்பவர் பேராசிரியர் பி. கே. சண்முகம் அவர்கள். அவரைப் பேட்டி கண்டு கட்டுரை ஒன்று எழுத வேண்டுமென்று பணித்தார் இளந்தென்றல் ஆசிரியர். பேட்டிக்காக ஆசிரியரும் நானும் பேராசிரியரின் இல்லத்திற்குச் சென்றோம்.

குறித்த நேரத்தில் தம் வரவேற்பு அறையில் காத்திருந்த எழுபது வயதைத் தாண்டிய பேராசிரியரிடம் வயதின் முதிர்ச்சியும் அறிவினாலு ஏற்பட்ட பண்பின் பிரதிபலிப்பும் ஒருங்கே திகழ்வதைக் காண முடிந்தது. பேச்சைத் தொடங்குவதற்காக "மருத்துவக் கல்லூரியின் பழைய சரித்திரம்" பற்றிக் கூறமுடியுமா?" என்றேன்.

- கௌரவ உடற்கூற்றியல் பேராசிரியர் (Prof. Emeritus of Anatomy)
- 1ry F. R. C. S. பரீட்சகராகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட முதல் இலங்கையர்
- தமிழ் கலாசாலை இயக்கத்தின் தாபகர்களில் ஒருவர்

133-ம் பக்கம் பார்க்க.

இருப்பவர்கள், இடமிருந்து வலம்:

இ. வே. வேதநாயகம் (இளம்பெருளாளர்)

பொன். சத்தியநாதன் (செயலாளர்)

ஆ. முகம்மது நகியா (தலைவர்)

ம. தில்லைநேடசன் (உப தலைவர்)

சி. க. சண்முகராஜா (ஆசிரியர்)

இல்லாத முகங்கள்

பொ. சடாட்சரம் (இயற்கை விஞ்ஞானம்)

ஆ. சிவராசா (முக விஞ்ஞானம்)

செ. ஈஸ்வரன் (உட்டிடக்கலை)

நிற்பவர்கள், இடமிருந்து வலம்:

க. சிராணி (சட்டம்)

ச. ஜெயலட்சுமி (மாநிட பணியல்)

தி. சோமசுந்தரம் (மருத்துவம்)

த. புலனேஸ்வரி (மருத்துவம்)

இ. மயில்வாகனம் (சட்டம்)

கு. பவானி (இயற்கை விஞ்ஞானம்)

ச. பரமேஸ்வரி (முக விஞ்ஞானம்)

பக்கம்	கலம்	பந்தி	பிழை	திருத்தம்
3	வலது	1வது	சமுதாயத்தில் திருப்தியடையாமல், ஏதாவதொரு...	சமுதாயத்தில் திருப்தியடையாமல், சிலர் ஏதாவதொரு
27	அடிக் குறிப்பு	இலக்கம் 46	வேங்கடபதி கி. பி. 1630 — 1641	வேங்கடபதி III கி. பி. 1630 — 1641
32	..	இலக்கம் 74	The Kingdom Jaffna	The Kingdom of Jaffna
35	இடது	1வது	ஜெயபாகுவின் எட்டாவது ஆண்டைச்	ஜெயபாகுவின் எட்டாவது ஆட்சி ஆண்டைச்
50	வலது	3வது	தன்னலமற்ற நோக்கத்துடன் மக்களுக்காக சேவை செய்யப் பலர் முன் வரவேண்டும்	இவ்வசனம் தவறுதலாக இடம் பெற்று விட்டது.
58	இடது	2வது	முக்கியமாக நீரிழிவு நோய் உள்ள குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பெண்ணிற்கு விவாகம் செய்து	முக்கியமாக நீரிழிவு நோய் உள்ள குடும்பத்திலுள்ள ஒரு ஆணை நீரிழிவுக் குடும்பத்திலுள்ள ஒரு பெண்ணிற்கு விவாகம் செய்து
124	இடது	1வது	புழுக்கள் குடலில் மண்டி பெருகும் நிலையில் உண்டாகலாம் (Intestinal Obstruction)	நிலையில் குடந்தடை (Intestinal Obstruction) உண்டாகலாம்

With Best Compliments

of

DOLLAR SOAP INDUSTRIES

46, SAUNDERS PLACE,
COLOMBO-12.

With Compliments

from

**CRISPA
PRODUCTS**

With the Best Compliments
of

**THE MALDIVIAN NATIONAL TRADING
CORPORATION (Cey) LTD.,**

78, RECLAMATION ROAD,
COLOMBO-11.

Compliments

from

WATTALA PHARMACY

456, NEGOMBO ROAD,
WATTALA.

With Best Compliments

of

Rasheediya Hotel

BATTICALOA.

Remember us for:

- ☐ Building Materials
- ☐ Agricultural Pumps
- ☐ Domestic Water Pumps
- ☐ Tools & Implements
- ☐ Electric Motors & Starters
- ☐ Rice Hulling Machines
- ☐ Diesel Engines
- ☐ Motor Spares
- ☐ Paints

K. N. Abdul Cader Rawther & Co. Ltd.,

312, Sri Sangaraja Mawatha,

Colombo-10.

Telephone: 32956, 32028, 32007

★ UMBRELLAS

★ SUITCASES

★ TRAVEL GOODS

Serendib Industries Ltd.

P. O. Box 842

COLOMBO.

RADIOS
by
ANTON
for
WORLDWIDE RECEPTION
and
QUALITY

St. Anthony's Hardware Stores Ltd.
COLOMBO-10.

தேசீய
உப்புக் கூட்டுத்தாபனம்

உங்கள் 'பட்டிக்' வேலைப்பாட்டுச் செய்முறைகளுக்குத்
தேவைப்படும் உப்பிற்கும்
உங்கள் ஏனைய தேவைகளிற்கு வேண்டிய தூய உப்பிற்கும்
எமது புதிய உற்பத்தியான கழுவிய உப்பினை
உபயோகியுங்கள்
(2 இரா பொலித்தீன் பைகளில் விற்பனையாகின்றது.)

த. பெ. இல. 1334
கொழும்பு-2.

விரைவில் வருகிறது !

நி க் ஷ ர க் க ர ன்

பாசக்தி தீயேட்டர்
கிளிநொச்சி.

With best Compliments

from

VARATHAN STORES

General Merchants
KILINCHCHI.

With the best Compliments

of

YARL BAKERY & HOTEL

Kandy Road,
KILINCHCHI.

ருக்மர் மோட்டர் உப உறுப்புகள்,
சைக்கிள் உப உறுப்புகள்,
விவசாய இரசாயனப் பொருட்கள்,
ரயர் வகைகள்,

லாகஸ், எக்ஸைட் பற்றறிகள்
பெற்றோலியம் உற்பத்திகள்
இன்னும் பல பொருட்கள்

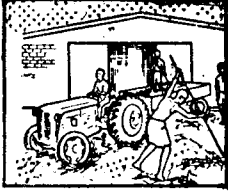
உங்கள் தேவைக்கு எம்முடன் தொடர்பு கொள்ளுங்கள்

வே. இ. தம்பிப்பிள்ளை

கிளினொச்சி.

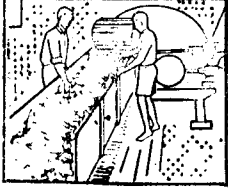
தொலைபேசி: 249

தந்தி: நெல்

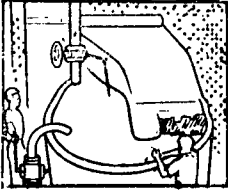

உள்ளுணர்வும் புலமையும்

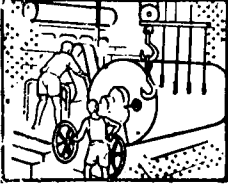
ஈழத்தின் இயற்கை வளத்
தோடிணந்த வியக்கத்தக்க
பாரம்பரிய விளைத்திறன்.

அந்நாளில் சிகிரியாவின்
எழில்மிகு உயிரோவியங்களை
ஓவியர் உருவாக்கினர்.

இந்நாளில் நாளாந்த பாவனைக்கும்
முன்னேற்றத்துக்கும் கைத்தொழில்
எண்ணற்ற துணைக்கருவிகளை
அளிக்கின்றது.

அச்சடிப்பதற்கும் எழுதுவதற்கும்
தேவையான
தரமான
கடதாசிகளை
நாம்
வழங்குகின்
றோம்.

கிழக்கிலங்கை கடதாசி ஆலைக்
கூட்டுத்தாபனம்
356, ஆவரியன் பிளேஸ்,
கொழும்பு-2.

With the best Compliments of

CHITHRA PHARMACY

KANDY ROAD,

KILINOCHCHI.

விரைவில்

எதிர்பாருங்கள் !

ச வ ா லே ச ம ா ளி

ஈஸ்வரன் தியேட்டர்
கிளிநொச்சி.

அழகிய
நிழற் படங்களுக்கு

கமல ஸ்கூடியோ
கிளிநொச்சி.

FASHIONABLE

SILK & COTTON
TEXTILES

SUNDARAM STORES

Kandy Road,
KILINOCHCHI.

FLY

AIR CEYLON

TRIDENT

BOMBAY

MADRAS

COLOMBO

BANGKOK

KUALA LUMPUR

SINGAPORE

A NEW CEYLONESE BANK

DEDICATED TO SERVE

LOCAL INDUSTRY

TRADE, AND

COMMERCE

THE HATTON NATIONAL BANK LTD.

481, DARLEY ROAD, COLOMBO-10.

Branches:

HATTON, KANDY, NUWARA ELIYA.

TALK ABOUT PRINTING.....

and we mean PRINTING

that is the nearest to PERFECTION

- that is our SPECIALITY...

In the printing

of

Brochures, Programmes, Magazines,

Invitation Cards, Letterheads & etc.

and also Die-stamping of Letterheads.

TIMES OF CEYLON - COMMERCIAL PRINTING

With Best Compliments

from

CEYLON NUTRITIONAL FOODS Ltd.,

DISTRIBUTORS OF NESTLE PRODUCTS

**440, DARLEY ROAD,
Colombo.**

With best Compliments

from

SURYA JEWELLERS

**73, Sea Street,
Colombo.**

Telephone: 29847

With best Compliments

from

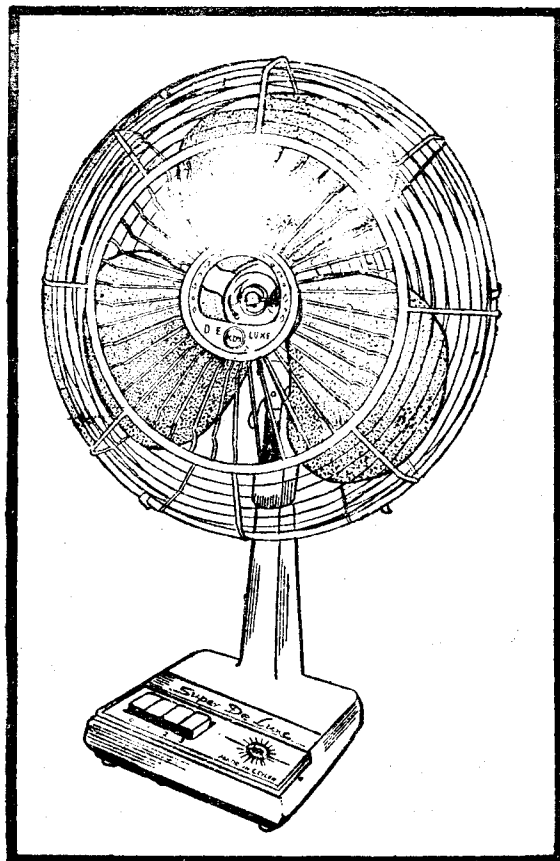
Leading

HANDLOOM TEXTILE MERCHANTS

M. NACHIMUTHEU & Co.,

**169, Second Cross Street,
Colombo-11.**

Telephone: 23696

K. D. K.

TABLE & PEDESTAL
FANS

PAR
EXCELLENCE

Distributors:

☎'phone: 29744/5

**ELITE RADIO &
ENG. CO. LTD.,**

**26, Keyzer Street,
Colombo-11.**

அன்பளிப்பு:

**JAFFNA MUNICIPALITY MULTIPURPOSE
CO-OPERATIVE SOCIETY LTD.**

**74/3 HOSPITAL ROAD,
JAFFNA.**

அச்சகத்திற்குத் தேவையான உபகரணங்கள், எழுது பொருட்கள்.
பெயின்று, இரும்புச் சாமான்கள், கண்ணாடிப் பொருட்கள்,
உதிரிப்பாகங்கள், மருந்துப் பொருட்கள்.

இன்னும் பலவற்றிற்கு

இராசமலர் களஞ்சியம்

ஏற்றுமதியாளர்களும் இறக்குமதியாளர்களும்
&
கொமிசன் ஏஜன்ஸ்

20/1 ஸ்ரான்லி வீதி,
யாழ்ப்பாணம்.

With the Best Compliments of

CEYLON CARBON PAPER COMPANY LIMITED

*Manufacturers of: "ASOKA" CARBON PAPERS,
TYPEWRITER RIBBONS & STENCIL PAPERS.*

**No: 6, Glenaber Place,
Colombo-3.**

Telephone: 82753

அழகிற் சிறந்த தங்க நகைகளுக்கு தகுந்த இடம்

T. S. N. SP. அருணாசம் செட்டியார்

உரிமையாளர்:

ஸ்ரீ முருகன் அன் கோ.

**212, பிரதான வீதி,
கல்முனை.**

தொலைபேசி: 301

*Neat & Hygienic Vegetarian
Cafe in the heart of
the city*

GOLDEN CAFE

**98, Bankshall Street,
Colombo-11.**

Telephone: 24712

With best Compliments

of

KANNAN & Co

**182, Bankshall Street,
Colombo-11.**

**T'phone: 26493
24773**

எமது

விளம்பரதாரர்களை

ஆதரியங்கள்

With the Best Compliments

S. A. Selvanayagam & Sons

Batticaloa & Kalmunai.

With Best Compliments from

Colombo Hardware Stores

No. 6, Main Street,
Koslanda.

Phone: 551

We Specialise in

Estate Printing:

From the Simple Letter Heading
To the Big Check-Roll At
Moderate Charges.

Contact:

Sandasiri Printers

Estate & Commercial Printers,
Book Binders & Rubber Stamp
Makers.

**"RAMYA" BUILDING,
MAIN STREET,
KOSLANDA.**

Telephone: 513

அன்பளிப்பு

**எஸ். எஸ். ஏ.
சுப்பிரமணியம்பிள்ளை**

பிரதான வீதி,
கொஸ்லாந்தை.

தொலைபேசி: 512

*Feel like getting away from it all for a change?
A stay at one of our Resthouses is just the thing for you*

Tissamaharama,
Ambepussa,
Belihuloya,
Pussellawa,

Polonnaruwa,
Ella,
Dambulla,
Kantalai,
Trincomalee.

Sigiriya,
Kitulgala,
Habarana,
Hanwella,

For Reservations:

**TRAVEL BUREAU
CEYLON HOTELS CORPORATION**

50, Chatham Street, COLOMBO-1.

Tele: 23501 - 23504

With Compliments

from

**Sri Lanka State Trading
(General) Corporation**

119, Wehanda Road, Colombo-2.

earn 7½% while you save

A happy, contented and secure family is every parent's wish. Not many of us, however, do anything to ensure our families lasting security. The People's Bank has, with its unique Investment Savings Account Scheme made security very easy for every family. You can now save on a contractual basis — (even on account of MINORS) & earn 7½% interest yearly. This savings scheme is linked with special loan facilities — including long term loans for housing — so meet your nearest Branch Manager today and ask him for details.

PEOPLE'S BANK

The largest number of Branches in the Island — correspondents throughout the world.

நன்றியுடன் கரங் கூப்புகிறோம்

- ★ இந்த மலரின் அட்டைமுகப்பை அழகுற வரைந்த கட்டிடக்கலைப்பிரிவு மாணவன் ஈஸ்வரன் செல்வராஜா அவர்களுக்கும்,
- ★ எங்கள் சஞ்சிகையை சிறப்பிக்கக் கட்டுரைகள் வரைந்துதவிய பேராசிரியர்களுக்கும், விரிவுரையாளர்களுக்கும், பெரியோர்களுக்கும், நண்பர்களுக்கும்,
- ★ வேண்டிய நேரங்களில் தமது சிரமத்தையும் பொருட்படுத்தாது ஆலோசனை கூறி, ஊக்குவித்த கலாநிதி கைலாசபதி, கலாநிதி பூலோகசிங்கம் அவர்களுக்கும்,
- ★ இம் மலரின் முதுகெலும்பு போன்ற விளம்பரங்களைப் பெறுவதற்கு உதவி புரிந்த பேராசிரியர் ஆ. அ. ஹுவர், டாக்டர். பி. ரி. ஜெயலிங்கிரமராஜா, திருவாளர்கள் மா. நடராசா, மா. துரைராசா, மா. செல்வராசா, சி. தியாகராஜா, இராதாகிருஷ்ணன், அ. ச. புவேந்திரன், வழக்கறிஞர் செல்வநாயகம், பேரானந்தம், மற்றும் நண்பர்கள், சங்க உறுப்பினர்கள் ஆகியோருக்கும்,
- ★ எமது பல்கலைக் கழகத்திற்கு வெளியே இருந்தும் கூட, இவ்விதழின் சிறப்பில் கூடிய அக்கறை காட்டிய இரஞ்சனா அச்சக அதிபர் திரு. எஸ். எஸ். ஞானப்பிரகாசம், திருவாளர் இ. சங்கர், திருவாளர் எம். ஏ. ரஹ்மான், க. சண்முகநாதன் அவர்களுக்கும்;
- ★ இந்த மலரை முழுமனத்தோடு அச்சேற்றித் தந்த இரஞ்சனா அச்சக ஊழியர்களுக்கும்,

எமது மனமார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறோம்.

இந்த மலர் சிறப்படையத் தம்மாலியன்ற உதவிகளைச் செய்த சங்க மாணவர்களுக்கும் நாம் கடமைப்பட்டுள்ளோம்.

சத்தியராஜா
அருள்குமாரன்
பொன். சத்தியநாதன்
முகம்மதுநகியா
தில்லைநடேசன்
சடாட்சரம்
மயூரநாதன்
இந்திரலிங்கம்
ஈஸ்வரன் செல்வராசா
நேமிநாதன்

ராசரட்ணம்
தவமோகன் காந்தி
கிறிசோஸ்தம்
ராஜகுமாரத்திரன்
சோமசுந்தரம்
ஸ்டீபன் வேதநாயகம்
சிவபாலன்
யோசெப்
தேவேந்திரா
இரத்தினேஸ்வரன்

தேசிய சேமிப்பு வங்கி

அறிமுகப்படுத்தும்

நன்கொடைச் சீட்டுக்கள்

இந்த நன்கொடைச் சீட்டுக்களை உங்கள் நண்பர்கள், குடும்பத்தார் ஆகியோருக்கு திருமண, பிறந்தநாள் பரிசுகளாகக் கொடுப்பதன் மூலம் —

அவர்களை
தற்போது மற்ற
றைய வங்கிகளிலும்
பார்க்க மிகக் கூடிய வட்டியாகிய 7.2% கொடுக்கும் தேசிய
சேமிப்பு வங்கியுடன் ஒரு
கணக்கை ஆரம்பிப்பதற்கு ஊக்கமளியுங்கள்

இவை ரூபா 5, 10, 25 ஆகிய இனங்களில் தேசிய சேமிப்பு வங்கியின் கிளை அலுவலகங்கள், அஞ்சல் அலுவலகங்களில் விற்பனைக்கு உண்டு.

தேசிய சேமிப்பு வங்கி

சேமிப்பு மன்றம்
கொழும்பு-3.

எங்கள் திறமை சமூகநீந்த விடயம்

உங்கள் எண்ணங்களை

வண்ண எழுத்துக்களிலே அழகுற அச்சிட

நினைவுகளை சிறந்த முறையில் வெளியிடுகலாக்க

உங்கள் மனதையும், கண்ணையும் கவரும்

கலர்வண்ண வேலைகளால் உங்கள்

வியாபாரத்தை மேலும் மெருகூட்ட

அன்றாடம் உலகை நினைவூட்டும்

நாட்காட்டிகள், நாட்குறிப்பேடுகள், கணக்குப்பதிவேடுகள்

முதலியவற்றிற்கு ஏன் எங்களை நாடவேண்டும்?

இதற்குரிய சான்று

உங்கள் கைகளில்

தென்றலாக தவழ்கிறது.

இரஞ்சன அச்சகம்

98, விவேகானந்தர் மேடு,

கொழும்பு - 13.

32221